

మద్రాసు యాత్రము గుండర్కాండము ప్రతిపదార్థములతో...

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆరోగ్యాది అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి... ఫేస్ బుక్

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ నిలయం

Like us to follow

@mohanpublications

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం - 533101.

(౫౭)

పట్టినశసకప్రారంభం.

భూయవీవ మహాతేజా హనుమా న్నూరుతాశ్శబః
అబ్రవీ శ్చగ్గితం వాక్యం సీతాప్రత్యయకాండాత్. ౧

టీక॥ మహాతేజాః=అధికమయినప మాటను; అబ్రవీత్=పలికెను.
రాక్రమముగల; నూరుతాశ్శబః= వా మహాపరాక్రమశాలియు వాయుదే
యుచేవులకొడుకైన; హనుమా= శ్రీకృష్ణుడునుగు హనుమంతుండు,
హనుమంతుండు; సీతాప్రత్యయకార సీతకునమ్మకంబుగల్గించుటకై, మజల, వి
ణాత్=సీతయొక్కనమ్మకమనుకారణ నయంబుతో, నిట్లుచెప్పెను.
మువలన, భూయవీవ=మఱలసే; ప్రశ్ని అని, తాత్పర్యము.
తం=వినయముతోఁగూడిన; వాక్యం=

వానగో మాం మహాభాగే దూతో రామస్య ధీమతః

టీక॥ మహాభాగే=అధికమయినభా మహాభాగురాలవగుసీతాదేవీ! నే
గ్యముగలసీతాదేవీ! అహం= నేను; వా ను వానరుండనుగాని రాక్షసుండనుగా
నరః=వానరుండను. ధీమతః= బుద్ధిమం ను; బుద్ధిమంతుండగు రాముండుపంప
తుండగు; రామస్య= రామునియొక్క; గా వచ్చినదూతను. అని, తాత్పర్యము.
దూతః=దూతను.

రామనామాంకితం చే దం పశ్య దేవ్యం గుళీయకమ్. ౨

టీక॥ చేవి=సీతాదేవీ! ఇదం=ఈ; సీతాదేవీ! ఇదిగో! రామునిపేరు
రామనామాంకితం= రామునిపేరుచె వ్రాసినయంగరముఁజెచ్చియున్నాను;
ప్పఁబడిన; అంగుళీయకంచ = ఉంగర చూడుము. అని, తాత్పర్యము.
మును; పశ్య=చూడుము.

ప్రత్యయాథకం తపా నీతం తేన ద త్తం మహత్తనా

టిక॥తపః=నీకుఁగఁగత్యయోగం=న	ఇన్యోఃబడినది.
మృకముకొఁజకుఁజనీతం=	తేబడినది.
మహాశ్చనా=పూజ్యమయిన	సన్మభావం
బుగల; తన=ఆరామనిజేత;	దత్తం=
	చ్చినాడు. అని, తాత్పర్యము.

సమాశ్వసిహి భద్రం తే టీకాదుఃఖలా హ్యసి

టిక॥సమాశ్వసిహి=	ఊఁబడిల్లుము.
తే=నీకుఁగఁగత్యయోగం=న	అగుదానవు;
ధ్యాహృతము)=	అగుఁగాక. త్వం (అ
ధ్యాహృతము)=	సీవు; టీకాదుఃఖ
లా=	సంజుచినదుఃఖముయొక్క ఫలము
	ఇంకనూఁజునొందును; నీకుమంగ
	శముగలుగుఁగాక; నీమఃఖమలన్నియున
	శించినవి. అని, తాత్పర్యము.

గృహీత్వా ప్రేక్ష మాతౌ సా భర్తా కరవిభూషణమ్
భర్తా మివ సంప్రాప్తా జానకీ ముదితాభజత్. ౪

టిక॥సా=ఆ; జానకీ=నీ	తాదేవి; భ
భర్తా=పెండ్లిమియొక్క	; కరవిభూ
షణం=హస్తభూషణమయిన	యుంగ
రమును; గృహీత్వా=	గ్రహించి
క్షమాతౌ=చూచుచున్న	చే
రం=	పెండ్లిమిని; సంప్రాప్తే
తా)=	పొందినట్లున్నదై; ముదితా=
	సంతసించినది; అభవత్=
	అయ్యెను.
	అనీతాదేవి, తనపెండ్లిమి
	హస్తభూషణమయినయుంగరమును
	గ్రహించి, పరిమాణులుచూచిచూచి,
	పెండ్లిమియగు రామునిబొందినట్లు,
	పరమసంతోషంబునొందినది.
	అని, తాత్పర్యము.

చారు త ద్వదనం తస్యా స్తామ్రశుక్లా యతేక్షణమ్
అశోభత విశాలాఽయ్యో రాహుముక్త ఇహోడురాట్. ౫

టిక॥విశాలాఽయ్యో=	పెద్దకండ్లుగ
ల; తస్యా=	అనీతాదేవియొక్క; చా
	క్షణం = ఎఱ్ఱనివియుం
	జెల్లనివియును

నీఘ్నములయినవియునగు కండ్లుగలది
యైనగు; తతః=ఆ;పదనం=ముఖము;
రాహుము క్తః=రాహువుచే విడువబ
డిన;ఉడురాడివ=నక్షత్రముల యొక్క
రాజయినచంద్రుండుంబోలె; అశోభ
త=ప్రకాశించెను.

అప్పుడు సంతోషంబున, కొనల
నెట్టినైనదుమండెల్లనై విశాలంబులయి
న కండ్లుగలిగి సుందరంబై యుం
డు, నాసీతాదేవిముఖమురాహువుచే
విడువబడినచంద్రుండుంబోలె, బ్రకా
శించెను. అని, తాత్పర్యము.

తత స్సాహీ మతీ బాలా భర్తృసందేశహపికతా
పరతుష్టా ప్రియం కృత్వా ప్రశశంస మహాకపిమ్. ౬

టీక||తశః=అటుపిమ్మట; బాలా=
చిన్నదగు; సా=ఆసీతాదేవి; భర్తృ
సందేశహపికతా=పెనిమిటిచెప్పి పం
పినమాటచేగగుపాఠు నొందినదై;
సాహీమతీ=లజ్జగలదై; పరతుష్టా= సం
తోషమునొందినదై; ప్రియం=సమ్మా
నమును; కృత్వా=చేసి; మహాకపిం= పె

ద్దకోఁతియయినహనుమంతుని; ప్రశశం
స=పొగడెను.

అంత, బాలయగునాసీతాదేవి, పె
నిమిటివారతః విన్నందుకై సంతుష్టయ
యి, మేనంబులకలువొడమఁ, గొంతలజ్జ
నొంది, సంతోషంబున, హనుమంతునిం
బొగడెను. అని, తాత్పర్యము.

విక్రాంత స్త్వం సమథా స్త్వం ప్రాజ్ఞ స్త్వం వానరోత్తమ
యేనేదం రాక్షస పదం త్వమైకేన ప్రధషిత్వమ్. ౭

టీక||వానరోత్తమం= వానరశ్రేష్ఠం
డవగుహనుమంతుడా! యేన=ఏ; ఏకే
న=ఒక్కడనైన; త్వయా=నీచేత; రా
క్షసపదం=రాక్షసస్థానమయిన; ఇ
దం=ఈలంకాప్రదేశము; ప్రధషి
తం=తిరస్కరింపబడినదో, త్వణము
గానెంచబడినదోయనుట; సః(అధ్యా
హృతము)=అట్టి; స్త్వం=నీవు; విక్రాం
తః=పరాక్రమశాలివి. త్వం=నీవు; సమ

థాః=సమర్థుండవు. త్వం=నీవు; పా
జ్ఞః=పండితుండవు.

వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ
డా! నీవొక్కండవె, రాక్షసులచే నిండి
నయీలంకను, సరకుసేయక, ప్రవేశిం
చినావే; నీపరాక్రమంబునునీధైర్యము
నునీబుద్ధిని, ఏమనికొనియాడగలను; నీ
వేపరాక్రమశాలివి; నీవైద్యశాలివి; నీ
వెబుద్ధిశాలివి. అని, తాత్పర్యము.

శతయోజనవిస్తీర్ణః స్సాగరో మకరాలయః
విశ్రమశ్లాఘనీయేన క్రమతా గోష్పదీకృతః. ౮

టీక॥ శతయోజనవిస్తీర్ణః=నూలు డుగుకొలదిగాఁ జేయఁబడినది.
యోజనంబులచేవిస్తీర్ణమయిన ; మ సముద్రమునూలుయోజనముల నై
కరాలయః=మొసళ్లకునికి పట్టయిన; శాల్యములుగలది, మొసళ్లధికముగాఁగ
సాగరః=సముద్రము; విక్రమశ్లాఘనీయే లది; అట్టినముద్రమునసీపు ఆపుపాద
న= పరాక్రమముచేఁగొనియాడఁదగి మంతటిదానఁగాఁదలంచి దాఁటిపె;
నవాడవును; క్రమతా= దాఁటువాడ నీపరాక్రమముగొని యాడందగినది గ
వునగు; శ్వయా (అధ్యాహృతము)= దా! అని, తాత్పర్యము.
నీచేత; గోష్పదీకృతః=ఆవుయొక్కయ

న హి త్వం ప్రాకృతం మన్యే వానరం వానరహృథ
యన్య తే నాస్తి సంత్రాసో రావణా న్నాపి సంభ్రమః. ౯

టీక॥ వానరహృథ=వానరశ్రేష్ఠుండ వను. ("హి" అనునది పాదపూరణ
వగుహనుమంతుడా! యన్యః=ఏ; తే= ఛము).
నీకు; రావణాత్= రావణునివలన; సం వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ
త్రాసః=భయము; నాస్తి= లేదో; సం డా! సర్వభూతభయంకరుండగు రావ
భ్రామోపి=తొట్టుపాటయినను; న= ణునివలన, నీకుభయంబులేదు; కొంచె
లేదో; తం (అధ్యాహృతము)= అట్టి; ముతొట్టుపాటైననులేదు, కావున, నీ
త్వం=నిన్ను; ప్రాకృతం= అల్పమగు; ను, సాధారణమయినకోఁతయైననాకుఁ
వానరం=కోఁతనిగా; నమన్యే=తలం దోచలేదు. అని, తాత్పర్యము.

అహా సేవ కపిశ్రేష్ఠ మయా సమభిభాషితుమ్
యద్యపి ప్రేషిత స్తేన రామేణ విదితాత్మనా. ౧౦

టీక॥ కపిశ్రేష్ఠ=వానరశ్రేష్ఠుండవగుహనుమంతుడా! యద్యపి=ఏకారణము

వలన;విదితాత్మనా=తెలియబడినపర
మాత్మగల;తేన=ఆ; రామేణ=రాము
నిచేత;ప్రేషితః=పంపబడినావో;తత్
(అధ్యాహృతము)=ఆకారణమువలన;
మయా=నాచేత;సమభిభాషితం=మా
టలాడుటకు;అహాసేచ(అహాసి)=

తగుచువును.

వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ
డా! పరమాత్మవేత్తయగు రాముండు
పంపఁగావచ్చినావు, కావున,నీతోనేను
మాటలాడనువచ్చును.
అని, తాత్పర్యము.

ప్రేషయిష్యతి దుర్ధవో రామో న హ్యపరీక్షితమ్
పరాక్రమ మవిజ్ఞాయ మత్సకాశం విశేషతః. ౧౧

టీక॥దుర్ధవః=ఎదిరింపఁగూడ
ని;రామః=రాముండు;పరాక్రమం=ప
రాక్రమమును;అవిజ్ఞాయ = ఎఱుంగ
క;అపరీక్షితం=పరీక్షింపబడనివాఁడు;
విశేషతః=విశేషించి;మత్సకాశం=నా
సమీపమునుగూర్చి; సప్రేషయిష్యతి=
పంపఁడు.

రాముండు,మహాబుద్ధిశాలి; నీపరా

క్రమంబు దెలిసికొనక,నిన్నునానావిధం
బులంబరీక్షింపక,యెచ్చటికినెబంపఁడు;
అందు,విశేషించి, నాయొద్ద కెంతమా
త్రముపంపఁడు;అట్టిరాముండునిన్నునా
యొద్దకుఁబంపుటవలననే,నీశక్తియిట్లు
తమనితెలియవచ్చుచున్నది.

అని, తాత్పర్యము.

విప్ర్యాచ కుశలీ రామో ధర్మాత్మా సత్యసంగః
లక్ష్మణశ్చ మహాతేజా స్సుమిత్రానంద వర్ధనః. ౧౨

టీక॥విప్ర్యా=భాగ్యముచేత; ధర్మా
త్మా=ధర్మస్వభావుండును;సత్యసంగ
ః= సత్యమయినప్రతిజ్ఞగలవాఁడన
గు;రామశ్చ=రాముండును;కుశలీ=యే
మముగలవాఁడు. సుమిత్రానందవర్ధనః
నః=సుమిత్రయొక్క సంతోషమునువృ

ద్ధిబొందించువాఁడును; మహాతేజాః=
అధికమయిన పరాక్రమముగలవాఁడున
గు;లక్ష్మణశ్చ=లక్ష్మణుండును; కుశలీ
(అధ్యాహృతము) = యేమముగల
వాఁడు.

నాభాగ్యవశంబున, ధర్మాత్ముం

దును సత్యసంధుండునగు రాముండును, పుత్రుండులత్తుణుండును, త్రేమంబుగను
మహాపరాక్రమ శాలియగు సుమిత్రా న్నవారు. అని, తాత్పర్యము.

కుశలీ యది కాకుత్స్థస్య కిన్నసాగర మేఖలామ్

“కిన్నసాగర మేఖలామ్ ఇహ పాతాంతరం.

మహీం దహతి కోశేన యుగాంతార్హరివోద్ధితః. ౧౩

టిక|| కాకుత్స్థస్య = రాముడు; కుశలీ
యది = త్రేమముగలవాడగు నేని; కోపే
న = కోపముచేత; ఉద్ధితః = లేచిన, మం
దుచున్నయనుట; యుగాంతార్హరివః
ప్రళయమునందలి యగ్నిహూతమువ
లె; సాగర మేఖలాం = సముద్రమే మొల
నూలుగాగల; మహీం = భూమిని; దహ
తి కిన్ను = దహించుచున్నాడాయేమి; కి
న్నదహతి (అని పాతాంతరము) = ఎందు
కుదహింపడు.

రాముండు త్రేమంబుననున్నపతము
న, విమలభూమియగు నన్న రాక్షసుండు
గొనిపోవుటం జేసి, కోపంబువొంది, ప్రళ
యకాలాగ్నియుంబోలె, భూమి యంత
దహించుచున్నాడాయేమి? ఇట్లయ్యు
న్నచోదహించుచునేయుండును; అదిలే
దుకావుననేయూరకున్నాడు.

అని, తాత్పర్యము.

అథవా శక్తి మంతౌ తౌ సురాణామపి నిగ్రహే

మమైవతు న దుఃఖానా మస్తమస్యే విపర్యయః. ౧౪

టిక|| అథవా = అటుకాదేని; తౌ = అ
రామలక్ష్మణులు; సురాణాం = దేవ
తలయొక్క; నిగ్రహే = నిగ్రహించుట
యందును; శక్తి మంతౌ = సామర్థ్య
ముగలవారలే. మమ = నాయొక్క; దుః
ఖానామేవతు = దుఃఖములకుమాత్ర

మైవిపర్యయః = నాశము ; నాస్తి = లే
దు. ఇతి (అధ్యాత్మికము) = అని ; మ
న్యే = తలంచెదను.

అటుకాదేని, రాముండునులక్ష్మ
ణుండును, దేవతలనైవజయింప నచ
రుకలె; అయి లే, నాదుఃఖములకునాశ

మలేడుకాంటోలు; అందువలననె,వా
రలకునామీందమనసురాకున్నది.

అని, తాత్పర్యము.

కచ్చి న్న వ్యధితో రాము కచ్చిన్న పరితస్యతే

టీ|| రాముః=రాముడు; నన్యధితోక
చ్చితే=కృశించియుండలేదుగదా? నన
రితస్యతేకచ్చితే=పరితపింపకుండగదా?
రాముండు, నాదుఃఖంబునం గృశించి

పకున్నాడుగదా? మఱియు నన్నుగూ
చియేయెల్లప్పుడును పరిగ్రహింప కు
న్నాడుగదా? అని, తాత్పర్యము.

ఉత్తరాణిచ కార్యాణి కురుతే పురుషోత్తమః. ౧౫

టీక|| పురుషోత్తమః= పురుషశ్రేష్ఠుం
డగు రాముండు; ఉత్తరాణి = పైనుంజే
యవలసిన; కార్యాణిచ= కార్యముల
ను; కురుతే(కచ్చితే) = చేయుచున్నాం
డుగదా?

పురుషశ్రేష్ఠుండగు రాముండు, అట్లు
దుఃఖమునొందకనన్ను బొందుటకై చే
యవలసిన పనులను జేయుచుండు గ
దా? అని, తాత్పర్యము.

కచ్చి న్నదీన స్సంభ్రాంతః కార్యేషుచ న ముహ్యతి

కచ్చి త్పురుషకార్యాణి కురుతే స్వపథే స్సఖః. ౧౬

టీక|| స్వపథే=మనుష్యులకుఁబ్రీధు
వై నదశరథమహారాజయొక్క; సు
తః=కొడుకైనరాముండు; నదీనకచ్చి
త్=దుఃఖంబునొందకున్నాడుగదా?
సంభ్రాంతః = తొట్టుపాటుగలవాఁ
డై; కార్యేషు=పనులందు; నముహ్యతి
(కచ్చితే)=మోహంబు నొందకున్నాం
డుగదా? పురుషకార్యాణి= పురుషుని
జేసేయదగినకార్యములను; కురుతేక

చ్చితే=చేయునుగదా?
దశరథమహారాజ పుత్రుండగురా
ముండు, ఎల్లప్పుడు నదీనుండైయుండఁ
డుగదా? అట్లు సంభ్రామంబునొందికా
ర్యములంజెఱపుకొనడుగదా? ఊటకుం
డక, పురుషుండుచేయవలసిన ప్రయ
త్నంబులంజేయుచుండునుగదా?
అని, తాత్పర్యము.

ద్వివిధం త్రివిధోపాయ ముపాయ మపి సేవతే
విజిగీషు స్సుహృ తగచ్ఛి నిత్రేఘవ పరంతపః. ౧౭

టీక॥ పరంతపః = శత్రువుల దపింపఁ జేవదండంబులననుట; సేవ తేకచ్ఛిత్ =
జేయునట్టి కాముండు; మిత్రేఘవ = స్నేహించునుగదా?
హితులనుండును (చకారముచే) శత్రు శత్రువులం దపింపఁజేయునట్టి రా
వులందును; సుహృత్ = స్నేహితుడై; ముండు, స్నేహితులయెడ మంచితలం
విజిగీషుః = జయింపనిచ్చగలవాడగునై; పుగలిగి, వారల, సామదానంబుల రెంట
ద్వివిధం = రెండువిధములయిన; ఉపాయంబులందును; శత్రువులయెడ, దా
యం = ఉపాయములను, సామదానము నభేదదండోపాయంబులం బ్రయోగిం
లననుట; త్రివిధోపాయమపి = మూడు మును, సమయంబుకొలంది మెలంగుచుం
విధములయినయు పాయమును, దాని మనుగదా? అని, తాత్పర్యము.

కచ్ఛి నిత్రాణి లభతే మిత్రైశ్చాప్య భిగవ్యతే

టీక॥ రామః (అధ్యాత్మతము) = రాముండు, క్రొత్తక్రొత్త స్నేహి
రాముండు; మిత్రాణి = స్నేహితులను; తులంబొందునుగదా? ఇతరులును, అ
లభతేకచ్ఛిత్ = పొందునుగదా? మిత్రైశ్చ తండుతమకు స్నేహితుండు గావలయు
శ్చాపి = స్నేహితులచేతను; అభిగవ్య ననిగోరుదురుగదా?
తేకచ్ఛిత్ = పొందబడునుగదా? అని, తాత్పర్యము.

కేచ్ఛి తగల్గఁగమిత్రశ్చ మిత్రైశ్చాపి పురస్కృతః. ౧౮

టీక॥ రామః (అధ్యాత్మతము) = ముగదా?
రాముండు; కల్గఁగమిత్రశ్చ = మం రామునకు మంచి స్నేహితులుగల్గ
చి స్నేహితులుగలవాడగుదా? మిత్రైశ్చ దురుగదా? ఆ స్నేహితులతనిం దమకు
శ్చాపి = స్నేహితులచేతను; పురస్కృతః బ్రధానముగాఁదలంతురు.
తః (కచ్ఛిత్) = ముందిడు కొనబడువాఁ అని, తాత్పర్యము.

కచ్చిదా శాస్తి దేవానాం ప్రసాదం పార్థివాత్మజః

టీక॥ పార్థివాత్మజః = రాచకొమ
యండగురాముండు; దేవానాం = దేవతా సంగ్రహమును గోరుచుండును
వలలయొక్క; ప్రసాదం = అనుగ్రహ
మును; ఆశాస్తికచ్చితే = కోరునుగదా? అని, తాత్పర్యము.

కచ్చి త్వరుషకారంచ దైవంచ ప్రతిపద్యతే. ౧౮

టీక॥ రామః (అధ్యాత్మము) = రాముండు, సేయు ప్రయత్న
రాముండు; త్వరుషకారంచ = త్వరుషప్ర
యత్నమును; దైవంచ = అదృష్టమును; సుగదా? అని, తాత్పర్యము.
ప్రతిపద్యతేకచ్చితే = పొందునుగదా?

కచ్చిన్న విగతస్నేహః ప్రవాసాన్తయి రాఘవః

టీక॥ రాఘవః = రాముండు; ప్రవా
సాత్ = దూరముననుండుటవలన; వి
యి = నాయందు; విగతస్నేహానకచ్చి
త్ = పోయినస్నేహముగలవాండు కా
దుగదా? రామునకు, ఇట్లు విడదాటు గల్గుట
వలన, నాయందలిస్నేహముతగ్గకున్నది
గదా? అని, తాత్పర్యము.

కచ్చిన్తాం వ్యసనా దస్తాన్తోత్యిష్యతి వానర. ౧౯

టీక॥ వానర = హనుమంతుడా! చ్చితే = విడిపించునుగదా?
రామః (అధ్యాత్మము) = రాముండు; హనుమంతుడా! రాముండు, నా
మాం = నన్ను; అస్తాత్ = ఈ; వ్యసనా
త్ = దుఃఖమునుండి; మోక్షయిష్యతిక
అని, తాత్పర్యము.

సుఖానా ముచితో నిత్య మసుఖానా మనౌచితః

దుఃఖము త్తర మాసాద్య కచ్చి ద్రామో నసీదతి. ౧౧

టీక॥ త్యం = ఎల్లప్పుడు; సుఖా	గదా?
నాం=సుఖములకుఁజచ్చితఁ = తగినవా	ఎల్లప్పుడును సుఖంబులనె యనభ
మను; అసుఖా నాం=దుఃఖములకు; అ	వింపందగినవాఁడును అతిసుకుమారుం
నాచితః = తగనివాఁడునగు; రామః=	దు గావునదుఃఖంబు లనుభవింపందగని
రాముఁడు; ఉత్తరం = అధికమును;	వాఁడునగు రాముండు, ఇప్పుడిట్టిమహా
దుఃఖం=దుఃఖమును; ఆసాద్య=సాంది;	దుఃఖంబునొంది, కృశింపకున్నాఁడుగ
నసీదతికచ్చిత = కృశింపకున్నాఁడు	దా? అని, తాత్పర్యము.

కౌసల్యాయ స్తథా కచ్చి త్సుమిత్రాయా స్తథై వచ
అభీష్టం శ్రూయతే కచ్చి త్కుశలం భరతస్యచ. ౧౨

టీక॥ కౌసల్యాయః= కౌసల్యయై	క్షేమము; స్మృయతే (అధ్యాహృత
క్ర-యు; తథా=అట్లు; సుమిత్రాయా	ము)కచ్చిత = వినఁబడుచున్నదిగదా?
ఏవచ=సుమిత్రయైక్ర-యు; కుశలం=	కౌసల్య, సుమిత్ర, భరతుండు, వీ
క్షేమము; అభీష్టం=అప్పుడప్పుడు; శ్రూ	రలక్ష్యమవతా, యప్పుడప్పుడు, తెలి
యతేకచ్చిత = వినఁబడుచున్నదిగదా?	యవచ్చుచున్నదిగదా!
తథా=అట్లు; భరతస్యచ=భరతునియు	అని, తాత్పర్యము.
క్ర-యు; కుశలం(అధ్యాహృతము)=	

మన్నిమిత్రేన మానాహః కచ్చి చ్చోకేన రాఘవః

టీక॥ మానాహః = గౌరవమున	డుగదా?
కుండగిన; రాఘవః=రాముండు; మన్ని	పూజింపందగినరాముండు, నన్నుఁగు
మిత్రేన=నేనుగౌరవముగాఁగల; శోకే	ఁచి, దుఃఖించుచున్నాఁడుగదా?
న=దుఃఖముచేత; పరితప్యతే (అధ్యా	అని, తాత్పర్యము.
హృతము)కచ్చిత = పరితపించుచున్నాఁ	

కచ్చి న్నా న్యమనా రామః కచ్చి న్తాం తారయిష్యతి. ౨౩

టీక॥ రామః = రాముడు; అన్యమన్యమదా?

నాః = ఇతరమునందు మనసుగలవాఁడు; నకచ్చిత్ = కాఁడుగదా? మాం = న
న్ను; తారయిష్యతి కచ్చిత్ = కడతేరుచు = గడతేర్చునాయేమి? అని, తాత్పర్యము.

కచ్చి యైహిణీం భీమాం భరతో భ్రాతృవత్సలః

ధ్వజినిం మంత్రీభి గుప్తాం ప్రేషయిష్యతి మత్కృతే. ౨౪

టీ॥ భ్రాతృవత్సలః = అన్నయందలిన్నే హముగల; భరతః = భరతుడు; మత్కృతే = నాకై; భీమాం = భయంకరత్వై నది
యను; మంత్రీభిః = మంత్రులచేత; గుప్తాం = రక్షింపబడినదియును; అయై
హిణీం = అయైహిణీయంతటిపరిమాణముగలదియునగు (ఇరువదియొక్కవేలు
నైనమన్నూట డెబ్బదిరథములు, అన్నియేనుగులు, అటువదియైదువేలు
నారూటపదిగుట్టములు, లక్షయందొ

మ్మిదివేల మన్నూటయేబండు) పదా
తులునుగలసేన, యయైహిణీయనంబ
దును); ధ్వజినిం = సేనను; ప్రేషయిష్యతి
కచ్చిత్ = పంపగలఁడాయేమి?
అన్నయందుమిక్కిలియు భక్తిగల
భరతుండు, నాకై, మంత్రులచేరక్షిం
పబడి భయంకరంబై యుండు, నొక
యయైహిణీసేనంబునాయేమి?
అని, తాత్పర్యము.

వానరాధిపతి శ్రీమాన్ సుగ్రీవః కచ్చి డేష్యతి

మత్కృతే హరిభి ర్వైరై ర్వృతో దంతనఖాయుధైః. ౨౫

టీక॥ మత్కృతే = నాకై; వానరాధిపతిః = వానరులకుఁ బ్రభుండును; శ్రీ
మాన్ = అధికమయినసంపదగలవాఁడునగు; సుగ్రీవః = సుగ్రీవుడు; వీరైః =
నరులచేత; వృతః = పరివేష్టించబడిన

పరాక్రమ శాలులును; దంతనఖాయు
ధైః = దంతములునుగోళ్లునే యాయుధ
ములుగాఁగలవారలునగు; హరిభిః = వా
నరులచేత; వృతః = పరివేష్టించబడిన

౧౦౪ ప్రతిపచాంద్రటికాతాత్పర్యసహితము.

స ౩౬

వాడై; ఏవ్యతికచ్చిత్ = వచ్చునాయేమి? బులు గాఁగలవారలునగు వానరులతోఁ
వానరాధీశ్వరుండును శ్రీమంతుం గూడి, నాకై యిచ్చటికి, వచ్చునాయే
డునగు సుగ్రీవుండు పరాక్రమశాలులు మిఁ
ను దంతములునునఖింబులు నాయుధం లని, తాత్పర్యము.

కచ్చి చ్చ లక్ష్యణ శూర స్సుమిత్రానందవర్ధనః
అస్త్రవి చ్చరణాలేన రాక్షసా స్విధమివ్యతి. ౯౬

టీక॥ శూరః = యుద్ధమునందుభయ సులను; విధమివ్యతి కచ్చిత్ = చంపఁగ
ములేనివాఁడును; సుమిత్రానందవర్ధనః లఁదాయేమి?
నః = సుమిత్రయొక్క యానందమునువృ శూరుండు నస్త్ర గింబులం దెలిసిన
ద్ధిబొందించువాఁడును; అస్త్రవిత్ = అ వాఁడునగుసుమిత్రాపుత్రుండయిన ల
స్త్రముల నెఱింగినవాఁడునగు; లక్ష్యణ త్త్యఖండిచ్చటికివచ్చి, పెక్కు-బాణంబు
శ్చ = లక్ష్యణుండును; శరణాలేన = బాణ లంబరగించి, రాక్షసులనందఱను, వధిం
సమూహముచేత; రాక్షసాక్ = రాక్ష చునాయేమి? అని, తాత్పర్యము.

రాక్షణ కచ్చి దస్త్రేణ జ్వలతా నిహతం రణే
ద్రక్ష్యో మ్యలేన కాలేన రావణం ససుహృజ్జనమ్. ౯౭

టీక॥ రణే = యుద్ధమునందు; రాక్షణ = ద్రక్ష్యోమికచ్చిత్ = చూడఁగలనాయేమి?
భయంకరమైన; జ్వలతా = మండుచున్న; యుద్ధంబున, భయంకరంబుగజ్వలిం
అస్త్రేణ = అస్త్రముచేత; నిహతం = చం చుచున్న యస్త్ర గింబుచేత రావణుండు
పఁబడిన; ససుహృజ్జనం = స్నేహితజనము ను, అతనిబంధువగణంబును, చంపఁబడు
తోఁగూడిన; రావణం = రావణుని; అల్పే టను, నేనింక స్వల్పకాలంబునం బూడఁగ
న = స్వల్పమైన; కాలేన = కాలముచేత; లనాయేమి? అని, తాత్పర్యము.

కచ్చిన్న తద్ధేమసమానవణం
తస్యా ననం పక్షసమానగంధి

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౧౦౫

స ౩౬

మయా వినా శుష్యతి శోకదీనం

జలక్షయే పద్మ మివాతపేన. ౨౮

టీక || హేమసమానవర్ణం=బం
గారముతో సమాన రంగు గలదియు
ను, బంగారమువలెమనోహరమయినది
యుననుట; పద్మసమానగంధి=తామ
రపూవుయొక్క వాసనతో సమానమ
యినవాసనగలదియునగు; తస్య=ఆ
రామనియొక్క; తత్=ఆ; ఆననం=
ముఖము; మయావినా=నన్నువిడిచి;
శోకదీనం=దుఃఖముచేదైన్యమునొందిన
దై; జలక్షయే = నీటియొక్క-నాశము

కాఁగా; ఆతపేన=ఎండచేత; పద్మమి
వ = తామరపూవువలె; నశుష్యతిక
చ్చిత్=శోషిల్లకున్నదాయేమి?
జలమంతయు నెండిపోయినపిమ్మట
నెండతాకుడునకుఁ గమలంబుశోషిల్లు
నట్లు, బంగారమువలెనిమలంబునుదా
మరపూవువలెనుగంధంబు గలదియున
గునారామనిముఖంబు, నన్నువిడిచిదుః
ఖంబున, శోషిల్లకున్నదిగదా?
అని, తాత్పర్యము.

ధర్మపదేశా త్యజతశ్చ రాజ్యం

మాం చా ప్యరణ్యం నయతః పదాతిమ్

నాసీ ద్వ్యధా యస్య న భీ నః శోకః

కచ్చిత్స ధైర్యం హృదయే కరోతి. ౨౯

టీక||ధర్మపదేశాత్=ధర్మము
యొక్క-యుద్దేశమువలన; రాజ్యంచ=
దొరతనమును; త్యజతః= విడుచుచున్న
వాఁడును; మాంచ=నన్నును ; పదా
తిం=పాదచారిణినిగాని; అరణ్యం=అడ
విని; నయతః=పొందించుచున్నవాఁడున
గు; యస్య=ఏరామునకు; వ్యధా= చిం
త; నాసీత్=కలుగలేదో ; భీః=భయ

ము; న=కాలేదో; శోకః=దుఃఖము; న=
కాలేదో; సః=అట్టిరాముఁడు ; హృద
యే=మనసునందు; ధైర్యం=ధైర్యము
ను; కరోతికచ్చిత్=చేయుచున్నాడా
యేమి?
ఎవ్వనికి, మున్ను, ధర్మసిద్ధికై, రా
జ్యంబువిడిచినన్నునుపాదచారిణిగా న
రణ్యంబునకుందోహొనివచ్చినప్పుడు,

కొంచెమయినను, చింతగాని భయము నంబున ధైర్యంబు దప్పకున్నాడాయే
గానిదుఃఖముగాని కలుగకుండెనో, అ మిఁ అని, తాత్పర్యము.
ట్టిరాముండీప్పుడు నేను లేకుండుటచే, మ

న చాన్య మాతా న పితా చ నాన్య
స్నేహో ద్విజ్ఞో స్తి మయా సమోవా

టీక॥ అన్య = ఈరామునియొక్క; ఈరామునితల్లికిఁగాని తండ్రికిఁగా
మాతాచ=తల్లియు; స్నేహాత్ (అ ని, యితరబంధువులకుఁగాని, యెవ్వరి
ధ్యాహృతము)=స్నేహమువలన; మ కిని, అతనిపై, నాకన్నసధిక స్నేహము
త్తః(అధ్యాహృతము)=నాకన్న; విశి గాని, నాకన్నపైఁగలిగియుండు స్నేహ
ష్టా(అధ్యాహృతము) = అధికురాలు మంతటిస్నేహముగాని, లేదు.
గాని; మయా(అధ్యాహృతము)= నా అని, తాత్పర్యము.
తో; సమోవా(అధ్యాహృతము)= స లేక; ఈరామునకు, నాపైఁగలి
మానురాలుగాని; న=కాదు. పితాచ= యుండు స్నేహముకన్న సధిక స్నేహ
తండ్రియు; స్నేహాత్=స్నేహమువల ముగాని, అంతటిస్నేహముగాని, య
న; విజ్ఞః=అధికుఁడుగాని; మయా= తనితల్లి యుండునుదండ్రీయుండును మఱి
నాతో; సమోవా=సమానుండుగాని; యెవ్వరియందును, లేదు.
న=కాదు; అన్యః=ఇతరుండును; న= అని, తాత్పర్యము.
కాదు.

తావత్త్వహం నూత జీవీషేయం

యావత్ప్రపృత్తిం శృణుయాం ప్రియన్య 30

టీక॥ యావత్ = ఎంతలోపల, ప్రియ హం=నేను; జీవీషేయం= బ్రతుకని
న్య=ప్రియుండగు రామునియొక్క; ప్ర చ్ఛింతును.
పృత్తిం=వాతకను; శృణుయాం= వి అట్లుకావున, రాముండు, నన్నుదో
సుదునో; తావత్తు= అంతవఱకే ; అ డొనిపోవఁదలంచి యున్నాడో లే

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౩౧

స ౩౬

దో, యనుసంగతి నాకుఁ జెలియునంతవఱకు, నేనుబ్రతుకఁగోరియున్నాను; రాముండునన్ను మఱలందోడ్కొని పోవఁ

గోరునేనిసరే; లేనిచోఁ, బ్రాణంబుల విడిచెను. అని, సీతాదేవి, హనుమంతుని తోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇతీవ దేవీ వచనం మహాథకం

తం వానరేంద్రం మధురాథక ముక్త్యా

శ్రోతుం పున స్తస్య వచో భిరామం

రామాథకయుక్తం విరరామ రామా. ౩౧

టీక॥ దేవీ = రాణియగు; సీతా = సీతా = మనోహరమయినవియునగు; వ
త; ఇతీవ = ఇట్లు; తం = ఆ; వానరేంద్రం = మాటను; పునః = మఱల; శ్రోతుం = వినుటకు; విరరామ = ముగించెను.

గూచిఁ; మహాథకం = అధికమయినయ సీతాదేవి, యిట్లు, హనుమంతుని
థకముగలదియు; మధురాథకం = మతో, నధికమయినయథకముగలదియును
నోహరమయినయథకము గలదియున ధురమునగుమాటంజెప్పి, యంత, నతని
గు; వచనం = మాటను; ఉక్త్యా = చెప్పి; త వలన, రామునిగుఱించినదగుటంజేసి
స్య = అహనుమంతునియొక్క; రామా మనోహరమయినమాటను, వినుటకై,
థకయుక్తం = రామునికార్యముతోఁ యూరకుండెను.
గూడినదియును, కావుననే; అభిరా అని, తాత్పర్యము.

సీతాయా వచనం శ్రుత్వా మారుతి భీమవిక్రమః

శిరస్యం జలి మాధాయ వాక్య ముత్తర మబ్రవీత్. ౩౨

టీక॥ భీమవిక్రమః = భయంకరమ తలయందు; అంజలిం = చేమొడ్చును; ఆ
యినపరాక్రమముగల; మారుతి = వా ధాయ = ఉంచుకొని; ఉత్తరం = బదులు;
యు దేవునికుమారుండైనహనుమంతుం వాక్యం = మాటను; అబ్రవీత్ = పలికెను.
డు; సీతాయాః = సీతాదేవియొక్క; వ భయంకరంబయిన పరాక్రమంబుగ
చనం = మాటను; శ్రుత్వా = విని; శిరసి = లవాయువుత్రుండగు హనుమంతుండు,

సీతాదేవిచెప్పిన మాటనువిని, శిరంబు | మలుచెప్పెను.
నఁ, జేమొద్దుంగీలించుకొని, యిట్లని, బ | అని, తాత్పర్యము.

స త్వా మిహస్థాం జానీతే రామః కమలలోచనే

టీక॥ కమలలోచనే = తామరపూల | తామరపూలంబోలు కండ్లుగల సీ
వంటికండ్లుగలచానా! రామః = రాముఁ | తాదేవీ! నీవిచ్చటనున్నావని, రామండే
దు; త్వాం = నిన్ను; ఇహస్థాం = ఇచ్చట | ఋంగఁడు. అని, తాత్పర్యము.
నున్నదానిఁగా; నజానీతే = ఎఱుంగఁడు.

తేన త్వాం నానయ త్యాశు శచీ మివ పురందరః. 33

టీక॥ తేన = అందుచేత; ఆశు = శీఘ్రము | ఘ్రముగాఁదీసికొని పోవకున్నాఁడుగా
గ; పురందరః = ఇంద్రుఁడు; శచీమివ = | నివేటుగాదు; ఇంద్రునకుశచీదేవియను
శచీదేవినింబోలె; త్వాం = నిన్ను; నాన | హ్లాదునొద్దనున్నదని తెలిసినపిమ్మట, నా
యతి = బోధించి పోవకున్నాఁడు. | విడంగొనిపోయినట్లు, నేనుబోయిచెప్పి
అందుచేతనే, అనుహ్లాదునొద్దనుం | నంతనె, నిన్నుఁగొనిపోవంగలఁడు.
దుశచీదేవి నెఱుంగకుండుటంజేసి, యిం | అని, తాత్పర్యము.
ద్రుండుతీసికొనిపోవకుండునట్లు, నిన్నుశీ

శ్రుతై వై తు వహో మహ్యం ఓప్ర మేవ్యతి రాఘవః

చమూం ప్రకషే న్నహతీం హర్యక్షగణసంకులామ్. 34

టీక॥ రాఘవః = రాముఁడు; మ | గుగొడ్డులయొక్కయు సమూహముల
హ్యం = (వ్యర్థం మందుఁజతుభిఁ) నా | చేసిండినదియునగు; చమూం = సేనను;
యొక్క; చహః = మాటను; శ్రుతై వై | ప్రకషే = ఈడ్చుకొనుచు; ఏవ్యతి =
తు = విన్నంతనె; ఓప్రం = శీఘ్రముగా; రాఁగలఁడు.
మహతీం = పెద్దదియను; హర్యక్షగణ | రాముండు, నేనుబోయి, సీసంగతింజే
సంకులాం = వానరులయొక్కయు నెఱుం | ప్పినంతనె, వానరులనుభల్లూకంబులను

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౩౧

స౩౬

విలుచుకొని, శీఘ్రంబుగా, నిచ్చటికి, వచ్చును. అని, తాత్పర్యము.

విష్టం భయిత్వా బాణౌ మై రక్షోభ్యం వరుణాలయమ్
కరిష్యతి పురీం లంకాం కాకుత్స్థస్ శృంథ రాక్షసామ్. ౩౫

టిక్కా కాత్స్థస్=రాముండు; అక్షోభ్యం=కొలదానిగా; కరిష్యతి = చేయఁ	భ్యం=కొలతపెట్టరాని ; వరుణాల
యం=సముద్రమును; బాణౌ మై=బా	రముండు, అక్షోభ్యంబగు సము
ణసమాహంబులచేత ; విష్టంభ యి	ద్రంబును బాణంబుల స్తంభించి, దాటి
త్వా(విష్టభ్య)=స్తంభించి; లంకాం=	వచ్చి, యీలంకాపట్టణంబునందలిరా
లంకయను; పురీం=పట్టణమును; శృం	త్తునులనందఱుంజంపును.
థ రాక్షసాం=శాంతినిొందిన రాక్షసు	అని, తాత్పర్యము.

తత్ర య ద్గం తరా మృత్యు ర్యదిచేవా స్సహసురాః
స్థాస్యంతి పథి రామస్య స తానపి వధిష్యతి. ౩౬

టిక్కా తత్ర=అప్పుడు ; రామస్య=	వ్యతి=చంపఁగలఁడు.
రామునియొక్క; పథి= మార్గమునం	అప్పుడు రాముని మార్గంబునకు,
దు; అంతరా=అడ్డముగా ; మృత్యుః=	మృత్యువుగాని చేవతలుగానియనురులు
మృత్యువు; స్థాస్యంతి (అధ్యాత్మత	గాని యడ్డమువచ్చినను , రాముండు,
ము)యది=ఉండు నేని; సహసురాః= అ	వారలనుంగూడఁజంపును; ఇంక, నీరా
నురులతోఁగూడిన; చేవాః= చేవతలు;	క్షునులంజంపుననిచెప్పనేల?
స్థాస్యంతియది=ఉండు రేని; సః=ఆ రా	అని, తాత్పర్యము.
ముండు; తానపి=వారలనుంగూడ; వధి	

త వాదశకనజే నార్యే శోకేన స పరిప్లుతః
నశమః లభతే రామ స్సింహాదిత ఇవ ద్విపః. ౩౭

టిక్కా|| ఆర్యే=పూజ్యురాలవగునీతా చేవీ! తవ=నీయొక్క; అదశకనజేన=

చూడకుండుటవలనంగలిగిన; శోకేన—
దుఃఖముచేత; పరిష్కృతః=ముంపబడి
న;సః=ఆ;రామః=రాముండు;సింహా-
దికతః=సింహముచేచీడింపబడిన;ద్వి-
పథవ=ఏసుంగుంబోలె;శమః=సౌఖ్య-
మును; నలభ తే=పొందకున్నాడు.

పూజ్యురాలవగుసీతాదేవీ ! రా-
ముండు,నిన్నుజూడకుండుటచేత, దుః-
ఖసముద్రంబునమునిగి, సింహంబుచే-
చీడింపబడుచుండు నేసుంగుంబోలె,
నెంతమాత్రముసుఖంబునొందకున్నా-
డు.అని, తాత్పర్యము.

మలయేనచ వింధ్యేన మేరుకా మందరేణచ
దుర్దురేణ చ తే దేవి శపే మూల ఫలేనచ. ౩౮
యథా సునయనం వల్ల బింబోష్ఠం చారుకుండలమ్
ముఖం ద్రక్ష్యసి రామస్య పూర్ణాచంద్ర మివోదితమ్. ౩౯

టీక॥దేవి—సీతాదేవీ! యథా=ఎ-
ట్లు;సునయనం= సుందరములయినకం-
డ్లుగలదియును;వల్ల=మనోహరమయి
నదియును;బింబోష్ఠం=చొండపండువం
టిపెదవిగలదియును; చారుకుండలం=
సుందరములయిన కుండలములు గలది
యును;ఉదితం=ఉదయించిన; పూర్ణా-
చంద్రమివ(స్థితం)=నిండుచంద్రుండువ
లెనున్నదియునగు;రామస్య= రామని
యొక్క;ముఖం=మొగమును; ద్రక్ష్యసి=
చూడఁగలవో; తథా=(అధ్యాపృత
ము)అట్లు;తే=నీకొఱకు;మలయేనచ=
మలయపర్వతముచేతను;వింధ్యేన=విం-
ధ్యపర్వతముచేతను;మేరుకా=మేరుప-
ర్వతముచేతను;మందరేణచ=మందరప-

ర్వతముచేతను;దుర్దురేణచ=దుర్దు-
రపర్వతముచేతను; మూలఫలేనచ=గ-
డ్డలచేతనుబండ్లచేతను; శపే=శపథము
నేయుచున్నాను.

సీతాదేవీ! సుందరములయినకండ్లు
గలిగి,మనోహరంబై, చొండపండువం
టిపెదవితోఁగూడి, సుందరములయిన
కుండలంబులతోనొప్పుచు, నిండువంద
రునింబోలుచుండు,రామునిముఖంబును,
నీవునిశ్చయముగాఁ, బూడఁగలవు; అ
ట్లు,నేను, నావాసస్థానములగుమలయ
వింధ్యమేరుమందరదుర్దురంబులు మొ
దలగుపర్వతంబులచేతను, నాయాహ-
రంబగుకందమూలంబులచేతనుఫలంబు
లచేతను నీకు నమృతంబుగలుగుటకై.

శపథమునేయుచున్నాను. అని, తాత్పర్యము.

క్షిప్రం ద్రత్యసి వై దేహీ రామం ప్రసవణే గిరౌ
శతక్రతుమివా సీనం నాగ రాజస్య మూఢాని. ౪౦
“నాకపృథ్వ్య” ఇతిపాఠాంతరం.

టీక॥ వైదేహీ=సీతాదేవి! ప్రసవణే=	(స్థితం)=దేవేంద్రుండువలె నున్నవాఁ
ప్రసవణంబను; గిరౌ= పర్వతమునం	డునగు; రామం=రాముని; క్షిప్రం=శీ
దు; ఆసీనం= కూర్చున్నవాఁడును; నాగ	ఘ్రిముగా; ద్రత్యసి=చూడఁగలవు.
రాజస్య= ఏనుంగులలో శ్రేష్ఠమయిన	సీతాదేవి! సీవింక శీఘ్రంబుగనే,
యైరావతముయొక్క; నాకపృథ్వ్య=	ప్రసవణం బను పర్వతంబుపైఁ గూ
(అని, పాఠాంతరము)= స్వర్కమునం	చుకండి, యైరావతంబుపైనున్న (పా
దలియున్నతప్రదేశముయొక్క; మూ	తాంతర పక్షమునందు, నాకపృథ్వంబు
ధాని=శిరసునందు; ఆసీనం (అధ్యా	పైనున్న)దేవేంద్రునింబోలుచున్న, రా
హృతము)=కూర్చుండిన; శతక్రతుమివ	ముం, చూడఁగలవు. అని, తాత్పర్యము.

న మాంసం రాఘనో భుక్తే నచాపి మధు సేవతే

టీక॥ రాఘవః = రాముఁడు; మాం	రాముండు, నీదుఃఖంబున, మాంస
సం=మాంసమును; నభుక్తే=తినఁడు.	మునుభుజింపఁడు; మద్యమునుఁ ద్రావఁ
మధుచాపి = మద్యమునైనను; సేవ	డు. అని, తాత్పర్యము.
తే=సేవింపఁడు.	

వన్యం సువిహితం నిత్యం భక్త మశ్వాతి పంచమం. ౪౧

టీక॥ రామః(అధ్యాహృతము)-	ను; పంచమం= (అత్యంతయోగమునం
రాముఁడు; సువిహితం=వానప్రస్థుల	దుద్వితీయ)ప్రాతస్సంగవమధ్యాహ్న
కుంజక్క-గావిధింపఁబడిన; వన్యం=అ	ప రాహ్నసాయంకాలములనునైదుకా
డవియందుంబుట్టిన; భక్తం=ఆహారము	లంబులందు, విదవజైనసాయంకాలము

౧౨౨ ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౩౬

నందు; అశ్నాతి=తినుచున్నాడు.

రాముండు, ప్రతిదినంబును సాయం
కాలంబునందొక్కమాటు, వానప్రస్థు

లకుయోగ్యములయిన, వన్యంబులగు,

మూలఫలంబులను, తినుచున్నాడు.

అని, తాత్పర్యము.

నైవ దంశా న్న మశకా న్నకీటా న్న సరీశృపాన్

రాఘవో పనయే న్నాతా త్వ ద్దతేనాం తరాత్తనా. ౪౨

టీక॥ రాఘవః=రాముఁడు; త్వద్దత్ (అపనయేత్) - తోలఁడు. సరీశృ
న=సిన్నుఁబొందిన; అంతరాత్తనా= పాన్=పాములను; న(అపనయేత్)=
మనంబుతో; సహితః (అధ్యాహృత తోలఁడు.
ము)=కూడినవాఁడై; గాత్రాత్=దేహ
ముననుండి; దంశాన్= అడవియొగల
ను; నైవాపనయేత్=తోలనేతోలఁడు.
మశకాన్=దోమలను; న(అపనయేత్)
తోలఁడు. కీటాన్= పురుగులను; న

రాముండు, మనంబుననిన్నెధ్యానిం
చుచు, దేహంబుననుండి, అడవియొ
గలను గానిదోమలను గాని పురుగులను
గానిపాములను గాని, యవ్వలికిఁదోలి
కొనఁడు. అని, తాత్పర్యము.

నిత్యం ధ్యానపరో రామో నిత్యం శోక పరాయణః

నా న్య చ్ఛింతయతే కించి త్స్వతు కామవశం గతః. ౪౩

టీక॥ సః=ఆ; రామస్తు=రాముండు
మాత్రము; కామవశం=మన్మథునియధీ
నతను; గతః=పొందినవాఁడై; నిత్యం=
ఎల్లప్పుడు; ధ్యానపరః= ధ్యానించు
టయందాసక్తుఁడై; నిత్యం=ఎల్లప్పుడు
ను; శోకపరాయణః=దుఃఖమేముఖ్యమ
యినగతి గాఁగలవాఁడై; అన్యత్=ఇత
రమును; కించిత్= కొంచెమయినను;

నచింతయతే=చింతింపఁడు.

రాముండు, నీవులేకుండుటం శేసి,
మన్మథపరవశుండై, యెల్లప్పుడును, ని
న్నేధ్యానించుచు నెల్లప్పుడును నిన్నేపే
రొకని దుఃఖించుచు, నితరముచేసినిం
గొంచెమయినందలంపఁడు.

అని, తాత్పర్యము.

అనిద్ర స్మృతతం రామ స్మృతాపిచ నరోత్తమః

సీతేతి మధురాం వాణీం వ్యాహరణ ప్రతి బుధ్యతే. ౪౪

టీక॥ సరోత్తమః=పురుషశ్రేష్ఠం	మేలుకొనుచున్నాడు
డగు; రామః=రాముండు; సతతం=	పురుషశ్రేష్ఠుండగు రాముండు, నీ
ఎల్లప్పుడును; అనిద్రః=నిద్రలేనవాడై;	దుఃఖంబున, నెప్పుడును నిదురింపడు; అ
సుప్తాపి=నిద్రించినను; సీతే=(సంధియా	ట్లుగొంచెము నిదురవోయినను, సీతా
హమ)సీతా! ఇతి=అని; మధురాం=	యనిమధురంబుగా నన్ను జేర్కొనచు,
మనోహరమయిన; వాణీం=నూటను;	మేలుకొనును.
వ్యాహరణ=చెప్పచు; ప్రతిబుధ్యతే=	అని, తాత్పర్యము.

ధృష్ట్వా ఫలంవా పుష్పంవా యద్వాన్య త్సుమనోహరం
బహుశో హం ప్రియే శ్లేషం శ్వసం స్త్రావ భిభాషతే. ౪౫

టీక॥ రామః (అధ్యాహృతము)=	హమ)=అని; ఏవం=ఇట్లు; శ్వసన్=
రాముండు; ఫలంవా=పండువైనను; పు	నిట్టూపుట విడుచుచు; త్వాం=నిన్ను; అ
ష్పంవా=పూవునైనను; అన్యత్= ఇత	భిభాషతే=మేలుకొనుచున్నాడు.
రమయిన; సుమనోహరం=మిక్కిలియు	రాముండు, ఫలమునుగాని పుష్పము
రమణీయమయినది; యత్ (అస్తీ)=	నుగాని యట్టిచునోహరపదార్థమును
ఏదిగలదో; తత్ (అధ్యాహృతము)=	మఱిజేసిగానిచూచునని, అప్పుడై, ని
వా=దానినైనను; దృష్ట్వా=చూచి; బ	న్నుండలంచుకొని “ప్రియురాలా!” అని
హుశః=అనేకవిధంబులను; హం ప్రియే=	న్ను జేర్కొనుచు, నిట్టూపుట విడుచు
అయ్యోప్రియురాలా! ఇతి (సంధియా	ను. అని, తాత్పర్యము.

స దేవి నిత్యం పరితప్యమాణ
స్త్రావేవ సీతే శ్శృభిభాషమాణః
ధృతవ్రతో రాజసుతో మహాత్మా
తవైవ లాభాయ కృత ప్రయత్నః. ౪౬

టీక॥ దేవి=సీతాదేవి! ధృతవ్రతః=ధరింపబడిన వానప్రస్థవ్రతంబుగల

వాఁడును; మహాత్మా = అధికమయినప
రాక్రమముగలవాఁడును; రాజసుతః =
రాచకొమరుండునగు; సః = ఆ రాముం
డు; నిత్యం = ఎల్లప్పుడును; పరితప్యమా
ణః = పరితాపమునొందుచు; సీతే (సంధి
యాషఃము) = సీతా! ఇతి = అని; త్వామే
వ = నిన్నే; అభిభావమాణః = పే
ర్కొనుచు; తవ = నీయొక్క; లాభాధై
వ = పొందుటకొఱకె; కృతప్రయత్నః =
చేయఁబడినప్రయత్నముగలవాఁడు; భ
వతి (అధ్యాహృతము) = అగుచు

న్నాఁడు.
సీతాదేవీ! తండ్రియజ్ఞు చే వానప్ర
స్థవ్రతమునవలంబించియున్నవాఁడును
మహాపరాక్రమశాలియును రాచకొమ
రుండునగు రాముండు, ఎల్లప్పుడును, ని
న్నెడలంచుకొని పరితపించుచు, నిన్నే
“సీతా!” యని పేర్కొనుచు, నిన్ను
బొందుటకై యె, ప్రయత్నమునేయు
చున్నాఁడు. అని, హనుమంతుండు, సీత
శోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

సా రామ సంకీర్తన వీరశోకా
రామస్య శోకేన సమాన శోకా
శరన్తుభే సాంబుదశేష చంద్రా
నిశేవ వైదేహసుతా బభూవ. ౪౭

టీక॥ వైదేహసుతా = జనకమహా
రాజకొమారియగు; సా = ఆ సీతా
దేవి; రామసంకీర్తనవీరశోకా = రా
మునికీర్తింపుచుటచేతవిడువఁబడిన దుఃఖ
ముగలదై; రామస్య = రామునియొక్క;
శోకేన = దుఃఖముచేత; సమానశోకా =
రామునిదుఃఖముతో, సమానమయి
న దుఃఖముగలదై; శరన్తుభే = శ
రదృతువుయొక్క యారంభమునందు;
సాంబుదశేషచంద్రా = మేఘముయొ

క్కమిగతతోఁగూడిన చంద్రుండగల;
నిశేవ = రాత్రివలె; బభూవ = పండెను.
జనకునికొమారియగు నాసీతా
దేవి, “రాముండు, తన్నుఁబోడ్కొనిపో
వుటకైవచ్చును” అనివినుటచేదుఃఖములే
నిదయ్యు; “రాముండుతనవిరహంబునఁ
బరమదుఃఖితుండైయున్నాఁ” డనివిను
టచే, రామునకుం గల్గినంతటిదుఃఖము
నొంది, శరదారంభంబునఁ, గొంచెము
మేఘముచేఁగఁబడినచంద్రునితోఁగూ

దీనరాత్రివలె, బ్రకాశముగల్గియు, లేకయు, నుండెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యావే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, పత్తిశ్లోకసంగ్రహః.

ఇది, స్పష్టార్థము

ఇది, పరమార్థచంద్రికాభ్యాసంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండపత్తిశ్లోకసంగ్రహః
ముగిసినది.

సప్తత్రిశ్శ్లోకప్రారంభః.

సీతా త ద్వచనం శ్రుత్వా పూర్ణ చంద్ర నిభాననా
హనూమంత మువాచే దం ధర్మార్థ సహితం వచః. ౧

టీక పూర్ణచంద్రనిభాననా=నిం	నం=మాటను; ఉవాచ=చెప్పెను.
దుచంద్రునితో సమానమయినముఖము	నిండుచంద్రునింబోలు ముఖంబుగల
గల; సీతా=సీతాదేవి; తత్ = ఆ; వచ	సీతాదేవి, యాహనుమంతుండుచెప్పిన
నం=మాటను; శ్రుత్వా=విని; హనూ	మాటనువిని, హనుమంతుంజూచి, ధ
మంతం = హనుమంతునిగూచి; ధ	ర్మసహితంబగుసీమాటంజెప్పెను.
మార్థసహితం = ధర్మమనెడుప్ర	అని, తాత్పర్యము.
యోజనముతోఁగూడిన; ఇదం=ఈ; వచ	

అమృతం విష సంస్పృష్టం త్వయా వానర భాషితం
యచ్చ నాన్య మనా రామో యచ్చ శోక పరాయణః. ౨

టీ వానర=హనుమంతుఁడా! రామః=	పరాయణః=దుఃఖమెముఖ్యమయినగతి
రాముఁడు; అన్యమనా=ఇతరమనందు	గాఁగలవాఁడు; (ఇతి)యచ్చ(అస్తి)=
మనసుగలవాఁడు; న(ఇతి)యచ్చ (అ	లనునచేదియుగలవో; తత్=(అధ్యా
స్తి)=కాఁడనునచేదియుగలవో; శోక	తహ్యము)అట్టివిషసంస్పృష్టం =విషము

లోఁగలంపబడిన; అమృతం = అమృత "ఎప్పుడునుదుఃఖించుచున్నాఁడు" అని, ము; త్వయా = నీచేత; భాషితం = చెప్పఁ నాకుదుఃఖకరంబగువారేను, ఇట్లు, అ బడినది. మృతంబును విషంబునుంగలఁపినట్లు, ఈ హనుమంతుఁడా! నీవు, "నామందు, ఎ రెండుమాటలందేర్చి, చెప్పినావు, కావు ప్పడునునన్నేతలంచుకొనుచున్నాఁడు" న, నాకునుఁగోషకరంబునుదుఃఖించునం, అని, నాకునుఁగోషకరంబగువారేను, గలగుడున్నది. అని, తాత్పర్యము.

విశ్వర్యేవా సువిస్తీర్ణే వ్యసనేవాతి దారుణే
రజ్జ్వేవ పురుషం బద్ధ్వా కృతాంతః పరికషణః. ౩

టిక|| సువిస్తీర్ణే = మిక్కిలియనధి మిక్కిలియనధికమయినయైశ్వర్యమువ కమయిన; విశ్వర్యేవా = విశ్వర్యమునం చ్చినప్పడుగానియతి భయంకరమయి దుఁగాని; అతిదారుణే = మిక్కిలియభ వవ్యసనంబుసంభవించినప్పడుగాని, పు యంకరమయిన; వ్యసనేవా = దుఃఖము రుఘండెంతమాత్రము స్వతంత్రుండు నందుఁగాని; కృతాంతః = దైవము; పురు గాఁడు; దైవంబతనఁ, ద్రాటిచే బంధిం పం = పురుషుఁ; రజ్జ్వా = త్రాటిచేత; బ చినట్లుపట్టుకొని, యీడ్చుకొనిపోవు ధ్వేవ = కట్టివలె; పరికషణః = ఈడ్చు ను. అని, తాత్పర్యము. చున్నది.

విధి రూపన మసంహార్యః ప్రాణినాం ప్లవగోత్తమ
సౌమిత్రం మాంచ రామంచ వ్యసనైః పశ్య మోహితాః. ౪

టిక|| ప్లవగోత్తమ = వానరశ్రేష్ఠం ను; రామంచ = రాముని; పశ్య = చూ డవగుహనుమంతుఁడా! విధి = దైవ డుము. ము; ప్రాణినాం = జంతువులకు; అసం వానరశ్రేష్ఠండువగు హనుమంతుఁ డా! ప్రాణులకుదైవమునతిక్రమింప నల హార్యః = నివారించఁదగినది. నూనం = విగాదు; ఇదినిశ్చయము; లక్ష్మణుండు నిశ్చయము, వ్యసనైః = కష్టములచేత; నునేనునురాముండును , ముత్వరము మోహితాః = మోహమునొందిన; ను , మహావ్యసనంబులం బొందియు సౌమిత్రం = లక్ష్మణుని; మాంచ = నన్ను

స్నోము; చూడుము. అని, తాత్పర్యము.

శోకస్యాస్య కదా పారం రాఘవోధిగమివ్యతి
ప్లవమానః పరిశ్రాంతో హతనాస్సగరే యథా. ౫

టీక॥ రాఘవః—రాముఁడు ; సాగ	మును; కదా—ఎప్పుడు; అధిగమివ్యతి=
రే=సముద్రంబునందు; హతనోః = భ	పొందఁగలడు.
గ్నమయినయోడగలవాఁడును ; ప్లవ	సముద్రంబుననోడమునుండుగా, నీ
మానః=ఈఁడుచున్నవాఁడును ; పరి	దుకొనుచునలసటనొందినవాఁడువలె,
శ్రాంతోయథా—అలసటనొందినవాఁ	బరమదుఃఖితుండగురామునకు, ఈదుః
డునగువాఁడువలె; అస్య=ఈ; శోక	ఖమెప్పుడునశించును? అని, తాత్పర్యము.
స్య=దుఃఖముయొక్క; పారం= అంత	

రాక్షసానాం వధం కృత్వా సూదయిత్వాచ రావణం
లంకా మున్తూలితాం కృత్వా కదా ద్రక్ష్యతి మాం పతిః. ౬

టీక॥ పతిః=పెనిమిటియగురాముం	క్ష్యతి=చూడఁగలఁడు.
డు; రాక్షసానాం=రాక్షసులయొక్క;	నా పెనిమిటియగురాముండు, రా
వధం=చంపుటను; కృత్వా=చేసి; రా	క్షసులనందఱుంజంపి, రావణునివధించి,
వణంచ=రావణుని ; సూదయిత్వా=	యీలంకయంతయునాశంబు నొందిం
చంపి; లంకాం=లంకను; ఉన్తూలితాం=	చి, నన్నెప్పుడుచూడఁగలఁడు.
పెల్లగింపఁబడినదానిఁగా ; కృత్వా=	అని, తాత్పర్యము.
చేసి; కదా=ఎప్పుడు; మాం=నన్ను; ద్ర	

స వాచ్య స్సంత్వరస్వేతి యావ జేవ న పూర్యతే
అయం సంవత్సరః కాల స్తావద్ధి మమ జీవితం. ౭

టీక॥ “యావత్= ఎంతలోపల; అ	ను; కాలః=కాలము; నపూర్యతే=కడవ
యం=ఈ; సంవత్సరః = సంవత్సరమ	దో; తావత్(అధ్యాహృతము)వఱ-

అంతలోపలనే" సంస్కారస్వ=వేగిరపడు
ము." ఇతి=అని; సః=ఆ రాముడు; వా
చ్యః=చెప్పదగినవాడు. మమ = నా
యొక్క; జీవితం=ప్రాణము; తావద్ధి=
అంతవఱకేగాదా!

నాకు రావణుడు పెట్టిన యా సంవ

త్సరకాలము గడువుగడచుటకుమున్నే,
యిచ్చటికిశ్రీఘ్నముగారావలసినట్లు, నీ
వు రామునకుంజెప్పుము; నేనుబ్రతుకున
దంతవఱకే, అపిమ్మట, నన్ను రావణుం
డుచంపివేయును.

అని, తాత్పర్యము.

వతః తే దశమో మాసో ద్వౌతు శేషో స్థవంగమ
రావణేన నృశంసేన సమయో యః కృతో మమ. ౮

టీక॥ స్థవంగమ=హనుమంతుడా!
నృశంసేన=కూరుండగు; రావణేన=
రావణునిచేత; మమ=నాకు; యః=ఏ;
సమయః=అవధి; కృతః=చేయబడిన
దో; తస్మిన్ (అధ్యాహృతము)= సంవ
త్సరమునందు; దశమః=పదవదైన; మా
సః=మాసము; వతః తే=ఉన్నది. ద్వౌ
తు=రెండు మాసములు మాత్రము; శే
షో=మిగిలినవి.

హనుమంతుడా! కూరుండగురా
వణుండు నాకొక్కసంవత్సరం బవధి
యించియున్నాడు; అందిప్పుడు, పద
వమాసమును ముగియవచ్చినది; ఇంక
రెండుమాసములెమిగిలియున్నవి; ఈ
రెండుమాసములే నేనింక బ్రతికియుండు
గలను; ఈలోపలనే, రాముండిచ్చటికివ
చ్చునట్లు, సేయవలయును.
అని, తాత్పర్యము.

విభీషణేన చ భ్రాత్రా మమ నిర్భాతనం పతి
అనునీతః ప్రయత్నేన న చ త త్కురుతే మతిం. ౯

టీక॥ రావణః (అధ్యాహృతము) =
రావణుడు; భ్రాత్రా=తమ్ముడైన; విభీ
షణేన చ=విభీషణునిచేతను; మమ=నా
యొక్క; నిర్భాతనం ప్రతి = పంపుటను
గూర్చి; ప్రయత్నేన=ప్రయత్నముచేత;

అనునీతః=అనునయింపబడినాడు; త
త్=దానియందు; మతిం=బుద్ధిని, నచకు
రుతే=చేయనేచేయుడు.
రావణునితమ్ముడు విభీషణుండను
వాడు "నన్ను రామున కొసంగుము"

అని, రావణునకుఁ బ్రయత్నంబుగా, అతండుఆమాటనంగీకరింపఁడయ్యె.
మంచిమాటలంజెప్పెను; అట్లయినను; అని, తాత్పర్యము.

మమ ప్రతిప్రదానంహి రావణస్య న రోచతే

టీక॥ రావణస్య = రావణునకు; మ నన్ను, వ అలరామ నకొసంగుటకు,
మ = నాయొక్క; ప్రతిప్రదానం = మ రావణుండెంతమాత్ర మొప్పుకొనఁడ
అలనిచ్చుట; నరోచతేహి = రుచింపదు య్యె. అని, తాత్పర్యము.
గదా!

రావణం మాగతే సంఖ్యే మృత్యుః కాలవశం గతమ్. ౧౦

టీక॥ సంఖ్యే = యుద్ధమునందు; మృ వెదకుచున్నాఁడు.
త్యుః = మృత్యువు; కాలవశం = కాల కాలవశంగతుండగు రావణుని యు
మయొక్క యధీనతను; గతం = పొంది ధంబునంగొనిపోవ, మృత్యువువెదకుచు
న; రావణం = రావణుని; మాగతే = న్నాఁడుకాఁబోలు. అని, తాత్పర్యము.

శ్రేష్ఠా కన్యా సలా నామ విభీషణసుతా కపే

తయా మమేద మాఖ్యాతం మాత్రా ప్రహితయా స్వయమ్. ౧౧

టీక॥ కపే = హనుమంతుఁడా! విభీష ఈసమాచారము; ఆఖ్యాతం = నెప్పఁ
ణసుతా = విభీషణునికూతురు; సలా బడినది.
నామ = నలయని ప్రసిద్ధి నొందినది; శ్రేష్ఠ హనుమంతుఁడా! విభీషణుని పెద్ద
ష్ఠా = పెద్దదైన; కన్యా = కూతురు; అ కూతురు, నలయనునదియొక్క తెయు
స్త్రీ (అధ్యాపూతము) = ఉన్నది. మా న్నది; అవిడ, తనతల్లి పంపఁగా, నాయొ
త్రా = తల్లి చేత; స్వయం = తనకుదా ద్దకువచ్చి, యీసమాచారమంతయుం
నె; ప్రహితయా = పంపఁబడిన; త జెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.
యా = అవిడచేత; మమ = నాకు; ఇదం =

అనంతయం హరిశ్రేష్ఠ ఓప్రం మాం ప్రాప్యతే పతిః
అంత రాత్నా హిమే శుద్ధ స్తస్మింశ్చ బహవో గుణాః. ౧౨

టిక||హరిశ్రేష్ఠ=వానరో త్తముండ (తము)=ఉన్నవి.
చగుహనుమంతుడా! పతిః = పెనిమి వానరో త్తముండచగుహనుమంతుడా!
టిః ఓప్రం=శీఘ్రముగా; మాం=నన్ను; డా! నా పెనిమిటిరాముండు నన్ను శీఘ్ర
అనంతయం=సందేహములేదు; ప్రా ముగాఁబొందఁగలఁడు; ఇందెంతమా
ప్యతే=పొందఁగలఁడు; మే=నాయె త్రము సంశేహములేదు: ఏలవనఁగా,
కా; అంత రాత్నా=మనసు: శ్చ-హి= నామనసునివలంబుగనున్నది; వతి
నివలంబుగా అస్త్యంశ్చ=ఆ రాము యురామునందుఁ, దెక్క-గుణంబులు గ
నందు: బహవో=అనేకములయిన; లవు. అని, తాత్పర్యము.
గుణాః=గుణంబులు; సంతి(అభ్యాహ్వా

ఉత్సాహః పౌరుషం సత్త్వ మాన్యశంస్యం కృతజ్ఞతా
విక్రమశ్చ ప్రభావశ్చ సంతి వానర రాఘవే. ౧౩

టిక||వానర=హనుమంతుడా! రా వి.

ఘవే=రామునందు; ఉత్సాహః= గో హనుమంతుడా! గొప్పకార్యము
ప్పకార్యములయందు స్థిరమయినప్రయ లుసేయఁబ్రయత్నించుటయు, నట్టికా
త్నమును; పౌరుషం=అట్టికార్యములు ర్యములుసేయుటయు, బలంబును, ద
సేయుటయును; సత్త్వం=బలమును; ఆ యయు, నుపకారంబు మఱవకుండుట
న్యశంస్యం = కూరుండు గాకుండుట యు, శౌర్యంబును, శక్తియు, నీగుణంబు
యు; కృతజ్ఞతా=ఉపకారముమఱవ లన్నియు, రామునందున్నవి.
కుండుటయు; విక్రమశ్చ=శౌర్యమును; అని, తాత్పర్యము.
ప్రభావశ్చ=శక్తియును; సంతి=ఉన్న

చతుర్దశసహస్రాణి రాక్షసానాం జహూన యః
జనస్థానే వినాభాగ్రా శత్రుః క స్తస్య నోద్విశేత్. ౧౪

టిక్కయిం=ఎవ్వడు; జనస్థానే=జనస్థానమునందు; భ్రాత్రావినా= తమ్ముండగు లక్ష్మణునివడిటి; రాక్షసానాం=రాక్షసులయొక్క; చతురశ=పదునాలుగు; సహస్రాణి=వేలను; జఘాన=చంపెనో; తస్య=ఆట్టిరామునియొక్క; శత్రుః=శత్రువు; కః=ఎవ్వడు;

దు; నోద్విజేత్=దుఃఖింపఁడు; జనస్థానంబున, లక్ష్మణుండును లేకుండునప్పుడు, అసహాయుండై, తానొక్కడై, పదునాలుగువేలరక్కసులంజంపినట్టిరామునకు, శత్రువైనవాడెవ్వడు, బ్రతుకంజాలును? అని, తాత్పర్యము.

న స శక్య స్తులయితుం వ్యసనైః పురుషషభః
అహం తస్య ప్రభావజ్ఞా శక్రస్యేవ పులోమజా. ౧౫

టిక్కపురుషషభః = పురుషశ్రేష్ఠుండగును; అరాముండు; వ్యసనైః=కష్టములచేత; తులయితుం = చలింపఁజేయుటకు; శక్యః= అలవియైనవాఁడు; న=కాఁడు. అహం=నేను; తస్య=ఆరామునియొక్క; పులోమజా=శచీదేవి; శక్రస్యేవ = దేవేంద్రునియొ

క్క-వలె; ప్రభావజ్ఞా = ప్రభావమునెఱుంగువానను. పురుషశ్రేష్ఠుండగునారాముండు, ఎన్నికష్టములువచ్చినను ఎంతమాత్రముచలింపఁడు; దేవేంద్రుని ప్రభావముశచీదేవికిఁదెలిసినట్లు, రాముని ప్రభావమునాకుఁదెలియును. అని, తాత్పర్యము.

శరణాలంశుమాన్ శూరః కపి రామదివాకరః
శత్రు రక్షోమయం తోయ ముపశోషం నయివ్యతి. ౧౬

టిక్కకపి=హనుమంతుఁడా! శూరః=యుద్ధమునందుభయములేనివాఁడును; శరణాలంశుమాన్=చాణసమూహమనెడుకీరణంబులు గలవాఁడునగు; రామదివాకరః=రాముండనుసూర్యుడు; శత్రురక్షోమయం=శత్రువులయిన

రాక్షసులవికారమయిన; తోయం=జలమును; ఉపశోషం=ఎండుటను; నయివ్యతి(నేవ్యతి)=పొందింపఁగలఁడు. హనుమంతుఁడా! సూర్యుఁడుకీరణంబులజలమునుశోషిల్లఁజేయునట్లు, రాముండు, చాణంబులచే, శత్రువులయిన

టీక||వరాననే=సుందరమయినము పారోహ-ఎక్కుము.

ఖముగలసీతాదేవీ! అథవా=అటుగాదే
ని; త్వం=నిన్ను; అద్యైవ=ఇప్పు
డె; అస్తాత్=ఈ; దుఃఖాత్=దుఃఖము
ననుండి; మోచయిష్యామి=విడిపించెద
ను. అనిందితే=నిందింపబడనిదానా! మ
మ=నాయొక్క; పృష్ఠం=వీపును; ఉ

సుందరమయినముఖముగలదానవు
నిందింపబడనిదానవునగుసీతాదేవీ! అ
టుకాదేని, నీదుఃఖంబునిప్పుడెపోగొ
ట్టెదను; నీవునావీపుపై నెక్కము; నిన్ని
ప్పుడెరామునొద్దకుఁదీసికొని పోయెద
ను. అని, తాత్పర్యము.

త్వాం హి పృష్ఠగతాం కృత్వా సంతరిష్యామి సాగరమ్

టీక||అహం (అధ్యాప్యతము)-
నేను; త్వం=నిన్ను; పృష్ఠగతాం=వీపు
నొందినదానిగా; కృత్వా=చేసికొని;
సాగరం=సముద్రమును; సంతరిష్యామి

మహి=దాఁటెదనుగాదా!
నేనునిన్నిప్పుడు వీపుపైనుంచుకొని,
సముద్రమునుదాఁటెదను.
అని, తాత్పర్యము.

శక్తిరస్తిహి మే వోధుం లంకామపి సరావణామ్. ౨౦

<p>టిక॥ మే=నామ; స రావణౌ= రా వణునితోఁగూడిన; లంకామపి= లంకవై నను; వోధుం= మోయుటకు ; శక్తిః= సామర్థ్యము; అ స్తిహి= ఉన్నదిగాదా! నాకునిన్ను మోసికొనిపోవుటకు శ</p>	<p>క్తియున్నదో లేదోయని శంకింపవల దు; రావణునితోఁగూడ నీలంకవై నను, మోసికొనిపోవంజూబుదును. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

అహం ప్రసవణస్థాయ రాఘవాయా ద్య మైథిలి
ప్రాసయిష్యామి శక్రాయ హవ్యం హుత మివానఘ. ౨౧

<p>టిక॥ మైథిలి=నీతా! అహం= నేను; అద్య=ఇప్పుడు; ప్రసవణస్థాయ= ప్ర సవణవర్తతమునందున్న ; రాఘవా య=రామునికొఱకు; త్వం (అధ్యా హృతము)=నిన్ను; శక్రాయ= ఇంద్రుని కొఱకు; అనలః=అగ్ని హోమాశ్రుడు; హుతం= హోమముచేయబడిన; హ</p>	<p>వ్యమివ= హవిస్సునువలె; ప్రాసయి ష్యామి=పొందించెదను. నీతాదేవీ! వ్రేల్చుబడిన హవిస్సున గ్నిహోమాశ్రుండు దేవేంద్రునకొసంగిన ట్లు, నే, నిప్పును నిన్నుదీసికొనిపోయి, ప్రసవణవర్తతంబునందున్న, రామున కొసంగెదను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

ద్రత్య స్యదైవ వై దేహీ రాఘవం సహ లక్ష్మణమ్
వ్యవసాయ సమాయుక్తం విష్ణుం దైత్య వధేయథా ౨౨

<p>టిక॥ వై దేహి=నీతాదేవీ; సహల క్ష్మణం=లక్ష్మణునితోఁగూడినవాఁడును; దైత్యవధే = అసురులచంపుటయందు; వ్యవసాయ సమాయుక్తం= ప్రయత్న ముతోఁగూడినవాఁడును; విష్ణుంయథా (స్థితం) = విష్ణు దేవుఁడువలెనున్నవాఁ డునగు; రాఘవం=రాముని; అదైవ-</p>	<p>ఇప్పుడె; ద్రత్యసి=చూడఁగలవు. నీతాదేవీ! లక్ష్మణునిఁగూడి, రాక్ష సవధంబునంబ్రయత్నంబునేయుదు; న ట్లుదైత్యవధంబునం బ్రయత్నిండువిష్ణు దేవుండుంబోలెనున్న, రాముని, నిప్పు డె, చూడఁగలవు. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

త్వ ద్దశనకృతోత్సాహ మాశ్రమస్థం మహాబలమ్

పురందర మివా సీసం నాగరాజస్య మూర్ధని. ౨౩

టిక॥త్వం(అధ్యాహృతము)=నీవు; త్వద్దశానకృతోత్సాహం= నీయొక్క చూచుటయందు శ్రేయఃబడిన యుత్సాహముగలవాఁడును; మహాబలం=అధిక మైనబలముగలవాఁడును; ఆశ్రమస్థం= ఆశ్రమంబుననున్నవాఁడును; నాగరాజస్య=ఏనుగులలో శ్రేష్ఠమయిన యై రావతముయొక్క; మూర్ధని= శిరము నందు; ఆసీసం=కూడునన్న ; పురందరమిఁ(సీతం)-దేవేంద్రుండువలెనున్న

వాఁడునగు; రాఘవం (అధ్యాహృత తము=రాముని; ద్రక్ష్యసి(అధ్యాహృతము)=చూడఁగలవు. నిన్నుఁజూడఁగోరుచున్నవాఁడును, మహాబలుండును, ఆశ్రమంబుననున్నవాఁడును, విరావతంబుపైఁగూడుకొంటియున్నయింద్రుండుంబోలె దేజరిల్లుచున్నవాఁడునగు, రామునిప్పుడె, చూడఁగలవు. అని, తాత్పర్యము.

సృష్ట మారోహ మే దేవి మావికాంక్షస్య శోభనే
యోగ మన్విచ్ఛ రామేణ శశాంకేనవ రోహిణీ. ౨౪

టిక॥శోభనే=మంగళకరివగు ; దేవి=సీతాదేవి! మే=నాయొక్క ; పృష్టం=వీపును; ఆరోహ=ఎక్కుము, మావికాంక్షస్య= ఉపేక్షింపకుము. రామేణ=రామునితో; శశాంకేన= చంద్రునితో; రోహిణీవ = రోహిణి దేవియుం

బోలె; యోగం=కూడికను; అన్విచ్ఛ=కోరుము. మంగళకరివగు సీతాదేవి ! నావీపుపైఁగూడుదుము; ఉపేక్షిసేయవలదు; రోహిణి దేవిచంద్రునింగూడునట్లు, రామునింగూడుము. అని, తాత్పర్యము.

కథయంతీవ చంద్రేణ సూర్యేణచ మహాచిషా
మత్పృష్ఠ మధిరుహ్య త్వం తరాకాశమహాణః వా. ౨౫

టిక॥త్వం=నీవు; మత్పృష్ఠం= నాయొక్కవీపును; అధిరుహ్య=ఎక్కి; చం

ద్రేణ=చంద్రునితోను; మహాచిషా=అధికమయినకాంతికల; సూర్యేణచ=

సూర్యునితోను; కథయంతీవ(స్థితా)-
మాటలాడుచున్నట్లున్నదానవై; ఆకా
శమహంకారా= ఆకాశమునుసముద్ర
మును; తర=దాటుము.

నీవు, నావివుపై నేకి, చంద్రునితో

నుసూర్యునితోనుమాటలాడుచున్నట్లు,
ఆకాశమాగంబునవలించి, సము
ద్రంబు దాటుము.

అని, తాత్పర్యము.

నహి మే సంప్రయాతస్య త్వ మితో నయతోఽంగనే

అనుగతుం గతం శక్తా స్సర్వే లంకానివాసినః, ౨౬

టీక॥ అంగనే=స్త్రివగునీతాడేవీ!
సంప్రయాతస్య= పయనమయినవాం
డును; త్వం=నిన్ను; ఇతః=ఇచ్చటనుం
డి; నయతః=తీసికొనిపోవుచున్నవాండు
నగు; మే=నాయెక్కర; గతం=గమనము
ను; అనుగతుం=వెంటబడించుటకు; లం
కానివాసినః= లంకయందున్నవారలు;
సర్వే=అందఱు; సశక్తాహి=సమర్థుల

లుకారుగదా!

నీతాడేవీ! నీవు స్త్రీవికావుననేనునిన్ను
దీసికొనిబయలుదేరిగానే, యొకవేళ
రాక్షసులునన్ను బట్టుకొందురనితలం
తువుకాబోలు; ఈలంకలోనున్నవాం
డెవ్వఁడును, నాతోసరిగానాకాశంబు
నందిరుగజాలఁడు.

అని, తాత్పర్యము.

యథైవా హ మిహ పాప్త స్తథైవాహ మసంశయః

యాస్యామి పశ్య వై దేహీ త్వా ముద్యమ్య విహాయసమ్. ౨౭

టీక॥ వై దేహీ=నీ తాడేవీ! అహం=
నేను; యథైవ=ఏవిధంబుననే; ఇహ=ఇ
చ్చటికి; ప్రాప్తః=వచ్చినానో; తథైవ=
ఆవిధంబుననే; త్వం=నిన్ను; ఉద్యమ్య
ఎత్తికొని; విహాయసం= ఆకాశమును;
యాస్యామి=పోయెదను. అసంశయః=
సందేహములేదు. పశ్య=చూడుము.

నీతాడేవీ! నేనిచ్చటికెట్లునులభంబు
గానముద్రమునుదాటివచ్చినానో, అ
ట్లే, ఏమియుగష్టములేనట్లు, నిన్నెత్తు
కొని, యాకాశమాగంబునసముద్రం
బుదాటెదను; సందేహములేదు; చూ
డుము. అనిహనుమంతుండు, నీతతోడె
ప్పిను. అని, తాత్పర్యము.

మైథిలీతు హరిశ్రేష్ఠా చ్చృత్వా వచన మద్భుతమ్
హాషణవిస్మితసర్వాంగీ హనుమత మథా బ్రవీత్. ౨౮

టీక॥ మైథిలీ = సీతాదేవి; హరిశ్రేష్ఠా = తునిగూచి; అబ్రవీత్ = పలికెను.	
స్తాత్ = వానరోత్తముండగు హనుమంతునివలన; అద్భుతం = ఆశ్చర్యకరమయి	సీతాదేవి, వానరశ్రేష్ఠుండగు హనుమంతుండుచెప్పిన యాశ్చర్యకరంబగు
న; వచనం = మాటను; శ్రుత్వా తు = వి	మాటనువిని, మహాసంతోషంబునొంది,
న్నంత నే; హాషణవిస్మితసర్వాంగీ = సం	దేహంబంతయు గగుపాటునొండ,
తోషముచేగగుపాటునొందినసమస్త	హనుమంతుంజూచి, యిట్లని, చెప్పెను
ములయినయవయవములుగలదై; అథ =	అని, తాత్పర్యము.
అటుపిమ్మట; హనుమంతం = హనుమం	

హనుమక్ దూర మధ్వానం కథం మాం వోధు మిచ్ఛసి
త దేవ ఖిలు తే మన్యే కపిత్వం హరియాధప. ౨౯

టీక॥ హనుమక్ = హనుమంతుడా! కథం = ఎట్లు; మాం = నన్ను; దూరం = దూరమయిన; అధ్వానం = మాగజము	హృతము) = అని; మన్యే = తలంచుచున్నాను.
ను; వోధుం = మోయుటకు; ఇచ్ఛసి = కోరుచున్నావు; హరియాధప = వానరస	వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుడా! నీవునన్నుబహుదూరముమోయు
మూహముంబొలిచునట్టివాడా! తదే	టకుఁగోరుచున్నావే! ఇదియేమి! కావున
వఖిలు = అందువలన నేకదా; తే = నీకు;	నే, నీవుకోఁతివై తివనితలంచెదను.
కపిత్వం = వానరత్వము. ఇతి (అధ్యా	అని, తాత్పర్యము.

కథంవా ల్పశరీర స్త్వం మా మితో నేతు మిచ్ఛసి
సకాశం మానవేంద్రస్య భతుః మేః స్లవగషణభ. 30

టీక॥ స్లవగషణభ = వానర శ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుడా! అల్పశరీరః =

ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౩౭

❧

❧

చిన్నదేహముగల; త్వం=నీవు; మాం=నన్ను; ఇతః=ఇచ్చటనుండి; మే=నాయొక్క; భతుః=పెరిమిటియైన; మానవేంద్రస్య=మనుష్యులకుఁ బ్రభువయిన రామునియొక్క; సకాశం=సమీపమును; నేతుం=పొందించుటకు; కథం=ఎట్లు; ఇచ్చసి=కోరుచున్నావు?

వానర శ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁడా! నీవు చిన్నదేహముగలవాఁడవు; ఇచ్చటనుండి, నా పెరిమిటి రాముండున్న స్థలమునకు బహుమూరమున్నది; నీవచ్చి టకినన్నుఁ దీసికొనిపోఁగోరుచున్నావే! చింతగానున్నది. అని, సీతాదేవి, హనుమంతునితోఁ జెప్పెను. అని తాత్పర్యము.

సీతాయా వచనం శ్రుత్వా హనుమా న్తూరుతాత్తజః
చింతయామాస లక్ష్మీవాక్ నవం పరిభవం కృతమ్. ౩౧

టీక॥ మారుతాత్తజః=వాయుదేవునికుమారుండును; లక్ష్మీవాక్=అధికమయిన కాంతిగలవాఁడునగు; హనుమాన్=హనుమంతుఁడు; సీతాయాః=సీతయొక్క; వచనం=మాటను; శ్రుత్వా=విని; కృతం=చేయఁబడిన; నవం=నూతనమయిన; పరిభవం=అ

వమానమునుగూచి; చింతయామాస=చింతించెను. కాంతిమంతుండును వాయువుత్రుండునగు హనుమంతుండు, సీతాదేవి తన్నుఁ బరిహసించినది విని, తనకిప్పుడుగలిగిన కొంతయువమానమును గుఱించి, యిట్లు ని, చింతించెను. అని, తాత్పర్యము.

స మే జానాతి సత్త్వంవా ప్రభావంవా లసి తేక్షణా

టీక॥ అని తేక్షణా=నల్లనికండ్లుగల సీతాదేవి; మే=నాయొక్క; సత్త్వంవా=బలమునుగాని; ప్రభావంవా=ప్రభావమునుగాని; సజానాతి=ఎఱుంగదు.

నల్లనికండ్లుగల సీతాదేవి; నాబలమునుగానినాప్రభావమునుగాని, యెంతమాత్రమెఱుంగదు; కావుననే, యిట్లు చెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

తస్మా త్ప్రశ్నతు వైదేహీ యద్యోపం మమ కామతః. ౩౨

❧

❧

టిక||తస్మాత్ = అందువలన; వైదే
హీ = సీతాదేవి; మమ = నాయొక్క;
రూపం = ఆకారము; యత్ = ఏదో; త
త్ (అధ్యాహృతము) = దానిని; కామ
తః = ఇచ్చవలన; పశ్యతు = చూచుగాక.

అందువలన, సీతాదేవి, నానిజమయిన
నరూపమును యథేచ్ఛముగాఁ జూచుఁ
గాక. అని, హనుమంతుండుచింతించెను.
అని, తాత్పర్యము.

ఇతి సంచింత్య హనుమాంస్తదాప్లవగసత్తమః

దశకయామాస వైదేహ్యస్వరూపమరిమదానః. ౩౩

టిక||అరిమదానః = శత్రువులమ
డించునట్టి; ప్లవగసత్తమః = వానరశ్రే
ష్ఠుండగు; హనుమాక్ = హనుమం
తుండగు; తదా = అప్పుడు; ఇతి = ఇట్లు; సం
చింత్య = ఆలోచించి; వైదేహ్యః = సీతా
దేవికి; స్వరూపం = తనయాకారమును;

దర్శయామాస = చూపెను.
అప్పుడు, శత్రువులమడింపంబాలి
నవాఁడును వానరశ్రేష్ఠుండగు హను
మంతుండిట్లు, చింతించి, తననిజమయిన
యాకారమును, సీతాదేవికిం, చూపెను.
అని, తాత్పర్యము.

స తస్మాత్పాదపాద్ధిమా నాప్లుశ్య ప్లవగషభః

తతో వధితు మా రేభ సీతా ప్రత్యయకారతాత్. ౩౪

టిక||ధీమాక్ = బుద్ధిమంతుండగు; ప్లవ
గషభః = వానరశ్రేష్ఠుండయిన; సః =
అహనుమంతుండు; తస్మాత్ = ఆ; పాద
పాత్ = చెట్టుననుండి; ఆప్లుశ్య = ఎగిరి;
తతో = అటుపెమ్మట; సీతా ప్రత్యయకా
రణాత్ = సీతయొక్క నమ్మకమును కార
ణమువలన; వధితుం = పెరుంగుటకు;

ఆరేభే = ఆరంభించెను.
బుద్ధిమంతుండును వానరశ్రేష్ఠుండు
నగు హనుమంతుండు, అంతవాచెట్టుమీఁ
నుండి కొంతయవ్వలెగిరి, సీతకు నమ్మకం
బుగల్గుటకై, తనదేహంబును బెంచుకొన
వారంభించెను. అని, తాత్పర్యము.

మేరుసుందరసంకాశో బభౌ దీప్తానలప్రభః

అగ్రతః వ్యవతస్థేచ సీతాయా వానరోత్తమః. ౩౫

టీక॥వానరోత్తమః = వానరశ్రేష్ఠః; అగ్రతః = ముందట; వ్యవతస్థేచ =
 ఘండగుహనుమంతుండు; మేరుమందర నిలిచెను.
 సంకాశః = మేరుపర్వతముతోనుమంద వానరశ్రేష్ఠుండగు హనుమంతుం
 రపర్వతముతోనుసమానుడై; దీప్తాన ము, మేరుమందరపర్వతంబులుం బోలె
 లప్రభః = మండుచున్నదిప్పుయొక్క నొప్పును, మండుచున్నయిగ్ని హేమాత్ర
 కాంతిపంటికాంతిగలవాడై; బధౌ = ముంబోలెబ్రకాశించుచు, సీతాదేవి,
 ప్రకాశించెను. సీతాయాః = సీతయొ మెదుట, నిలిచెను. అని, తాత్పర్యము.

హరిః పర్వతసంకాశ స్తామ్రవక్త్రో మహాబలః
వజ్రదంష్ట్రో నఖో భీమా వై డేహీ మిద మబ్రవీత్. ౩౬

టీక॥ పర్వతసంకాశః=కొండతో స
మానుండును; తామ్రవక్త్రో=ఎఱ్ఱని
ముఖముగలవాఁడును; మహాబలః=అ
ధికమయినబలముగలవాఁడును; వజ్ర
దంష్ట్రోనఖః=వజ్రములవంటి కోటలు
నుగోళ్లుగలవాఁడును; భీమః=భయం
కరుండునగు; హరిః=హనుమంతుం
డు; వై డేహీం=సీతాదేవినిగూచిక;
ఇదం=ఈమాటను; అబ్రవీత్=చెప్పెను
అంతఃపర్వతాకారుండు నెఱ్ఱసిము
ఖముగలవాఁడునుమహాబలండునువజ్ర
ములువలెఁగఠినములయినకోటలును న
ఖములునుగలవాఁడును, జూపరులకు
భయంబుఁబుట్టించువాఁడునగు, హను
మంతుండు, సీతంబూచి, యిట్లని, చెప్పె
ను. అని, తాత్పర్యము.

సపర్వతవనోద్దేశాం సాట్టప్రాకారతోరణామ్
లంకా మిమాం సనాథాంవా నయితుం శక్తి రస్తి మే. ౩౭

టీక॥ సపర్వతవనోద్దేశాం=కొండ
లతోను వనప్రదేశములతోను గూడినది
యును; సాట్టప్రాకారతోరణాం=కో
టబురుజులతోను బ్రాకార ములతోను
బురద్యౌరములతోనుగూడినదియును;
సనాథాం=ప్రభువైన రావణునితోఁ
గూడినదియునగు; ఇమాం=ఈ; లం
కాంవా=లంకవైనను; నయితుం (నే
తుం)=తీసికొనిపోవుటకు; మే=నాకు;
శక్తిః=సామర్థ్యము; అస్తి=కలదు.
కొండలతోనువనంబులతోను గోట
బురుజులతోను బ్రాకారములతోను బు
రద్యౌరములతోనుగూడినయీలంకా ప
ట్టణమునైనను రావణునితోఁగూడఁ బె
ల్లగించితీసికొనిపోఁగలను.
అని, తాత్పర్యము.

త దవస్థాప్య తాం బుద్ధి రలం డేవి వికాంక్షయా
విశోకం కురు వై డేహీ రాఘవం సహలక్ష్మణమ్. ౩౮

టీక॥ డేవి=సీతాదేవీ; తత్=అందువలన; బుద్ధిః=బుద్ధి; అవస్థాప్యతాం=

౧౪౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౩౩

స్థిరము చేయబడుంగాక . వికాంక్ష / సీతాదేవి! అట్లుండుటవలన, భయ
యా=ఉపేక్షచేత; అలం= చాలును. ముందుకొనవలదు; బుద్ధినిస్థిరముగాఁ జే
వై దేవి=సీతాదేవి! సహలక్ష్యణం= సికొనుము; అశ్రద్ధసేయకుము; రాము
లక్ష్యణునితోఁ గూడిన ; రాఘవం= నిలక్ష్యణునిదుఃఖములేని వారలుగాఁ జే
రాముని; విశోకం= దుఃఖములేనివానిం యుము. అని, హనుమంతుఁడు, సీతాదేవి
గా; కురు=చేయుము. తోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

తం దృష్ట్యా భీమసంకాశ మవాచ జనకాత్మజా
పద్మపత్రవిశాలాక్షీ మారుత స్వారసం సుతమ్. ౩౯

టీక॥ పద్మపత్రవిశాలాక్షీ=తామర చి; ఉవాచ=చెప్పెను.
పూలువలెవిశాలములయిన కండ్లుగల; తామరపూతేకులుంబోలెవిశాలం
జనకాత్మజా=జనకమహారాజుకొమారులయినకండ్లుగలసీతాదేవి, చూపరు
తేజయగునీతాదేవి; భీమసంకాశం= లకువెఱపుఁబుట్టించుచున్న , వాయు
భయంకరముగానున్నవాఁడును; మా చేవునియు త్తమపుత్రునిహనుమంతుం,
రుతస్య=వాయువుయొక్క; దౌరసం= జూచి, యిట్లఁ; చెప్పెను.
ఉత్తముఁడైన; సుతం = కొడుకునగు; అని, తాత్పర్యము.
తం=అహనుమంతుని; దృష్ట్యా=చూ

తవ సత్త్వం బలంచైవ విజానామి మహాకపే
వాయోరివ గతించైవ తేజ శ్చగ్నే రివాద్భుతమ్. ౪౦

టీక॥ మహాకపే = పెద్దకోతివగు తం=అశ్వత్థామమును; తేజశ్చ=ప
హనుమంతుఁడా! తవ=నీయొక్క ; స రాక్రమమును; విజానామి=చక్కఁగా
త్వం=ధైర్యమును; బలంచైవ = బలము నెఱుంగుదును.
ను; వాయోరివ = వాయువుయొక్కవ హనుమంతుఁడా, నీధైర్యమును నిబ
లె; గతించైవ=గమనమును; అగ్నేరివ= లమును నేనుజక్కఁగా నెఱుంగుదును;
అగ్నిహేతునియొక్కవలె ; అద్భు సీవువాయుచేవుండుం బోలె శీఘ్రము

నముగలవాడవనియు , నగ్నిచూచు | యునాకుఁ, జక్కఁగాఁ దెలియును.
తుండుంబోలెఁ దేజంబు గలవాడవని | అని, తాత్పర్యము.

ప్రాకృతోన్యః కథం చేమాం ధూమి మాగంతు మహాతి
ఉదధే రప్రమేయస్య పారం వానరపుంగవ. ౪౧

టీక|| వానరపుంగవ = వానరశ్రే | ధూమినిగూర్చి, ఆగఁతుం=వచ్చుటకు;
ష్ఠుండవగుహనుమంతుఁడా; అన్యః=ఇత | కథం=ఎట్లు; అహాతి=తగున?
రుఁడైన; ప్రాకృతశ్చ=సాధారణుండు | వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁడా!
ను; అప్రమేయస్య = కొలఁతలేని; ఉద | అట్లుగాక నీవు సాధారణుండవగుదు
ధేః=సముద్రముయొక్క; పారం=ఈవ | వేసి, కొలంది లేని సముద్రంబు దాఁటియి
లిగట్టయిన=ఇమాం=ఈ; ధూమిం= | చ్చటికెట్లు రాఁగలవు? అని తాత్పర్యము.

జానామి గమనే శక్తిం సయనేచా పితే మమ
అవశ్యం సంప్రధార్యాశు కార్యసిద్ధి మహాత్మనః. ౪౨

టీక|| గమనే = పోవుటయందును; మ | శు=శీఘ్రముగా; అవశ్యం=అవశ్యము
మ=నాయొక్క; సయనేచాపి=తీసికొని | గా; సంప్రధార్యా=విచారించఁగినది.
పోవుటయందును; తే=నీయొక్క; శ | నీవు రాక్షసులకుంజిక్క-క పోఁగలవ
క్తిం=సామర్థ్యమును; జానామి=ఎఱుం | నియు, నన్నుఁదీసికొనిపోఁగలవనియు,
గుదును. మహాత్మనః=పూజ్యమయినస్వ | నాకుఁ దెలియును; అయితే, మహాత్ముండ
భావముగలరామునియొక్క; కార్యసి | గురామునికార్యముచేడకుండునట్లాలో
ద్ధిః = కార్యముయొక్క నెఱవేటుట; ఆ | చింపవలయును. అని, తాత్పర్యము.

అయ క్తుం కపిశ్రేష్ఠ మమ గంతుం త్వయానఘ
వాయువేగసవేగస్య వేగోమాం మోహయే త్రవ. ౪౩

టీక|| అనఘం=పాపరహితుండవు; క | తుండా! మమ=నాకు; త్వయా= నీతో;
పిశ్రేష్ఠం=వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమం | గంతుంతుం= పోవుట కుమాత్రము; అ

జ

జ

యుక్తం=సరికాదు, వాయువేగసవేగ
స్య=వాయువేగముతో సమానమయిన
వేగముగల; తవ=నీయొక్క; వేగః=వేగ
ము; మాం=నన్ను; మోహయేత్=భ్ర
మింపఁజేయును.

పాపరహితుండవువానరశ్రేష్ఠుండ

వునగుహనుమంతుఁడా! నేనునీతోఁగూ
డవచ్చుటయెంతమాత్రముసరికాదు; ఏ
లయనఁగా, నీవుచాయువేగంబంతటివే
గముగలవాఁడవు, నీవేగంబుననేను భ
యంబునొందుదును.

అని, తాత్పర్యము.

అహ మాకాశ మాపన్నా హ్యుపర్యపరి సాగరిమ్

ప్రపతేయం హి తే పృష్ఠా ద్భయాశ్చగేన గచ్ఛతః. ౪౪

టీక|| అహం=నేను; సాగరముపర్య
పరి= సముద్రమునకుమిక్కిలిసమీపము
గా; ఆకాశం=ఆకాశమును; ఆపన్నా
హి=పొందినదానైనంతనె; వేగేన=
వేగముచేత; గచ్ఛతః = పోవుచున్న;
తే=నీయొక్క; పృష్ఠాత్=వీపుననుండి;
భయాత్=భయమువలన; ప్రపతేయం

హి=పడుదునుగా!
నీవునన్నువీపుననుంచుకొని యతివే
గంబునంబోవుచుండఁగా, సముద్రంబున
కుఁగొంటెముమీదుగాఁబోవునప్పుడు,
నేను, సముద్రంబునుజూచి, భయంబున,
నీవీపుపైనుండి, సముద్రంబులోఁబడుదు
ను. అని, తాత్పర్యము.

పతితా సాగరే చాహం తిమినక్రర్షుషాకులే

భవేయ మాశు వివశా యాదసా మన్నము త్రమమ్. ౪౫

టీక|| అహం=నేను; తిమినక్రర్షుషాకు
లే= నూలుయోజనములపొడవుగలచేఁ
పలచేతను మొసళ్లచేతను మత్స్యముల
చేతనుసిండిన; సాగరే= సముద్రమునం
దు; పతితాచ=పడినంతనే; వివశా=ప
రవశురాలనై; ఆశు=శీఘ్రముగా; యా
దసాం=జలజంతువులకు; ఉత్తమం=శ్రే

ష్ఠమయిన; అన్నం=ఆహారము ; భవే
యం=అగుదును.
అట్లునేను, నూలుయోజనంబులపొ
డవుగలచేఁపలతోను మొసళ్లతోను సా
ధారణంబులగుచేఁపలతోనుసిండియుం
డునట్టి సముద్రంబునంబడినంతనే, పరవ
శురాలనగునన్నుడత్తణమేసముద్రంబు

జ

జ

నందలిజలజంతువులు, భక్షించును. అని, తాత్పర్యము.

నచ శత్ర్యే త్వయాసాధం గంతుం శత్రువినాశన
కళత్రవతి సంజేహ స్త్వయ్యపి స్యా దసంశయః. ౪౬

టీక|| శత్రువినాశన=శత్రువులను నశింపఁజేయునట్టిహనుమంతుఁడా! త్వయాసాధం=నీతోఁగూడ; గంతుం=పోవుటకు; నచశత్ర్యే=చాలనేచాలను. కళత్రవతి=రక్షింపఁదగినదిగల; త్వయ్యపి=నీవిషయమయ్యును; సంజేహః=సంజేహము; స్యాత్=కలుగును. అసంశయః=సంజేహములేదు.

శమునొందించువాఁడవే; అయినను, నేనునీతోఁగూడరాజులను; ఏలయనఁగా, నెంతసమర్థుఁడనును, మఱియొకరు రక్షింపవలసినవారుండునప్పుడు, ఆపదసంభవించును; గావున, నీకు, నన్ను రక్షింపవలసియున్నది కావున, నప్పుడు, నీప్రాణమునకును సంకటము సంభవించును; ఇందుసంజేహములేదు.

హనుమంతుఁడా! నీవుశత్రువుల నా అని, తాత్పర్యము.

హీయమాణాం తు మాం దృష్ట్వా రాక్షసా భీమవిక్రమాః
అనుగచ్ఛేయ రాదిష్టా రావణేన దురాత్మనా. ౪౭

టీక|| హీయమాణాం=కొనిపోవుచుండున్న; మాం=నన్ను; దృష్ట్వా=చూచినంతనె; భీమవిక్రమాః=భయంకరపరాక్రమముగల; రాక్షసాః=రాక్షసులు; దురాత్మనా=దుష్టుఁడగు; రావణునిచేత; ఆదిష్టాః=ఆజ్ఞాపింపఁబడినవారలై; అనుగచ్ఛేయః=

వెంటింతురు, నీవునన్నుఁదీసికొని పోవుటంజూచినంతనె, దుష్టాత్ముఁడగు రావణునిజ్ఞచే, భయంకరంబగు పరాక్రమముగల రాక్షసులనేకులు, నిన్ను వెంటింతురు. అని, తాత్పర్యము.

లై స్త్వం పరివృత శ్శూరై శ్శూలముద్గరపాణిభిః
భవే స్త్వం సంశయం ప్రాప్తౌ మయా వీర కళత్రవాన్. ౪౮

టిక॥ వీర=పరాక్రమశాలివగుహను
మంతుఁడా! మయా=నాచేత ; కళత్ర
వాఁ=రక్షింపఁదగినదిగల; త్వం=నీవు;
శూరైః=యుద్ధమునందు భయములేని
వారును; శూలముద్గరపాణిభిః= శూ
లంబులును నినుపగుదియలును జేతులం
గలవారలగు; త్రైః= ఆరాక్షసులచే
త; పరివృతః - చుట్టఁబడినవాఁడవై;
త్వం=నీవు; సంశయం=సం దేహమును;

ప్రాప్తః=పొందినవాఁడవు; భవేః= అ
గుదువు.
పరాక్రమశాలివగు హనుమంతుఁ
డా! అంత , శూరులగునారాక్షసులు
శూలంబులు నినుపగుదియలును చాల్చి
నిన్నుఁబరివేష్టించుదురు; అంత, నీకు, రక్షిం
పవలసినదానను నేనున్నాను గావునఁ,
చాగ్రాసం దేహంబుగలుగును.
అని, తాత్పర్యము.

సాయుధా బహవో వ్యోమ్ని రాక్షసా స్త్వం నిరాయుధః
కథం శత్ర్యసి సంయాతుం మాం చైవ పరిరక్షితుమ్. ౪-

టిక॥ వ్యోమ్ని=ఆకాశమునందు; రా
క్షసాః=రాక్షసులు; సాయుధాః=ఆ
యుధములగలవారలు. బహవః=అనే
కులు. త్వం=నీవు; నిరాయుధః= ఆ
యుధంబులేనివాఁడవు. సంయాతుం=
పోరుటకును; మాం=నన్ను; పరిరక్షి
తుంచైవ=కాపాడుటకును; కథం=ఎ
ట్లు; శత్ర్యసి=చాలుదువు.

ఆరాక్షసులు, నిన్నాకాశంబునంజు
ట్టుముట్టుదురు; వారలాయుధంబులుగ
లవారలు, అనేకులు; నీవొక్కండవు; ఆ
యుధంబు లేనివాఁడవు; యుద్ధమునే
యుటకుఁగాని, నన్నురక్షించుటకుఁగా
ని, నీవెట్లు శక్తుఁడవగుదువు?
అని, తాత్పర్యము.

యుధ్యమానస్య రక్షోభి స్తవ త్రైః క్రూరకర్మభిః
ప్రపతేయం హి తే పృష్ఠా ద్భయాత్ కా కపిసత్తమ. ౫౦

టిక॥ కపిసత్తమ=వానరశ్రేష్ఠుండ
వగుహనుమంతుఁడా! తవ=నీవు; కూ
రకర్మభిః= కూరములయినకార్యము

లుగల; త్రైః=ఆ; రక్షోభిః=రాక్షసులచే
త; యుధ్యమానస్య=పోరుచుండఁగా;
అహం (అధ్యాహృతము)=నేను; భ

యాతాఁభయముచే బీడింపఁబడిన
దాననైః తేనీయొక్కఁ; పృష్ఠాత్ = వీ
పునసుండి; ఆపతేయంహి = పడుదును
గదా!

వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ

డా! నీవుకూర్చులగు నారాక్షసులతో
యుద్ధముసేయుచుండఁగా, నేనుభయం
బునొంది, నీవీవుననుండి, క్రిందంబడుదు
ను. అని, తాత్పర్యము.

అథ రత్నాంసి భీమాని మహంతి బలవంతిచ

కథంచి త్సాంపరాయే త్వం జయేయః కపిసత్తమ. ౫౦

టీక॥ కపిసత్తమ = వానరశ్రేష్ఠుండ
వగుహనుమంతుఁడా! అథ = ఇంక; భీ
మాని = భయంకరులును; మహంతి = పె
ద్దదేహము గలవారలును; బలవంతి
చ = అధికమయినబలముగలవారలున
గు; రత్నాంసి = రాక్షసులు; సాంపరా
యే = యుద్ధమునందు; కథంచిత్ = ఎట్లు
యిననుఁ త్వాం = నీన్ను; జయేయః = గె

ల్లరు.

వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ
డా! మఱియు, భయంకరులును మహా
కాయులును బలవంతులునగురాక్షసు
లు, యుద్ధంబుననొకవేళ, నిన్నెట్లయిన
జయించినను జయింతురు.

అని, తాత్పర్యము.

అథవా యుద్ధమానన్య పతేయం విముఖస్య తే

పతితాంచ గృహీత్వా మాం నయేయః పాపరాక్షసాః. ౫౧

టీక॥ అథవా = అటుకాదేని; తే =
నీవు; యుద్ధమానన్య = యుద్ధముసేయు
చు; విముఖస్య = పరవశుండవుకాఁగా;
పతేయం = పడుదును. పతితాంచ = ప
డినంతనైః మాం = నన్ను; పాపరాక్ష
సాః = దుష్టులగురాక్షసులు; గృహీ
త్వా = తీసికొని; నయేయః = తోడ్కొ

నిపోదురు.

అటుకాదేని, యొక్కవేళ, నీవుయు
ద్ధంబుసేయుచుఁబరవశుండవైయుండఁ
గా, నేను నేలంబడిననుబడుదును; అంత,
నేను నేలంబడినంతనె, పాపిష్టులగురా
క్షసులునన్నుఁదీసికొనిపోదురు.

అని, తాత్పర్యము.

మాం వా హరేయ స్త్వద్ధస్తా ద్విశసేయు రథా పివా
అవ్యవస్థా హిదృశ్యేతే యథే జయపరాజయా. ౫౩

<p>టిక॥మాం=నన్ను; త్వద్ధస్తాత్=నీ చేతనుండి; హరేయర్వా=అపహరిం చిననుఅపహరింతురు. అథ=అంత; వి శసేయురథాపివా= ఖండించిననుఖం డింతురు. యథై=యద్ధమునందు; జ యపరాజయో= జయమునపజయము ను; అవ్యవస్థా=సశ్చయములేనివిగా; దృ శ్యేతేహి= చూడబడుచున్నవిగాదా!</p>	<p>యద్ధమునందు, జయపజయముల కు, సశ్చయములేదు; కావున, నీకుజయ క్షేగలుగుననియేమినిశ్చయము? నీకుఁబ రాజయముగల్గిననుగల్గును; అప్పుడు, ఆ రాక్షసులు, నీహస్తంబుననుండినన్నులా గుకొని, నటికివేసిననునటికివేయుదురు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

అహం వాపి విపద్యేయం రక్షోభి రభితజితా

<p>టిక॥అహం= నేనును; రక్షోభిః= రాక్షసులచేత; అభితజితా= బాధిం పబడినదానలై; విపద్యేయంవాపి=ఆ పదనొందిననునొందుదును.</p>	<p>నేను, రాక్షసులచేతఁబిక్కిబాధిం పఁబడి, ప్రాణభయంబునొందుదును. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

త్వత్ప్రియతోహరిశ్రేష్ఠ భవే నిష్ఫలపవతు. ౫౪

<p>టిక॥హరిశ్రేష్ఠ= వానరోత్తముండ వగు హనుమంతుఁడా! త్వత్ప్రియత్న స్తు=నీప్రయత్నమును; నిష్ఫలప = ని ష్ప్రియోజనముగానే; భవేత్ = అ గును.</p>	<p>వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ డా! అట్లుగానేని, నీవితదూరముక్రమప డివచ్చిచేసినప్రయత్నమంతయు, నిష్ఫ లమగును. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

కామం త్వమసి పర్యాప్తానిహంతుం సర్వరాక్షసాన్

రాఘవస్యయతో హీయే త్వయా శస్త్రైస్తు రాక్షసైః. ౫౫

టిక్క త్వం=నీవు;సర్వరాక్షసాః=స	జంచును.
మస్తరాక్షసులను;నిహంతుం=చంపుట	నీవొక్కండవె సమస్తరాక్షసులం
కు;పర్యాప్తఃకామం=చాలినవాడవే;	జంపగలవు;ఇదివాస్తవమే;అయితే,నీ
అసి=అగుచున్నావు. త్వయా=నీచేత;	పురాక్షసులనందజంజంపుదువేన, రా
శస్త్రైః=చంపబడిన;రాక్షసైస్తు=రా	మునీకీర్తినిగించును.
క్షసులచేతనె;రాఘవస్య = రాముని	అని,తాత్పర్యము.
యొక్క;యశః=కీర్తి;హీయేత్=క్షీ	

అథవా దాయ రత్నంసి స్యసేయు స్సంవృతే హి మామ్
యత్ర తేనా భిజానీయు హారయో నాపి రాఘవా. ౫౬

టిక్క అథవా = అటుకాచేని;య	య=తీసికొని; స్యసేయుహి=ఉంచు
త్రం=ఎచ్చట;తే=ఆ;హరయః=వాన	దురుగదా!
రులు;నాభిజానీయుః=ఎఱుంగరో; రా	అటుకాచేని, రాక్షసులునన్నుండినీ
ఘవావపి=రామలక్ష్మణులయినను; న	కొనిపోయి,యావానరులుగానిరామల
(అభిజానీయుః)= ఎఱుంగరో;తస్మిన్	క్ష్మణులుగానియెంతమాత్రము నెఱుం
(అధ్యాహృతము)=అట్టి;సంవృతే=ర	గంజాలనట్టిరహస్య ప్రదేశమునందు,
హస్యమయినప్రదేశమునందు; రత్నం	దాచిననుదాచుదురు.
సి=రాక్షసులు;మాం = నన్ను;ఆదా	అని,తాత్పర్యము.

ఆరంభస్తు మదధో యం తత స్తవ సరథకః

టిక్క తతః=అటుపిమ్మట;తవ= నీ	(అధ్యాహృతము)=అగును.
యొక్క;అయం=ఈ;మదధకః= నా	అంత, నీవునాకొఱకై చేసినప్రయ
కొఱకైన;ఆరంభస్తు=ప్రయత్నమును;	త్నమంతయు,వ్యథకమగును.
నిరధకః=ప్రయోజనములేనిది;భవేత్	అని, తాత్పర్యము.

త్వయాహి సహ రామస్య మహా నాగమశ్చ గుణః. ౫౭

౭౫౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౩౭

టిక॥ త్వయాసహ - నీతోఁగూడ; రామస్య = రామునియొక్క; ఆగమనే = వచ్చుటయందు; మహా = అధికమయిన; గుణః = మేలు; అస్తీ (అధ్యాహృతము) హి = ఉన్నదిగాదా!

నీవుహాయి, రామునకునాసంగతిం జెప్పి, రామునిచ్చటికించిలుచుకొనివచ్చి తెచ్చేని, మిక్కిలియుగుణముగలదు. అని, తాత్పర్యము.

మయి జీవిత మాయత్తం రాఘవస్య మహాత్మనః
భ్రాతృశాంత మహాబాహు తవ రాజకులస్యచ. ౫౮

టిక॥ మహాబాహు = పెద్దచేతులుగలహనుమంతుఁడా! మహాత్మనః = అధికమయినపరాక్రమముగల; రాఘవస్య = రామునియొక్కయు; భ్రాతృశాంత = అతని, తమ్ములయొక్కయు; తవ = నీయొక్కయు; రాజకులస్యచ = రాజయినసుగ్రీవునివంశముయొక్కయు; జీవితం = ప్రాణము; మయి = నాయందు; ఆయత్తం = అధీనము.

మహాబాహుండవగు హనుమంతుఁడా! మహాత్ముండగు రాముండునతనితమ్ములునునీవును సుగ్రీవునిబంధువులును మీరందఱును, ఇష్టమనన్నాక్రయించి, ప్రాణంబులుంచుకొనియున్నారు; నాకిష్టపడపాయంబుసంభవించునని, మీరందఱుఁబ్రాణంబులవిడుతురు. అని, తాత్పర్యము.

తా నిరాశౌ మదధఃంతు శోకసంతాపకర్షితౌ
సహ సర్వక్షణహరిభి స్త్యక్తృతః పాత్రసంగ్రహమ్. ౫౯

టిక॥ మదధఃంతు = నాకొఱకే; శోకసంతాపకర్షితౌ = దుఃఖముచేతనుసంతాపముచేతనుకృశించఁజేయఁబడిన; తా = ఆరామలక్ష్మణులు; నిరాశౌ = ఆశలేనివారలయి; సర్వక్షణహరిభిస్సహ = సమస్తమయినభల్లూకంబులతోనువానరంబులతోనుంకూడి; పాత్రసంగ్రహం = పాత్ర

ణంబునుంచుకొనుటను; త్యక్తృతః = విడువఁగలరు. అట్లు, నాకేదైనపాయంబుగల్గునని, నన్నుఁగూర్చియేయిప్పుడు మహాదుఃఖంబును సంతాపంబునుంబొంది కృశించియుండు నారామలక్ష్మణులు, “ఇంకనన్నుఁబొందఁగల” మనునాశనువిడిచి,

వానరభల్లూకంబుల యందఱితోఁ గూ | అని, తాత్పర్యము.
డఁ, బ్రాణంబులు విడువంగలరు.

భర్త భక్తిం పురస్కృత్య రామా దన్యస్య వానరః
నస్పృశామి శరీరంతు పుంసో వానరపుంగవ. ౬౦

టీక || వానరపుంగవ=వానరశ్రేణి=మిత్రాఁకను.

ఘండవయిన; హనుమంతుఁడా ! భ వానరశ్రేణిఁడవగు హనుమంతుఁ
తుఁ:-పెనిమిటియొక్క ; భక్తిం= డా! నేను జెనిమిటియందుభక్తి నవలం
భక్తిని; పురస్కృత్య= ముందిడుకొని; బించి, రాముండుదక్క, నితరపురుషు
రామాత్-రామునకన్న; అన్యస్య- నిజేహము నేదాఁకుటలేదు.
ఇతరుఁడైన; పుంసః = పురుషునియొ అని, తాత్పర్యము.
క్క; శరీరంతు=జేహమునే; నస్పృశా

య దహం గాత్రసంస్పర్శం రావణస్య బలాద్ధతా
అనీశా కిం కరిష్యామి వినాధా వివశా సతీ. ౬౧

టీక||అహం=నేను; బలాత్= బలా రాలనై; కిం-ఏమి; కరిష్యామి=చేయఁ

తాగ్గరమువలన; రావణస్య=రావణుని గలను?
యొక్క; గాత్రసంస్పర్శం= జేహము అయితే, "నిన్ను రావణుండు బలా
యొక్క-తాఁకుటను; గతా = పొందిన తాగ్గరంబునందాఁక లేదా? " యని
దానను; (ఇతి)యత్(అస్తీ)= అనున యందువేమి ; అవును; నాకప్పుడే
దియేదిగలదో; తత్ర (అధ్యాహృత మిసేయుటకును శక్తిలేదుగదా! నాపెని
ము)=అవిషయమునందు; అహం (అ మిటియుదగ్గి అలేకుండెను; నేనును దుః
ధ్యాహృతము)=నేను; అనీశా=సమ ఖంబునంబరవశు రాలనైయుంటిని; ఏమి
భక్తగానిదానను; వినాధా= పెనిమి నేయవచ్చున? అని, తాత్పర్యము.
టిలేనిదానను; వివశాసతీ= పరవశు

యది రామో దశగ్రీవ మిహ హత్వా సఖాంధవమ్

౧౫౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౩౨

మా మితో గృహ్య గచ్ఛేత్ త స్తస్య సదృశం భవేత్. ౬౨

టీక॥ రామః=రాముడు ; ఇహ=	దృశం=సమానము; భవేత్= అగును.
ఇచ్చట ; సదాంధవం = బంధువుల	రాముం,డిచ్చటికివచ్చి, రావణుని
తోఁగూడిన; దశగ్రీవం=రావణుని;హ	బంధువులతోఁగూడవధించి , నన్నిచ్చ
త్వా=చంపి; ఇతః = ఇచ్చటనుండి;	టనుండితీసికొనిపోవునేని, యట్లునేయు
మాం=నన్ను; గృహ్య(గృహీత్వా)=	ట,యతనికి, సరిగానుండును.
తీసికొని; గచ్ఛేత్(గచ్ఛేత్)యది=పో	అని, తాత్పర్యము.
వునేని; తత్=అది; తస్య=అతనికి; స	

శ్రుతాహి దృష్టా శ్చ మయా పరాక్రమా

మహాత్మన స్తస్య రణౌవమర్దినః

న దేవగంధర్వఘజంగరాక్షసా

భవంతి రామేణ సమాహి సంయుగే. ౬౩

టీక॥ మహాత్మనః= అధికపరాక్రమ	రామునితో; సమాః = సమానులు; న
ముగలవాఁడును ; రణౌవమర్దినః=	భవంతిహి=కారుగదా!
యుద్ధంబున మర్దించువాఁడునగు; త	మహాపరాక్రమశాలియుయ్యద్ధంబు
స్య = ఆరామునియొక్క; పరాక్ర	ననెదురులేకశత్రువులనుమర్దించువాఁ
మాః=పరాక్రమములు; మయా= నా	డునగురామునిపరాక్రమంబులనేకంబు
చేత; శ్రుతాహి=వినఁబడినవిగాదా!దృ	లనేనువినియున్నాను, చూచియు ను
ష్టాశ్చ=చూడఁబడినవియు. దేవగంధ	న్నాను; దేవతలుగానిగంధర్వులుగాని
ర్వఘజంగరాక్షసాః=దేవతలునుగంధ	నాగంబులుగానిరాక్షసులుగానియెవ్వ
ర్వులును నాగంబులును రాక్షసులును;	రును,యుద్ధంబున, రామునకుసరికారు.
సంయుగే=యుద్ధమునందు; రామేణ=	అని, తాత్పర్యము.

సమీక్ష్య తం సంయతి చిత్రకాముకం

మహాబలం వా సవతుల్యవిక్రమమ్

సలక్ష్మణం కో విషహేత రాఘవం

హుతాశనం దీప్త మి వానిరేరితమ్. ౬౪

<p>టీక॥ సంయతి=యుద్ధమునందు; చి త్రకాము=కం=నానావిధములయినగ తులుగలధనుస్సుగలవాఁడును; మహాబ లం=అధికమయినబలముగలవాఁడును; వాసవతుల్యవిక్రమం=ఇంద్రునిపరాక్ర మముతోసమానమయిన పరాక్రమము గలవాఁడును; సలక్షణం=లక్ష్యణుని తోఁగూడినవాఁడును, కావుననే; అనిలే రితం=నిప్పుచేఁబురికొల్పఁబడినదియు; దీప్తం=మండినదియనగు; హుతాశన మివ(స్థితం)= అగ్నిహోత్రమువలె</p>	<p>సున్నవాఁడునగు; తం=ఆ; రాఘవం= రాముని; కః=ఎవ్వఁడు; విషహేతం=ఓ ర్వఁగలఁడు? మహాబలుండు, దేవేంద్రునిపరాక్ర మమువంటిపరాక్రమము గలవాఁడునగు రామండు, యుద్ధంబునఁ, జిత్రగతుల మెఱయుధనువుధరించి, లక్ష్యణునిఁగూ డి, వాయువుతోఁగూడినదీప్తాగ్నిచందం బునందేజరిల్లుచుండ, నతని, ఎవ్వరుదే తచూడఁగలరు? అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

సలక్షణం రాఘవ మాజీమదకనం

దిశాగజం మత్తమివ వ్యవస్థితమ్

సహేత కోవా నరముఖ్యసంయుగే

యుగాంతసూర్యప్రతిమం శరార్చిషమ్. ౬౫

<p>టీక॥ వానరముఖ్య=వానరశ్రేష్ఠుండ వగుహనుమంతుఁడా! సలక్షణం=లక్ష్య ణునితోఁగూడినవాఁడును; అజీమదక నం=యుద్ధంబునందు మడించువాఁడు ను; మత్తం=మదించిన; దిశాగజమివ వ్యవస్థితం=దిగ్గజమువలె సున్నవాఁడు ను; శరార్చిషం=కిరణంబులవంటిబా ణంబులుగలవాఁడును; యుగాంతసూ ర్యప్రతిమం = ప్రళయకాలమునందలి సూర్యునితోఁ బోలిగలవాఁడునగు;</p>	<p>రాఘవం=రాముని; సంయుగే=యుద్ధ మునందు; కః=ఎవ్వఁడు; సహేతం=ఓ ర్వును? వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ డా! యుద్ధంబుననెదురులేక శత్రువులం జంభువాఁడునుమదించిన దిగ్గజముంబో లెనున్నవాఁడును, బ్రళయకాలమునం దలసూర్యునకుసరిపచ్చుచు, నాసూర్య కిరణంబులవంటిబాణంబులంబ్రయోగిం చువాఁడును లక్ష్యణునితోఁగూడినవాఁ</p>
---	---

దనగు, రాముని, యుద్ధంబున, నెవ్వరెదిరింపగలడు? అని, తాత్పర్యము.

స మే హరిశ్రేష్ఠ సలక్ష్యం పతిం
సయూధపం క్షిప్ర మిహేవాపపాదయ
చిరాయ రామం ప్రతి శోకకన్ధితాం
కురుష్వ మాం వానరముఖ్య హర్షితామ్. ౬౬

<p>టీక॥ హరిశ్రేష్ఠ = వానరోత్తముం డవగుహనుమంతుడా! సః = అట్టి; త్వం (అధ్యాత్మతము) = నీవు; సలక్ష్యం = లక్ష్యమనితోగూడినవాఁడును; సయూ ధపం = వానరసమూహములందానిం చువారలతోగూడినవాఁడునగు; మే = నాయొక్క; పతిం = పెనిమిటికి; క్షిప్రం = శీఘ్రముగా; ఇహ = ఇచ్చటికి; ఉపపా దయ = పొందింపుము. వానరముఖ్య = వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుడా! రామం ప్రతి = రామునిగూర్చి; చిరా య = బహుకాలముగా; శోకకన్ధి తాం = నుతిముచే గృశింపజేయఁబడి</p>	<p>నదాననగు; మాం = నన్ను; హర్షి తాం = సంతోషమునొందినవానిగా; కురుష్వ = చేయుము. వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుం డా! నీవు, నా పెనిమిటియగు రాముని ల క్ష్యమనివాసరిసేనానాయకులను, అం దఱను, ఇచ్చటికి, శీఘ్రముగా, దోడ్కొ నిరమ్ము; రామవీరహంబునబహుకాల ముగా, చుట్టించుచు గృశించియున్న నాకు, సంతోషంబుగల్గినట్లు సేయుము. అని, సీతాదేవి, హనుమంతునితోఁజె ప్పెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

ఇత్యాపే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, సప్తత్రింశస్సర్గః.

ఇది, స్వప్నార్థము

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండసప్తత్రింశస్సర్గఃటీక
ముగిసినది.

అ

అష్టత్రిశసగ్గపాఠాంభః.

తత స్స కపిశూదూల సేన వాక్యేన హషితః
సీతా మువాచ తచ్ఛ్రీత్వా వాక్యం వాక్యవిశారదః. ౧

టీక తతః=అటుపిమ్మట; వాక్యవి	ను.
శారదః= మాటలయందుబండితుండు	అంత, మాటలుచెప్పటయందుబం
ను; కపిశూదూలః=వానర శ్రేష్ఠుండున	డితుండును వానర శ్రేష్ఠుండునగునాహ
గు; సః=ఆహనుమంతుండు; తత్=ఆ;	నుమంతుండు, సీత చెప్పినమాటనువిని, సీ
వాక్యం=మాటను; శ్రుత్వా = విని; తే	తయట్టిధామికంబైన మాటనుజెప్పు
న=ఆ; వాక్యేన= మాటచేత; హషి	టవలన, బరమసంతోషంబునొంది, సీ
తః = సంతోషమునొందినవాడై, సీ	తంజూచి, యిట్లుని, చెప్పెను.
తాం=సీతనుగూచి; ఉవాచ=పలికె	అని, తాత్పర్యము.

యుక్తరూపం త్వయా దేవి భాషితం శుభదశనే
సదృశం శ్రీస్వభావస్య సాధ్వీనాం వినయస్యచ. ౨

టీక శుభదశనే= మంగళకరంబ	ముగా; భాషితం=చెప్పబడినది.
గుమాచుటగల; దేవి = సీతాదేవి! న్న	సీతాదేవి! నిన్నుజూచు వారలకు
యా=నీచేత; శ్రీస్వభావస్య= శ్రీల	మంగళంబులూదవు; నీవు, చెప్పినది, సీస్వ
స్వభావమునకును; సాధ్వీనాం=పత్రి	భావమునకును, నీపాతివ్రత్యమునకును
తలయొక్క; వినయస్యచ=అణకువకు	సరి గామిక్కిలియు క్తముగానున్నది.
ను, సదాచారమునకునునుట; సదృశం=	అని, తాత్పర్యము.
సరిగా; యుక్తరూపం=మిక్కిలియుక్త	

శ్రీత్వం నతు సమభంహ సాగరం వ్యతివర్తితుమ్
మా మధిషాయ విస్తీర్ణం శతయోజన మాయతమ్. ౩

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౩౮

టీక॥ మాం=నన్ను; అధిష్ఠాయ= అధిష్ఠించి; విస్తీర్ణం = వెడల్పు నదియు; శతయోజనం= నూలుయో జనములు; ఆయతం= దీర్ఘమయినది యునగు; సాగరం=సముద్రమును; వ్యతి వర్తితుం=దాటుటకు; స్త్రీత్వంతు= స్త్రీయగుటయె; ససమర్థంహి= స

మర్థముకాదుగదా!
నావీవుపై నెక్కి, యతివి స్తీర్ణంబు యిననూలుయోజనంబుల సముద్రము నుదాటుటకు, స్త్రీకృతమాత్రమలవి గాదు; ఇదివాస్తవమే.
అని, తాత్పర్యము.

ద్వితీయం కారణం యచ్చ బ్రవీషి వినయాన్వితే
రామా దన్యస్య నాహంమి సంస్పృశే మితి జానకి. ౪
ఏత త్రే డేవి సదృశం పత్న్యా స్తస్య మహాత్మనః

టీక॥ వినయాన్వితే= వినయముతోఁ గూడిన; డేవి=రాణివగు; జానకి=సీతా డేవి! "రామాత్=రామునికన్న; అన్యస్య = ఇతరపురుషునియొక్క; సంస్పృశం=తాఁడుటను; నాహంమి=పొందఁదగను." ఇతి=అని; ద్వితీయం=రెండవదైన; యత్=ఏ; కారణంచ= కారణమును; బ్రవీషి = చెప్పుచున్నావో; ఏతత్=ఈమాట; మహాత్మనః=పూజ్యుగుస్వభావముగల; తస్య = ఆరాముని

యొక్క; పత్న్యా = భార్యవయిన; తే=నీకు; సదృశం=సరియైనది.
వినయాదినదాచారంబు గలదానవ గుసీతా డేవి! "రాముడుదక్కనితరపు రుఘండునన్నుఁదాఁకఁగూడదు" అని, నీ పురెండవకారణముచెప్పితివే; ఆమాట, మహాత్ముండగు రాముని పత్నివయిననీ కుసదృశంబుగానున్నది.
అని, తాత్పర్యము.

కా హ్యన్యా త్వా మృతే డేవి బ్రూయా ద్వచన మీదృశమ్. ౫

టీక॥ డేవి=సీతాడేవి; త్వామృతే= నిన్నువిడిచి; అన్యా=ఇతరస్త్రీ; కా=ఎవ్వతె; ఈదృశం=ఇట్టివచనంహి=మా

టనుంగూడ; బ్రూయాత్=చెప్పను?
సీతాడేవి, నీవుదక్క మఱియేస్త్రీ, యిట్టిపరమధార్మికంబగు మాటంటె

శ్రునుఃఅని,తాత్పర్యము.

శ్రోష్యతే దైవ కాకుత్స్థస్స సర్వం నిరవశేషతః
చేష్టితం యత్త్వయా దేవి భాషితం మమ చాగ్రతః. ౬

టీక॥ దేవి=సీతాదేవి;మమ = నా వినుపింపబడుచున్నాఁడు.
యొక్క;అగ్రతః=ముందు;త్వయా=నీ సీతాదేవి! నామందటనీవు, రామవి
చేత;యత్=ఏది; చేష్టితం=చేయఁబడి రహంబునహింపఁజాల కురివోసికొనం
నదో;భాషితం=చెప్పబడినదో;తత్ (అ జూచుటయు, రావణుని దృఢీకరించి
ధ్యాప్యతము) = అది;సర్వం = అంత చెప్పినమాటలను, నీసమాచారమంత
యు;నిరవశేషతః= నిశ్శేషముగ;కాకు యు,రామునకుఁజెప్పెదను.
త్స్సత్తైవ=రామండును; శ్రోష్యతే= అని,తాత్పర్యము.

కారణే బహుభి దేవి రామప్రియచికిషయా
స్నేహప్రసక్తాన్నమనసా మయేత త్సముదీరితమ్. ౭

టీక॥ దేవి= సీతాదేవి;బహుభిః= తం=చెప్పఁబడినది.
పెక్కువిధములయిన;కారణైః= కార సీతాదేవి! పెక్కుకారణంబులచే
ణములచేత ; స్నేహప్రసక్తాన్నమన నామనసుగఁగి, రామునకెట్లనైనఁబ్రి
సా=స్నేహముచేఁగఁగినమనసుగల; యంబుసేయవలయునని, యిట్లుచెప్పి
మయా= నాచేత; రామప్రియచికిషయా= నాసుగాని,వేఱుగాదు.
యా = రామునకుఁసంతోషముచేయుని అని,తాత్పర్యము.
చ్చచేత; ఏతత్ = ఈమాట;సముదీరి

లంకాయా దుష్ప్రవేశత్వా ద్దుస్తరత్వా న్న హౌదధేః
సామథ్యా దాత్తనశ్చైవ మయేత త్సముదీరితమ్. ౮

టీక॥లంకాయాః = లంకయొక్క; దగుటవలనను;మహౌదధేః= సముద్ర
దుష్ప్రవేశత్వాత్=ప్రవేశింపఁగూడని ముయొక్క,దుస్తరత్వాత్ = దాట

గూడనిదగుటవలనను; అత్తనం = నాయు
కొ; సామర్థ్యాచైవ = సామర్థ్యము
వలనను; మయా = నాచేత; ఏతత్ = ఇ
ది; సముదీరితం = చెప్పబడినది.

లంకం బ్రవేశించుటయు సముద్రంబు

దాటుటయు, మిక్కిలి కష్టముగావున,
నేను సమర్థుడగుటవలన, నాసామ
ర్థ్యంబుజూపుటకై, యిట్లు చెప్పినాను
గాని, వేఱు గాదు.

అని, తాత్పర్యము.

ఇచ్చామి త్వాం సమానేతు మద్యైవ రఘుబంధునా
గరున్నేహేన భక్త్యాచ నాన్యథైశ దుదాహృతమ్. ౯

టిక॥ అహం (అధ్యాహృతము) = నే
ను; అద్యైవ = ఇప్పుడే; త్వాం = నిన్ను;
రఘుబంధునా = రఘువంశములోఁబుట్టి
నరామునితో; సమానేతుం = చేరుచు
టకు; ఇచ్చామి = కోరుచున్నాను. గురు
న్నేహేన = అధికమయిన స్నేహముచే
తను; భక్త్యాచ = భక్తిచేతను; ఏతత్ =

ఇది; ఉదాహృతం = చెప్పబడినది. అ
న్యథా = వేఱువిధము; న = కాదు.

నేను, నిన్ను పుడె రామునితోఁ జేర్చు
గోరి, యధికస్నేహంబునను, భక్తిచేత
ను, ఇట్లు చెప్పినాను గాని, వేఱు గాదు.
అని, తాత్పర్యము.

యది నోత్సహసే యాతుం మయాసాధక మనిందితే

అభిజ్ఞానం ప్రయత్న త్వం జానీయా ద్రాఘవో హి తత్. ౧౦

టిక॥ అనిందితే = నిందింపబడని నీ
తాడేనీ! త్వం = నీవు; మయాసాధకం =
నాతోఁగూడ; యాతుం = పోవుటకు;
నోత్సహసేయది = ఉత్సహింప కుండు
వేని; అభిజ్ఞానం = గుఱుతును; ప్రయ
త్న = ఇమ్ము. రాఘవః = రాముండు; త
త్ = దానిని; జానీయాధి = ఎఱుంగును

దా!

నిందింపబడని నీ తాడేనీ! నీవు నాతోఁ
గూడవచ్చుటకు నప్తుతింపవేని, నేనిచ్చ
బికివచ్చినిన్నుఁజూచుట రామునకుఁ దె
లియునట్లు, ఏదైననొక గుఱుతునిమ్ము. అ
ని, హనుమంతుండు, నీతతోఁ జెప్పెను.

అని, తాత్పర్యము.

ఏవ ముక్తా హనుమతా సీతా సురసుతోపమా

ఉవాచ వచనం మందం బాష్పప్రగ్రథితాక్షరమ్. ౧౧

టీక॥ సురసుతోపనూ = దేవకన్యక	మాటను; మందం = ఉన్నఁగా; ఉవాచ =
తోఁబోల్కిగల; సీతా = సీతాదేవి; ఏ	చెప్పెను.
వం - ఇట్లు; హనుమతా = హనుమంతు	దేవకన్యకంబోలియున్న సీతాదేవి,
నిచేత; ఉక్తా = చెప్పఁబడినదై; బాష్ప	హనుమంతుని మాటను విని, దుఃఖంబు
ప్రగ్రథితాక్షరం = కన్నీటిచేఁ దడఁబ	నందడఁబడుచు, దిన్నఁగానీట్లని, చెప్పె
డుచున్నయక్షరములుగల; వచనం =	ను. అని, తాత్పర్యము.

ఇదం శ్రేష్ఠ మభిజ్ఞానం బూరియా స్త్వంతు మమ ప్రియమ్

టీక॥ త్వం = నీవు; శ్రేష్ఠం = ఉత్తమమ	నేను, నీకు శ్రమమయిన యొకగుఱు
యిన; ఇదం = ఈ; అభిజ్ఞానంతు = గు	తుఁడెప్పెదను; దాని, నీవు, నా ప్రియుం
ఱుతునుమాత్రము; మమ = నాయొ	డగు రామునకుంజెప్పము.
కర; ప్రియం = పెనిమిటిని గూచి;	అని, తాత్పర్యము.
బూరియా = చెప్పము.	

శైలస్య చిత్రకూటస్య పాదే పూర్వోత్తరే పురా. ౧౨

తాపసాశ్రమవాసిన్యాః ప్రాజ్యమూలఫలాదకే

తస్మిన్ సిద్ధా శ్రమే దేశే మందాకిన్యా హ్య నూనతః. ౧౩

టీక॥ పురా = మున్ను; చిత్రకూట	థము) అదురతః = సమీపంబు
స్య - చిత్రకూటమను; శైలస్య = పర్వ	నందు; తస్మిన్ = ఆ; సిద్ధాశ్రమే = సి
తముయొక్క; పూర్వోత్తరే = ఈశా	ద్ధాశ్రమమను; దేశే = ప్రదేశమునం
న్యదిక్కుననుండు; ప్రాజ్యమూల ఫ	దు; మమ (అధ్యాహృతము) = నేను;
లాదకే = అధికములయిన గడ్డలును ఫల	తాపసాశ్రమవాసిన్యాః = ఋషులయా
ములును జలమనుంగల; పాదే = కొం	శ్రమమునందుండఁగా; ఏవం (అధ్యా
డతఱితిప్పయందు; మందాకిన్యాః =	హృతము) = ఈ ప్రకారముగా; ఆసీత్
గంగానదికి; ("హి" అనునది పూరణ)	(అధ్యాహృతము) = జరిగినది.

మున్నుచిత్రకూట పర్వతంబునం	నుప్రదేశంబున, నేను, నీతోఁగూడ, నా
దలిమూల ఘోషకంబులు సమృద్ధము	కఋష్యాశ్రమంబుననుండఁగా, నీప్రకా
గాఁగలయీశాన్యపాదమునందు, గం	రముజరగినది.
గానదిః సమీపంబున, సిద్ధాశ్రమంబు	అని, తాత్పర్యము.

తస్యోపవనపండేషు నానాపుష్పసుగంధిషు
విహృత్య సలిలక్లిన్నా తవాంకే సముపావిశమ్. ౧౮

టీక అహం(అధ్యాహృతము)=నేను;	తవ=నీయొక్క;-అంకే= తొడయందు;
తస్య=ఆప్రదేశముయొక్క ; నా	సముపావిశం=కూచుంటిని.
నాపుష్ప సుగంధిషు = నానాభిధము	నేను, అచ్చటనానావిధ పువ్వుల
లయినపూలచేమంచివాసనగల ; ఉప	సుగంధంబులుగుబాళించుచుండు వనం
వనపండేషు = తోపుల సమూహం	బులందువిహరించి, చెమటచేఁ దడిసి,
బులందు; విహృత్య=విహరించి; సలిల	నీయంకంబునంగూచుంటిని.
క్లిన్నా=క్లిష్ణ చేఁదడుపఁబడినదాననై;	అని, తాత్పర్యము.

తతో మాంససమాయుక్తో వాయసః పర్యతుండయత్

టీక తతో=అటుపిమ్మట ; వాయ	నందు; పర్యతుండయత్=ఖండించెను.
సః=కాకి; మాంస సమాయుక్తః =	అంత, నొక్క-కాకి, మాంసమునా
మాంసమునందాసగలదై ; స్తనాంత	గించి, నాస్తనంబుననడుమ , ముక్కు
రే(అధ్యాహృతము)= స్తనంబునడుము	తోఁబొడిచినది. అని, తాత్పర్యము.

త మహం లోష్ట ముద్యమ్య వారయామి స్త వాయసమ్. ౧౯

టీక అహం=నేను; లోష్టం=మంటి	నాను.
గడ్డను; ఉద్యమ్య=ఎత్తి; తం=ఆ; వాయ	అప్పుడు, నేను, మంటిగడ్డనెత్తి, యా
సం=కాకిని; వారయామి=అడ్డగించి	కాకిందోలినాను. అని, తాత్పర్యము.

దారయక్ సచ మాం కాక స్తత్రైవ పరిరీయతే

<p>టీక॥సః=ఆ; కాకశ్చ=కాకియును; మాం=నన్ను; దారయన్=గీటుచు; తత్రైవ=అచ్చటనై; పరిలీయతే=అగపడకున్నది.</p>	<p>ఆకాకి, యెంతదోలిననుబోక, యచ్చటనెదాగియుండెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

నచా ప్యుపారమ స్థాంసా ద్భక్షోభీ బలిభోజనః. ౧౬

<p>టీక॥భక్షోభీ= ఆహారముగోరుచున్న; బలిభోజనః = కాకి; మాంసాత్ = మాంసమువలన; నాప్యపారమచ్చ=విడువనులేదు. ఆహారమునుగోరియున్నయా కాకి,</p>	<p>యెంతమాత్రము, నవ్వలికింబోక, విడవక, నాస్తనాంతరంబున గీటుచు, నామాంసమునుదినుచునేయుండెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

ఉత్కషణంత్యాం చ రశనాం క్రుద్ధాయాం మయి పక్షిణా
స్రస్యమానే చ వసనే తతో దృష్టా త్వయా హృహమ్. ౧౭

<p>టీక॥పక్షిణా=కాకిచేత; వసనే=వస్త్రము; స్రస్యమానే=బాటునట్లు సేయుటచుండగా; మయి=నేను; క్రుద్ధాయాం=కోపించినదాననై; రశనాం = మొలనూలును; ఉత్కషణంత్యాం=ఈడ్చుకొనుచుండగా; తతో=అప్పుడు; అహం=నేను; త్వయా=నీచే</p>	<p>త; దృష్టాహి=చూడబడినానుగదా! అట్లాకాకిచే నావస్త్రంబువీడగా నేనుగోపించి వస్త్రంబును దృఢముసేసికొనుటకై, మొలనూలుసవరించుకొనుచుండగా, నీవునన్నుఁజూచినావు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

త్వయాఽపహసితా చాహం క్రుద్ధా సంలజ్జితా తదా

<p>టీక॥తదా=అప్పుడు; క్రుద్ధా=కోపించియున్న; అహం=నేను; త్వయా=నీచేత; అపహసితా=పరిహసించబడి</p>	<p>నదాననై; సంలజ్జితా=సిగ్గునొందినాను. అప్పు, డట్లునేనాకాకంబుపైఁగో</p>
---	---

పంబునొంది దానిందలుముచుండఁగా, నులజ్జించియుంటిని.
నీవునన్నుబరిహసించినావు; దానికినే అని, తాత్పర్యము.

భక్ష్యుక్తేన కాకేన దారితా త్వా ముపాగతా. ౧౮

టిక॥అహం(అధ్యాహృతము)=నే ఉపాగతా=పొందినాను.
ను;భక్ష్యుక్తేన=మాంసాహారమునం అట్లాకాకిచేవిదానింపంబడి, నేను
దాశగల; కాకేన= కాకిచేత; దారి మఱలనీయొద్దనుంటిని.
తా=గీఱుబడినదాననై; త్వాం=నిన్ను; అని, తాత్పర్యము.

అసీనస్య చ తే శ్రాంతా వున రుత్సంగ మావిశమ్

టిక॥అహం(అధ్యాహృతము)=నే తొడనే;ఆవిశం=పొందితిని.
ను;శ్రాంతా = అలసటనొందినదాన నేనట్లులసటనొంది, యచ్చటఁగూ
నై;వునఁ=మఱల;అసీనస్య=హుచ్చుండి చుండియున్నదీతొడనై, మఱలఁగూ
యున్న; తే=నీయొక్క; ఉత్సంగంచ= ర్పుంటిని.అని, తాత్పర్యము.

క్రుధ్యంతీ చ ప్రహృష్టేన త్వయా హం పరిసాంత్వితా. ౧౯

టిక॥క్రుధ్యంతీ=కోపించియున్న;అ నేనట్లుకోపంబు నొందియుండుటం
హం=నేను;ప్రహృష్టేన=సంతసించిన జూచి,నీవు,సంతోషంబున, నన్ను,మం
ట్రి;త్వయా=నీచేత;పరిసాంత్వితాచ= చిమాటలంచేర్చినావు.
ఊఱడింపఁబడినాను. అని, తాత్పర్యము.

బాష్పపూర్ణముఖే మందం చక్షుషీ పరిమాజఙ్ఘరీ

లక్ష్మీతా హం త్వయా నాథ వాయసేన ప్రకోపితా. ౨౦

టిక॥నాథ= పెనిమిటివగురాము; ను;బాష్పపూర్ణముఖే=కన్నీటిచేసింది
డా!వాయసేన = కాకిచేత;ప్రకోపి నముఖముగలదానను;మందం= తిన్న
తా= కోపమునొందఁజేయఁబడినదాన గా;చక్షుషీ=కండ్లను; పరిమాజఙ్ఘరీ=

తుడుచు కొనుచున్న దాననగు ; అది, ముఖంబునిండఁగన్మీళ్లుండుకొనుచు,
హం=నేను; త్వయా = నీచేత; అక్షి దిన్నఁగాఁ గండ్లందుడుచుకొనుచుండఁ
తా=చూడఁబడినాను. గా, నీవు, నన్నుజూచినావు.

నాథుండవగు రాముఁడా! నేనట్లు అని, తాత్పర్యము.
వాయసముచేసిన దానికిఁగోపంబునాం

పరిశ్రమా త్వగ్రసుప్తాచ రాఘవాంకే ప్యహంచరమ్
పర్యాయేణ ప్రసుప్తశ్చ మమాంకే భరతాగ్రజః. ౨౧

<p>టీక॥ అహమపి=నేనును; పరిశ్రమా త్=అలసటవలన; చిరం=బహుకాల ము; రాఘవాంకే= రామునితోడయం దు; ప్రసుప్తాచ=నిదురించినదానను; అ భవం(అధ్యాహృతము)=అయితిని; భ రతాగ్రజశ్చ=భరతుని యన్నయైన రాముండును; పర్యాయేణ=క్రమము చేత; మమ=నాయొక్క; అంకే= తొ డయందు; ప్రసుప్తః= నిదురించినాడు.</p>	<p>అంతనేను, బరిశ్రమంబున, రాము నితోడపైఁబరుండిబహుకాలమునిదురిం చినాను; నేనులేచినంతనై, రాముం డును, నాతోడపైఁబరుండి, నిద్రించినాఁ డు. అని, తాత్పర్యము. ఇంతవఱకు, నీ తాదేవి, హనుమంతునితో, రామునిం గూచి= చెప్పనట్లుచెప్పి, యిప్పుడువృ త్తాంతమువిశదమగుటకై, మఱిబహు మంతునిఁగూర్చి, చెప్పుచున్నది.</p>
---	---

స తత్ర పునరేవాథ వాయస స్సముపాగమత్

<p>టీక॥ సః=ఆ; వాయసః=కాకి; త త్రి=అచ్చటికి; పునరేవ=మఱిలనే; స ముపాగమత్=వచ్చెను.</p>	<p>అంత, నాకాకి, యచ్చటికి, వఱిల, వచ్చినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

తత స్సుప్త ప్రబుధ్ధాం మాం రామస్యాంకా త్వముక్తితామ్. ౨౨
వాయస స్సహసాగమ్య విదదార స్తనాంతరే

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట ; వాయసః=కాకి; సుప్తప్రబుధ్ధాం=నిదురించి

౬౬౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౩౪

<p>లేచినదానను; రామస్య=రామునియొక్క; అంకాత్=తోడనుండి ; సముత్థితాం=లేచినదాననగు; మాం=నన్ను; సహసా=శీఘ్రముగా ; ఆగమ్య=పోండి; స్తనాంతరే=స్తనంబునదుమునందు; విదదార=గీతెను.</p>	<p>అంత, నెనునిదురలేచి, రామునితోడపైనుండిలేచినంతనె, యాకాకి, తటాటననాయెద్దకువచ్చి, నాస్తనంబునదుమ, ముకుటతోబాడిచినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

పునఃపున రథోత్పత్య విదదార స మాం భృశమ్. ౨౩

<p>టిక॥ అథ=అంత; సః=ఆకాకి; పునఃపునః=మాటిమాటికి; ఉత్పత్య=ఎగిరి; మాం=నన్ను ; భృశం=మిక్కిలి; విదదార=గీతెను.</p>	<p>అట్లు, ఆకాకి, మాటిమాటికి నెగిరి, నాస్తనంబులుగీటి, మిక్కిలిగాయము చేసినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

తత స్సముక్షితో రామో ముక్తేశ్వోఽఞ్చిత్ బిందుభిః

<p>టి॥ తతః=అందువలన; ముక్తేశ్వి=విడువఁబడిన; శోఽఞ్చిత్ బిందుభిః=నెత్తురుబిందువులచేత; రామః=రాముడు; సముక్షితః=తడుపఁబడినాడు.</p>	<p>అట్లు, కాకిచేగీటుబడుచుండునాస్తనంబుననుండి కాటునెత్తురు బిందువులచే, రాముండుతడిసినాడు. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

వాయసేన తత స్తేన బలవ త్లిశ్య మానయా. ౨౪

స మయా బోధిత శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః పరంతపః

<p>టిక॥ తతః=అటుపిమ్మట; తేన=ఆ; వాయసేన=కాకిచేత; బలవత్=అధికముగా; శ్లిశ్యమానయా=దుఃఖంపఁజేయుఁబడుచున్న; మయా=నాచేత; శ్రీమాన్=అందఁటికన్ననధికుండు</p>	<p>ను; సుఖసుప్తః=సుఖముగా నిద్రించినవాడును; పరంతపః=శత్రువులందఱింపఁజేయువాడునగు; సః=ఆరాముడు; బోధితః=నిద్రలేపఁబడినాడు. అంత, నట్లు, ఆకాకిచే, నధికముగా</p>
---	--

బాధింపఁబడుచున్న నేను, జేయునదిలే
క, శ్రీమంతుండును సుఖనిద్రలో నున్న
వాఁడును శత్రువులందఱింపఁ జేయువాఁ
డునగు, రామునిం, బ్రబోధించినాను.
అని, తాత్పర్యము.

స మాం దృష్ట్వా మహాబాహు ద్వితున్నాం స్తనయౌ స్తదా. ౨౫
అశీవిష మివ క్రుద్ధ శ్వస్నక వాక్య మభావత

టీక॥ మహాబాహుః = పెద్దచేతులు | క్యం = మాటను; అభావత = పలికెను.
గల; సః = ఆ రాముండు; తదా = అప్పుడు; స్తనయౌః = స్తనంబులయందు; వితు
న్నాం = బాధింపఁబడిన; మాం = నన్ను; నన్నుఁబోచి, సర్పంబుంబోలె, గోపం
దృష్ట్వా = చూచి; అశీవిష ఇవ = సర్ప మునొంది, నిట్టూర్పులువుచ్చుచు, నిట్లని,
ముంబోలె; క్రుద్ధః = కోపించినవాఁడై; చెప్పెను.
శ్వస్నక = నిట్టూర్పులువుచ్చుచు; వా
అని, తాత్పర్యము.

కేన తే నాగనాసోరు విక్షతం వై స్తనాంతరమ్. ౨౬

కః క్రీడతి సరోషేణ పంచ వక్త్రేణ భోగినా

టీక॥ నాగనాసోరు = వీనుంగుతొండ | వీనుంగుతొండములవంటితొడలుగల
మువంటితొడలుగలదానా! కేన = ఎవ్వ సీతాదేవి! నీ స్తనంబుల నెవ్వఁడిట్లుగా
నిచేత; తే = నీయొక్క; స్తనాంతరం = యముచేసినాఁడ? ఎవ్వఁడిట్లు, కోపంబు
స్తనమధ్యప్రదేశము; విక్షతం = గీఁబడి నొందియున్న యయిదుతలల పాము
నది ("వై" అనునది పాదపూరణార్థము) కోపంబునోఁగ్రిడించుచున్నాఁడు? కోపంబునొ
ముతోఁగూడినదియు; పంచవక్త్రేణ = దినయిదుతలల పాముతోఁ గ్రీడించు
అయిదుముఖములుగలదియునగు; భోగి వానికేమిఫలముగలుగునో, నీ స్తనంబుల
నా = సర్పముతో; క్రీడతి = ఆటలాడుచు నొందును. అని, రాముండునన్నడిగెను.
న్నాఁడు? అని, తాత్పర్యము.

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స 3౮

వీక్షమాణ స్తత స్తం వై వాయసం సముదైక్షత. ౨౭
స ఘే స్సరుధీరై స్తీక్షే మాఁ మేవాభి ముఖం స్థితమ్

టీక॥సః(అధ్యాపృతము)= ఆరాముఁడు; తతః=అటుపిమ్మట ; వీక్షమాణః=చూచుచు; సరుధీరైః=నెత్తురుతోఁగూడినవియును; తీక్షే=కఱకైనవియును; సఘే=గోళ్లతో; మామేవ=నన్ను గూర్చియే; అభిముఖం=యెదురుగా; స్థితం=ఉన్నట్టి; తం=ఆ; ("వై" అనునది	పాదపూరకాథము) వాయసం=కాకిని; సముదైక్షత=చూచెను. ఆరాముండంతనాల్గుప్రక్కలంజూచుచు, నెత్తురుతోఁగూడిన కఱకునఖంబులతో, నాయెదుట నేనిచ్చియున్న, యాకాకింబూచెను. అని, తాత్పర్యము.
---	---

పుత్రః కిల స శత్రవ్య వాయసః పతతాం వరః. ౨౮
ధరాంతరగత శీఘ్రం పవనస్య గతౌ సమః

టీక॥సః=ఆ; వాయసః=కాకి; శత్రవ్యః=ఇంద్రునియొక్క; పుత్రః=కొడుకుగదా! పతతాం=పక్షులలోపల; వీరః=శ్రేష్ఠుండు; ధరాంతరగతః=పర్వతమధ్యప్రదేశమునుబొందినవాఁడు; శీఘ్రం=శీఘ్రముగా ; గతౌ=పోవుట యందు; పవనస్య=వాయువునకు; సమః=సరివచ్చువాఁడు. ఆకాకి, ఇంద్రునికొడుకు, పక్షులలోమేటియయినవాఁడు; పర్వతంబునందునివసించును; శీఘ్రగమనంబున, వాయుదేవునకు, సరివచ్చును; అని, యటువెనుకరాముండుచెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

తత స్తస్మి న్మహాబాహుః కోప సంవర్తితేక్షణః. ౨౯
వాయసే కృతవాక్ కూరాం మతిం మతిమతాం వరః

టీక॥తతః = అటుపిమ్మట; మతిమతాం=బుద్ధిమంతులలోపల; వరః=శ్రేష్ఠుండగు; మహాబాహుః= పెద్దచేతులుగలరాముండు; కోపసంవర్తితేక్షణః=కోపముచేఁద్రిప్పఁబడిన కండ్లుగలవాడై; తస్మిన్=ఆ; వాయసే= కాకియందు; కూరాం=భయంకరమయిన; మతిం=బుద్ధి; కృతవాక్=చేసినవాడు.

అంత, బుద్ధిమంతులలో శ్రేష్ఠుండును	అంగోపరసంబుగదుర, దానింజంపంగో
మహాబాహుండునగు, నారాముండు,	రెను.
అకాశిమైగోపంబుఁబూని, నేత్రంబు	అని, తాత్పర్యము.

స దభణం సంస్తరా దృహ్య ద్రాష్టేణ యోజయత్. ౩౦

టిక్క సః=ఆరాముండు; సంస్తరా	జయత్)=కూడెను.
త్=దభణాసనముననుండి; దభణం=	ఆరాముండు, తనదభణాసనంబున
దభణను; గృహ్య(గృహీత్వా)-తీసికొ	నుండి, యొకదభణం దీసి, దాని, బ్రహ్మ
ని; ద్రాష్టేణ=బ్రహ్మసంబంధియైన;	స్త్రీముచే, నభిషిక్రించెను.
అస్త్రేణ=అస్త్రముచేత; అస్త్రమం	అని, తాత్పర్యము.
త్రముచేతననుట; యోజయత్ (అయో	

స దీప్త ఇవ కాలాగ్ని జ్వాలాభి ముఖోద్విజమ్

టిక్క సః=ఆదభణ; దీప్తః= మం	ఆదభణమండుచున్న ప్రళయాగ్ని
దీన; కాలాగ్ని రివ= ప్రళయకాలమునం	చందంబున, నాకాశకేదురై, ప్రజ్వరిల్లు
దలియగ్నియంబోలె; ద్విజమభిముఖః=	చుండినది.
పక్షికేదురై; జ్వాల= జ్వలించినది.	అని, తాత్పర్యము.

స తం ప్రదీప్తం చిక్షేప దభణం తం వాయసం వ్రతి. ౩౧

టిక్క సః=ఆరాముండు; తం= ఆ;	రాముం, డట్లుమండుచున్నయాద
వాయసంవ్రతి= కాశినిగూచి; తం=	భణను, కాశిపైవైచెను.
ఆ; ప్రదీప్తం=మండుచున్న; దభణం=	అని, తాత్పర్యము.
దభణను; చిక్షేప=వైచెను.	

తత స్తం వాయసం దభణ స్సోంబరే ను జగావహ

టిక్క||తతః=అటుపిమ్మట; సః=ఆ; దభణః=దభణ; అంబరే=అకాశము

౬౮ ప్రతిపదాండ్రటికాతాత్పర్యసహితము.

స ౩౮

నందు; తం=ఆ; వాయసం=కాకిని; అను అంత, నాదభా, జ్వలిండును, నా
జ గామ=వెంబడించెను. “హ” అను కాశంబుననాకాకిందఱుముకొనిపోయి
నదిపాదపూరణార్థము. నది. అని, తాత్పర్యము.

అనుస్వప్త స్తదా కాకో జ గామ వివిధాం గతిమ్. ౩౨

టీక|| తదా=అప్పుడు; కాకః=కాకి; అప్పుడాకాకి, యాదభాచేదఱు
అనుస్వప్తః=వెంబడింపబడినదై; వివి మంబడినదై, పెక్కుస్థానంబులకుంబో
ధాం=నానావిధమగు; గతిం=స్థాన యెను.
మును; జ గామ=పొందెను. అని, తాత్పర్యము.

లోక కామ ఇమం లోకం సర్వం వై విచచార హ

టీక|| సః(అధ్యాహృతము)- ఆకా “హ” అనునదిపాదపూరణార్థము.
కి; లోక కామః= రక్షించుజనమునుగోరి ఆకాకి, తన్నెవరైనం గాపాడుదు
నదై; ఇమం=ఈ; లోకం=లోకమును; రోయని, వెదకుచు, సీ ప్రపంచమునంత
సర్వం వై=అంతను; విచచార=తిరిగెను. యుం, దిరిగెను. అని, తాత్పర్యము.

స పిత్రాచ పరిత్యక్త స్సరైశ్చ సమహషిభిః. ౩౩

త్రీక లోకాక సంపరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః

టీక|| సః=ఆకాకి; పిత్రాచ=తండ్రి పొందెను.
యయినయింద్రునిచేతను; సమహషిభిః=పూజ్యులయినబులుషులతోఁగూడిన; ఆకాకిని, తండ్రియయినయింద్రుం
దును “నిన్నురక్షింపనాచేతం గాదు” అ
నురైశ్చ=చేవలచేతను; పరిత్యక్తః= ని, విడిచినాడు; చేవలను విడిచిరి; అ
విడువబడినవాడై; త్రీక=మూడైన; ట్లు, మహర్షులును బరిత్యజించిరి; అట్లు, ఆ
లోకాక = లోకంబులను; సంపరిక్ర మ్నాకాకి, ముల్లోకంబులకును బ్రదక్షిణంబు
మ్య=ప్రదక్షిణించి; తమేవ= ఆరాము లుచేసి, రుదకు, ఆరామునే, శరణువొం
నే; శరణం = రక్షకునిగా; గతః= దెను. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౩౪

సకల

స తం నిపతితం ధూమా శరణ్య శ్వరణాగతమ్. ౩౪

వధాహామపి కాకుత్స్థః కృపయా పర్యపాలయత్

టీక|| శరణ్యః=శరణుపొందదగినట్టి; పాలించెను.

సః=ఆ; కాకుత్స్థః= రాముడు; ధూమా=నేలయందు; నిపతితం= పడినది	శరణుపొందినవారలఁగాపాడుట
యును; శరణాగతం=రక్షకునిగాఁబొందినదియును; తం= ఆకాశిని; వధాహామపి= చంపదగినదానినైనను; కృపయా=దయచేత; పర్యపాలయత్=పరి	యనుదృఢవ్రతముగలరాముండు, తనముందట శరణాగతమై నేలం బడియున్నయాకాశింజూచి, యదిచంపదగినదైనను, దయచేఁగాపాడెను. అని, తాత్పర్యము.

న శమః లభ్యా లోకేషు తమేవ శరణం గతః. ౩౫

టీక సః(అధ్యాహృతము)=ఆకాశి; లోకేషు = లోకములయందు; శమః=సౌఖ్యమును; నలభ్యా=పొందక; తమేవ=ఆరామునే; శరణం = రక్షకునిగా; గతః=పొందినాఁడు.	ఆకాశి, యెన్నిలోకంబులు దిరిగినను, ఆదర్శవ్రతన్నవిడువకుండుటంజేసి, యారామునే శరణువొందెను. అని, తాత్పర్యము.
--	---

పరిద్యూనం వివర్ణంచ స త మాయాంత మబ్రవీత్

టీక సః = ఆరాముండు; పరిద్యూనం= పరితాపమునుబొందినవాఁడును; వివర్ణంచ = దుఃఖితుండును; ఆయాంతం=వచ్చుచున్నవాఁడునగు; తం= ఆకాశినిగూచి; అబ్రవీత్=పలికెను.	ఆరాముండు, తనయొద్దకుఁ బరితాపమునొంది దుఃఖితుండైనవానికొంజూచి, యిట్లని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
---	--

మోఘం కతుఁం సశక్యంతు కాస్త్ర మస్త్రం తదుచ్యతామ్. ౩౬

టీక॥ బ్రాహ్మం = బ్రహ్మసంబంధియై	బడుఁగాక.
యిన; అస్త్రము = అస్త్రముమాత్రము;	ఈ బ్రహ్మ స్త్రమును వ్యర్థముగాఁ
మొఘం = వ్యర్థముగా; కర్తుం =	జేసి మఱింపనలవిగాదు; కావున, దాని
జేయుటకు; నశక్యం = అలవిగాదు.	కేమి నేయవచ్చును? చెప్పము. అనిరా
తత్ = అందువలన; ఉద్యతాం = చెప్పఁ	ముండుకాకినడిగెను, అని, తాత్పర్యము.

హినస్తు దక్షిణాక్షి త్వచ్చర ఇత్యథ సోబ్రవీత్

టీక॥ అథ = అటుపిమ్మట; సః = ఆకా	అంత, నాకాకి, రాముంబూచి, "స
కి; "త్వచ్చరః = నీయస్త్రము; దక్షిణా	బ్రహ్మ స్త్రమునాకుడికంటిని హింసించు
క్షి = కుడికంటిని; హినస్తు = హింసించు	గాక" అని, చెప్పెను.
గాక." ఇతి = అని; అబ్రవీత్ = పలికెను.	అని, తాత్పర్యము.

తతస్త్రస్యాక్షి కాకస్య హినస్తస్త్వ స దక్షిణమ్. ౩౭

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; సః = ఆద	న స్తస్త్వ = హింసించెను.
భః; తస్య = ఆ; కాకస్య = కాకియొక్క;	అంత, నాదభః, యాకాకి కుడికం
దక్షిణం = కుడిదైన; అక్షి = కంటి; హి	ని హింసించినది. అని, తాత్పర్యము.

దత్వా స దక్షిణం నేత్రం ప్రాణేభ్యః పరితీతః

టీక॥ సః = ఆకాకి; దక్షిణం = కుడిదై	ఆకాకి, తనకుడికంటిని సంగి, తన
స; నేత్రం = కంటి; దత్వా = ఇచ్చి; ప్రా	ప్రాణంబులంగా పాడుకొనెను.
ణేభ్యః = ప్రాణంబులవలన; పరితీ	అని, తాత్పర్యము.
తః = రక్షింపబడినాఁడు.	

స రామాయ నమస్కృత్వా రాజ్ఞే దశరథాయచ. ౩౮

విస్మయస్తేన వీరేణ ప్రతిపేదే స్వమాలయమ్

టీక॥ సః = ఆకాకి; రామాయ = రామునికొఱకును; రాజ్ఞే = రాజయిన; ద

శరథాయవ=దశరథునికొఱకును; న
మస్కృత్వా=మ్రోకి; వీరేణ=పరా
క్రమశాలియైన; తేన=ఆరామునిచే;
విస్మయః=విభవంబడినవాడై; స్వం=
తనదైన; ఆలయం=ఇంటిని; ప్రతిపేదే=
పొందెను.

అంత, నాకాకి, రామునకును, దశ
రథమహారాజునకును, నమస్కరించి, ప
రాక్రమశాలియగు నారాము ననుజ్ఞ
నొంది, తనవాసస్థానంబునకుం, బోయె
ను.

అని, తాత్పర్యము.

మత్కృతే కాకమాత్రేతు బ్రహ్మస్త్రం సముదీరితమ్. ౩౯

కస్తా ద్యోమాం హరేత్త్వత్తః త్తమసే తం మహీపతే

టీక॥(సీతాదేవి, యిదివఱకు, హను
మంతునితో, నతనింగూచియే చెప్పి, మ
ఱదుఃఖావేశంబున, రామునుద్దేశించి
చెప్పుచున్నది.) మహీపతే=రాముఁ
డా! త్వయా(అధ్యాహృతము)=నీచే
త; మత్కృతే=నాకుఁగా; కాకమాత్రే
తు=కాకియంతటి దానియందే; బ్రహ్మ
స్త్రం=బ్రహ్మస్త్రము; సముదీరితం=ప్ర
యోగింపఁబడినది. యః=ఎవ్వఁడు; త్వ
త్తః=నీయొద్దనుండి; మాం=నన్ను; హ

రేత్ (అహరత్)=అపహరించెనో;
తం=అతని; కస్తాత్=ఎందువలన; త్తమ
సే=త్తమించుచున్నావు?

రాముఁడా! నీవు, మున్నునాకొఱ
కు, ఒకకాకియంతటి స్వల్పపక్షిమీద,
బ్రహ్మస్త్రంబుఁ బ్రయోగించినావు; ఇ
ప్పుడు, నీయొద్దనుండి నన్నుపహరించిన
పరమాపరాధియైనవాని, త్తమించు
చున్నావేమి?

అని, తాత్పర్యము.

స కురుష్వ మహోత్సాహః కృపాం మయి సరవభ. ౪౦

టీక॥సరవభ=పురుషశ్రేష్ఠుండవ
గురాముఁడా! సః=అట్టి; త్వం(అధ్యా
హృతము)=నీవు; మహోత్సాహః=అ
ధికమయిన యుత్సాహము గలవాడ
నై; మయి=నాయందు; కృపాం=దయ
ను; కురుష్వ=చేయుము.

పురుషోత్తముండవగు రాముఁడా!
అట్లుదయాసముద్రుండవని ఖ్యాతిగాం
చినట్టి నీవు, అధికోత్సాహంబవలంబిం
చి, నాయందుదయఁజూపుము.

అని, తాత్పర్యము.

త్వయా నాథవతీ నాథ హ్యనాథా ఇవ దృశ్యతే

టీక॥ నాథ=పెనిమిటివగురాముఁ
డా! త్వయా=నీచేత; నాథవతీ=నా
థుండుగలది; అనాథాఇవ (అనాథే
వ)=నాథుండులేనిదివలె; దృశ్యతే=
చూడఁబడుచున్నది.

నాథుడా! నీవునాకునాథుండవై
యుండినను, నేననాథయుంటోలె, ని
ట్లుండుటసరియగునా?
అని, తాత్పర్యము.

అన్యశంస్యం పరో ధమః స్వత్త వీవ మయా శ్రుతం. ౪౧

టీక॥ అన్యశంస్యం=కౌగిల్యములే
కుండుటయనెడు; పరో=అధికమయి
న; ధమః=ధమము; స్వత్తవీవ=నీవ
లననే; మయా=నాచేత; శ్రుతం=విని
బడినది.

దయఁగలిగియుండుట, పరమధ
మఁబని, నీవేనాకుఁజెప్పియున్నావు;
ఇప్పుడు, నీవేయిట్లువయదప్రవచ్చునా?
అని, తాత్పర్యము.

జానామి త్వాం మహావీర్యం మహేమాత్సహం మహాబలమ్
అపారపార మత్కోభ్యం గాంధీర్యా త్సాగరోపమమ్. ౪౨
భూతారం ససముద్రాయా ధరణ్యా వాసవోపమమ్

టీక॥ అహం(అధ్యాత్మము)=
నేను; త్వాం=నిన్ను; మహావీర్యం=అధి
కమయిన పరాక్రమముగలవానిఁగాను;
మహేమాత్సహం=అధికమయినయు
త్సాహముగలవానిఁగాను ; మహాబ
లం=అధికమయినబలము గలవానిఁగా
ను; అపారపారం=పొందఁగూడనియం
తముగలవానిఁగాను; అత్కోభ్యం=కలఁ
తపెట్టఁ గూడనివానిఁగాను; గాంధీర్యా

త్ = గాంధీర్యమువలన; సాగరోప
మం= సముద్రముతోఁబోల్కిగలవానిఁ
గాను; ససముద్రాయాః = సముద్రము
తోఁగూడిన; ధరణ్యాః = భూమికి; భ
ూతారం=ప్రభువునుగాను; వాసవోప
మం=ఇంద్రునితోఁబోల్కిగలవానిఁగా
ను; జానామి=ఎఱుంగుదును.

నీవు, మహాపరాక్రమశాలివనియు,
నధికమయినయుత్సాహముగలవాడవ

నియు, మహాబలుండవనియు, ననంతముల
గుగుణంబులుగలవాడవనియు, నెంతక
ష్టంబునందును తొభంబునొందనివాడ
వనియు, గాంభీర్యంబున సముద్రంబువం
టివాడవనియు, జతుస్సముద్రముల

తోఁగూడిన ధూమికంతయుఁ బ్రభుండవ
నియు, దేవేంద్రునకు సాటియైనవాఁ
డవనియు, నాకుఁ దెలియను.
అని, తాత్పర్యము.

ఏవ మస్త్రవిదాం శ్రేష్ఠ సృత్యవా న్పులవా నపి. ౪౩
కి మథే మస్త్రం రక్షస్సు నయోజయతి రాఘవః

టీక॥ రాఘవః = రాముఁడు; ఏవం =
ఇట్లు; అస్త్రవిదాం = అస్త్రంబుల నె
ఱింగిన వారలలోపల; శ్రేష్ఠః = మేటియ
య్యును; సృత్యవాఁ = సత్యముగలవాడ
య్యును; బలవానపి = అధికమయిన బల
ముగలవాడయ్యును; రక్షస్సు = రాక్ష
సులయందు; అస్త్రం = అస్త్రమును; కి
మథే = ఎందుకొఱకు; నయోజయతి =
కూర్చుండు?

రాముండు, ఇట్లు, అస్త్రవేత్తలలో
నుత్తముండయ్యును, సత్యవంతుం డ
య్యును, బలవంతుండయ్యును, రాక్షసు
లునన్నిట్లు బాధించుచుండఁగా, వారల
పైన స్త్రములంబ్రయోగింపఁజేలే?
అని, తాత్పర్యము.
నీత, యిదివఱకు, రామును ద్వేశించి,
చెప్పి, మఱలహనుమంతును ద్వేశించి, చె
ప్పచున్నది.

న నాగా నాపి గంధర్వా నాసురా న మరుద్గణాః. ౪౪
రామస్య సమరే వేగం శక్తాః ప్రతిసమాధితుమ్

టీక॥ సమరే = యుద్ధమునందు; రా
మస్య = రామునియొక్క; వేగం = పరా
క్రమమును; ప్రతిసమాధితుం = ఓర్పుట
కు; నాగాః = సర్పములు; నశక్తాః = సమ
ర్థములుకావు. గంధర్వా అపి = గంధర్వు
లును; నశక్తాః = సమర్థులుకారు. అ

సురాః = రాక్షసులు; నశక్తాః = సమ
ర్థులుకారు. మరుద్గణాః = దేవతలస
మూహములు; నశక్తాః = సమర్థులు
కారు.
సర్పంబులుగాని, గంధర్వులుగాని,
యసురులుగాని, దేవతలుగాని, యుద్ధం

బున, రాముని పరాక్రమంబును సహింసలేరు. అని, తాత్పర్యము.

తస్య వీర్యవతః కశ్చ ద్య ద్యస్తీ మయి సంభ్రమః. ౪౫
కిమథం న శరై స్తీక్ష్ణైః క్షయం నయతి రాక్షసాన్

టీక॥ వీర్యవతః = అధికమయిన పండుః

రాక్రమముగల; తస్య = ఆ రామునికి; మయి = నా విషయమై; కశ్చైత్ = కొంచమై
నను; సంభ్రమః = వెగిరిపాటు; అస్తియ
ది = ఉండెనేని; తీక్ష్ణైః = కఠకులయిన;
శరైః = బాణములచేత; కిమథం = ఎం
దుకొఱకు; రాక్షసాన్ = రాక్షసులను;
క్షయం = నాశమును; నయతి = పొందిం

మహాపరాక్రమశాలియగు, నారా
మునకు, నన్నుఁ దీసికొని పోవలయునని,
యెంతమాత్రమయినఁ దొందరయుం
దునేని, యీ రాక్షసులనందఱు, దీక్షుంబు
లగుబాణంబులచేఁజంపకున్నాఁడే.
అని, తాత్పర్యము.

భ్రాతృ మాదేశ నూదాయ లక్ష్మణోవా పరంతపః. ౬
కస్య హేతో నన్ మాం పీరః పరిత్యాతి మహాబలః

టీక॥ పీరః = పరాక్రమశాలియును;
మహాబలః = అధికమయిన బలముగల
వాఁడును; పరంతపః = శత్రువులందఱిం
పశేయువాఁడునగు; లక్ష్మణోవా = లక్ష్మ
ణుండైనను; భ్రాతృః = అన్నయొక్క; ఆ
దేశం = అచ్చను; ఆదాయ = గ్రహించి; క
స్య = ఏ; హేతోః = (పంచవ్యథామందు

పట్టి) కారణంబువలన; మాం = నన్ను;
నపరిత్యాతి = రక్షింపఁడు?
వీరుండును మహాబలుండును శత్రు
వులందఱింపజేయువాఁడునగు లక్ష్మణు
డైనను, అన్నయొద్దననుజ్ఞఁ దీసికొని,
యిచ్చటికివచ్చి, నన్ను రక్షింపకున్నాఁ
డేమి? అని, తాత్పర్యము.

యది తౌ పురుషవ్యాఘ్రౌ వాయ్వస్మి సమలేజసౌ. ౪౬
సురాణామపి దుర్ధవోఽన్ కిమథం మా ముపేక్షతః

టీక॥ పురుషవ్యాఘ్రౌ = పురుషశ్రేణులును; వాయ్వస్మి సమలేజసౌ = వా

యవుయొక్కయు నగ్నియొక్కయుఁ	క్షేత్రే) = ఉపేక్షించుచున్నారు?
గాంతితో సమానమయినకాంతిగలవార	పురుషోత్తములును వాయువునకు
లును; సురాణామపి = దేవతలకును; దు	నగ్ని హైహిత్రునకునుంబోలెఁగాంతిగ
ర్ధఁపాఁ = ఎదిరింపఁగూడని వారలు న	లవారలును దేవతలకైననెదిరింప నల
గుఁతా = ఆరామలక్ష్మణులు; సంగతా =	విగానివారలునగు నారామలక్ష్మణులి
(అధ్యాహృతము)యది = చేరియున్న	ద్దఱును, ఒకరినొకరువిడువక, యొకటి
వారలగుదురేని; కిమర్థఁ = ఎందుకొ	గాఁజేరియుండు రేనినాపైనిట్లేలయుపే
ఱకు; మాం = నన్ను; ఉపేక్షితః (ఉపే	క్షసేయుచున్నారు? అని, తాత్పర్యము.

మమైవ దుష్కృతం కించి న్నహదస్తి స సంశయః. ౮౮
సమథాఁ వపి తా యన్తాం నావేక్షేతే పరంతపా

టిక మమ = నాయొక్క; కించితఁ =	కున్నారో.
ఒకానొక; మాహత్ = గొప్ప ; దు	శత్రువులందరింపఁజేయునట్టి యా
ష్కృతమేవ = పాపమే; అస్తి = కలదు.	రామలక్ష్మణులు, నాదుఃఖంబు చొలఁ
సంశయః = సందేహము; న = లేదు. య	గింపఁగనుఁగులయినను, నామీదదృ
త్ = ఎందువలన; పరంతపా = శత్రువు	ష్టియుంచకుండుటకు, నేను జేసియు
లందరింపఁజేయునట్టి; తా = ఆరామల	న్నమహాపాపమేకారణము; ఇందుసం
క్ష్మణులు; సమథాఁ వపి = శక్తులయి	దేహములేదు. అని, సీతాదేవి, హను
నను; మాం = నన్ను; నావేక్షేతే = చూడ	మంతునితోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

వై దేహ్యో వచనం శ్రుత్వా కరుణం సాశ్రభాషితమ్. ౮౯
అథాబ్రవీ న్నహతేజా హనుమా న్నారుతాత్తజః

టిక మహాతేజాః = అధికమయినప	స్తిశ్లతోఁగూడునట్లు; భాషితం = చెప్పఁ
రాక్రమముగలవాఁడును; మారుతాత్త	బడిన; కరుణం = దుఃఖముగల్గించు నట్టి;
జః = వాయుదేవుని కుమారుండునగు;	వచనం = మాటను; శ్రుత్వా = విని; అ
హనుమాన్ = హనుమంతుండు ; వైదే	ర్థ = అటుపిమ్మట; అబ్రవీత్ = చెప్పెను.
హ్యః = సీతాదేవియొక్క; సాశ్రు = క	మహాపరాక్రమశాలియు, వాయు

జేవుని కుమారుండు నగు హనుమం నదుఃఖంపుమాటనినువిని, యిట్లని, బదు
తుండు, సీతాదేవికన్నీళ్లు లకం జెప్పి లుకెప్పెను అని, తాత్పర్యము.

త్వచ్చోకవిముఖో రామో దేవి సత్యేన మే శపే. ౫౦

<p>టిక॥ దేవి=సీతాదేవి; రామః= రా ముండు; త్వచ్చోకవిముఖః=నీదుఃఖముచే తవైముఖ్యమునొందిన వాడు, మే=నా యొక్క; సత్యేన=సత్యముచేత; శపే= శపథము సేయుచున్నాను.</p>	<p>సీతాదేవీ! నీదుఃఖంబునరాముం డ న్నిటియందును విముఖుండై యున్నా డు; నేనుసత్యముచేతపథముసేయుచు న్నాను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

రామ దుఃఖాభిపన్నేచ లక్ష్మణః పరితప్యతే

<p>టిక॥ రామే=రాముండు; దుఃఖాభి పన్నేచ= దుఃఖమునొందినవాడుకా గానే; లక్ష్మణః=లక్ష్మణుడు; పరితప్య తే=పరితపించుచున్నాడు.</p>	<p>రాముండుదుఃఖంపఁగానే, లక్ష్మ ణుండునుదుఃఖంబునొందును. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

కథంచి దృవతీ దృష్టా నకాలః పరిశోచితుమ్. ౫౧

<p>టిక॥ కథంచి=అతిప్రయాసముచే త; భవతీ=నీవు; దృష్టా= చూడఁబడినా వు. పరిశోచితుం = దుఃఖించుటకు; కా లః=కాలము; న=కాదు.</p>	<p>మహాప్రయాసంబున, నిన్నుచూడఁ గంటిని; ఇప్పుడునీవుసంతోషింపవలెను గాని, దుఃఖించుటసరిగాదు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

ఇమం ముహూతం దుఃఖానాం ద్రక్ష్య స్యంత మనిందితే

<p>టిక॥ అనిందితే= నిందింపఁబడనిదా నా! ఇమం=ఈ; ముహూతం = (అ త్యంత సంయోగమందుద్వితీయ) ము హూతమునందు; దుఃఖానాం=దుఃఖ ములయొక్క; అంతం= తుదను; ద్రక్ష్య</p>	<p>సి=చూడఁగలవు. నిందింపఁబడనిసీతాదేవీ! ఇంక, స్వ ల్పకాలంబుననే, నీదుఃఖంబులన్నియున శింపంగలవు. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

తావుధౌ పురుషవ్యాఘ్రా) రాజపుత్రౌ మహాబలౌ. ౫౨
త్వద్దశశక్యతో తస్మాదకా లంకాం భస్మీకరిష్యతః

టీక॥ పురుషవ్యాఘ్రా) = పురుషశ్రేణు.

స్థులును; రాజపుత్రౌ = రాచకొమరులు	పురుషశ్రేణులును రాచకొమరులు
ను; మహాబలౌ = అధికమయినబలముగల	నుమహాబలులును నిన్నుఁ జూడఁగోరు
వారలును; త్వద్దశశక్యతో తస్మాదకా =	దుండువారలునగు, నారామలక్ష్మణు, లి
నీయొక్క చూచుటయందు తస్మాదకాంబుగ	గ్గఱును; ఇంక స్వల్పకాలంబుననె, యీ
లవారలునగు; తౌ = ఆ రామలక్ష్మణులు;	లంకనుభస్మంబుగావించుదు-
ఉధౌ = ఇద్దఱును; లంకాం = లంకను; భ	అని, తాత్పర్యము.
స్మీకరిష్యతః = భస్మముగాఁ జేయఁగ	

హత్యాద సమరే క్రూరం రావణం సహబాంధవమ్. ౫౩
రాఘవ స్త్వాం విశాలాక్షి నేవ్యతి స్వాం పురీంప్రతి

టీక॥ విశాలాక్షి = పెద్దకండ్లుగల	చి; నేవ్యతి = తోడ్కొనిపోఁగలఁడు.
సీతాదేవీ! రాఘవః = రాముఁడు; సమ	విశాలంబులగుకండ్లుగల సీతాదేవీ!
రే = యుద్ధమునందు; సహబాంధవం =	రాముండు, క్రూరుండగు రావణుని బం
బంధువులతోఁగూడిన; క్రూరం = దయ	ధువులతోడంజుంపి, నిన్నుఁ దోడ్కొని, త
లేని; రావణం = రావణుని; హత్యా	నయయోధ్యా పట్టణంబునకుఁ బోఁగ
చ = చంపియు; స్త్వాం = నిన్ను; స్వాం =	లఁడు. అని, తాత్పర్యము.
తనదైన; పురీంప్రతి = పట్టణమునుగూ	

బూహి య చాఘ్రవో వాచ్యో లక్ష్మణశ్చ మహాబలిః. ౫౪
సుగ్రీవోవాపి తేజస్వీ హరయోపి సమాగతాః

టీక॥ రాఘవః = రాముఁడును; మ	త్మణశ్చ = లక్ష్మణుఁడును; తేజస్వీ = అ
హాబలిః = అధికమయినబలముగల; ల	ధికమయినకాంతిగల; సుగ్రీవోవాపి =

<p>సుగ్రీవుండును; యత్ = చేసిని; వాచ్యః = చెప్పదగినవాండో; సమాగతాః = చేరియున్న; హరయోవాపి = వానరు లును; వాచ్యాః (అధ్యాహృతము) = చెప్పదగినవారలో; తత్ (అధ్యాహృ తము = దానిని; బ్రూహి = చెప్పము. రామునకుఁగాని, మహాబలుండగు</p>	<p>లక్ష్మణునకుఁగాని, కాంతిమంతుండగు సుగ్రీవునకుఁగాని, యచ్చట గుంపుగుం పుగాఁజేరియుండు వానరులకుఁగాని, యేమిచెప్పవలయును; దానింజెప్పము అని, హనుమంతుండు, సీతాదేవికింజె ప్పెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

ఇత్యుక్తవతి తస్మిం స్తు సీతా సురసుతోపమా. ౫౫
 ఉవాచ శోకసంతప్తా హనుమంతం స్థవంగమమ్

<p>టీక సురసుతోపమా = దేవకన్యక తోబోల్కిగల; సీతా - సీత; తస్మిన్ = ఆహనుమంతుండు; ఇతి = ఇట్లు; ఉక్త వతితు = చెప్పఁగానే; శోకసంతప్తా = దుఃఖముచేమిక్కిలియుండపింపజేయఁ బడినదై; స్థవంగమం = వానరుండైన;</p>	<p>హనుమంతం = హనుమంతునిగూచి; ఉవాచ = చెప్పెను. హనుమంతుండొప్పుచెప్పఁగా, దేవక న్యకంబోలియున్న సీతాదేవి, పరమదుః ఖితయై, హనుమంతుంబాచి, యిట్లు నిచెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

కౌసల్యా లోకభిలౌకరం సుఖవేయం మనస్సీవీ. ౫౬
 తం మమాథే సుఖం పృచ్ఛ శిరసా చాభివాదయ

<p>టీక మనస్సీవీ = మంచిమనసుగల; కౌసల్యా - కౌసల్య; లోకభిలౌకరం = లోకంబునకుఁబ్రభువయిన; యం = ఎవ నిని; సుఖవే = కనెనో; తం = ఆరాముని; మమ = నాయొక్క; అథై = ప్రయోజన మునిమి త్రమయి; సుఖం = సుఖమును; పృ ఛ - అడుగుము. శిరసా = తలచేత; అ</p>	<p>భివాదయచ = సమసాకారంబునుండే యుము. మనస్సీవియగు, కౌసల్య, లోకనా యకుండగు నేపుత్రుంగనెనో, అట్టిరా ముని, సీవు, నాకై, సుఖంబడిగి, సాష్టాం గముగనమస్కరింపుము. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

సృజశ్చ సర్వరత్నాని ప్రియాయాశ్చ వరాంగనాః. ౫౭
విశ్వరూప విశాలాయాం పృథివ్యా మపి దుర్లభమ్
పితరం మాతరం చైవ సమ్మాన్యాభి ప్రసాద్యచ. ౫౮
ఆనుప్రవ్రజితో రామం సుమిత్రా యేన సుప్రజాః

టీక || యేన=ఎవ్వనిచేత; సుమిత్రా=సుమిత్ర; సుప్రజాః=మంచిసంతానముగలదో; సః= (అధ్యాత్మతము) ఆలక్ష్యణుండు; స్రజశ్చ=పుష్పమాలికలను; సర్వరత్నాని=సమస్తములను నమణులను; వరాంగనాః=శ్రేష్ఠస్త్రీలయిన; ప్రియాః= భార్యలు; యాః(సంతతి)=ఎవ్వరుగలదో; తాః(అధ్యాత్మతము) చ=వారలను; విశాలాయాం=విశాలమయిన; పృథివ్యాం=భూమియందు; దుర్లభం=పొందఁగూడని; విశ్వరూప=సంపదను; త్యక్త్వా(అధ్యాత్మతము)=విడిచి; పితరం= తండ్రిని; మాతరం=తల్లిని; సమ్మాన్య=పూజించి; అభిప్రసాద్యచ=సంతోషింపఁజేసియు; రామం=రాముని; అనుప్రవ్రజి తః=వెంటబడిచివనంబునొంచెను. సుమిత్రాసత్పుత్రుండైన లక్ష్మణుండు, పుష్పంబులు మొదలగు నానావిధ భోగ్యద్రవ్యంబులను, సమస్తరత్నంబులను, ఉత్తమస్త్రీలయిన ప్రియలను, విశాలంబగు భూమియందంతయు దుర్లభంబైనయైశ్వర్యంబునువిడిచి, తల్లిదండ్రులఁబూజించి, వారలసంతోషపడనట్లు చేసి, రామునితోఁగూడనరణ్యంబునకువచ్చినాఁడు. అని, తాత్పర్యము.

ఆనుకూల్యేన ధర్మాత్మా త్యక్త్వా సుఖ మనుత్తమమ్. ౫౯
అనుగచ్ఛతి కాకుత్స్థస్సం భ్రాతరం పాలయన్వనే

టీక || ధర్మాత్మా=ధర్మమునందుబుద్ధిగలలక్ష్మణుండు; ఆనుకూల్యేన=అనుకూలతచేత; అనుత్తమం=తనకన్నశ్రేష్ఠములేని; సుఖం = సౌఖ్యమును; త్యక్త్వా=విడిచి; వనే=అడవియందు; భ్రాతరం=అన్నయయిన; కాకుత్స్థస్సం=రాముని; పాలయన్=పాలింపుచు; అనుగచ్ఛతి(భూతార్థమందులట్)= వెంటబడించెను. ఆలక్ష్యణుండు, ధర్మాత్ముండుగావున, అన్నయగు రామునందలిసేవ హముచేత, నడవియందు రామునిం బా

౬౦ ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

సకల

లింపుకొనుచు, వెంటించివచ్చినాడు. అని, తాత్పర్యము.

సింహస్కంధో మహాబాహు మనస్సీవ ప్రియదశశః. ౬౦
పితృవ ద్వశతే రామే మాతృవ స్తాం సమాచరత్

టీకాసః(అధ్యాహృతము)=ఆలక్ష్యము	యందు; పితృవత్=తండ్రియందువలె;
దు; సింహస్కంధః=సింహముయొక్క	వశతే=ఉండును.
మూపులవంటి మూపులుగలవాడు.	మజీయు, నాలక్ష్యముండు, సింహ
మహాబాహుః= పెద్దచేతులుగలవా	ముమూపులవంటి మూపులుగలవా
డు. మనస్సీవ=మంచిమనస్సుగలవా	డు; మహాబాహుండు; మంచిమనస్సుగ
డు. ప్రియదశశః=సంతోషముగల్గిం	లవాడు; చూపరులకం బ్రియంబులు
చునట్టి చూచుటగలవాడు. మాతృవ	ట్టించువాడు; నన్నుఁదల్లింట్లు చూచుకొ
త్=తల్లినివలె; మాం=నన్ను; సమాచ	నును; రామునందు, విత్పభావంబుంచి
రత్=సేవించుచు; రామే = రాముని	యుండును. అని, తాత్పర్యము.

హ్రీయమాణాం తదా వీరో న తు మాం వేద లక్ష్యః. ౬౧

టీవీరః= పరాక్రమశాలియగు; ల	చుకొనిపోవుట, వీరుండగు లక్ష్యమునకు
త్వణస్తు=లక్ష్యముండును; తదా=అప్పు	ను, దెలియదు; తెలిసినచో, నప్పుడే
డు; హ్రీయమాణాం=అపహరింపఁ బ	రావణునివధించి, నాకింతవఱకుసంభ
డుచున్న; మాం=నన్ను; నవేద=ఎఱుం	వింపకుండునట్లే చేసియుండును.
గఁడు,	అని, తాత్పర్యము.

అప్పుడునన్ను రావణుం డపహరిం

వృద్ధోపనేవీ లక్ష్మీవాక్ శక్తో న బహుభాషితా

రాజపుత్రః ప్రియ శ్శ్రేష్ఠ స్పద్యశ శ్శ్రీశురస్య మే. ౬౨

టీకాసః(అధ్యాహృతము)= ఆల	వించువాడు; లక్ష్మీవాక్= అధికమయి
క్ష్యముండు; వృద్ధోపనేవీ= పెద్దల సే	నకాంతిగలవాడు. శక్తో= సమభుకం

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౬౩

స ౩౮

దు. బహుభాషితాఁ అధికముగా మా సేవసేయుచుండును; అధికమయిన కాం
టలాడువాఁడు; స=కాఁడు. రాజపు తిగలవాఁడు; సమధుఁ ఁడు; అధికము
త్రోఁ=రాచకొమరుండు. ప్రియః= సం గామాటలాడఁడు; రాచకొమరుండు;
తోషముగలిగించువాఁడు. శ్రేష్ఠః= ఉత్త చూపరులకుసంతోషంబు గలిగించును ;
ముండు; మే=నాయొక్క; శ్వశురస్య= ఉత్తముండు ; గుంబులనామామయ
మామయయినదశరథునకు; సదృశః= గుదశరథమహారాజునకు సరివచ్చువా
సమానుండు. మ. అని, తాత్పర్యము.

అలక్ష్మణుండు, ఎప్పుడును బెద్దలకు

మమ ప్రియ తతో నిత్యం భ్రాతా రామస్య లక్ష్మణః

టీక||లక్ష్మణః=లక్ష్మణుండు ; మ భ్రాతా=తమ్ముండు.
మ=నాకు; నిత్యం=ఎల్లప్పుడును; ప్రియ అతండు, రామునకుండమ్ముండు; నా
తరః=మిక్కిలియెంతోవంబు సేయు కెప్పుడును సంతోషంబు సేయుచుండు
వాఁడు. రామస్య = రామునియొక్క; ను. అని, తాత్పర్యము.

నియుక్తో ధురి యస్యాంతు తా ముద్వ హతి పీర్వవా. ౬౩

టీక||పీర్వవా= అధికమయిన ప యును.
రాక్రమముగలలక్ష్మణుండు; యస్యాం పరాక్రమ వంతుండగు లక్ష్మణు
ఏ; ధురి=భారమునందు ; నియుక్తః= డు, తన్నురాముడేకార్యంబునం దా
నియోగింపబడునో; తాం = ఆభార జ్ఞాపించునో, ఆకార్యమునుదప్పక నేజి
మును ; ఉద్వహతితు=అవశ్యముమో వేటుచును. అని, తాత్పర్యము.

యం దృష్ట్వా రాఘవోవై వ వృత్త మార్య మనుస్త రేతే
స మమాథానౌ కుశలం వక్తవ్యో వచనా న్నమ. ౬౪

టీక|| రాఘవః=రాముఁడు; యం=ఎవ్వని; దృష్ట్వా=చూచి; వృత్తం=చని

౧౨౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౩౮

పోయిన; అర్థం = పూజ్యుండగు దశరథుని; నైవానుస్తరేత్ = తలంపడఁగోసఁగి; అట్టిలక్ష్మణుండు; మమ = నాయొక్క; వచనాత్ = మాటవలన; మమ = నాయొక్క; అథామః = స్రవోజనముకొఱకు; కుశలం = తేమమును; వక్త్ర్యః = చెప్పబడవలసినవాఁడు.

ఎవ్వఁడు, తనకుఁ దండ్రీవలెఁబోవఁగము సేయుచుండుటవలన, రాముండు, దనిపోయినతండ్రీని దశరథుం దలంపకుండునో, అట్టిలక్ష్మణుని, నాకైనీవు, నామాటవలన, తేమంబడుగుము. అని, తాత్పర్యము.

మృదు నిత్యం శుచి దక్షః ప్రియో రామస్య లక్ష్మణః

టీక॥ లక్ష్మణః = లక్ష్మణుండు; నిత్యం = ఎల్లప్పుడును; మృదుః = మెత్తనివాఁడు. శుచిః = కపటములేనివాఁడు. దక్షః = సమఘటండు; రామస్య = రామునకు; ప్రియః = ఇష్టుండు.

అతండు, ఎప్పుడును మృదుప్రకృతిగలిగియుండువాఁడు; కపటములేనివాఁడు; సమఘటండు; రామునకుఁ బ్రియుండు. అని, తాత్పర్యము.

యథాహి వానరశ్రేష్ఠ దుఃఖక్షయకరో భవేత్. ౬౫

త్వమస్మిన్ కార్యనిర్వోగే స్రమాణం హరిస్తత్తమ

టీక॥ హరిస్తత్తమ = వానరులలో శ్రేష్ఠుండవగు; వానరశ్రేష్ఠః = హనుమంతుఁడా! యథా = ఎట్లు; రామః (అధ్యాత్మము) = రాముండు; దుఃఖక్షయకరః = దుఃఖముయొక్క నాశమును జేయువాఁడు; భవేత్ (అధ్యాత్మము) = అగునో; తథా (అధ్యాత్మము) = అట్లు; అస్మిన్ = ఈ; కార్యని

ర్వోగే = కార్యముయొక్క దూర్చుటయందు; త్వం = నీవు; స్రమాణంహి = కతఁచుగదా! వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁడా! రాముండు నాదుఃఖంబును బోగొట్టునట్లు, ఈ కార్యమును నెఱవేర్చుటకు, నీవేకతఁవు. అని, తాత్పర్యము.

రాఘవ స్త్యత్సమారంభా న్తయి యత్న పరో భవేత్. ౬౬

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౭౮౩

స ౩౮

టీక॥ రాఘవః=రాముడు; త్వత్స
మారంభాత్ = నీయొక్క-ప్రయత్నము
వలన; మయి-నాయందు ; యత్నప
రః=యత్నమునందాసక్తిగలవాడు ;
భవేత్=అగును.

నీద్రయత్నంబువలననే, రాముడు
నన్ను దీసికొనిపోవుట యందుఁ బ్రయ
త్నపడును; కావున, నీవుచక్క-గాఁబ్ర
యత్నముసేయవలయును.
అని, తాత్పర్యము.

ఇదం బ్రూయాశ్చ మేనాథం శూరం రామం పునఃపునః

టీక॥ త్వం (అధ్యాహృతము) =
నీవు; మే=నాయొక్క; నాథం = పెని
మిటియును; శూరం= యుద్ధమునందు
భయములేనివాఁడునగు; రామం= రా
మునిగూచి; ఇదంచ-ఈమాటను; పు
నఃపునః=మాటిమాటికి; బ్రూయాం=

చెప్పుము.
నీవు, శూరుండగునా పెనిమిటిని రా
మునిఁబోచి, తిప్పక, యీమాటనుమా
త్రము, మాటిమాటికిఁజెప్పుము.
అని, తాత్పర్యము.

జీవితం ధారయిష్యామి మాసం దశరథాత్మజ. ౬౭

టీక॥ దశరథాత్మజ= దశరథునికు
మారుండవైన రాముఁడా! అహం (అ
ధ్యాహృతము)=నేను; మాసం= ఒక
నెల ; జీవితం = ప్రాణమును; ధార

యిష్యామి=ధరించియుండెదను.
దశరథ పుత్రుండవగురాముఁడా !
నేనింక నొక్క-మాసము ప్రాణంబులు
దాల్చియుండెదను. అని, తాత్పర్యము.

ఉద్వృత్తం మాసా స్మ జీవేయం సత్యేనాహం బ్రవీమి తే

టీక॥ అహం (అధ్యాహృతము)=
నేను; మాసాత్=మాసముకన్న; ఉ
ద్వృత్తం=అవ్వల; సజీవేయం= బ్రతుక
ను. అహం=నేను; తే=నీకొఱకు; సత్యే
న=సత్యముచేత; బ్రవీమి = చెప్పుచు

న్నాను.
నేను, ఒకనెలకుఁబెక్కుట నెంతమా
త్రముజీవేంపను; నీకునమ్మకము గలుగు
టకై , సత్యముపై శపథముసేయుచు
న్నాను. అని, తాత్పర్యము.

రావణేనోపయథాం మాం నికృత్యా పాపకర్మణా. ౬౮
త్రాసు మహాసి వీర త్వం పాతాళా దివ కాశీమి

<p>టీక॥ వీర=పరాక్రమశాలివగు రా ముండా! త్వం=నీవు; పాపకర్మణా= పాపముగల్గించుకార్యంబులుగల; రా వణేన=రావణునిచేత; నికృత్యా=అ వమానముచేత; ఉపయథాం=సిరోధిం పంబడిన; మాం=నన్ను; పాతాళా త్=పాతాళలోకముననుండి; కాశీమి వ=ఇంద్రునిబంధినియగు లక్ష్మీంబో లె; త్రాసుం=రక్షించుటకు; అహా సి=తగుచున్న.</p>	<p>వీరుండవగు రాముండా! పూర్వము దేవేంద్రుని లక్ష్మీపాతాళంబున బ్రవే శంపగా, దేవతలచేత్రాధిపతుండై, విష్ణుదేవుండు, దానిందీసికొని వచ్చిన క్లుప్తనివు, పాపాత్ముండగు రావణునిచే సిరోధింపంబడి యవమానంబు నొం డుచున్ననన్ను, రక్షింపవలయును; అని నేనుచెప్పినట్లు రామునకుం జెప్పము. అ నీ తాదేవి, హనుమంతునితో జెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

తతో వస్త్రగతం ముక్త్యా దివ్యం చూడామణిం శుభమ్. ౬౯
ప్రచేయో రాఘవాయేతి సీతా హనుమతే చచౌ

<p>టీక॥ తతో=అటుపిమ్మట; సీతా=సీ తాదేవి; వస్త్రగతం = వస్త్రమును బొందియున్న; దివ్యం= శ్రేష్ఠమయి న; శుభం=మంగళశరమయిన; చూడా మణిం=తలయందుంచుకొనెడు రత్న మును; ముక్త్యా=విప్పి; “అయం (అధ్యా హృతము)=ఇది; రాఘవాయ = రా మునికొఱకు; ప్రచేయః = ఇవ్వఁదగి</p>	<p>నది” ఇతి=అని; ఉక్త్యా (అధ్యాహృత ము)=చెప్పి; హనుమతే=హనుమంతుని కొఱకు; చచౌ=ఇచ్చెను. అంత, సీతాదేవి, కొంగునంగట్టుకొ నియున్నదివ్యమును సుందరమునగుచూ డామణిందీసి, “దీనిరామునికిమ్మ” అ ని, చెప్పి, హనుమంతునిచేతికిచ్చెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

ప్రత్యగృహ్య తతో వీరో మణిరత్న మనుత్తమమ్. ౭౦
అంగుళ్యా యోజయామాస నహ్యస్య ప్రాభవ ద్భుజిః

టిక॥తతః=అటుపిమ్మట;వీరః=ప
రాక్రమ శాలియగు హనుమంతుండు;
అను త్తమం=తనకన్న శ్రేష్ఠములేని; మ
ణిరత్నం=మణిశ్రేష్ఠమును ; ప్రతిగృ
హ్య=తీసికొని; అంగుళ్యా=వేలితో;
యోజయామాస=కూచెను. భుజి=
చేయి;అస్య=దీనికి;నప్రాభవద్ధి=చా
లదయ్యెగదా!

అంతఁ,బరాక్రమశాలియగు హను
మంతుండు, ఉత్తమమయినయాచూడా

మణిందీసికొని, తనచేలికిందొడుగుకొ
నెను;వీలయినఁగా,నతండు, మున్నుసీ
తాచేవికిఁజూపినభయంకర రూపంబు
విడిచిసూత్తు రూపంబు దాల్చిన వాఁడ
య్యను,అచూడామణి, వెండుకలతోఁ
దూచుకొనుటకై చేయఁబడినమిక్కిలి
యుసూత్తుమయినరంధ్రముగలది,కా
వునఁ,జేతిలోఁదొడుగకొనుటకు, వీలు
కాదయ్యె. అని,తాత్పర్యము.

మణిరత్నం కపివరః ప్రతిగృహ్యభి వాద్యచ. ౧౮

సీతాం ప్రదక్షిణం కృత్వా ప్రణతః పాశ్వత స్థితిః

టిక॥కపివరః = వానరశ్రేష్ఠుండగు
హనుమంతుండు,మణిరత్నం=మణిశ్రే
ష్ఠమును; ప్రతిగృహ్య=పుచ్చుకొని; సీ
తాం=సీతాచేవిని; అభివాద్యచ=నమ
స్కరించియు; ప్రదక్షిణం=ప్రదక్షిణ
మును;కృత్వా=చేసి; ప్రణతః=వంగిన
వాఁడై; పాశ్వతః=ప్రక్కఁను;స్థితిః=

ఉండెను.
వానరశ్రేష్ఠుండగుహనుమంతుండు,
మణులలో శ్రేష్ఠంబయినయాచూడామ
ణిందీసికొని, సీతాచేవికి,ప్రదక్షిణనమ
స్కారంబులుచేసి,విగయంబునఁ, చా
ర్మ్యంబునందునిలుచుండెను.
అని,తాత్పర్యము.

హాషేణ మహతా యుక్త స్సీతాదశనజేన సః, ౧౯

హృదయేన గతో రామం శరీరేణతు విస్థితః

టిక॥సః=ఆహనుమంతుండు;సీతా
దశనజేన=సీతయొక్క చూచుటవల
నఁగలిగిన; మహతా=అధికమైన;హ

షేణ=సంతోషముతో; యుక్తః=
కూడినవాఁడై;హృదయేన=మనస్సుచే
త;రామం=రాముని;గతో=పొందినాఁ

దు;శరీరేణతు = దేహముచేతమాత్రము;విష్టితః=నిలిచియుండెను.
ఆహనుమంతుండునీతంబుజూచుటవలన,మహానంతోషమునొంది, దేహము

దేమాత్రమిచ్చట నిలిచియుండినట్లుండెనుగాని, మనంబునరామునొద్దకుంబోయియుండెను.అని,తాత్పర్యము.

మణివర ముపగృహ్య తం మహామాణం
జనకన్యపాన్త జయా ధృతం ప్రభావాత్. ౭౩
గిరిరివపవ నావధూతముక్త
స్సుఖితమనాః ప్రసంగక్రమం ప్రవేదే

టీక॥సః(అధ్యాహ్వాతము)=ఆహనుమంతుండు; ప్రభావాత్=శక్తివలన; జనకన్యపాన్త జయా=జనకమహారాజు కూతురయిననీరాదేవిచేత; ధృతం=ధరింపఁబడినదియును; మహాత్మ్యం=శ్రేష్ఠమునగు; తం=ఆ; మణివరం=మణి ప్రశస్తమును; ఉపగృహ్య=పుచ్చుకొని; పవనావధూతముక్తః=గాలిచేతవలదుచేవిడువఁబడిన; గిరిరివ=స్వతమువలె; సుఖితమనాః=సుఖమునొందినమ

నసుగలవాడై; ప్రసంగక్రమం=చుట్టలఁబడుచుండుటను; ప్రవేదే=బొంకెను, పొందఁగోరెననట.
ఆహనుమంతుల.ఉట్లు,పనసామయ్యణంబున,నీతాదేవిధరించునట్టి శ్రేష్ఠమునమాడావఁబడినీరాని, పెనుగాదికింగదలుచుండి దానిచేవిడువఁబడి సుఖింబుగానుండు పరివ్రతంబువలె మనంబునసుఖింబునొంది,మఱల,రామునొద్దకునంతోగోరెను.అనితాత్పర్యము.

ఇత్యాషేః, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికాండే,
సుందరకాండే, అష్టదశస్కంధః.

ఇతి, స్వప్నాంశము

ఇతి, పరమార్థకచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండాష్టదశస్కంధటీక ముగిసినది.

అని

ఏకోనచత్వారింశసగపాప్రంభః.

మణిం దత్వా శత స్సేతా హనుమంత మథాబ్రవీత్

టీక॥ సేతా = సేతా దేవి; మణిం = చూడామణిని; దత్వా = ఇచ్చి; శతః = అంత;	సేతా దేవియట్లు చూడామణిని హనుమంతునకొసంగి, యంత, హనుమం
అథ = అటుపిమ్మట ; హనుమంతం = తుంజూచియుట్లని, చెప్పెను.	
హనుమంతుని గూచి ; అబ్రవీత్ = అని, తాత్పర్యము-	
పలికెను.	

అభిజ్ఞాన మభిజ్ఞాత శేతద్రామస్య తత్త్వతః. ౧

టీక॥ ఏతత్ = ఈ; అభిజ్ఞానం = గుఱుతు; రామస్య = రామునకు; తత్త్వతః = ఈగుఱుతు రామ నకు, యథార్థముగాఁ, జక్కఁగాఁ జెలియును,	
యథార్థముచేత; అభిజ్ఞాతం = చ అని, తాత్పర్యము.	
క్కఁగాఁ జెలిసినది.	

మణింతు దృష్ట్వా రాశానై త్రయాహం సంస్తరిష్యతి

ఏరో జనన్యా మమచ రాష్ట్రో దశరథస్యచ. ౨

టీక॥ ఏరః = పరాక్రమ శాలియగు; హం = ముగ్ధుని; సంస్తరిష్యతి = తలం	
రామః = రాముడు ; మణిం = చూడామణిని; దృష్ట్వా = చూచినంత నె; జనన్యాః = (ద్విత్వియాథామంమవస్థి, ఇట్లు నామందును జెలిసికొనునది.) నాతల్లిని, మమచ = నన్నును; రాజ్ఞః = రాజుని; దశరథస్యచ = దశరథుని; త్రయా	పఁగలఁడు. స పరాక్రమవంతుండగు, రాముండు, ఈచూడామణిజూడఁగానే, ఈచూడామణినివాహకాలమున, నాకునాతల్లియిచ్చినదికావున, నాతల్లిని, అప్పుడు దశరథమహారాజునుండినందున దశరథ

మహారాజును, నన్నును, మామగ్గురిండులండుకొనును. అని, తాత్పర్యము.

స ధూయ స్త్వం సముత్సాహే చోడితో హరిసత్తమ

టీక॥ హరిసత్తమ=వానరశ్రేష్ఠుం	వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుం
డవగుహనుమంతుండా! సః = అట్టి;	డా! నీవెల్లయునరామునకుం బోతా
త్వం=నీవు; సముత్సాహే=పురికొల్పు	హంబు సేయవలయునని, మఱలంజెప్ప
టయందు; ధూయః=మఱలను; చోడి	చున్నాను.
తః=ప్రేరింపబడినావు.	అని, తాత్పర్యము.

అస్మిక్ కార్యసమారంభే ప్రచింతయ యమ త్తవమ్. ౩

టీక॥ అస్మిక్=ఈ; కార్యసమారం	ము.
భే = పనియొక్క-యారంభించుటయం	ఈకార్యమునందుఁబ్రయత్నించుట
దు; యత్=ఏది; ఉత్తరం= పైకార్య	కిష్టదేమిసేయవలయునో దాని నాలో
మో; తత్ (అధ్యాపృతము)=దానిని;	చింపుము.
ప్రచింతయ= చక్కఁగానాలోచింపు	అని, తాత్పర్యము.

త్వమస్మిక్ కార్య నిర్వోగే ప్రమాణం హరిసత్తమ

టీక॥ హరిసత్తమ=వానరశ్రేష్ఠుం	ప్రమాణం=కతకావు.
డవగుహనుమంతుండా! త్వం=నీవు; అ	వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుం
స్మిక్=ఈ; కార్యనిర్వోగే= పనియొ	డా! ఈకార్యము సంఘటించుటయం
క్క-సంఘటనము సేయుటయందు ;	దుస్వేదకతకావు. అని, తాత్పర్యము.

హనుమక్ యత్న మాస్థాయ దుఃఖక్షయకరో భవ. ౪

టీక॥ హనుమక్ = హనుమంతుం	అవలంబించి ; దుఃఖక్షయకరః = దు
డా! త్వం (అధ్యాపృతము)= నీవు;	ఖముయొక్క నాశమును జేయువాడ
యత్నం=ప్రయత్నమును; ఆస్థాయ=	వు; భవ=అగుము.

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౭౮

స ౩౯

హనుమంతుడా! నీవెట్లయినఁ బ్రట్టు సేయుము.
యత్నంబుచేసి, నాదుఃఖంబునశించున అని, తాత్పర్యము.

తస్య చింతయతో యతో దుఃఖక్షయ కరో భవేత్

టీక॥ చింతయతః = ఆలోచించుచు న్న; తస్య = అట్టి; తవ (అధ్యాపృత ము) = నీయొక్క; యత్నః = ప్రయత్న ము; దుఃఖక్షయకరః = దుఃఖముయొ క్కనాశము సేయునది; భవేత్ = అ గును.	అట్టి మహాబుద్ధిశాలివైన నీవారో చించి ప్రయత్నంబుచేసితివేని, తప్పక, నాదుఃఖంబు నశింపంగలదు. అనీతా దేవి, హనుమంతునితోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
--	---

స తథేతి ప్రతిజ్ఞాయ మారుతి ర్భీమవిక్రమః.

శిరసా వంద్య వై దేహీం గమనా యోపచక్రమే

టీక॥ భీమవిక్రమః = భయంకరమయి నపరాక్రమంబుగల; సః = ఆ ; మారు తః = వాయు దేవునికుమారుడైన హ నుమంతుడు; “తథా = అట్లే” ఇతి = అని; ప్రతిజ్ఞాయ = ప్రతిజ్ఞ చేసి; శిర సా = తలచేత; వై దేహీం = సీతాదేవి ని; ఆవంద్య = నమస్కరించి ; గమనా యఃపోవుటకొఱకు ; ఉపచక్రమే =	ప్రార్థించెను. భయంకరంబగు పరాక్రమంబుగల వాఁడును వాయుదేవుని కుమారుండు నగు హనుమంతుండు, సీతాదేవిచెప్పి నందుకు “అలాగే” యని ప్రతిజ్ఞ చేసి, సీతాదేవికి సాష్టాంగ నమస్కారంబు గావించి, పయనంబుకాఁగోరెను. అని, తాత్పర్యము.
--	--

జ్ఞాత్వా సంప్రస్థితం దేవీ వానరం మారుతాత్త జమ్. ౬

బాష్పగద్గదయా వానా మైథిలీ వాక్య ముబ్రవీత్

టీక॥ దేవీ = రాణీయైన; మైథి లీ = సీతాదేవి; మారుతాత్త జం = వా హనుమంతుని; సంప్రస్థితం = బయలు	యుదేవునికుమారుండగు; వానరం =
--	-----------------------------

౨౯౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౩౯

దేజినవానిఁగా; జ్ఞాత్వా=ఎఱింగి; బా	సీతాదేవి, వాయుదేవుని కుమారుడైన హనుమంతుండు పయనంబగు
ప్రగద్దవయా = కన్నీటిచేత డగ్గు తిక్క	టంబూచి, డగ్గు తిక్కమర, నిట్టిని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
ల; వాచా=మాటచేత ; వాక్యం =	
మామను; అబ్రవీత్ = చెప్పెను.	

కుశలం హనుమక్ బ్రూయా స్సహితౌ రామలక్ష్మణౌ. ౭

హనుమక్ = హనుమంతుఁడా! స	నుట.
హితౌ = చేరియున్న; రామలక్ష్మణౌ =	హనుమంతుఁడా! రామలక్ష్మణుల
రామలక్ష్మణులను; కుశలం = డేమము	నిద్రఱను, డేమంబడుగుము.
ను; బ్రూయాః = చెప్పుము, అడుగుము	అని, తాత్పర్యము.

సుగ్రీవంచ సహమాచ్యం వృద్ధాన్ సర్వాంశ్చ వానరాన్
బ్రూయాత్త్వం వానశ్రేష్ఠ కుశలం ధర్మసంహితమ్. ౮

టీక॥ వానరశ్రేష్ఠ = వానరులలోను త్త	నుట.
ముండవగు హనుమంతుఁడా; సహమా	వానరోత్తముండవగు హనుమంతుం
చ్యం = మంతులతోఁగూడిన ; సుగ్రీవం	డానివు, సుగ్రీవుని, అతని మంతులను, వృ
చ = సుగ్రీవుని; వృద్ధాన్ = ముసలివారల	ద్దులగు వానరులను, ఇంక నితరులయిన
ను; వానరాన్ = వానరులను; సర్వాంశ్చ	వానరులను, ధర్మకాంబువచ్చక, క్రమం
శ్చ = అందఱను; సమన్సహితం = ధర్మ	బుగా, డేమంబడుగుము.
ముతోఁగూడునట్లుగా; కుశలం = డేమ	అని, తాత్పర్యము.
మును; బ్రూయాః = చెప్పుము, అడుగుము	

యథా సచ మహాబాహు మాణం తారయతి రాఘవః
అస్తా ద్దుఃఖాంబుసంరోధా త్త్వం సమాధాతు మహానః. ౯

టీక॥ యథా = ఎట్లు ; మహాబాహుః = పెద్దచేతులుగల; సః = ఆ; రాఘ

వశ్య=రాముండును ; అస్త్రాత్=ఈ; సి=తగుదువు.	
దుఃఖంబునంబోధాత్=దుఃఖసముద్ర	మహాబాహుండగునారాముండు,
ముననుండి; మాం=నన్ను; తారయతి=	నాదుఃఖంబుంబోగొట్టునట్లు, నీవతనిన
కడలేచుకొనో; తథా (అధ్యాహృత	మాధానపలుకవలసినది.
ము)=అట్లు; త్వం=నీవు; సమాధా	అని, తాత్పర్యము.
తుం=సమాధానపలుచుటకు; అహా	

జీవంతి మాం యథా రామ స్సంధావయతి కీర్తిమాన్
తత్తథా హనుమ స్వాచ్యం వాచా ధర్మ మవాత్మహి. ౧౦

టీక హనుమక్=హనుమంతుడా!	హనుమంతుడా! నేనుబ్రతీకయుం
యథా=ఎట్లు; కీర్తిమాన్ = అధికమ	డంగానే, రాముండునన్ను దీసికొనిపో
యినకీర్తిగల; రామః= రాముడు;	యిరీతినిొందునట్లు, నీవురామునికి
సంభావయతి= ఊహించునో ; తత్త	జెప్పవలయును ; నీవిట్లుమాటచెప్పట
థా=అట్లు; వాచ్యం=చెప్పదగినది.	మాత్రముననె, నీకుధర్మంబుగలుగు
వాచానోటి=మాటచేత; ధర్మం= ధ	ను.
ర్మమును; అవాత్మహి=పొందుము.	అని, తాత్పర్యము.

నిత్య ముత్సాహాయితౌశ్చ వాచ శ్శ్రుత్వా త్వమేరితాః
పథిష్యతే చాశరథేః పౌరుషం మదవాప్తయే. ౧౧

టీక నిత్యంచ=ఎల్లప్పుడును ; త్వ	వం=పౌరుషము; పథిష్యతే=వృద్ధి
యా= నీచేత; ఈరితాః= చెప్పబ	బొందగలదు.
డిన; ఉత్సాహాయితాః = ఉత్సాహ	ఎల్లప్పుడును, నీవుప్రొత్సాహంబు
ముతోఁగూడిన; వాచిః= మాటలను;	బుట్టించుమాటలంజెప్పగా, వానినినుట
శ్శ్రుత్వా=విని; మదవాప్తయే=నాయు	చే, రామునకుఁజౌరుషంబుపెరిగి, న
కుఁపొందుటకొఱకు; చాశరథేః=దశర	న్నుబొందయిచ్చించును.
థునికొడుకైనరామునియొక్క; పౌరు	అని, తాత్పర్యము.

ప్రతిపదాండ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౩౯

మ త్సంశేషయతా వాచ స్వత్త శ్శ్చిత్వాచ రాఘవః
పరాక్రమవిధిః ఏవో విధిః త్సవిధాన్యః. ౧౨

టీక॥వీరః = పరాక్రమశాలియగు; రాఘవః = రాముడు; స్వత్తః = నీవలన; మత్సంశేషయతాః = నాయొక్కచెప్పి పంపినమాటలతో గూడిన ; వాచః = మాటలను; శ్రుత్వాచ = వినియె; విధి వత్ = యథాశాస్త్రముగా; పరాక్రమవిధిం = పరాక్రమకార్యమును; సంవిధాన్యః = చేయఁగలడు.

పరాక్రమశాలియగు రాముండు, నీవు, నేనుజెప్పిపంపిన మాటలం బలు మాటుచెప్పుచుండఁగా, నీని, నన్నుబొందుటకై, పరాక్రమం బవలంబించి, చక్కఁగాఁ బ్రయత్నము నేయును. అని నీ తాదేవి, హనుమంతునితోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము-

సీతాయా వచనం శ్రుత్వా హనుమా న్నారయతాన్తజః
శిర స్సంజలి మాధాయ వాక్య ముత్తర మబ్రవీత్.

టీక॥మారుతాన్తజః = వాయు దేవునికుమారుండయిన; హనుమాన్ = హనుమంతుండు; సీతాయాః = సీతయొక్క; వచనం = మాటను; శ్రుత్వా = విని; శిరసి = తలయందు; అంజలిం = చేమోడ్చును; ఆధాయ = ఉంచె; ఉత్తరం = బదుల

యిన; వాక్యం = మాటను; అబ్రవీత్ = చెప్పెను. వాయు దేవునికుమారుండయిన హనుమంతుండు, సీతాదేవిచెప్పిన మాటను విని, శిరంబునఁజేమోడ్చుంగీలించి, యిట్లవి, బదులుచెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

క్షీప్ర మేవ్యతి కాకున్తో హర్యక్ష ప్రవరై ర్వృతః
య స్తై యుధి విజిత్యాక శోకం వ్యపనయిష్యతి. ౧౩

టీక॥యః = ఎవ్వఁడు; యుధి = యుద్ధమునందు; అర్కః = శత్రువులను; విజిత్య = జయించి; తే = నీయొక్క; శోకం = దుఃఖమును; వ్యపనయిష్యతి (వ్యపనేష్యతి) = పోఁగొట్టంగలఁడో; సః (అధ్యా

హుతము) = అట్టి; కాకున్తో = రాముండు; హర్యక్షప్రవరైః = వానరశ్రేష్ఠులతోనుభట్లూకశ్రేష్ఠంబులతోను; వృతః = చుట్టఁ బడినవాఁడై; క్షీప్రం = శీఘ్రముగా; ఏవ్యతి = రాఁగలఁడు.

రాముండు, వానరులనుభల్లూకంబు | మఃఖంబుఁబోఁగొట్టఁగలఁడు.
 లనుంచిలుచుకొని, శీఘ్రంబుగానిచ్చటి | అని, తాత్పర్యము.
 కివచ్చి, యుద్ధంబునశత్రువులంజంపి, నీ

సహి పశ్యామి మత్త్రేఁషు నాసురేషు సురేషువా
 యస్తస్య షీపతో బాణాః స్థాతు ముత్సహతేఽగ్రతః. ౧౫

టీక|| యః=ఎవ్వఁడు; బాణాః= గాని; సురేషువా= దేవతలయందుఁగా
 బాణములను; షీపతో= ప్రయోగించు ని; స (పశ్యామిహి)= చూడనుగదా!
 చున్న; తస్య=ఆ రామునియొక్క; అగ్ర మనుష్యులయందుఁగాని యసురుల
 తః=ముందట; స్థాతుం=నిలుచుటకు; యందుఁగాని దేవతలయందుఁగాని, యు
 ఉత్సహతే= స్రయశ్చించునో; తం(అ ధ్ధంబున రాముండుబాణంబులు పయో
 ధ్యాహృతము)=అతని; మత్త్రేఁషు=మ గించుచుండఁగా, నతనియెదుటనిలువం
 నుష్కలయందు; సవశ్యామిహి=చూడ గలవాఁడు, ఎవ్వఁడును నాకగపడఁడు.
 నుగదా! అసురేషు=రాక్షసులయందుఁ అని, తాత్పర్యము.

అప్యర్క- మపిపజఃస్య మపి వైవస్వతం యమమ్
 సహి సోఘం రణే శక్త స్తవ హేతోర్విశేషతః. ౧౬

టీక|| సః=ఆ రాముండు; అర్క-మ శేషతః=అధీకముగా; శక్తోహి= సమ
 పి=సూర్యునైనను; పజఃస్యమపి= ఇం ధుఁడుగదా!
 దునైనను; వైవస్వతం= సూర్యునికొ ఆ రాముండుయుద్ధంబున సూర్యునై
 డుకైన; యమమపి=యమునైనను; ర ననుచేవేంద్రునైనను యమునైనను సా
 ణే=యుద్ధమునందు; సోఘం=ఓచుట ధారణముగా నేజయింపంగలండు; ఇం
 కు; తవ=నీవనెడు; హేతోః= (పంచ కనీకొఱకై జయించుననిచెప్పనేల;
 వ్యర్థమందువచ్చి) కారణమువలన; వి అని, తాత్పర్యము.

సహి సాగరపర్యంతాం మహీం శాసిత మిహతే

టీక॥ సః=ఆ రాముఁడు ; సాగరప
ర్యంతాం = సముద్రములెయెల్ల గాఁ
గల; మహీం=భూమిని; శాసితం=పా
లించుటకు; ఈహ తేహి=కోరుచున్నాఁ
డుగదా!

రాముఁడు, నాలుగుసముద్రంబులన
డుమనున్న సమస్త భూమండలంబునుం
దాలింప నుత్సాహంబుగల్గి యున్నాఁ
డు. అని, తాత్పర్యము.

త్వన్నిమిత్రో హి రామస్య జయో జనకనందిని. ౧౭

టీక॥ జనకనందిని=జనకమహారాజు
కూతురవయిన సీతాదేవి! రామస్య=
రామునకు; త్వన్నిమిత్రో = నీవుకారణ
ముగాఁగల, జయః= గెల్పు; భవిష్యతి=
(అధ్యాహృతము) హి = కాఁగలదు
గదా!

జనకమహారాజుకూతురవయిన సీ
తాదేవి! రాముఁడు యుద్ధంబునందప్పక
జయంబునొంది, నిన్నుఁ బొందఁగలఁడు.
అని, హనుమంతుఁడు సీతాదేవితోఁ జె
ప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

తస్య త ద్వచనం శ్రుత్వా సమ్యక్స్వయం సుభాషితమ్
జానకీ బహుమేనేథ వచనంచేద మబ్రవీత్. ౧౮

టీక॥ జానకీ=సీతాదేవి; సమ్యక్=
చక్కనిదియును; సత్యం= అబద్ధముకా
నిదియును; సుభాషితం=చక్కఁగాఁ జె
ప్పఁబడినదియునగు; తస్య=ఆహనుమం
తునియొక్క; తతో=ఆ; వచనం= మాట
ను; శ్రుత్వా=విని; అథ= అటుపిమ్మట;
బహుమేనే=గౌరవించెను. ఇదం=ఈ;
వచనంచ=మాటను; అబ్రవీత్ = చె

ప్పెను.
సీతాదేవి, యిట్లు హనుమంతుఁడు
చెప్పిన, యుపపన్నంబును సత్యంబును శై
వులకింజైనదియునగు మాటను విని, యం
త, హనుమంతునియెడ గౌరవబుద్ధి గల
చై, యతనింజూచి, యిట్లని, చెప్పెను.
అని, తాత్పర్యము.

తత స్తం ప్రస్థితం సీతా వీక్షమాణా పునఃపునః

భర్తృస్నేహస్వితం వాక్యం సౌహృదా దనుమానయత్. ౧౯

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౩౧

స ౩౯

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; సీతా =	వింశైను,
సీతాదేవి; ప్రస్థితం = పయనమయిన;	అంత, సీతాదేవి, పయనంబయిన
తం = ఆహనుమంతుని; పునః పునః = మా	హనుమంతునిమాటిమాటికింబూచుచు,
టిమాటికి; ఏక్షమాణౌ = చూచుచు; సౌ	నతండుచెప్పినమాటవలన, బెనిమిటికి
హాదాత్ = స్నేహమువలన; భర్తృ	దనయందుంగల స్నేహాతిశయముచక్క
స్నేహాన్వితం = పెనిమిటియొక్క స్నేహ	గాఁజెలియవచ్చుటంజేసి, మిక్కిలియు
ముతోఁగూడిన; వాక్యం = మాటను; అను	సంతోషించి, బహుమానించెను.
మానయత్ (అన్వమానయత్) = గౌర	లని, తాత్పర్యము.

యదివా మన్యసే వీర వనైకాహ మరిందమ

కస్తింశ్చ తస్యవృతే చేశే విశ్రాంత శోష్ణి గమిష్యసి. ౨౦

టీక॥ అరిందమ = శత్రువులనడఁగఁ	మిష్యసి = పోఁగలవు.
ద్రొక్కునట్టి; వీర = పరాక్రమశాలివ	శత్రువులనడఁగఁ ద్రొక్కుంజాలిన
గుహనుమంతుఁడా! మన్యసేయదివా =	పరాక్రమశాలివగుహనుమంతుఁడాని
తలంతువేని; కస్తింశ్చితే = ఒకానొక;	కచ్చయిండునేని, యిచ్చటనొకరహస్య
సంవృతే = రహస్యమయిన; చేశే = ప్ర	ప్రదేశమునందునొక్క-దినమండి, యల
దేశమునందు; ఏకాహం = ఒక్క-దిన	సటదీర్చుకొనిరేవుపొమ్ము.
ము; వస = ఉండుము. విశ్రాంతః = అలస	అని, తాత్పర్యము.
టదీర్చుకొన్నవాడవై; శోష్ణి = రేవు; గ	

మమ చే దల్పభాగ్యాయా స్సాన్నిధ్యై తవ వానర

అస్య శోకస్య మహతో మహాతాపం మోక్షణం భవేత్. ౨౧

టీక॥ వానర = హనుమంతుఁడా!	మమ = నాయొక్క; మహతః = పెద్దదై
చేత్ = అట్లుగునే; తవ = నీయొక్క; సౌ	న; అస్య = ఈ; శోకస్య = దుఃఖమునకు;
న్నిధ్యై = సన్నిధివలన; అల్పభాగ్యా	ముహూతాపం = స్వల్పకాలము; మోక్ష
యాః = కొంచెమయినభాగ్యముగల;	ణం = విడుచుట; భవేత్ = కలుగును.

హనుమంతుడా! అట్లునీవునిశ్రమా
ధావయి చుట్టగొంచెము సేవుండు
వేసి, నాకిప్పుడు గల్గియుండు మహాదూతి

మునకుఁగొంచెముపశాంతిగల్గును.
అని, తాత్పర్యము.

గతేహి హరిశామూల పున రాగమనాయ తు

ప్రాణానామపి సందేహా మమ స్యా న్నాశ్రయః ౨౨

టీక॥ హరిశామూల = వాసరశ్రే
ష్ఠుడవైన హనుమంతుడా! శ్వయి (ఆ
ధ్యాత్వతము) - నీవు; పునరాగమనా
య = మఱిలవచ్చుటకొరకు; గతేతు =
పోయినవాడవు కాగానే; మమ = నా
యొక్క; ప్రాణానామపి = ప్రాణముల
కును; సందేహః = సందేయము; స్యా

త్ = కలుగును. అశ్ర = ఈషయమునం
దు; సంశయః = సందేహము; న = లేదు.
వాసరశ్రేష్ఠుడవగు హనుమంతుఁ
డా! నీవు మఱిలవచ్చుటకై యిప్పుడుపో
గానే, నాప్రాణములనును సందేహము
గలుగును; ఇందుసంశయములేదు.
అని, తాత్పర్యము.

తవా దశానజ శ్శోకో ధూమో మాం పరితాపయేత్

దుఃఖా ద్దుఃఖప రామృష్టాం దీపయన్తివ వాసర. ౨౩

టీక॥ వాసర = హనుమంతుడా! త
వ = నీయొక్క; అదర్శనజః = చూడకుం
డుటవలనఁగల్గిన; శోకః = దుఃఖము ;
దుఃఖాత్ = మునుపటిదుఃఖముకన్నను;
దుఃఖప రామృష్టాం = దుఃఖముచేతవ్యా
పింపబడిన ; మాం = నన్ను; దీప
యన్తివ = జ్వలింపఁ జేయుచుంబో
లే; ధూయః = అధికముగా; పరితాప

తయేత్ = తపింపఁ జేయును.
హనుమంతుడా! నీవు పోయినపిమ్మ
ట, నెన్నుఁబొడకుండుటవలన, నాకిప్పు
డుగల్గియున్నదుఃఖము మఱియునధిక
యించి, నాకింకనధికముగాఁ బరితాప
ముగల్గించును.
అని, తాత్పర్యము.

అయంచ పీర సందేహ స్తిథ్యేవ మమా గ్రతః

సుమహం స్వత్సహాయేషు హర్యత్సేషు హరీశ్వర. ౨౪

టీక వీర=పరాక్రమశాలివగు;హ	మమ=నాయొక్క;- అగ్రతః = ముంద
రీశ్వర = వానరశ్రేష్ఠుండవయినహను	ట; తిష్ఠశీన=నిలుచున్నట్లున్నది.
మంతుడా ! త్వత్సహాయేషు=నీసహ	పరాక్రమ శాలిని వానరశ్రేష్ఠుండ
యులయిన; హర్యత్సేషు=వానరుల	వ్రసగుహనుమంతుడా! నీకుసహాయు
యెల్లఁగు గొడ్డులవిషయమయి ; అ	లయిన వానర భల్లూకముల విషయ
యం=ఈ; సుమహా=మిక్కిలియున	మయి,నాకొకగొప్పసంకయంబున్నది.
ధికమయిన; సందేహః=సందేయము ;	అని,తాత్పర్యము.

కథన్నుఖిలు దుస్సారం తదప్యం మహేందధివ

తాని హర్యత్సేష్యాని తే వానరవరాత్తజౌ. ౨౫

టీక తాని=ఆ ; హర్యత్సేష్యా	వ్యంతి=దాటఁగలరు.
ని=వానరులయొక్కయు భల్లూకంబుల	ఆభల్లూకంబులు గాని వానరులు
యొక్కయునైన్యంబులుగాని;తే=ఆ;	గాని,రాజపుత్రులయినయారామలక్ష్మ
నరవరాత్తజౌవా= రాజపుత్రులయిన	ణులుగాని, యపారమయిన యీస
రామలక్ష్మణులుగాని;దుస్సారం=తి	ముద్రమునెట్లుదాటఁగలరు?
రింపఁగూడని;మహేందధిం= గొప్పస	అని, తాత్పర్యము.
ముద్రమును;కథన్నుఖిలు = ఎట్లు;తది	

త్రయాణామేవ ఘాతానాం సాగరస్యాస్యలంఘనే

శక్తిస్సాస్యి ద్వైవతేయస్య తవ వామారుతస్యవా. ౨౬

టీక అస్య=ఈ; సాగరస్య=సము	స్యవా=వాయుదేవునకుఁగాని;త్రీయా
ద్రముయొక్క;లంఘనే = దాటటుట	ణాం=ముగ్గురయిన;ఘాతానామేవ=
యందు;ద్వైవతేయస్య= గరుత్మంతున	ప్రాణులకే;శక్తిః = సామర్థ్యము;
కుఁగాని;తవవా=నీకుఁగాని; మారుత	స్యాత్=కలుగును.

ఈసముద్రంబు చాటుటకు, గరు మ్ముగ్గురికే శక్తిగలదు, కాని, మఱియే
త్తంతునకును వాయు దేవునకును నీకును వ్యతిరేకి లేదు. అని, తాత్పర్యము.

తదస్త్రిక్ కార్యనిర్వోగే వీరైవ దురతిక్రమే

కిం పశ్యసి సమాధానం త్వంహి కార్యవిదాం వరః. ౨౭

టిక॥ వీర=పరాక్రమశాలివగుహనుమం

హి=శ్రేష్ఠుండవుగాచా!

తుండా! తతే=అందువలన; దురతిక్ర

పరాక్రమశాలివగురాముండా! అ

మే=అతిక్రమించనలవిగాని; అస్త్రిక్=

ట్లుండుటవలన సతికష్టంబగునీపనిని నెఱ

ఈ; కార్యనిర్వోగే=పనియొక్కనెఱ

వేర్వసేమియుపాయంబున్నది? నీవుకా

వేర్చుటయందు; కిం=ఏమి; సమాధా

ర్యంబులనెఱవేర్చంగలవారలలో నుత్త

నం=ఉపాయమును; పశ్యసి=చూచు

ముండవుగావున, నాకాయుపాయం

చున్నావు? త్వం=నీవు; కార్యవిదాం=

ముజెప్పము. అని, తాత్పర్యము.

పనులనెఱిగినవారలలోవల; వరో

కామ మస్య త్వ మేనైకః కార్యస్య పరిసాధనే

పర్యాప్తః పరవీరఘ్న యశస్యస్తే ఫలోదయః. ౨౮

టిక॥ పరవీరఘ్న=శత్రువులయిన

గల్గించునది.

వీరులం జంపునట్టి హనుమంతుండా!

శత్రువీరులంజంపునట్టిహనుమంతుం

త్వం=నీవు; ఏకఏవ=ఒక్కండవె; అ

డా! ఏకొక్కండవె, రావణుంజంపి, న

స్య=ఈ; కార్యస్య=పనియొక్క; పరి

స్మరామునహింసంగియీకార్యమునంత

సాధనే=సాధించుటయందు; పర్యాప్తః

యుసాధింపంజాలినవాడచేయునునను,

కామం=చాలినవాడచే. ఫలోదయః=

అట్లుసేయుదువేని, యదినికేకీర్తికరము

శక్తిసమృద్ధి; తే=నీకు; యశస్యః=కీర్తి

గాని, నాకుండును. అని, తాత్పర్యము.

బలై స్సమగ్రై ర్యదిమాం రావణం జిగ్మ సంయుగే

విజయీ స్వపురం యాయా త్తత్తు మే స్యా ద్య శసకరమ్. ౨౯

టిక॥ రామః(అధ్యాత్మతమ)=రాముడు; సమగ్రైః=సమగ్రముల

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౩౦

స ౩౯

యిన; బలైఁబలములచేత ; సంయు	నాకు; యశస్కరం= కీర్తిసేయునది;
గే-యుద్ధమునందు; రావణం- రావ	స్యాత్=అగును.
ణుని; జిత్య(జిత్యా)=జయించి; మాం=	రాముండు, బలంబున, యుద్ధమునం
నన్ను; గృహీత్వా(అధ్యాహృతము)=	దురావణునింజంపినన్నుఁదీసికొని, జయ
తీసికొని; విజయి=జయముగలవాఁడై;	శాలియుని, యయోధ్యకుం బోవునేని,
స్వపురం=తనపట్టణమును; యాయాద్య	యదియెనాకుఁగీర్తికరముగా నుండు
ది-పొందునేని; తత్తు=అదియే; మే=	ను. అని, తాత్పర్యము.

శరైస్తు సంకులాం కృత్వా లంకాం పరబలాదనః
మాం నయే ద్యద్వి కాకుశ్చ స్త త్తస్య సదృశం భవేత్. ౩౦

టిక పరబలాదనః=శత్రుబలంబు	ముగా; భవేత్=అగును.
లంబిడించునట్టి; కాకుశ్చ= రాముం	శత్రుబలంబులంజంపునట్టి రాముం
డు; లంకాం=లంకను; శరైః= బాణము	దులంకాపురియంతయు, బాణంబులనిం
లచేత; సంకులాం=నిండినదానిగా; కృ	దునట్లు చేసి, నన్నుఁగొనిపోవునేని, య
త్వాశు=చేసియే; మాం=నన్ను; నయే	దియతనికిసరిగానుండును.
ద్యది=తీసికొనిపోవునేని; తత్=అది; తి	అని, తాత్పర్యము.
స్య=ఆ రామునకు; సదృశం = సమాన	

త ద్యథా తస్య విక్రాంత మనురూపం మహావీర్యం
భవే దాహవశూరస్య తథా త్వ ముపపాదయ. ౩౧

టిక తత్=అందువలన; ఆహవశూ	నీవు; ఉపపాదయ=చేయుము.
రస్య= యుద్ధమునందుభయములేనివాఁ	అందువలన, యుద్ధమునందు శూ
డును; మహావీర్యం= అధికమయినపరా	రుండును మహాపరా క్రమశాలియునగు
క్రమముగలవాఁడునగు; తస్య=ఆ రాము	నారాముండెట్లుపరాక్రమంబుఁబొందికీ
నకు; అనురూపం=సరియయిన; విక్రాం	తిఁనొందునో, నీవట్లునన్నాహముసే
తం=పరాక్రమిండుట; యథా=ఎట్లు;	యుము. అని, తాత్పర్యము.
భవేత్=అగునో; తథా=అట్లు; త్వం=	

తదభిర్థోపహితం వాక్యం సహితం హేతుసంహితమ్
నిశచ్య హనుమాన్ శేషం వాక్య ముత్తర మబ్రవీత్. ౩౨

టీక॥ హనుమాన్ = హనుమంతుడు; అభిర్థోపహితం = గొప్పయథము తోఁగూడినదియును; సహితం = సంగతమును; హేతుసంహితం = కారణముల తోఁగూడినదియునగు; తత్ = ఆ; వాక్యం = మాటను; నిశచ్య = విని; శేషం = మిగిలిన; ఉత్తరం = బదులయిన; వా	క్యం = మాటను; అబ్రవీత్ = చెప్పెను. హనుమంతుడు, గొప్పయథము తోఁగూడినదియును సంగతంబునుయై క్షయింతునగు నీతాదేవిమాటను విని, యంత, నిచివఱకుఁ దాను శెప్పకున్న మాటలం శెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
---	--

దేవి హర్యక్షనైర్యానా మీశ్వరః స్లవతాం వరః
సుగ్రీవ స్సత్త్వ సంపన్న స్తవాథా కృతనిశ్చయః. ౩౩

టీక॥ దేవి = సీతాదేవి! హర్యక్షనైర్యానాం = వానరులయొక్క యభిల్లాకంబులయొక్కయు నైశ్యంబులకు ; ఈశ్వరః = ప్రభుండును; స్లవతాం = వానరులలో; వరః = శ్రేష్ఠుండును ; సత్త్వసంపన్నః = బలముతోఁగూడినవాఁడునగు; సుగ్రీవః = సుగ్రీవుండు; తవ = నీయొక్క; అథా = ప్రయోజనము నిమిత్తమయి; కృతనిశ్చయః = చేయఁ	బడిననిశ్చయముగలవాఁడుగా ; భవతి (అధ్యావృత్తము) - అగుచున్నాఁడు. సీతాదేవి! వానరనైశ్యంబులకునుభిల్లాక ప్రేన్యంబులకును నాయకుండును వానర శ్రేష్ఠుండును బలవంతుండునగు సుగ్రీవుండు, నీకార్యమునెట్లయిన సాధింపవలెనని నిశ్చయించియున్నాఁడు. అని, తాత్పర్యము.
---	--

స వానరసహస్రాణాం కోటిభి రభిసంవృతః
క్షిప్ర మేష్యతి వై దేహి రాక్షసానాం నిబహాణః. ౩౪

టీక॥ వై దేహి = సీతాదేవి! రాక్షసానాం = రాక్షసులయొక్క; నిబహాణః = చంపునట్టి; సః = ఆ సుగ్రీవుండు; వానరసహస్రాణాం = వానరులవలెయొ	
---	--

కూఁగోటిభిఃకోటులచేతఁబ్రసంవృతఁడనఁజంపఁగలండు; అతండు పెక్కు
తః=చుట్టఁబడినవాఁడై; త్రిప్రసం= శివుఁ) వేలకోట్లవానరులంగూడి శివుఁబుగా
ముగా; ఏష్యతి=రాఁగలఁడు. నిచ్చటికివచ్చును. అని, తాత్పర్యము.
సీతాదేవి! ఆసుగ్రీవుం డీరాక్షసుల

తస్య విక్రమసంపన్నా స్సత్త్వవంతో మహాబలాః
మనస్సంకల్పసంపాతా నిదేశే హరయస్త్రితాః. ౩౫
యేషాం నోపరి నాథస్తా న్మత్తర్య క్షజ్జతే గఃః

టిక|| విక్రమసంపన్నాః=పరాక్రమ యః=వానరులు; తస్య=ఆసుగ్రీవునియొ
ముతోఁగూడినవారలును ; సత్త్వవం కూఁగిదేశే=ఆజ్ఞయందు; స్త్రితాః= ఉ
తః=అధికమయినశక్తిగలవారలును; మ న్నారు.
హాబలాః=అధికమయినబలముగలవారు పరాక్రమశాలులును శక్తిమంతులు
లును; మనస్సంకల్పసంపాతాః=మన నుబలవంతులును మనోవేగంబువంటివే
స్సయొక్కసంకల్పమువంటి వేగముగ గముగలవారలును గుహానరులనేకలూను
లవారలును; యేషాం=ఎవరికి; గతిః= గ్రీవునియొజ్ఞంగనిపెట్టియున్నారు; వా
గమనము; ఉపరి=మీరుగా; ననజ్జతే= రలు, ఊర్ధ్వముగాఁగానిక్రిందుగాఁగా
అజ్ఞపడదో; అథస్తాత్=క్రింద; న(నజ్జ తే) నియజ్జముగాఁగాని, యడ్డులేకసంచరిం
తే)= అజ్ఞపడదో; తిక్యోక్ = అజ్ఞము తురు.
గా; న(నజ్జతే) = అజ్ఞపడదో; తే(అ అని, తాత్పర్యము.
ధ్యాహృతము)=అట్టివారలునుగు; హర

నచ కర్మ సు సీదంతి మహా త్స్వమితలేదసః. ౩౬

టిక|| అమితలేదసః= కొలఁదిలేనిశ ఖంపరు.
క్తిగల; తే(అధ్యాహృతము)= ఆవాస వారలుకొలఁదిలేని శక్తిగలవారలు
రులు; మహాత్ము-గొప్పవైన; కర్మసు గావున, నెట్టికార్యములనైనను, సరకు
చ=కార్యములందును; సీదంతి = దుః సేయరు, అని, తాత్పర్యము.

అసక్య తై మహాత్మాత్సహై స్ససాగరధరా ధరా
ప్రదక్షిణీకృతా భూమి ర్వాయుమాగా నుసారిభిః. ౩౭

టీక॥ వాయుమాగా నుసారిభిః = ప్రదక్షిణింపఁబడినవి.

వాయుదేవుని మాగాముననుసరించున
ట్టివారలును; మహాత్మాత్సహై = అధిక
మయినయుత్సాహముగలవారిలునగు;
తై = ఆవానరులచేత; ససాగరధరాధ
రా = సముద్రములతోనుబర్పతములతో
నుంగూడినట్టి; భూమిః = భూమి; అస
క్యత్ = పలుమాటు; ప్రదక్షిణీకృతా =

అధికమయిన యుత్సాహంబుగల
యావానరులు, వాయుమాగాంబున
సంచరింపుచు, సముద్రపర్వతంబులతోఁ
గూడిన భూమండలమునంతయుఁబలు
మాటుచుట్టివచ్చియున్నారు.
అని, తాత్పర్యము.

మద్విశిష్టాశ్చ తుల్యాశ్చ సంశితత్రవనాకనః
వస్త్రః ప్రత్యక్షః శబ్దో న్నాస్తి సుగ్రీవ సన్నిహః. ౩౮

టీక॥ త్రవ = ఆ; సుగ్రీవసన్నిహః = సు
గ్రీవునిసమీపమునందు; మద్విశిష్టాశ్చ =
నాకన్ననధికమును; తుల్యాశ్చ = సమా
నులనగు; వస్త్రః = వానరులు; సంశితః =
తన్నారు. మత్తః = నాకన్నః ప్రత్యక్ష
రః = తక్కువయినవాఁడు; కశ్యత్ = బ

కామెకఁడును; నాస్తి = లేడు.
సుగ్రీవునిసమీపంబున, నాకన్ననధి
కులునాకుసమానులనగువానరులు పె
క్కిరిండుగలరు; అందు, నాకన్నఁడక్క
వయినవాఁడెవ్వఁడునులేడు.
అని, తాత్పర్యము.

అహం తావదిహ ప్రాప్తా కింభునస్తే మహాబలాః
నహి ప్రకృష్టాః ప్రేష్యంతే ప్రేష్యంతే హీతరే జనాః. ౩౯

టీక॥ అహంతావత్ = నేనే; ఇ
హ = ఇచ్చటికి; ప్రాప్తా = వచ్చినాఁడ
ను. మహాబలాః = అధికమయినబలము
గల; తే = ఆవానరులు; కింభునః (వ

క్తవ్యం = "రాగలరు" అనిచెప్పనేల !
ప్రకృష్టాః = శ్రేష్ఠులగువారలు; నప్రే
ష్యంతేహి = పంపఁబడరుగదా! ఇత
రే = ఇతరులయిన; జనాః = జనులు; ప్రే

వ్యం తేహి=పంపబడుదురుగదా!

లోకములో నచ్చటికే ననుత్తములం
బంపుదురా? సాధారణులగువారలనే
పంపుదురుగదా! నేనేసముద్రంబుదా

టి యిచ్చటికివచ్చినానే; ఇంకమహాబ
లశాలలగునావానరులు వచ్చుటకేమి
సంవియము? అని, తాత్పర్యము.

తదలం పరితాపేన దేవి శోకో వ్యపేతు తే

ఏకోత్పాతేన తే లంకా వేష్యంతి హరియాధపాః. ౮౦

టిక॥ దేవి=సీతాదేవీ! తతో=అందు
వలన; పరితాపేన= సంతాపముచేత;
అలం=చాలును. తే=నీయొక్క; శో
కం=దుఃఖము; వ్యపేతు= వోపుఁగాక-
తే=ఆ; హరియాధపాః= వానరులన
మూహములంబాటించునట్టివానరులు;
ఏకోత్పాతేన= ఒకగంతుచేత; లం

కాం=లంకను; వేష్యంతి=పొందఁగలరు.
సీతాదేవీ! అట్లుకావున, నీవుపరితా
పపడకుము, ఈదుఃఖంబువిడువుము. ఆ
వానరొత్తములొక్క-గంతునకే యీ
లంకాపురింజేరఁగలరు.
అని, తాత్పర్యము.

మమ పృథ్వీతౌ తౌచ చంద్రసూర్యా వివోదితౌ

త్వత్సకాశం మహానత్వై సృసింహా వాగమిష్యతః. ౮౧

టిక॥ మహానత్వై=అధికమయినబ
లముగల; తౌ=ఆ; సృసింహాచ= పు
రుషశ్రేష్ఠులయిన రామలక్ష్మణులును;
మమ=నామొక్క; పృథ్వీతౌ=వీవు
నుబొందినవారలై; ఉదితౌ= ఉదయిం
చిన; చంద్రసూర్యావివోదితౌ=చంద్ర
సూర్యులుంబోలెనున్నవారలై; త్వత్స

కాశం=నీసమీపమును; ఆగమిష్యతః=
పొందఁగలరు.
బలవంతులునుబురుష శ్రేష్ఠులునగు
నారామలక్ష్మణులును, నావీవుపైనే
కిరీ, యుదయించిన చంద్రసూర్యులుం
బోలెవెలుగుచు, నీయొద్దకు, రాఁగల
రు. అని, తాత్పర్యము.

తతో వీరా నరవరా సహితౌ రామలక్ష్మణౌ

ఆగమ్య నగరీం లంకాం సాయకై ర్విధమిష్యతః. ౮౨

౧౦౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౩౯

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; వీరౌ = ప పంగలరు.

రాక్రమశాలులును; నరవరౌ = పురుష	అంతః, బ రాక్రమశాలులునుబురుష
శ్రేష్ఠులునగు; రామలక్ష్మణౌ = రామల	శ్రేష్ఠులునగు రామలక్ష్మణులు , ఇద్దఱు
క్ష్మణులు; సహితౌ = చేరినవారతై; ఆగ	సుంగూడివచ్చి, నానావిధ బాణంబులం
మ్యఃవచ్చి; లంకాం = లంకయును; సగ	బ్రయోగించి, యీలంకాపురినంతయు,
రీం = పట్టణమును; సాయక్తైః = బాణము	నశంపఁజేయఁగలరు. అని, తాత్పర్యము.
లచేత; విధమిష్యతః = నాశము నొందిం	

సగణం రావణం హత్యా రాఘవో రఘునందనః

త్వా మాచాయ వరాహే హే స్వపురీం ప్రతియాన్యతి. ౪౩

టీక॥ వరాహే = సుందరముల	పట్టణమును గూచికః యాన్యతి = పోఁగ
యినపిఱుండదులుగల సీతాదేవీ! రాఘ	లండు.
వః = రఘువంశమునందుంబుట్టిన; రఘు	సుందరములయినపిఱుండదులుగల సీ
నందనః = రామండు; సగణం = బంధుస	తాదేవీ! రామండు, రావణునినతనిబం
మూహముతోఁగూడిన; రావణం = రా	ధుభ్రునుం, జంపి, నిన్నుఁదీసికొని , య
వణుని; హత్యా = చంపి; త్వాం = నిన్ను;	యోధ్యాపట్టణంబునకుం బోఁగలండు.
ఆచాయ = తీసికొని; స్వపురీం ప్రతి = తన	అని, తాత్పర్యము.

త వాశ్వసిహి భద్రం తే భవ త్వం కాలకాంక్షినీ

న చిరాద్ద్రక్ష్యసే రామం ప్రజ్వలంత మివాసలమ్. ౪౪

టీక॥ తత్ = అందువలన; త్వం = నీ	న్న; అనలమివ(స్థిగం) = అగ్నిశూభా
వు; అశ్వసిహి = ఊబడిల్లుము. కాలకాం	క్ష్రుండుంబోలెనున్న; రామం = రాము
క్షినీ = కాలము నెదురుచూచుచున్న దా	ని; నచిరాత్ = శీఘ్రముగానే ; ద్రక్ష్య
నపు; భవ = అగుము. తే = నీకు; భద్రం =	నే = చూడఁగలవు.
మంగళము; అస్తు (అధ్యాహ్వానము) =	అందువలన, నీవుదుఃఖంబువిడిచి ది
అగుఁగాక. ప్రజ్వలంతం = మండుచు	నంబులెంచుకొనుచుండుము; నీకుమంగళ

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౮౦౫

స ౩౯

మగుఁగాక; నీవు, శీఘ్రముగ నే, మందు ట్టుచు, నీలంకాపురి నేడు చున్న రాముం
చున్నయగ్ని జ్వాలాత్రుంబోలెఁ జూప జూడఁగలవు. అని, తాత్పర్యము.

నిహతే రాక్షసేంద్రేఽస్త్రికా సఖత్రామాత్యబాంధవే
త్వం సమేవ్యథి రామేణ శశాంకేనైవ గోహిణీ. ౮౫

టీక॥ సఖత్రామాత్యబాంధవేకో	వివలె; సమేవ్యథి = చేరఁగలవు.
దుకులతోను మంత్రులతోనుబంధువుల	రావణుండును, అతని, కొడుకులును
తోఁనుగూడిన; అస్త్రికా = ఈ; రాక్షసే	మంత్రులునుబంధువులనుబలునుజంపఁబ
ద్రే = రాక్షసులకుఁబ్రభుండై రావణు	డినవెనుక, నీవు, గోహిణీ దేవిచంద్రుంజే
దు; నిహతే = చంపఁబడఁగా; త్వం = నీ	రునట్లు, రాముంజేరఁగలవు.
వు; రామేణ = రామునితో; శశాంకేన =	అని, తాత్పర్యము.
చంద్రునితో; గోహిణీవ = గోహిణీదే	

క్షీప్రం త్వం దేవి శోకస్య పారం యాస్యసి మైథిలి

టీక॥ మైథిలి = మిథిలయందుఁబుట్టిన;	గలవు.
దేవి = నీ తాదేవీ; త్వం = నీవు; క్షీప్రం = శీ	నీ తాదేవీ! ఇంక , శీఘ్రముగ నే, నీ
ఘ్రముగా; శోకస్య = దుఃఖముయొక్క;	దుఃఖంబంతయునుశించును.
పారం = తుదను; యాస్యసి = పొందఁ	అని, తాత్పర్యము.

రావణంచైవ రామేణ నిహతం ద్రక్ష్యనేఽచిరాత్. ౮౬

టీక॥ రామేణ = రామునిచేత; నిహ	నీవు, శీఘ్రముగ నే, రామునిచేజం
తం = చంపఁబడిన; రావణంచైవ = రావ	పఁబడిన రావణునింజూడఁగలవు. అని,
ణునింజూడ; అచిరాత్ = శీఘ్రముగా	హనుమంతుండు, నీతతోఁజెప్పెను.
నే; ద్రక్ష్యనే = చూడఁగలవు.	అని, తాత్పర్యము.

ఏవ మాశ్వాస్య వై దేహీం హనుమా న్నారుతాత్తజః
గమనాయ మతిం కృత్వా వై దేహీం వున రభవీత్. ౮౭

స

స

టీక॥ మారుతాత్మజః = వాయుదేవు	కెను.
నికొడుకైన; హనుమాన్ = హనుమం	వాయుదేవునికుమారుండగు హను
తుడు; వైదేహీం = నీతాదేవి; ఏవం =	మంతుండు, ఈప్రకారముగ నీతాదేవి
ఇట్లు; ఆశ్వాస్య = ఊఱడించి; గమనా	నూఱడించి, యంతఃబోదలంచి, మఱ
యం = పోవుటకొఱకు; మతిం = తలంపు	ల, నీతాదేవింబూచి, యిట్లని, చెప్పెను.
ను; కృత్వా = చేసి; వైదేహీం = నీతాదే	అని, తాత్పర్యము.
వినిగూర్చి; పునః = మఱల; అబ్రహీత్ = పరి	

త మరిఘ్నం కృతాత్మానం షీప్రం ద్రక్ష్యసి రాఘవమ్
లత్క్షణంచ ధనుష్పాణిం లంకాద్వారం మహస్థితమ్. ౪౮

టీక॥ లంకాద్వారం = లంకవాకిలి	మాడంగలవు.
ని; ఉపస్థితం = పొందిన; అరిఘ్నం = శ	నీవు, శీఘ్రంబున, శత్రువులంజుపు
త్రువులంజుపునట్టి; కృతాత్మానం = చే	నట్టి వాడును సిద్ధతాత్ముండగురా
యంబడిన (సిద్ధితమయినయట్టి) బుద్ధిగ	ముండు, ధనుర్ధమండగు లత్క్షణం
ల; రాఘవం = రాముని; ధనుష్పాణిం =	డును, లంకాద్వారంబుఁజేరియుండ
విల్లిచేతంగల; లత్క్షణంచ = లత్క్షణ	గాఁ, బాడంగలవు.
ని; షీప్రం = శీఘ్రముగా; ద్రక్ష్యసి =	అని, తాత్పర్యము

సఖదంష్ట్రాయ ధాన్వీరాన్ సింహశాదూకలవిక్రమాన్
వానరాన్ స్వరజేంద్రాభాన్ షీప్రం ద్రక్ష్యసి సంగతాన్. ౪౯

టీక॥ సంగతాన్ = గుంపుగాఁగూ	బెత్తపులులయొక్కయుఁ బరాక్రమము
డుకొన్నవారలును; సఖదంష్ట్రాయ	పంటిపరాక్రమముగలవారలును; వారి
ధాన్ = గోళ్లునుకోఱబనెయాయు	జేంద్రాభాన్ = ఏనుంగులలో శ్రేష్ఠముల
ధములుగాఁగలవారలును; వీరాన్ =	యినయేనుంగులయొక్క కాంతిపంటికాం
పరాక్రమకాలులును; సింహశాదూక	తిగలవారలునగు, అంతటిశరీరముగల
లవిక్రమాన్ = సింహంబయొక్కయుఁ	వారలునగుననుట; వానరాన్ = వానరు

స

స

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౯౦

స ౩౯

లను;క్షిప్రం= శీఘ్రముగా;ద్రక్ష్యసి = చూడఁగలవు.

నీవింక, శీఘ్రంబుననే, గోళ్లును గోలుననగు వానరులు, లంకాద్వారంబు నంశేరియుండుటంజూడఁగలవు. సుబరాక్రమవంతులును సింహశార్దూ

లంబులకుంబోలె శౌర్యంబుగలవారలును, గశేంద్రంబులంతటిమేను గలవారునునగు వానరులు, లంకాద్వారంబు నంశేరియుండుటంజూడఁగలవు. అని, తాత్పర్యము.

శైలాంబుదనికాశానాం లంకామలంసానుషు
నదకాతాం కపిముఖ్యానామా ర్యే యూధా న్యనేకశః ౫౦

టిక॥ఆర్యే=పూజ్యురాలవయిన నీ
తాడే! శైలాంబుదనికాశానాం= పర్వతములతోనుమేఘములతోనుసమానులయినవారలును; లంకామలంసానుషు=లంకాపట్టణమునందలి మలయ పర్వతముయొక్కనే త్రములయందు;నర్వతాం=అఱచుచున్నవారలునునగు; కపిముఖ్యానాం= వానరశ్రేష్ఠులయొక్క; అనేకశః=అనేకములయిన; యూధా

ని=సమూహములను;ద్రక్ష్యసి (అధ్యాహృతము)=చూడఁగలవు. పూజ్యురాలవగునీ తాడే!నీవింకశీఘ్రముగానే పర్వతాకారులును మేఘంబంతటిమేనుగలవారలునగు వానరశ్రేష్ఠులు,గుంపులుగుంపులుగా, లంకామలయసానువులంజేరి,సింహనాదంబులుగావించుటంజూడఁగలవు. అని, తాత్పర్యము.

సతు మమణి ఘోరేణ తాడితో మన్త ధేఘణా
న శమణ లభ తే రామ స్సింహాదిత ఇవద్విషః ౫౧

టిక॥సః=ఆ; రామస్తు=రాముండును; ఘోరేణ=భయంకరమయిన; మన్త ధేఘణా=మన్తఘనిబాణముచేత; మర్తణ= జీవస్థానమునందు; తాడితః=కొట్టబడినవాఁడై; సింహాదితః= సింహముజేల్చిడింపఁబడిన;ద్విపథవ = ఏనుంగువ లె; శమణ= సౌఖ్యమును;నలభ

తే=పొందకున్నాఁడు. ఆరాముండును, భయంకరంబులగు మన్తభాణంబుల చేమిక్కిలియుబాధింపంబడి, సింహంబుచేతంజిక్కినయేనుంగుంబోలె, సుఖంబునొందకున్నాఁడు. అని, తాత్పర్యము.

మారుదో దేవి శోకేన మాభూ త్తే మనసోఽప్రియమ్
శచీవ పత్యా శక్రేణ భాత్రా నాథవతీ హ్యసి. ౫౨

టీక॥ దేవి=నీ తాదేవీ! శోకేన=దుఃఖముచేత; మారుదః=విద్వకుము. తే=నీ యొక్క; మనసః = మనసునకు; అప్రియం=దుఃఖము; మాభూత్ = కలుగకుండుగాక. పత్యా= పెనిమిటియైన; శక్రేణ=ఇంద్రునిచేత; శచీమివ=శచీదేవియుంబోలె; భాత్రా=పెనిమిటియైన రామునిచేత; నాథవతీ = నా

భుండుగలదానవు; అసిహి = అగుదున్నావుగాదా!
నీ తాదేవీ! నీవిట్లునాథయుంబోలె రోదనంబునెయకుము; మనంబునదుఃఖంబుంచకుము; శచీదేవికి దేవేంద్రుండుంబోలె నీకు నాభుండు రాముండున్నాడుగాదా! అని, తాత్పర్యము.

రామా ద్విశిష్టః కోన్యోస్తీ కశ్చ త్సమిత్రణా సమః
అగ్నిమారుతకల్పౌ తౌ భ్రాతరా తవ సంశ్రయా. ౫౩

టీక॥ రామాత్ = రామునికన్న ; అగ్నిమారుతకల్పౌ = నిష్పతోనువా విశిష్టః = అధికండు; అన్యః = ఇతరుండు; కో=ఎవ్వండు; అస్తీ=ఉన్నాడు? సౌమిత్రణా=లత్తుణుతో; సమః = సమానుండు; కశ్చిత్ = ఎవ్వండు? తవ=నీయొక్క; సంశ్రయా = ఆశ్రయభూతులయిన; తౌ=ఆ; భ్రాతరా = అన్నదమ్ములయిన రామలత్తుణులు ; అని, తాత్పర్యము.

అగ్నిమారుతకల్పౌ = నిష్పతోనువా యువుతోనుసమానులు.
లోకంబునరామునికన్న నధికండెవ్వండున్నాడు? లత్తుణునకుసరియైనవాడెవ్వండు? నీకాశ్రయులయినయీన్నదమ్ములిద్దఱును, అగ్నివాయువులకుసరివత్తురు.

నాస్తీం శ్చిరం వత్స్యసి దేవి దేశే
రక్షోగణై రధ్యషితే తిరాద్రే
న తే చిరా దాగమనం ప్రియస్య
క్షమస్య మత్సంగమకాలమాత్రమ్. ౫౪

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౮౦

స ౪౦

టిక॥ జేవి=సీతాదేవి! రక్షోగజైః= లముమాత్రము; తుమస్వ= ఓర్పియుం
రాక్షససమూహములచేత ; అధ్యుషి ధుము.
తే=అధిష్ఠింపఁబడినదియును ; అతిరా సీతాదేవి! రాక్షసులకునికిపట్టుయి
జై= మిక్కిలియుభయంకరమయినది నభయంకరమగుసీదేశమునందు, నీవిం
యునగు; అస్త్రీ=ఈ; చేశే=ప్రజె కటహుకాలంబుండవలసినదిలేదు ; నీ
శమునందు ; చిరం=బహుకాలము; న పెనిటి రాముండింక శీఘ్రంబుగానే
వత్స్యసి=ఉండవు. తే= నీయొక్క; పి యిచ్చటికివచ్చును; నేనుబోయిరాముం
యస్య= పెనిమిటియైనరామునియొ జేరునంతవఱకుమాత్ర మోచియిం
క్క; అగమనం=వచ్చుట; చిరాత్= బ ధుము; నేనుబిలుచుకొనివచ్చెదను. అ
హుకాలముగలది, న=కాదుంమత్సంగ ని, హనుమంతుండు, సీతాదేవితోఁజె
మకాలమాత్రం=నాయొక్కచేరుటకా ప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాపే, శ్రీమద్రామాయణే, అదికావ్యే,

సుందరకాండే, ఏకోనచత్వారింశస్సర్గః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండైకోనచత్వారింశస్సర్గటిక,

ముగిసినది.

(ఇది)

చత్వారింశస్సర్గప్రారంభః.

శ్రుత్వాతు వచనం తస్య వాయుసూనో మహాత్మనః

ఉవాచా త్తహితం వాక్యం సీతా సురసుతోపమా. ౧

టిక॥ సురసుతోపమా= దేవకన్యక హాత్మనః=అధికమయినబుద్ధిగల ; వా
తోఁబోల్చుగల; సీతా=సీతాదేవి ; మ యుసూనో= వాయుదేవునికొడుకై

నఃతస్య=అహనుమంతునియొక్క; వచ
నం=మాటను; శ్రుత్వాతు = విన్నంత
నః; అత్త హీతం=తనకు మేలుగల్గించున
ట్టివాక్యం=మాటను; తివాచ = చె
ప్పెను.

దేవకన్యకతోఽహోర్నిగం పీతాచే
వి, మహాత్ముండు వాయువుత్రుండునగు
నాహనుమంతుండుచెప్పినమాటనిని, త
నకుహీతముగానిట్లని, చెప్పెను.
అని, తాత్పర్యము.

త్వాం దృష్ట్వా త్రియవక్తారం సంప్రహృష్యామి వానర
అధఃసంజాతసస్యే వ వృష్టిం ప్రాప్య వసుంధరా. ౨

టీక॥ వానర=హనుమంతుఁడా! అ
హం(అధ్యాత్మతము)=నేను; ప్రియవ
క్తారం=సంతోషకరంబగు మాటచెప్పు
నట్టి; త్వాం=నిన్ను; దృష్ట్వా=చూచి; వృ
ష్టిం=వానను; ప్రాప్య=పొంది ; అధః
సంజాతసస్యా= సగముమొలిచినపైరు
గల; వసుంధరేవ=భూమివలె ; సంప్ర
హృష్యామి=సంతోషించుచున్నాను.

హనుమంతుఁడా! నేను, నాకుఁబ్రి
యవారతంబెప్పునట్టి, నిన్నుఁజూచుట
వలన, వానగురిసినపిమ్మట భూమియం
దునగముపైరు మొలుచునట్లు , నాకు
సగముకార్యసిద్ధియైనదని, మిక్కిలి
యుసంతోషించుచున్నాను.
అని, తాత్పర్యము.

యథా తం పురుషవ్యాఘ్రిం గాత్రై శ్శీకాభికర్షితైః
సంస్పృశేయం సకామా హం తథా కురు దయాం మయి. ౩

టీక॥ సకామా= మన్తభద్రాధగల;
అహం=నేను; యథా=ఎట్లు; శీకాభిక
ర్షితైః=దుఃఖముచేతఁగృశించునట్లుచే
యఁబడిన; గాత్రైః= అవయవముల
చేత; తం=ఆ; పురుషవ్యాఘ్రిం=పురుష
శ్రేష్ఠుండగురాముని; సంస్పృశేయం=
తాఁకుడని; తథా=ఎట్లు; మయి =

నాయందు; దయాం=దయను; కురు=
చేయుము.
మన్తభేదితనైననేను , ఇట్లుదుః
ఖంబునంగృశించియుండునవయవముల
చేతఁబురుషశ్రేష్ఠుండగురామునిం దాఁ
కునట్లు, నాయందుదయయించి, సంఘ
టించుము. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామానుజము * సంకీర్తనానామము.

ప ౪౦

అభిజ్ఞానం చ రామస్య దద్వాం హరిగణోత్తమ
క్షీప్తా మిషీకాం కాకస్య కోపా దేకాక్షీ శాతసీమ.౪

టిక హరిగణోత్తమ = వానరస	ఋతును;దద్వాం=ఇచ్చెదను.
మూహములో శ్రేష్ఠుండవైన;హనుమం	వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ
తుఁడా!కోపాలో=కోపమువలన; కా	డా!రాముండుకోపంబునఁగాకముపైఁ
కస్య=కాకముయొక్క; ఏకాక్షీశాత	దృఢంబుఁబ్రయోగించి, వానికంటె నొ
నీం=ఒకకంటెని భేదించునట్టి;క్షీప్తాం=	కటిభేదించినసమాచారము నొక్క-గు
ప్రయోగింపఁబడిన;రామస్య=రాముని	ఋతుఁజెప్పితినిగా! ఇంకనుమఱియొ
యొక్క;ఇషీకాం=ఒకవిధమయినతృణ	క్క-గుఋతుంజెప్పెదను.
మును;అవదం(అధ్యాహృతము)= చె	అని,తాత్పర్యము.
ప్పినాను. చ=మఱి;అభిజ్ఞానం = గు	

మనశ్చిలాయాస్త్రీలకో గండపాశ్వే నివేశితః

త్వయా ప్రణష్టే తిలకే తం కిల స్త్రుతుఁ మహాసి. ౫

టిక తిలకే=బొట్టు;ప్రణష్టే=నశిం	నుబొట్టుగాఁజేసి,నానుదుటంబ్రతిఫలిం
పఁగా;త్వయా = నీచేత; మనశ్చిలా	చి,బొట్టుగాఁగనుపట్టుచుండునట్లు,నా
యాః=మణిసిలయొక్క;తిలకః = బొ	యెదుటనుండినగుండ్రాయిపై, నుంచి
ట్టు;గండపాశ్వే=గుండ్రాయిప్రక్క	నావు;దానిందలంచుకొనుము.
ను,లేక, చెక్కిలిప్రక్కను; నివేశితః=	అని, తాత్పర్యము.
ఉంచఁబడినది.తం = అసమాచారము	లేక; ఒకనాఁడు, నానుదుటిమీఁది
ను;స్త్రుతుఁ = తలంచుకొనుటకు;అ	బొట్టుకలఁగియగపడకుండఁగా, నీవు,
మాసికిల=తగుదువుగాదా! (నీతాదే	మణిసిలనుబొట్టుగాఁజేసి, పరిహాసార్థ
వి,యీమాటను, రామును దైశించిచెప్పి	ము,నాచెక్కిలిపైఁబెట్టినావు; దానింద
నట్లు,హనుమంతునితోఁజెప్పినది.)	లంచుకొనుము.అని,నీతాదేవి,రామున

ఒకనాఁడు, నానుదుటిమీఁదిబొట్టు	కుంజెప్పుమని,హనుమంతునకుగుఋతుఁ
కలఁగినుపడకుండఁగా,నీవు, మణిసిల	జెప్పినది.అని,తాత్పర్యము.

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪

స వీర్యవా సు-ధం సీతాం హృతాం సమను మన్యసే
వసంతీం రక్షసాం మధ్యే మహేంద్రవరుణోపమః. ౬

టిక॥ వీర్యవా = అధికమయిన పరా	సే = ఉపేక్షించుచున్నావు.
క్రమముగలవాఁడవును; మహేంద్రవరు	రాముఁడా! సీతమహాపరాక్రమశా
ణోపమః = దేవేంద్రునితోనువరుణుని	లివి, దేవేంద్రునకునువరుణునకునుసరివ
తోనుబోలి-గలవాఁడవునగు; సః = అ	చ్చువాఁడవు; పూర్వము, నన్నుహింసిం
ట్టితత్వం (అధ్యాహృతము) = నీవు; హృ	చినకాకాదులపై మహాకోపంబుఁజూపి
తాం = అపహరింపఁబడినదియును; రక్ష	నవాఁడవు; అట్టిసీత. నేనురావణునిచేన
సాం = రాక్షసులయొక్క; మధ్యే = నడు	పహరింపఁబడియిట్లు రాక్షసులనడుమ
మునందు; వసంతీం = ఉన్నదియునగు; సీ	నుండఁగా, నెట్లుపేక్షించియున్నావు?
తాం = సీతను; కథం = ఎట్లు; సమనుమన్య	అని, తాత్పర్యము.

ఏవ చూడామణి ర్దివ్యో మయా సుపరిరక్షితః

టిక॥ దివ్యః = శ్రేష్ఠమయిన; ఏవః =	శ్రేష్ఠమయినయీ చూడామణిని, నే
ఈ; చూడామణిః = తల వెండ్రుకలయం	నెట్టి దుఃఖకాలంబు నందును జాగ్రత
దుంచుకొనురత్నము; మయా = నాచే	తోఁగాపాడినాను.
త; సుపరిరక్షితః = చక్కఁగాఁగాపా	అని, తాత్పర్యము.
డఁబడినది.	

ఏతం దృష్ట్వా ప్రహృష్టామి వ్యసనే త్వా మివానఘ. ౭

టిక॥ అనఘః = పాపములేని రాముఁ	తము) ఇవ = చూచివలె; ప్రహృష్టా
తా! అహం (అధ్యాహృతము) = నేను;	మి = సంతోషించుచున్నాను.
వ్యసనే = దుఃఖమునందు; ఏతం = ఈ	పాపరహితుండవగురాముఁడా!
చూడామణిని; దృష్ట్వా = చూచి;	నాకుమిక్కిలియు దుఃఖముగలిగి నప్పు
త్వాం = నిన్ను; దృష్ట్వా (అధ్యాహృ	దు, నేనిచూడామణింజూచి, నిన్నుఁజూ

చినట్లు, సంతోషంబునొందుదును.

అని, తాత్పర్యము.

ఏష నిర్యాతిత శ్రీమాన్తయ తే వారిసంభవః

టీక॥ శ్రీమాన్=అధికమయినకాం
తిగల; ఏషః=ఈ; వారిసంభవః = జ
లమునందుండుట్టుకగలమణి; మయా =
నాచేత; తే=నీకొఱకు; నిర్యాతితః=
పంపబడినది.

శ్రీమంతంబునరత్నాకరంబగునము
ద్రంబునంబుట్టినదియునగు నీచూడామ
ణింగూడ, నీకొఱకిప్పుడుపంపినాను.
అని, తాత్పర్యము.

అతఃపరం న శత్యోమి జీవితం శోకలాలసా.౮

టీక॥ శోకలాలసా = దుఃఖముచేమి
క్కిలిలియుంజపలనైన; అహం(అధ్యా
హృతము)=నేను; అతఃపరం= ఇంక
మీద; జీవితం=బ్రతుకుటకు; శత్యో
మి=సమర్థురాలనుగాను.

కొంచెమూఱట గలిగించునట్టియీ
చూడామణియులేదుకావున, నింక, నే
నిట్టిదుఃఖమునహించి, బ్రతుకంజాల
ను. అని, తాత్పర్యము.

అసహ్యనిచ దుఃఖాని వాచశ్చ హృదయచ్ఛిదః

రాక్షసీనాం సుఖేరాణాం త్వత్కృతే మషయామ్యహమ్. ౯

టీక॥ అహం=నేను; అసహ్యని =
ఓర్వగూడని; దుఃఖానిచ= దుఃఖముల
ను; సుఖేరాణాం = మిక్కిలియుభ
యంకరలయిన; రాక్షసీనాం = రాక్ష
సప్రీతిలయొక్క; హృదయచ్ఛిదః=మ
నసునుఛేదించునట్టి; వాచః=మాటలను;
త్వత్కృతే = నీకొఱకు; మషయా

మి=సహించుచున్నాను.

నేను, జీవించియున్న నెట్లయిననీతో
సంగమంబుగల్గిననునానచేత, నోర్వ
రానిదుఃఖంబులను, భయంకరాకార
లయినయీ రాక్షసప్రీతి లాదు దుర్వా
క్యంబులను, సహించి బ్రతికేయున్నాను.

అని, తాత్పర్యము.

ధారయిష్యామి మాసంతు జీవితం శత్రుసూదన

ఉద్ధృతం మాసా నృజీవిష్యే త్వయా హీనా సృపాత్పజ ౧౦

టిక శత్రుసూదన= శత్రువులంజం	ఉద్ధృతం=మైదా; నజీవిష్యే = బ్ర
పునట్టిరాముడా!మాసంతు=ఒకమా	తుకను.
సముమాత్రము; జీవితం = ప్రాణము	శత్రువులంజంపునట్టిరాముడా! నే
ను; ధారయిష్యామి=ధరించెదను. సృ	నింకనొకకొనెలమాత్రము ప్రాణములు
పాత్పజ=రాజకొమరుండవయిన రా	ధరించియుండెదను; నెలకులైకానొ
ముడా!త్వయా=నీచేత; హీనా= విడు	కొనుటమయినను, నిన్ను విడిచి, బ్రతు
వబడిన వాననై; మాసాత్=నెలకన్న;	కంజాలను. అని, తాత్పర్యము.

ఘోరోరాక్షస రాజోయం దృష్టిశ్చ నసుఖా మయి

త్వాంచ శ్రుత్వా విపద్యంతం నజీవేయ మహం తుణమ్. ౧౧

“త్వాంచశ్రుత్వా విపద్యంతం” ఇతిపాఠాంతరం.

టిక అయం=ఈ; రాక్షసరాజః=	రాక్షసేశ్వరుండగు నీరావణుండతి
రాక్షసులకుఁబ్రభుండైన రావణుండు;	భయంకరుండు; నన్నుఁదిన్నఁగానైనం
ఘోరః=భయంకరుండు . దృష్టిశ్చ=	బూడఁడు; మఱియు, నీవును దుఃఖితుండ
చూపును; మయి=నాయందు; సుఖా=	వగుటనువిన్నాను ; (పాఠాంతరపక్ష
నిసుఖముగల్గించునది; న=లేదు. త్వాం=	మందు; “నీవునుపేక్షించియాలస్యము
న్ను; విపద్యంతం = దుఃఖమునొందిన	సేయుటయు నెఱింగినపిమ్మట”) నేను
వానిఁగా; (పాఠాంతరపక్షమునందు)వి	మాసమునకుఁ బిమ్మటతుణమయినను,
పద్యంతం=జాగుసేయువానిఁగా; శ్రు	బ్రతుకంజాలను. అని, నీతాదేవి, రా
త్వాంచ=వినియు , తెలిసికొనియునను	మునించేరొగిని, విలపించినది.
ట; అహం=నేను; తుణం= తుణకాలమ	అని, తాత్పర్యము-
యినను ; నజీవేయం=బ్రతుకను.	

వైదేహ్య వచనం శ్రుత్వా కరుణం సాశ్రు భాషితం

అథా బ్రవీ స్తహితేజా హనునూ వైరుతాత్పజః. ౧౨

టీక॥ మారుతాత్మజః = వాయుదే	గు; వచనం = మాటను; శ్రుత్వా = విని; అ
వునికుమారుండయిన; హనుమాన్ =	థ = అటుపిమ్మట; అబ్రహీత్ = పలికెను.
హనుమంతుడు; వై దేహ్యో = సీతాదేవి	సీతాదేవి, కన్నీళ్లు వికించుచు, జెప్పి
యొక్క; కరుణం = దుఃఖము గలిగించున	నదుఃఖకరంబగుమాటను విని, వాయుదే
దియును; సాశ్రు = కన్నీళ్లతోఁగూడున	వునికుమారుండగు హనుమంతుం, డిట్లు
ట్లుగా; భాషితం = చెప్పబడినదియన	సి, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

త్వచ్ఛకవిముఖో రామో దేవి సత్యేన తే శపే
రామే దుఃఖాధిభూతేతు లత్క్షణః పరితప్యతే. ౧౩

టీక॥ దేవి = సీతాదేవి! రామః = రా	మ్నాఁడు.
ముండు; త్వచ్ఛకవిముఖః = నీదుఃఖము	సీతాదేవి! నీదుఃఖంబున నె, రాముం
చేతవిముఖుండై; అస్తి (అధ్యాపృత	డేమియుండోచక, కార్యంబులయెడవి
ము) = ఉన్నాఁడు. తే = సీతాదేవి; సత్యే	ముఖుండైయున్నాఁడు; నీకునమ్మకము
న = సత్యముచేత; శపే = శపథముసే	గలుగుటకై, సత్యంబుచే శపథముచేసె
యుచున్నాను. రామే = రాముండు; దుః	దను; అట్లు రాముండు దుఃఖంబునొందఁ
ఖాధిభూతేతు = దుఃఖముచేతఁదిరసగ	గానే, లత్క్షణుండును దుఃఖమునొందు
రింపఁబడినవాఁడుకాఁగానే; లత్క్షణః =	చున్నాఁడు. అని, తాత్పర్యము.
లత్క్షణుండు; పరితప్యతే = దుఃఖించుచు	

కథంచి ద్భవతి దృష్టా న కాలః పరిశోచితుమ్
ఇమం మహూతం దుఃఖానా మంతం ద్రీక్ష్యసి భామిని. ౧౪

టీక॥ కథంచిత్ = అతిప్రయాసముచే	మహూతం = ముహూతమునందె; దుఃఖానాం =
త; భవతి = నీవు; దృష్టా = చూడఁబడినా	దుఃఖములయొక్క; అంతం = నాశము
వు. పరిశోచితుం = దుఃఖించుటకు; కా	ను; ద్రక్ష్యసే = చూడఁగలవు.
లః = నమయము; న = కాదు. భామిని = సీ	అతిప్రయాసముచేత నీవునాకగపడి
తాదేవి! ఇమం = ఈ; మహూతం =	నావు; ఇప్పుడుసంతోషింపవలయును
(అత్యంతసంయోగమునందుఁద్వితీయ)	గానిదుఃఖంపరాదు; ఇంక, నతిశీఘ్రింబు

ననె, నీమఃఖంబులన్నియునెగిరించును. అని, తాత్పర్యము.

తా పుభౌ పురుషవ్యాఘ్రా రాజపుత్రా వరిందమా
త్వద్దశనకృతోత్సాహకా లంకాం భస్మీకరిష్యతః. ౧౫

టీక॥ పురుషవ్యాఘ్రా=పురుషశ్రేణులును; అరిందమా=శత్రువులనడం
గఁద్రొక్కునట్టివారును; రాజపుత్రా=గఁద్రొక్కుంజాలినవారలును రాచకొ
రాచకొమరులును; త్వద్దశన కృతో మరులునునిన్నుఁజూడ నుత్సాహంబుగ
త్సాహకా=నీదశనమునందుఁ జేయఁ లవారలునగు నారామలక్ష్మణు లిద్దఱు
బడినయుత్సాహము గలవారలునగు ; ను, ఈలంకాపట్టణమును భస్మంబుగా
తా=ఆరామలక్ష్మణులు; ఉభౌ=ఇద్దఱు మితురు. అని, తాత్పర్యము-
లును; లంకాం=లంకను ; భస్మీకరిష్య

హత్వాతు సమరే కూరం రావణం సహదాంధవమ్
రాఘవా త్వాం విశాలాక్షీ స్వాం పురీం ప్రాపయిష్యతః. ౧౬

టీక॥ విశాలాక్షీ=పెద్దకండ్లుగల నీ ను; పాపయిష్యతః=పొందింపఁగలరు-
తాడే! రాఘవా=రామలక్ష్మణులు; విశాలంబులుగకండ్లుగలనీతాడే!
కూరం=దుష్టుండగు; రావణం=రావ రామలక్ష్మణులు, యుద్ధంబున , కూ
ణుని; సహదాంధవం=బంధువులతోఁ రుండగురావణునిసమస్త బంధువులతో
గూడునట్లుగా; సమరే=యుద్ధమునం డంజంపి , నిన్నుఁదమయయోధ్యాపురి
దు; హత్వాతు=చంపియె; త్వాం=ని కిం, దోడ్కొనిపోవుదురు-
స్వాం=తమదైన; పురీం=పట్టణము అని, తాత్పర్యము.

యత్తు రామో విజానీయా దభిజ్ఞాన మనిందితే
ప్రీతినంజననం తస్య భూయస్తస్త్వం చాతు మహాసి. ౧౭

టీక॥ అనిందితే=నిందింపఁబడనట్టి నీతాడే! యన్=నీ; అభిజ్ఞానం = గుఱు

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౧

స ౪౦

<p>తును; రామః = రాముడు; విజానీ యాత్ = ఎటుంగునో; తత్ (అధ్యాపృ తము) = అట్టి; తస్య = అతనికి; ప్రీతిసంజ ననంతు = సంతోషముగల్గించునట్టిగుఱు తునుమాత్రము; త్వం = నీవు; భూయః = ఇంకను; దాతుం = ఇచ్చుటకు; అహా- సి = తగుదువు-</p>	<p>ఎవ్వరిచేతనునిందింపబడనిసీతాదే వీ! ఇంకను, దేనిరాముండెటుంగునో, అట్టిగుఱుతునొకటి, రామునకు సంతో షంబుగల్గించుదానిని, నీవునాకీయ వల యును-అని. హనుమంతుండు, సీతాదేవి తోఁజెప్పెను-అని, తాత్పర్యము-</p>
---	--

సా బ్రవీ ద్దత్తమేవేతి మయా భిక్షాన ముత్తమమ్
ఏతదేవహీ రామస్య దృష్ట్వా మత్తే-శభూషణమ్. ౧౮
శ్రద్ధేయం హనుమ న్వాక్యం తవ ఏవ భవిష్యతి

<p>టీక “ఏర = పరాక్రమశాలివగు ; హనుమత్ = హనుమంతుఁడా ! మ యా = నాచేత; ఉత్తమం = శ్రేష్ఠమయి న; అభిక్షానం = గుఱుతు; దత్తమేవ = ఇవ్వఁబడినదే. ఏతత్ = ఈ ; మత్తే-శ భూషణమేవ = నావెండ్రుకలకలంకార మయినమాడామణినే; దృష్ట్వా = చూ చి; రామస్య = రామునకు; తవ = నీ యొక్క ; వాక్యం = మాట ; శ్రద్ధే యం = నమ్మఁదగినది గా; భవిష్యతిహి =</p>	<p>కాఁగలదుగదా ! ఇతి = అని; సా = ఆ సీత; ఆబ్రవీత్ = పలికెను. “పరాక్రమశాలివగు హనుమంతుఁ డా! నేనునీకు త్రవంబయిన గుఱుతుని చ్చియున్నాను; నాతల వెండ్రుకలకు భూషణమయినయీచూడామణిం బూ డఁగానే, రామునకు, నీమటయందు నమ్మకంబుగల్గును” అని, సీతాదేవి, హ నుమంతునితోఁజెప్పెను- అని, తాత్పర్యము-</p>
--	--

స తం మణివరం గృహ్య శ్రీమాత్ ప్లవగస త్తమః. ౧౯
ప్రణమ్య శిరసా దేవీం గమనా యోపచక్రమే

<p>టీక శ్రీమాత్ = అధికమయినకాం తిగలవాఁడును; ప్లవగస త్తమః = వానరు లలో శ్రేష్ఠుఁడునగు; సః = ఆహనుమం తుఁడు; మణివరం = మణిశ్రేష్ఠమును; గృ</p>	<p>హి, తాత్పర్యము-</p>
--	------------------------

ప్రతిపదాండ్రటీకాతాత్పర్యసహితము

స ౪౦

జే

గృహ్య (గృహీత్వా) = తీసికొని ; గుహనుమంతుడు, మణిశ్రేష్ఠులగునా
 శిరసా=తలచేత; జేపిం=సీతాజేవిని; చూచామనొందీసికొని, సీతాజేవికి సా
 ప్రణమ్య=నమస్కరించి; గమనాయ= హ్లాంగముగనమస్కారంబుగావించి, ప
 షోవుటకొఱకు; ఉపచక్రమే= ప్రారం
 భించెను- యనంబుకాంగొనెను-
 అని, తాత్పర్యము-

శ్రీమంతుండును వానరశ్రేష్ఠుండును

త ముత్పాతకృతోత్సాహ మవేక్ష్య హరిపుంగవమ్. ౨౦
 వధామానం మహావేగ మువాచ జనకాత్మజా
 అశ్రుపూర్ణముఖి దీనా బాష్పగద్గదయా గిరా. ౨౧

టీక || జనకాత్మజా = జనకమహారా
 జాకూతురయినసీతాజేవి; ఉత్పాతకృ
 తోత్సాహం = ఎగురుటయందుఁజేయఁ
 బడిన యుత్సాహముగలవాఁడును; వ
 థామానం = పెరుంగుచున్నవాఁడును;
 మహావేగం = అధికమయినవేగముగల
 వాఁడునగు; తం = ఆ; హరిపుంగవం =
 వానరశ్రేష్ఠుండునగుహనుమంతుని; అ
 వేక్ష్య = చూచి; దీనా = దుఃఖమునొందిన
 దై; అశ్రుపూర్ణముఖి = కన్నీళ్లుచేసింది

నముఖముగలదై; బాష్పగద్గదయా = క
 న్నీళ్లుజేడగ్గుత్తికల; గిరా = మాటచే
 తి; ఉవాచ = చెప్పెను,
 మఱల నమోద్రంబు నవ్వలిగట్టునకు
 బోవుటకై యొకాశంబున కెగురంజూ
 చుచు జేహంబులెంచుచున్న మహావే
 గుండగుహనుమంతుంజూచి, సీతాజేవి,
 గుఱంబునొంది, ముఖంబుసిండుఁగన్నీళ్లు
 గాఱ, దిగ్గుత్తికచుట్టి, చెప్పెను-
 అని, తాత్పర్యము-

హనుమకా సింహసంకాశౌ భ్రాతరౌ రామలక్ష్మణౌ
 సుగ్రీవంచ సహమాత్యౌ సర్వాన్సూక్రియాన్యానామయమ్-౨౨

టీక || హనుమకా = హనుమంతుం
 డా! సింహసంకాశౌ = సింహములతో
 సమానులును; భ్రాతరౌ = అన్నదమ్ము

లనగు; రామలక్ష్మణౌ = రామలక్ష్మణు
 లనుగూచియు; సహమాత్యౌ = మం
 త్రులతోఁగూడిన; సుగ్రీవంచ = సుగ్రీవు

జే

జే

శ్రీమ ద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౯౫

స ౪౦

నిగూచియ్య; సర్వాత్ = అందఱను | లునట్టియన్నదమ్ములు రామ లక్ష్మణుల
గూచియ్య; అనామయం = ఆరోగ్య కను, సుగ్రీవునకును , అతనిమంత్రుల
మును; బ్రాహ్మి = చెప్పదువు కను, అందఱికిని, నేను సేమంబుగను
గదా! న్నానని, చెప్పము-అని, తాత్పర్యము.

హనుమంతుడా! సింహంబులంబో

యథాచ స మహాబాహు మాణం తారయతి రాఘవః

అన్తా ధ్వుఖాంబుసంరోధా త్వం సమాధాతు మహాసి. ౨౩

టీక॥ మహాబాహుః = పెద్దచేతులు | మృతింపజేయుటకు; అహాసి = తగు
గల; సః = ఆ; రాఘవః = రాముడు; య దువు.
ధా = ఎట్లు; మాం = నన్ను; అన్తాత్ = మహాబాహుండగునా రాముండిచ్చ
ఈ; ద్వుఖాంబుసంరోధాత్ = దుఃఖస టికివచ్చినా దుఃఖంబుం బోగొట్టునట్లు,
ముద్రముననుండి; తారయతి = తరింపు నీవు, రామునకుండగుమాటలంజెప్పవల
జేయునో; తథా (అధ్యాపృతము) = యును. అని, తాత్పర్యము.
ఆట్లును; త్వం = నీవు; సమాధాతుం = స

ఇమం చ త్రివం మమ శోకవేగమ్

రక్షోభి రేభిః పరిభర్తృనంచ

బ్రూయా స్తు రామస్య గత స్సమీపమ్

శివశ్చ తే ధ్వాస్తు హరిప్రవీర. ౨౪

టీక॥ హరిప్రవీర = వానరులలోమి ఈ; శోకవేగంచ = దుఃఖముయొక్కయ
క్కిలియింబు రాక్రమశాలివగుహనుమం తిశయమును; ఏభిః = ఈ; రక్షోభిః = రా
తుడా! త్వం (అధ్యాపృతము) = నీవు; త్మనులచేత; పరిభర్తృనంచ = బెవరిం
రామస్య = రామునియొక్క; సమీపం = చుటను; బ్రూయాః = చెప్పము. తే = నీ
సమీపమును; గతస్తు = పొందినవాండవై యొక్క; అధ్వాచ = మాగడమును; శి
నంతనె; మమ = నాయొక్క; ఇమం = వః = మంగళకరము; అస్తు = అగుగాక.

వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ నంతయు, వివరముగా రామునకుంజె
దా! నీవు రామునియొద్దకుఁబోయినంత స్వము; నీకుమాగ్గమున సుఖంబుగలు
నె, నేననుభవించుచుండునీదుఃఖమును, గుఁగాక. అని, సీతాదేవి, హనుమంతున
ఇట్లు రాక్షసులునన్ను బెడరించుటను, వీని కుంజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

స రాజపుత్ర్యా ప్రతివేదితార్థః
కపిః కృతార్థః పరిహృష్టచేతాః
అల్పవశేషం ప్రసమిక్త్య కార్యం
దిశం హ్యుదీచీ మనసా జగామ. ౨౫

టికః||సం=అ;కపిః = హనుమంతుఁ శం=దిక్కు-ను;మనసా=మనుసుచేత;జ
దు;రాజపుత్ర్యా = రాచకొమార్తె గామహి=పోయెనుగదా!
యగుసీతాదేవితే; ప్రతివేదితార్థః= ఆ హనుమంతుఁడు, రాచకొమా
తెలుపఁబడినయథాముగలవాఁడై; కృ తేయగుసీతాదేవితెప్పిన యభిజ్ఞానం
తార్థః=నెఱవేఱినపక్షగలవాఁడై; ప బులనుగ్రహించి, కృతార్థుఁడై, పర
రిహృష్టచేతాః= సంతసించినమనసుగ మనంతోషంబువొంది, “యింకకేఁదవ
లవాఁడై; కార్యం=పనిని; అల్పవశే లసినదికొంచెమయన్న”దనియెఱింగి,
పం=కొంచెముమిగతగలదానిగా; ప్ర మనంబునను తర్రపుదిక్కుననుం బోఁగా
సమిక్త్య=చూచి;ఉదీచీ=ఉత్తరపు;ది రెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యావే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, చత్వారింశస్సర్గః.
ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండచత్వారింశస్సర్గటిక ,
ముగిసినది.

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౮౨౧

సరః

అ

ఏకచత్వారింశసర్గః ప్రారంభః.

సచ వాచ్ఛిః ప్రశస్తాభి గణమిష్య్మ పూజిత స్తయా
తస్మా ద్దేశో దపక్రమ్య చింతయామాస వానరీ. ౧

టీక సః=ఆ;వానరశ్చ=హనుమంతుఁ	యామాస=ఆలోచించెను.
దును; గమిష్య్మ=పోబోవువాఁడై;త	అహనుమంతుండు, రామునైదృఙుఁ
యా=ఆసీతచేత; ప్రశస్తాభిః= ఉత్త	బయనంబయి,యాసీతాదేవితేత,నుత్త
మములయిన;వాచ్ఛిః = మాటలచేత;	మవాక్యంబులంగొనియాడంబడి, యా
పూజితః=పూజింపఁబడినవాఁడై; త	ప్రదేశంబునువిడిచి, కొంతయవ్వలికిరి
స్తాత్=ఆ;దేశాత్ = ప్రదేశముననుం	గి,యిట్లని,యాలోచించెను.
డి; అపక్రమ్య=అవ్వలికిఁబోయి;చింత	అని,తాత్పర్యము.

అల్పశేష మిదం కార్యం దృష్టియ మసితేక్షణా
త్రీ నుపాయా నతిక్రమ్య చతుర్థా ఇహవిద్యతే. ౨

టీక ఇదం=ఈ; కార్యం=పని; అ	బడుచున్నది.
ల్పశేషం= కొంచెముమిగతగలది . ఇ	సీతాదేవింజూచినాను; ఇంకరావ
యం=ఈ; అసితేక్షణా=నల్లనికండ్లు	బునిహృదయముండెలిసికొనుటయె కా
గలసీతాదేవి;దృష్టా = చూడఁబడినది.	వలసినది;ఈవిషయమునందు, సామదా
ఇహ= ఈవిషయమునందు ; త్రిణ=	నభేదములుమూఁడుపాయంబులునుబని
మూఁడైన;ఉపాయాన్ = సామదాన	కిరావు; నాలవదగుదండ్లోపాయమునే
భేదంబులనునుపాయంబులను ; అతిక్ర	ప్రయోగింపవలసియున్నది.
మ్య=అతిక్రమించి;చతుర్థః= నాలవ	అని,తాత్పర్యము.
దైనదండ్లోపాయము;దృశ్యతే=చూడఁ	

నసామరక్షస్య గుణాయ కల్పతే

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము

స ౪౧

నచాన వఖోపచితేషు యుజ్యతే
న భేదసాధ్యో బలదర్శితా జనాః
పరాక్రమ స్త్యే వ మమేహ రోచతే. ౩

టిక : రక్షస్సు = రాక్షసులయందు;	తే = రుచించుచున్నది.
సామ = సామోపాయము; గుణా	రావణుండు రాక్షసుండుగావున, న
య = మేలుకొలుగు; సకల్పతే = కాదు.	తనియందు సామోపాయముఁ బ్రయో
లఖోపచితేషు = ధనము చేసిందైనవా	గించుట వలన సేమియుఁ బ్రయోజనముగ
రలయందు; దానం = దానోపాయ	లుగదు; మిక్కిలియు ధనవంతుండుగా
ము; నయుజ్యతే = యుక్తముకాదు. బ	వున దానోపాయంబునుబనికిరాదు; బ
లదర్శితాః = బలము చేతగర్వించిన ; జ	లంబు చేఁగొన్నియున్నాఁడు కావున,
నాః = జనులు; భేదసాధ్యో = భేదోపా	భేదమునకునులాంగఁడు; ఇంకఁబరా
యము చేతసాధింపఁగనివారలు; న =	క్రమంబునె యాశ్రయింప వలయునని
కారు. ఇహ = ఇచ్చట; పరాక్రమస్త్యే	నాకుఁదోఁచుచున్నది.
వ = పరాక్రమమే; మమ = నాకు; రోచ	అని, తాత్పర్యము.

సచాన్య కార్యన్య పరాక్రమా ద్యతే
విశ్వయః కశ్చ డిహోపపద్యతే
హతప్రవీరా హిరణిహి రాక్షసాః
కథంచి దీయ ర్యదిహ ద్య మాదావమ్. ౪

టిక : అన్య = ఈ; కార్యన్య = పనికి; ప	వందు; ("హి" అనునది పాదపూరణా
రాక్రమాద్యతే = పరాక్రమమునువిడి	థకము); హతప్రవీరాః = చంపఁబడి
చి; విశ్వయః = ఉపాయము; కశ్చ	నవీరులుగలవారలై ("హి" అనునది
చ్చ = ఏదియును; ఇహ = ఇచ్చట	పాదపూరణాథకము); కథంచిత్ = ఎ
నోపపద్యతే = సరిపడదు. యత్ = ఏ	ట్లయినను; మాదావం = తిన్నదనము
కారణమువలన; రాక్షసాః = రాక్షసు	ను; ఈయః = పొందుదురు.
లు; అద్య = ఇప్పుడు; రణే = యుద్ధము	ఈకార్యంబుసాధించుటకుఁబరా

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౨౩

స ౪౦

క్రమంబుకన్న చేతెయి పాయపడియు
లేదు; ఇప్పుడునేనుయధముచేసికొంద
ఱరాక్షసవీరులంజంఘదునేని, యారా

క్షునుల్లెట్లునఁగొంచెము వృగుశ్వము
నొందుదురు. అని, తాత్పర్యము.

కార్యే కషణాదిసిద్ధిశ్చైవో బహూ న్యపి సాధయేత్
పూర్వకార్యవిరోధేన స కార్యం కర్తుం షమాతి. ౫

టిక॥ సిద్ధిశ్చైవో బహూపింపబడిన; క
షణాది=కార్యము; కార్యే=చేయఁద
గినదికాఁగాఁయి=ఎవ్వఁడు; పూర్వ
కార్యవిరోధేన= మొదటికార్యముయొ
క్క-విరోధము లేకుండటచేత; బహూ
న్యపి=అనేకమలయిన కార్యములను;
సాధయేత్=సాధించునో; సః= అతఁ
డు; కార్యం=పనిని; కర్తుం=చేయుట

కు; అహాతి=తగును.
ఎవ్వఁడు, తనకాజ్ఞాపింపబడినకా
ర్యమును నెఱవేచిన, యందుకు విరోధ
ములేకుండునట్లు, ఇతరంబులఁజెక్క
కార్యంబులను సాధించునో, అతఁడె,
కార్యంబునేయఁదగినవాఁడు.
అని, తాత్పర్యము,

సహ్యేక స్సాధకో హేతు స్స్వల్పస్యా పీహ కషణాః
యోహ్యథేకం బహుధావేద స సమథోఽథ సాధనే. ౬

టిక॥ ఏకః=ఒక్కఁడైన; హేతుః=
కారణము; ఇహ=ఇచ్చట; స్వల్పస్య=
కొంచెమయిన; కషణాః=కార్య
ముయొక్క-యి; సాధకః=సాధించున
ది; సహి=కాదుగదా! యః=ఎవ్వఁ
డు; అథేకం=కార్యమును; బహుధా=
నానావిధములుగా; వేద=ఎఱుంగునో;
సః=అతఁడు; అథ సాధనే=కార్య
ముసాధించుటయందు; సమథోఽహి=
సమఘటించుగదా!

ఒక్క-కారణమును మాత్రముగొని,
స్వల్పకార్యమునై నను సాధింపవలసిగా
దు; ఇంకషహకార్యమునెట్లుసాధింపవ
చ్చును? కావున, సేనునీతంబుచుటమా
త్రమున నేయేవిఫలము? ఎవ్వఁడుకార్య
మునకు సాధకములయినవానాఁ ధోపా
యంబుల నెఱుంగునో, యతఁడెకార్యం
బుసాధింపంగలండుగాని, యితరునకల
విగాదు. అని, తాత్పర్యము.

ఇహేవతావ త్కృతనిశ్చయో హ్యహమ్
యది ప్రజేయం స్థవగేశ్వరాలయమ్
పరాత్మసమృద్ధవిశేషత త్వవి
త్తతః కృతం స్యాత్తమ భర్తృకాననమ్. ౩

టీక||అహం=నేను; ఇహేవతావత్= ఇచ్చటనే; కృతనిశ్చయం=చేయబడిన శ్చయముగలవాడనై ; పరాత్మసమృద్ధవిశేషత త్వవిత్ = శత్రువులయొక్కయుమనవారలయొక్కయు యుద్ధమునందలి తారతమ్యముయొక్కనిశ్చయమునెఱింగిన వాడనై ; స్థవగేశ్వరాలయం=వానరులకుఁబ్రభుండైనసుగ్రీవుని పట్టణమగు కిష్కింధను; ప్రజేయంయది=పొందుదునేని; తతః=అందువలన;

మమ= నాయొక్క; భర్తృకాననం= ప్రభువుయొక్క-యాజ్ఞ; కృతం=చేయబడినది; స్యాద్ధి=అగున గదా! నేనిచ్చట నెరావణునిబలాబలంబుల నిశ్చయించుకొని, రాక్షసులయందునుమనవారలయందునుంగల యుద్ధమునం వలితారతమ్యముంఁజెలిసికొని, కిష్కింధకుఁబోవుదునేని, యప్పుడు, నేనుసుగ్రీవునియాజ్ఞ నుజుక్కఁగా నెఱవేర్చినవాడనగుదును. అని, తాత్పర్యము.

కథన్ముఖిల్యద్య భవే త్సుఖాగతం
ప్రసహ్య యుద్ధం మమ రాక్షసైస్సహ
తదైవ ఖిల్వాత్మబలంచ సారవ
త్స మానయే న్నాంచ రణే దశాననః. ౪

టీక||అద్య=ఇప్పుడు; మమ=నాకు; రాక్షసైస్సహ= రాక్షసులతోఁగూడ; ప్రసహ్య=బలాత్కారముచేత; యుద్ధం=పోరు; కథన్ముఖిలు=ఎట్లు; సుఖాగతం=అనాయాసముగాఁబ్రాప్తించినది; భవేత్=అగును. నః=ఆ; దశాననః=రావణుడు; తదైవ=అట్లే; ఆత్మబలం

ద=తన సైన్యమును; మాంచ=నన్నును; రణే=యుద్ధమునందు; సారవత్=సారముగల్గినట్లుగా; మానయేత్థలు=విమర్శించుకొనున గదా! ఇప్పుడు, నాకు రాక్షసులతోడ, యుద్ధంబనాయాసంబుగా నేయుపాయంబునంగలుగును? అట్లు యుద్ధంబు చేసిననే

శ్రీమద్రామాయణము * సుందర కాండము. ౧౨౫

స ౪౦

గదా! రావణుండు, తనవారిబలంబును, ను. అని, తాత్పర్యము.
నాబలంబును, జక్క-గాఁ దెలిసికొను

తత స్సమాసాద్య రణే దశాననమ్
సమంత్రవగ్గం సబల ప్రయాయినమ్
హృది స్థితం తస్య మతం బలంచ వై
సుఖేన మత్వా హ మితః భ్రన ర్వశే. ౯

టీక॥ అహం=నేను; తతః= అటు	రణార్థము); సుఖేన= సుఖముచేత;
పిమ్మట; సమంత్రవగ్గం = మంత్రుల	మత్వా=తెలిసికొని; ఇతః=ఇచ్చటనుం
సమాహమతోఁ గూడినవాఁడును; స	డి; పునః=మఱి; వ్రశే= పోయెదను.
బలప్రయాయినం= సేనాధిపతులతోఁ	నేనంతయుద్ధంబున మంత్రసమా
గూడినవాఁడునగు; దశాననం= రావ	హంబుతోను సేనాధిపతులతోనుం గూ
ణుని; రణే=యుద్ధమునందు; సమాసా	డియున్న రావణునెదుర్కొని, నతని
ద్య= పొంది; తస్య= ఆ రావణునియొ	మనంబుననుండు భావంబును, అతనిబ
క్క; హృది= మనసునందు; స్థితం=	లంబును, సుఖంబుగాఁ దెలిసికొని, యి
ఉన్న; మతం=అభిప్రాయమును; బలం	చ్చటనుండిపోయెదను.
చ=బలమును “వై” అనునదిపాదపూ	అని, తాత్పర్యము.

ఇద మస్య నృశంసస్య నందనోపమ ముత్తమమ్
వనం సేత్రమనఃకాంతం నానాద్రుమలతాయుతమ్, ౧౦

టీక॥ నృశంసస్య= క్రూరుండగు;	నది. నానాద్రుమలతాయుతం = నా
అస్య=ఈ రావణునియొక్క; ఇదం =	నావిధములయినవృక్షములతోనుదీఁగెల
ఈ; వనం=అశోకవనము; నందనోప	తోనుగూడినది.
మం=నందనవనముతోఁబోల్కి-గలది. ఉ	కూరుండగుని రావణునిదైనయాయ
త్తమం = శ్రేష్ఠమయినది. సేత్రమనః	శోకవనంబు త్తమంబయి, కండ్లకును మ
కాంతం= కండ్లకునుమనసునకునింపయి	నంబునకును సంతోషంబునెఱుఁచు, నా

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్య సహితము

స ౪౧

నావిధంబులగు వృక్షంబులును దీంకలు చున్నది. అని, తాత్పర్యము.
నుగలిగి, నందనవనంబుపగిడిం, బూపట్టు

ఇదం విధ్వంసయిష్యామి శుష్కం వన మివా నలః
అస్మిన్ భగ్నై తతః కోపం కరిష్యతి దశాననః. ౧౧

టీక అహం(అధ్యాప్యతము)=నేను; ఇదం=ఈయనోకవనమును ; అనలః=అగ్నిహోత్రుడు; శుష్కం=ఎండిన; వనమివ=అడవినివలె; విధ్వంసయిష్యామి=నశింపజేసెదను. అస్మిన్=ఈయనోకవనము; భగ్నై=విఠువలదలగా; తతః=అటుపిమ్మట ; దశాననః=	రావణుడు; కోపం=కోపమును ; కరిష్యతి=చేయఁగలఁడు. అగ్నిహోత్రుం డెండిన యడవి నేను చందంబున, నేనియనోకవనంబును విడిచెదను; నేనుదీనినివిఠువఁగానే, రావణునకు, నాపైఁగోపంబువచ్చును. అని, తాత్పర్యము.
--	--

శతో మహ త్యాశ్వమహాభర్షిణం
బలం సమాచేత్యై రాక్షసాభిః
ప్రకూలకాలాయసపట్టిసాయుధం
శతో మహ ద్యుధ మిదం భవిష్యతి. ౧౨

టీక శతో=అటుపిమ్మట; గాక్షసాభిః=రాక్షసులకుఁ బ్రభుండైన రావణుడు; మహత్=గొప్పదియును; సాశ్వమహారభర్షిణం=గుఱ్ఱములతోను గొప్పరథములతోను ఏనుగులతోనుం గూడినదియును ; త్రికూలకాలాయసపట్టిసాయుధం = త్రికూలంబులును ఇనుముతోఁజేయఁబడిన పట్టినములును నాయుధములునె యాయుధములు గాఁగలది	యనఁగు; బలం=సేనను; సమాచేత్యై=అట్లాపించును. తతః = అటుపిమ్మట; ఇదం=ఈ, నాచేఁగోరఁబడినట్టినుట; మహత్=గొప్పదైన; యుధం=బోరు; భవిష్యతి=కాఁగలదు. అంత, రాక్షసేశ్వరుండగు రావణుండు, గుఱ్ఱములతోను రథములతోనుగ జంబులతోనుం గూడిత్రికూలంబులు నినుపపట్టినంబులును చాచ్చియుండునట్టి,
---	--

గొప్ప సేనంబువును; అంత, నాకునువా | గును. అని, తాత్పర్యము.

రికిని నేనుగొరినట్లు గొప్పయుద్ధంబుగల

అహం తు లై స్సంయతి చండవిక్రమై
స్సమేత్య రక్షోభి రసహ్యవిక్రమః
నిహత్య త ద్రావణచోదితం బలం
సుఖం గమిష్యామి కపీశ్వరాలయమ్. ౧౩

టీక॥ అసహ్యవిక్రమః = ఓర్వరాని లకధిపుఁడైన సుగ్రీవుని పట్టణముగు కి
పరాక్రమంబుగల; అహంతు = నేను పిగ్గంధను; గమిష్యామి = పొందెదను.
ను; చండవిక్రమై = భయంకరమగుపరా ఓర్వంగూడని పరాక్రమంబుగలనే
క్రమముగల; తైః = ఆ; రక్షోభిః = రా నును, భయంకరపరాక్రమశాలులగునా
క్షుసులతో; సమేత్య = చేరి; సంయతి = రాక్షసుల నెదిరించి, యుద్ధంబున, నా రా
యుద్ధమునందు ; రావణచోదితం = వణుండు పంపిన సేననంతయుంజంపి, సు
రావణుని చేజంపఁబడిన; తత్ = ఆ; బ ఖంబుగాఁగి పిగ్గంధకుఁ, బోయెదను. అ
లం = సేనను; నిహత్య = చంపి; సుఖం = ని, హనుమంతుం, డాలోచించెను.
సుఖముగా; కపీశ్వరాలయం = వానరు అని, తాత్పర్యము.

తతో మారుతవ త్క్రద్ధో మారుతి భీమవిక్రమః
ఊరువేగేన మహతా ద్రుమాక్ యేపు మథా రభత్. ౧౪

టీక॥ తతః = అందువలన; అథ = అ గముచేత; ద్రుమాక్ = చెట్లను ; యే
టుపిమ్మట; భీమవిక్రమః = భయంకరం ప్తం = పడఁద్రోయుటకు ; ఆరభ
బగుపరాక్రమముగల; మారుతిః = వా త్ = ప్రారంభించెను.
యుదేవునికుమారుండగు హనుమంతుఁ ఆప్రకారముగా నాలోచించి , భ
దుఃక్రద్ధః = కోపమునొందినవాఁడై; యంకరంబగు పరాక్రమముగలవాయు
మారుతవత్ = వాయువువలె ; మహ పుత్రుండగు హనుమంతుండు, కోపంబు
తా = పెద్దదైన; ఊరువేగేన = తొడలవే వహించి, వాయుదేవునిభంగిన పారంబ

ప్రతిష్ఠాచంద్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౧

గునూరువేగంబున, వృక్షంబులంబడఁ | అని, తాత్పర్యము.
దోయినారంభించెను.

తతస్తు హనుమా స్వీరో బభంజ ప్రమదావనమ్
మత్తద్విజనమాఘష్టం నానాద్రుమలతాయుతమ్. ౧౫

టీక|| తతస్తు = అంతను; వీరః = పరా టిచెను.

క్రమశాలియగు; హనుమాన్ = హను అంతః, బరాక్రమవంతుండగు హను
మంతుఁడు; మత్తద్విజనమాఘష్టం = మ మంతుండు, మదిం చిమనోహరంబుగాఁ
దించినపక్షులచేతఁబ్రవింపఁజేయఁబడిన గూయుచున్న పక్షులతోనొప్పచు నా
దియు; నానాద్రుమలతాయుతం = నా నావిధంబులగు వృక్షములను దీఁగెలు
నావిధంబులగువృక్షంబులతోను దీఁగెల నుంగిరియున్న, యంతఃపురవనమును,
తోనుంగూడినదియునగు ; ప్రమదావ విటిచెను. అని, తాత్పర్యము.
నం = అంతఃపురవనమును; బభంజ = వి

త ద్వనం మధితై ర్వృక్షై ర్భిన్నైశ్చ సలిలాశయైః
చూడతైః పర్వతాగ్రైశ్చ బహువా ప్రియదశనమ్. ౧౬

టీక|| తత్ = అ; వనం = అశోకవన చూచుటగలది; బహువా = ఆయెను.

ము; మధితైః = విజువఁబడిన; వృక్షైః = అట్లువృక్షంబులువిజువఁబడియుఁగొలం
చెట్లచేతను; భిన్నైశ్చ = పగిలిన; సలిలాశ కులుపగులఁగొట్టఁబడియుఁక్రీడాపర్వత
యైశ్చ = కొలంకులచేతను; చూడతైః శిఖరంబులుచూడతంబులయ్యునందు
తైః = చూడఁముగాఁజేయఁబడిన; పర్వ టంజేసి, యాయశోకవనంబు, వికృతం
తాగ్రైశ్చ = పర్వతశిఖరంబులచేతను; బుగాఁగానంబడియెను.
అప్రియదర్శనం = సంతోషకరంబుగాని అని, తాత్పర్యము.

నానాశకుంతవిరుజైః ప్రభిన్నైశ్చ సలిలాశయైః

తామైః కేసలయైః క్లాంతైః క్లాంతద్రుమలతాయుతమ్. ౧౭

సబధౌ త ద్వనం తత్ర దావానలహతం యథా

టీక|| తత్ర = అలంకయందు ; క్లాంతద్రుమలతాయుతం = వాదినవృక్షములు

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము.

స ౪౦

తోనుతఁగలతోనుగూడిన; తత్ = ఆ; వ
నం = అశోకవనము; నానాశకుంఠవిరు
త్తై = నానావిధములయిన పక్షులధ్వను
లచేతను; ప్రభిన్నై = పగలిన; సశలాశ
యై = కొలఁకులచేతను; క్లాంతై = వా
డిన; తామ్రై = ఎఱ్ఱని; కిసలయై = చిగు
రులచేత; దావానలహతంయథా =
దావాగ్నిచేతఁగొట్టుబడినదివలె; సబ
భా = ప్రకాశింపదయ్యె.

అచ్చట, వృక్షములును దీఁగెలునుజీ
గురులనువాడియుండుటచేతను, బట్టు
లుభయంబున నానావిధధ్వనులు సేయు
టచేతను గొలంకులన్నియునాశమునొం
దియుండుటవలనను, ఆయశోకవనంబు,
దావానలంబున దగ్ధమయినట్లు, ఎంత
మాత్రముప్రకాశములేకుండెను.
అని, తాత్పర్యము.

వ్యాకులావరణా శబ్ద విహ్వలాభవ తా లతాః. ౧౪

టీక॥ తాః = ఆ; లతాః = లీఁగెలు;
వ్యాకులావరణాః = కలఁగిన పొగము
నులుగలవై; విహ్వలాభవ = మిక్కిలియు
దుఃఖంబునొందిన స్త్రీలుంబోలె ; శ
బ్దః = ప్రకాశించినవి.

అచ్చటిఁగెలు, ప్రాకుమానులువి
టిగిపడియుండుటంజేసి, మిక్కిలియు
దుఃఖంబునొందిన స్త్రీలపోలిం, జూప
ట్టుచుండినవి. అని, తాత్పర్యము.

లతాగృహై శ్చిత్రగృహేశ్చ నాశితై
మహారై ర్వాళమృతైశ్చ నిర్భుతైః
శిలాగృహై రున్నధితై స్తథా గృహైః
ప్రణష్టరూపం త దభూ న్నహ ద్వనమ్. ౧౫

టీక॥ మహత్ = గొప్పదైన; తత్ =
ఆ; వనం = అశోకవనము; నాశితై = న
శింపఁజేయఁబడిన; లతాగృహైశ్చ = లీఁ
గలతోఁజేయఁబడినయిండ్లచేతను; చి
త్రగృహైశ్చ = నానావర్ణములయిన

గృహములచేతను; నిర్భుతైః = ఎగుర
గొట్టుబడిన; మహారైః = పెద్దసర్ప
ములచేతను; వ్యాళమృతైశ్చ = ద్రూరమృ
గములచేతను; ఉన్నధితైః = పగులగొ
ట్టుబడిన; శిలాగృహైః = తాతియిండ్ల

చేతను; తథా = అట్లు; కృష్ణాః = ఇండ్ల చే
తను; ప్రగట్టరూపం = నశించిన సౌందర్య
ముగలది; అథాత్ = అయ్యెను.

అతాగృహంబులును జిత్రగృహంబు
లునాశంబునొందియు, మహాసర్పంబు
లును దుష్టమృగంబులును ఎల్లెడలంబడవే

యంబడియు, శిలాగృహంబులును సా
ధారణంబులగు గృహంబులును బగులం
గొట్టబడియునుండవలన, నాయశో
కవనంబు, ఎంతమాత్రము సౌందర్యంబు
లేకుండెను. అని, తాత్పర్యము.

సా విహ్వలా శోకలతాప్రతానా
వనస్థనీ శోకలతాప్రతానా
జాతా దశాస్యప్రమదావనస్య
కపే ర్బలాధి ప్రమదావనస్య. ౨౦

టీక॥ దశాస్యప్రమదావనస్య = రా
వణుని స్త్రీలకురక్షకమయిన; ప్రమదా
వనస్య = అంతఃపురవనముయొక్క; అ
శోకలతాప్రతానా = దుఃఖములేర్పి
గెలయొక్క సమూహముగల; సా = అ,
వనస్థనీ = వనసూమి; కపే = హనుమం
తునియొక్క; బలాత్ = బలమువలన; వి
హ్వలా = కలంగినదై; శోకలతాప్రతా
నా = దుఃఖముతోఁగూడిన తీగెలస
మూహముగలది; జాతాహి = అయిన

దిగదా!
రావణుని భార్యలకు నమస్తభోగం
బులొసంగుచు సంతమాత్రముదాధలే
కుండుటవలన దుఃఖంబు నొందకుండినది
తీగెలనొప్పించున్నయాయంతఃపుర వన
ము హనుమంతుని చేపిటువంటి యుం
డుటవలన అందలి తీగెలన్నియు, దుఃఖం
బునొందినట్లు చూపట్టుచుండినవి.
అని, తాత్పర్యము

స తస్య కృత్వా ధకపతే మకపకపి
మకహ ద్వ్యభేకం వనసో మహాత్మనః
యుయుష్మ రేకో బహుభి మకహాబలై
శ్చ్రీయా జ్వలన్తోరణ మాస్థితః కపి. ౨౧

టీక॥ స = అ; మకపకపి = పెద్దకోరియయిన; కపి = హనుమంతుడు; మ

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౩౧

స ౪౨

హత్వనః = అధికమయినపరాక్రమము	చుచు; తోరణం = వెలుపలి ద్వారమును;
గల; అథఃపతే = ధనమునకుఁబ్రభు	అస్థితః = అధిష్ఠించెను.
వయినఃతస్య = ఆరావణునియొక్క;	అహన మంత్రం, డట్లు, మహాపరా
మనసః = మనసునకు; వహత్ = అధిక	క్రమశాలియు ధనవంతుండునగురావ
మయిన; వ్యభీకం = అప్రియమును ; కృ	ణునిమనయినకుగొప్పయక్షియంబుగా
త్వా = చేసి; ఏకః = ఒక్కఁడై; మహాబ	వించి, తానొక్కఁడై, మహాబలశాలుల
లైః = అధికమయినబలముగల ; బహు	గుడెక్కరాక్షసులతోయుద్ధంబునేయ
భిః = పెక్కురాక్షసులతో; యయు	నమకట్టి, కాంతింజేజరిల్లుచు, నాయశో
త్సః = యుద్ధము సేయఁగోరినవాఁడై;	కవనంబువెలుపలి ద్వారంబున, నుండె
శ్రియా = కాంతిచేత; జ్వలన్ = ప్రకాశం	ను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యావే, శ్రీమద్రామాయణే, అఽకావ్యే,

సుందరకాండే ఏకచత్వారింశస్సర్గః.

ఇది, స్వప్రార్థనము.

ఇది, పరమార్థ చంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్య

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండైకచత్వారింశస్సర్గతః,

ముగిసినది.

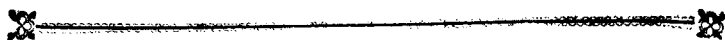
(అపి

ద్విచత్వారింశస్సర్గః పారంభః.

తతః పక్షినినాదేన వృక్షభంగస్వనేనచ

బహుభు స్త్రాససంభ్రాంతా స్సర్వే లంకావాసిన్.

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట;	లంకా	చ = వృక్షములవెనుకటయొక్క-ధ్వనిచే
నివాసినః = లంకయందుండువారలు;	స	తను; త్రాససంభ్రాంతాః = భయంబు
వే = అందఱును;	పక్షినినాదేన = ప	చేదొట్ట్రపాటుగలవారలు ; బహు
క్షులధ్వనిచేతను ;	వృక్షభంగస్వనేన	వుం = అయిరి.

అంత, లంకలోనుండువారందఱును, బత్తులధ్వనులను, వృక్షంబులవిటుచుశబ్దంబులను, విని, భయంబునుదొ	టుపాటునుం, బొందిరి. అని, తాత్పర్యము.
--	--------------------------------------

విద్రుతాశ్చ భయత్రస్తా వినేదు మృగపక్షిణః

టీక॥ మృగపక్షిణః=మృగంబులును బత్తులును; భయత్రస్తాః = భయముచే భయపడినవై; విద్రుతాశ్చ= సాఱినవై యును; వినేదు=అజచినవి.	మృగంబులునుబత్తులును, మహాభయంబునొంది, నలుదెసలకుంబటచుచు, నజచినవి. అని, తాత్పర్యము.
--	---

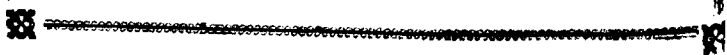
రక్షసాంచ నిమిత్తాని క్రూరాణి ప్రతిపేదితే. ౨

టీక॥ రక్షసాం=రాక్షసులకు; క్రూరాణి=భయంకరములయిన; నిమిత్తానిచ=శకునములును, ప్రతిపేదితే=పొందినవి.	అంత, రాక్షసులకునాశంబుగల్గుననిసూచించునట్టిభయంకరంబులయిన యశుభసమిత్తంబులును, దోచినవి. అని, తాత్పర్యము.
--	--

తతో గతాయాం సిద్ధాయాం రాక్షస్యో వికృతాననాః

త ద్వనం దద్యతు ర్భగ్నం తంచ వీరం మహాకపిమ్ ౩

టీక॥ తతో=అటుపిమ్మట; సిద్ధాయాం=నిదుర; గతాయాం=పోగా; వికృతాననాః = వికారముతోఁగూడినముఖముగల; రాక్షస్యః=రాక్షసస్త్రీలు; భగ్నం= నాశమొందిన; తతో=ఆవనం=ఆయశోకవనమును; వీరం=పరాక్రమవంతుండగుహనుమంతునిం, తాక్రమశాలియైన; తం=ఆ; మహాకపిం= పెద్దకోరియైనహనుమం	తుని; దద్యతుః=చూచిరి. అంత, వికృతంబులగుముఖంబులుగల రాక్షసస్త్రీలు, ఆధ్వనినిద్రమేల్కొని, నాశంబునొందియున్నయాయశోకవనంబును, మహాకాయుండై యున్న పరాక్రమవంతుండగుహనుమంతునిం, చూచిరి. అని, తాత్పర్యము.
--	---

స తా దృష్ట్వా మహాబాహు మహాసత్త్వో మహాబలః
చకార సుమహా గ్రూపం రాక్షసీనాం భయావహమ్. ౪

టీక॥ మహాబాహుః = పెద్దచేతులపం=దేహమును; చకార=చేసెను.
అంగలవాఁడును; మహాసత్త్వః = అధిక మహాబాహుండును మహాపరాక్ర
మయినపరాక్రమముగలవాఁడును; మ మశాలియుమహాభుజుండునగు నాహ
హాబలః = అధికమయినబలముగలవాఁ నుమంతుడు, ఆ రాక్షసస్త్రీలు తన్నుం
డునగు; సః=ఆహనుమంతుండు; తాః= బూచుటంజూచి, వారలకుభయంబుగ
ఆరాక్షసస్త్రీలను ; దృష్ట్వా=చూచి ; ల్లునట్లు, భయంకరమయినగొప్పదేహ
రాక్షసీనాం=రాక్షసస్త్రీలకు; భయా ముదాల్చెను.
వహం = వెఱపుగల్గించునట్టి ; సుమ అని, తాత్పర్యము.
హత్ = మిక్కిలియుండెదనై; యా

తతస్తం గిరిసంకాశ మతికాయం మహాబలమ్
రాక్షసో వాసరం దృష్ట్వా ద్రవచ్ఛ జనకాత్మజమ్. ౫

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; రాక్ష కమహారాజుహుంతురయినసీతాదేవిని;
సః=రాక్షసస్త్రీలు; అతికాయం=పె పప్రచ్ఛః=అడిగిరి.
ద్దమేనుగలవాఁడును; గిరిసంకాశం=ప అంత, నారాక్షసస్త్రీలు, పర్వతం
ర్వతముతో సమానుండైనవాఁడును; మ బంతటిమహాదేహంబు దాల్చియున్నమ
హాబలం= అధికమయినబలముగలవాఁ హాబలుండగునాహనుమంతుంజూచి, సీ
డునగు; తం=ఆ; వాసరం=హనుమంతు తాదేవినిట్లువిప్పచ్చించిరి.
ని; దృష్ట్వా=చూచి; జనకాత్మజం=జన అని, తాత్పర్యము.

కోయం కస్య కుతోవాయం కిన్నిమిత్ర మిహగతం
కథం త్వయా సహానేన సంవాదం కృత ఇత్యుత. ౬

టీక॥ అయం=ఇతఁడు; కః = ఎవ్వఁడు? కస్య=ఎవ్వనివాఁడు? అయం=ఇతఁ

దుఃకుతోనా = ఎచ్చటనుండీ; కిన్నిమి
త్రం=వీప్రయోజనమునుగూర్చి; ఇహ= ఇచ్చటికి; ఆగతః=వచ్చినాఁడు; కథము
త=ఎట్లు; అనేన=ఇతనిచేత; త్వయాస
హ=నీతోఁగూడ; సంవాదః=సంభాష
ణము; కృతః=చేయఁబడినది; ఇతి=అని;

పప్రచ్ఛః(అధ్యాహృతము)=అడిగిరి.
ఇతం డెవ్వఁడు? ఎవ్వఁడుపంపఁగా
వచ్చినాఁడు? ఎచ్చటనుండివచ్చినాఁడు?
ఇచ్చటికెందుకువచ్చినాఁడు? నీతోసం
దుకుసంభాషణముచేసినాఁడు?
అని, తాత్పర్యము.

అచక్షు నో విశాలాక్షి మాధూ త్రే సుభగే భయమ్
సంవాద మసితాపాంగే త్వయా కిం కృతవా నయమ్. ౨

టిక||విశాలాక్షి= పెద్దకండ్లుగల; సుభగే= మనోహరురాలవగునీతాచే
వీ!నః=మాకు; అచక్షు = చెప్పము.
త్రే=నీకు; భయం=వెఱపు; మాధూత్= కలుగకుండుఁగాక. అసితాపాంగే= న
ల్లనికడకండ్లుగలనీతాచేవీ! అయం= ఇ
తండు; త్వయా=నీతోడ; కిం=చేసిఁగూ
ర్చి; సంవాదం=సంభాషణమును ; కృ

తవా=చేసినాఁడు?
నల్లనికడకండ్లుగలదానవు పెద్దకండ్లు
గలదానవు మనోహరురాలవగు నీతా
చేవీ! ఈవానరుండునీతోనేమిమాటలా
డినాఁడు? నీవుభయపడవలదు; మాకున
విస్తరముగాఁజెప్పము. అని, రాక్షసు
లునీతాచేవి, నడిగిరి.
అని, తాత్పర్యము.

అథా బ్రవీ స్త హాసాధ్వీ సీతా సర్వాంగసుందరీ

టిక||అథ=అటుపిమ్మట; మహాసా
ధ్వీ=పూజ్యయైనపతివ్రతయును; స
ర్వాంగసుందరీ=సమ స్తములయిన య
వయవములందు సౌందర్యముగలదియు
నగు; సీతా=సీతాచేవి; అబ్రవీత్ = ప

లికెను.
అంతఁ, బతివ్రతలలో నుత్తమురా
లును సమస్తావయవంబులందునుసౌంద
ర్యంబుగలదియునగు, సీతాచేవి, యిట్లు
ని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

రక్షసాం భీమరూపాణాం విక్షానే మమ కాగతిః. ౪

శ్రీమద్రామాయణము • సుందరకాండము. ౧౫

స ౪౨

<p>టీక॥ భీమరూపాణాం=భయంకరములయినరూపములుగల; రాక్షసాం=రాక్షసులయొక్క; విజ్ఞానే=ఎఱుంగుటయందు; మమ=నాకు; కా=ఏమి; గతిః=ఉపాయము?</p>	<p>భయంకరంబులగు నానావిధరూపంబులుధరించునట్టి రాక్షసులనెఱుంగుటకుశక్తి నాకులేదు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

యాయ మేనాభిజానీత యోయం యద్వా కరిష్యతి
అహిరేవ హ్యహేః పాదాన్విజానాతి న సంశయః.

<p>టీక॥ అయం=ఇతండు; యః=ఎవ్వఁడో; యద్వా=చేసిని; కరిష్యతి=చేయునో; తత్ (అధ్యాహృతము) అసమాచారమును; యాయ మేవ=మీరలె; అభిజానీత=ఎఱుంగుదురు; అహేః=సర్పముయొక్క; పాదాన్=పాదములను; అహిరేవ=సర్పమే; విజానాతి=ఎఱుంగును. సంశయః=సందేహము; న=లేదు.</p>	<p>పాముపాదంబులు పామునకేదెలియునుగాని మఱియెవ్వరికినిదెలియదు; అట్లుమీరురాక్షసులుగావున, రాక్షసులసంగతిమీకేదెలియును; కావున, నీవానరుండెవ్వఁడో యేమిసేయునో యాసమాచారమంతయుమీకేదెలియును; ఇందుసందియములేదు. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

అహ మప్యస్య భీతాస్త్వి నై నం జానామి కో న్వయమ్

<p>టీక॥ అహమపి=నేనును; అస్య=ఈహనుమంతునకు; భీతా=భయపడినదాను; అస్త్వి=అగుదున్నాను. వీనం=ఇతని; నజానామి=ఎఱుంగను. అయం=ఇతండు; కోను=ఎవ్వఁడు?</p>	<p>నేనును, ఇతనింటాచి, భయపడియున్నాను; ఇతఁడెవ్వఁడో నాకుందెలియలేదు; ఇతం డెవ్వఁడు? మీరలేచెప్పుడు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

పెద్ది రాక్షస మేనైనం కామరూపిణ మాగతమ్. ౧౦

టీక॥ అహం (అధ్యాహృతము) = నేను; వీనం = ఈవానరుని; అగతం = వచ్చి

శ్రీకృష్ణాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౨

న; కామరూపిణి = ఇచ్ఛాభీనంబగురూపముగల; రాక్షసమేవ = రాక్షసునిగానే; వేద్మి = తెలిసికొనుచున్నను.
నాకీవానరునింబూడఁగా, నిచ్చకువచ్చినరూపంబు దాల్చుంజాలినరాక్షసుం

డెయిట్లు వానరరూపంబుదాల్చి వచ్చియుండుననితోచుచున్నది. అనిసీతాదేవి, రాక్షసస్త్రీలతోఁజెప్పినది.
అని, తాత్పర్యము.

వై దేహ్య వచనం శ్రుత్వా రాక్షసో విద్రుతా దిశః
స్థితాః కాశ్చి గ్రతాః కాశ్చి ద్రావణాయ నివేదితుమ్. ౧౧

టీక॥ రాక్షస్య = రాక్షసస్త్రీలు; వై దేహ్యః = సీతాదేవియొక్క; వచనం = మాటను; శ్రుత్వా = విని; దిశః = దిక్కులనుగూచి; నిద్రుతాః = పాటిరి. కాశ్చిత్ = కొంచలు; స్థితాః = ఉండిరి. కాశ్చిత్ = కొంచలు; ద్రావణాయ = రావణునికొఱకు; నివేదితుం = దెల్పుటకు;

గతాః = పోయిరి. సీతాదేవిచెప్పినమాటనువిని, యారాక్షసస్త్రీలుభయంబున దిక్కులకుంబజచిరి. కొంచలు సీతారక్షణార్థమయి యచ్చటనుండి; కొంచలు ఈవృత్తాంతముగావలసగు దెలుపఁ బోయిరి. అని, తాత్పర్యము.

రావణస్య సమీపే తు రాక్షసో విక్యతాననా
విరూపం వానరం భీష మాఖ్యాతు ముపవర్తము. ౧౨

టీక॥ విక్యతాననా = వికారముతోఁ గూడినముఖముగల; రాక్షస్య = రాక్షసస్త్రీలు; రావణస్య = రావణునియొక్క; సమీపేతు = సమీపమునండే; విరూపం = పెద్దదేహముగలవాఁడును ; భీషమం = భయంకరుండునగు ; వానరం = హనుమంతుని; ఆఖ్యాతుం = చెప్పుటకు;

ఉపవర్తము = అర్పించిరి. విక్యతంబుం గుముఖంబులుగలరాక్షసస్త్రీలు, రావణునిసమీపంబునకుఁబోయి, మహాకాయుండునుభయంకరుండునగు హనుమంతునిం గూచిఁ చెప్పుసాగిరి. అని, తాత్పర్యము.

అశోకపసికామధ్య రాజక భీషవపుః కపిః

సీతయా కృతసంవాద స్తిష్ఠ తృమితవిక్రమః. ౧౩

టీక॥ రాజు = రావణుడా! భీమ కవనమునడుమను; తిష్ఠతి = ఉన్నాడు.
 వక్త్రః = భయంకరమయిన దేహముగల రావణుడా! భయంకరంబయిన దే
 వాడును; అమితవిక్రమః = కొలతలే హముగలవాడునుగొలదిలేనిపరాక్ర
 నిపరాక్రమంబుగలవాడునగు; కపిః = మంబుగలవాడునగు వానరుండొక్కఁ
 వానరుడు; సీతయా = సీతతో; కృత యు, సీతతో సంభాషించి, యశోకవనంబు
 సంవాదః = చేయఁబడినసంభాషణము నడుమనున్నాడు. అని, తాత్పర్యము.
 గలవాడై; అశోకవనికామధ్యే = అశో

నచ తం జానతీ సీతా హరిం హరిణిలోచనా
 అస్తాభి బహుధా పృష్టా నివేదయితు మిచ్ఛతి. ౧౪

టీక॥ హరిణిలోచనా = జింకయొక్క తం = తెలుపుటకు; నేచ్ఛతి = కోరదు.
 క్కకండ్లవంటి కండ్లుగలదియును; జాన జింకకండ్లవంటి కండ్లుగలదియుజన
 తీ = జనకునికొమార్తెయైనను; సీరాచ = కమహారాజు ప్రత్రయనగుసీత, మేము
 సీతాదేవియు; అస్తాభి, మాచేత; బహు నానావిధంబులనడిగినను, ఆవానరుని
 ధా = నానావిధంబులను; పృష్టా = అడఁ సంగతించెప్పుకున్నది.
 గఁబడినదై; తం = ఆవానరుని; నివేదయి అని, తాత్పర్యము.

వాసవస్య భవేద్దూతో దూతో వై శ్రవణస్యవా
 ప్రేషితోవాపి రామేణ సీతాన్వేషణకాంక్షయా. ౧౫

టీక॥ సః (అధ్యాహృతము) = ఆ కాంక్షయా = సీతయొక్క వెదకుటయం
 వానరుడు; వాసవస్య = దేవేంద్రుని దిచ్చచేత; ప్రేషితోవాపి = పంపఁబడి
 యొక్క; దూతః = దూత; భవేద్దా = నవాఁడో!
 అగునోయేమో! వై శ్రవణస్య = కుబే ఆవానరుండు, దేవేంద్రుండుపంపఁ
 రునియొక్క; దూతోవా = దూతయో! గావచ్చినదూతయో! కుబేరుని దూత
 రామేణ = రామునిచేత; సీతాన్వేషణ యో! అట్లు గాక, రాముండు, సీతనువే

ప్రతిపదాంధ్రటికాతాత్పర్యము

౪౪౨

దకుటై పంపినదూతయో! యేమియుఁ జెలియకున్నది. అని, తాత్పర్యము.

తేన త్వద్భృతరూపేణ య త్త తవ మనోహరమ్
నానామృగగణాకీణం ప్రమృష్టం ప్రమదావసమమ్. ౧౫

టీక॥ తవ = నీయొక్క; మనోహరం = సుందరమయినదియును; నానామృగగణాకీణం = నానావిధములయిన మృగములచేతవ్యాపింపఁ బడినదియును; గు; ప్రమదావసం = అంతఃపురవసము; యత్ (అస్తి) = ఏదిగలదో; తత్ = అది; అద్భుతరూపేణ = ఆశ్చర్యకరంబగుదేహముగల; తేనయ = అతనిచేతనే;	ప్రమృష్టం = నశింపఁ జేయఁబడినది. నానావిధంబులగు మృగంబులతో నొప్పుచుమనోహరంబై యున్న నీయంతఃపురవసంబంతయు మహాకాయుండగుచావానరుండుతనదేహంబునకుఁజూపరులచేరువాండ, నాశంబునొందించెను. అని, తాత్పర్యము.
---	---

న తత్ర కశ్చిదుద్దేశో య స్తేన నవినాశితః

టీక॥ యః = ఏది; తేన = ఆవానరునిచేత; నవినాశితః = నశింపఁజేయఁబడలేదో; సః (అధ్యాహృతము) = అట్టి ఉద్దేశః = ప్రదేశము; కశ్చిత్ = ఒకానొక	టియును; తత్ర = అచ్చట; న = లేదు. అయంతంపురంబున, నతండు, నాశంబునొందింపని ప్రదేశ మొక్కటియు నులేదు. అని, తాత్పర్యము.
--	--

యత్ర సా జానకీ సీతా స తేన నవినాశితః. ౧౬

టీక॥ యత్ర = అచ్చట; జానకీ = జనకునికొమార్తెయగు; సా = ఆ; సీతా = సీతాదేవి; అస్తి = (అధ్యాహృతము) = ఉన్నదో; సః = ఆవృక్షము; తేన = ఆవానరునిచేత; నవినాశితః = న	శింపఁజేయఁబడదయ్యె. జనకమహారాజుకొమార్తెయగు సీతాదేవియున్న వృక్షము మాత్రము ఆవానరుండు, విలువఁడయ్యె. అని, తాత్పర్యము.
---	--

జానకీరక్షణార్థంవా శ్రమాద్వా నోపలభ్యతే

శ్రీమద్రామాయణము • సుందరకాండము. ౧౭

స ౪౨

<p>టిక్కతత్ (అధ్యాత్మము) = అది; జానకీరక్షణార్థంవా = సీతయొక్క ర క్షించుటకొఱకో; శ్రమాద్వా = అలస టవలననో; నోపలభ్యతే = అగప డలేదు.</p>	<p>అట్లతండు, సీతయున్నవృక్షంబును, సీతసురక్షించుటకై, విటువలేదో, లేక, యలసటవలన నెఱువఁడయ్యెనో, తెలి యలేదు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

అథవా కశ్యమస్తస్య నైవ తేనాభిరక్షితా. ౧౮

<p>టిక్క అథవా = అటుగా చేసి; తస్య = అతనికి; శ్రమః = అలసట; కః = ఏడి? నై వ = ఆసీతయే; తేన = ఆవానరునిచేత; అ భిరక్షితా = కాపాడబడినది.</p>	<p>అటుగా చేసి, అతనికి శ్రమం చెక్కడి ది? సీతసురక్షించుటకై యెయతండు, ఆ చెట్టును విటువఁడయ్యె. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

చారుపల్లవప్రష్పాద్యం యం సీతా స్వయ మాస్థితా
ప్రవృద్ధ శ్శింశుపావృక్ష స్సవ తేనాభిరక్షితః. ౧౯

<p>టిక్క చారుపల్లవప్రష్పాద్యం = సుం దరములయినచిగురులతోను బూలతో నుంగూడిన; యం = ఏవృక్షమును; సీ తా = సీతాదేవి; స్వయం = తానె; ఆస్థి తా = అధిష్టించినదో; సః = అట్టి; ప్రవృ ద్ధః = పెరిగిన; శింశుపావృక్షశ్చ = శింశు పావృక్షమును; తేన = ఆవానరునిచేత;</p>	<p>అభిరక్షితః = కాపాడబడినది. సీతాదేవి, తానే సుందరంబులయిన చిగురులతోను బువ్వములతోను జలఁగు చున్నయొక్క శింశుపావృక్షమునొద్దఁ బోయియుండినది; అతండాశింశుపా వృక్షమునుంగూడ, విటువఁడయ్యె. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

తస్యో గ్రరూపస్యో గ్ర త్వం దండ మాజ్ఞాతు మహానీ
సీతా సంభాషితా యేన తద్వనంచ వినాశితమ్. ౨౦

<p>టిక్క ఉగ్ర = అధికమయినకోపంబుగల రావణుడా! యేన = ఎవ్వనిచేత; సీతా</p>	<p>సీత; సంభాషితా = సంభాషించబడిన దో; తత్ = ఆ; వనంచ = అశోకవనము</p>
---	--

౪౪౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౨

ను;వివాశితం;నశింపజేయబడినదో;తన్య=అట్టి;ఉగ్రయాపన్య=భయంకరమయినమేనుగలవానరునకు;త్వం= నీవు; ఉగ్రం=తీవ్రమయిన; దండం=శిక్షను; ఆజ్ఞాతుం = ఆజ్ఞాపించుటకు; అహా= నీ=తగుదువు.

మహాకోపముగల రావణుడా! నీత

తోసంభాషించి ఆయశోకవనంబునంతయునశింపజేసియిట్లు రెండువిధములను మహాపరాధంబుగావించినభయంకరాకాయండగునావానరునకు,నీవిప్పుడు, తీవ్రమయిన శిక్షయాజ్ఞాపింపవలయును. అని, తాత్పర్యము.

మన పరిగృహీతాం తాం తవ రక్షోగణేశ్వర క స్సీతా మభిభాషేత యో నస్యాత్మక్తజీవితః. ౨౧

టీక|| రక్షోగణేశ్వర=రాక్షసులను మాహామున కధిపుండవగు రావణుడా! యో=ఎవ్వఁడు; త్వక్తజీవితం = విడువబడిన ప్రాణముగలవాఁడు ; నస్యాత్ = కాడో; నః (అధ్యాత్మతము)=అట్టి; కః=ఎవ్వఁడు, తవ = నీయొక్క; మనఃపరిగృహీతాం = మనస్సుచేతగ్రహింపబడిన; తాం=ఆ ; సీతాం = సీతనుగూచిక ; అభిభాషే

త=మాటలాడును. రాక్షసేశ్వరుండవగు రావణుడా! బ్రతుక నిచ్చగలవాఁ డెవ్వఁడును, నీవు మనంబునల బిగ్రహించి యున్నసీతతోమాటలాడఁడ? ఈవానరుండమాటలాడినాఁడు, కావున,నతండుకలబ్రతుకంబాలఁడు. అనిరాక్షసస్త్రీలు, రావణునితోఁజెప్పిరి; అని, తాత్పర్యము.

రాక్షసీనాం వచ శ్శ్రుత్వా రావణో రాక్షసేశ్వరః హుతాగ్ని రివ జజ్వల కోపసంవతి తేక్షణః. ౨౨

టీక||రాక్షసేశ్వరం=రాక్షసులకుఁ బ్రభుండగు; రావణం= రావణుఁడు; రాక్షసీనాం = రాక్షసస్త్రీలయొక్క; వచః= మాటను ; శ్రుత్వా = వి

ని ; కోపసంవతి తేక్షణః = కోపముచేఁద్రిప్పుబడిన కండ్లుగలవాఁడై ; హుతాగ్నిరివ= హోమముసేయఁబడినయగ్ని హూత్రమువలె; జజ్వల=

శ్రీ మద్రామాయణము * సుందర కాండము. ౪౪౧

స ౪౨

మండెను.

రాక్షసేశ్వరుండగు రావణుండు,
రాక్షసస్త్రీలుచెప్పినమాటనువిని, మ
హాకోపంబునొంది, కండ్ల గ్రడ్డుత్ర

ప్పుడు, నేతిచేవ్రేల్చబడిన యగ్ని హోమ
త్రంబుమండునట్లు, మండెను.
అని, తాత్పర్యము.

తస్య క్రుద్ధస్య నేత్రాభ్యాం ప్రాపత స్సగ్రవిందవః
దీప్తాభ్యామివ దీపాభ్యాం సాఙ్గిష స్సేహబిందవః. ౨౩

టీక॥ క్రుద్ధస్య=కోపంబునొందిన; పడినవి.

తస్య = ఆరావణునియొక్క; నేత్రా
భ్యాం=కండ్లనుండి; అగ్రవిందవః=కన్నీ
టిబిందువులు; దీప్తాభ్యాం = మండుచు
న్న; దీపాభ్యాం=దీపంబులనుండి; సాఙ్గి
షః=మంటతోగూడిన; స్సేహబిందవః
వ=నూనెబిందువులవలె; ప్రాపతః =

మండుచున్నదీపంబులనుండి మంట
లతోగూడనూనెబిందువులు నేలంబడు
నట్లు, క్రుద్ధుండగునారావణుని నేత్రం
బులనుండి, మిక్కిలియువేడియైన క
న్నీటిబిందువులు పడినవి.
అని, తాత్పర్యము.

ఆత్మన స్సవృశాః శూరాః కింకరాన్నామ రాక్షసాః
వ్యాధిదేశ మహాతేజా నిగ్రహథం హనుమతః. ౨౪

టీక॥ మహాతేజాః = అధికమయినవ

రాక్రమముగలరావణుండు; హనుమ
తః = హనుమంతునియొక్క; నిగ్రహ
థం=నిగ్రహించుటకొఱకు; ఆత్మనః =
తనకు; సవృశాః = సమానులయిన;
శూరాః = యుద్ధశూరులైనట్టి; కింక
రాన్నామ = కింకరులనిప్రసిద్ధులయిన;

రాక్షసాః = రాక్షసులను; వ్యాధిదేశ =
అంత, మహాపరాక్రమ శాలియగు
రావణుండు, బలంబునందనకుసమాను
లునుశూరులునగు కింకరులను రాక్షసు
లను, హనుమంతునినిగ్రహింప, నాజ్ఞా
పించెను. అని, తాత్పర్యము.

తేషా మశీతిసాహస్రం కింకరాణాం తరస్సీవనామ్

టీక॥ తరస్సీవనాం = బలవంతులయిన; తేషాం = ఆ; కింకరాణాం = కింకరుల

యొక్క; అశీతిసాహస్రం = ఎనుబదివేలు; ఆసీత్ (అధ్యాహృతము) = ఉండెను. బలవంతులగు కింకరులను రాక్షసుల పుడెనిమిదివేలమందియుండిరి. అని, తాత్పర్యము.

సర్వయు ర్భవనా త్తస్మా త్కూటముద్గరపాణయః. ౧౫
మహాదరా మహాదంష్ట్రాః ఘోరరూపా మహాబలాః
యుద్ధాభిమనస స్సర్వే హనుమద్గ్రహణోద్యతాః. ౧౬

టీక॥ కూటముద్గరపాణయః = కూటమను నాయుధములును ఇనుపగుడియలును శేతులంగలవారలును; మహాదరాః = పెద్దకడుపులుగలవారలును; మహాదంష్ట్రాః = పెద్దకోఱులుగలవారలును; ఘోరరూపాః = భయంకరమయినరూపము గలవారలును; మహాబలాః = అధికమయినబలముగలవారలనగు; తే (అధ్యాహృతము) = ఆకింకరులు; సర్వే = అందఱును; యుద్ధాభిమనసః = యుద్ధమున కభిముఖమయిన మనసుగలవారలై; హనుమద్గ్రహణోద్యతాః = హనుమంతునిపట్టుకొనుటయందుఁ బ్రయత్నముగలవారలై; తస్మాత్ = అ; భవనాత్ = ఇంటనుండి; సర్వయుః = వెడలిరి. పెద్దకడుపుగలవారలును పెద్దకోఱులుగలవారలును భయంకరాకారులును మహాబలశాలులునగునాకింకరులను రాక్షసులందఱును, గూటంబునినుపగుడియలను శేతులంబులై యుద్ధంబునకునన్నద్ధులై హనుమంతునిపట్టుకొనఁదలంచి, యింటనుండి వెడలిరి. అని, తాత్పర్యము.

తే కపింద్రం సమాసాద్య తోరణస్త మవస్థితమ్
అభిచేతు మహావేగాః పతంగ ఇవ పావకమ్. ౧౭

టీక॥ మహావేగాః = అధికమయినవేగముగల; తే = ఆకింకరులు; తోరణస్తం = బహిర్వాహరంబుననున్నవాడును; అవస్థితం = సన్నద్ధంబున వాడునగు; కపింద్రం = వానరశ్రేష్ఠుండైన హనుమంతుని; సమాసాద్య = సమీపించి; పతంగాః = విడుతలు; పావకమివ = అగ్నిహోత్రమునుగూర్చివలె; తం (అధ్యాహృత

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౪౩

స ౪౨

<p>ము) = ఆహనుమంతుని గూచిక; అభిషే తుం = ఎదురుగాఁబోయిరి.</p> <p>మహావేగులగునాకింకరులు, ఆయ శోకపనికబహిద్వాఁరంబునయుద్ధంబు</p>	<p>నకుసన్నద్ధుండైయున్న హనుమంతునిం జూచి, మిడుతలగ్నిహోత్రముపైకిఁబో వునట్లు, అతనిపైకిఁబోయిరి, అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

తే గదాభిర్విచిత్రాభిః పరిఘైః కాంచనాంగఙ్ఘైః
ఆజఘ్నుర్వానరశ్రేష్ఠం శరైశ్చ దిత్యసన్నిభైః. ౨౮

<p>టీక॥ తే = ఆకింకరులు; విచిత్రాభిః = నానావర్ణములయిన; గదాభిః = గద లచేతను; కాంచనాంగఙ్ఘైః = బంగారపు ఘాతములుగల; పరిఘైః = ఇనుపగుది యలచేతను; ఆదిత్యసన్నిభైః = సూర్యు నితోసమానములయిన; శరైశ్చ = బాణ ములచేతను; వానరశ్రేష్ఠం = వానరుల లోనుత్తముండైన హనుమంతుని; ఆజ</p>	<p>ఘ్నుః = కొట్టిరి. ఆకింకరులు, వానరోత్తముండగు హనుమంతుని, నానావర్ణములయిన గ దలచేతను బంగారముతో నలంకరింపఁ బడినయనుపగుదియలచేతను, సూర్యుని భంగి వెలుంగుచున్న బాణంబులచేత నుం, బ్రహరించిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

ముద్గరైః పట్టినైశ్శూలైః ప్రాసతోమరశక్తిభిః
పరివార్య హనుమంతం సహసా తస్థురగ్రతః. ౨౯

<p>టీక॥ తే (అధ్యాహృతము) = ఆకిం కరులు; ముద్గరైః = ఇనుపగుదియలతో ను; పట్టినైః = అడ్డకత్తులతోను; శూ లైః = శూలములతోను; ప్రాసతోమర శక్తిభిః = ఈఁటెలతోనుతోమరముల నునాయుధంబులతోను చిల్లకోలలతో ను; సహసాః (అధ్యాహృతము) = కూ డినవారలై; సహసా = శత్రుముగా;</p>	<p>హనుమంతం = హనుమంతుని; పరి వార్య = చుట్టి; అగ్రతః = ముందట; త స్థుః = ఉండిరి. ఆకింకరులంత, నినుపగుదియలనడ్డ కత్తులను శూలంబుల నీఁటెలను దోమ రంబులను జిల్లకోలలను, ధరించి, శీ ఘ్రింబున హనుమంతుం జుట్టుముట్టి, యుండిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

వ్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్య సహితము.

స ౪౨

హనుమా నపి తేజస్వీ శ్రీమా న్వర్వతసన్నిభః
క్షీతా వావిధ్య లాంగూలం ననాదచ మహాస్వనమ్. ౩౦

టీక॥ తేజస్వీ = అధికమయినపరాక్రమముగలవాఁడును; శ్రీమాన్ = అందఱికిఁన్న నధికుండును ; పర్వతసన్నిభః = పర్వతముతో సమానుఁడు నగు ; హనుమానపి = హనుమంతుండును ; క్షీతా = ఛూమియందు ; లాంగూలం = తోఁకను ; ఆవిధ్య = కొ	ట్టి = ; మహాస్వనం = అధికమయినధ్వనిగల్గినట్లుగా; ననాదచ = అటచెను. మహా పరాక్రమశాలియు శ్రీమంతుండునుబర్వతాకాయండును హనుమంతుండు! త్రోఁకను నేలపైఁగొట్టి, మహాధ్వనిగల్గినట్లు, అటచెను! అని, తాత్పర్యము.
---	--

స ఛూత్వా సుమహాకాయో హనుమా న్మారుతాత్తజః
ధృష్ట మా సోఢిటయామాన లంకాం శక్తేఽపూరియన్. ౩౧

టీక॥ మారుతాత్తజః = వాయుదేవునికుమారుండయిన; హనుమాన్ = హనుమంతుండు ; సుమహాకాయః = మిక్కిలియుండెదదైనదేహముగలవాఁడు; ఛూత్వా = అయి; శక్తేన = ధ్వనిచేత; లంకాం = లంకాపట్టణమును ; పూరియన్ = నిండుచు; ధృష్టం = గట్టిగా ; ఆ	సోఢిటయామాన = ఘటించుచున్నెను. వాయుదేవునికుమారుండగు హనుమంతుండు, విడియులపైఁచిరూపంబుధరించి, లంకాయంతయు శబ్దంబు నిండునట్లు, గట్టిగాఘటించుచున్నెను. అని, తాత్పర్యము.
--	---

తస్యై సోఢిటితశక్తేన మహతా సానునాదినా
పేతు ర్విహంగా గగనా దుచ్చై శ్చేద మఘోషయత్. ౩౨

టీక॥ తస్య = ఆహనుమంతునియొక్క; మహతా = పెద్దదైన; సానునాదినా = ప్రతిధ్వనితోఁజూడిన; ఆసోఢిటి	తశక్తేన = ఘటమునట్టుటయొక్కధ్వనిచేత, విహంగాః = పక్షులు ; గగనాత్ = ఆకాశంబుననుండి; పేతుః =
--	--

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౪౫

స ౪౨

పడినవి. సః (అధ్యాహృతము) = అహను
మంతుడు; ఇదంచ = ఈమాటను ; ఉ
చైచిః = ఉన్నతముగా; అఘోషయత్ =
అఱచెను.

భయంకరంబును బ్రతిధ్వనులు గలది

యునగునాహనుమంతుని యాసోక్తిత
ధ్వనిచేతనాకాశంబుననుండెపక్షులు నే
లంబడినవి; అంతనాహనుమంతుండు,
గట్లని, గట్టిగా నఱచెను.

అని, తాత్పర్యము.

జయ త్యతి బలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలిః

రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవే చాభిపాలితః. ౩౩

టీక॥ అతిబలిః = అధికమయినబలము
గల; రామః = రాముడు; జయతి = అంద
టికన్ననధికుండుగానున్నాడు . మహా
బలిః = అధికమయినబలముగల; లక్ష్మణ
శ్చ = లక్ష్మణుండును; జయతి (అధ్యా
హృతము) = అందఱి కన్న నధికుండుగా
నున్నాడు. రాఘవేణ = రామునిచేత,
అభిపాలితః = రక్షింపబడిన; రాజా =
రాజైన; సుగ్రీవః = సుగ్రీవుండు ; జయ

తి = అందఱి కన్న నధికుండుగానున్నా
డు.

మహాబలుండగురామండు జయం
బుగల్గి యున్నవాడు; మహాబలుండగు
లక్ష్మణుండును జయంబు గల్గియున్న
వాడు; వానర రాజుండగు సుగ్రీవుండు
ను, రామునిచేఁబరిపాలితుండై జయం
బుగల్గి యున్నవాడు.

అని, తాత్పర్యము.

దాసోహం కోసలేంద్రస్య రామస్యా క్లిష్టకర్మణః

హనుమాన్ శత్రునైన్యానాం నిహంతా మారుతాత్పజః. ౩౪

టీక॥ అహం = నేను ; కోసలేంద్ర
స్య = కోసల దేశమునకధిపతియగు ; అ
క్లిష్టకర్మణః = దుఃఖములేనికార్యము
లుగల; రామస్య = రామునకు; దాసః =
దాసుండను. హనుమాన్ = హనుమం
తుండను పేరుగలవాడను. శత్రునైన్యా

నాం = శత్రువులనైన్యములయొక్క; ని
హంతా = చంపువాడను . మారుతా
త్పజః = వాయుదేవుని కుమారుండను.
నేను, ఎట్టికార్యంబునందును క్లेशం
బునొందనివాడనుగోసల దేశాధిపతి
యునగురామునకుదాసుండను; హను

మంతుండనుపేరుగలవాడను; శత్రునై కుమారుండను. అని, తాత్పర్యము.
వ్యంబులంజంపువాడను; వాయు దేవుని

న రావణసహస్రం మే యుద్ధే ప్రతిబలంభవేత్
శిలాభిస్తు ప్రహరతః పాదపైశ్చ సహస్రశః. ౩౫

టీక॥ శిలాభిస్తు=తాల్ల చేతను; పాద బలముగలది; సభవేత్=కాదు.
పైశ్చ=వృక్షముల చేతను; సహస్రశః= తాల్ల చేతను వృక్షంబుల చేతనువే
వేయివిధంబులుగా; ప్రహరతః=కొట్టు యివిధంబులంబ్రహరింపుచు విహరిము
చున్న; మే=నాకు; యుద్ధే = యుద్ధము సేయుచుండునాకు, యుద్ధంబునవేయి
నందు; రావణసహస్రం = రావణుల మందిరావణులుసరికాఁజాలరు.
యొక్కవేయి; ప్రతిబలం= సరియయిన అని, తాత్పర్యము.

అదణ్యైత్వా పురీం లంకా మభివాద్యచ మైథీలిమ్
సమృద్ధాథోఽగమిష్యామి మిషతాం సర్వరక్షసామ్. ౩౬

టీక॥ అహం(అధ్యాహృతము)=నే యెదను.
ను; సర్వరక్షసాం= సమస్తరాక్షసులు నేను, ఈరాక్షసులందఱునుదూడు
ను; మిషతాం = చూచుచుండఁగా; లంకుండఁగానే యీలంకాపట్టణమునంత
కాం=లంకయును; పురీం=పట్టణమును; యునశింపఁజేసి, సీతాదేవికినమసాగర
అదణ్యైత్వా=పీడించి; మైథీలిం = సీ ముచేసి, కృతార్థుఁడనై, రాముమెద్ద
తాదేవిని; అభివాద్యచ= నమస్కరించి కుఁబోయెదను. అని, హనుమంతుండుగ
యు; సమృద్ధాథోఽ= సంపూర్ణముయి ట్టిగానఱచెను. అని, తాత్పర్యము.
నపనిగలవాడనై ; గమిష్యామి=పో

తస్య సన్నాదశబ్దేన తే భవన్త్యశంకితాః
దదృశుశ్చ హనుమాంతం సంధ్యా మేఘ మివోన్నతమ్. ౩౭

టీక॥ తే=అశంకరులు; తస్య= అహనుమంతునియొక్క; సన్నాదశబ్దేన =

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౪౬

స౪౨

అటుమొక్క ధ్వనిచేత ; భయ శంక తాః=భయముచేతభయపడిన వారలు; అభవః=అయిరి. ఉన్నతం= పొడవైన; సంధ్యామేఘమివ(స్థితం)= సంధ్యాకాలమునందలి మేఘమువలెనున్న; హనుమంతం = హనుమంతుని; దృశుశ్చ=చూచిరియు.

అకింకరులు, అహనుమంతుడుచేసి నమహాధ్వనికి, భయంబునొంది, అప్పుడు, సంధ్యాకాలంబునందలి మేఘంబుంబోలెనట్లున్నతుండై రక్తవణుకండై క్రాలుచున్నహనుమంతుంబొచిరి. అని, తాత్పర్యము.

స్వామిసందేశనిశ్చంకా స్తతస్తే రాక్షసాః కపిమ్ చిత్రైః ప్రహరణై ర్భీమై రభిషేతు స్తతస్తతః. ౩౮

టిక||తతః=అటుపిమ్మట; తే=ఆ; రాక్షసాః=రాక్షసులు; స్వామిసందేశ నిశ్చంకాః=ప్రభువుయొక్క యాజ్ఞచే భయములేనివారలై; తతస్తతః=అచ్చటచ్చటనుండి; చిత్రైః=నానావిధములయిన; భీమైః=భయంకరములయిన; ప్రహరణైః=ఆయుధములచేత ; కపిం=

హనుమంతుని; అభిషేతుః=ఎదిరించిరి, ప్రహరించిరనుట. అంత, నాకింకరులు, రాజాజ్ఞకుబద్ధులుకావున, భయంబువిడిచి, యచ్చటచ్చటదూరంబుననుండి, భయంకరంబులయిననానావిధాయుధంబుల, హనుమంతుంబ్రహరించిరి. అని, తాత్పర్యము.

స తైః పరివృత శ్శూరై స్సర్వత స్సమహాబలిః ఆససాదా యసంభీమం పరిఘం తోరణాశ్రితమ్. ౩౯

టిక||సమహాబలిః=అధికమయినబలముతోఁగూడిన; సః=అహనుమంతుండు; సర్వతః=అంతటను; శూరైః=యౌధంబునందుభయములేనట్టి; తైః=ఆరాక్షసులచేత; పరివృతః=చుట్టబడినవాడై; తోరణాశ్రితం=ద్వారమునుబొంది

యున్న; ఆయసం=ఇనుముతోఁజేయఁబడిన; భీమం=భయంకరమయిన ; పరిఘం=గుదియను; ఆససాద=పొందెను. అంత, మహాబలుండగు హనుమంతుండు, నాలుగుప్రక్కలను శూరులగు నాకింకరులచేతఁబరిచేష్టింపఁబడినవాఁ

౪౪౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్య సహితము

స ౪౨

దై, ఆద్యారంబుననున్న భయంకరంబు | అని, తాత్పర్యము.
గునినుపగుదియ యొద్దకుఁబోయెను.

స తం పరిఘ మా దాయ జఘాన రజనీచ రాఙ్

టీక సః=ఆహనుమంతుండు; తం=	ఆహనుమంతుండు, ఆయినుపగుది
ఆ; పరిఘం= ఇనుపగుదియను ; ఆదా	యందీసికొని, రాక్షసులంజంపెను.
య=తీసికొని; రజనీచ రాఙ్=రాక్షసుల	అని, తాత్పర్యము.
ను; జఘాన=చంపెను.	

స పన్నగమి వాదాయ స్ఫురంతం వినతాసుతః. ౪౦
విచచారాం బరే వీరః పరిగృహ్యచ మాయతిః

టీక వీరః= పరాక్రమశాలియును;	ని; పరిగృహ్యచ=పట్టుకొనియు; అంబ
మారుతిః=వాయుఁడేవుని కుమారుండు	రే, ఆకాశమునందు; విచచార=తిరిగెను
నగు; సః=ఆహనుమంతుండు ; స్ఫురం	పరాక్రమశాలియగు నాహనుమం
తం=ప్రకాశించుచున్న; తం (అధ్యా	తుండు, గరుత్మంతుండుసహజంబుఁ దిసి
హృతము)=ఆయినుపగుదియను ; ప	కొనునట్లు ఆయినుపగుదియుం జేకొని,
న్నగం= సర్పమును; వినతాసుతః=ఇవ	జేతంబట్టుకొని, యాకాశంబునవిహరిం
గరుత్మంతుండువలె; ఆదాయ= తీసికొ	చెను. అని, తాత్పర్యము.

స హత్వా రాక్షసా స్వీరాఙ్ కింకరా వ్తారు తాత్తజః. ౪౧
యద్ధకాంక్షీ పున ద్వీర స్తోరణం సముపాశ్రితః

టీక మారుతాత్తజః=వాయుఁడే	సాఙ్=రాక్షసులను; హత్వా=చం
పునికుమారుండును; వీరిః= పరాక్రమ	పి; పునః=మఱల; యద్ధకాంక్షీ=యు
శాలియునగు ; సః= ఆహనుమంతుం	ద్ధమునుగోరినవాఁడై; తోరణం=ద్వా
డు; వీరాఙ్=పరాక్రమశాలులయిన;	రమును; సముపాశ్రితః=పొందినాఁడు,
కింకరాఙ్ = కింకరులను ; రాక్ష	వాయుప్రత్రుండును బరాక్రమవం

శ్రీమద్రామాయణము * సుందర కాండము. ౪౪

స ౪౨

తుండునగు హనుమంతుండు, వీరులగు బసనె, యుండెను.
నాకింకరులనురాక్షసులంజంపి, మఱల అని, తాత్పర్యము.
యుద్ధంబుఁగోరి, యాబహిద్వారం

తత స్తస్మాద్భయో స్తుక్తాః కఠిచి త్తత్ర రాక్షసాః. ౪౨
నిహతాః కింకరా సర్వా నావణాయ స్యవేదయన్

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; తత్ర= అచ్చట; తస్మాత్=ఆ; భయో=భయము వలన; ముక్తాః= విడువఁబడిన, పాఠినయనుట; రాక్షసాః = రాక్షసులు; కఠిచిత్=కొందఱు; హతాః=చంపఁబడిన; కింకరా=కింకరులను; సర్వా=అందఱను; నావణాయ=రావణునికొ	జకున్యవేదయన్=తెలిపిరి. అంత, నచ్చటనుండి, భయంబునంబాతినకొందఱురాక్షసులు, “కింకరులందఱుహనుమంతునిచేఁజంపఁబడిరి.” అని, రావణునకుంజెప్పిరి. అని, తాత్పర్యము.
---	---

స రాక్షసానాం నిహతం మహాద్భలం
నిశమ్య రాజా పరివృత్తలోచనః. ౪౩
సమాదిదేశౌ ప్రతిమం పరాక్రమే
ప్రహస్తపుత్రం సమరే సుమజాయమ్

టీక॥ సః=ఆ; రాజా=రావణుండు; రాక్షసానాం=రాక్షసులయొక్క; మహత్=గొప్పదైన; బలం=నైస్యమును; నిహతం=చంపఁబడినదనిగా; నిశమ్య=విని; పరివృత్తలోచనః = త్రిప్పఁబడినకండ్లుగలవాఁడై; పరాక్రమే=పరాక్రమమునందు; అప్రతిమం=సరిలేనివాఁడును; సమరే = యుద్ధమునందు; సుదుజాయం = ఎంతమాత్రముజయింపఁగూడనివాఁడునగు; ప్రహస్తపుత్రం=ప్రహస్తునికొడుకును; సమాదిదేశ=ఆజ్ఞాపించెను. రావణుండు, కింకరులందఱునుజంపఁబడుటనువిని, కోపంబునఁగఁడ్లుద్రిప్పఁచుటరాక్రమంబున నెదురులేనివాఁడునుయుద్ధంబునజయింపనలవిగానివాఁ
--

దునగు, ప్రహస్తప్రతుని, హనుమం | అని, తాత్పర్యము.
తునిపైకిఁబోవనాజ్ఞాపించెను.

ఇత్యాపే, శ్రీమద్రామాయణే, అదికావ్యే,
సుందరకాండే, ద్విచత్వారింశస్సర్గః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండద్విచత్వారింశస్సర్గటిక,
ముగిసినది.

(అ)

త్రిచత్వారింశస్సర్గప్రారంభః.

తత స్స కింకరాన్వత్యా హనుమాన్భాన మాస్థితః

టీక॥ సః=ఆ; హనుమాన్=హను | నాడు.

మంతుడు; కింకరాన్=కింకరులను; ఆహనుమంతుడెట్లు కింకరులంజం
హత్వా=చంపి; తతః= అటుపిమ్మట; పి, యంత, నిట్లనియాలోచించెను.
భానం=చింతను; ఆస్థితః = పొంది | అని, తాత్పర్యము.

వనం భగ్నం మయా కైత్యప్రాసాదో న వినాశితః. ౧

టీక॥ మయా=నాచేత; వనం=అశో | లేదు.

కవనము; భగ్నం=విఘటించినది. కై నేనశోకవనంబును విఠినానుగాని,
త్యప్రాసాదః= దేవాలయమువంటిమే దేవాలయమువంటియామేదను విఘట
డ; నవినాశితః = నశింపఁజేయఁబడ నైతిని. అని, తాత్పర్యము.

తస్మాత్ప్రాసాద మశ్యేవ భీమం విధ్వంసయాన్యహమ్

టీక॥ తస్మాత్ = అందువలన; అహం= నేను; భీమం=భయంకరమగు ;

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౫౦

స ౪౩

ప్రాసాదమప్యేవ=మేడనుగూడనే; వి | బునుంగూడబగులంగొచ్చెదను. అని, హ
ధ్వంసయామి=నశింపజేసెదను. | నుమంతుండాలోచించెను.
అందువలన, నేనీచైత్యప్రాసాదం | అని, తాత్పర్యము.

ఇతి సంచిత్త్య మనసా హనుమాన్ దర్శయన్ బలమ్. ౨
చైత్యప్రాసాద మాప్లుత్య మేరుశృంగ మివో న్నతమ్
ఆరురోహ కపిశ్రేష్ఠో హనుమా న్నారుతాత్మజః. ౩

టీక|| హనుమాన్ = హనుమంతుం | ముయొక్క శిఖరమువలెనున్న ; చైత్య
డు; మనసా=మనసుచేత; ఇతి=ఇట్లు; | ప్రాసాదం= దేవాలయమువంటి మేడ
సంచిత్త్య= ఆలోచించి; బలం=బలము | ను; ఆరురోహ=ఎక్కి-ను.
ను; దర్శయన్ = చూపువాడై; ఆప్లు | వానరశ్రేష్ఠుండును వాయుకుమా
త్య=ఎగిరి; కపిశ్రేష్ఠః= వానరశ్రేష్ఠుం | రుండునగు హనుమంతుం డిట్లాలోచిం
డును; మారుతాత్మజః= వాయుదేవు | చి, తనబలంబుచూపుటకై, యెగిరి ,
నికుమారుండునగు; హనుమాన్ = హ | మేరుశిఖరంబుం బోలె నత్యున్నతంబై
నుమంతుండు; ఉన్నతం=పొడవైన; మే | యున్నచైత్యప్రాసాదంబుమీదికిదుమి
రుశృంగమివ (స్థితం) = మేరుపర్వత | కెను. అని, తాత్పర్యము.

ఆరుహ్య గిరిసంకాశం ప్రాసాదం హరియాధవః
బభౌ స నుమహాతేజః ప్రతిసూర్యఇవోదితః. ౪

టీక|| నుమహాతేజః= మిక్కిలియు | ఇవ=రెండవసూర్యుండువలె; బభౌ=
నధికమయినకాంతిగల ; హరియాధ | ప్రకాశించెను.
వః=వానరసమూహమును బాలించున | వానరోత్తముండును గాంతిమం
ట్టిసః= ఆహనుమంతుండు; గిరిసంకా | తుండునగునాహనుమంతుండు , పర్వ
శం= పర్వతముతో సమానంబయిన; | తాకారంబయినచైత్యప్రాసాదం బధి
ప్రాసాదం=మేడను; ఆరుహ్య = ఎ | రోహించి , రెండవసూర్యుండనందగి
క్కి; ఉదితః=ఉదయించిన; ప్రతిసూర్య | యొప్పుచుండెను. అని, తాత్పర్యము.

సంప్రధృప్యచ దుర్ధక్షణం చైత్యప్రాసాద ముత్తమమ్
హనుమాన్ ప్రజ్వల స్తత్త్వై పారియాత్రోపమోఽ భవత్. ౫

టీక॥ హనుమాన్ = హనుమంతుండు; ఉత్తమం = శ్రేష్ఠమయినదియు; దుర్ధక్షణం = ఎదిరిపడగూడనిదియునగు; చైత్యప్రాసాదం = దేవాలయమువంటి మేడను; సంప్రధృప్యచ = నశింపజేసియు; లత్త్వై = జయలక్ష్మీచేత; ప్రజ్వలన్ = వెలుంగుచు ; పారియాత్రోపమో = పారియాత్రపర్వతమతోఁబోల్చి గలవాఁడు; అభవత్ = ఆయెను. హనుమంతుండు, ఎవ్వరికినిజొరరానియుత్తమంబగునాచైత్యప్రాసాదమునునశింపజేసి, జయలక్ష్మీసమేతంబై, పారియాత్రపర్వతంబుకరణి, వెలుంగుచుండెను. అని, తాత్పర్యము.

స భూత్యా సుమహాకాయః ప్రభావా న్మారుతాత్తజః
ధృష్ట మాస్ఫీటయామాస లంకాం శద్దేన పూరయత్. ౬

టీక॥ మారుతాత్తజః = వాయుజేఁపునికొడుకైన; సుమహాకాయః = అహనుమంతుండు; ప్రభావాత్ = ప్రభావమువలన; సుమహాకాయః = మిక్కిలియుండెడదేహముగలవాఁడు; భూత్యా = అయి; శద్దేన = శబ్దముచేత; లంకాం = లంకను ; పూరయత్ = నింపుచు; ధృష్టం = గట్టిగా ; ఆస్ఫీటయామాస = ఘటించుచున్నాను. అంత, వాయుకుమారుండగు హనుమంతుండు, ప్రభావంబువలన, మిక్కిలియుగొప్పదేహముదాల్చి, శబ్దములంకయంతయునింపునట్లు, గట్టిగా, ఘటించుచున్నాను. అని, తాత్పర్యము.

తస్య స్ఫోటితశద్దేన మహతా శ్రోత్రఘాతినా
పేతు ర్విహంగమా స్తత్ర చైత్యపాలాశ్చ మోహితాః. ౭

టీక॥ తస్య = అహనుమంతునియొక్క; మహతా = పెద్దదియును; శ్రోత్రఘాతినా = చెవులనుపొందినట్టి; ఆస్ఫోటితశద్దేన = భుజించుచున్నట్టుయొక్క; విహంగమా = విహంగము; స్తత్ర = అచ్చట; మోహితాః = పరులు; పేతుః = పడినవి; చైత్య

పాలాశ్చ = చైత్యప్రాసాదమునురక్షిం
చువారలును; మోహితాః = మూర్ఛ
నొందినారు.
చెవులకుబాధసేయునట్టియాహనుమం
తునియాసాఫీటితధ్వచేతఁ , బక్షులా

కాశంబుననుండి, నేలఁబడినవి; ఆచైత్య
ప్రాసాదంబునఁగావలియున్నరాక్షసు
లందఱునుమూర్ఛబొందిరి,
అని, తాత్పర్యము.

అస్త్రవిజయతాం రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలిః
రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేనా భిపాలితః. ౮

టీక||అస్త్రవిత్ = అస్త్రంబులనెఱిం
గిన; రామః = రాముఁడు; జయతాం =
అందఱి కన్న నధికుండుగా నుండుఁ
గాక. మహాబలిః = అధికమైనబలముగల;
లక్ష్మణశ్చ = లక్ష్మణుండును; జయతు (అ
ధ్యాహృతము) = అందఱి కన్న నధికుండు
గానుండుఁగాక. రాఘవేన = రాముని
చేత; అభిపాలితః = రక్షింపఁబడిన; రా
జా = సుగ్రీవుండు; జయతి = అందఱి కన్న

నధికుండుగానుండుఁగాక.
సమస్తములయినయస్త్రంబులనెఱింగి
నరాముండుజయంబునొందుఁగాక; మ
హాబలుండగు లక్ష్మణుండును జయంబు
నొందుఁగాక. వానరరాజుండగు సుగ్రీ
వుండును, రామునిచేరక్షింపఁబడినవాఁ
డై, జయంబునొందుఁగాక.
అని, తాత్పర్యము.

దాసో హం గోసలేంద్రస్య రామస్యా క్లిష్టకమణః
హనుమాన్ శత్రునైన్యానాం సిహంతా మారుతాత్తజః. ౯

టీక||అహం = నేను; గోసలేంద్రస్య = గో
సలదేశమునకధిపతియైన ; అక్లిష్టక
ర్మణః = దుఃఖములేనికార్యములుగల; రా
మస్య = రామునియొక్క; దాసః = దాసుఁ
డను. హనుమాన్ = హనుమంతుండను
వాఁడను. శత్రునైన్యానాం = శత్రువు

లనైన్యములయొక్క; సిహంతా = చం
పువాఁడను. మారుతాత్తజః = వాయు
దేవునికుమారుండను.
నేను, గోసలదేశాధిపతియను ఎట్టి
కార్యంబునందును క్లేశంబు నొందనివాఁ
డునగు, రామునకుదాసుండ; హనుమం

తుండనువాడ; శత్రుసేన్యంబులం జం | అని, తాత్పర్యము.
పువాడ; వాయుదేవునికిమారుండ-

న రావణసహస్రం మే యుద్ధే ప్రతిబలం భవేత్
శిలాభిస్తు ప్రహరితః పాదపైశ్య సహస్రశః. ౧౦

టీక|| శిలాభిస్తు=తాళ్ల చేతను; పా | అది; సభవేత్=కాదు.
దపైశ్య=వృక్షములచేతను ; సహస్ర | తాళ్ల చేతనువృక్షంబులచేతను నా
శః=వేయివిధములను; ప్రహరితః=కొ | నావిధంబులంబ్రహరించుచు విహారంబు
ట్టుచున్న; మే=నాకు; యుద్ధే = యుద్ధ | సేయుచున్ననాకు, యుద్ధంబున, వేయి
మునందు; రావణసహస్రం=రావణుల | మందిరావణులను, సరికాంచాలరు-
వేయి; ప్రతిబలం=సరియైనబలముగ | అని, తాత్పర్యము-

అడఁయిత్వా పురీం లంకా మభివాద్యచ మైధీలీవ
సమృద్ధాథో గమిష్యామి మిషతాం సర్వరక్షసామ్. ౧౧

టీక|| అహం(అధ్యాహృతము)=నే | వాడనై; గమిష్యామి=పోయెదను.
ను; సర్వరక్షసాం = సమస్తరాక్షసులు | నేను, ఈ రాక్షసులందఱుం జూచు
ను; మిషతాం= చూచుచుండఁగా; లం | చుండఁగానే, లంకాపట్టణముననశించు
కాం=లంకయును; పురీం=పట్టణమును; | జేసి, సీతాదేవిని సమసారముచేసి, కృ
అర్థయిత్వా=పీడించి; మైధీలీం= సీతా | తాధుండనై, రామునొద్దకుఁబోయె
దేవిని; అభివాద్యచ = నమస్కరించి | దను. అని, హనుమంతుండు గట్టిగాఁజె
యు; సమృద్ధార్థః = ఈదేవినపనిగల | పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఏవ ముక్త్యా విమానస్థ శైచిత్ర్యస్థా హరియాధపః
సనాద భీమనిహోదో రక్షసాం జనియన్ భయమ్. ౧౨

టీక|| విమానస్థః=చైత్ర్యస్థాసాదం | దః = భయంకరమయినకంఠధ్వనిగల
బునందునున్నవాడును ; భీమనిహో | వాడును; హరియాధపః = వానరస

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౫౫

స ౪౩

మూహముఁ బాలించునట్టి వాఁడనగు
హనుమంతుండు; చైత్యస్థానం = చైత్య
ప్రాసాదమునందున్న రాక్షసులనుగూ
ర్చి; ఏవం = ఇట్లు; ఉక్త్వా = చెప్పి; రాక్ష
సాం = రాక్షసులకు; భయం = వెఱపు
ను; జనయన్ = పుట్టింపుచు; ననాదం = అ
జచెను.

ఇట్లు, ఆవాసరో శ్రమండగుహను
మంతుండు చైత్య ప్రాసాదంబుననుండు
వారలకుం దెలియఁజెప్పియారాక్షసుల
కుభయంబుగల్గనట్లు, భయంకరంబయి
నధ్వనిం, గావించెను.
అని, తాత్పర్యము.

తేన శబ్దేన మహతా చైత్యపాలా శ్శతం యయుః

గృహీత్వా వివిధా నస్తాన్ నానా వృద్ధాన్ పరశ్వధాన్. ౧౩

టీక॥ మహతా = గొప్పదైన; తేన = పోయిరి.

ఆ; శబ్దేన = ధ్వనిచేత; చైత్యపాలాః = చై
త్యప్రాసాదమునురక్షించునట్టివారు; శ
తం = నూర్గురు; ప్రాసాన్ = ఈఁటెల
ను; బృద్ధాన్ = కత్తులను; పరశ్వధాన్ =
గండగొడ్డళ్లను; వివిధాన్ = నానావిధ
ములయిన; అస్తాన్ = ఆయుధముల
ను; గృహీత్వా = తీసికొని; యయుః =

అమహాధ్వనివిని, యాచైత్యప్రాసా
దంబునురక్షించు వారలనుగూర్చురా
క్షసులు, ఈఁటెలబుద్ధంబులుగండగొడ్డ
ళ్లు మొదలగునానావిధంబులగునాయు
ధంబులందీసికొని, హనుమంతునిపైకిఁ
బోయిరి. అని, తాత్పర్యము.

విస్మజంతో మహాకాయా మారుతిం పర్యవారయన్

టీక॥ మహాకాయాః = గొప్పదేహ

ములుగల రాక్షసులు; అస్తాన్ (అధ్యా
హృతము) = ఆయుధములను ; విస్మజం
తః = విడుచుచు ; మారుతిం = వాయుకు
మారుండయిన హనుమంతుని; పర్యవా

రయన్ = చుట్టుకొనిరి.
గొప్పదేహంబుగలయారాక్షసులు,
నానావిధాయుధంబులం బ్రయోగింపు
చు, వాయుపుత్రుండగు హనుమంతుం
బుట్టుముట్టిరి. అని, తాత్పర్యము.

తే గదాభి ర్విచిత్రాభిః పరిఘైః కాంచనాంగజైః. ౧౪

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౩

ఆజఘ్ను ర్వానరశ్రేష్ఠం బాదై శ్చాదిత్యసన్నిభైః

టీక॥ తే=ఆరాక్షసులు ; విచిత్రా	జఘ్నుః=కొట్టిరి.
భిః = నానావర్ణములైన; గదాభిః=	ఆరాక్షసులు , నానావర్ణముల
గదలచేతను ; కాంచనాంగదైః =	యినగదలచేతనుబంగారముచే నలంక
బంగారపుపూనులుగల ; పరిష్టైః=	రింపఁబడియుండునినుపగుడియల చేత
నుపగుడియలచేతను; ఆదిత్యసన్నిభైః=	నుసూర్యునిభంగివెలుంగుచున్న చాణం
సూర్యునితోసమానములయిన; బాదై	బులచేతను, వానరోత్తముఁ దగు నా
శ్చ=చాణములచేతను; వానరశ్రేష్ఠం=	హనుమంతుం బ్రహరించిరి.
వానరోత్తముండగుహనుమంతుని ; ఆ	అని, తాత్పర్యము.

ఆవతేభవ గంగాయా స్తోయస్య విప్రులో మహాక. ౧౫
పరిక్షిప్య హరిశ్రేష్ఠం స బభౌ రక్షసాం గణః

టీక॥ మహాక=పెద్దదైన; రక్షసాం=	సుడివలె; బభౌ=ప్రకాశించెను.
రాక్షసులయొక్క ; సః=ఆ; గణః=స	అష్టమవానరశ్రేష్ఠుండగు హను
మూహము; హరిశ్రేష్ఠం= వానరోత్త	మంతుంబుట్టుకొన్న యారాక్షసులగా
ముండగుహనుమంతుని ; పరిక్షిప్య=చు	ప్పసమూహము, గంగాజలంబులందరి
ట్టుకొని; గంగాయాః=గంగానదియొ	గొప్పసుడివలెనొప్పుచుండెను.
క్క; తోయస్య=జలముయొక్క ; వి	అని, తాత్పర్యము.
ప్రులః=వికౌలమయిన; ఆవతేభవ =	

తతో వాతాత్తజః క్రుద్ధో భీమం రూపం సమాస్థితః. ౧౬

టీక॥ తతో=అటుపిమ్మట ; వాతా	పొందినాడు.
త్తజః = వాయుకుమారుండగుహను	అంత, వాయుదేవునికుమారుండగు
మంతుండు; క్రుద్ధః= కోపమునొందిన	హనుమంతుండు, కోపించి, భయంకరం
వాదై; భీమం= భయంకరమయిన ;	బగురూపంబుధరించెను.
రూపం=చేహమును ; సమాస్థితః =	అని, తాత్పర్యము.

ప్రాసాదస్య మహాస్తస్య స్తంభం హేమపరిష్కృతమ్
ఉత్పాటయిత్వా వేగేన హనుమా స్తవనాత్మజః. ౧౩
తత స్తం భ్రామయామాస శతధార మ్మహాబలిః

టీక॥ మహాబలిః = అధికమయినబలి
ముగల; పవనాత్మజః = వాయుదేవునికు
మారుండగు; హనుమాన్ = హనుమం
తుండు; మహాస్తస్య = ఉన్నతమయిన
ఖరముగల; ప్రాసాదస్య = చైత్యప్రా
సాదముయొక్క; హేమపరిష్కృతం =
బంగారముచేసలంకరింపబడిన; స్తం
భం = స్తంభమును; వేగేన = వేగముచే
త; ఉత్పాటయిత్వా (ఉత్పాట్య) = పెట్టి
కి; తతః = అటుపిమ్మట; తం = ఆ స్తంభ

మును; శతధా = నూలువిధములుగా; అ
రం = శీఘ్రముగా; భ్రామయాస = త్రి
ప్పెను.

మహాబలండును వాయుపుత్రుండు
నగు హనుమంతుండును, బంగారముచే
సలంకరింపబడినయూ చైత్యప్రాసాద
మందలి స్తంభమును వేగంబునం బెట్టికి,
దానిం బలువిధంబుల శీఘ్రంబుగాఁచి
ప్పెను-అని తాత్పర్యము.

తత్ర చాగ్నిస్సమభవత్ప్రాసాదశ్చాప్యదహ్యత. ౧౪

టీక॥ తత్ర = అచ్చట; అగ్నిశ్చ = అగ్ని
హోత్రమును; సమభవత్ = పుట్టెను;
ప్రాసాదశ్చాపి = చైత్యప్రాసాదము
ను; అదహ్యత = దహింపబడినది.

అట్టిలా స్తంభమును ద్రిప్పటచేత ని
ప్పుట్టినది; దానిచేతనా చైత్యప్రాసా
దంబంతయు మండిపోయినది.

అని, తాత్పర్యము.

దహ్యమానం తతో దృష్ట్వా ప్రాసాదం హరియాధపః
స రాక్షసశతం హత్వా వజ్రేణేంద్ర ఇవాసురాన్. ౧౫
అంతరిక్షే స్థిత శ్శ్రీమా నదం వచన మబ్రవీత్

టీక॥ శ్రీమాన్ = అందఁటికన్ననధి
కుండును; హరియాధపః = వానరస

మూహముఁబాలించునట్టి వాఁడునగు
సః = అహనుమంతుండు; తతః = అటు

పిమ్మట;దహ్యమానం=దహింపఁబడుచున్న;ప్రాసాదం=చైత్యప్రాసాదమును;దృష్టా=చూచి;తేన (అధ్యాపృతము)=ఆ స్తంభముచేత;రాక్షసశతం=రాక్షసులయొక్క-నూటిని;వజ్రేణ=వజ్రాయుధముచేత; ఇంద్రః = దేవేంద్రిండు;అసురాణాం = అసురులంబోలె;హత్వా=చంపి; అంతరిక్షే=ఆకాశమునందు;స్థితః=ఉన్నవాడై;ఇదం=

ఈ;వచనం=మాటను; అబ్రవీత్=పలికెను.

శ్రీమంతుండును వానరశ్రేష్ఠుండునగునాహనుమంతుండు , ఆచైత్యప్రాసాదంబుదగ్గనుగుటంజూచి , ఆస్తంభముచేత,ఇంద్రుండువజ్రముచేత నసురులంజంపునట్లు, ఆరాక్షసులనూర్వురంజంపి,యంతరిక్షంబుననుండి,యిట్లని,చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

మాదృశానాం సహస్రాణి విస్ఫుష్టాని మహాశ్చనామ్. ౨౦
బలినాం వానరేంద్రాణాం సుగ్రీవవశవతఃనామ్

టీక॥మహాత్మనాం=అధికమయినవరాకృతిమముగలవారలును;బలినాం=అధికమయినబలముగలవారలును;సుగ్రీవవశవతఃనాం=సుగ్రీవునియధీనతయందున్నవారలునగు;మాదృశానాం=నావంటివారలయిన; వానరేంద్రాణాం=వానర శ్రేష్ఠులయొక్క ; సహస్రా

ణి=వేలు;విస్ఫుష్టాని=పంపఁబడినవి. మహాపరాక్రమశాలులును మహాబలులును సుగ్రీవునివశంబుననున్నవారలు నగునావంటివానరశ్రేష్ఠులు, వేనవేలుగా,సుగ్రీవునిచే , సీతాదేవినివెదకుటకై,పంపఁబడిరి. అని, తాత్పర్యము.

అటంతి వసుధాం కృత్వాం వయ మస్యేవ వానరాః. ౨౧

టీక॥వయం=మేమును;అస్యే=ఇతరులయిన;వానరాశ్చ=వానరులును;కృత్వాం=సమస్తమయిన; వసుధాం=భూమియంతయు; అటంతి=తిరుగుచున్నారు.

మేముమాత్రమేకాదు; ఇంకననేకులువానరలిట్లుభూమియంతయు,సీతనువెదకుచుండిరుగుచున్నారు.

అని, తాత్పర్యము.

దశనాగబలాః కేచి త్కేచి ద్దశగుణోత్తరాః

కేచి న్నాగసహస్రస్య బహువు స్తుల్యవిక్రమాః. ౨౨

టీక॥ కేచిత్ = కొందఱు; దశనాగబ	మముగలవారలు; బహువుః = అయిరి.
లాః = పదియేనుంగులబలముగలవార	అందుఁ, కొందఱుపదియేనుంగులబ
లు. కేచిత్ = కొందఱు; దశగుణోత్త	లంబుగలవారలు; కొందఱునూతేనుం
రాః = పదంతలచేసరికులు, నూతేనుం	గులబలముగలవారలు; కొందఱువేయి
గులబలముగలవారలనుట. కేచిత్ = కొం	మేనుంగులబలముగలవారలు.
దఱు; నాగసహస్రస్య = ఏనుంగులవేయి	అని, తాత్పర్యము.
కి; తుల్యవిక్రమాః = సరియైనపరాక్ర	

సంతి చౌఘబలాః కేచి త్కేచి ద్ద్వాయుబలోపమాః

అప్రమేయబలా శ్చాన్యే తత్రా స న్న్వరియాధపాః. ౨౩

టీక॥ తత్ర = అచ్చట; కేచిత్ = కొం	హములంబాలించువారలు; అప్రమేయ
దఱు; ఓఘబలాశ్చ = ఓఘమనెడుసంఖ్యగ	బలాః = కొలఁత పెట్టరానిబలముగలవా
లయేనుంగులబలముగలవారలును; సం	రలు; అసన్ = అయిరి.
తి = ఉన్నారు. కేచిత్ = కొందఱు; వా	అచ్చటఁ, కొందఱు, ఓఘమనుసంఖ్య
యుబలోపమాః = వాయువుయొక్క-బ	గలయేనుంగులబలముగలవారలు; కొం
లంబుతోఁబోల్కి-గలవారలు, అంతటిబ	దఱువాయుబలముగలవారలు; ఇతరుల
లముగలవారలనుట. అన్యే = ఇతరులయి	గువానరశ్రేష్ఠుల బలమునకుఁ గొలంది
న; హరియాధపాశ్చ = వానరసమూ	యెలేదు. అని, తాత్పర్యము.

ఈదృగ్విధై స్తు హరిభి ర్వ్యతో దంతసఖాయుధైః

శతై శ్శతసహస్రైశ్చ కోటిభి రయుతైరపి. ౨౪

ఆగమిష్యతి సుగ్రీవ సుర్వేషాం వో నిషూదనః

టీక॥ వః = మీయొక్క; సర్వేషాం =	తనఖాయుధైః = దంతములునుగోల్లిన
అందఱియొక్క-యు; నిషూదనః = చంపు	యాయుధంబులు గాఁగల ; ఈదృగ్వి
వాఁడగు; సుగ్రీవస్తు = సుగ్రీవుఁడును. దం	ధైః = ఇట్టి; హరిభిః = వానరులచేత; శ

తైః=నూలులచేతను ; శతసహస్రైః సుగ్రీవుడు, దంతములు నఖములునా శృ=లక్షలచేతను; అయుతైరపి=దశస యుధములుగాఁగల యిట్టి వానరులు, హస్తములచేతను; కోటిభిః=కోటులచే నూలులుగాను దశసహస్రంబులు గా తను;వృతస్తు=చుట్టబడినవాఁడైయే;ఆ నులక్షలుగాను గోటులుగానుంగొల్వఁ గమిష్యతి=రాఁగలఁడు. గా,నిచ్చటికిరాఁగలఁడు.

మిమ్ములనందఱుంజంపునట్టి వాఁడగు అని, తాత్పర్యము.

నేయ మస్తీ పురీ లంకా న యూయం నవరావణిః. ౨౫
యస్తా దిత్వోకునాథేన బద్ధం వైరం మహాత్మనా

టిక॥యస్తాత్=ఎందువలన;మహాత్మ యు;న=లేదు. రావణశృ= రావణుండు నా=అధికమయినపరాక్రమముగల, లే ను;న=లేఁడు.
క, పూజ్యమయినస్వభావంబుగల; ఇ మీరుమహాత్ముండగు రామునితోవై త్వోకునాథేన= ఇత్వోకువంశమునం రంబువహించినారు, కావున, నింకనీలం బుట్టినవారలకుఁ బ్రభుండైన రాముని కాపట్టణమెంతమాత్రమునుండదు, నా తో;వైరం=పగ;బద్ధం=కట్టబడినవో; శంబునొందును; మీరునుండరుచంపబ తస్తాత్(అధ్యాహృతము)=అందువల డుదురు; అట్లు రావణుండునింకనుండఁ న;ఇయం=ఈ;లంకా= లంకయును;పు డు.అని,హనుమంతుండు,చెప్పెను.
రీ=పట్టణము;న=లేదు,యూయం=మీ అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యావే, శ్రీమద్రామాయణే, అదికావ్యే,
సుందరకాండే, త్రిచత్వారింశస్సర్గః.
ఇది, స్వప్రార్థనము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్రీ
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండత్రిచత్వారింశస్సర్గటిక,
ముగిసెడిది.

అ

చతుశ్చత్వారింశసగ్ ప్రారంభః.

సందిప్తో రాక్షసేంద్రేణ ప్రహస్తస్య సుతో బలీ
జంబుమాలీ మహాదంష్ట్రో నిర్జగమ ధనుర్ధరః. ౧
రక్తమాల్యాంబరధర స్సగ్ధీ రుచిరకుండలః
మహాస్వివృత్తనయన శ్చండ స్సమరదుర్జయః. ౨
ధను శ్చక్రధనుః ప్రఖ్యం మహా ద్రుచిరసాయకమ్
విష్పారయానో వేగేన వజ్రాశనిసమస్వనమ్. ౩

టీక॥ మహాదంష్ట్రః = పెద్దకోటలు
గలవాఁడును; రక్తమాల్యాంబరధరః =
ఎఱ్ఱనిపుష్పమాలికలనువస్త్రములను ధరించినవాఁడును; స్సగ్ధీ = మంచిపుష్ప
మాలికలు గలవాఁడును ; రుచిరకుండలః = సుందరములయినకుండలములుగలవాఁడును; మహా = పెద్దదేహము
గలవాఁడును; వివృత్తనయనః = గుండ్రములయినకండ్లుగలవాఁడును; చండః = భయంకరుండును; సమరదుర్జయః = యుద్ధంబునందు జయింప నలవిగానివాఁడును; బలీ = అధికమయినబలముగలవాఁడును; రాక్షసేంద్రేణ = రాక్షసులకుఁ బ్రభుఁడైనరాక్షసిచేత; సందిప్తః = ఆఱ్ఱాపింపఁబడినవాఁడును; ప్రహస్తస్య = విహస్తునియొక్క; సుతో = కొడుకునగు; జంబుమాలీ = జంబుమాలియనువాడు;

ధనుర్ధరః = వింటినిధరించినవాఁడై; శక్తిధనుః ప్రఖ్యం = ఇంద్రధనుస్సుతోసమానమయినదియు; మహాత్ = గొప్పదియు; రుచిరసాయకం = సుందరములయినబాణంబులుగలదియునగు; ధనుః = వింటిని; వేగేన = వేగముచేత; వజ్రాశని సమస్వనం = పిడుగుమోతతోసమానమయినధ్వనిగల్గునట్లు ; విష్పారయానః = సారింతుచు; నిజాగామ = వెడలెను.

మహాదంష్ట్రుండును, ఎఱ్ఱనిపుష్పమాలికలును వస్త్రంబులునుధరించిన వాఁడునుశిరంబునంబూలు ముడుచుకొన్నవాఁడునుసుందరంబులయిన కుండలములుగలవాఁడునుమహాకాయుండునుగుండ్రములయిననేత్రములుగలవాఁడునుభయంక రాకారుండునుయుద్ధంబుననేవ్య

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౪

రికినిజయింపనలవిగానివాడును బ్రహ్మ స్తునిపుత్రుండునగు జంబుమాలి యను వాడు, రావణునిచేనాడ్డాపీతుండై, ఇం ద్రధనుస్సుంబోలినగొప్పధనువునునుండ	రములయినబాణంబులుండాల్పి, విమగు పడినట్లు మహాధ్వనిగలుగునట్లునారిసా రించుచు, మానుమంతునిమీఁదికి, వెడతెను అని, తాత్పర్యము.
---	---

తస్య విష్ణోరఘోషేణ ధనుషో మహతా దిశః
ప్రదిశశ్చ సభత్యైవ సహసా సమపూర్వతః. ౪

టీక॥ తస్య = ఆజంబుమాలియొక్క; ధనుషః = వింటియొక్క; మహతా = పె ద్దదైన; విష్ణోరఘోషేణ = నారిసారిం చుటయొక్కధ్వనిచేత; దిశః = దిక్కులు ను; ప్రదిశశ్చ = విదిక్కులును; సభత్యై వ = ఆకాశమును; సహసా = శత్రుము	గా; సమపూర్వతః (సమపూర్వంతః) = సింపబడినవి. అప్పుడా జంబుమాలినారిసారింపఁ గాఁగల్గినమహాధ్వనిదిక్కులునువిదిక్కు లునుసూర్యార్ధాఘోభాగంబులును, సిం హిచెలంగినది. అని, తాత్పర్యము.
---	---

రథేన ఖరయుక్తేన త మాగత ముదీత్య సః
హనుమా న్స్వగసంపన్నో జహషణచ సనాదచ. ౫

టీక॥ వేగసంపన్నః = వేగముతోఁ గూడిన; హనుమాన్ = హనుమంతుఁ డు; ఖరయుక్తేన = గాడిదలతోఁగూడి న; రథేన = రథముచే; ఆగతం = వచ్చిన; తం = ఆజంబుమాలిని; ఉదీత్య = చూచి; జహషణచ = సంతోషించెను, సనాద చ = ధ్వనిగావించెను.	వేగవంతుండగు నా హనుమంతుం డు, గాడిదలుగట్టినరథంబుమీఁదవచ్చిన యాజంబుమాలింబాచి, మఱలయుద్ధం బుసేయఁగల్గెననుసంతోషంబున, సింహ నాదంబుగావించెను. అని, తాత్పర్యము.
--	--

తం తోరణవిటంకస్థం హనుమంతం మహాకపిమ్
జంబుమాలీ మహాబాహు ర్వివ్యాధ నిలిలై శ్చరైః. ౬

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౫౩

స ౪౪

టిక॥మహాబాహుః = పెద్దచేతులు
గల;జంబుమాలి = జంబుమాలి; తోరణవి
టంకస్థం = ద్వారమునందలిగువ్వగూడు
లయందున్న, గువ్వగూడులు వేసియుండు
దూలముపైనున్నయనుట; మహాకపిం =
పెద్దకోతియైన, హనుమంతుని; నిశి
త్రైః = తిక్కములయిన; శరైః = బాణముల

చేత; వివ్యాధం = కొట్టెను.

మహా బాహుండగు జంబుమాలి
ద్వారంబుపైఁగా వేసియుండు దూలం
బుననున్న హనుమంతుని, దీక్షంబులగు
బాణంబులంబ్రహరించెను.

అని, తాత్పర్యము.

అర్ధచంద్రేణ వదనే శిరస్యే కేన కణిణా

బాహ్వా ర్వివ్యాధ నారాచై దశశభి స్తం కపీశ్వరమ్. ౭

టిక॥సం(అధ్యాహృతము) = ఆజం
బుమాలి; తం = ఆ; కపీశ్వరం = వానరశ్రే
ష్ఠుండగుహనుమంతుని; వదనే = ముఖ
మునందు; అర్ధచంద్రేణ = అర్ధచంద్ర
మువంటిబాణముచేతను; శిరసి = తల
యందు; ఏకేన = ఒక్కటయిన; కణిణా
నా = చెవివంటిబాణముచేతను; బా
హ్వాః = చేతులందు; దశభిః = పదియ

యిన; నారాచైః = అచ్చముగనుపబాణ
ముల చేతను; వివ్యాధం = కొట్టెను.

ఆజంబుమాలి, హనుమంతుని, ము
ఖంబున, మొక్క యర్ధచంద్రాకార
బాణంబును, శిరంబుననొక్కచెవివంటి
బాణంబును, బాహువులయందుం బది
యనుపబాణంబులను, బ్రయోగించెను.

అని, తాత్పర్యము.

తస్య తచ్చ శుభేతామ్రం శరేణాభిహతం ముఖమ్

శరదీవాంబుజం పుల్లం విధం భాస్కరరక్షిణా. ౮

టిక॥తామ్రం = ఎఱ్ఱనిదియును; శరే
ణ = బాణముచేత; అభిహతం = కొట్టె
బడినదియునగు; తస్య = ఆహనుమంతు
నియొక్క; తత్ = ఆ; ముఖం = ముఖము;
శరది = శరద్వృత్తువునందు; పుల్లం = విక

సించినదియును ; భాస్కరరక్షిణా =
సూర్యకిరణముచేత; విధం = వ్యాపింపఁ
బడినదియునగు; అంబుజమివ = ఎఱ్ఱదా
మరపూవువలె ; శుశుభే = ప్రకా
శించినది.

౪౬౪ ప్రతిపచాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౪

జగ్గ-గా వికసించినదియు సూర్యకిరణంబుచేవ్యాప్తమయినదియునగు నెఱ్ఱని కమలంబుంబోలె, బ్రకాశించినది.

స్వభావంబున నెఱ్ఱనైనదియు బాగములచేఁగొట్టఁబడినది కావునర క్తముచేవ్యాపింపఁబడినదియునగు నాహనుమంతునిముఖము, శరదృతువునందుఁ

అని, తాత్పర్యము.

తత్తస్య రక్తం రక్తేన రంజితం శుశుభే ముఖమ్
యథాకాశే మహాపద్మం సిక్తం చందనబిందుభిః.

టిక॥ రక్తం=ఎఱ్ఱనిదియు; రక్తేన=నెత్తురుచేత; రంజితం=ఎఱ్ఱఁగాఁజేయుఁబడినదియునగు; తస్య=ఆహనుమంతుని యొక్క; తత్=ఆ; ముఖం=ముఖము; ఆకాశే=ఆకాశమునందు; చందనభిందుభిః=రక్తచందనముయొక్క-బిందువులచేత; సిక్తం=తమపఁబడిన; మహాపద్మం=ఎఱ్ఱఁగలువవలె ; శుశు

భే=ప్రకాశించినది. స్వభావంబున నెఱ్ఱనిదియు రక్తముగాఁబడుచుండుటవలనమఱియు నెఱ్ఱఁగా నున్నదియునగు నాహనుమంతుని ముఖంబు, ఆకాశంబున, రక్తచందనద్రవంబుచేఁడడుపఁబడియుండు నెఱ్ఱఁగలువయుంబోలెఁబ్రకాశించినది. అని, తాత్పర్యము.

చుకోప బాణాభి హతే రాక్షసస్య మహాకపిః

టిక॥ మహాకపిః=పెద్దకోతియును నహనుమంతుఁడు; రాక్షసస్య=రాక్షసుఁడయినజంబుమాలియొక్క ; బాణాభి హతే = బాగముచేఁగొట్టఁబడినవాఁ

డై; చుకోప=కోపించెను. హనుమంతుం డిట్లు జంబుమాలిచే బాగంబులంబ్రహరింపఁబడి, కోపంబు నొందెను. అని, తాత్పర్యము.

తతః పార్శ్వే తివిభ్రలాం దదర్శ మహారీం శిలామ్. ౧౦

టిక॥ సః(అధ్యాహృతము)=ఆహనుమంతుఁడు; తతః=అటుపిమ్మట ; పార్శ్వే=ప్రక్కయందు ; తివిభ్ర

లాం = మిక్కిలియువికాలమయినది యు; మహారీం = పెద్దదియునగు; శిలాం=తొలిని; దదర్శ=చూచెను.

అంత, నాహనుమంతుండు, తనప్రయండుటంజూచెను.
కొనుచిక్క-వికాలమయిన పెద్దతాయి అని, తాత్పర్యము.

తరసా తాం సముత్పాట్వ చిక్షేప బలవ ద్భలి

టీక॥ బలి=అధికమయిన బలముగ బలవంతుండగు నా హనుమంతుం
లహనుమంతుండు; తరసా=వేగముచే డు, వేగంబుననాతాతింబెకలించి, తనబ
త; తాం=ఆతాతిని; సముత్పాట్వ = లంబు కొలందిజంబుమాలిపై వైచెను.
పెటికి; బలవత్=బలముగల్గునట్లుగా; అని, తాత్పర్యము.
చిక్షేప=వైచెను.

తాం శరై ర్దశభిః క్రుద్ధ స్తాడయామాస రాక్షసః. ౧౧

టీక॥ రాక్షసః=రాక్షసుండగు జం మాస=కొట్టెను.
బుమాలి; క్రుద్ధః=కోపము నొందినవాఁ అంతజంబుమాలి, కోపించి, పదిదా
డై; తాం=ఆతాతిని; దశభిః = పదియై గంబులనాతాతింబడంగొట్టెను.
న; శరైః=దాణములచేత; తాడయా అని, తాత్పర్యము.

విపన్నం కమ త ద్దృష్ట్వా హనుమాం శృండ విక్రమః
సాలం విఫుల ముత్పాట్వ భ్రామయామాస వీర్యవాన్. ౧౨

టీక॥ చండవిక్రమః= భయంకరమ సాలవృక్షమును; ఉత్పాట్వ = పెటికి;
యినపరాక్రమముగలవాఁడును; వీర్య భ్రామయామాస=త్రిప్పెను.
వాన్= అధికమయినపరాక్రమముగల అంత, భయంకరంబగుపరాక్రమం
వాఁడునగు; హనుమాన్ = హనుమం బుగలహనుమంతుండు, తానువైచినతా
తుండు; విపన్నం=కొట్టువడిన; తత్ = యివ్యర్థమగుటంబాచి, వికాలంబగు
ఆ; కమ=కార్యమును; దృష్ట్వా=చూ నొక్కసాలంబుంబెటికి, గిటుగిటుద్రిపె
చి; విఫులం = వికాలమయిన; సాలం= ను. అని, తాత్పర్యము.

భ్రామయంతం కపిం దృష్ట్వా సాలవృక్షం మహాబలమ్

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్య సహితము.

స ౪౪

చిత్తే ప సుబహూక్ బాణాక్ జంబుమాలీ మహాబలిః. ౧౩

టికా మహాబలిః= అధికమయినబలి	లను; చిత్తే ప=చేసెను.
ముగల; జంబుమాలీ=జంబుమాలి; సాల	మహాబలిబండగుజంబుమాలి, యట్లు
వృక్షం=సాలవృక్షమును; భ్రామయం	సాలవృక్షంబుఁద్రిప్పుచున్నవాని మహా
తం=త్రిప్పుచున్న; మహాబలిం=అధికమ	బలిబండగుమానుమంతునిఁజూచి, పెక్కు
యినబలిముగల; కపిం=హనుమంతుని;	బాణంబులు ప్రయోగించెను.
దృష్ట్వా=చూచి; సుబహూక్=మిక్కిలి	అని, తాత్పర్యము.
యనేకములయిన; బాణాక్=బాణము	

సాలం చతుర్థిః శ్రీశ్చేద వానరం పంచభి ర్భుశే
ఉరస్యేకేన బాణేన దశభిస్తు స్తవాంతరే. ౧౪

టికా సః 'అధ్యాహృతము)= ఆజం	పదిబాణములచేతను; వివ్యాధ (అధ్యా
బుమాలి; సాలం=సాలవృక్షమును; చ	హృతము)=కొట్టెను.
తుర్థిః=నాలుగుబాణములచేతను; చి	ఆజంబుమాలి, నాలుగుబాణంబుల
శ్చేద=నత్తి కెను. వానరం=హనుమంతు	వాసాలవృక్షమునుఖండించి, హనుమం
నిఃఘశే=ఘజమునందు; పంచభిః = అ	తునిఘజంబున నయిదు బాణంబులును
యిదుబాణములచేతను; ఉరసి = యో	యోము నవొక్క-బాణమును స్తన ప్రదే
మ్మునందు; ఏకేన=ఒక్కటయిన; బాణే	శములందుఁబదిబాణంబులునుం, బ్రయో
న=బాణముచేతను; స్తవాంతరేతు =	గించెను. అని, తాత్పర్యము.
స్తనంబులనడుమనుమాత్రము; దశభిః=	

స శరైః పూరితతనుః కోక్రిధన మహతా వృతః
త మేవ పరిఘం గృహ్య భ్రామయామాస వేగితః. ౧౫

టికా సః=అహనుమంతుడు ; శ	తా=అధికమయిన; కోక్రిధన= కోప
రైః=బాణంబులచేత; పూరితతనుః=	ముచే; వృతః=వ్యాపింపఁ బడినవారై;
నిండుబడినదేహముగలవారై; మహ	రం=ప్రపరిఘమేవ= అనుపగుదియనే;

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౬

స ౪౪

గృహ్య(గృహీత్వా)-తీసికొని, వేగ
తః-వేగమునొందినవాడై; భ్రామ
యామాస=త్రిప్పెను.

అట్లాహనుమంతుండు, తనదేహం

బంతయుచాణంబులం గప్పబడగామ
హాకోపంబునొంది యాయినుపగుదియ
నేదీసికొని, వేగంబునంద్రిప్పెను.

అని, తాత్పర్యము.

అతివేగో తివేగేన భ్రామయిత్వా బలోత్కటః

పరిఘం పాతయామాస జంబుమాలే మకాశూరసి. ౧౬

టీక||అతివేగః- అధికమయినవేగ

ముగలవాడును;బలోత్కటః=బలము
చేమిక్కిలియు సధికుడైన వాడునగు
హనుమంతుండు;అతివేగేన= అధికమ
యినవేగముచేత;భ్రామయిత్వా= త్రి
ప్పి;పరిఘం= ఇనుపగుదియను; జంబు
మాలే=జంబుమాలియొక్క;మహూ
రసి = పెద్దతోమ్మనందు;పాతయా

మాస=పడవేసెను.

కొలందిలేనిబలముగలవాడును మ
హావేగముగలవాడునగు నాహనుమం
తుండు, ఇట్లు మహావేగంబునంద్రిప్పి,
యాయినుపగుదియను వికొలంబగునా
జంబుమాలితోమ్మపై,పైచెను.

అని, తాత్పర్యము.

తస్య చైవ శిరోనాస్తి న బాహూ న చశాసునీ

న ధను నకరథో నాశ్వాస్తత్రాదృశ్యంత నేషవః. ౧౭

టీక||తత్ర=అచ్చట;తస్య=ఆజంబు
మాలియొక్క;శిరశ్చైవ=తలయును;
నాస్తి=లేదు.బాహూ= చేతులును;
న=లేవు.శాసునీ=మ్రోకాళ్లును. న=
లేవు.ధనుః=విల్లును;న=లేదు. రథః=ర
థమును;న=లేదు.అశ్వాః= గుఱ్ఱములు
ను, గాడిదలును;న=లేవు. ఇషవః=చా

ణములును;నాదృశ్యంత = చూడబడ
లేదు.

అంత, నచ్చట, నాజంబుమాలితల
గానిచేతులుగాని మ్రోకాళ్లుగాని వి
ల్లుగాని రథముగాని గాడిదలుగాని చా
ణంబులుగాని,యేదియునగపడలేదు.

అని, తాత్పర్యము.

సహత స్సహసాలేన జంబుమాలీ మహాబలః

పపాత నిహతో ధూమా చూణి తాంగవిధూషణః. ౧౮

టీక॥ మహాబలిః=అధికమయినబలముగల; సః=ఆ; జంబుమాలి=జంబుమాలి; తేన=ఆహుమంతునిచేత; సహసా=వేగముచేత; హతః=కొట్టబడినవాడై; నిహతః=చంపంబడినవాడై; చూణి తాంగవిధూషణః=చూణముగాఁజేయఁబడినదేహమును సో	మ్ములునుగలవాడై; ధూమా = నేలయందు; పపాత=పడెను. అట్లు హనుమంతుండు వేగంబునం గొట్టఁగానే, మహాబలిండుగూ నాజంబుమాలి, చచ్చుటయె గాక, అతనిదేహంబునాభరణంబులునుబాణములై రూపఙ్గనలంబడినవి. అని, తాత్పర్యము.
---	---

జంబుమాలించ నిహతం కింక రాంశ్చ మహాబలాః
చుక్రోధ రావణ శ్చృత్వా కోపసంర క్తలోచనః. ౧౯

టీక॥ రావణః=రావణుండు; జంబుమాలించ=జంబుమాలిని; నిహతం=చంపంబడినవానిం గాను; మహాబలాః=అధికమయినబలముగల; కింక రాంశ్చ=కింకరులు; నిహతాః (అధ్యాహృతము)=చంపంబడిన వారలం గాను; శ్రుత్వా=విని; కోపసంర క్తలోచనః=కోపముచే నెఱ్ఱనైచకండ్లుగలవాడై; చుక్రోధ=కోపించెను. అంత, రావణుండు, బలవంతులగు కింకరులుచంపంబడుటయె గాక జంబుమాలియుఁజంపంబడుటనువిని, గనుఁగొనలనెఱుపుగదుర, మహాకోపంబు నొందెను. అని, తాత్పర్యము
--

స రోషసంవతీత తామ్రలోచనః

ప్రహస్తప్రతే నిహతే మహాబలే

అమాత్య పుత్రా నతివీర్య విక్రమాః

సమాచి దేశా శు నిశాచరేశ్వరః. ౨౦

టీక॥ మహాబలే= అధికమయిన బలముగల; ప్రహస్తప్రతే= ప్రహస్తుని	దుక్తై నజంబుమాలి; నిహతే=చంపంబడిగా; నిశాచరేశ్వరః=రాక్షసులకుఁబ్రభు
--	--

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౮౬

స ౪౫

<p>వైసఃసః-ఆరావణుడు;రోషసంపత్తి తతామ్రలోచనః- కోపముచేర్చిదిప్పబ దినయెఱ్ఱసికండ్లుగలవాడై; ఆశు = శీ ఘ్రిముగా ; అతివీర్యవిక్రమా-అధి కమయినబలమును బరాక్రమమునుగల వారలగు;అమాత్యపుత్రా-మంత్రిపు త్రులను;సమాదిదేశ-ఆజ్ఞాపించెను.</p>	<p>మహాబలుడగుప్రహస్తపుత్రుండు జంబుమాలిచావంగానే, రావణుండు, కోపంబునం గనులనెఱ్ఱడనంబుగదుర, శీఘ్రింబున, మహాబలపరాక్రమశాలుల గుమంత్రిపుత్రుల, హనుమంతునిపైకి, బోవనాజ్ఞాపించెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

ఇత్యాపే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, చతుశ్చత్వారింశస్సర్గః.
ఇది, స్వప్రార్థనము.

ఇది, పరమార్థ చంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండ చతుశ్చత్వారింశస్సర్గటిక,
ముగిసినది.

(౫)

పంచచత్వారింశస్సర్గః ప్రారంభః.

తతస్తే రాక్షసేంద్రేణ చోదితా మంత్రిణ స్సతాః .
నిర్యయు భావనా తస్మా త్సప్తసప్తాచివచనః. ౧
మహాబల పరీవారా ధనుష్షంతోమహాబలాః
కృతా స్త్రాస్త్రవిదాం శ్రేష్ఠాః పరస్పర జయైషిణః. ౨
హేమజాల పరిక్షిప్తై ధ్వజవద్భిః పతాకిభిః
తోయదస్వననిఘోషే ర్వాజియక్తై మహాసరైః. ౩
తప్తకాంచనచిత్రాణి చాపా న్యమితవిక్రమాః
విష్కారయంత స్సంహృష్టా స్తటిత్వంత ఇవాంబుదాః. ౪

టిక||తతః=అటుపిమ్మట;సప్తాచివచనః, సప్తాచిర్వచనః)= అగ్నిహూ

త్రముయొక్క కాంతివంటికాంతిగలవారలును; మహాబలాః = అధికమయినబలముగలవారలును ; కృతాస్త్రాస్త్రవిదాం = నేర్వబడిన యస్త్రములుగలవారలలోను అస్త్రంబుల నెఱింగినవారలలోను; శ్రేష్ఠాః = ఉత్తములును; అమితవిక్రమాః = కొలదిలేని పరాక్రమముగలవారలును; రాక్షసేంద్రేణ = రాక్షసులకు బ్రభువైన రావణునిచేత; బాధితాః = ఆ జ్ఞాపింపబడినవారలనగు; తే = ఆ; మంత్రితాః = మంత్రయొక్క; సుతాః = కొడుకులు; సప్త = ఏడుగురు; మహాబలపరీవారాః = గొప్పనైశ్యముపరివారముగాఁగలవారలై; ధనుష్కంఠాః = గొప్పధనువులుగలవారలై; పరస్పరజయైషిణాః = ఒండొరులయొక్క జయమునుగోరువారలై; హేమజాలపరిక్షిప్తైః = బంగారములసమూహముచేఁగప్పబడినవియు; ధ్వజవర్షిః = రాజచిహ్నములువ్రాసిన టెక్కెములుగలవియు; పతాకభిః = సాధారణములైన టెక్కెములుగలవియును; తోయదస్వనిశ్రోతాః = మేఘముయొక్క ధ్వనివంటి ధ్వనిగలవియును ; వాజియై కైః = గుణములతోఁగూడినవియునగు; మహారథైః = గొప్పరథములతో; సహితాః (అధ్యాహృతము) =

కూడినవారలై; సంహృష్టాః = సంతోషమునొందినవారలై; తప్తకాంబనచిత్రాశే = కాంచబడినబంగారముచేనానావర్ణములుగల; చాపాని = విండ్లును; విష్ణ్వాయంతాః = సారింపుచు; తటిత్వంతాః = మెజవులుగల ; అంబుదాభవ(స్థితాః) = మేఘములువలెనున్నవారలై; తస్మాత్ = ఆ; భవనాత్ = ఇంటనుండి; నిర్యయంతాః = వెడలిరి.

అంత, మహాబలశాలులును అస్త్రవేస్తలలోను త్రములునుగొలదిలేని పరాక్రమంబుగలవారలునగు నామంత్రిపుత్రులేద్యురు, రాక్షసేశ్వరుండయిన రావణునిచే నాజ్ఞాపితులయి, అగ్నిహూత్రంబుకై వడిఁగ్రాలుచు, గొప్పనైశ్యంబుదీసికొని, గొప్పధనువులం దాల్చి, బంగారముతోఁగప్పబడినవియు రాజచిహ్నంబులతోఁగూడిన ధ్వజంబులుగలవియు సాధారణంబులగు టెక్కెంబులతోనలంకరింపఁ బడినవియు మేఘంబునకుంబోలె మహాధ్వని గలవియుగుఱ్ఱంబులతోఁగూడినవియునగు రథంబుల నెక్కి, “నేనుజయించెదను నేను జయించెదను” అని, యహమహమికోక్తులాడుచు, బరమసంతోషంబునొంది, బంగారముతోనలంకరింపఁబడినధనువులను

సారింపుడు, మేజవులతోఁగూడిన మే | నుండి వెడలిరి. అని, తాత్పర్యము-
ఘంబులకరణింఁగాలుడు, గృహంబున

జనన్యస్తు తత స్తేషాం విదిత్వా కింకరాన్వతాన్
బధావు శ్శౌకసంభ్రాంతా స్సచాంధవసుహృజ్జనాః. ౫

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; తేషాం=

పుః=అయిరి.

వారలయొక్క; సచాంధవ సుహృజ్జ
నాః= బంధువులతోనున్నహేతులతో
నుగూడిన; జనన్యస్తు = తల్లులుమాత్ర
ము; కింకరాన్=కింకరులను; హతాన్=
చంపఁబడినవారలనుగా; విదిత్వా=తెలి
సికొని; శ్శౌకసంభ్రాంతాః=దుఃఖముచే
తఁదొఁట్రుపాటునొందినవారలు; బధా

అంత, వారలతల్లులును బంధువులు
నున్నహేతులును, “హనుమంతుండుకిం
కరులనుంగూడఁజంపినాఁడని, “అ
ట్టిహనుమంతునిమీఁదికి వీరలుపోయెద
రే” యనుమీఁగిరియుదుఃఖంబునొందిరి.
అని, తాత్పర్యము.

తే పరస్పరసంఘమాన్ తప్తకాంచనధూషణాః

అభిషేతు మానూమంతం తోరణస్థ మవస్థితమ్. ౬

టీక॥ తప్తకాంచన ధూషణాః=

ఉత్తమంబగు బంగారముతోఁ జేసె

కాంచనబడిన బంగారపు సొమ్ములుగల;
తే=ఆమంత్రికొడుకులు; తోరణస్థం=
ద్వారంబుననున్నవాఁడును; అవస్థితం=
సన్నద్ధుండునగు; మానూమంతం=హను
మంతునిగూర్చి; పరస్పరసంఘర్షాత్=
ఒందొరులయొక్కయెరుయుటవలన; అ
భిషేతుః=అభిముఖముగాఁబోయిరి.

నధూషణంబులు దాల్చియున్న యా
మంత్రిపుత్రులు, “నేనుముందు పోవల
యు నేనుముందుపోవలయు” నని ఒకరి
నొకరొరసికొనుచు, నాయశ్శౌకవన
ద్వారంబున యుద్ధసన్నద్ధుండైయున్న
హనుమంతుని మీఁదికిఁబోయిరి.

అని, తాత్పర్యము.

సృజంతో బాణవృష్టిం తే రథగజైః తనిస్త్వనాః

వృష్టిమంత ఇవాఘోదా విచేతు వై రృతాంబుదాః. ౭

టీక॥ తే=ఆ; నైర్వృతాంబుదాఁ= నుఁ=విహరించిరి.

రాక్షసులను మేఘములు; రథగజిత
నిస్స్వనాఁ=రథముయొక్క-మేఘగజ
నముమంటివ్వనిగలవారలై; బాణవృ
ష్టిఁ=బాణవర్షమును; స్పృబంతః=పు
ట్టించుచు; వృష్టిమంతః=వర్షముగల;
అంభోదాగ్రవ=మేఘములువలె; విచే

ఆమంత్రిపుత్రులు, ఏష్వరును, రథ
ధ్వనియెగజితంబుగా, బాణవర్షం
బుగురించుచు, వర్షముగురియు
మేఘంబులంబోలె, విహరించిరి.
అని, తాత్పర్యము.

అవకీణ స్రతస్తాభి హానుమాన్ శరవృష్టిభిః

అథవ త్సంవృతాకార శైలరాడివ వృష్టిభిః. ౮

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; హను
మాన్=హనుమంతుడు; తాభిః=ఆ;
శరవృష్టిభిః=బాణవర్షములచేత; అవ
కీణాఁ=వ్యాపింపబడినవాడై; వృష్టి
భిః=వర్షములచేత; శైలరాడివ=హి
మవత్పర్వతమువలె; సంవృతాకారః=

కప్పబడినయాకారముగలవాఁడు; ఆ
భవత్=ఆయెను.

అంత, హనుమంతుండు, ఆబాణవ
ర్షంబులమునింగి, వర్షంబులం గప్ప
బడినహిమవత్పర్వతంబుకరణి, నొప్పు
చుండెను. అని, తాత్పర్యము.

స శరా వ్రోఘయామాస తేషా మాశుచరః కపిః

రథవేగంచ వీరాణాం విచర స్విమలేం బరే. ౯

టీక॥ ఆశుచరః=శీఘ్రముగాఁ దిరు
గునట్టి; సః=ఆ; కపిః=వానరుండు; విమ
లే=స్వచ్ఛమయిన; అంబరే= ఆకాశ
మందు; విచరన్= తిరుగుచు; వీరా
ణాం=పరాక్రమశాలులగు; తేషాం= ఆ
ఆమంత్రిపుత్రులయొక్క; శరాన్= బా
ణంబులను; రథవేగంచ=రథములయొ
క్క-వేగమును; మోఘయామాస=వృ

థముగాఁజేసెను.

ఆహనుమంతుండు, పరాక్రమవం
తులగునారాక్షసుల బాణంబులు దన
పైఁబడకుండునట్లునువారలు రథవేగం
బునఁదన్నుగుటిపట్టకుండునట్లును, అతి
శీఘ్రముగాస్వచ్ఛమయినయాకాశంబు
న, సంచరించుచుండెను.

అని, తాత్పర్యము.

స తైః క్రీడ స్థనుష్ఠద్వి ర్వ్యోమ్ని వీరః ప్రకాశతే
ధనుష్ఠద్వి ర్యథా మేమై మారుతః ప్రథు రంబరే. ౧౦

టిక వీరః= పరాక్రమశాలియగు;	కాశతే=ప్రకాశించుచుండెను.
సః=ఆహనుమంతుడు;	వ్యోమ్ని=ఆ పరాక్రమవంతుడగు నాహనుమం
కాశమునందు;ధనుష్ఠద్విః=విండ్లుగల;	తుండు, ధనుర్ధరులగు నారాక్షసుల
తైః=ఆరాక్షసులతో;క్రీడ= విహరిం	తోనాకాశంబునవిహరించుచు, నాకా
వుచు; అంబరే=ఆకాశమునందు; ధను	శంబున నింద్రధనుస్సుతోఁగూడినమేఘం
ష్ఠద్విః=ఇంద్రధనుస్సుగల;మేమైః=మే	బుల నొప్పుచుండు వాయుదేవునికైవ
ఘములతో; క్రీడ (అధ్యాత్మతము)=	డిఁబాపట్టుచుండెను.
విహరించుచున్న; ప్రథుః=నాయకుండ	అని, తాత్పర్యము.
యిన; మారుతః=వాయువువలె;ప్ర	

స కృత్వా నినదం ఘోరం త్రాసయం స్తాం మహాచమూమ్
చకార హనుమా వేగం తేషు రక్షస్సు వీర్యవా. ౧౧

టిక వీర్యవా=అధికమయినపరా	గం=వేగమును;చకార=చేసెను.
క్రమముగల;సః=ఆహనుమా=హ	మహాపరాక్రమశాలియగునాహను
నుమంతుడు;ఘోరం= భయంకరమ	మంతుండు,భయంకరఁబుగానఱచి, ఆ
యిన;నినదం=ధ్వనిని;కృత్వా= చేసి;	సేననంతయువెఱపించుచు, నారాక్షసు
తాం=ఆ;మహాచమూం= గొప్పసేన	లయందు, వేగంబువహించెను.
ను;త్రాసయ= భయపఱచుచు;తే	అని, తాత్పర్యము.
షు=ఆ;రక్షస్సు=రాక్షసులయందు; వే	

తలేనా భ్యహన తాఙ్శ్చ త్పైః కాంశ్చ త్వరంతపః
మష్టినాభ్య హన తాఙ్శ్చ స్మశ్లేః కాంశ్చిద్యౌదారయత్. ౧౨

టిక|| పరంతపః=శత్రువులందఱింపఁజేయునట్టిహనుమంతుండు;తలేన=అ

౨౭౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౫

బులచేత; కాంశ్చిత్ = కొందఱను; అను; వ్యధారయత్ = చీల్చెను,
భృహనత్ = కొట్టెను. పాదైః = పాదం శత్రువులందఱింపఁ జేయునట్టిహనుమం
బులచేత; కాంశ్చిత్ = కొందఱను; అతుండు, ఆరాక్షసులంగొందఱ, నఱచే
భృహనత్ (అధ్యాహృతము) - కొట్టె తం గొట్టెను; కొందఱ, బాదంబులం
ను. ముష్టి నా = పిడిలిచేత; కాంశ్చిత్ = దన్నెను; కొందఱచిడికిఁ బోటులంబొడి
కొందఱను; అభృహనత్ = కొట్టెను. న చేను; మఱి కొందఱ, నఖంబులంబీల్చెను.
ఖైః = గోళ్ల చేత; కాంశ్చిత్ = కొందఱ అని, తాత్పర్యము.

ప్రమమాథో రసా కాంశ్చి నూరుభ్యా మపరా కపిః

టిక॥ కపిః = హనుమంతుండు; కాం చంపెను.
శ్చిత్ = కొందఱను; ఉరసా = అొమ్ము హనుమంతుండు, కొందఱరాక్షసు
చేత; ప్రమమాథ = చంపెను. అప లనుఅొమ్ముతోఁజంపెను; మఱి కొందఱ
రా = ఇతరులను; ఉరుభ్యాం = తొడల నుదొడలతోఁజంపెను.
చేత; ప్రమమాథ (అధ్యాహృతము) = అని, తాత్పర్యము.

కచి త్రస్య నినాదేన తత్రైవ పతితా భువి. ౧౩

టిక॥ కచిత్ = కొందఱు; తస్య = ఆ యందు; పతితా = పడినారు.
హనుమంతునియొక్క; నినాదేన = ధ్వని కొండతాహనుమంతునిధ్వనికి, య
చేత; తత్రైవ = అచ్చటనే; భువి = నేల చ్చటనే నేలంబడిరి. అని, తాత్పర్యము.

తత స్తేష్య వసన్నేషు భూమా నిపతితేషు చ

తత్రైస్య మగమ త్వర్వం దిశో దశ భయాదితమ్. ౧౪

టిక॥ తతః = అటుపిమ్మట; తేషు = ఆ స్థలం = సేన; సర్వం = అంతయు; భయా
రాక్షసులు; అవసన్నేషు = మృతులై; దిశః = భయముచేఁ బడింపబడినదై;
భూమా = నేలయందు; నిపతితేషు చ = దశ = పదియైన; దిశః = దిక్కులనుఁగూ
పడినవారలనుకాఁగా; తత్ = ఆ; సై చిః; అగమత్ = పోయినది.

అంత, నారాక్షసులు, వృతులై, నేయు, భయంబునొంది, దిక్కులకుంబజ
లంబడినదిచూ, మిగిలిననైన్యం బంత చినది. అని, తాత్పర్యము.

వినేదు ర్విస్వరం నాగా నిశేతు ర్భువి వాజినః
భగ్నసీడధ్వజచ్చత్రై ర్భూశ్చ కీణా భవ ద్రథైః. ౧౫

టీక నాగాః=ఏనుగులు ; విస్వ	ను; కీణా=వ్యాపింపబడినది; అభవ
రం=వికృతంబగుధ్వజగల్లనట్లుగా; వి	త్=అయినది.
నేదుః=అటచినవి, వాజినః = గుఱ్ఱము	ఏనుగులువికృతంబుగానటచినవి;
లు; భువి=నేలయందు; నిశేతుః=పడి	గుఱ్ఱంబులు నేలంబడినవి; రథంబులపైక
నవి. భగ్నసీడధ్వజచ్చత్రైః= విరిగిన	ప్పులునుధ్వజంబులుగొడుగులునువిరిగి,
పైకప్పునుధ్వజంబును గొడుగునుగల; ర	థామియంతయునావరించినవి.
థైః=రథములచేత; భూశ్చ=నేలయు	అని, తాత్పర్యము.

స్రవతా రుధిరేణాథ స్రవంత్యో దర్శితాః పథి
వివిధైశ్చ స్వరై ల్లంకా ననాద వికృతం తదా. ౧౬

టీక అథ=అటుపిమ్మట; పథి=మా	స్వరైః=ధ్వనులచేత; వికృతం= వికార
గః=మునందు; స్రవతా= కాటుచున్న;	ముగల్లనట్లుగా; ననాద=అటచినది.
రుధిరేణ=నెత్తురుచేత; స్రవంత్యః= ఏ	అంత, మాగః=మునందునెత్తురు, ఏటు
టులు ; దర్శితాః=చూపబడినవి. త	లుగట్టిపాటినది; అప్పుడులంకయందం
దా=అప్పుడు; లంకాచ = లంకాపురి	తయు, నానావిధంబులుగా, వికృతధ్వ
యును; వివిధైః= నానావిధములయిన;	ని, వినబడినది. అని, తాత్పర్యము.

స తా స్త్రవృద్ధా స్వనిహత్య రాక్షసాః
మహాబల శ్చండపరాక్రమః కపిః
యయుత్సురన్యైః పునరేవ రాక్షసైః
స్త్రమేవ వీరోభిజగామ తోరణమ్. ౧౭

టిక॥వీరః = పరాక్రమశాలియును;	అ; తోరణమేన = ద్వారప్రదేశమునే; అ
మహాబలిః = అధికమయినబలముగలవాఁ	భిజగామ = పొందెను.
దును; చండపరాక్రమః = భయంకరమ	మహాబలుండును, భయంకరంబగు
యినపరాక్రమముగలవాఁడునగు; సః =	పరాక్రమంబుగలవాఁడునగు నాహను
అ; కపిః = హనుమంతుఁడు; ప్రవృ	మంతుండు, బలంబునవృద్ధులగునారా
ద్ధాన్ = పెరిగిన; తాన్ = అ; రాక్ష	క్షసులంజంపి, యింకను, ఇతరులగురా
సాన్ = రాక్షసులను; వినిహత్య = చంపి;	క్షసులతో యుద్ధము సేయఁగోరి, యా
వ్రునరేవ = మఱిలనే; అన్యైః = ఇతరు	తోరణప్రదేశమున కేపియియుండెను.
లయిన; రాక్షసైః = రాక్షసులతో; య	అని, తాత్పర్యము.
యుత్యః = పోరఁగోరినవాఁడై; తం =	

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, పంచచత్వారింశస్సర్గః.

ఇది, స్వప్రాథకము.

ఇది, పరమాథకచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్రీ
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండపంచచత్వారింశస్సర్గ టీక,
ముగిసినది.

—
(౨)

వట్ట త్వారింశస్సర్గః ప్రారంభః.

హతాన్ మంత్రిసుతాన్ బుద్ధ్వా వానరేణ మహాత్మనా
రావణ స్సంవృతాకార శ్చకార మతి ముత్తమామ్. ౧

టిక॥రావణః = రావణుండు; మంత్రి	వానరేణ = హనుమంతునిచేత ; హ
సుతాన్ = మంత్రికొడుకులను ; మహా	తాన్ = చంపబడినవారలనుగా; బు
త్మనా = అధికమయినపరాక్రముగల ;	ద్ధ్వా = తెలిసికొని; సంవృతాకారః = క

స్వఃబడిన బొమముడిపాటులో నగువి
కారముగలవాడై; ఉత్తమాంశ్రేష్ఠ
మయిన; మతింశ్రేష్ఠచనను; చకారం
చేసెను.

రావణండు, మంత్రపుత్రులు, మహా
పరాక్రమశాలియగు హనుమంతునిచే

జంపఁబడిరని, తెలిసికొని, మనంబునభ
యంబునొందినవాడయ్యు, దానినొరు
లకుంఁదెలియనీయక, భయంబునంగల్లు
చేహవికారంబులంగప్పికొని, మంచి
యాలోనచచేసెను. అని, తాత్పర్యము.

స విరూపాక్ష యూపాక్షౌ దుర్ధరంచైవ రాక్షసమ్
ప్రఘనం భాసకణ్ణం చ పంచ సేనాగ్రనాయకాః. ౨
సందిదేశ దశగ్రీవో వీరా న్నయవిశారదాః
హనుమద్ద్రహణవ్యగ్రా న్నాయువేగసమాన్యుధిః. ౩

టిక్కసంశ్రేష్ఠః దశగ్రీవః రావణం
దు; విరూపాక్షయూపాక్షౌ = విరూ
పాక్షునియూపాక్షుని; దుర్ధరంశ్రేష్ఠ
దుర్ధరుడను; రాక్షసంచైవ = రా
క్షసుని; ప్రఘనం = ప్రఘనుండనువాని;
భాసకణ్ణం చ = భాసకణ్ణుని; హనుమ
ద్ద్రహణవ్యగ్రా = హనుమంతునిప
ట్టుకొనుటయందధికేచ్ఛగలవారలును;
యద్దే = యుద్ధమనందు; వాయువేగస
మా = వాయువుయొక్క వేగముతోస
మానమయిన వేగముగలవారలును; స
యవిశారదా = నీతిశాస్త్రంబునఁ బం
డితులును; వీరా = శూరులునగు; ప

తా(అధ్యాహృతము) = ఈ; సేనాగ్ర
నాయకా = సేనాధిపతులును; పంచ =
అయిదుగిరిని; సందిదేశ = ఆజ్ఞాపించెను.
ఆ రావణండు, విరూపాక్షునియూ
పాక్షునిదుర్ధరుండనురాక్షసుని బ్రఘ
నుభాసుకణ్ణుండనువాని, హనుమం
తుంబట్టుకొన నధికేచ్ఛ గలవారలును
యుద్ధంబునవాయువేపునకుంబోలె వే
గంబు గలవారలు నయవిశారదులును
శూరులునగు, ఈ సేనానాయకుల నై
దుగురింజూచి, యిట్లు, యాజ్ఞాపించె
ను. అని, తాత్పర్యము.

యాత సేనాగ్రగా స్సర్వే మహాబలపరిగ్రహః
సవాజీరథమాతంగా స్స కపి శ్శాస్త్రతామితి. ౪

టీక॥ మహాబలపరిగ్రహః - అధిక
మయిన బలముయొక్క-స్థానములయిన;
సేనాగ్రగాః - సేనాధి పతులారా!
యూయం (అధ్యాహృతము) = మీరలు;
సర్వే = అందఱును; సవాచితమాతం
గాః = గుఱ్ఱములతోను రథములతోను ఏ
నంగులతోనుండుచివారివై; యాతం
పాంచు. సః = ఆ; కపిః = వానరుడు;

శాస్త్రతాం - శిక్షింపబడుంగాక. ఇతి =
అని; సందిచేత (అధ్యాహృతము) = ఆ
జ్ఞాపించెను.
మహాబలశాలులగు సేనాధిపతులారా!
మీరందఱు, గుఱ్ఱంబులను రథం
బులను గజంబులనుంగూడిపోయి, యా
వానరుశిక్షింపుండు. అని, యాజ్ఞాపించె
ను. అని, తాత్పర్యము.

యత్తైశ్చ ఖలు భావ్యం స్యాత్త మాసాద్య వనాలయమ్
కర్మచాపి సమాధేయం చేశకాలవిరోధిసమ్. x

టీక॥ తం = ఆ; వనాలయం = కోతి
ని; ఆసాద్య - చేరి; యుష్టాధిః = మీచే
త; యత్తైశ్చ = యత్నించువారలుగా;
భావ్యం = కాండగినది; స్యాత్ = ఖలు;
అగునుగదా ; చేశకాలవిరోధిసం -
(చేశకాలవిరోధి) చేశమునకును గాల
మునకును విరోధించునట్టి; కర్మచాపి -

కార్యమును; సమాధేయం - సరిపఱచు
కొనఁదగినది.
మీరావానరునొద్దకుఁబోయి, యెం
తమాత్రము సేవఱక ప్రయత్నంబున
నుండవలయును; మఱియు చేశకాలవి
రోధియైన కార్యమునుజేయరాదు.
అని, తాత్పర్యము.

సహ్య హం తం కపిం మన్యే కర్మచౌ ప్రతి తర్కయన్

టీక॥ అహం = నేను; కర్మచౌ =
కార్యముచేత; ప్రతితర్కయన్ = విచా
రింపుచు; తం = అతని; కపిం = వానరుని
గా; సమన్యేహి = తలంపనుగదా.

అతండు నేయుకార్యంబులవిచారిం
పఁగా, సతండువానరుండునినాకుఁదోఁ
చలేదు. అని, తాత్పర్యము.

సర్వధా త స్తహ ద్భూతం మహాబలపరిగ్రహమ్. ౬

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౮2౯

స ౪౬

టీక॥ తల్ = అది; సర్వధా = అన్ని	అన్ని విధములం బూడఁగా, నది,
విధంబులను; మహాబలపరిగ్రహం = గొ	మహాబలంబుగలగొప్పభూతంబుగాను
ప్పబలమునకుస్థానమయిన; మహాత్ =	న్నదిగాని, చేటుగాదు.
గొప్పదగు; భూతం = భూతము.	అని, తాత్పర్యము.

భవే దింద్రేణవా సృష్ట మస్తదధం తపోబలాత్

టీక॥ అస్తదధం = మనకొఱకు; త	ఒకవేళనిఁ ద్రుండుతపస్సుచేసి, మన
పోబలాత్ = తపంబుయొక్క బలిమివల	లంజంపుటకై, యీ భూతంబును సృజిం
న; ఇంద్రేణ = ఇంద్రునిచేత; సృష్టంవా =	చినాఁడేమో! అని, తాత్పర్యము.
సృజింపఁబడినదేమో!	

సనాగయక్షగంధర్వా దేవాసురమహాక్షయః. ౭

యష్టాభి స్సహితై స్సర్వై మయా సహ వినిజితాః

టీక॥ మయా = నాచేత; సహితై =	మాఘాలును; వినిజితాః = జయింపఁబ
కూడిన; యష్టాభిః = మీతో; సర్వైస్స	డినారు.
హ = అందఱితోఁగూడ; సనాగయక్ష	నేనుమున్ను, మిమ్ములనందఱుం గూ
గంధర్వాః = సర్పములతోను యక్షులతో	డి, సర్పంబులను యక్షులను గంధర్వులను
ను గంధర్వులతోనుం గూడిన; దేవాసుర	దేవతల సమరులను మహాఘాలను జ
మహాక్షయః = దేవతలను సమరులను మ	యించియున్నాను. అని, తాత్పర్యము.

తై రవశ్యం విధాతవ్యం వ్యభీకం కించిదేవ సః. ౮

తదేవ నాత్ర సందేహః ప్రసహ్య పరిగృహ్యతామ్

టీక॥ తై = వారలచేత; సః = మనకు;	హః = సంశయము; స = లేదు. ప్రసహ్య =
కించిత్ = కొంచెము; వ్యభీకం = అప్రియ	బలాత్కారముగా; పరిగృహ్యతాం =
ము; అవశ్యం = అవశ్యముగా; విధాతవ్య	పట్టుకొనఁబడుఁగాక.
మేవ = చేయఁబడవలసినదే. తదేవ = అ	కాఁబట్టి, వారలు, మనకేదైననుబదు
దియే. అత్ర = ఈవిషయమునందు; సందే	లు గాఁగిదు సేయవలసినదే; అట్టిదేయ

౧౦౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౬

ది; ఇందుకు సంజేహములేదు ; బలా
తా-రము గాదానింబట్టుకొనుండు.

అని, తాత్పర్యము.

నావమాన్యో భవద్భిశ్చ హరి ధీర పరాక్రమః. ౯

టిక॥ ధీరపరాక్రమః = భయంకర
మయినపరాక్రమముగల; హరిః = వా
నరుండు; భవద్భిశ్చ = మీ చేతనుం గూడ ;
అవమాన్యః = అవమానింపఁ దగినవా
డు; స = కాండు.
ఈవానరుండు, భయంకరమగుపరాక్ర
మముగలవాఁడు, కావునవీనవమానిం

పమీకునలవిగాదు. అని, తాత్పర్యము.
ఈయథశ్లోకమునందు “ధీరపరా
క్రమః” అనుశబ్దమునందలి (ధీ) అను
నక్షరముచేత గాయత్రి పదునాలవయ
క్షరముగ్రహింపబడినది. పదుమూడువే
లశ్లోకంబులై నవి. పదునాలవశ్లోకసహ
స్రమునకిదియారంభము.

దృష్టాహీ హరయః పూర్వం మయా విఫులవిక్రమాః
వాలీచ సహసుగ్రీవో జాంబవాంశ్చ మహాబలిః. ౧౦
నీల సేనాపతిశ్చైవ యేచాన్యే ద్వివిదాదయః

టిక॥ సహసుగ్రీవః = సుగ్రీవునితోఁ గూడి
న; వాలీచ = వాలియును; మహాబలిః =
అధికమయిన బలముగల; జాంబవాం
శ్చ = జాంబవంతుండును; సేనాపతిః =
సేనానాయకుండగు; నీలశ్చైవ = నీలుం
డును; ద్వివిదాదయః = ద్వివిదుండుమొ
దలుగాఁగల; అన్యే = ఇతరులు; యే (సం
తి) = ఎవ్వరుగలరో; తే = (అధ్యాత్మ
తము)చ = వారలును; ఏతే (అధ్యాత్మ
తము) = ఈ; విఫులవిక్రమాః = అధిక

మయినపరాక్రమముగల; హరయః =
కోఁతులు; మయా = నాచేత; పూర్వం =
మున్ను, దృష్టాహీ = చూడఁబడినా
రుగదా!
నేను, మున్ను, వాలినిసుగ్రీవుని, మ
హాబలుండగు జాంబవంతుని, వానర
సేనానాయకుండగునీలుని, మఱియు
ద్వివిదుండుమున్నగునితరులను, మహా
పరాక్రమకాలులగువానరులం, జూ
చియున్నాను. అని, తాత్పర్యము.

నై వం లేషాం గతిర్భీమా నతేజో నపరాక్రమః. ౧౧

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౮౦

స ౪౬

న మతి న౯ బలోత్సాహశా న రూపపరికల్పనమ్

టీక॥ తేహం=వారలకు, ఏవం= మును;న=లేవు. రూపపరికల్పనం= రూ
ఇట్లు; భీమా= భయంకరమయిన; గ పముయొక్కనిర్మాణము; న=లేదు.
తిః= గమనము; న=లేదు. తేజః=కాం వారలకిట్టి, భయంకరమయిన గతి
తి; న=లేదు. పరాక్రమః = పరాక్ర యును దేజంబును బరాక్రమంబునుబు
మము; న=లేదు. మతిః=బుద్ధి; న= లే ద్ధియును బలంబు నుత్సాహంబునురూ
దు. బలోత్సాహశా=బలమునుత్సాహ పంబునులేదు. అని, తాత్పర్యము.

మహాత్సత్త్వ మిదం క్షేయం కపిరూపం వ్యవస్థితమ్. ౧౨

టీక॥ ఇదం=ఇది; కపిరూపం=వా ఇది, చూడఁగా, వానరరూపంబు
నరునియొక్కరూపమువంటి రూపము వహించినచైన, మహాభూతంబుగా,
గలదిగా;వ్యవస్థితం=ఉన్న; మహాత్= నున్నదిగాని. వేఱుకాదు.
గొప్పదైన; సత్త్వం = భూతముగా; అని, తాత్పర్యము.
క్షేయం=ఎఱుంగఁదగినది.

ప్రయత్నం మహా దాస్థాయ క్రియతా మస్య నిగ్రహః

టీక॥ మహాత్=గొప్పదైన; ప్రయ చేయబడుగాక.
త్నం=యత్నమును; ఆస్థాయ=అవలం గొప్పప్రయత్నంబుఁజేసి,యావాన
వించి; అస్య=ఈవానరునియొక్క; ని రునెట్లయిన,నిగ్రహింపుడు.
గ్రహః=నిగ్రహించుట; క్రియతాం = అని, తాత్పర్యము.

కామం లోకా శ్రుయ స్సేంద్రా స్ససురాసుర మానవాః. ౧౩
భవతా మగ్రత స్థానం న పర్యాప్తా రణౌ జితే

టీక॥ సేంద్రాః=ఇంద్రునితోఁగూడినవియును; ససురాసురమానవాః= దే

౧౮౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౬

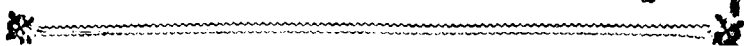
వతలతోను అనురులతోను మనుష్యులతోను	మం=చాలవనుటవాస్తవమే.
నుంగూడినవియునగు; లోకాః= లోక	ముల్లోకంబులనుండు, దేవతలునను
ములు; త్రయః= మూడును; రణౌజి	రులుమానవులు నొక్కటియయియుం
రే=యుద్ధభూమియందు; భవతాం=	ద్రునింగూడివచ్చినను, యుద్ధభూమి
మీయొక్క; అగ్రతః= ముందట; స్థా	యందు, మీయెదుట, నిలువంజాలరు; ఇ
తుం= నిలుచుటకు; సపర్యాప్తాః కా	దివాస్తవమే. అని, తాత్పర్యము.

తథాపితు నయజ్ఞేన జయ మాకాంక్షతా రణే. ౧౪
ఆత్మారక్యః ప్రయత్నేన యుద్ధసిద్ధి హి చంచలా

టికాతథాపితు = అట్లయినను; ర	అట్లయినను, యుద్ధంబునజయంబెగ
జే=యుద్ధమునందు; జయం= గెల్పు	లుగుననునశ్చయములేదు; కావున, జ
ను; ఆకాంక్షతా = కోరుచున్నట్టి	యంబుగోరునట్టిరాజనీతిజ్ఞుండు, ముఖ్య
నయజ్ఞేన= నీతినిఁబొగినవానిచేత; ప్ర	ముగాఁ బ్రయత్నంబునఁదన్నుఁదానుర
యత్నేన=యత్నముచేత; ఆత్మా=తా	క్షించుకొనవలసినది; అందువలనమీరు
ను; రక్యః = కాపాడుకొనఁదగినవాఁ	జాగ్రత్తనవలంబించియుండవలయును.
డు. యుద్ధసిద్ధిః = యుద్ధమునందుజయ	అని, రావణుండు ఆయిదుగురిసేనా
ము; చంచలాహి = స్థిరముకాదుగ	నాయకులకుంజెప్పెను.
దా!	అని, తాత్పర్యము.

తే స్వామివచనం సర్వే ప్రతిగృహ్య మహాజనః. ౧౫
సముచ్చేతు మహావేగా హుతాశసమ తేజసః
రథై మహత్తైశ్చ మాతంగైర్వాజభిశ్చ మహాజనైః. ౧౬
శస్త్రైశ్చ వివిధైస్తీక్తైశ్చ సైన్యైశ్చోపచితా బలైః

టిక॥ మహాజనః= అధికమయిన	శసమతేజసః= అగ్నిహోత్రునితోసరి
బలముగలవారలును; మహావేగాః= అధి	యైనపరాక్రమముగలవారలునునగు ;
కమయినవేగముగలవారలును; హుతా	తే=ఆసేనానాయకులు; సర్వే=అంద

ఋను; స్వామివచనం=రాజమాటను; యిరి.

ప్రతిగృహ్య=స్వీకరించి; రథైః= రథ
ములచేతను; మత్తైః= మదించిన; మా
తంగైశ్చ=వీనుంగులచేతను; మహాజ
నైః=అధికమయినవేగముగల; వాజిభ
శ్చ=గుఱ్ఱములచేతను; వివిధైః=నానా
విధములగు; తీక్షణైః=కఱకలయిన; శ
స్త్రైశ్చ=ఆయుధములచేతను; స
ర్వైః=సమస్తములయిన; బలైశ్చ=సే
న్యములచేతను; ఉపచితాః=వృద్ధిబాం
దంపబడినవారలై; సముత్పేతుః= పో

అంతమహాబలశాలులును మహావే
గులును అగ్నిశూత్రమువంటిపరా
క్రమంబుగలవారలునగునాసేనానాయ
కులైదుగురును, రాజాజ్ఞనుశీరసావ
హించి, రథంబులనుమదించినయేనుం
గులను మహావేగంబులగు గుఱ్ఱంబులను
నానావిధంబులగుకఱక శస్త్రంబులను
సమస్తవిధసైన్యంబులనుంగూడి, హను
మంతునిద్రకుఁబోయిరి.
అని, తాత్పర్యము.

తత స్తం దదృశు ర్వీరా దీప్యమానం మహాకపిమ్. ౧౭
రశ్మిమంత మివో ద్యంతం స్వతేజోరశ్మి మానినమ్
తోరణస్తం మహూత్సాహం మహాసత్త్వం మహాబలమ్. ౧౮

టీక || తతః = అటుపిమ్మట; వీ
రాః=పరాక్రమశాలులగునాసేనానా
యకుల; దీప్యమానం= ప్రకాశించుచు
న్నవాఁడును; ఉద్యంతం=ఉదయించిన;
రశ్మిమంతమివ(స్థితం) = సూర్యుండు
వలెనున్నవాఁడును; స్వతేజోరశ్మిమా
నినం = తనకాంతిచేసూర్యుండయిన
వాఁడును; మహూత్సాహం= అధికమ
యినయత్సాహము గలవాఁడును; మ
హాసత్త్వం= అధికమయిన ప్రయత్నము
గలవాఁడును; మహాబలం= అధికమయి

నబలముగలవాఁడును; తోరణస్తం= బ
హిర్ద్వారంబున నున్నవాఁడునగు ;
తం=ఆ; మహాకపిం= పెద్దకోటియయి
నహనుమంతుని; దదృశుః=చూచిరి.
అంత, మహాపరాక్రమ శాలులగు,
నాసేనానాయకులు, ఆయశోకవనబ
హిర్ద్వారంబున వెలుంగుచున్నవాఁడు
నప్పుడుదయించిన సూర్యునిభంగి నొ
ప్పుచున్నవాఁడును దనకాంతిచే సూ
ర్యుంబోలియున్నవాఁడును, అధికమయి
నయత్సాహముగలవాఁడును, మహా

౪౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౬

కార్యంబులు సేయంగలవాఁడును, మహా అని, తాత్పర్యము.
బలండునగునాహనుమతుం, జూచిరి.

మహామతిం మహావేగం మహాకాయం మహాబలమ్
తం సమీత్యైవతే సర్వే దిక్షు సర్వాస్వ వస్థితాః.౧౯
తైస్త్వైః ప్రహరణై ర్భీమై రభిషేతు స్తతస్తతః

టిక॥ తే = ఆసేనానాయకులు; స	మైః = భయంకరములయిన; ప్రహర
ర్వే = అందఱును; మహామతిం = అధికమ	ణైః = ఆయుధములచేత; అభిషేతుః = ఎ
యినబుద్ధిగలవాఁడును; మహావేగం = అ	దిరించిరి.
ధికమయినవేగముగలవాఁడును; మహా	అంత, నాసేనానాయకులు, మహా
కాయం = అధికమయినదేహముగల	బుద్ధిశాలియునుమహావేగుండును మహా
వాఁడును; మహాబలం = అధికమయినబ	దేహుండునుమహాబలండునగు నాహ
లముగలవాఁడునగు; తం = ఆహనుమం	సుమంతుంజూచినంతనె, యతనిచుట్టును
తుని; సమీత్యైవ = చూచినంతనె; సర్వా	నిలిచి, భయంకరంబులగునయ్యెయ
సు = సమస్తములయిన; దిక్షు = దిక్కు	యుధంబులతో, నెదిరించిరి.
లందు; అవస్థితాః = ఉన్నవారలై; తత	అని, తాత్పర్యము.
స్తతః = అంతనంత; తైస్త్వైః = ఆయా; భీ	

తస్య పంచాయసా స్త్రైశ్చ శ్చితాః పీతముఖా శ్వరాః.౨౦
శిరస్సు త్వలపత్రాభా దుధక్రేణ నిపాతితాః

టిక॥ దుధక్రేణ = దుధక్రునిచేత;	లవియును; శ్చిత్వలపత్రాభాః = కలువతో
తస్య = ఆహనుమంతునియొక్క; శిరసి =	కులకాంతివంటికాంతిగలవియునగు; శ
తలయందు; ఆయసాః = ఇనుముతోఁజే	రాః = బాణములు; పంచ = అయిదు; ని
యఁబడినవియును; స్త్రైః = క్రూరములు	పాతితాః = వేయఁబడినవి.
ను; శితాః = కఠకులయినవియును; పీత	దుధక్రుండు , ఆయనంబులును
ముఖాః = పసుపువ న్నగలముఖములుగ	గూర్చుంబులును గఠకుగలవియును ము

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౮౫

స ౪౬

ఖంబులబంగారునీరుబూసియుండుటం
జేసిపసుపువన్నెగలవియుంగలువత్తేకు
లకుంబోలెఁగాంతిగలవియునగు నైదు

బాణంబుల, నాహనుమంతునితలపైఁ,
బ్రయోగించెను. అని, తాత్పర్యము.

స తైః పంచభి రావిధ శ్చరై శ్శిరసి వానరః. ౨౦
ఉత్పపాత నదన్ వ్యోమ్ని దిశో దశ వినాదయన్

టీక॥ సః=ఆ; వానరః=హనుమం
తుండు; తైః=ఆ; పంచభిః=అయ్యదైన;
శ్చరైః=బాణంబులచేత; శిరసి=తలయం
దు; ఆవిధః = కొట్టబడినవాండై; న
దన్=అటుచు; దశ=పదియైన;
దిశః=దిక్కులను; వినాదయన్ = ధ్వ
నింపఁజేయుచు; వ్యోమ్ని= ఆకాశము

నందు; ఉత్పపాత=ఎగిరెను.
ఆహనుమంతుండు, శిరంబున, నా
య్యిదుబాణంబులందాడితుండై, ద
శదిశలనిండ, సింహనాదంబుసేయు
చు, నాకాశంబున కెగిరెను.
అని, తాత్పర్యము.

తతస్తు దుర్ధరో వీర స్సరథ స్సజ్యకాముఃకః. ౨౧
కిరన్ శరశతై స్తీక్ష్ణై రభిషేజే మహాబలః

టీక॥ తతస్తు=అంతనే; వీరః=పరా
క్రమశాలియును; మహాబలః=అధికమ
యినబలముగలవాఁడునగు; దుర్ధరః=
దుర్ధరుండు; సరథః=రథముతోఁగూ
డినవాండై; సజ్యకాముఃకః=అల్లెత్రా
టితోఁగూడినవిల్లుగలవాండై; తీక్ష్ణైః
కఱకులయిన; శరశతైః= బాణంబుల
నూలుచేత; కిరన్=వెదజల్లుచు; అభి

షేజే=ఎదిరించెను.
అంతఁ, బరాక్రమశాలియునుమహా
బలుండునగుదుర్ధరుండు, ధనువెక్కు
వెట్టి, రథంబుతోనాకాశంబున కుద్గమిం
చి, తీక్ష్ణంబులగు వెక్కుబాణంబులం బ్ర
యోగించుచు, హనుమంతు నెదిరించెను.
అని, తాత్పర్యము.

స కపి ర్వారయామాస తం వ్యోమ్ని శరవషణిణమ్. ౨౩

వృష్టిమంతం పయోదాంతే పయోద మివ మారుతః

టీక॥ సః=ఆ; కపిః=హనుమంతుః	అర్జునించెను.
దుఃఖోమ్న = ఆకాశమునందు; శరవ	శరదృతువునందు వషణంబు గురి
పిణం = బాణంబులంగురియుచున్న;	యుమేఘంబును వాయువు సులభంబు
తం=ఆదుర్ఘరుని; మారుతః=వాయు	గా నర్జునించునట్లు; హనుమంతుండాకా
వు; పయోదాంతే= శరదృతువునందు;	శంబున, బాణవషణంబుగురియుచున్న
వృష్టిమంతం=వషణముగల; పయోదమి	యాదుర్ఘరునర్జునించెను.
వ=మేఘమునువలె; వారయామాస=	అని, తాత్పర్యము.

అద్యమానస్తత స్తేన దుర్ఘరేణ నిలాత్మజః. ౨౪
చకార కదనం భూయో వ్యవధతచ వేగవా

టీక॥ తతః=అంత; వేగవా=అ	వృద్ధిబొందెను.
ధికమయినవేగముగల; అనిలాత్మజః =	అంత; నట్లు, వేగవంతుండగువా
వాయువుత్రుండగుహనుమంతుఁడు; తే	యుకుమారుండైనహనుమంతుఁడు, దు
న=ఆ; దుర్ఘరేణ=దుర్ఘరునిచేత; అ	ర్ఘరునిచేపీడింపబడి, మఱియునధిక
ద్యమానిః=పీడింపబడినవాడై; కద	ముగామేనుఁజెంచి, యుద్ధంబుచేసెను.
నం=యుద్ధమును; చకార=చేసెను.	అని, తాత్పర్యము.
భూయః=అధికముగా; వ్యవధతచ=	

స దూరం సహసోత్పత్య దుర్ఘరస్య రథే హరిః. ౨౫
నిపపాత మహావేగో విద్యుదాశి గిరావివ

టీక॥ సః=ఆ; హరిః=హనుమంతుఁ	దుర్ఘరస్య= దుర్ఘరునియొక్క; ర
దు; సహసా=శీఘ్రముగా; దూరం=	థే=రథమునందు; విద్యుదాశిః=పిడు
గూరముగా; ఉత్పత్య=ఎగిరి; మహావే	గు; గిరావివ=పర్వతమునందువలె; ని
గః = అధికమయినవేగముగలవాడై;	పపాత=పడెను.

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము.

అంక ౨

స ౪౬

అహనుమంతుం, డంతనధికవేగంబు | ఘనట్లు, దుర్ధరునింథంబుపైదుమికెను.
నవలంబించి, శీఘ్రంబున దూరంబు | అని, తాత్పర్యము.
గాఁబైకెగిరి, పర్వతంబుపైఁ బిడుగుప

తత స్స మథితాష్టాశ్వం రథం భగ్నాక్షకూబరమ్. ౪౬
విహాయ న్యపత ద్భూషా దుర్ధరస్త్యక్త జీవితః

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; సః=ఆ; వాఁడై; భూషా= నేలయందు; న్యప
దుర్ధరః=దుర్ధరుఁడు; మథితాష్టా తత్=పడెను.
శ్వం=చంపంబడిన యెనిమిదిగుఱ్ఱములు | అంత, నెనిమిదిగుఱ్ఱంబులునుజచ్చి,
గలదియును; భగ్నాక్షకూబరం=విఠి కండ్లును నొగయునుపిఠిగి, నేలఁగూలి
గినకండ్లునునొగయునుగలదియు నగు; నరథంబుననుండి. దుర్ధరుండు, మృతం
రథం=రథమును; విహాయ=విడిచి; త్యక్తై, నేలంబడెను. అని, తాత్పర్యము.
క్తజీవితః= విడువఁబడినప్రాణముగల

తం విరూపాక్ష యూపాక్షౌ దృష్ట్వా నిపతితం భువి. ౪౭
సంజాతరోషే దుర్ధరషో వృత్తేతతు రరిండమా

టీక॥ భువి=నేలయందు; నిపతితం= పముగలవారలై; ఉత్పేతతుః=ఎగిరిరి.
పడిన; తం=ఆదుర్ధరుని; దృష్ట్వా=చూ | ఆదుర్ధరుండు, చచ్చి నేలంబడుట
చి; దుర్ధరషో=ఎదిరింపనలవిగానివా నుజూచి, దుర్ధరములునుశత్రువులనడం
రలును; అరిండమా=శత్రువులనడంగఁ గఁ ద్రొక్కవారలునగు విరూపాక్ష
ద్రొక్కవారలునగు; విరూపాక్షయూ | యూపాక్షులు, మహాకోపంబునొంది,
పాక్షౌ=విరూపాక్షుండును యూపా | యాకాశంబునకెగిరిరి.
క్షుండును; సంజాతరోషే= కలిగినకో | అని, తాత్పర్యము.

సతాభ్యాం సహసోత్పత్య విష్టితో విమలేంబరే. ౪౮
ముద్గరాభ్యాం మహాబాహు ర్వక్ష స్వభిహతః కపిః

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౬

టిక॥ తాభ్యాం=ఆవిరూపాక్షయూ	చేత; వక్షసే=తోమ్మునందు; అభిహ
పాక్షులచేత; సహసా=శీఘ్రముగా;	తః=కొట్టబడినాడు.
ఉత్పన్న=ఎగిరి; విమలే=స్వచ్ఛమయిన;	ఆవిరూపాక్షయూపాక్షులు , శీ
అంబరే=ఆకాశమునందు; విస్థితః=ఉ	ఘ్రీంబుననెగిరి, స్వచ్ఛంబగునాకాశం
న్నట్టి; మహాబాహుః = పెద్దచేతులు	బుననున్న మహాబాహుండగు హనుమం
గల; సః=ఆ; కషిః = హనుమంతుం	తునితోమ్మున , నినుపగుడియలచే
డు; ముద్గరాభ్యాం= ఇసుపగుడియల	గొట్టిరి. అని, తాత్పర్యము.

తయోర్వేగ వతో వేగం వినిహత్య మహాబలః ౨౯
నిపపాత పున ర్భూమా సుపణాసమవిక్రమః

టిక॥ సుపణాసమవిక్రమః = గరు	భూమా=నేలయందు; నిపపాత=పడె
త్తంతునిపరాక్రమముతో సమానమయి	ను, వ్రాలెనుట.
నపరాక్రమముగలవాడను ; మహాబ	గరుత్తంతునకుంబోలెంబరాక్రమం
లః=అధికమయినబలముగలవాడగు	బుగలవాడను మహాబలుండునగుహను
హనుమంతుండు; వేగవతో= అధికమ	మంతుండు, వేగవంతులగునావిరూపా
యినవేగముగల; తయోః= ఆవిరూపా	క్షయూపాక్షుల వేగంబునడంచి, మఱ
క్షయూపాక్షులయొక్క; వేగం=వేగ	ల, నేలకువ్రాలెను. అని, తాత్పర్యము-
మును; వినిహత్య=కొట్టి; పునః=మఱల;	

స సాలవృక్ష మాసాద్య త ముత్పాట్నచ వానరః ౩౦
తావుభౌ రాక్షసౌ ఓరౌ జఘాన పవనాత్తజః

టిక॥ పవనాత్తజః = వాయుదేవు	రౌ=పరాక్రమశాలులయిన; రౌ= ఆ
నికుమారుండగు; సః=ఆ; వానరః =	విరూపాక్షయూపాక్షులను ; ఉభౌ=
హనుమంతుండు; సాలవృక్షం=మద్దిచె	ఇద్దఱును; జఘాన=చంపెను.
ట్టును; ఆసాద్య=పొంది; తం=ఆమద్ది	వాయుదేవునికుమారుండగు నాహ
చెట్టును; ఉత్పాట్నచ=పెరికియు ; వీ	సుమంతుం,డంత, నొకమద్దిచెట్టుచేరి,

దానింబెఱికి, దానిచే, వీరులగు నావి | అని, తాత్పర్యము-
యాపాక్ష యూపాక్షులం, జంపెను-

తత స్తాం శ్రీ౯ హతా౯ జ్ఞాత్వా వానరేణ తరస్విసా. ౩౦
అభిపేదే మహావేగః ప్రసహ్య ప్రఘసో హరిమ్
భాసకణశ్చ సంక్రుద్ధ శ్శూల మాదాయ వీర్యవా౯- ౩౧

టీక|| తతః=అటుపిమ్మట; తరస్వి గోపించినవాడై; హలం = శూలము
నా=బలవంతుండగు; వానరేణ=హను ను; ఆదాయ = తీసికొని; అభిపేదే(అ
మంతునిచేత; తా౯ = ఆ ; శ్రీ౯= ధ్యాహృతము)=ఎదిరించెను.
మువ్వరును; హతా౯= చచ్చినవారల అంత, నాదుర్భర వీరూపాక్ష
నుగా; జ్ఞాత్వా=ఎఱింగి; మహావేగః=అ యూపాక్షులుమువ్వరును, బలవంతుం
ధికమయినవేగముగల; ప్రఘసః=ప్రఘ డగుహనుమంతునిచే జచ్చుటఁజూచి,
నుండు; హరిం = హనుమంతుని; ప్రస మహావేగుండగుప్రఘసుండు, వేగంబు
హ్య=బలాత్కారముగా; అభిపేదే= న, హనుమంతునిపైకిఁజొర్రెను; పరా
ఎదిరించెను. వీర్యవా౯= అధికమయిన క్రమవంతుండగుభాసకణుండును, గో
పరాక్రమముగల; భాసకణశ్చ=భాస పించి, శూలంబుగొని , హనుమంతుని
కణుండును; సంక్రుద్ధః= మిక్కిలియుం మీఁదికడరెను. అని, తాత్పర్యము.

ఏకతః కపిశాదూ౯లం యశస్విన్ మవస్థిత౯

టీక|| తా(అధ్యాహృతము)=ఆయిద్ర్ద ఆప్రఘసభాసకణులిర్వరును, ఒక
ఋను; యశస్విన్ = అధికమయినకీ ప్రక్కననెయుండి, వానరశ్రేష్ఠుండగు
తి౯గల; కపిశాదూ౯లం = వానరశ్రే హనుమంతునితోయుద్ధముచేసిరి.
ష్ఠుండగుహనుమంతునిగూచి; ఏకతః= అని, తాత్పర్యము.
ఒక్క-దోటను ; అవస్థిత౯=ఉండినారు.

పట్టినేన శితాగ్రేణ ప్రఘసః ప్రత్యయోధయత్. ౩౩

భాసకణిశ్య శూలేన రాక్షసః కపి సత్తమమ్

టీక॥ ప్రఘనః = ప్రఘనుడు; శి యత్ (అధ్యాహృతము) = ఎదిరించి
తాగ్రేణ = కలకై నకొనగల; పట్టసే యుద్ధముచేసెను.
న=అడ్డక త్రిచేత; కపిసత్తమం=వాన ప్రఘనుడు, కలకుగలయడ్డక త్రి
రశేష్ఠుండగు హనుమంతుని; ప్రత్య గొని, వానరశేష్ఠుండగు హనుమంతు
యోధయత్ = ఎదిరించియుద్ధముచేసె నితోయుద్ధముచేసెను; భాసకణిం
ను. భాసకణిః = భాసకణిండ డు, శూలముతో, యుద్ధముచేసెను.
ను; రాక్షసశ్చ=రాక్షసుండును; శూ అని, తాత్పర్యము.
లేన = శూలముచేత; ప్రత్యయోధ

స తాభ్యాం విక్షతై గాత్రై రస్పృగ్ధ తనూరుహః. 3౪

అభవ ద్వానరః క్రుద్ధో బాలసూర్యసమప్రభః

టీక॥ సః=ఆ; వానరః = హను ప్రభః=లేతసూర్యునికాంతివంటికాం
మంతుండు; తాభ్యాం=ఆప్రఘసభాస తిగలవాడై; క్రుద్ధః = కోపంబునాం
కణిం చేత; విక్షతైః = గాయము దినవాడు; అభవత్=అయెను.
చేయబడిన; గాత్రైః=అవయవముల ఆహనుమంతుండు, అట్లుప్రఘస
తో; సహితః(అధ్యాహృతము)=కూ భాసకణిం చేచి దాడితుండై, దే
డినవాడై; కావుననే; అస్పృగ్ధతనూ హంబంతయు నెత్తురుగ్రమ్ముచేర, బాల
రుహః= నెత్తురుచేబూయబడినవెం సూర్యునిభంగివెలుంగుచు, గోపంబు
డుకలుగలవాడై; బాలసూర్యసమ నొందెను. అని, తాత్పర్యము.

సముత్పాట్య గిరే శ్చృంగం సమృగవ్యాళపాదపమ్. 3౫

జఘాన హనుమా స్వీరో రాక్షసా కపికుంజరః

టీక॥ కపికుంజరః= వానరశేష్ఠం సమృగవ్యాళపాదపం=వృగంబులతో
డును; వీరః= పరాక్రమశాలియునయి నుసపంబులతోను వృక్షంబులతోనుం
న; హనుమా = హనుమంతుండు; గూడిన; గిరేః = పర్వతముయొక్క;

శ్రీమద్రామాయణమునుందరకాండము. ౮౯౦

స ౪౬

శృంగం=శిఖరమును; సముత్పాట్ట = బులతోను సపకంబులతోను వృక్షంబుల పెకలించి; రాక్షసా = ప్రఘనభాసక తోనుంగూడినయొకపర్వతశిఖరంబున బెంబులనురాక్షసులను; జఘాన = చంకలించి, దానిచే, నాప్రఘనభాసక పెను. బుంబులం, జంపెను.

వానరశ్రేష్ఠుండును బరాక్రమశాలి అని, తాత్పర్యము
యనగుహనుమంతుం, డంత, మృగం

తత స్తేష్వ వసన్నేషు సేనాపతిషు పంచను. ౩౬
బలం త దవశేషం చ నాశయామాస వానరః

టీక|| తతః=అటుపిమ్మట; తేషు= స=నశింపజేసెను.
ఆ; సేనాపతిషు= సేనానాయకులు; అట్లు, హనుమంతుండు, ఆసేనా పంచను= అయిదుగురును; అవసన్నే నాయకులుమృతులయిన పిమ్మట, మిగి షు=చంపబడఁగా; వానరః= హను లియున్న, నైన్యంబునం, జంపెను, మంతుండు; తత్=ఆ; అవశేషం=మిగిలి అని, తాత్పర్యము.
న; బలంచ=నైన్యమును; నాశయామా

అశ్వై రశ్వౌ గజై నా గా యోధై ర్యోధా న్రథై రథా. ౩౭
స కపి రాక్షయామాస సహస్రాక్ష ఇవాసురా

టీక|| సః=ఆ; కపిః=హనుమంతుం మాస=నశింపజేసెను.
డు; అశ్వైః = గుఱ్ఱములచేత; ఆ హనుమంతుండు, గుఱ్ఱములచే గు శ్వౌ=గుఱ్ఱములను; గజైః=ఏనుంగు ఱ్ఱంబులనేసియు, నేనుంగులపై నేనుంగు లచేత; నాగాః= ఏనుంగులను; యో లనెత్తివైచియు, భటులనెత్తి భటుల ధైః=భటులచేత; యోధాః=భటుల పైబడవైచియు, రథంబులరథంబులపై ను; రథైః=రథములచేత; రథాః=రథ నేసియు, నీప్రకారంబున, చేవేంద్రుండు ములను; సహస్రాక్షః=ఇంద్రుండు; ఆ అసురులంజంపినట్లు, ఆనైన్యంబునంత నురానివ=అసురులనువలె; నాశయా యు, నశింపజేసెను. అని, తాత్పర్యము.

హై న్నానైశ్చ తుం నై భగ్నాత్తైశ్చ మహారథైః ౩౦
హైశ్చ రావినై ర్భూమి రుద్ధమాగా సమంతతః

టీకాహితైః=చంపంబడిన ; నాన్ వత్(అధ్యాహృతము)=అయినది.
శ్చ=ఏనుంగులచేతను; తుం నైః=గుట్ట చచ్చిపడియున్నయేనుంగులచేతను
ములచేతను; భగ్నాత్తైః=విడిగినకం గుట్టంబులచేతను విడిగికూలిన గొప్పర
ద్దుగల; మహారథైశ్చ= గొప్పరథముల కంబులచేతను హతులయిన రాక్షసుల
చేతను; హితైః=చంపంబడిన; రాక్షసై క శ్రేబరంబులచేతను భూమియంతయు
శ్చ=రాక్షసులచేతను; భూమిః= నే గప్పబడియుండుటంజేసి, మాగ్=ం
ల; సమంతతః= అంతటను ; రుద్ధమా బుననడచుటకవకాశములేకుండినది.
గా=అడ్డగింపబడినవారిగలది; అభ అని, తాత్పర్యము.

తతః కపి స్తాన్ ధ్వజసింహున్
నిహత్య వీరాన్ సబలాన్ సవాహనాన్. ౩౧
సమీత్య వీరః పరిగృహ్య తోరణం
కృతక్షణః కాలఞ్చ ప్రజాక్షయే

టీకావీరః= పరాక్రమశాలియును; నాశకాలయనందు; కాలఞ్చ= యముఁ
కపిః=హనుమంతుండు; తాన్=ఆ; వీ డువలె; అసీత్(అధ్యాహృతము)= ఉం
రాన్= పరాక్రమశాలులును ; సబ దెను.
లాన్=నైపుణ్యముతోఁ గూడినవారలును; పరాక్రమచతుండుగునాహనుమం
సవాహనాన్= వాహనములతోఁగూ తుండు, పీరులగునాసేనా నాయకుల
డినవారలును; ధ్వజసింహున్= నేనాధి నైదుగురను, వారి నైపుణ్యవాహనంబుల
పతులును; నిహత్య=చంపితః= అం తోడంబడి, యంత, మెలల , నాబహి
త; సమీత్య=చూచి; తోరణం= బహి ద్వాారంబునొంది, ప్రజలనినాశ కా
ద్వాారమును; పరిగృహ్య= పొంది; లమునం దుగ్బుడై యుండు యముని
కృతక్షణః=చేయఁబడిన యూరకుండు భంగింజూపట్టుచు, నూరకుం డెను.
టగలవాడై; ప్రజాక్షయే= ప్రజలని అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము సుందర కాండము. ౮౯౩

స ౪౭

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, పట్టతొలింశస్సగః,
ఇది, స్వపాఠము.

ఇది, పరమాథకచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్రీ
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండపట్టతొలింశస్సగ టిక,
మగిసినది.

(అం)

సప్తచత్వారింశస్సగః పాఠః,

సేనాపతే పంచ సతు ప్రమాపితా
హనూమతా సానుచరా సవాహనా
సమీత్య రాజా సమరౌద్ధతోస్తుఖం
కుమార మతం ప్రసమైక్షతా గ్రతః ౧

టేగిసః=ఆ; రాజాతు=రావణుడు	రుమొగముగలవాఁడునగు; కుమారం=
ను; హనూమతా=హనుమంతునిచేత;	కొడుకైన; అక్షం=అక్షుని; ప్రసమైక్ష
ప్రమాపితా=చంపంబుచిన; సానుచ	త=చూచెను.
రా= వెంబడిచోపువారిలతోఁగూడి	అంత, రావణుండు, సేనానాయకు
నవారలును; సవాహనా= వాహన	లయిదుగురును నైన్యవాహనంబులతోఁ
ములతోఁగూడినవారలునగు; సేనాప	గూడ, హనుమంతునిచేఁజంపఁబడుట
తే=సేనానాయకులను; పంచ=అయి	నువిని, తనముందటనున్న, ఎల్ల పురుషు
దుగురను; సమీత్య=చూచి; అగ్రతః=	గయ్యంబునకుఁ గాలుద్రవ్యమండువాఁ
ముందట; స్థితం(అధ్యాపృతము)= ఉ	డునుయధోన్నత్రుండునగు, తనకుఁచూ
న్నవాఁడును; సమరౌద్ధతోస్తుఖం=	రుండఁతునిపైఁగటాక్షంబుఁబఱపెను.
యుద్ధంబునకు గర్వించినవాఁడునునడు	అని, తాత్పర్యము.

స తస్య దృష్ట్యర్పణ సంప్రచోదితః
ప్రతాపవాక్ కాంచనచిత్రకామూకః
సముత్పపాతా థ సద్ స్మృదీరితో
ద్విజాతిముఖే హావిషే వ పావకః. ౨

టీ|| అథ = అటుపిమ్మట; సదసి = సభయం
దు; ప్రతాపవాక్ = అధికమయిన పరా
క్రమముగల; సం = ఆయత్తుకుమారుడు;
తస్య = ఆ రావణునియొక్క; దృష్ట్యర్ప
ణ సంప్రచోదితః = చూపుయొక్క పొం
దిండుటచేతఁ బ్రేరేపింపబడినవాడై;
కాంచనచిత్రకామూకః = బంగారము
చేనానావర్ణముగలవిల్లుగలవాడై; ద్వి
జాతిముఖే = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులచేత;
హావిషా = హావిస్సుచేత; ఉదీరితః = వృద్ధి
నొందింపబడిన; పావకభవ, అగ్నిహో
త్రమువలె; సముత్పపాత = లేచెను.
అంత, మహాపరాక్రమశాలియగు
నాయత్తుకుమారుడు; రావణునిచే
దృష్టిమాత్రంబుననాజ్ఞాపింపబడినవా
డై, బంగారముతో నలంకరింపఁ బడిన
ధనుస్సుధరించి, బ్రాహ్మణోత్తములచే
హావిస్సువ్రేల్చివృద్ధిబొందింపబడినయ
గ్నిహోత్రముకైవడి, సంరంభంబునలే
చెను. అని, తాత్పర్యము.

తతో మహద్బాలదివాకరప్రభం
ప్రతప్తజాంబూనదజాలసంతతమ్
రథం సమాస్థాయ యయా స వీర్యవాక్
మహాహరిం తం ప్రతి నైర్వృతప్రభః. ౩

టీ|| తతః = అటుపిమ్మట; వీర్య
వాక్ = అధికమయిన పరాక్రమముగల
వాడును; నైర్వృతప్రభః = రాత్తున
శ్రేష్ఠండునగు; సం = ఆయత్తుడు; మ
హత్ = గొప్పదియును; బాలదివాకర
ప్రభం = లేతసూర్యునికాంతివంటికాం
తిగలదియును; ప్రతప్తజాంబూనదజా
లసంతతం = కాంచబడిన బంగారముల
సమూహముచే వ్యాపింపబడినదియ
నగు; రథం = రథమును; సమాస్థాయ =
అధిష్ఠించి; తం = ఆ; మహాహరిం ప్రతి =
పెద్దకోరియైన హనుమంతునిఁగూ

చిః;యహా=హోయెను.

అంత, మహాపరాక్రమశాలియును
రాక్షస శ్రేష్ఠుండునగు నక్షకుమారుం
డు, బాలసూర్యుండుంబోలె వెలుంగున

దియును త్రమంబగుబంగారముచే నలం
కరింపఁబడినదియునగుగొప్పరథంబునె
క్కి, హనుమంతునొద్దకుఁబోయెను.
అని, తాత్పర్యము.

తత స్తపస్సంగ్రహసంచయాజీతం
ప్రతప్తజాంబూనదజాల శోభితమ్
పతాకినం రత్నవిభూషితధ్వజం
మనోజవాష్టాశ్వపరై స్సుయోజితమ్. ౪
సురాసురాధ్వవ్య మసంగచారిణం
రవిప్రభం వ్యోమచరం సమాహితమ్
సతూణ మష్టాసినిబద్ధబంధురం
యథా క్రమావేశితశక్తితోమరమ్. ౫
విరాజమానం ప్రతిపూర్ణం వస్తువా
సహేమదామ్నా శశిసూర్యవచనా
దివాకరాభం రథ మాస్థిత స్తత
స్సనిజః గామా మరతుల్య విక్రమః. ౬

టీక||తతః=అటుపిమ్మట; అమరతు
ల్యవిక్రమః=దేవతలపరాక్రమమువంటి
పరాక్రమముగల; సః=అయిక్కుఁడు;
తపస్సంగ్రహసంచయాజీతం=తప
స్సుల యనుష్ఠానములయొక్క సమూ
హముచే సంపాదించఁబడినదియును;
ప్రతప్త జాంబూనదజాలశోభితం =
కాంచఁబడినబంగారములసమూహము

చేనలంకరింపఁ బడినదియును; పతాకి
నం=సాధారణంబులగు తెక్కె-ములు
గలదియును; రత్నవిభూషితధ్వజం =
మణులచే నలంకరింపఁబడిన రాజవి
హ్నంబులతోఁగూడినతెక్కె-ములుగల
దియును; మనోజవాష్టాశ్వపరైః=మ
నంబునకుంబోలెవేగముగల యెనిమిది
యశ్వశ్రేష్ఠములతో; సుయోజితం=కూ

ర్వం బడినదియును; సురా సురా ధృ
వ్యం=చేవలచేతను అనురుల చేతను ఎ
దిరింపఁ గూడనిదియును; అసంగ చారి
ణం=ధూమిసంబంధము లేనట్లు గా సం
చరించునదియును; రవిప్రభం=సూర్యు
నికాంతివంటికాంతిగలదియును; వ్యో
మచరం=ఆకాశమునందరుగునదియు
ను; సమాహితం=యుద్ధమునకు సన్నద్ధ
మయినదియును; సతూణం=అమ్మల
పొదులతోఁ గూడినదియును; అష్టాస్రబ
ద్ధబంధురం=ఎనిమిదికత్తులుగలదియు
నుగట్టఁబడిఁ ఘంటలుగలదియును; య
థాక్రమావేశితశక్తితోమరం=వరుస
దప్పకయుంచబడిన శక్తియనునాయుధ
మునుజిల్లకోలయునుగలదియును; శశి
సూర్యవర్చసా=చంద్రసూర్యులకాంతు
లవంటి కాంతులు గలదియు; సహేమ
దామ్నా=బంగారుపుష్పమాలికలతోఁ
గూడినదియునగు; ప్రతిపూర్ణవస్తునా=
నిండినసామగ్రిచేత; వీరాజమానం=
ప్రకాశించు చున్నది యును; దివాకగా
భం=సూర్యునికాంతివంటి కాంతిగలది
యునగు; రథం=రథము ను; ఆస్థితః=ఆధి
స్థించినవాఁడై; తతిః=అంతః; జకా
మ=వెడలెను.

అంత, చేవలకుంబోలెమహాపరా
క్రమంబుగల యాయుధకుమారుండు,
పెక్కు-తపంబులచే సంపాదించఁబడిన
దియును, శ్రేష్ఠమయిన బంగారములచే
సలంకరింపఁబడినదియును, సాధారణం
బులగు పెక్కి-ములును మణులచేసలం
కృతమయిన రాజచిహ్నయుక్తంబులగు
పెక్కి-ంబులునుగలదియును, మనోవే
గంబుగల యెనిమిది యుత్తమాశ్వంబు
లుగట్టినదియును, చేవలకుననురులకు
నుండేఱిచూడఁ గూడనిదియును, ధూ
మినంటకయె సంబంధించు నదియును,
సూర్యుండుంబోలె వెలుంగునదియును,
ఆకాశంబునసంచరించునదియును, యు
ద్ధ సన్నద్ధం బయినదియును, అమ్మల
పొదులతోను, ఎనిమిదికత్తులతోను గూ
డినదియును, గంటలుగట్టియుండు నది
యును, అన్యైస్థలంబుల నుంచఁబడినశ
క్తితోమరంబులనునాయుధంబులుగలది
యును, జంద్రసూర్యులుంబోలె వెలుంగు
చున్నబంగారుపుష్పమాలికలతోనొప్పు
చున్నదియును, ధనుఃకవచాదినమస్తోప
కరణంబులతోనుగూడినదియునగు, ర
థంబునెక్కి, వెడలెను. అని తాత్పర్యము.

స పూరయేత్ ఖంభ మహీంచ సాచలాం

తురంగమాతంగ మహారథస్వదైః

బలై స్సమేతై స్సహ తోరణస్థితమ్
సమథం మాసీన ముపాగమ త్క-పిమ్. ౭

టీక॥ సః=ఆయత్తుడు ; తురంగ ధను; సమథం = సమధుండును; ఆ మాతంగమహారథస్యనైః = గుఱ్ఱముల సీనం = కూర్చున్నవాఁడునగు; కపిం = యొక్క-యు నేనుంగులయొక్క-యు గౌ హనుమంతుని; ఉపాగమత్ = పొందెను. పురథములయొక్క-యు ధ్వనుల చేత; ఖం అట్లు, అక్షకుమారుండు, అశ్వగ చ=ఆకాశమును ; సాచలాం=పర్వత జరథంబుల ధ్వనుల నాకాశంబును బర్వ ములతోఁగూడిన; మహీంచ = భూమి తంబులతోఁగూడిన భూమియునిండ, ని; పూరయ్ = నిండునట్లు సేయుచు ; సమ స్తనైన్యంబులంగూడి, సమథుం సమేతైః = చేరిన ; బలైః = ప్రేన్యముల ధను అశోకవన బహిద్వారంబునం తో; సహితః (అధ్యాహృతము) - కూ గూఢుండియున్నవాఁడునగు, హను డినవాడై; సః=ఆయత్తుడు; తోరణ మంతుం, జేరెను. స్థితం = బహిద్వారంబుననున్నవాఁ అని, తాత్పర్యము.

స తం సమాసాద్య హరిం హరీక్షణో
యుగాంతకాలాగ్ని మివ ప్రజాక్షయే
అవస్థితం విస్తృతజాతసంభ్రమ
స్సమైక్షతా త్తో బహుమానచక్షుషా. ౮

టీక॥ హరీక్షణః = సింహముయొక్క- రిం = హనుమంతుని; సమాసాద్య = చేరి; కండ్లవంటికండ్లుగల; సః = ఆ; అక్షః = అ విస్తృతజాతసంభ్రమః = అశ్వర్యమునొం త్తకుమారుండు; ప్రజాక్షయే = జనుల దినవాఁడును కలిగిన తొట్టుపాటుగల నాశమునందు; అవస్థితం = ప్రవృత్తి వాఁడునై; బహుమానచక్షుషా = గౌర వముతోఁగూడినకంటిచేత; సమైక్షత = తం) = ప్రళయకాలమునందలియగ్ని మాచెను. హోత్రుండువలెనున్న; తం = ఆ; హ సింహమునకుంబోలె నేత్రంబులుగ

ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౭

ల యాయక్షకుమారుండు, ప్రజలనశింఘాపంబునకాశ్చర్యంబును చొటుపాపజేయంబూనియున్న ప్రళయకాలాటసుంబొంది, యితండు; పరాక్రమవంఘ్రిహిత్రునిచందంబునం జూపట్టుచు తుండెయనియతనిసగౌరవంబుగాఁజూన్పహనుమంతుంజేరి, యతనిగంభీరచేను, అని, తాత్పర్యము.

స తస్య వేగంచ కపే వహహత్తనః
పరాక్రమం చారిషు పాథిః వాత్తజః
విధారయక్ స్వంచ బలం మహాబలః
హిమక్షయే సూర్య ఇవాభివర్ధకేతే.

టీక॥ మహాబలః = అధికమయినబలముగల; సః = ఆ; పాథిః = వాత్తజః = రాజయినరావణునికొడుకగునక్షుండు; మహాత్తనః = అధికమయినపరాక్రమముగల; తస్య = ఆ; కపేః = హనుమంతునియొక్క; వేగంచ = వేగమును; అరిషు = శత్రువులయందు; పరాక్రమంచ = పరాక్రమమును; స్వంచ = తనదైన; బలంచ = బలమును; విధారయక్ = నిర్ణయించుచు; హిమక్షయే = వసంతతుఁవునందు; సూర్యభివ = సూర్యుండువలె; అభివర్ధకేతే (భూతాథకమందులట్) = వృద్ధిబొందెను.

స జాతమన్యుః ప్రసమీక్య విక్రమం
స్థిరం స్థిర స్సంయతి దునివారణమ్
సమాహితాత్మా హనుమంత మాహవే
ప్రచోదయామాస శరైః శ్రీభి శ్శితైః. ౧౦

టీక॥ సః = ఆయక్షకుమారుండు; సంయతి = యుద్ధమునందు ; దున్నివార

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౪౯౯

స ౪౭

శ్లో

ణం=అడ్డగింపఁగూడని; స్థిరం= నిలుకడ	మూఁడగు; శరైః= బాణములచేత;
గల; విక్రమం=పరాక్రమమును; ప్రస	ప్రవోదయామాస=కొట్టెను.
మీత్యు=చూచి; జాతమన్యుః= కలిగిన	అంత, నత్తుకుమారుండు “యుద్ధంబున
కోపంబుగలవాఁడై; స్థిరః= నిలుకడ	హనుమంతునిజయించుటకష్ట” మనియె
గలవాఁడై; సమాహితాత్మా= ఎచ్చ	ఱింగి, కోపంబునొంది, స్థిరుండై, యె
రికనొందినమనసుగలవాఁడై; ఆహవే=	చ్చరికగలవాఁడై, హనుమంతుని, దీ
యుద్ధమునందు; హనుమంతం = హను	త్తంబులగుమూఁడుబాణంబులం, గొ
మంతుని; శితైః=తీక్షణములయిన; త్రిభిః=	ట్టెను. అని, తాత్పర్యము.

తతః కపిం తం ప్రసమీత్య గర్వితం
జితశ్రమం శత్రుపరాయోజితమ్
అవైక్షతాత్మ స్సముదీర్ణ మానస
స్సబాణపాణిః ప్రగృహీతకాముకః. ౧౧

టీక తతః=అటుపిమ్మట; అక్షః=	చుటయందు సమర్థునిఁ గాను; ప్రసమీ
అక్షుండు; సముదీర్ణమానసః = గ	త్యు=చూచి, యెఱింగియనుట; అవైక్ష
ర్వించినమనసుగలవాఁడై; సబాణపా	త=చూచెను, ఆలోచించెననుట.
ణిః=బాణముతోఁగూడిన హస్తముగల	అంత, నత్తుండు, మనంబునగర్వము
వాఁడై; ప్రగృహీతకాముకః=పట్టు	నొంది, ధనుర్బాణంబులధరించి, “హ
కొనఁబడినవిల్లుగలవాఁడై; తం=ఆ; క	నుమంతుండు, గర్వితండు, ఎట్టిశ్రమం
పిం=హనుమంతుని; గర్వితం=గర్వము	బునునరకు సేయక శత్రువులజయించు
నొందినవానిఁ గాను; జితశ్రమం=జయిం	టయందు సమర్థుండు” అని, యెఱింగి,
పఁబడినయలసటగలవానిఁ గాను; శత్రు	కొంతయాలోచించెను.
పరాజయోజితం= శత్రువులజయిం	అని, తాత్పర్యము.

సహేమనిష్కాంగదచారుకుండల
స్సమాససాదాశు పరాక్రమః కపిమ్

తయో ర్చభూవాఽప్రతిమ స్సమాగమ
స్సురాసురాణామపి సంభ్రామప్రదః. ౧౨

టీక॥ హేమనిష్కాంకదబారుకుం భూవ=అయినది.

డలః=బంగారుపతకముగల బాహువు అంత, బంగారుపతకంబు చేసిన బా
రులునుబోంగులుగలవాఁడును; ఆశుప హువురులును బోంగులును ధరించియు
రాక్రమః=శీఘ్రమయినపరాక్రమంబు న్నవాఁడును శత్రువుచేయ్యెత్తుటకు న
గలవాఁడునగు; సః=ఆయుతఁడు; క వకాశములేకుండునట్లు పరాక్రమించు
పిం=హనుమంతుని; సమాససాద= చువాఁడునగు నాయత్తు కుమారుండు,
పాంచెను. తయోః=ఆయుతహనుమం హనుమంతుండొక్కెను ; అప్పుడాయి
తులయొక్క; సమాగమః=చేరిక; అప్ రువురసమాగమంబునదృశమయి, దేవ
తిమః=సరిలేనిదియు; సురాసురాణామ తలకుననురులకును భయంబుఁగలిగించి
పి = దేవతలకుననురులకును; సంభ్రా నది. అని, తాత్పర్యము.
మప్రదః=భయంబునిచ్చునదియును; బ

రరాస భూమి సతతాప భానుమాన్
వవౌ స వాయుః ప్రచచాల చాచలః
కపేః కుమారస్యచ వీర్య సంయుగం
సనాదచ ద్యౌ రుదధిశ్చ చక్షుభే. ౧౩

టీక॥ కపేః=హనుమంతునియొక్క వీరవడయ్యె. అచలశ్చ=పర్వతమును; చ
యు; కుమారస్యచ=అత్తుకుమారుని చాల=కదలినది. ద్యౌశ్చ=ఆకాశమును;
యొక్కయు; సంయుగం=యుద్ధము ననాద=అజినది. ఉదధిశ్చ=సముద్ర
ను; వీర్య=చూచి; భూమిః=భూమి; ర మును; చక్షుభే=కలంగినది.
రరాస=ధ్వనించినది. భానుమాన్=సూ అప్పుడత్తుహనుమంతుల యుద్ధంబు
ర్యుండు; సతతాప=తపింపఁజేయఁడ నుజూచి, భయంబునొంది, భూమిధ్వ
య్యె. వాయుః=వాయువు; వవౌ=నించినది; సూర్యుండుతపింపఁ జేయఁడ

య్యోవాయువువీవడయ్యో; పర్వతంబు | ద్రంబునుంగూడఁగలంగినది.
చలించినది; ఆకాశంబునఱచినది; సము | అని, తాత్పర్యము.

తత స్స వీర స్సుముఖాన్ పతేతిగ
స్సువణఃపుంఖాన్ సవిషా నివోరగాన్
సమాధిసంయోగవిమోక్షత త్వవి
భృరా నథ త్రీన్ కపిమూర్ధ్విన్ పాతయత్. ౧౪

టీక॥ తతః = అంత; అథ = పిమ్మట; స | ధ్విన్ = హనుమంతునితలయందు; అపా
మాధిసంయోగవిమోక్షత త్వవిత్ = తయత్ = వేసెను.
గుఱిపెట్టుట యొక్కయు సంధించుట | అంత, లక్ష్మ్యంబునందు దృష్టియంచు
యొక్కయు విడుచుటయొక్కయు త | టయందును బాణంబును సంధించుట
త్వము నెఱింగిన; వీరః = పరాక్రమశా | యందును బ్రయోగించుటయందును నే
లియగు; సః = ఆయత్తుండు; సుము | ర్పరియగు నాయత్తుండు, సుందరంబు
ఖాన్ = సుందరములయిన ముఖములుగ | లగుముఖంబులుగలవియును తొక్కలు
లవియును; పతేతిగః = తొక్కలుగల | గట్టినవియును, బంగారముతోఁ జేసిన
వియును; సువణఃపుంఖాన్ = బంగార | క్రింది చివరలు గలవియును విషంబుఁ
ముతోఁచేయఁబడిన క్రిందిచివరలుగల | బూసిన వగుటచే సపఁబులుంబోలే
వియును; సవిషాన్ = విషముతోఁగూడి | నున్నవియు నగు మూఁడుబాణంబుల,
నవియును; ఉరగానివ(స్థితాన్) = సర్ప | హనుమంతునిశరంబుపైఁ బ్రయోగించె
ములువలెనున్నవియునగు; త్రీన్ = మూఁ | ను.
డైన; శరాన్ = బాణములను; కపిమూ | అని, తాత్పర్యము.

స తై శ్శరై మూర్ధ్విన్ సమం నిపాత్యైః
క్షరన్నస్యగ్ధ వివృత్త లోచనః
సహాదితాదిత్యనిభ శృగాంశుమా
న్వ్యరాజతాదిత్య ఇవాంశుమాలికః. ౧౫

౧౦౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౭

<p>షణ్ః=బాణమయమయినవషణ్ఃముగల దియనగు;రాక్షసాంబుడః=రాక్షసుం డగునక్షుండను మేఘము; హరీశ్వరాచ లే=వానరశ్రేష్ఠుండగు హనుమంతుండ నుపర్వతమనందు;వలాహకః= మేఘ ము;అవలాత్తమే=పర్వతశ్రేష్ఠమునం దు;వృష్టిమివ=వషణ్ఃమునువలె,ఆశు= శీఘ్రముగా;శరాః=బాణములను;మ</p>	<p>మోచ=విడిచెను. అంత, యుద్ధంబున, దనధను వె యింద్రధనువుగా, బాణమయంబగువ షణ్ఃంబుగురియుచు, మేఘంబువలెనుం డు,నాయక్షుండు, మేఘముపర్వతముపై వషణ్ఃముగురియునట్లు,పర్వతాకారుం డగునాహనుమంతునిపై, బాణంబులం బ్రయోగించెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

తతః కపి స్తం రణచండవిక్రమం
వివృద్ధతేజోబలవీర్యసంయుతమ్
కుమార మక్షం ప్రసమీక్ష్య సంయుగే
ననాద హషాః ధ్వనతుల్గవిక్రవమ్. ౧౯

<p>టీక తతః=అటుపిమ్మట;కపిః= హనుమంతుండు;సంయుగే=యుద్ధము నందు; రణచండవిక్రమం=యుద్ధంబు నందు భయంకరమయినపరాక్రమము గలవాఁడును; వివృద్ధతేజోబలవీర్యసం యుతం = మిక్కిలియువృద్ధిఁబొందిన కాంతియునుబలమునుబరాక్రమమంబు నుగలవాఁడును;ఘనతుల్గవిక్రమం=మే ఘంబుయొక్క నడకతో సమానమయి ననడకగలవాఁడునగు; అక్షం=అక్షుం డను; కుమారం=కుమారుని; ప్రసమీ</p>	<p>క్ష్య=చూచి;హషాః=సంతోషము వలన;ననాద=అఱచెను. అంత, యుద్ధంబున, భయంకరంబగు పరాక్రమంబునం గ్రాబుచుమిక్కిలియు నధికంబగు తేజంబునుబలంబును బరా క్రమంబునుంగలిగి, మేఘంబుంబోలె, నా కాశంబునందిరుగుచున్న, యక్షకుమా రుంజూచి, సంతోషంబున, సింహనాదం బుచేసెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

స బాలభావా ద్యుధి వీర్య దపికతః

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౯౦౫

స ౪౭

ప్రవృద్ధమన్యః త్తతఃజోపమేక్షణః
సమాససాదా ప్రతిమం కపిం రణే
గజోమహాకూప మివావృతం తృణైః. ౨౦

<p>టీక॥ సః = ఆయత్తుండు; బాలభా వాత్ = బాల్యమువలన; యుధి = యు ద్ధమునందు; వీర్యదర్శితః = పరాక్రమ మునేగర్వమునొందినవాడై; ప్రవృద్ధ మన్యః = మిక్కిలియువృద్ధిబొందినకో పముగలవాడై; త్తతఃజోపమేక్షణః = నెత్తురుతో బొట్టగల కండ్లుగలవా డై; రణే = యుద్ధమునందు; అప్రతి మం = సరిలేనట్టి; కపిం = హనుమంతుని; గజః = ఏనుగు; తృణైః = పచ్చికలచే</p>	<p>స; ఆవృతం = కప్పబడిన; మహాకూప మివ = పెద్దబావివలె, సమాససాదా = పొందెను. ఆయత్తుండు, బాల్యంబుగఁబడెనని, యుద్ధంబున బాక్రమగవితుండై, మహాకోపంబునొంది, నేత్రంబునెఱ్ఱద నంబుగదుర, నేనుంగుదృఙుంబులంగప్ప బడినపెద్దపాదుబావిపైకిబోవునట్లు, యుద్ధంబున నెదురులేనట్టి హనుమంతుని పైకిబోయెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

స తేన చాణైః ప్రసభం నిపాతితై
శృకార నాదం ఘనవాదనిస్స్వనః

<p>టీక॥ ఘనవాదనిస్స్వనః = మేఘగ జ్వలనమువంటిధ్వనిగల; సః = ఆహను మంతుండు; తేన = ఆయత్తునచేత; ప్రస భం = బలాత్కారముగా; నిపాతితైః = వేయఁబడిన; చాణైః = బాణములచేత;</p>	<p>నాదం = ధ్వని; శృకార = చేసెను. మేఘగజ్వలనము వంటిధ్వనిగల య హనుమంతుండు, అశక్తుమారుడు న సినబాణంబులప్రేటునకు, కట్టినబాణ ను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

స ముత్పపాతాశు నభ స్స మారుతి
ఘోజోరువిత్తైః పణశ్శూరదశకానః. ౨౧

టీక॥ సః = ఆ; మారుతిః = వాయుచేపునికుమారుండగుహనుమంతుండు; భు

జోరువియోపణఘోరదర్శనః = బాహు
 పులయొక్క-యొడదొడలయొక్క-యొవి
 సరుటచేతభయంకరమగు చూచుటగల
 వాఁడై, ఆశంశీఘ్రిముగా; నభః = ఆ
 కాశమును గూచి; సముత్పపాతః = ఎగి
 రెను.

వాయుచేవునికుమారుండగునాహ
 నుమంతుండు, బాహుపులందొడలనువి
 సరుచుచు, జూపరుబుభయంబువొంద, శీ
 ఘ్రింబుగా, నాకాశంబునకెగిరెను.
 అని, తాత్పర్యము.

సముత్పతం తం సమభిద్రవ దృశీ
 స రాక్షసానాం ప్రవరః స్రతాపవాణ్
 రథీ రథిశ్రేష్ఠతమః కిం శరైః
 పయోధర శైల మివాశ్చ వృష్టిభిః. ౨౨

టిక||బలీ = అధికమయినబలముగల
 వాఁడును; రాక్షసానాం = రాక్షసుల
 లోఁదల; ప్రవరః = శ్రేష్ఠుండును; స్రతా
 పవాణ్ = అధికమయినపరాక్రమముగ
 లవాఁడును; రథిశ్రేష్ఠతమః = రథికులలో
 మిక్కిలియుశ్రేష్ఠుండునగు; సః = ఆయ
 యుండు; సముత్పతంతం = ఎగురుచున్న
 హనుమంతుని; శరైః = బాణములచేఁగి;
 పయోధరః = మేఘము; అశ్చ వృష్టిభిః =
 తాల్లవానలచేత; శైలమివ = సర్వతము
 నువలె; కిం = వెదచల్లుచు; రథీ = రథ

ముగలవాఁడై; సమభిద్రవతే (సమభ్యదృ
 వతే) = తటిమెను.
 బలవంతుండును రాక్షసశ్రేష్ఠుండు
 నుమహాపరాక్రమశాలియును, రథికో
 త్తముండునగునాయత్తుండు, మేఘంబు
 పర్వతంబుపై తాల్లవానగురియునట్లు,
 ఆకాశంబున కెగురుచున్నహనుమంతు
 ఁడై బాణంబులు వేయుచు, రథంబుతోఁ
 గూడఁ, దోడనెదానును, ఆకాశంబునకె
 గిరెను. అని, తాత్పర్యము.

స తాన్ శరాన్ స్రస్య హరి విమోక్షయన్
 చచార వీరః పథి వాయుసేవితే
 శరాంతరే మారుతవ ద్వినిష్పత

న్మనోజవ స్సంయతి చండవిక్రమః. ౨౩

టిక్క మనోజవః = మనస్సునకుంబో	సేవితే = వాయువుచే సేవింపబడిన;
లెవేగముగలవాఁడును; సంయతి = యు	పథి = మార్గమునందు; చభార = తి
ద్ధమునందు; చండవిక్రమః = భయంకర	రిగెను.
మయినపరాక్రమముగలవాఁడును; వీ	మనంబునకుంబోలెవేగంబుగలవాఁడు
రః = పరాక్రమశాలియునగు; సః = ఆ;	ను, యుద్ధంబునభయంకరంబైనపరాక్ర
హరిః = హనుమంతుండు; మారుతవ	మంబుగలవాఁడునగు నాహనుమంతుం
తే = వాయువువలె; శరాంతరే = భూ	డు, వాయువుంబోలె, బాణంబులకున
ణంబులనడుమునందు; వినిష్ప్వతే = తిరు	డుమం దిరుగుచు, నాయుత్తుకుమారుని
గుచు; తస్య = ఆయత్తునియొక్క;	బాణంబులుదనవైఁబడనీయక, వాయు
తా = ఆ; శరా = బాణములను; వి	సేవితంబగునాకాశంబున, విహరించు
మోక్షయే = విడుపించుచు; వాయు	చుండెను. అని, తాత్పర్యము.

త మా త్రదాణానన మాహోన్ముఖం

ఖ మా స్త్రుణంతం విశిఖే శ్వరోత్తమైః

అవైక్షతా తం బహుమానచక్షుషా

జగామ చింతించ సమారుతాత్మజః. ౨౪

టిక్క మారుతాత్మజః = వాయుడే	తం = కష్టచున్నవాఁడునగు; తం = ఆ;
వునికుమారుండగు; సః = ఆహనుమం	అక్షం = అక్షకుమారుని; బహుమాన
తుండు; ఆత్రదాణాననం = పొండబ	చక్షుషా = గౌరవముతోఁగూడినకంటె
డినధనుస్సుగలవాఁడును; ఆహవోన్ము	చేత; అవైక్షత = చూచెను. చింతాం
ఖం = యుద్ధంబునకెదురుమొగము గల	చ = ఆలోచనను; జగామ = పొందెను.
వాఁడును; విశిఖే = నానావిధంబులగు	వాయుడేవునికుమారుండగునాహ
శిఖలుగల; శరోత్తమైః = బాణశ్రేష్ఠము	నుమంతుండు, ధనువుధరించియుద్ధంబున
లచేత; ఖం = ఆకాశమును; ఆ స్త్రుణం	కభిముఖుండైయాకాశంబునంతయుఁబా

జంబులంగ స్పృశున్న యక్షకుమారునిం | పంగలను" అని, చింతనొందెను.
జూచి, మెచ్చుకొని, " యితని నెట్లు వధిం | అని, తాత్పర్యము.

తత శ్చైర్భిన్నభుజాంతరః కపిః
కుమారవీరేణ మహాత్మనా నదౌ
మహాభుజః కర్మవిశేషతత్త్వవి
ద్వీచింతయామాస రణే పరాక్రమమ్. ౨౫

టిక తతః=అటుపిమ్మట; మహాభు	క్రమం=శత్రువుయొక్క లోకగొనుటను
జః=పెద్ద చేతులుగలవాఁడును; కర్మ=	గుఱించి; విచింతయామాస=ఆలోచిం
విశేషతత్త్వవిత = కార్యంబుల విశేష	చెను.
ముయొక్క యథార్థతను నెఱింగిన	అంత, మహాబాహుండగుహనుమం
వాఁడు నగు; కపిః = హనుమంతుఁ	తుండు, మహాబల పరాక్రమశాలియగు
డు; మహాత్మనా= అధికమయినబలము	నక్షకుమారుని చేభాణంబుల భుజాంత
గల; కుమారవీరేణ=వీరుండగునక్షకు	రంబునందుఁగొట్టఁబడినవాడై, యట
మారునిచేత; శరైః=బాణములచేత;	చి, కార్య విశేషంబుల నెఱింగినవాఁ
భిన్నభుజాంతరః=కొట్టఁబడినభుజంబు	డు, కావున, నక్షకుమారుని జయించుట
లమధ్యప్రదేశముంగలవాడై; నదౌ=	నుగుఱించి, యిట్లు, యాలోచించెను.
అడవి; రణే=యుద్ధమునందు; పరా	అని, తాత్పర్యము,

అబాలవద్బాలిదివాకరప్రభః
కరోత్యయం కర్మ మహాత్మహాబలః
నచాస్య సర్వాహవకర్మశోభిః
ప్రమాపణే మే మతి రత్ర జాయతే. ౨౬

టిక|| మహాబలః=అధికమయినబల | బాలసూర్యుని కాంతివంటికాంతి గల
ముగలవాఁడును; బాలిదివాకరప్రభః= వాఁడునగు; అయం=వీడు ; అబాల

శ్రీ మద్రామాయణము*స్పందర కాండము. ౯౦౯

స ౪౭

వత్ = పెద్దవాఁడువలె; మహత్ = గొప్పదైన; కమఁ = కార్యమును ; కరోతి = చేయుచున్నాడు. సర్వాహవకమఁశోభిసః = సమస్తములయినయుద్ధమునకుఁదగినకార్యములందుఁ బ్రకాశించుచున్న; అస్యఁ = ఈయఁడునియొక్క ; పౌమాపడే = చంద్రులయందు; అత్ర = ఇప్పుడు; మే = నాకు; మతిశ్చ = బుద్ధియు

ను; నజాయతే = పుట్టలేదు. ఇతఁడు, మహాబలుండు; బాలించుచు, బాలసూర్యునిభంగివెలుంగుచు, గొప్పకార్యంబు సేయుచున్నాఁడునుజీయ, సమస్తయుద్ధోపాయంబులనుఁ దెలిసియున్నాఁడు; నాకితఁడెవఁడు? అని, తాత్పర్యము.

అయం మహాత్మాచ మహాంశ్చ వీర్యతః
స్సమాహిత శ్చాతిసహశ్చ సంయుగే
అసంశయం కమఁగునోదయాదయం
సనాగయత్నే మఁశోభిశ్చ పూజితః. ౨౭

టిక|| అయం = ఇతఁడు ; మహాత్మాచ = అధికమైనబలముగలవాఁడు ; వీర్యతః = పరాక్రమమువలన ; మహాంశ్చ = అధికుండును; సంయుగే = యుద్ధమునందు; సమాహితశ్చ = ఎచ్చరికగలవాఁడు; అతిసహశ్చ = అధికముగసహించువాఁడునగు. అయం = ఇతఁడు; కమఁగునోదయాత్ = యుద్ధకార్యముయొక్కయాధిక్యముయొక్క అభివృద్ధివలన; సనాగయత్నేః = సర్పములతోనుయఁడులతోనుఁగూడిన; జేజైః (అధ్యా

హృతము) = దేవతలచేతను ; మునిభిశ్చ = మునులచేతను; పూజితః = పూజింపఁబడినవాఁడు. అసంశయం = సందేహములేదు.

ఇతఁడు, మహాబలుండు; మహాపరాక్రమశాలి; యుద్ధంబున నెచ్చరికగలవాఁడు; కష్టంబునోర్పువాఁడు; యుద్ధంబునందలియుత్కఁషకంబుగలుగుటవలన, నితని, నాగయఁతులును దేవతలును, మునులునుబూజింపుచుందురు; ఇందు, సందేహములేదు. అని, తాత్పర్యము.

పరాక్రమోత్సాహవివృద్ధమానస
స్సమీక్షితే మాం ప్రముఖాగ్రత స్థితః

౧౦ ప్రతిపచాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౭

టీక॥ అయం (అధ్యాహృతము) - ఇన్దు; సమీక్ష లే = చూచుచున్నాఁడు.
 తండు; పరాక్రమోత్సాహవివృద్ధమాన ఇతండు, మనంబునఁ, బరాక్రమంబు
 నః = పరాక్రమము చేతనునుత్సాహము నుత్సాహంబునుగదుర, నాముఖంబునె
 చేతనువృద్ధిబొందినమనసుగలవాఁడై: దుటసలుచుండి, నన్నజూచుచున్నాఁ
 ప్రముఖాశ్రయః = ఎగురుమొగమగునట్లు డు. అని, తాత్పర్యము.
 ముందటః స్థిరః = ఉన్నవాఁడై; మాం = న

పరాక్రమో హ్యస్య మనాంసి కంపయే
 త్సురాసురాశామపి శీఘ్రగామినః. ౨౮

టీక॥ శీఘ్రగామినః = శీఘ్రముగాఁ గ్రవేనను; కంపయేత్ = కదలించును.
 బోవునట్టి; అస్య = ఇతనయొక్క; పరా మిక్కిలియువడిగాఁబరాక్రమించు
 క్రమః = పరాక్రమము; సురాసురా నట్టియుతని పరాక్రమముజూచినచో,
 శాం = దేవతలయొక్కయు ననురుల దవాసురులకైనను, మనంబున, భయం
 యొక్కయు; మనాంస్యపి = మనంబుల బుగల్గును. అని, తాత్పర్యము.

న ఖల్వయం నాభిభవే రుపేక్షితః
 పరాక్రమో హ్యస్య రణే వివర్ధతే
 ప్రమాపణం త్వేవ మహాన్య రోచతే
 నవర్ధమానో గ్ని రుపేక్షితం త్షమః. ౨౯

టీక॥ అయం = ఇతండు; ఉపేక్షితః వ = చంపుటయే; మమ = నాకు; రోచ
 (చేత్) = ఉపేక్షించబడునే; నఖలు తే = రుచింపుచున్నది. వర్ధమానః =
 నాభిభవేత్ = తిరగరింపకుండదు. అ వృద్ధిబొందుచున్న; అగ్నిః = నిప్పు; ఉపే
 స్య = ఇతనియొక్క; పరాక్రమః = పరా క్షితుం = ఉపేక్షించుటకు; నక్షమః = తగి
 క్రమము; రణే = యుద్ధమునందు; అభివ నదికాదు.
 ర్ధతేహ = వృద్ధిబొందుచున్నదిగ ఇతనివిష్టుదుదంపకుండనుపేక్షించి
 దా! అద్య = ఇప్పుడు; ప్రమాపణం త్వే విడుతునేని, యటుపిమ్మట, నితండుతప్ప

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౧౧

స ౪౭

కమమ్మ బాధించును; పలయనఁగానితని తోచుచున్నది; వృద్ధిబొందుచున్నయ
పరాక్రమం బిప్పుడే మిక్కిలియైనదిక గ్నిశైలాశ్రమనెప్పుడైన నుపేక్షింప
ముగానున్నది; ఇంకఁగొన్నాళ్ల కుమతి వచ్చునా? అని, హనుమంతుడాలోచిం
యునెంతయధికమగునో! కావున, నెప్పు డెను. అని, తాత్పర్యము.
దు, వీనిజంతుటయేయు క్తంబనినాకుం

ఇతి ప్రవేగంతు పరస్య తర్కయన్
స్వకమకయోగంచ విధాయ పీర్వవాన్
చకార వేగంతు మహాబలస్తదా
మలించ చక్రేస్య పథే షహకపిః. ౩౦

టీక॥ పీర్వవాన్—అధికమయినవ ర=చేసెను; అస్య=ఇతనియొక్క; ప
రాక్రమంబుగలవాఁడును; మహాబలః= ధే=చంపుటయందు; మలించ=మిథిసి
అధికమయినబలముగలవాఁడునగు; మ గూడ; చక్రే=చేసెను.
హాకపిః=పెద్దకోరియగుహనుమంతుఁ మహాపరాక్రమశాలియునుమహాబ
డు; ఇతి=ఇట్లు; పరస్య=తనవలెయు లుండునగుహనుమంతుండు, ఈప్రకా
క్క; ప్రవేగం= అధికవేగమునుగూ రమశత్రువుపరాక్రమంబును గుఱించి
చి; తర్కయన్=ఆలోచింపుచు; స్వ యాలోచించి, తానుజేయవలసినవిధం
కమకయోగంచ=తనకార్యరంభము బునునిణయించుకొని, యతనిజంతున
ను; విధాయ=నిణయించి; తదా=అ శ్చయించి, యధికమయినవేగంబు నవ
అప్పుడు; వేగంతు=వేగమును; చకా లంబించెను. అని, తాత్పర్యము.

స తస్య తా నష్టహయా న్నహజవాన్
సమాహితాన్ భారసహ స్వవతాన్
జఘాన వీరః పథివాయుసేవితే
తలప్రహరైః పవనాత్మజః కపిః. ౩౧

టీక॥ వీరః=పరాక్రమశాలియును; పవనాత్మజః=వాయుదేవునికుమారుం

ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౭

<p>చనగు; సః=ఆ; కః=హనుమంతుం డు; వాయు సేవి లే= వాయువుచేసేవిం పంబడిన; సథి=మౌగమునందు; మహా జవా = అధికమునవేగముగలవి యును; సమాహితా = ఎచ్చరికగల వియును; వివర్తన= తిరుగుటయందు; భారసహ = రథముయొక్క బరువు నోడు= నవియునగు; తస్య= ఆయత్ కుమారునియొక్క; హయా = గుఱ్ఱ ములను; అప్త= ఎనిమిదింటిని; తలపహా</p>	<p>లై= అటచేతిదెబ్బలచేత; జఘాన= చం కెను. పరాక్రమవంతుడును వాయుచే వుని కుమారుడునగు నాహనుమంతుం డు, మహావేగంబుగలవియు నేమఱుపా టులేనివియు, నానావిధగతులందు రథ భారంబునహించునవియునగు నాయ త్తుకుమారునిగుఱ్ఱముల నెనిమిదింటి నా కాశంబున, నటచేతంగొట్టి, చంపెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

తత స్తలేనాభిహితో మహారథ

స్య తస్య పింగాధిపమంత్రిజీవితః

ప్రభగ్న నీడః పరిముక్త కూబరః

పపాత ధూమా హతవాజీ రంబరాత్. ౩౨

<p>టీక తతః= అటుపిమ్మట; తలేన= అటచేతిచేత; అభిహతః= కొట్టబడి న; తస్య= ఆయత్తునియొక్క; సః=ఆ; మ హారథః= గొప్పరథము; పింగాధిపమం త్రిజీవితః= వానరరాజుండు సుగ్రీవుని మంత్రియయిన హనుమంతునిచే జయిం పబడినదై; ప్రభగ్న నీడః= విరిగిన చ క్రమునుగలదై; పరిముక్త కూబరః= వి డువబడిన నొకగలదై ; హతవాజీః (హతవాజీ)= చంపబడిన గుఱ్ఱములుగ</p>	<p>లదై; అంబరాత్ = ఆకాశంబుననుండి; ధూమా= నేలయందు ; పపాత= ప డెను. అంత, వానర రాజుండగు సుగ్రీవుని మంత్రియయిన హనుమంతుని యటచేతి వ్రేటునకు, ఆయత్తుని మహారథము , చ క్రంబులు విరిగియునొకదొలంగియును గుఱ్ఱంబులు చచ్చియు, నాకాశంబుననుండి, నేలంగూలినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము.

స ౪౭

స తం పరిత్యజ్య మహారథో రథం
సకామకః ఖడ్గధరః ఖ మత్పల్క
తపోభియోగా దృషి రుగ్రవీర్యవాక్
విహాయ జేహం మరుతా మివాలయమ్. ౩౩

టిక||ఉగ్రవీర్యవాక్=భయంకరమ
యినపరాక్రమంబుగల;మహారథః=త
న్నునుసారథిని గుఱ్ఱములను గాపాడు
కొనుచుం బదునొకండువేలమంది విలు
కాండ్రతోబోరువట్టి;సః=ఆయుష్షుం
డు;తం=ఆ;రథం = రథమును;పరిత్య
జ్య=విడిచి;సకామకః=విల్లుతోఁగూ
డినవాండ్రై;ఖడ్గధరః = కత్తినిచాల్చిన
వాండ్రై;ఖం=అకాశమునుగూర్చి; ఉత్ప
ల్క=ఎగురుచు;తపోభియోగా త్=తప
స్సుయొక్కయితశయమువలన; జేహం=
జేహమును; విహాయ = విడిచి; మరు
తాం=జేవతలయొక్క; ఆలయం=స్థా

నమయిన స్వగమముగూర్చి ; ఉత్ప
ల్క(అధ్యాహృతము)-ఎగురుచున్న;
ఋషిరివ-ఋషివలె;అభవత్(అధ్యా
హృతము)=ఉండెను.
భయంకరంబగు పరాక్రమంబుగల
వాఁడునువన్నునుసారథిఁగుఱ్ఱములనుం
గాపాడుకొనుచుం బదునొకండు వేల
మంది విలుకాండ్రతో బోరంజాలినమ
హాశూరుండునగునాయుష్షుండు , ఆర
థంబువిడిచి; ధనుస్సునుఁబట్టెనుధరిం
చి, ఋషి,తపంబుపెంపున , జేహం
బువిడిచిస్వగంబునకుఁబోవునట్లు, ఆ
కాశంబునకెగిరెను. అని, తాత్పర్యము.

తతః కపి స్తం విచరంత మంబరే
పతత్రిరాజానిలసిద్ధసేవితే
సమేత్య తం మారుతతుల్యవిక్రమః
క్రమేణ జగ్రాహ సపాదయో ర్భృథమ్. ౩౪

టిక||తతః=అటుపిమ్మట; మారుత
తుల్యవిక్రమః= వాయువుయొక్క-పరా
క్రమముతో సమానమయినపరాక్రమం

బుగల;సః=ఆ;కపిః=హనుమంతుండు;
పతత్రిరాజానిలసిద్ధసేవితే = గరుత్మం
తునిచేతనువాయువుచేతను సిద్ధులచేత

ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౭

నుసేవింపబడిన; అంటరే = ఆకాశము
నందు; విచరంతం = విహరించుచున్న;
తం = ఆయత్తుని, సమేత్య = పొంది; తం =
అతని; క్రమేణ = వరుసచేత; పాద
యోః = పాదములయందు; దృఢం = గట్టి
గా; జగ్రాహ = పట్టుకొనెను.

అంత, వాయువునకుంబోలె మహాప

రాక్రమంబుగలహనుమంతుండు, గరు
త్వంతునకును వాయుదేవునకును సిద్ధుల
కును విహరిస్తానమయినయాకాశమునం
దు, విహరించుచున్న యాయత్తుకుమా
రుంబాచి, యుపాయంబున, నతనిపా
దంబులుగట్టిగాఁబట్టుకొనెను.

అని, తాత్పర్యము.

స తం సమావిధ్య సహస్రశః కపి

మహాహూరగం గృహ్య ఇవాండశేశ్వరః

ముమోచ వేగా త్పితృతుల్లవిక్రమో

మహీశలే సంయతి వానరోత్తమః. ౩౫

టీక॥ పితృతుల్లవిక్రమః = తండ్రియ
గువాయువుయొక్క పరాక్రమముతోన
మానమయిన పరాక్రమముగలవాఁడు
ను; వానరోత్తమః = వానరశ్రేష్ఠుండున
గు; సః = ఆ; కపి = హనుమంతుండు; సం
యతి = యుద్ధమునందు; అండశేశ్వరః =
గరుత్మంతుండు; మహూరగమివ = పె
ద్దసర్పమునువలె; తం = ఆయత్తుని; గృ
హ్య (గృహీత్వా) = పట్టుకొని; సహస్ర
శః = వేయిమార్లు; సమావిధ్య = కొట్టి;

వేగాత్ = వేగమువలన; మహీశలే =
ఘాతలమునందు; ముమోచ = విడిచెను.
తన తండ్రియగు వాయుదేవునకుం
బోలెఁబరాక్రమంబుగలవాఁడును వాన
రోత్తముండునగునాహనుమంతుండు,
గరుత్మంతుండు మహాసర్పంబును బట్టు
కొనినట్లు, ఆయత్తునింబట్టుకొని, వేయి
మార్లుత్రిప్పి, వేగంబున, నేలంబడవైచె
ను. అని, తాత్పర్యము.

స భగ్నదాహూరుకటిశిరోధరః

క్షురన్న సృష్టిమకాథితాస్థిలోచనః

సభగ్నసంధిః ప్రవికీరణబంధనో

హతః క్షీతో వాయుసు లేన రాక్షసః. ౩౭

టీక॥సః=ఆ; రాక్షసః=రాక్షసుండ
గుండు; భగ్నబాహూరుకటిశిరో
ధరిః= విడిగినచేతులునుదొడలునుమొ
లయును మెడయునుగలవాడై;క్షురన్న
స్యక్(క్షురదస్యక్)- కాటుచున్ననెత్తు
రుగలవాడై,నిమగ్నతాస్థిలోచనః=న
లినగొట్టించినయెముకలునుకండ్లును
గలవాడై; సభగ్నసంధిః=విడిగినసం
ధులతోగూడినవాడై; ప్రవేశికాబంధ
సః=వీడినదట్టిగలవాడై; వాయుసుతే

న=హనుమంతునిచేత; హతః=చంప
దీనవాడై;క్షీతో = నేలయందు;అప
తత్(అధ్యాహృతము)=పడెను.
అయక్షకుమారుండు, చేతులును
దొడలునుమొలయును మెడయునువిడి
గి,చేహంబుననెత్తురుగాఱు, యెముకలు
నుకండ్లునునలగి, కండ్లకుఁగానరాకుం
డ,సంధిబంధంబులువిఱుగ,దట్టివీడ, హ
నుమంతునిచేహతుండై,నేలంబడెను.
అని,తాత్పర్యము.

మహాకపి ర్భూమితలేనపీడ్య తం
చకార రక్షోధిపతే మహాద్యయమ్

టీక॥మహాకపిః= మెద్యకోఁతెయయి
నహనుమంతుండు;తం=ఆయక్షకుమా
రుని;భూమితలే=నేలయందు;నపీడ్య=
వీడించి;రక్షోధిపతే=రాక్షసులకుఁబ
భువైనరావణునకు;మహత్=అధికమ
యన;భయం=వెఱుపును;చకార=చే

సెను.
హనుమంతుం, డట్లు, అక్షకుమా
రునేలంగొట్టిమద్యగాఁజేసి,రాక్షసేశ్వ
రుండగురావణునకు,మహాభయంబు,గ
లిగించెను.అని,తాత్పర్యము.

మహాషిఖి శ్చక్రచక్ర మహావ్రతే
స్సమేత్య భూవైశ్చ సయత్నపన్నైః. ౩౮
సురైశ్చ సేంద్రైర్భృశజాతవిష్టయై
హతే కుమారే స కపి సోరీషితః

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తత్పర్యసహితము.

స ౪౭

❧

❧

టిక॥ కుమారే = అక్షకుమారుడు;	చేతను; సమేత్య = చేరి; సః = ఆ; కపిః =
హతే = చంపబడుటగా ; చక్రచక్రైః = హనుమంతుడు; సిరీషీతః = చూడబ	
శ్లోశ్చక్రమునందు దిరుగునట్టివారు కివాడు.	
ను; మహావ్రతైః = అధికమయినవ్రతము	హనుమంతుడక్షకుమారుం జంప
గలవారును; భృశజాతవిస్తయైః = మి	గానే, శ్లోశ్చక్రమునందు దిరుగువారు
క్రి-లియుగలిగినయీశ్వర్యము గలవారి	ను మహా వ్రతులునగు మహాపుణును
లునగు; మహాషిః = మహాపుణులచే	సూతులునును శూరులును బన్నగుంబు
తను; సయత్పన్నయైః = యశులతో	లును చేవలను చేవేంద్రుండునొక్కటి
నుసర్పంబులతోనుం గూడిన ; భూతై	గాఁ, మిక్రి-లియునాశ్వర్యంబునొంది,
శ్చ = భూతములచేతను ; సేంద్రైః =	యాహనునంతంజూచిరి.
ఇంద్రునితోగూడిన; సురైశ్చ = దేవతల	అని, తాత్పర్యము.

సిహత్యతం వజ్రిసుతోపమప్రభం
కుమార మక్షం తుతజోపమేక్షణమ్. ౩౪
తమేవ వీరో భిజగామ తోరణం
కృతక్షణః కాల ఇవ ప్రజాక్షయే

టిక॥ వీరః = పరాక్రమశాలియగు	ఇవ(స్థితః) = యముండువలె సన్నవాఁ
హనుమంతుండు ; వజ్రిసుతోపమప్ర	దై; తం = ఆ; తోరణమేవ = బహిర్వాహ
భం = ఇంద్రునికొడుకుకాంతితో బో	రమునే; అభిజగామ = పొందెను.
ల్ని గలకాంతిగలవాఁడును; తుతజోప	పరాక్రమవంతుడగునాహనుమం
మేక్షణం = నేత్తురుతోబోల్చి గలకండ్లు	తుండు , చేవేంద్రునికొడుకుంబోలిన
గలవాఁడునగు; తం = ఆ; అక్షం = అ	వాఁడును నేత్తురువలె నెట్టి నైనకండ్లుగల
క్షుండును; కుమారం = కుమారుని; సిహ	వాఁడునగు నక్షకుమారుంజంపి, ఆయ
త్య = చంపి; కృతక్షణః = చేయబడిన	శోకవన బహిర్వాహరంబున కేవలీ,
యూరకుండుటగలవాఁడై ; ప్రజాక్ష	ప్రళయకాలమునందు యముండుంబో
యే = జనులవినాశకాలమునందు; కాల	లేజూపటులకుభయంబుబుట్టింపుచు,

❧

❧

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము.

స ౪౨

నూరకుండెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, అదికావ్యే.

సుందరకాండే, సప్తవత్సారింశస్సగణః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాభ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండసప్తవత్సారింశస్సగణః,

మగినినది.

(ఇతి

అప్తవత్సారింశస్సగణపార్థివంభః.)

తతస్సరక్షోధిపతి మహాత్మా

హనూమతాఽతే సహతే కుమారే

మనస్సమాధాయ తదేంద్రకల్పం

సమాదితే శేంద్రజితం సరోషమ్. ౧

టీక||కుమారే=కొడుకైన; అతే=అ

తుండు; హనూమతా=హనుమంతునిచే

త; నిహతే=చంపంబడఁగా; తతః=అటు

పిమ్మట; మహాత్మా=అధికమైన పరాక్రమ

ముగల; రక్షోధిపతి=రాక్షసులకుఁ బ్ర

భుండగు; సః=ఆ రావణుండు; మనః=మ

నసును; సమాధాయ=నెమ్మదిచేసుకొ

ని; తదా=అప్పుడు; సరోషం=కోపము

తోఁగూడునట్లు; ఇంద్రకల్పం=ఇంద్రుని

తోసమానుడగు; ఇంద్రజితం=ఇంద్రజి

త్తును; సమాదితే=అడ్డాపించెను.

అట్లు, హనుమంతునిచే నక్షకుమా

రుండుచిచ్చుటనువిని, మహాపరాక్రమ

శాలియైన రాక్షసేశ్వరుండగు రావ

ణుండు, చుఁఖంబడంచుకొని, కోపంబు

నొంది, ఇంద్రతుల్యుండగు నింద్రజిత్తుం

బాచి, యిట్లుని, యాడ్డాపించెను.

అని, తాత్పర్యము.

త్వ మస్త్రీవి చ్చస్త్రీవిదాం వరిష్ఠ
స్సురాసురాణామపి శోకదాతా
సురేషుసేంద్రేషుచ దృష్టకర్మా
పితామహారాధనసంచితాస్త్రీః. ౨

టీక॥ త్వం - నీవు; అస్త్రీవిత్ = అస్త్రీవిదాం = శస్త్రముల నెఱింగినవాండవు. శస్త్రీవిదాం = శస్త్రముల గలవాండవు. నీ, వస్త్రీవేత్తవు; శస్త్రీద్యనేచ్చివరిష్ఠః = శ్రేష్ఠుండవు. సురాసురాణామనవారలలోను స్త్రీముండవు; నిన్నుజూచిపి = దేవతలకుననురులకును; శోకదాతా = దేవతలనునుదుఃఖమునొందుదును; ముఖమునొసగువాండవు. సేంద్రేషు = ఇంద్రునితోఁగూడిన; సురేషు = ద్రునితోఁగూడ దేవతలనందఱయుద్ధంబుచ = దేవతలనుందును; దృష్టకర్మా = నజయించినవాండవు; బ్రహ్మదేవునారాచూడబడినకార్యముగలవాఁడు; పితాధించి, పెక్కుదివ్యాస్త్రీములుసంపామహారాధనసంచితాస్త్రీః = బ్రహ్మదేవించియున్నావు. అని, తాత్పర్యము.

తవాస్త్రీబల మాహిద్య రాసురాన మరుగ్గతాః
నశేకు స్సమరే స్థాతుం సురేశ్వరసమాగ్రితాః. ౩

టీక॥ తవ = నీయొక్క; అస్త్రీబలం = అస్త్రీశక్తిని; ఆసాద్య = పొంది; సమరే = యుద్ధమునందు; స్థాతుం = ఉండుటకు; అసురాః = అసురులు; న(శేకుః) = గానివాయువులుగాని దేవేంద్రునితట్టుచాలరు. మరుగ్గతాః = వాయుసమాహములు; న(శేకుః) చాలరు, సురేశ్వరసమాగ్రితాః = మౌళితాః - దేవేంద్రునాశ్రయించినవారలు; నశేకుః = చాలరు. నీయస్త్రీబలమహిమచే, నసురులుగానివాయువులుగాని దేవేంద్రునితట్టువారలుగాని, యుద్ధంబున, నీయెదుటనిలువంజాలరు. అని, తాత్పర్యము.

నకశ్చీ త్రిషులోకేషు సంయుగే నగతశ్రమః

టీక॥ త్రిషు - మూడైన; లోకేషు - లోకములయందు; తవ = నీయొక్క; సం

శ్రీ మద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౧

స ౪౭

యగే = యుద్ధమునందు ; నగశత్రు
మః = అలసటనొందనివాఁడు; కశ్చిత్ =
ఒకానొకండును; న = లేడు.

ముల్లోకంబులందును, నీతోయుద్ధ
ముచేసి, పరాజయంబు నొందనివాఁడె
వ్వఁడును, లేడు. అని, తాత్పర్యము.

ఘజవీర్యాభిగుప్తశ్చ తపసాచా భిరక్షితః. ౪

చేశకాలవిభాగజ్ఞ స్తవమేవ మతిసత్తమః

టీక|| త్వమేవ = నీవే; ఘజవీర్యాభిగు
ప్తః = బాహుపరాక్రమముచేరక్షించఁ
బడినవాఁడవును. తపసాచ = తపస్సుచే
తను; అభిరక్షితః = రక్షింపఁబడినవాఁడ
వు. చేశకాలవిభాగజ్ఞః = చేశములయొ
క్కయుఁ గాలములయొక్కయువిభాగ
మునెఱింగినవాఁడవు. మతిసత్తమః =

బుద్ధిచే శ్రేష్ఠుఁడవు.
నీవు, బాహుపరాక్రమంబునను ద
పంబుననురక్షితుఁడవు ; ఏచేశంబున
నేకాలంబుననేదీసేయవలయునో, అవి
భాగంబునెఱింగినవాఁడవు; ష్టేష్ఠుయొ
నబుద్ధిగలవాఁడవు; నీయట్టివాఁడెవ్వఁ
డునులేడు. అని, తాత్పర్యము.

న తేస్యశక్యం సమరేషు కమణౌ

నతేస్యకార్యం పతిపూర్వమంత్రితే. ౫

ససోస్తి కశ్చిత్త్రిషు సంగ్రహేషువై

నచేదయస్తేస్త్రిబలం బలంచ తే

టీక|| సమరేషు = యుద్ధములందు; క
మణౌ = పురుషకారముచేత; తే = నీ
కు; అశక్యం = అలవిగానిది; న = లేదు. మ
తిపూర్వమంత్రితే = బుద్ధిపూర్వముగా
నాలోచించుటయందు; తే = నీకు; ఆకా
ర్యం = చేయఁగూడనిది; న = లేదు. త్రి
షు = మూడైన; లోకేషు = లోకముల

యందు; ("వై" అనునది పాదపూరణౌ
భము) యః = ఎవ్వఁడు; తే = నీయొ
క్క; అస్త్రీబలం = అస్త్రంబుల బలము
ని; తే = నీయొక్క; బలంచ = శూన్యబల
మును; నచేద = ఎఱుంగఁజూ; సః = అతం
డు; కశ్చిత్ = ఒకానొకండును; న = లే
డు.

౧౨౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము:

స ౪౨

యుద్ధంబున, బురుషకారంబున | యులేదు; ముల్లోకంబులందును, నీయ
 నీకశక్యమయినదేదియులేదు; బుద్ధితో | స్త్రీబలంబు నీదేహబలంబు నేఱుంగని
 నాలోచించుటయందు, సీకసాధ్యమేది | వాడెవ్వఁడునులేడు. అని తాత్పర్యము

మహానునూపం తపసో బలంచ

పరాక్రమశ్చాస్త్రీ బలంచ సంయుగే. ౬

న త్వాం సమాసాద్య రణావమదే

వనశ్చమం గచ్ఛతి సిన్ధితాథమ్

టీక|| తే=నియుక్క; తపసః = తప | దు; త్వాం=నిన్ను; సమాసాద్య=పొం
 ముయొక్క; బలంచ = బలమును; మమ= | ది; మనః=మనసు; సిన్ధితాథమ్ = నిశ్చ
 నాకు; అనునూపం = తగినది. సంయు | యింపఁబడిన ప్రయోజనముగలదై; శ్ర
 గే=యుద్ధమునందు; పరాక్రమశ్చ = ప | మం=అలసటను; నగచ్ఛతి=పొందదు.
 రాక్రమమును; మమ, అనునూపం(అ | నీవు, తపోబలంబుననుయుద్ధంబునను
 ధ్యాహృతము)=నాకుండగినది. అస్త్రీబ | అస్త్రీబలంబునను, నన్నుబోలినవాడ
 లంచ = అస్త్రీబలంబులవిమియును; మమ, | వ్రు; యుద్ధంబునసంకటంబుగల్గునప్పుడు,
 అనునూపం(అధ్యాహృతము)=నాకుద | నామనసు, సిన్నుడలచి, దుఃఖమునొం
 గినది. రణావమదే = యుద్ధసంకటమునం | దకుండును. అని, తాత్పర్యము,

నిహతాః కింకరా స్సర్వే జంబుమాలీచ రాక్షసః. ౭

అమాత్యైశ్చ త్రా వీరాశ్చ పంచసేనాగ్రయాయినః

బలాని సుసమృద్ధాని సాశ్వనాగ రథానిచ. ౮

టీక|| కింకరాః=కింకరులు; సర్వే= | త్రాశ్చ= మంత్రిప్రములును; సేనాగ్ర
 అందఱును; జంబుమాలీ = జంబుమాలి | యాయినః= సేనానాయకులు; పంచ=
 యను; రాక్షసశ్చ = రాక్షసుండును; వీ | అయిదుగురును; నిహతాః=చంపఁబడి
 రాః=పరాక్రమశాలిలుగు; అమాత్యైశ్చ | నారు. సుసమృద్ధాని= సంపూర్ణము

లయినవియును; సాశ్వతాగరభాని = గుమాలియును వీరులగుమంత్రిపుత్రులును,
 ట్టములతోను ఏనుగులతోను రథములతోను నానాయకులయిదుగురును, సహతు
 నుంగుడినవియునగు; బలానిచ = సైన్య తైరి; కటియు, గుఱ్ఱముల సేనుంగులర
 ములును; నిహతాని (అధ్యాత్మతము) = భంబుల సంపూర్ణములును సైన్యము
 చంపబడినవి. అని, తాత్పర్యము.

కింకరులందఱును జంపబడిరి; బంబు

సహూదర స్తే దయితః కుమారోఽత్తశ్చ సూదితః

టీక॥ తే = నీయొక్క; సహూదర = బడినాడు.
 రః = తమ్ముడును; దయితః = దయితుం నీకుండమ్ముండును బ్రియుండును
 డును; కుమారః = బాలుండునగు; అ బాలుండునగునకుండను జచ్చినాడు.
 త్తశ్చ = అతడును; సూదితః = చంప అని, తాత్పర్యము.

నహి లేప్యేవ మే సారో య స్త్వయ్యర్హిషూదన. ౯

టీక॥ అర్హిషూదన = శత్రువులచం వహి = లేనేలేదుగదా!
 పునట్టియింద్రజిత్రా! మే = నాకు; త్వ శత్రువులంజంపునట్టియింద్రజిత్రా!
 యి = నీయందు; యః = ఏ; సారః = నాకునీయందుండు గౌరవము వారల
 గౌరవమో; లేవు = వారలయందు; నై యందులేదు. అని, తాత్పర్యము.

ఇదంహి దృష్ట్వా నతిమన్వహా దృలం
 కపిః ప్రభావంచ పరాక్రమంచ
 త్వ మాత్మనశ్చాపి సమీత్య సారం
 కురుష్య వేగం స్వబలానురూపమ్. ౧౦

టీక॥ మతిమక్ = అధికమయినబుద్ధిగ నుమంతునియొక్క; ఇదం = ఈ; మ
 లయింద్రజిత్రా! త్వం = నీవు; కపిః = హ హాత్ = గొప్పదైన; బలం = బలమును;

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౮

ప్రభావంచ = ప్రభావమును; పరాక్ర
మంచ = పరాక్రమమును; ద్యుష్ట్యా = చూ
చి; ఆత్మనః = నీయొక్క; సారంచాపి = బ
లమును; సమీక్ష్య = చూచుకొని; స్వబలా
నురూపం = నీబలంబునకుఁదగిన; చేగం =
చేగమును; కరువ్య = చేయుము.

ఇంద్రజిత్తా! నీవుబుద్ధిమంతుండవు;

కింకరులాదిగా నక్షతుమారునివలకుంగ
లశూరులంజంపిన యావానరునిబలంబు
నుబ్రభావంబును బరాక్రమంబునువిమ
ర్శించి, నీబలంబునుగణింపఁకొని, నీబ
లంబునకుఁ దగునట్లు వేగమువహించు
ము. అని, తాత్పర్యము.

బలావమదః స్తవ్యి సన్నికృష్టే
యథా గతే శామ్యతి శాంతశత్రో
తథా సమీక్ష్య త్వబలం పరంచ
సమారభస్వా స్త్రవిదాంవరిష్ట. ౧౧

టీక॥ అస్త్రవిదాం = అస్త్రంబుల

నెఱిగినవారలలో; వరిష్ట = ఉత్తముఁడ
వగునింద్రజిత్తా! శాంతశత్రో = శమిం
పఁజేయఁబడినశత్రువులుగల; త్వయి =
నీవు; గతే = పోయినవాఁడవై; సన్నికృ
ష్టే = సమీపింపఁగా; యథా = ఎట్లు; బ
లావమదః = సేనానాశము; శామ్య
తి = నిలుచునో; తథా = అట్లు; ఆత్మబ
లం = నీబలమును; పరంచ = శత్రువును; స
మీక్ష్య = చూచి; సమారభస్వ = ఆరంభిం

పుము.

అస్త్రవేత్తలలో నుత్తముఁడవగు
నింద్రజిత్తా! శత్రువులను శమింపఁజే
యంగలనీవు, ఇచ్చటనుండిపోయి, యా
వానరుంజేరఁగానే, యటుపిమ్మట నై
నను, మనసేనకునాశముగలుగకుండున
ట్లు, నీబలంబునుశత్రుబలంబునంబూచు
కొని, యుద్ధంబుసేయుము.
అని, తాత్పర్యము.

న వీర సేనా గణశోభ్యవంతి
న వజ్ర మాదాయ విశాలసారమ్
న మారుతస్యాస్య గతేః ప్రమాణం

న చాగ్నికల్పః కరణేన హంతుమ్. ౧౨

టీక॥ పీఠం=పరాక్రమశాలివగు నిం లవికాంచు.
 ద్రజిత్రా ! గణశోచి=సమూహమును పరాక్రమశాలివగునింద్రజిత్రా ! ఓ
 దుఃఖంపంచశేయువానియందు; సేనాః= కొలకసారికిగుంపులుగుంపులుగాభటు
 సేనలు; నావంతి=రక్షింపవు. అలసా లంజంపునట్టి, యావానరుని విషయమ
 రం= మొక్కవోయినధారలుగల; వ యి, సేనలుపనికిరావు; వజ్రాయుధంబు
 జం=వజ్రాయుధమును; ఆదాయ= నుఅతనిపైనేమియుసేయంజాలదు; కా
 తిసికొని; నవిశ=చూచకుము. అస్య= ఈ వున, దానిండ్రిసికొనిపోవలదు; ఇతనికి
 హనుమంతునియొక్క; గతే= గమన న్నంతశీఘ్రగమనము, వాయువునకుం
 ముయొక్క ప్రమాణం=కొలఁది; మా గూడలేదు; మఱియు, నగ్నిహోత్రం
 రుతస్య=వాయువునకు; న=లేదు. అగ్ని బువంటివాఁడు, కావున, నతనిచిడికల్లం
 కల్పం=నిప్పుతో సమానుఁడైనవాఁడు; క నొడిచియుంజంపనలవిగాదు.
 రణేనచ=పిడికిలిలోనగువానిచేత; హం అని, తాత్పర్యము.
 తుం=చంపుటకు; న(శక్యః)= అ

తమేవ మథాం ప్రసమీక్య సవ్యక్
 స్వకమకామ్యార్థ సమాహితాత్తా
 స్తరంశ్చ దివ్యం ధనుషో స్త్రీవీర్యం
 వ్రజాక్షతం కమకా సమారభస్వ. ౧౩

టీక॥ త్వం(అధ్యాహృతము)=నీవు; కుండుటకైయనుట; సమాహితాత్తా=
 తం=ఆ; ఏవం=ఈప్రకారమయిన; అ ఏచ్చరికతోఁగూడినమనసుగలవాఁడవై;
 థాం=ఏషయమును; సవ్యక్=చక్కఁ దివ్యం=ఉత్తమమయిన; ధనుషః=విం
 గా; ప్రసమీక్య=చక్కఁగాఁజూచి; స్వ టియొక్క; అ స్త్రీవీర్యం=అస్త్రీబల
 కమకామ్యార్థ = నీకార్యముయొ మును; స్తరంశ్చ=తలంచుచును; వ్రజ=
 క్క సమతవలన, నీకార్యములు చెడ పోమ్ము. అక్షతం=అపాయములేనట్లు

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౩

గాఃకమః = కార్యమును; సమాచారః కుండునట్లు, ఏమటుపాటులేక, దివ్యంబు
స్వ=ఆరంభించుము. గునీయస్త్రీబలంబునున్నరించుచు, బా
నీవు, నేనిప్పుడు చెప్పినవిషయమును మ్ము; అపాయము రాకుండునట్లు నేయు
జగో-గావిచారించి, నీకాంక్షించెడి ము. అని, తాత్పర్యము.

నఖల్వియం మతీశ్చేష్టాయ త్వాం సంప్రేషయా వ్యూహమ్
ఇయంచ రాజధర్మాశాం త్మత్రియస్య మతీ వకతా. ౧౪

టీక|| అహం=నేను; త్వాం=నిన్ను; యినది.
సంప్రేషయామి(ఇతి)యత్=పంపుచు నేను నిన్నయొద్దమునకుఁ బంపుట
న్నాననునదియేదిగలదో; ఇయంచ=ఈ; యంతయు ప్రమమయినదికాదు; అయి
మతిః=ఉపాయము; నశ్చేష్టాఖలు=ఉ తే, ఈయుపాయము, రాజధర్మముల
ప్రమముకాదుగదా? ఇయంచ= ఈ; మ కను, వానిననుష్ఠించు త్మత్రియునకును
తిః=ఉపాయము; రాజధర్మాశాం- యుక్తమయినది; కావున, నిన్నుఁబంపు
రాజధర్మములకును; త్మత్రియస్యర= చున్నాను. అని, తాత్పర్యము.
త్మత్రియునకును; మతా = యుక్తమ

నానాశస్త్రైశ్చ సంగ్రామే వై శారద్య మరిండమ
అవశ్యమేవ యోధవ్యం కావ్యశ్చ విజయో రణే. ౧౫

టీక|| అరిండమ=శత్రువుల నడంగఁ సింది. రణే=యుద్ధమునందు ; విజయ
ద్రోహు-నట్టియింద్రజిత్రా ! నానాశ శ్చ=గెల్పును; కావ్యః=కోరందగినది.
స్త్రైః=నానావిధాయుధములచేత; శత్రువులనడంగదోక్తంజాలిన
సంగ్రామే=యుద్ధమునందు ; వై శార యింద్రజిత్రా! నీవు, నానావిధాయుధం
ద్యం=పాండిత్యము; తవ(అధ్యాహ్వా బలయుద్ధంబునేయుటయందుఁ బండి
తము)=నీకు; అస్తి(అధ్యాహ్వాతము)= తుండవు; కావున; నవశ్యము యుద్ధము
కలదు. అవశ్యమేవ= అవశ్యముగానే; సేయవలసినదే; ఎట్లయినను యుద్ధం
యోధవ్యం=యుద్ధము సేయుట కావల బునజయంబు నొందునట్లు సేయవల

యును, అని, తాత్పర్యము.

తతః పితు స్తద్వచనం నిశమ్య
ప్రదక్షిణం దక్షసుతప్రభావః
చకార భతాకర మదీనసన్తో
రణాయ వీరః ప్రతిపన్నబుద్ధిః. ౧౬

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; దక్షసుత
ప్రభావః=దేవతలయొక్క ప్రభావము
వంటి ప్రభావముగలవాఁడును; అదీనస
త్వః=తక్కువకాని బలముగలవాఁడు
ను; వీరః=పరాక్రమశాలియునగునింద్ర
జిత్తు; పితుః=తండ్రియొక్క; తతః=
అ; వచనం=మాటను; నిశమ్య=పిసి; ర
ణాయ=యుద్ధముకొఱకు; ప్రతిపన్న
బుద్ధిః=పొందఁబడినబుద్ధిగలవాఁడై; భ

తాకరం=ప్రభువైనరావణుని గూర్చి;
ప్రదక్షిణం=ప్రదక్షిణమును; చకార=
చేసెను.
అంత, దేవతలకుంబోలెఁబ్రభావంబు
గలవాఁడును మహాబలండును బరాక్ర
మవంతుండునగునింద్రజిత్తు, తండ్రిచే
ప్రేరమాటనువిని, యుద్ధంబునకుఁ బోయి
లచి, తండ్రికిఁ, బ్రదక్షిణంబుచేసెను.
అని, తాత్పర్యము.

తత స్తై స్స్వగతై రిష్టై రింద్రజితృభిః
యుద్ధోద్ధతః కృతోత్సాహ స్సంగ్రామం ప్రత్యుచ్యత. ౧౭

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; ఇంద్ర
జిత్=ఇంద్రజిత్తు; ఇష్టైః=ప్రియులయి
న; స్వగతైః=తనవారలచేత; ప్రతి
భూజితైః=ప్రాజింపఁబడినవాఁడై; యు
ద్ధోద్ధతః=యుద్ధగర్వముగలవాఁడై; కృ
తోత్సాహః=చేయుఁబడినయుత్సాహ
ముగలవాఁడై; సంగ్రామం=యుద్ధము

ను; ప్రత్యుచ్యత=పొందెను.
అంత, నింద్రజిత్తు, తనవారలునానా
విధంబులంబొగడ, యుద్ధగర్వంబునఁ,
బరమోత్సాహంబునొంది, యుద్ధంబు
సేయుటకై, పోయెను.
అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమా న్పర్వపలాశాక్షో రాక్షసాధిపతే స్సుతః

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౯౨

స ౪౨

టిక్కరథి=రథముగలవాడును; ధ	కి; రథేన=రథముచేత; షీప్రం=శీఘ్ర
స్వినాం=విలుకాండ్రలోపల; శ్రేష్ఠః=ఉ	ముగా; అభియయా=పోయెను.
త్తముండును; శస్త్రక్షింః=ఆయుధంబుల	రథికుండును, విలుకాండ్రలలోశ్రే
నెఱింగినవాడును; అస్త్రవిదాం=అ	ష్ఠుండును, శస్త్రవిద్యనేచినవాడును,
స్త్రంబుల నెఱింగిన వారిలోపల; వ	అస్త్రవేత్తలలో నుత్తముండునగు నా
రః=శ్రేష్ఠుండునగు; సః= ఆయుద్రజి	యింద్రజిత్తు, రథంబునెక్కి, శీఘ్రముగా
త్తు; సః=ఆ; హనుమాన్=హనుమంతుం	హనుమంతుండున్న చోటికిఁ బోయెను.
డు; యత్ర=ఎచ్చట; అభవత్=ఉండె	అని, తాత్పర్యము.
నో; తత్ర (అధ్యాహృతము)= అచ్చటి	

స తస్య రథనిఘ్నేషం జ్యాన్వనం కామకస్యచ
నిశమ్య హరివీరో సా సప్రహృష్టతరోభవత్. ౨౦

టిక్కరః=ఆ; అసౌ = ఈ; హరివీ	రః=మిక్కిలియుసంతోషించినవాడు;
రః=వానరవీరుండును హనుమంతుండు;	అభవత్=అయెను.
తస్య = ఆయుద్రజిత్తుయొక్క; రథః	హనుమంతుండు, ఆయుద్రజిత్తురథ
ఘ్నేషం=రథధ్వంసని; కామకస్య=	ధ్వనిని అల్లెత్రాటిధ్వనిని, వలయు
వింటియొక్క; జ్యాన్వనంచ= అల్లెత్రా	ద్ధంబు నేయఁగలిగినదని, పరమసంతో
టిధ్వనిని; నిశమ్య = విని; సప్రహృష్టత	షంబునొందెను. అని, తాత్పర్యము.

సుమహచ్చాప మాదాయ శితశల్యాంశ్చ సాయకాన్
హనుమంత మభిప్రేత్య జగామ రణపండితః. ౨౧

టిక్కరణపండితః = యుద్ధంబునం	గల; సాయకాంశ్చ=బాణంబులను; స
దుఁ బండితుండగు నింద్రజిత్తు; సుమ	మాదాయ=తీసికొని; హనుమంతం=
హత్=మిక్కిలియుఁ బెద్దదైన; చాపం=	హనుమంతుని; అభిప్రేత్య=ఉద్దేశించి; జ
వింటిని; శితశల్యాన్=కఱుకుగలమేకులు	గామ=పోయెను.

౧౨౮ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౮

యద్ధంబున సమర్థుండగు హను | గంబులనుదీసికొని, హనుమంతులగుత్తిం
మంతుండు, గొప్పధనుస్సును, కలుకదా | చిబ్బియెను. అని, తాత్పర్యము.

తస్మిం స్తత స్సంయతి జాతహషేః

రణాయః గణాచ్ఛతి బాణపాణే

దిశశ్చ సర్వాః కలుషా బహుభు

మృగాశ్చ రౌద్రా బహుధా వినేయః. ౨౩

టీక || తతః = అటుపిమ్మట; తస్మిన్ = అయింద్రజిత్తు; సంయతి = యుద్ధమునందు; జాతహషేః = కలిగినసంతోషముగలవాడగు; బాణపాణే = బాణముచేతియందుగలవాడగునగుచు; రణాయః = యుద్ధముకొఱకు; గణాచ్ఛతి = వెడలుచుండగా; దిశశ్చ = దిక్కులు; సర్వాశ్చ = అన్నియును; కలుషాః = మలినములు; బహుభు = అయిన

వి. రౌద్రాః = భయంకరములయిన; మృగాశ్చ = మృగంబులును; బహుధా = పేక్కు-విధంబులుగా; వినేయః = అణచినవి. అంత, నప్పుడు, ఇంద్రజిత్తు, ఉత్సాహంబున బాణంబుచేతం దాల్చి, యుద్ధంబునకు వెడలుచుండగా, దిక్కులన్నియుమలినములుగాఁ జూపట్టినవి; కూరమృగంబులునానావిధంబుగ నణచినవి. అని, తాత్పర్యము.

సమాగతా స్తత తు నాగయతే

మహామయ శ్చక్రచరాశ్చ సిద్ధాః

నభ స్సమావృశ్య చ పక్షిసంఘా

వినేయరువైచిః పరమప్రహృష్టాః. ౨౪

టీక || తతః = అచ్చటికిని; చక్రచరాః = జ్యోతిశ్చక్రమునందుండియున్నట్టి; నాగయతేః = స్వంబులునుయత్తులును; మహామయః = మహామయలును; సిద్ధాః = సిద్ధులును; సమాగతాః = వచ్చిరి. పక్షిసంఘాశ్చ = పక్షిసమూహములును; పరమప్రహృష్టాః = మిక్కిలియు సంతసించినవై; నభః = ఆకాశమును;

అవ్యత్యం=అవరించి; ఉదైచ్చః = గట్టిగా; వినేదుః=అటచినవి.

అప్పు, దాయద్ధంబుఁజూడ, నచ్చటికి, జ్యోతిశ్చక్రసంచారులగు సర్పం

బులునుయత్సలునుమహామృకలునుసేద్ధులును, వచ్చిరి; పక్షులు, పరమసంతోషంబుననాకాశంబున, గుంపులుగట్టి, గట్టిగానటచినవి. అని, తాత్పర్యము.

ఆయాంతం స రథం దృష్ట్వా తూర్ణా మింద్రజితం కపిః

విననాద మహానాదం వ్యవధాతచ వేగవాక్. ౨౫

టీక|| వేగవాక్=అధికమయిన వేగముగల; కపిః=హనుమంతుఁడు; తూర్ణాం=శీఘ్రముగా; ఆయాంతం=వచ్చుచున్న; సరథం=రథముతోఁగూడిన; ఇంద్రజితం=ఇంద్రజిత్తును; దృష్ట్వా=చూచి; మహానాదం= అధికమయిన ధ్వనిగల్గునట్లుగా; విననాదం= అటనెను.

వ్యవధాతచ=వృద్ధిబొందెను. వేగవంతుఁడగు నాహనుమంతుండు, రథంబునెక్కి-శీఘ్రముగా నచ్చుడున్నయింద్రజిత్తుంజూచి, సంతోషంబున, మహాధ్వనిగల్గునట్లు సింహనాదంబుచేసి, మేనుబెంచెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇంద్రజిత్తు రథం దివ్య మాస్థిత శ్చిత్రకాముకః

ధను ర్విష్ణారయామాన తటిదూజితనిస్స్వనమ్. ౨౬

టీక|| చిత్రకాముకః = నానావర్ణంబగుధనుస్సుగల; ఇంద్రజిత్తు=ఇంద్రజిత్తును; దివ్యం = శ్రేష్ఠమయిన; రథం=రథమును; ఆస్థితః = అధిష్టించినవాఁడై; తటిదూజితనిస్స్వనం=పిడుగువంటిమహాధ్వనిగల్గునట్లుగా; ధనుః=

వింటిని; విష్ణారయామాన = సారిం చేను. ఇంద్రజిత్తును, జిత్రంబగుధనువుఁడేకొని, దివ్యరథంబుపైనుండి, పిడుగునకుంబోలెమహాధ్వనిగల్గునట్లు, సారించెను. అని, తాత్పర్యము.

తత స్సమేతా వరితీక్షణేగ

మహాబలౌ తౌ రణనిర్విశంకౌ
కపిశ్చ రక్షోధిపతే శ్చ పుత్ర
స్సూరాసురేంద్రా వివ బద్ధవైరో. ౨౭

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; అతేతీర్థ్య
వేగా=మిక్కిలియునధికమయినవేగము
గలవారలును; మహాబలౌ=అధికమయి
నబలముగలవారలును; రణనిర్విశంకౌ=
యుద్ధంబునందుభయములేనివారలును;
బద్ధవైరో=కట్టబడిన పగగలవారలును
గు; తౌ=ఆ; కపిశ్చ=హనుమంతుండు
ను; రక్షోధిపతే=రాక్షసులకుఁబ్రధా
వయిన రావణునియొక్క; పుత్రశ్చ=కొ

కగు నిండజిత్తును; సూరాసురేంద్రావి
వ = దేవేంద్రుండును అసురేంద్రుండు
నుంబలె; సమేతౌ=కలిసినారు.
అంత, మహావేగులును మహాబలశా
లులును, యుద్ధంబునం దెంతమాత్రము
భయము లేనివారలునగు పరస్పరవై
రంబుగలవారలు నాహనుమదిండజిత్తు
లు, ఒండొరులంగలిసిరి.
అని, తాత్పర్యము.

స తస్య వీరస్య మహారథస్య
ధనుష్కృత స్సంయత సమృతస్య
శరప్రవేగం వ్యహస త్ప్రేవృద్ధ
శ్చచార మాగేక పితు రప్రమేయే. ౨౮

టీక॥ సః=ఆహనుమంతుండు; ప్ర
వృద్ధః=మిక్కిలియు వృద్ధిఁబొందినవాఁ
డై; మహారథస్య=తన్నును గుఱ్ఱముల
నుసారధిని గాపాడుకొనుచుం బడు
నొకండువేలమంది విలుకాండ్రతోఁబో
రువాఁడును; ధనుష్కృతః=విల్లుగలవాఁ
డును; సంయత=యుద్ధమునందు; సమృ
తస్య=గౌరవింపఁబడినవాఁడునగు; త

స్య=ఆయిండ్రజిత్తుయొక్క; శరప్రవే
గం=బాణవేగమును; వ్యహసత్=వి
ఘాతించెను. అప్రమేయే = కొలంది
లేని; పితుః=తండ్రియగునాయుడేవుని
యొక్క; మాగేక=మాగకమునందు;
చచార=తిరిగెను.
ఆహనుమంతుండు, మేనుఁడెంచి,
యప్రమేయంబగునాకాశంబున విహ

రించుచు, బరాక్రమశాలియునుండన్ను
సుసారథిని గుఱ్ఱములనుం గాపాడుకొ
నుచుఁ బదునొకండువేలమందివిలుకాం
డతోఁబోరంజాలినవాఁడును ధనుష్షం
తుండునుయుద్ధంబుసేయుటయందు స

మధుకాండును గౌరవంబునొందినవాఁడు
నగు నాయుండ్రజిత్తువేయు బాణంబులఁ
దనఁజేబడనీయక, వ్యథకముగాఁజేసె
ను. అని, తాత్పర్యము.

తత శ్వరా నాయతీక్ష్ణశల్యాః
సుపత్రిణః కాంచనచిత్రపుంఖాః
ముమోచ వీరః పరవీరహంతా
ఘనన్నతాః వజ్రనిపాతవేగాః. ౨౯

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; పరవీర
హంతా= శత్రువీరులచంపువాఁడయి
న; వీరః= పరాక్రమశాలియునుండ్ర
జిత్తు; ఆయతీక్ష్ణశల్యాః= నిడుపుల
యినవియుఁగఱకుగలవియునగునుక్క
మేకులుగలవియును; సుపత్రిణః=సుం
దరములగుతెక్కలుగలవియును; కాం
చనచిత్రపుంఖాః = బంగారముతోఁ
జేయఁబడిన నానావణకములయినక్రిం
దిచివరలుగలవియును; ఘనన్నతాః
మిక్కిలియువంగినకొనలుగలవియును;
వజ్రనిపాతవేగాః = వజ్రాయుధము
యొక్క ప్రేటువంటివేగము గలవియు

నగు; శరాః=బాణంబులను; ముమో
చ=విడిచెను.

అంత, శత్రువీరులంజంపునట్టి, వీరుం
డగునిండ్రజిత్తు, నిడుపులయినవియుఁగ
ఱకుగలవియు నగు నుక్క-మేకులుగ
లవియును సుందరములగు తెక్కలు
గట్టినవియును, బంగారముతోఁజేయఁబ
డిన చిత్రములగు క్రింది చివరలుగలవి
యును, గొంచెమువంగినయగ్రములుగ
లవియు, వజ్రాయుధంబునకుం బోలె
వేగంబుగలవియునగు, బాణంబులను,
హనుమంతునిపై, వేసెను.

అని, తాత్పర్యము.

తతస్తు తత్యందననిస్సవ్వసంచ

మృదంగభేరిపటహస్వనంచ
వికృత్యమాణస్యచ కామకస్య
శశమ్మఘోషం పున రుత్పపాత. ౩౦

టిక తతస్తు = అటుపిమ్మటనునఁ;	ఘోషంచ = ధ్వనినిశమ్మ=నినిఁపు
(అధ్యాహృతము) = ఆహనుమంతుఁ	నఁ=మఱల; ఉత్పాత=ఎగిరెను.
దు; తత్స్వనించనస్వనంచ=అయింద	లంత, నాహనుమంతుండు, అయిం
దీత్తుయొక్క-రథధ్వని; మృదంగభేరిప	ద్రజిత్తురథధ్వనిని, మద్దెలలు భేరులు తప్పె
టహస్వనంచ=మద్దెలయొక్క-యుభే	టలు మొదలగువానిధ్వనిని, ఆకపిఁగంప
రులయొక్క-య తప్పెటలయొక్క-యు	టడుచున్నచింతిశబ్దమును, నిని, మఱల,
ధ్వనిని; వికృత్యమాణస్య= ఈద్వ్యబడు	నాకాశంబునకెగిరెను.
చున్న; కామకస్య=ధనుస్సుయొక్క;	అని, తాత్పర్యము.

శరాణా మంతరే మ్వాశు వ్యవతత మహాకపిః
హరి స్రస్త్వా భిలక్య స్య మోఘయక్ లక్ష్మ్యసంగ్రహమ్. ౩౧

టిక మహాకపిః = పెద్దకోతియయి	దు; వ్యవతత=తరిగెను.
న; హరిః=హనుమంతుఁడు; అభిలక్య	ఆహనుమంతుండు, గుఱిపట్టికొట్టి
స్య=గుఱిపెట్టుటయందుబ్రసిద్ధుఁడైన;	టయందుబ్రసిద్ధుఁడైన యాయుద్రజీ
తస్య=అయింద్రదీత్తుయొక్క; లక్ష్మ్యసం	త్తుపట్టినగుఱివ్యభిమగునట్లు, శీఘ్రగ
గ్రహం = గుఱిపెట్టుటను ; మోఘ	మనంబున, బాంబులమధ్యప్రదేశము
యక్=వ్యభిమ సేయుదు; ఆశు= శీ	లందు, నంచరించెను.
ఘ్రిముగా; శరాణాం= బాణములయొ	అని, తాత్పర్యము.
క్క; అంతరేఘ = మధ్యప్రదేశములం	

శరాణా మగ్రత స్రస్త్వా పున స్సమభివతత
ప్రసార్య హస్తా హనుమా నుత్పపాతా నిలాత్తజి. ౩౨

టిక॥ అనిలాత్మజః = వాయుజేవుని
కుమారుండగు; హనుమాన్ = హనుమం
తుండు; పునః = మఱి; తస్య = ఆయింద్ర
జిత్తుయొక్క; శరాణాం = బాణముల
యొక్క; అగ్రతః = ముందట; సమభివ
తతః (సమభ్యవతతః) = ఎదురుగా
నుండెను. హస్తా = చేతులను; ప్రసా

ర్య = చాచి; ఉత్పపాత = ఎగిరెను.
వాయుజేవుని కుమారుండగు హను
మంతుండు; ఆయింద్రజిత్తుబాణంబులకు
మండట నెదురుగానుండి, మఱి, శేతు
లుచాచి, యాకాశంబున కెగిరెను; ఇ
ట్లు నానావిధప్రకారంబులవిహరించె
ను. అని, తాత్పర్యము.

తానుభౌ వేగసంపన్నా రణకమవిశారదా
సర్వభూతమనోగ్రాహి చక్రతు ర్యుద్ధ ముత్తమమ్. ౩౩

టిక॥ వేగసంపన్నా = వేగముతో
గూడినవారలును ; రణకమవిశార
దా = యుద్ధకార్యమునందుం బండితులు
నగు; తా = ఆహనుమదింద్రజిత్తులు; ఉ
భౌ = ఇద్దఱును ; సర్వభూతమనోగ్రా
హి = సమస్తభూతంబుల మనంబులను
గ్రహించునట్టి; ఉత్తమం = శ్రేష్ఠమున
గు; యుద్ధం = జగడమును ; చక్రతుః =

చేసిరి.
వేగవంతులును యుద్ధముసేయుట
యందు సమర్థులునగు నాహనుమదిం
ద్రజిత్తులిరువురును; సమస్తభూతంబుల
మనంబులకును సంతోషంబుగల్గునట్లు,
ఉత్తమంబగు యుద్ధంబుచేసిరి.
అని, తాత్పర్యము.

హనుమతో వేద స రాక్షసాంతరిం
నమారుతి స్తస్య మహాత్మనోంతరమ్
పరస్పరం నిర్విపశ్చా బధూవసు
స్సమేత్య తా జేవసమానవిక్రమా. ౩౪

టిక॥ రాక్షసః = ఇంద్రజిత్తు; హను | రం = చిద్రమును; నవేద = ఎఱుంగఁడ
మతః = హనుమంతునియొక్క ; అంత | య్యె. మారుతిః = వాయుజేవుఁడొడు

కైనహనుమంతుండు; మహాత్మనః = అ	భూవతుః = అయిరి.
ధికమయిన పరాక్రమముగల; తస్య = ఆ	హనుమంతుని ఛిద్రం బింద్రజిత్తుకుం
యింద్రజిత్తుయొక్క; అంతరం = ఛిద్ర	దెలియదయ్యె; హనుమంతునకును మ
మును; నవేద = ఎటుంగడయ్యె. దేవస	హం పరాక్రమశాలియగు నాయింద్రజి
మానవిక్రమా = దేవతల పరాక్రమము	త్తునియంతరంబు దెలియలేదు; అట్లు దే
తో సమానమయిన పరాక్రమముగల ;	వతలకుంబోలే మహాపరాక్రమంబుగల
తా - ఆహనుమదింద్రజిత్తులు; సమేత్య =	యాయుర్వగకును, ఒకరినొక్కరు, జ
కలిసి; పరస్పరం = ఒండొరులను గూర్చి;	యించుటయ సాధ్యముగానుండినది.
నిర్విషపశా = ఓర్వఁగూడనివారలు ; బ	అని, తాత్పర్యము.

తతస్తు లక్ష్మ్యే సవిహస్యమానే
శరేష్ఠ మోక్షేషు చ సంపతత్సు
జగామ చింతాం మహతీం మహాత్మా
సమాధి సంయోగసమాహితాత్మా. ౩౫

టిక॥ తతస్తు = అటుపిమ్మటను ; అ	గు; సః = ఆయింద్రజిత్తు; మహతీం =
మోక్షేషు = వ్యర్థములుకాని ; శరే	గొప్పదైన; చింతాం = ఆలోచనను;
షు = బాణంబులు; సంపతత్సుచ = పడు	జగామ = పొందెను.
చున్నను ; లక్ష్మ్యే = గుఱియయినహను	అంత, నట్లమోఘంబులగుబాణంబులే
మంతుడు; విహస్యమానే = విఘాతము	సిననుహనుమంతుడై ఒడక గుఱిదప్పివ్య
నొందుచుండగా , గుఱితప్పుచుండ	ర్థమగుటంజూచి, గురిపట్టుటయందు
గాననుట ; సమాహిధి సంయోగసమా	నుబాణంబులుసంధించుటయందును నే
హితాత్మా = గుఱిపట్టుటయందునుబా	మఱుపాటులేనట్టిమహాపరాక్రమశాలి
ణముసంధించుటయందును ఏచ్చరికగల	యగునాయింద్రజిత్తు, గొప్పచింతనొం
మనసుగలవాఁడును ; మహాత్మా = అ	దెను. అని, తాత్పర్యము.
ధికమయిన పరాక్రమముగలవాఁడున	

తతో మతిం రాక్షసరాజసూను

శృకార తస్మిన్ హరివీరముఖ్యే
అవధ్యతాం తస్య కపే స్సమీక్ష్య
కథం నిగచ్ఛే దితి నిగ్రహార్థమ్. ౩౬

టీక||తతః=అటుపిమ్మట ; రాక్షస ఉపాయమును;చకార=చేసెను.
రాజసూనుః=రాక్షసేశ్వరుండగు రా అంత,రాక్షసేశ్వరుండగు రావణు
వణుకొడుకైనయింద్రజిత్తు; తస్య= నకొడుకయినయొంద్రజిత్తు,“హను
ఆ;కపే=హనుమంతునియొక్క; అవ నుమంతునివధింపనలవిగాదు” అని,యె
ధ్యతాం=చంపనలవిగాకుండుటను; స టింగి,పట్టుకొనుటకైనను, “ఇతఁడేవి
మీక్ష్య=చూచి;నిగ్రహార్థం=పట్టుకొ ధంబునఁబట్టుపడు”నని యాలోచించి,
నుటకొలుకు;“కథం=ఎట్లు; నిగచ్ఛేత్= వానరోత్తముండగు నాహనుమంతుం
పట్టుపడును” ఇతి=అని; తస్మిన్=ఆ; దుపట్టుపడునట్లు, ఒకయుపాయంబుప
హరివీరముఖ్యే = వానరమీరులలోశ్రే న్నెను.
ష్ఠుండగుహనుమంతునియందు;మతి= అని, తాత్పర్యము.

తతః పైతామహం వీర స్సో స్త్ర మస్త్రవిదాంవరః
నందథే సుమహాశేజా స్తం హరివ్రవరం వ్రతి. ౩౭

టీక||తతః=అటుపిమ్మట;వీరః=పరా సంబంధియగును;అస్త్రం - అస్త్ర
క్రమశాలియును;అస్త్రవిదాం - అ మును;నందథే=సంధించెను.
స్త్రంబుల నెఱింగినవారలలోపల; వీ అంత,వీరుండునుఅస్త్రవేత్తలలో
రః=శ్రేష్ఠుండును;సుమహాశేజాః= మి నుత్తముండును మహాకాంతిశాలియున
కి-లియునధికమయినకాంతిగలవాండు గునాయొంద్రజిత్తు, వానరశ్రేష్ఠుండగు
నగు;సః - ఆయొంద్రజిత్తు;హరిప్రవ నా హనుమంతునిపైకి, బ్రహ్మాస్త్రంబు
రం=వానరశ్రేష్ఠుండగు;తం= అహను సంధించెను. అని, తాత్పర్యము.
మంతునిగూచి;పైతామహం=బరిష్టా

అవధ్యాయ మితి జ్ఞాత్వా త మస్త్రేజాస్త్ర త త్వవిత్

ప్రతిపదాంత్రటికాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౮

జగ్రాహ మహాబాహు మూర్తుతాత్పర్యమింద్రజిత్. ౩౨

<p>టిక॥ అస్త్రతత్త్వవిత్ = అస్త్రముల లతత్త్వము నెఱింగినవాఁడును; మహా బాహుః = పెద్దచేతులుగలవాఁడునగు; ఇంద్రజిత్ = ఇంద్రజిత్తు; "అయం = ఈ హనుమంతుఁడు; అవధ్యః = చంపఁగూ డనివాఁడు." ఇతి = అని; భాత్వా = ఎఱిం గి; అస్త్రేణ = బ్రహ్మస్త్రముచేతః తం = ఆ; మూర్తుతాత్పర్యం = వాయుచేతుకొ</p>	<p>మకై నహనుమంతుని; జగ్రాహ = ప ట్టుకొనెను. సమస్తాస్త్రతత్త్వంబుల నెఱింగిన వాఁడును మహాబాహుండునగు, నింద్రజి త్తు, "హనుమంతునింబంప నలవిగా" దని యెఱింగి, బ్రహ్మస్త్రమును బ్రయోగిం చి, వాయుపుత్రుండగు హనుమంతుం, బట్టుకొనెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

తేన బద్ధ స్త్రోత్రేణ రాక్షసేన స వానరః

అభవ స్మిర్విచేష్టశ్చ పపాత స మహితలే. ౩౯

<p>టిక॥ తతః = అటుపిమ్మట; సః = ఆ; వానరః = హనుమంతుండు; రాక్షసేన = రాక్షసునిచేత; తేన = ఆ; అస్త్రేణ = బ్రహ్మస్త్రముచేత; బద్ధః = కట్టబడిన వాఁడై; స్మిర్విచేష్టశ్చ = చేష్టలులేనవాఁడు ను; అభవత్ = అయెను. మహితలే =</p>	<p>ధూమియండు; పపాతవ = పడెను. అతః, నాహనుమంతుండు, ఇంద్ర జిత్తుపయోగించిన బ్రహ్మస్త్రమును గట్టువడి, చేష్టలుదక్కి, నెలంబడెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

తతో థ బుధ్వా స తదాస్త్ర బంధం

ప్రభూః ప్రభావా ద్విగతాత్పర్యే

పితామహానగ్రహ మాత్మనశ్చ

ఏచిత్రయామాస హరిప్రవీరః. ౪౦

టిక॥ తతః = అతః; అథ = పిమ్మట; తదా = అప్పుడు; సః = ఆ; హరిప్రవీరః =

వానరవీరుండగుహనుమంతుండు ; అ స=తలంచెను.
 స్త్రీబంధం=అ స్త్రీముచేఁగట్టుటను; అంత,నప్పుడు, హనుమంతుండు,
 బుద్ధా=ఎఱింగి; ప్రభా=బ్రహ్మదేవు తానబ్రహ్మస్త్రీబుచేఁబట్టువడుట నె
 నియొక్క; ప్రభావాత్=మాహాత్మ్య తింగి,బ్రహ్మదేవుని ప్రభావంబువలనఁ,
 మువలన; విగతాత్మకేగం=పోయినదే జేష్టులు దక్కి, తనకుఁ బూర్వము బ్ర
 హ్మదేవుండుసంగిన వరముం దలండు ప్తదేవుండుసంగిన వరముం దలండు
 క్క; పితామహానుగ్రహంచ= బ్రహ్మదే కొనెను.
 త్తునియనుగ్రహమును; విచింతయామా అని,తాత్పర్యము.

తత స్వాయంభుజై మ్కంత్రై ర్భక్తైః స్త్రీ మభిమంత్రితమ్
 హనూమాం శ్చింతయామాస వరదానం పితామహాత్. ౪౮

టిక|| తతః=అటుపిమ్మట; హనూ దానం= వరంబునిచ్చుటయును; చింత
 మా = హనుమంతుండు; బ్రహ్మ యామాస=తలంచెను.
 స్త్రీం=బ్రహ్మస్త్రీమును; స్వాయంభు అంత,హనుమంతుండు, తనపై,నిం
 జై= బ్రహ్మయేదేవతగాఁగల; మం ద్రజిత్తు,స్వాయంభువమంత్రంబుల నభి
 త్రై= మంత్రములచేత; అభిమంత్ర మంత్రించిబ్రహ్మస్త్రంబుఁ బ్రయోగించి
 తం=అభిమంత్రించఁబడిన దానిగా; వి నాఁడని, తెలిసికొని, తనకుఁబూర్వము
 జ్ఞాయ(లభ్యాప్యతము)=తెలిసికొని; బ్రహ్మదేవుండువరంబొసంగియుండుట
 పితామహాత్=బ్రహ్మదేవునివలన; వర ను,తలంచుకొనెను. అని,తాత్పర్యము.

న మే స్త్రీబంధస్య చ కక్తిరస్తీ
 విమోక్షణీ లోకగురోః ప్రభావాత్
 ఇత్యేవ మత్వా విహితో స్త్రీబంధో
 మయా త్తయోనే రనువర్తితవ్యః. ౪౯

టిక||లోకగురోః= లోకంబులకుఁ దండ్రీయయినబ్రహ్మదేవునియొక్క; ప్ర

భావాత్ = మాహాత్మ్యమువలన; మే =
నాకు; అస్త్రీబంధస్య = అస్త్రీముచే
గట్టుటయొక్క; విమోక్షణే = విడిపించు
కొనుటయందు; శక్తిశ్చ = సామర్థ్యము
ను; నాస్తి = లేదు; ఇతి = అని; మన్వైవ =
తలంచియే; అస్త్రీబంధః = అస్త్రీము
చేగట్టుట; విహితః = చేయబడినది ఆ
త్మయోగే = బ్రహ్మచేవునియొక్క; అ
స్త్రీబంధః (అధ్యాత్మతము) = అస్త్రీ
ముచేగట్టుట; యాయా = రాశేత; అను

వర్తితవ్యః = అనుసరింపబడవలసినది.
లోకగురుండగు బ్రహ్మచేవునిప్రభా
వమువలన, బ్రహ్మస్త్రీబంధమునేనేవిడి
పించుకొనజాలనని, తలంచియిట్లు, న
న్న. బ్రహ్మస్త్రీముచే బంధించినాడు;
అయినను, నేనుబ్రహ్మచేవునియస్త్రీబం
ధమును, గొంచెమున సరిచియుండవల
సినచే. అని, హనుమంతుండు, తలంచెను.
అని, తాత్పర్యము.

స వీర్య మస్త్రీస్య కపిర్విచార్య
పితామహానుగ్రహ మాత్మనశ్చ
విమోక్షశక్తిం పరిచింతయిత్వా
పితామహాన్దా వసువతః శేస్త. ౪౩

టికాసః = ఆ; కపిః = హనుమంతుం
డు; అస్త్రీస్య = బ్రహ్మస్త్రీయొక్క;
వీర్యం = మాహాత్మ్యమును; విచార్య =
అలోచించి; ఆత్మనః = తనయొక్క; పి
తామహానుగ్రహం = బ్రహ్మచేవునియను
గ్రహరూపమయిన; విమోక్షశక్తిం =
విడిపించు కొనుశక్తిని ; పరిచింతయి
త్వా (పరిచింత్య) = తలంచి; పితామహా
న్దాం = బ్రహ్మచేవునియొక్కను; అనువ

తః శేస్త = అనుసరించెను.
హనుమంతుండట్లు, బ్రహ్మస్త్రీప్ర
భావమును విచారించి, తనకుఁబూర్వమే
యస్త్రీమునైనను సరకునేయకుండుశ
క్తిని బ్రహ్మచేవుండనుగ్రహించియుండు
టనుచుతలంచుకొని, బ్రహ్మచేవునియొక్క
చూపునఁగొంతసేపు, బద్ధుండయ్యెను.
అని, తాత్పర్యము.

అస్త్రీకాపిహి బద్ధస్య భయం మమ న జాయతే
పితామహమహేంద్రాభ్యాం రక్షితస్యా నిలేనచ. ౪౪

టీక||అస్త్రేణ- బ్రహ్మస్త్రముచే దుగదా!

తఃబద్ధస్యాపి=కట్టబడినవాడనైనను;
పితామహమహేంద్రాభ్యాం= బ్రహ్మ
దేవుడేతను దేవేంద్రునిచేతను;అనితే
నవ=వాయువుచేతను;రక్షితస్య= కా
పాడబడినవాడనగు; మమ=నాకు;
భయం=వెఱపు; సజాయితే= కలుగ

[బ్రహ్మస్త్రంబునబంధింపబడినవాడ
నగునన్ను, బ్రహ్మ దేవుండును దేవేంద్రుం
డునువాయు దేవుండును, రక్షించుచు
న్నారు, కావున, నాకేమియుభయంబు
గలుగదు. అని, తాత్పర్యము.

గ్రహణేచాపి రక్షోభి మహా నై గుణదశకసః

రాక్షసేంద్రేణ సంచాద సస్తా ర్గ్యహంతు మాం పరే. ౪౫

టీక||రక్షోభి=రాక్షసులచేత;
గ్రహణేచాపి= పట్టుకొనుటయందును ;
మే=నాకు;మహా=గొప్పదగు; గుణ
దర్శనం=గుణముచూపునట్టి; రాక్షసేం
ద్రేణ=రాక్షసనాయకుండగు రాక్షసు
నితో;సంచాదం=మాటలాడుట ; భవి
ష్యతి(అధ్యాహృతము)= కాగలదు
తస్తాత్=అందువలన;పరే = శత్రువు

లు;మాం=నన్ను;గృహ్యంతు = పట్టు
కొందురుగాక.
ఒకవేళ రాక్షసులు నన్నుబట్టుకొ
న్నను, నాకు, మహాఫలంబగు రాక్షసుని
తోటిసంచాదంబుగల్గును;కావున, న
న్నశత్రువులుపట్టుకొన్నను బట్టుకొం
దురుగాక.అని, హనుమంతుండు, తెలం
చెను. అని, తాత్పర్యము.

స నిశ్చితార్థః పరవీరహంతా

సమీప్యకారి వినివృత్తచేష్టః

పరైః ప్రసహ్యభిగతై నిగృహ్య

సనాద తైస్తైః పరిభ్రష్టమానః. ౪౬

టీక||పరవీరహంతా=శత్రువీరుల
చంపువాడును;సమీప్యకారి = విచా
రించిచేయువాడునగు;సః= ఆహను

మంతుండు;నిశ్చితార్థః=నిశ్చయింపఁ
బడినకార్యముగలవాడై; వినివృత్తచే
ష్టః=నిలిచినచేష్టలుగలవాడై ; నిగృ

<p>హ్య=పట్టుకొని; ప్రసహ్య = బలా తాగరముగా; అభిగతై= ఎదురుగా వచ్చిన; తైస్త్వై=అయా; పరై=శ త్రువులచేత; పరిభత్యమానం=బెద రింపబడినవాడై; ననాద= అటచేను. శత్రువీరులంజంపువాఁడుచక్క గావిచారించికాన్యంబులం జేయువాఁ</p>	<p>ధునగునాహనుమంతుండు, ఈప్రకా రముశ్చయించి, చేష్టలుదక్కి, రాక్ష సులుతన్నుఁబట్టుకొని, భయంబునమె ల్ల మెల్లఁగానెదుటవచ్చినానావిధంబు లబెడరింపఁగా, సింహనాదంబు చేసె ను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

తత స్తం రాక్షసా దృష్ట్వా నిర్విచేష్ట మరిందమమ్
బబంధు శ్శవలైశ్చ ద్రుమచీరైశ్చ సంహతైః. ౪౩

<p>టీక॥తతః=అటుపిమ్మట ; రాక్ష సాః=రాక్షసులు; నిర్విచేష్టం= చేష్ట లుదక్కియన్న; అరిందమం=శత్రువు లనడంగఁద్రొకుటనట్టి; తం= ఆహను మంతుని; దృష్ట్వా=చూచి; సంహతైః= పేడఁబడిన; శవలైశ్చ= జనపనా రలచేతను; ద్రుమచీరైశ్చ= నారచీరల</p>	<p>చేతను; బబంధుః=కట్టిరి. అంత, రాక్షసులు, శత్రువుల నడం గఁద్రొక్కఁజాలినహనుమంతుండు, చే ష్టలుదక్కియండుటంచూచి, జనపనా రనునారచీరలునుజేడి, యాత్రాల్ల తోబంధించిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

స కోచయామాస పతైశ్చ బంధనం
ప్రసహ్య వీరై రభినిగ్రహంచ
కౌరూపాలా న్నాం యది రాక్షసేంద్రో
ద్రష్టుం వ్యవస్యే దితి నిశ్చితార్థః. ౪౪

<p>టీక॥సః=ఆహనుమంతుండు; “రా క్షసేంద్రః=రాక్షసేశ్వరుండగు రావ ణుండు; కౌరూపాలాన్=కౌతుకమువ</p>	<p>లన; మాం=నన్ను; ద్రష్టుం=చూడుటకు; వ్యవస్యేద్యది=ఁబ్రయత్నించునేమో” ఇ తి=అని; నిశ్చితార్థః=నిశ్చయింపబడిన</p>
---	--

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౯౪౦

స ౪౨

ప్రయోజనముగలవాడై; వీరైః = ప
రాక్రమకాలులగు; పరైః = శత్రువుల
చేత; బంధనంచ = గట్టుటను ; ప్రస
హ్య = బలాత్కారముగా ; అశ్విన్
హంచ = పట్టుకొనుటను; రోచయామా
స = బప్పియుండెను.

అహనుమంతుడు, “ఒకవేళ రావ
ణుండుకొరూహలంబున, దన్నుఁజూచు
నేమో” అని తలంచివీరులగునారాక్ష
సులదన్ను గట్టిననుబలాత్కారంబునం
బట్టుకొన్నను, దానికంతయు నొప్పి
యుండెను. అని, తాత్పర్యము.

స బద్ధస్తేన వలేన విముక్తైస్త్రైః వీర్యవాన్

అస్త్రబంధ స్సచాన్యంహి నబంధ మనువత్తే. ౪౯

టీక॥ వీర్యవాన్ = అధికమునపరా
క్రమముగల; సః = అహనుమంతుడు; తే
స = ఆ; వలేన = నారతో; బద్ధః = కట్టు
బడినవాడై; అస్త్రైః = బ్రహ్మస్త్రము
చేత; విముక్తః = విడువఁబడినాడు.
సః = ఆ; అస్త్రబంధశ్చ = బ్రహ్మస్త్రబం
ధమును; అన్యం = ఇతరమయిన; బం

ధం = కట్టును; నానువత్తే హి = అనున
రింపదుగదా!

రాక్షసు, లట్లు, పరాక్రమవంతుండ
గుహనుమంతుని, ఆనారతోఁగట్టుగా,
నాబ్రహ్మస్త్రబంధంబుతనివిడిచినది; మఱి
యొకదానితోఁగట్టినట్టుట, బ్రహ్మస్త్ర
బంధమునిలువదు. అని, తాత్పర్యము.

అథేంద్రజిత్తు ద్రుమచీరబద్ధం

విచార్య వీరః కపిస త్తమంతమ్

విముక్త మస్త్రైః జగామ చింతాం

నాన్యేన బద్ధో హ్యనువత్తేస్త్రమ్. ౫౦

టీక॥ అథ = అటుపిమ్మట; వీరః = ప
రాక్రమకాలిగు; ఇంద్రజిత్తు = ఇంద్ర
జిత్తును; ద్రుమచీరబద్ధం = నారచీరల
తోఁగట్టుఁబడిన; తం = ఆ; కపిస త్తమం =

వానరశ్రేష్ఠుండగుహనుమంతుని; అస్త్రై
ః = బ్రహ్మస్త్రముచేత; విముక్తం = విడు
వఁబడినవాఁడగా; విచార్య = విచారించి,
తెలిసికొనియనుట; “అన్యేన = ఇతరము

చేత; బద్ధః=కట్టబడినవాడు; అస్త్రైః=అస్త్రమును; నానువత్=తేహి=అనుసరింపఁడుగాదా!" ఇతి (అధ్యాత్మతము)=అని; చింతాం = చింతను; జగామ=హించెను.

అ.త, వీరుండగునిద్రబిత్తు, వానర

శ్రేష్ఠుండయిన హనుమంతుండునారచీరిలతోఁగట్టబడఁగానే, బ్రహ్మస్త్రమువలనవిడివడుట నెఱింగి, "మఱియొకదానితోఁగట్టినపిమ్మట బ్రహ్మస్త్రబంధమునిలువదుగాదా" యని, చింతనొందెను.

అని, తాత్పర్యము.

అపేలా మహా త్య-మహా కృపం నిరర్థకం

స రాక్షసైః పుంసైః గతి ర్విశ్వప్తా

పుంశ్చ నాస్త్రే విహతే స్త్రమన్య

త్వం తతో సుశయితాన్తస్య సర్వే. ౫౧

టీక|| అపేలా=అయ్యో! మహాతే=గొప్పదను; కార్యం=పని; నిరర్థకం=ప్రయోజనములేనిది గా; కృతం=చేయబడినది. రాక్షసైః=రాక్షసులచేత; పుంసైః=పుంశ్చ=బ్రహ్మస్త్రమంత్రముయొక్క స్వధావము; నవిశ్వప్తా=అలోచింపఁబడదయ్యె. అస్త్రే=బ్రహ్మస్త్రము; విహతే=కొట్టువడఁగా; పుంశ్చ=ఇంకను; అన్యత్=ఇతరమయిన; అస్త్రైః=అస్త్రము; సప్రవతతో=ప్రవతకంపదు. సర్వే=అందఱమును; సుశయితాః=సంజేహింపఁబడినవారలము; స్త్ర(స్త్రైః)=అ

గుచున్నాము.

అయ్యో! గొప్పపనిచేసినను అది వ్యర్థమయినది, మూఱులగునీరాక్షసులు, బ్రహ్మస్త్రస్వధావంబును విచారింపక, యీవారతోహనుమంతుండుగట్టినారు; మఱియు, బ్రహ్మస్త్రము ప్రతిహతమయినపిమ్మట, మఱియొకయస్త్రముపాటుదు; ఇంక, మాయందఱియందును, రావణునకు, సుశయముగల్గును. అని, యింద్రజిత్తు, చింతించెను. అని, తాత్పర్యము.

అస్త్రేణ హనుమాన్ ముక్తా నాత్మాన మవబుధ్యత

కృప్యమాణస్త రక్షోభి స్తై శ్చ బంధై ర్విపీడితః. ౫౨

టీక॥ హనుమాన్ = హనుమంతుడు; అస్త్రేణ = బ్రహ్మస్త్రముచేత; మత్తం = విడువబడినవాడై; త్రై = ఆ; రక్షోః = రాక్షసులచేత; కృష్ణమాణస్త్రం = ఈర్ష్యబదుచున్నవాడును; బంధైశ్చ = కట్టలచేతను; నివీడితః = వీడింపబడినవాడునై యును; అత్తా నం = తన్ను; నావబుధ్యత (నావాబుధ్యత) = తెలిసికొనడయ్యె. హనుమంతుండు, బ్రహ్మస్త్రంబువలన విడివడియును, తన్ను రాక్షసులు గట్టిగా బంధించి యీడ్చుకొని పోవుచున్నను, 'దన్ను బ్రహ్మస్త్రంబు విడిచినదని, తెలిసికొనడయ్యె. అని, తాత్పర్యము.

హన్యమానస్తతః కూర్మై రాక్షసైః కాష్ఠమష్టిభిః
సమీపం రాక్షసేంద్రస్య ప్రాకృత్యత స వానరః. ౫౩

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; సః = ఆ; క్క-; సమీపం = సమీపమునుగూచి; వానరః = హనుమంతుండు; కూర్మై = ప్రాకృత్యత = ఈర్ష్యబడెను. దయలేనట్టి; రాక్షసైః = రాక్షసులచేత; కాష్ఠమష్టిభిః = కట్టలచేతను విడికిల్లచేతను; హన్యమానస్త్రం = కొట్టబడుచున్నవాడై; రాక్షసేంద్రస్య = రాక్షసులకుం బ్రభుండయిన రావణునియొక్క; సమీపమునుగూచి; ప్రాకృత్యత = ఈర్ష్యబడెను. అంత, నిద్రయులగునారాక్షసులు హనుమంతుని గట్టియలం గొట్టుచును, విడికిల్లంబొడుచుచును, రాక్షసేంద్రుని డగు రావణుని, సమీపమున కీడ్చుకొని పోయిరి. అని, తాత్పర్యము.

అథేంద్రజిత్తం ప్రసమీత్య ముక్తమ్
మస్త్రేణ బద్ధం ద్రుమచీర సూత్రైః
వృదశాయ త్రత్ర మహాబలం తం
హరి ప్రవీరం సగణాయ రాజ్ఞే. ౫౪

టీక॥ అథ = అటుపిమ్మట; తత్ర = అచట; వంబడినవాడును; ద్రుమచీర సూత్రైః = చుట్ట; ఇంద్రజిత్ = ఇంద్రజిత్తును; అస్త్రేణ = నారచీరత్రాళ్ల చేత; బద్ధం = కట్టబడినవాడునగు; తం = ఆ హనుమంతుని; ప్ర

సమీక్ష్య-చూచి; మహాబలం=అధికమయిన బలముగల; తం=ఆ; హరిష్రవీరం=హనుమత్తునకు సగతాయ= సమూహముతోఁగూడిన; రాక్షా= రావణునికొఱకు; వ్యధిర్మయత్=చూపెను.

అంత, నారాజసభయందు, యిం

ద్రజిత్తు, బ్రహ్మస్త్రంబువలన విడివడినా రచీరలత్రాళ్ల జేబుంధింపఁబడిన, మహాబలండుగునాహనుమంతుంజూచి, “యితండె, యావానరుం”డని, సభికులతోఁ గూడిన రావణునకుం, బూపెను.

అని, తాత్పర్యము.

తం మన్త మివ మాతంగం బద్ధం కపి వరో త్తమమ్

రాక్షసా రాక్షసేంద్రాయ రావణాయ న్యవేదయత్. ౫౫

టీక|| రాక్షసాః = రాక్షసులు; మన్తం = మఱచిన; మాతంగమివ(స్థితం)=వీసుంగుంబోలెనున్నట్టి; బద్ధం=కట్టబడిన; తం=ఆ; కపివరో త్తమం=చానరశ్రేష్ఠులలో నుత్తమండుగుహనుమంతుని; రాక్షసేంద్రాయ=రాక్షసులకుం

బ్రతుండగు రావణునికొఱకు; న్యవేదయత్=తెల్పిరి-

రాక్షసులు, మఱచిన యేసుంగుంబోలియున్న బద్ధుండగునాహనుమంతుని దీసికొనిపోయి, రాక్షసేశ్వరుండగు రావణునకుంజూపిరి- అని, తాత్పర్యము-

కోయం కస్య కుతోపాత్ర కిం కార్యం కోవ్యపాత్రయః

ఇతి రాక్షసవీరాణాం తత్ర సంజ్ఞారే కథాః. ౫౬

టీక|| అయం=ఇతండ; కః=ఎవ్వఁడు; కస్య(పురుషః)=ఎవ్వనిమనిషి? అత్ర=ఇచ్చటికి; కుతోవా=ఎందువలన; ఆగతః (అధ్యాహృతము)=వచ్చినాఁడు; కిం=ఏమి; కార్యం=పని; కిం=ఎవ్వఁడు; వ్యపాత్రయః=ఆశ్రయము? ఇతి=అని; తత్ర=అచ్చట; రాక్షసవీరాణాం=

రాక్షసవీరులకు; కథాః=మాటలు; సంజ్ఞారే=కలిగినది.

ఈవానరుండెవ్వఁడు? ఎవ్వనిమనిషి? ఇచ్చటికేలవచ్చినాఁడు? ఇచ్చటనితనికేమిపని? ఎవ్వనియొద్దకువచ్చినాఁడు? అని, యిట్లాసభయందు; రాక్షసులు పరస్పరముచెప్పకొనిరి. అని; తాత్పర్యము.

హన్యతాం దహ్యతాం వాపి భక్ష్యతా మితి చాపరే
రాక్షసా స్తత్ర సంక్రుద్ధాః పరస్పర మథాబ్రువన్. ౫౭

<p>టీక అథ— అటుపిమ్మట ; హన్యతాం=చంపంబడుం గాక. దహ్యతాంవాపి=దహింపంబడును గాక. భక్ష్యతాం=తినబడుం గాక. ఇతిచ=అనియు; అపరే=ఇతరులగు ; రాక్షసాః=రాక్షసులు; తత్ర=అచ్చట; సంక్రుద్ధాః= కోపమునొందినవారితై; పరస్పరం= ఒం</p>	<p>దారులను గూచి; అబ్రువన్=చెప్పిరి. అంత, నచ్చట, మఱికొందఱు రాక్షసులు, “ఈవానరుంజంపుండు, దహించివేయుండు, భక్షింపుదము” అని, పరస్పరము, చెప్పుకొనిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

అతీత్య మాగ్ం సహసా మహత్తా
స తత్ర రక్షోధిపపాదమూలే
దదశన్ రాజ్ఞః పరిచారవృద్ధాన్
గృహం మహారత్నవిధూషితం చ. ౫౮

<p>టీక మహత్తా=అధికమయినపరాక్రమముగల; సః= ఆహనుమంతుండు; సహసా=శీఘ్రముగా; మాగ్ం=దారిని; అతీత్య=కడచి; తత్ర=అచ్చట; రక్షోధిపపాదమూలే=రాక్షసులకుంబ్రసండుగురావణునియొక్కపాదంబులసమీపమునందు; రాజ్ఞః=రావణునియొక్క; పరిచారవృద్ధాన్=మంత్రివృద్ధులను; మహారత్నవిధూషితం=గొ</p>	<p>ప్పమణులచేనలంకరింపబడిన; గృహం=ఇంటిని; దదశన్=చూచెను. అంత, మహాపరాక్రమశాలియగు హనుమంతుండు, శీఘ్రంబుగ మాగ్ం బునతిక్రమించి, రావణుని పాదమూలంబుననున్న, మంత్రివృద్ధులను, దివ్యమణులనలంకృతంబై యున్న సభాగృహంబును, చూచెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

స దదశన్ మహాతేజా రావణః కపిసత్తమమ్

రక్షోభి ర్వికృతాకారైః కృష్యమాణ మిత స్తతః. ౫౯

టీక॥ మహాతేజాః = అధికమయిన	హనుమంతుని; దదర్శ = చూచెను.
పరాక్రమముగల; సః = ఆ; రావ	మహాపరాక్రమశాలియగునారావ
ణః = రావణుడు; వికృతాకారైః = వి	ణుడు, వికృతరూపులగురాక్షసులచేత
కారముతోఁగూడినరూపములుగల; ర	నీతట్లుకాతెట్లుకు నీడ్వబడుచున్నవాన
క్షోభిః = రాక్షసులచేత; ఇత స్తతః = ఇ	రోత్తమున, హనుమంతుం, బూచెను.
టునటు; కృష్యమాణం = ఈడ్వబడుచు	అని, తాత్పర్యము.
న్న; కపిస త్తమం = వానరశ్రేష్ఠుండగు	

రాక్షసాధిపతిం చాపి దదర్శ కపిస త్తమః

తేజోబలసమాయుక్తం తపంత మివ భాస్కరమ్. ౬౦

టీక॥ కపిస త్తమశ్చపి = వానరోత్త	రావణుని; దదర్శ = చూచెను.
ముండగుహనుమంతుండును; తేజోబల	వానరోత్తముండగుహనుమంతుండును
సమాయుక్తం = కాంతితోనుబలముతో	కాంతిమంతుండును బలవంతుండును,
నుంగూడినవాండ్రును; తపంతం = ఎండ	మధ్యాహ్నమునందలి సూర్యభంగివె
గాయుచున్న; భాస్కరమివ (స్థితం) =	లుంగుచున్నవాండ్రునగురావణుం, బూ
సూర్యుండవలెనున్నవాండ్రగు; రాక్ష	చెను. అని, తాత్పర్యము.
సాధిపతిం = రాక్షసులకుఁబ్రభుండగు	

స రోషసంవర్తితతామృత్యుష్ణే

దశానన స్తం కపి సుస్వవేక్ష్య

అధోపశ్చిష్టా కులశీలవృద్ధా

సమాదిత త్తంప్రతి మంత్రముఖ్యాత్. ౬౦

టీక॥ అధః = అటుపిమ్మట; సః = ఆ; దశాననః = రావణుడు; రోషసంవర్తిత

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౯౪

స ౪౫

తతామ్రదృష్టిః=కోపముచేతఁద్రిష్టంబు
 తిసవియు నెఱునివియునగు కండ్లుగలవాఁ
 డైఃతం=ఆ;కపిం=హనుమంతుని; అన్వ
 వేక్ష్య=చూచి;తంప్రతి=ఆహనుమంతు
 నిఁగూచి;ఉపవిష్టాఁ = కూర్చున్న
 వారలును;కులశీలవృద్ధాఁ=కులముచే
 తనుసదాచారముచేతను వృద్ధులనగు;
 మంత్రిముఖ్యాఁ = మంత్రిశ్రేష్ఠులను;న

మాదిశత=ఆజ్ఞాపించెను.
 అంత, నారావణుండు, కోపంబుచే
 నేత్రంబుల నెఱుఁదనంబుగదుర, గుడ్లుతి
 ప్పదు, నాహనుమంతుంబాచి, యతనిస
 మాచారం బడుగుటకై, యచ్చటఁగూ
 ర్చుండియున్నకులశీల వృద్ధులగుమంత్రి
 శ్రేష్ఠులకాజ్ఞాపించెను.
 అని, తాత్పర్యము.

యథాక్రమం తై స్స కపి ర్విపుష్టః
 కార్యాథక మథ=గృహ మూల మాదౌ
 నివేదయామాస హరిశ్శ్వరస్య
 గూత స్సకాశా దహ మ.గతోస్తి. ౬౨

టిక||సః=ఆ;కపిః = హనుమంతుఁ
 డు;తైః = ఆమంత్రిలచేత;యథాక్ర
 మం=వరుసదప్పక;ఆదౌ= మొదట;
 కార్యాథకం= చేయఁదగినప్రయోజన
 మును;అథకస్య = ప్రయోజనముయొ
 క్క;మూలంచ = నిమిత్తమగువాని;వి
 పుష్టః=అడుగఁబడినవాఁడై;“అహం=
 నేను;” హరిశ్శ్వరస్య = వానరనాయ
 కుండగుసుగ్రీవునియొక్క;సకాశాత్=
 సమీపముననుండి ; గూతః=రాయబా
 రినైఃఆగతః=వచ్చినవాడను; అస్తి=

అగుచున్నాను.” ఇతి (అధ్యాత్మత
 ము) = అని; నివేదయామాస= తెలి
 పెను.
 అంత, నామంత్రిలు, “సీవేలయి
 చ్చటికివచ్చినావు? ఎవ్వరు నిన్నుఁబం
 పినారు” అనిక్రమంబున నడుగఁగా,
 హనుమంతుండు, “నేనువానరేశ్వరుం
 డగుసుగ్రీవునిదూతను; అతడుపంపఁ
 గావచ్చినాను” అని, వారలకుఁజెప్పె
 ను- అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికాష్ఠే,

సుందరకాండే, అష్టచత్వారింశస్సగళః.

ఇది, స్వప్రార్థనము.

ఇది, పరమార్థాచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్రీ
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండాష్టచత్వారింశస్సర్గటిక,

ముగిసినది.

(ఇది)

వీకోనపంచాశసగళప్రారంభః.

తతస్సకమణాతస్య విస్త్రితోభీమవిక్రమః

హనుమాన్రోషతామ్రాయోరయోధిప మవైక్షత. ౧

టిక||తతః=అటుపిమ్మట;భీమవిక్రమః=

భయంకరమయిన పరాక్రమముగల;

సః=ఆ; హనుమాన్=హనుమంతుఁ

డు;తస్య=ఆరావణునియొక్క; కమణా=కాన్యముచేత;

విస్త్రితః=ఆశ్చర్యమునొందినవాఁడై;

రోషతామ్రాయోధిపః=

కోపముచే నెట్టవైన కండ్లుగలవాఁడై;

రయోధిపః=రాక్షసులకుఁ బ్రభుండగు

రావణుని;అవైక్షత=చూచెను.

అంత, భయంకరపరాక్రమండగు

హనుమంతుడు, “రావణుండు, తాను,

సింహాసనంబున నేయుండి, నన్ను గట్టిం

చియిచ్చటికిఁ దెప్పించినాఁడు గదా”

యనియతనికార్యమున కాశ్చర్యమునొం

ది, కోపంబున నేత్రంబులం దెఱుదనంబు

గదుర, రావణుండాచెను-

అని, తాత్పర్యము.

భ్రాజమానం మహాహేతూ కాంచనేన విరాజతా

ముక్తాబాలాప్యతేనాథ మకుటేన మహాద్యుతిమ్. ౨

వబ్రసంయోగసంయోక్తై మహాహేతుమణివిగ్రహైః

హేమై రాభరణై శ్చిత్రై మణసనేవ ప్రకర్షితైః. ౩
 మహాహతుమసంవీతం రక్తచందనరూపితమ్
 స్వనులిప్తం విచిత్రాభి వివిధాభిశ్చ భక్తిభిః. ౪
 విప్రులై డేశశనీయైశ్చ రక్తాక్షై ర్భీమదర్శనైః
 దీప్తజిహ్వమహదంష్ట్రైః ప్రలంబదశనచ్ఛరైః. ౫
 శిరోభి డేశభి ర్వీరం భ్రాజమానం మహాబాహుమ్
 నానావ్యాళసమాకీర్ణైః శ్శిఖరై రివ మందరమ్. ౬
 నీలాంజనచయప్రఖ్యం హారణోరసి రాజతా
 పూర్ణాచంద్రాభవక్రేణ సబలాక మనాంబుదమ్. ౭
 బాహుభి ర్బద్ధకేయూరై శ్చందనోత్తమరూపితైః
 భ్రాజమానాంగరైః పీనైః పంచశీషైః రివోరగైః. ౮
 మహతి స్ఫుటికే చిత్రే రత్నసంయోగసంస్కృతే
 ఉత్తమాస్తరణాస్తీర్ణే సూపవిప్తం వరాసనే. ౯
 అలంకృతాభి రత్యర్థకం ప్రమదాభి స్సహంతతః
 వాలవ్యజనహస్తాభి రాతాత్మముపసేవితమ్. ౧౦
 దుర్ధరేణ ప్రహస్తేన మహాపార్శ్వేన రక్షసా
 మంత్రిభి మ్కంఠ తత్త్వజ్ఞై ర్నికుంభవచ మంత్రిణా. ౧౧
 సుభోప విప్తం రక్షోభి శ్చతుర్భి ర్బలదపికలైః
 కృత్స్నైః పరివృతో లోక శ్చతుర్భి రివ సాగరైః. ౧౨
 మంత్రిభి మ్కంఠ తత్త్వజ్ఞై ర్నవైశ్చ శుభబుద్ధిభిః
 అన్వాన్యమానం రక్షోభి స్సృరై రివ సురేశ్వరమ్. ౧౩
 అపశ్య ద్రాక్షసపతిం హనుమా నతితేజసమ్
 విష్ణితం మేరుశిఖరే సతోయమివ తోయదమ్. ౧౪

టిక||అథ= అటుపిమ్మట ; హను|ణ=ఉత్తమంబును; విరాజతా= ప్ర
 మాణ్=హనుమంతుడు; మహాహే|కాశించుచున్నదియు; కాంచనేన= బం

౧౫౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౯

గారముతోఁజేయబడినదియును; ముక్తజాలావృతేన = ముక్తములయొక్క సమూహముచేఁ గప్పబడినదియును; మకుటేన = కిరీటముచేత; భ్రాజమానం = ప్రకాశించుచున్నవాఁడును; మహాద్యుతిం = అధికమయిన కాంతిగలవాఁడును; బ్రసంయోగసంయుక్తే = బంధముతోఁగూడుటతోఁగూడినదియును; మహాగ్ధమణివిగ్రహే = శ్రేష్ఠములయిన మణులగల రూపములగలవియును; హైమైః = బంగారముతోఁజేయబడినవియును; చిల్రైః = నానావర్ణములయిన నయఃపససా = మనసుచేత ప్రకల్పితైః (స్థితైః) = నిర్మించబడినట్లున్నవియును; అధరః = సొమ్ములతో; సహితం (అధ్యాహృతము) = కూడినవాఁడును; మహాహేమసవీరం = శ్రేష్ఠమయిన పట్టుపశ్రుముచేఁగప్పబడినవాఁడును; రక్తచందనరూపితం = ఎఱ్ఱనిగంధముచేఁబూయబడినవాఁడును; విచిత్రాభిః = నానావర్ణములును; వివిధాభిశ్చ = నానావిధములును; భక్తిభిః = కస్తూర్యులును జేర్చుట మొదలగు విశేషములతో; స్వసులిప్తు = చక్కఁగాఁబూయబడినవాఁడును; వివృతైః = తెఱవఁబడినవియును; దశశ్చ = సుందరములును; రక్తాక్షైః = ఎఱ్ఱనికండ్లుగలవి

యును; భీమచక్రః = భయంకరమగు చూడుటగలదియును; దీప్తిత్యమహాదంష్ట్రైః = ప్రకాశించునవియును గలవియును గను పెద్దకోటలగలవియును; ప్రిలంబశనచ్చంద్రైః = వెలుకాడు పెదపులుగలవియునగు; దశభిః = పదియైన; శిరోభిః = తలలచేత; భ్రాజమానం = ప్రకాశించుచున్నవాఁడును; కాపురణే = నానావ్యాకృతమాఁడైతఁకి = నానావిధములయిన దుష్టజంతువులచేత వ్యాపింపబడిన; శిఖరైః = శృంగములచేత; భ్రాజమానం (అధ్యాహృతము) = ప్రకాశించుచున్న; మందరమివ (స్థితం) = మందరవర్షమువలె నున్నవాఁడును; పీఠం = పరార్థమశాలియును; మహాజనం = అధికమయిన కాంతిగలవాఁడును; సీలాంజనచయప్రఖ్యం = సల్లనికాటుకలసమూహముతో సమానుఁడును; ఉరసి = కొమ్మునందు; రాజతా = ప్రకాశించుచున్న; పూర్ణావం చాభివక్త్రేణ = నిండుచంద్రునికాంతివంటికాంతిగలపతకముగల; హారేణ = హారముచేత; సబలాకం = కొక్కరలతోఁగూడిన; అంబుదమివ (స్థితం) = మేఘమువలె నున్నవాఁడును; బద్ధకాయూరైః = కట్టబడిన బాహువులుగలవియును; చందమోత్తమ రూపితైః =

చందనంబులలోను త్రమమగువానిచేత
బూయఁబడినవియును; భాజిమానాం
గదైః=ప్రకాశించుచున్న మఱియొక్క
విధమయిన బాహువురుగులనియును;
పీనైః=బలిసినవియును; పంచశీఘ్రికః=
అయిదుతలలుగల; ఉరగైరివ(స్థితైః)=
సపకములుంబోలెనున్నయునగు; బా
హుభిః=చేతులతో; సహితం (అధ్యా
హృతము)=కూడినవాఁడును; మహ
తి=పెద్దదియును; స్ఫాటకే=స్ఫటికమ
ణితోఁజేయఁబడినదియును; చిత్రై=
నానావర్ణమునదియును; రత్నసం
యోగసంస్కృతే=మణులతోఁగూర్చు
టచేసంస్కరింపఁబడినదియును; ఉత్త
మాస్తరణాస్త్రీర్ణే=శ్రేష్ఠంబగుకంబళము
తోఁబఱపఁబడినదియునగు; వరాసనే=
ఉత్తమమగునాగసమునందు; సూపవి
ష్టం=చక్కఁగాఁగూర్చున్నవాఁడును;
అత్యథం=మిక్కిలియు; అలంకృతా
భిః=అలంకరింపఁబడినవారలును; వ్యా
లవ్యజనహస్తాభిః=చామరములుచేతు
లందుఁగలవారలునగు; ప్రమదాభిః=
స్త్రీలచేత; సమంతతః=అంతటను; ఆ
రాత్=సమీపమునందు; సముపసేవి
తం=సేవింపఁబడినవాఁడును; దుర్ధారే
ణ=దుర్ధారుండనువానితోను; ప్రహస్తే
న=ప్రహస్తునితోను; రక్షసా=రాక్ష

సుండగు; మహాపాశ్చ్యేన=మహాపా
శ్చ్యుండనువానితోను; మంత్రితా=మం
త్రియియిన; నికుంభేనచ=నికుంభునతో
ను; మంత్రతత్త్వజ్ఞైః=ఆలోచనలతత్త్వ
మలనెఱింగినవారలును; మంత్రభిః=
మంత్రులును; బలదర్శితైః=బలముచేగ
ర్వించినవారలునగు; చతుర్భిః=నలుగు
రైన; రక్షభిః(నహ)=రాక్షసులతోఁ
గూడ; సుఖోపవిష్టం=సుఖముగాఁగూ
ర్చున్నవాఁడును; కావుననే; చతుర్భిః=
నాలుగుయిన; సాగరైః=సముద్రముల
చేత; పరిపృతః=చుట్టఁబడిన; కృ
త్స్నైః=సమస్తమయిన; లోకభవ(స్థి
తః)=లోకమువలెనున్నవాఁడును; అ
వైశ్రిః=ఇతరులయిన; మంత్రతత్త్వ
జ్ఞైః=ఆలోచనలతత్త్వమునెఱింగిన;
శుభదర్శనైః=మంగళకరంబగుదృష్టిగ
ల; మంగళకరంబగునాలోచనగలయును
ట; మంత్రభిః=మంత్రులగు; రక్షభిః=
రాక్షసులచేత; అన్వాగ్యమానం=సే
వింపఁబడుచున్నవాఁడును; సురైః=దే
వతలచే; అన్వాగ్యమానం (అధ్యాహృ
తము)=సేవింపఁబడుచున్న; సురేశ్వర
మివ(స్థితం)=దేవేంద్రుండువలెనున్న
వాఁడును; అతితేజసం=అధికమయిన
కాంతిగలవాఁడును; మేరుశిఖరే=మేరు
పర్వతముయొక్క-శిఖరమునందు; పక్తి

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౪౯

తం=ఉన్న; సతోయం=జలముతోఁగూడిన; తోయదమివ(స్థితం)=మేఘమువలెనున్నవాఁడగు ; రాక్షసపతిం=రాక్షసులకుఁ బ్రధుండగు రావణుని; అపశ్యత్=చూచెను.

అంత, మానుమంతుండు, దివ్యంబును గాంచనమయంబును ముత్రైములతో నలంకరింపఁ బడినదియునగు కిరీటముతో నొప్పుచున్నవాఁడును, మహాకాంతిగలవాఁడును, వజ్రంబులు మొదలగు నానావిధవజ్రులుపొదిగి బంగా గారముతోఁజేసిన నానావణింబులగు నాభరణంబులతోఁగూడిన వాఁడును, ఉత్తమంబగుపట్టువస్త్రముగట్టుకొన్న వాఁడును, కస్తూరి మొదలగునవిగలిపినరక్తవందనముధరించియున్నవాఁడును, గొంచెము దెజవఁబడిన నోళ్లుగలయునుందరంబులునుజూపరులకుభయంబుగలిగించునవియును బెద్దకఱకు కోటలుగలవియుఁవ్రేలుకాదు పెదవులుగలవియునగుపదితలలుగలవాఁడగుటచే, నానాదుష్టవృక్షసంపన్నంబులగుశిఖరంబులతోఁగూడిన మందపర్వతంబుకైవడిభాసీల్లుచున్నవాఁడును, నల్లకాటుకవలె నల్లనివాఁడునుఱియ్యచు సిండుచందునింబోలుపతకముతోఁగూడిన ముక్తాహారముగలవాఁడు కావున, గొక్కెరలతోఁగూడినయాకాశంబుపగిది ఊపట్టుచున్నవాఁడును, బాహువులుభరించినవియుం జుండసాలంకృతంబులునవీనంబులునులయిదుతలల సహంబులుంబోలెనున్నవియునగుబాహువులు గలవాఁడును రత్నంబులుచెక్కి మంచికలబళము పఱచి, సుందరముగా నుండుస్ఫూటికపీఠంబున, జక్కఁగానలంకరించుకొనిచామరంబులు చేతులందాచియున్నయుత్తమస్త్రీలచేవీవంబుచు, నాలుగుప్రక్కలను, దుర్ధరుండును బ్రహస్తుండునుమహాపాశ్వకండునుసింహంధుండుననునాలుగుమంత్రివర్యులు, చతుస్సముద్రంబులు లోకమంబోలె; బరివేష్టించియుండ, వారలతోనుఖిసల్లాపంబులుసేయుచు, సితరులగుపెక్కండ్రగుమంత్రులచేదేవతలచేదేవేంద్రుండుంబోలెసేవింపఁ బడుచు, మేరుపర్వతశిఖరంబుననున్ననూతనమేఘంబుకై వడి సీలదేహంబునఁగాంచన సింహాసనగతుండైయుప్పుచున్న వాఁడునగురాక్షసేశ్వరుని, రావణునిఁ బాచెను.

అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౧౫౩

స ౪౯

స తై స్సంపీడ్యమానోపి రక్షోధి స్థిమవిక్రమైః
విస్మయం పరమం గత్వా రక్షోధిప మవైత్తుత. ౧౫

టీక సః=ఆహనుమంతుండు; భీమః=	చేను.
క్రమైః=భయంకరమగుపరాక్రమముగ	ఆహనుమంతుండు, భయంకరంబగు
ల; తైః=ఆ, రక్షోధిః= రాక్షసులచేత;	పరాక్రమంబుగలయా రాక్షసులుతన్న
సంపీడ్యమానోపి = చక్కఁగాబాధిం	బాధించుచున్నను, దానిసరకుసేయక,
పంబుచున్నవాడైనను; పరమం=అధి	రావణునియధ్భుతాకారంబునకుఁబర
కమయిన; పిస్తయం=ఆశ్చర్యమును; గ	మాశ్చర్యంబునొంది, మఱల, రాక్షస
త్వా=ప్రాంది; రక్షోధిపం= రాక్షసేశ్వ	నాయకుండగు రావణుంబుఁజేను.
రుండగురావణుని; అవైత్తుత = చూ	అని, తాత్పర్యము.

భౌజమానం తతో దృష్ట్వా హనుమా న్నాక్షసేశ్వరమ్
మనసా చింతయామాస తేజసా తస్య మోహితః. ౧౬

టీక హనుమాన్ = హనుమంతుం	మునొందినవాడై; మనసా=మనసుచే
డు; భౌజమానం= ప్రకాశించుచున్న;	త; చింతయామాస= ఆలోచించెను.
రాక్షసేశ్వరం=రాక్షసులకుఁబ్రభుడై	హనుమంతుండట్లుదేవీప్రమానుడై
నరావణుని; దృష్ట్వా = చూచి; తతః=	మున్నరావణుఁబూచి, యతఃకాలివ
అంతఃశస్య = ఆరావణునిచేత; తేజ	సమోహంబునొంది తేజిచూడంబుల
సా=కాంతిచేత; మోహితః=మోహ	క, యిట్లని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

అహో రూప మహో ధైర్య మహో సత్త్వ మహో ద్యుతిః
అహో రాక్షసరాజస్య సర్వలక్షణయ క్తతా. ౧౭

టీ రాక్షసరాజస్య = రాక్షసులకుఁ	ధైర్యం=దీమసము ; అహో=ఆశ్చర్యగ
బ్రభుండగు రావణునియొక్క; రూపం=	కరము! సత్త్వం=బలము; అహో=ఆ
ఆకారము! అహో = ఆశ్చర్యకరము!	శ్చర్యకరము! ద్యుతిః= కాంతి; అహో=

౧౫౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౪౯

ఆత్మర్యకరము! సర్వలక్షణయు క్తతా=	కారము! ధైర్యము! బలము! కాంతి! సమ
సమస్తలక్షణంబులతోఁ గూడియుండు	స్తశుభలక్షణంబులును! అన్నియు, నా
ట; అహి=ఆత్మర్యకరము!	త్వర్యకరములు గానున్నవి!
రాక్షసరాజుండగు రావణుని, యా	అని, తాత్పర్యము.

యద్య ధర్మో న బలవాక్ స్యా దయం రాక్షసేశ్వరః
స్యా దయం సురలోకస్య సశక్రస్యా పి రక్షితా. ౧౮

టీక॥ అయం=ఈ; అధర్మః=అ	ధు; స్యాత్=అగును.
ధర్మము; బలవాక్=అధికమయినదీ; స	ఇతండు, ఇంతయధికమయిన ధర్మః
స్యాత్ యది=కాదేని ; అయం=ఈ;	మునుజేయకుండు నేని, రాక్షసరాజుండ
రాక్షసేశ్వరః=రాక్షసులకుఁ బ్రభుండ	గుని రావణుండు, ఇంద్రునకును దేవలో
గు రావణుండు; సశక్రస్య= ఇంద్రుని	కంటె నకును గూడఁ, బ్రభువగును.
తోఁగూడిన; సురలోకస్యాపి=దేవలో	అని, తాత్పర్యము.
కంటె నకైనను; రక్షితా= రక్షించువాఁ	

ఆస్య క్రూరై నృకశంసై శ్చ కర్మణి లోకకున్స్థితైః
తేన విభృతిఖల్వ స్తా ల్లోకా స్సామిదావహః. ౧౯

టీక॥ అగ్య= ఈ రావణుని యొక్క;	లు=భయపడుచున్నవిగా!
క్రూరైః=భయంకరంబులును ; నృశం	ఈ రావణుండు, భయంకరంబులు
సైః=ఇతరులకు ద్రోహము జేయునవి	ను, క్రూరంబులును, జనకంటకంబులు
యంను; లోకకున్స్థితైః=జనుల చేసిందిం	నగు, కర్మణంబులననేకంబులంజేసియు
పఁజేసెడివియనగు; కర్మణిః=కార్య	న్నాండు; అందుచేతనే, యితనిచా
ములచేత; తేన=అకారణముచేత ; అ	చి, దేవతలను దానవులను మున్నగు స
స్తాత్=ఈ రావణునివలన; సామరదా	మస్తలోకంబులవారును, భయంబునొం
నవాః=దేవతలతోను దానవులతోనుం	దెడలు. అని, తాత్పర్యము.
గూడిన; లోకాః=లోకములు; విభృతిఖ	

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౯౫౫

స ౪౯

అయం హ్యుత్సహతే క్రుద్ధః కతుః మేకాణవం జగత్

టీక॥ అయం=ఇతండు; క్రుద్ధః =	ఇతండు, కోపంబునొందునేని, ప్ర
కోపించినవాడై; జగత్=ప్రపంచము	పంచమునంతయు , నేకసముద్రంబు
ను; ఏకాణవం = ఒక్కటెసముద్ర	గాఁజేయఁజూచును. అని, హనుమం
మునుగాఁకతుం=చేయుటకు; ఉత్స	తుండు, చింతించెను.
హతేహి=ఉత్సాహంబుగలవాడగు	అని, తాత్పర్యము.
నుగదా!	

ఇతి చింతాం బహువిధా మకరో న్నతిమాన్ హరిః. ౧౦

దృష్ట్వా రాక్షసరాజస్య ప్రభావ మమితౌజసః

టీక॥ నతిమాన్ = బుద్ధిమంతుండ	తాం=చింతను; అకరోత్=చేసెను.
గు; హరిః=హనుమంతుండు; అమితౌ	బుద్ధిమంతుండగు హనుమంతుండు
జసః=కొలదిలేనికాంతిగల ; రాక్షస	మహాకాంతిశాలియగు రావణునిప్రభా
రాజస్య=రాక్షసులకుఁబ్రభువైనరావ	వంబుఁజూచి, యిట్లు, నానావిధంబులు
ణునియొక్క; ప్రభావం=మాహాత్మ్య	గాఁ, దలపోసెను.
మును; దృష్ట్వా=చూచి; ఇతి = ఇట్లు;	అని, తాత్పర్యము.
బహువిధం=పెక్కువిధంబులుగల; చిం	

ఇత్యాపే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, ఏకోనపంచాశస్సగణః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థవంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్రీ
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండైకోనపంచాశస్సగణఃటీక,
ముగిసినది.

(౨౨)

పంచాశసగపాఠంభాః.

తముద్వీత్య మహాబాహుః పింగాక్షం పురత స్థితమ్

కోపేన మహతాఽష్ట్రో రావణో లోక రావణః. ౧

శంకాహృతాత్తా దభ్యో స కపీంద్రం తేజసా వృతమ్

టీక|| మహాబాహుః = పెద్దచేతులు
 గలవాఁడును; లోక రావణః = లోకం
 బులనేడ్చించువాఁడునగు; సః = ఆ; రా
 వణః = రావణుఁడు; మహతా = అధిక
 మయిన; కోపేన = కోపముచేత; అవి
 ష్టః = వ్యాపింపఁబడినవాఁడై; పురతః =
 ముందట; స్థితం = ఉన్నవాఁడును; పింగా
 ళ్లం = గోరోచనపువన్నెగలకండ్లుగల
 వాఁడును, తేజసా = కాంతిచే; ఆవృ
 తం = కప్పబడినవాఁడును, కపీంద్రం = వా
 నరశ్రేష్ఠుండునగు; తం = ఆహనుమంతు
 ని; ఉద్వీత్య = చూచి; శంకాహృతా

త్తా = భయముచే నపహరింపఁబడిన
 మనసుగలవాఁడై; దభ్యో = తలంచెను.

మహాబాహుండును, సమస్తలోకం
 బులనేడ్చించువాఁడునగు నా రావణుం
 డు, మహాకోపంబున, దనముందటను
 న్నవాఁడును, గోరోచనపువన్నెగలకం
 డ్లతో హృష్యచున్నవాఁడును దేజోవం
 తుండునగువాని వానరోత్తముహనూ
 మంతుంబాచి, యంత, మనంబున, భ
 యంబునొంది, యుట్లని, చింతించెను.

అని, తాత్పర్యము.

కి మేష భగవాన్మందీ భవేత్సాక్షా దిహాగతః. ౨

యేన శస్త్రాన్తి కైలాసే మయా సంచాలితే పురా

టీ|| పురా = మున్ను; కైలాసే = కైలాస
 పర్వతము; మయా = నాచేత; సంచాలి
 తే = కదలింపఁబడగా; యేన = ఎచ్చనిచే
 త; శస్త్రం = శపింపఁబడినవాఁడును; అన్తి =
 అగుచున్నానో; ఏషః = ఇట్టి; భగవాన్ =

మాహాత్మ్యముగల; నందీ = నందికేశ్వ
 రుండు; సాక్షాత్ = తానే; ఇహ = ఇచ్చ

టికి; ఆగతః కిం = వచ్చినాఁడాయేమి?

మున్నునేనుగైలాసపర్వతమును గ

దలించినప్పుడు నాకు శాపంబునొసంగిన

శ్రీమద్రామాయణమును సుందర కాండము. ౯౫౭

స ౫౦

యట్టి భగవంతుండగు సాక్షాత్తుండి | పంబున, వచ్చినాడాయేమి?
కేశ్వరుండే, మిచ్చటికి, ఈవానర యా | అని, తాత్పర్యము.

సో యం వానరమూర్తిః సాస్య కింస్వి ద్భాణో మహాసురిః ౩

టీక సః=అట్టి; అయం = ఈవాన	లేక, మహాసురుండగు బాణుండె,
రుండు; వానరమూర్తిః=వానరు యే	యిట్లు వానరాకారంబుం దాల్చి వచ్చి
క్క- యాకారమువంటి యాకారముగ	నాడాయేమి? అని, రావణుండు, చిం
ల; బాణః=బాణుండను; మహాసురికిం	తించెను. అని, తాత్పర్యము.
స్విత్=గొప్పయనురుడాయేమి?	

స రాజా రోషతామృతిః ప్రహస్తం మంత్రిస త్తమమ్
కాలయు క్త మువాచే దం వచో విప్రుల వర్ణవత్. ౪

టీక సః=అ; రాజా = రాక్షసరా	గు; ఇయం=ఈ; వచః=మాటను; ఉవా
జుండగు రావణుండు ; రోషతామ్రా	చ=చెప్పెను.
తిః=కోపమునే నెఱ్ఱవైన కండ్లుగలవా	రాక్షస రాజుండగు రావణుండం
డై; మంత్రిస త్తమం = మంత్రిశ్రేష్ఠుండ	తఁ, గోపంబునొంది, నేతంబులనెఱ్ఱడ
గు; ప్రహస్తం=ప్రహస్తునిగూర్చి; కా	నంబుగదుర, మంత్రిశ్రేష్ఠుండగు, ప్రహ
లయు క్తం=కాలంబునకుం దగినదియు	స్తుంజూచి, యాకాలంబునకుం దగినట్లు
ను; విప్రులం=విశాలమును ; అర్ణవ	అధికమయిన యర్థముగల గంభీరంబగు
త్=అధికమయిన యర్థముగలదియున	మాటంజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

దురాత్మా పృచ్ఛ్యతా మేవ కుతః కింవా స్య కారణమ్
వనభంగే చ కోన్యాథో రాక్షసీనాం చ తజ్జనః. ౫

టీక "కుతః=ఎచ్చటనుండి; అగతః	స్య=ఈవచ్చుటకు; కింవా=ఏమి; కార
(అధ్యాహృతము)=వచ్చినాడు? అ	ణం=కారణము? వనభంగే=అకోకవన

ప్రతిపదాన్తరీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౦

మువిలుచుటయందును; రాక్షసీనాం=	వృత్తాంతం=అడుగంటడుగాక.
రాక్షసస్త్రీయొక్క; తజానేచ=బె	నీవెచ్చటనుండివచ్చినావు? ఇచ్చటి
దరించుటయందును, అస్య=ఇతనికి;	కేలవచ్చినావు? అశోకవనంబునేల విడి
కః=ఏమి; అథః=ప్రయోజనము?" ఇ	చినావు; రాక్షసస్త్రీలనెందుకు బెదరిం
తి(అధ్యాహృతము)=అని; ఏషః=ఈ;	చినావు?" అని, నీదురాత్మునినడుగు
దురాత్మా=దుష్టుబుద్ధిగలవాడు; పృ	ము. అని, తాత్పర్యము.

మత్పరీ మద్రధృష్ట్యాం వా గమనే కిం ప్రయోజనమ్
అయోధనే వా కిం కార్యం పృచ్ఛ్యతా మేష దుమఃతి. ౬

టీక "అద్రధృష్ట్యాం=ఎదిరింపఁగా	ఈవానరుఁడు; పృచ్ఛ్యతాం= అడుగ్
డని; మత్పరీం=నాపట్టణమును గూచి;	బడుగాక.
ఆగమనేవా = వచ్చుటయందుఁగాని;	"నీవెట్టివారికినిఁజొరరాని, నాపట్ట
కిం=ఏమి; ప్రయోజనం = ప్రయోజన	ణంబునకేలవచ్చితివి; యుద్ధంబేలచేసితి
ము? అయోధనే = యుద్ధమునీయుట	వి?" అని, నీవు, దురాత్ముండగు, ఏ
యందుఁగాని; కిం=ఏమి; కార్యం= ప్ర	నినడుగుము. అని, రావణుండు, ప్రహ
యోజనము?" ఇతి(అధ్యాహృతము)=	స్తునితోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
అని; దుమఃతి = దుష్టుబుద్ధిగల; ఏషః=	

రావణస్య వచ శ్చుత్వా ప్రహస్తో వాక్య మబ్రవీత్

టీక ప్రహస్తః= ప్రహస్తుండు; రా	ప్రహస్తుండు, రావణుండుచెప్పిన
వణస్య=రావణునియొక్క; వచః=	మాటను విని, హనుమంతుఁజూచి, యిట్లు
మాటను; శ్చుత్వా=విని; వాక్యం=మా	ని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
టను; అబ్రవీత్ = చెప్పెను.	

సమాశ్వాసిహి భద్రంతే న భీ కార్యా త్వయా కపే. ౭

టీక|| కపే= హనుమంతుడా! సమాశ్వాసిహి= ఊఁబడిల్లుము. తే = నీ

కు; భద్రం=మంగళము; భవతు (అ) హనుమతుడా! ఊటనొందుము;
 ధ్యాహృతము) = అగుంగాక, త్వ సీకుమంగళంబగుగాక; భయపడవల
 యా= నీచేత; భీః = భయము; నకా దు. అని, తాత్పర్యము.
 ర్యా=చేయదగినదికాదు.

యది తావత్త్వ మింద్రేణ ప్రేషితో రావణాలయమ్
 తత్త్వ మాఖ్యాహి మాఘాతై భయం వానర మోత్యుసే.౯
 యదివై శ్రవణస్య త్వం యమస్య వరుణస్యచ
 చారరూప మిదం కృత్వా ప్రవిష్టో నః పురీ మిమామ్. ౯
 విష్ణునా ప్రేషితోవాపి దూతో విజయకాంక్షిణౌ

టీక॥ వానర=వానరుడా! త్వం = శ్రీవరాహస్య=కుబేరునకుంగాని; యమ
 నీవు; ఇంద్రేణ=ఇంద్రునిచేత; రావణౌ స్య=యమునకుంగాని; వరుణస్యవా-
 లయం = రావణునిస్థానమునుగూర్చి; వరుణునకుంగాని; ఇదం=ఈ; చారరూ
 ప్రేషితోయదితావత్ = పంపబడిన పం=చారత్వమును; కృత్వా=చేసి;
 వాడవవుదువేనియు; త్వం=నీవు; వై నః=మాయొక్క; ఇమాం=ఈ; పు

౯౬౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౦

రిం=లంకాపట్టణమును ; ప్రవిష్టోయ
రి=ప్రవేశించినవాడవగుదువేసియు ,
విజయకాంక్షికా = జయమునుగోరు
నట్టివిష్ణునా = విష్ణుదేవునిచేత; ప్రేషి
తః=పంపబడిన; దూతోపి = దూత
వ్రేవన; తే=నీకు; భయం=పెరుపు; మా
భూతే=కలుగకుండుగాక తత్త్వం=
యథార్థస్థితి; ఆఖ్యాహి = చెప్పు
ము. మోక్ష్యసే = విడువబడఁగలను.

ఇచ్చటికి, నిన్నుడేవేందుండు, పం

సినాఁడా? కుట్రకుండుగాని యముండు
గానివరుణుండుగాని, పంపఁగా, జారు
డవై, యిచ్చటికివచ్చినావా? లేక, విష్ణు
దేవుండేమైనా రావణుని జయింపఁగో
రి, నిన్నిచ్చటికిదూతగాఁ బంపినాఁడా?
ఎవ్వరుపంపినను, నిన్నేమియుఁ జేయు
టలేదు; భయంబునొందకుము; యథా
ర్థస్థితింజెప్పుము ; నిన్నువిడిచివుచ్చె
దము. అని, తాత్పర్యము.

సహి తే వానరం తేజో రూపమాత్రంతు వానరమ్. ౧౦

టీక॥ తే=నీకు; వానరం = వానర
సంబంధియైన; తేజః = ప్రభావము;
సహి = లేదుగదా! రూపమాత్రం
తు=దేహముమాత్రమే; వానరం=వా

నరసంబంధియైనది.
నీదేహముమాత్రము, వానరదేహము,
గాని, ప్రభావంబు దలంచినచోనద్భు
తంబుగానున్నది. అని, తాత్పర్యము.

తత్త్వతః కథయస్వాద్య తతో వానర మోక్ష్యసే

టీక॥ వానర=వానరుఁడా! అద్య=
ఇప్పుడు; తత్త్వతః = యథార్థము
గా; కథయస్వ=చెప్పుము. తతః= అటు
పిన్నుట; మోక్ష్యసే=విడువబడెదవు.

నీవు, నీవృత్తాంతమును యథార్థ-
ముగాఁజెప్పుము; అదిమ్మట, నన్ను, విడి
చివుచ్చెదము.
అని, తాత్పర్యము.

అన్యతం వదతశ్చాపి దుర్లభం తవ జీవితమ్. ౧౧

టీక॥ అన్యతం = అబద్ధమును; వద
తః = చెప్పఁబట్టి; తవ=నీకు; జీవితంచా
పి=ప్రాణమును; దుర్లభం = పొంద

గూడఁది.
నీవబద్ధముజెప్పుదువేని, నీవుప్రాణం
బుతోనుండఁజాలవు. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౧౦

స ౫౦

అథవా యన్నిమి త్తంతే ప్రవేశో రావణాలయే

టీక॥ అథవా = అటుగాదేని; రావణాలయే = రావణునిపురియందు; తే = నీయొక్క; ప్రవేశః = ప్రవేశించుట; యన్నిమి త్తం = ఎందుకొఱకో; తతః (అధ్యాహృతము) = దానిని; కథ

యస్య (అధ్యాహృతము) = చెప్పము. అట్లు, ఎవ్వరిచేతనుబంపబడక, నీవైయె, వచ్చినవాండ్ర వగుదువేని, నీవిచ్చటికేలవచ్చితివో, దానినైనంజెప్పము. అని, తాత్పర్యము.

ఏవ ముక్తో హరిశ్శేష్ఠ స్తదా రత్నో గణేశ్వరమ్. ౧౨

అబ్రవీ న్నాస్తి శక్రస్య యమస్య వరుణస్య వా

టీక॥ హరిశ్శేష్ఠః = వానరోత్తమం దగుహనుమంతుడు; ఏవం = ఇట్లు; క్తః = చెప్పబడినవాండ్రై; తదా = అప్పుడు; రత్నో గణేశ్వరం = రాక్షససమూహంబులకుఁబ్రభువైన రావణుని గూర్చి; అబ్రవీత్ = చెప్పెను. శక్రస్య = ఇంద్రునియొక్క-గాని; యమస్య = యమునియొక్క-గాని; వరుణస్య = వరుణునియొక్క-గాని; చారః (అధ్యాహృతము) = వేగువాండ్రను; నాస్తి = కాను.

వానరోత్తమండుగు హనుమంతుడు, ప్రహస్తుండుచెప్పినమాటను విని, రాక్షసేశ్వరుండగు రావణుంబాచి, యిట్లని, చెప్పెను. నేను, దేవేంద్రునకుఁ గానియమునకుఁగాని వరుణునకుఁగాని, చారుండైనవచ్చినవాండ్రుగాను. అని, తాత్పర్యము.

ధనదేన న మే సఖ్యం విష్ణునా నాస్తి చోదితః. ౧౩

టీక॥ మే = నాకు; ధనదేన = కుబేరునితో; సఖ్యం = చెలిమి; న = లేదు. అహం (అధ్యాహృతము) = నేను; విష్ణునా = విష్ణుదేవునిచేత; చోదితః = పంపబడినవాండ్రను; నాస్తి = కాను.

నాకుఁగుబేరునితో సంతమాత్రము స్నేహములేదు; నన్నువిష్ణుదేవుఁడిచ్చటకేటంపలేదు. అని, తాత్పర్యము.

జాతిరేవ మమ త్వేషా వానరోహ మిహగతః

౧౬౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౦

టీక॥ ఏషాతు = ఈవానరత్వముమా వానరుండను.
త్రము; మమ = నాయొక్క; జాతిచే నేనుజాతిచేతనేవానరుండనుగాని,
వ = జాతియే. ఇహ = ఇచ్చటికి; ఆగ వానరుసంబు నొందివచ్చినవాడను
తః = వచ్చిన; అహం = నేను; వానరః = గాను. అని, తాత్పర్యము.

దర్శనే రాక్షసేంద్రస్య దుర్లభే తదిదం వయా. ౧౪
వనం రాక్షసరాజస్య దర్శనార్థే వివాశితమ్

టీక॥ రాక్షసేంద్రస్య = రాక్షసులకుం యా = నాచేత; తత్ = ఆ; ఇదం = ఈ;
బ్రభుండవగు; తే (అధ్యాహృతము) = వనం = ఆశోకవనము; వివాశితం = న
నీయొక్క; దశకనే = చూచుట; దు శింపజేయఁబడినది.
ర్లభే = పొందఁగూడనిదికాఁగా; రా రాక్షసనాయకుండవగునీదశకనం
క్షసరాజస్య = రాక్షసులకుం బ్రభువైన బునాకుదుర్లభంబగుటంజూచి, నీద
నీయొక్క; దర్శనార్థే = చూచుటయొ శకనంబుఁగోరి, నీయశోకవనంబువె
నప్రయోజనము నిమిత్తమయి; మ చితిని. అని, తాత్పర్యము.

తత స్తే రాక్షసాః ప్రాప్తా బలినో యుద్ధకాంక్షిణః. ౧౫

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; బలినః = బలంత, బలవంతులగునారాక్షసులు,
లవంతులగు; తే = ఆ; రాక్షసాః = రాక్ష నాతోయుద్ధంబుసేయఁగోరి, నాపైకివ
సులు; యుద్ధకాంక్షిణః = యుద్ధమునుగో చ్చిరి. అని, తాత్పర్యము.
రువాంజైః; ప్రాప్తాః = వచ్చినారు.

రాక్షసాథకంతు దేహస్య ప్రతియుద్ధా మయా రణే

టీక॥ దేహస్య = దేహముయొక్క; ప్రతియుద్ధా = బదులుకొట్టఁబడిరి.
రాక్షసాథకంతు = కాపాడుకొనుటకొ నాదేహసంరక్షణార్థమయ్యే, యు
అకే; తే (అధ్యాహృతము) = వారలు; ర ధంబున, నేనువారలనుమఱలంకొట్టితిని.
ణే = యుద్ధమునందు; మయా = నాచేత; అని, తాత్పర్యము.

అస్త్రపాశై నశక్యో హం బద్ధం దేవాసురైరపి. ౧౬

టీక|| అహం = నేను; దేవాసురైర శక్యః-అలవిగాను.
పి-దేవతలచేతను అసురుల చేతనుంగూ నేను దేవాసురులకును వీయస్త్రంబునకు
డ; అస్త్రపాశైః - అస్త్రములచేతను నువీపాశంబునకును, నన్ను బంధింప, నల
ద్రాక్ష చేతను; బద్ధం=కట్టువడుటకు; న విగాదు. అని, తాత్పర్యము.

పితామహః దేవ వరో మమాప్యేషో భ్యుపాగతః

టీక|| మమ=నాయొక్క; ఏషః = నాకును, ఈవరంబును , బ్రహ్మదే
ఈ; వరోపి=వరమును; పితామహఃదే వుండే, యిచ్చినాడు.
వ= బ్రహ్మదేవునివలననే; అభ్యుపాగ తః అని, తాత్పర్యము.
తః=పొందఁబడినది.

రాజానం ద్రష్టుకామేన మయాస్త్ర మనువతీతమ్. ౧౭

టీక|| రాజానం= రాక్షసరాజుండ రాక్షసరాజుండవగు నిన్నుజూడవ
వగునిన్ను; ద్రష్టుకామేన= చూడఁగో లయుననునానచే , నేనీబ్రహ్మస్త్రంబు
రునట్టి; మయా=నాచేత; అస్త్రం = నకుబద్ధుండవై తనిగాని, వేటు గాదు.
బ్రహ్మస్త్రము; అనువతీతం= అనుస అని, తాత్పర్యము.
రింపఁబడినది.

విముక్తో హ్యహ మస్త్రేణ రాక్షసై స్త్వభిషీడితః

టీక|| అహం=నేను; రాక్షసైః= రా గడా!
క్షులచేత; అభిషీడిస్త్రా=పీడింపఁబడిన నన్ను, ఈ రాక్షసులు బంధించినంత
వాడనైన. తనె; అస్త్రేణ=బ్రహ్మస్త్ర నె, బ్రహ్మస్త్రంబువిడిచినది.
ముచేత; విముక్తోహి=విడువఁబడినాను అని, తాత్పర్యము.

కనచి ద్రాక్షకార్యేణ సంప్రాప్తా స్తీ తవాం తికమ్. ౧౮

౯౬౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౦

టిక అహం(అధ్యాహృతము)=నేనున్నాను.	
ను; కేసచితీ=ఒకావొక ; రాజకార్యే	నాకొక రాజకార్యమున్నది; అందు
ఁ=రాజకార్యముచేత; తవ = నీయొక్క	కై, నేనునీయొద్దకువచ్చినాను.
కొను; అంతికం=సమీపమును ; సంప్రా	అని, తాత్పర్యము.
ప్రతి=పొందినవాడను; అస్తి = అగు	

దూతోహమితి విశ్లేషో రాఘవస్యామి తౌజసః

టిక అహం=నేను; అమితౌజసః = వాడను.	
కొలందిలేనిపరాక్రమంబుగల; రాఘవ	నేను కొలందిలేనిపరాక్రమంబుగల
స్య=రామునియొక్క; దూతః = దూత	రామునియొద్దనుండివచ్చిన, దూతనని ,
ను. ఇతి=అని; విశ్లేషః = ఎఱుంగదగిన	యెఱుంగుడు. అని, తాత్పర్యము.

శూయతాం చాపి వచనం మమ పథ్యమిదం ప్రభో. ౧౯

టిక ప్రభో= రాక్షసప్రభుండవ	రాక్షసప్రభుండవగురావణుడా! నే
గురావణుడా! ష్యం=మేలుగలిగించు	నునీకుమేలుగలిగించుమాటంజెప్పెదను;
నట్టి; మమ=నామొక్క ; వచనంచా	దానివినుము. అని, రావణునితోహను
పి=మాటయును; శూయతాం = వి	మంతుండుచెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

నలబడుగాక.

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,

సుందరకాండే, పంచాశస్సగః.

ఇది, స్పష్టార్థము,

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండపంచాశస్సగః టీక,

ముగిసినది.

అని

ఏకపంచాశసగపాఠాః.

తం సమీక్ష్య మహాసత్త్వం సత్త్వవాక్ హరిసత్త్వః
వాక్య మథావ దవ్యగ్ర స్త మువాచ దశాననమ్. ౧

టీక||సత్త్వవాక్=అధికమయినబు నయథాముగల;వాక్యం=మాటను; ఉ
లముగలవాడును; హరిసత్త్వః=వా వాచ=చెప్పెను.
నరోత్తముండునగుహనుమంతుండు;మ బలవంతుండును, వానరశ్రేష్ఠుండు
హాసత్త్వం= అధికమయినబలముగల; నగుహనుమంతుండు, మహాబలశాలియ
తం=ఆ రావణుని;సమీక్ష్య=చూచి; అ గునారావణుండాచి , అధికమయిన
వ్యగ్రః=ఏమటుపాటులేనివాడై;తం= యథాముగలయీమాటంజెప్పెను.
అ;దశాననం=పదిముఖములుగల రావ అని, తాత్పర్యము.
ణునింగూచి;అథావత్=అధికమయి

అహం సుగ్రీవసందేశా దిహ ప్రాప్త స్తవా లయమ్

టీక||అహం=నేను;సుగ్రీవసందేశా సుగ్రీవుండు,నీకుంజెప్పుమని, కొన్ని
త్=సుగ్రీవునిసమాచారమువలన ; ఇ సమాచారములంజెప్పినన్ను బంపుటం
హ=ఇచ్చటికి;తవ=నీయొక్క ; ఆల జేసి, నేనునీయొద్దకువచ్చినాను.
యం=స్థానమునుగూచి;ప్రాప్తః=వ అని, తాత్పర్యము.
చ్చినాను.

రాక్షసేంద్ర హరీశ స్త్వాం శ్రాతా కుశల మబ్రవీత్. ౨

టీక||రాక్షసేంద్ర=రాక్షసులకుండ్రు డగు;సుగ్రీవః=సుగ్రీవుండు; త్వాం =
భుండవగు రావణుండా;శ్రాతా=తోఁ నిన్నుగూచి;కుశలం=క్షేమమును;అ
బుట్టువగు, తోఁబుట్టువుతోసమానుడ బ్రవీత్=చెప్పెను.
గుననుట;హరీశః= వానరులకుండ్రుభుం రాక్షసులకుం బ్రభుండవగు రావ

ఋణదా! నీకుఁదోఁబుట్టువువంటి వాఁడు తనక్షేమమును, నీకుఁజెప్పుమనెను.
నువానరాధీశ్వరుండునగు సుగ్రీవుండు, అని, తాత్పర్యము.

భ్రాతృ శృణు సమాదేశం సుగ్రీవస్య మహాత్మనః
ధర్మాథోపహితం వాక్య మిహాచా ముత్ర చ త్నమమ్. ౩

టీక॥ మహాత్మనః = పూజ్యమయిన	గు; వాక్యం = మాటను ; శృణు = వి
స్వభావముగలవాఁడును; భ్రాతృః =	సుము.
తోఁబుట్టువంటి వాఁడునగు ; సుగ్రీవ	మహాత్ముండుననీకుఁ దోఁబుట్టువు
స్య = సుగ్రీవునియొక్క; సమాదేశం =	వంటివాఁడునగుసుగ్రీవుండు చెప్పిన
నాతోఁజెప్పింపఁబడినదియు; ధర్మా	ధర్మాధికపహితంబును ఇహపరలో
థోపహితం = ధర్మముతోను ఆధ	కంబులరెంటియందును మేలు గలిగిండు
ముతోనుంగూడినదియు; ఇహచ = ఈ	నదియనగు, మాటంజెప్పెదను; వినుము.
లోకంబునందును; అముత్రచ = పరలో	అని, తాత్పర్యము.
కమునందును; త్నమమ్ = సమర్థంబున	

రాజా దశరథోనామ రథకుంజరవాజీమాన్
పితేవ బంధు లోకస్య సురేశ్వర సమద్యుతిః. ౪

టీక॥ రథకుంజరవాజీమాన్ = ర	సీత్ (అధ్యాహృతము) = ఆయెను.
థంబులును ఏనుంగులునుగుఱ్ఱములునుగ	అధికంబుగారథంబులునేనుంగులును
లవాఁడును; లోకస్య = లోకమునకు; పి	గుఱ్ఱంబులునుగలవాఁడును , జనులకుఁ
తేవ = తండ్రియింటలే ; బంధుః =	దండ్రవంటివాఁడును దేవేంద్రుండుంబో
బంధు వైనవాఁడును; సురేశ్వరసమద్యు	తెఁగాంతిమంతుండునగు , దశరథుండ
తిః = దేవేంద్రునియొక్క కాంతివం	నునొక్కమహారాజుండైనను.
టికాంతిగలవాఁడునగు ; దశరథోనా	అని, తాత్పర్యము.
మ = దశరథుండనెను; రాజా = రాజు; ఆ	

శ్లేష్ఠ స్రస్య మహాదాహుః పుత్రః క్రియకరః ప్రభుః
పితృ ర్నిదేశాన్నిష్ఠాగ్రింతః ప్రవిష్టో దండకావనమ్. ౫

లక్ష్మణేన సహ భ్రాత్రా సీతయాచాపి భార్యయా
రామోనామ మహాలేఖా ధవ్యం పంథాన ముగ్రీతః. ౬

టీ|| తస్య=ఆదశరథమహారాజునకు; జ్యేష్ఠః=పెద్దవాండగు; పుత్రః=కొడుకును; మహాబాహుః= పెద్దచేతులుగలవాడును; ప్రియకరః= సంతోషంబునేయువాడును; ప్రభుః= సమధుండును; మహాలేఖాః=అధికమయినకాంతిగలవాడునగు; రామోనామ= రామండనువాడు; పీతుః= తండ్రియొక్క; నిదేశాత్=అజ్ఞాపన; భ్రాత్రా= తమ్ముడైన; లక్ష్మణేన=లక్ష్మణునితోను; భార్యయా= భార్యయగు; సీతయాచాపిసహ=సీతతోనుంగూడ; ధవ్యం= ధమముతోఁగూడిన; పంథానం= మార్గమును; అగ్రీతః= పొందినవాడై;

గమను; అగ్రీతః= పొందినవాడై; పాగ్రింతః= వెడలినవాడై; దండకావనం=దండకారణ్యమును; ప్రవిష్టః=ప్రవేశించివాడు. ఆదశరథమహారాజు జ్యేష్ఠపుత్రుండును, అతనికిఁజ్ఞియుండును, మహాబాహుండును సమధుండును, మహాలేఖండునగురామండనువాడు, తండ్రియొజ్ఞాపన, ధమంబువలంబించి, తమ్ముండగులక్ష్మణుని, భార్యనుంగూడి, దండకారణ్యంబునొండెను, అని, తాత్పర్యము.

తస్య భార్యా వనే నష్టా సీతా పతి మనువ్రతా
వైదేహస్య సుతా రాజ్ఞో జనకస్య మహాత్మనః. ౭

టీ|| మహాత్మనః= పూజ్యమయిన స్వభావంబుగలవాండును ; వైదేహస్య=విదేహదేశమునకురాజునకు; జనకస్య=జనకుండను; రాజ్ఞః= రాజయొక్క; సుతా= కొమార్తెయను; పతిం=పెనిమిటిని; అనువ్రతా=అనుసరించినదియనగు; తస్య= ఆరామనియొక్క; భార్యా=పెండ్లామగు; సీతా= సీత

త; వనే=అడవియందు; నష్టా= అగపడకపోయినది. మహాత్ముండును, విదేహదేశరాజుండునగు జనకమహారాజు కూఁతురును, పతివ్రతయునగుచా గాముఁ భార్య, సీతయనునది, వనంబున నగపడక పోయినది. అని, తాత్పర్యము.

స మాగమాణస్తాం దేవీం రాజపుత్ర స్సహానుజః
ఋశ్యమూక మనుప్రాప్త స్సుగ్రీవేణ సమాగతః. ౮

టీక॥ సః=ఆ; రాజపుత్రః=రాచ వాండై; సుగ్రీవేణ = సుగ్రీవునితో; స
కొమరుండగు రాముండు; సహానుజః= మాగతః=చేరినాడు.
తమ్మునితోఁగూడినవాండై; తాం=ఆ; రాచకొమరుండగు రాముండు, త
దేవీం=భార్యను; మాగమాణః=వె మ్మునితోఁగూడ, సీతాదేవిని, వెదకుచు
దకుడు; ఋశ్యమూకం=ఋశ్యమూకమ ఋశ్యమూకంబునకువచ్చి, సుగ్రీవుని
నుపర్వతమును; అనుప్రాప్తః=బొందిన తోఁజేరెను. అని, తాత్పర్యము.

తస్య తేన ప్రతిజ్ఞాతం సీతాయాః పరిమాగమాణమ్
సుగ్రీవస్యాపి రామేణ హరిరాజ్యం నివేదితమ్. ౯

టీక॥ తేన = ఆసుగ్రీవునిచేత; త మును; నివేదితం=ఇవ్వఁబడినది.
స్య=ఆరామునకు; సీతాయాః = సీత సుగ్రీవుండు, రామునకు, సీతను
యొక్క; పరిమాగమాణం=వెదకుట; ప్ర వెదకించెదనని ప్రతిజ్ఞ యొసంగెను; రా
తిజ్ఞాతం=అంగీకరింపఁబడినది. సుగ్రీవ ముండందుకుబదులుగా, సుగ్రీవునివాన
స్యాపి=సుగ్రీవునకును; రామేణ = రా రరాజ్యంబునకు రాజుచేసెదనప్రతిజ్ఞ!
మునిచేత; హరిరాజ్యం= వానర రాజ్య చేసెను. అని, తాత్పర్యము.

తత స్తేన వృథే హత్వా రాజపుత్రేణ వాలినమ్
సుగ్రీవ స్థాపితో రాశ్యే హర్యుతాణాం గణేశ్వరః. ౧౦

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; తేన=ఆ; వానరులయొక్కయు, భల్లూకంబుల
రాజపుత్రేణ=రాచకొమరుండగు రా యొక్కయు; గణేశ్వరః= సమూహం
మునిచేత; వృథే=యర్థమునందు; వా బులకుఁబ్రధుండుగా; రాశ్యే=దొరతన
లిసం=వాలిన; హత్వా=చంపి; సుగ్రీ మునందు; స్థాపితః= ఉంచఁబడినాడు.
వః=సుగ్రీవుడు; హర్యుతాణాం= అంత, రాచకొమరుండగు రాముండు

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము.

స ౫౧

యుద్ధంబున, వాలింజంపి, సుగ్రీవుని, జనుగాఁజేసెను. అని, తాత్పర్యము.
వానరభల్లూకసమూహంబుల కధిరా

త్వయా విజ్ఞాతపూర్వ శ్చ వాలీ వానరపుంగవః
రామేణ నిహత స్సంఖ్యే శరేణై కేన వానరః. ౧౧

టీక॥ వానరపుంగవః = వానరశ్రేణిముచేతనే; నిహతః = చంపబడి
యండగు; వాలీ = వాలి; త్వయాచ = నీచే నాచు-
తనుంగూడ; విజ్ఞాతపూర్వః = ముందుతె వానరోత్తమండగువాలిని, నీవు
లియంబడినవాఁడు-వానరః = వాలి; సంఖ్యే = యుద్ధమునందు; రామేణ = రాము
నిచేత; ఏకేన = ఒక్కటైన; శరేణ = బాముండు, యుద్ధంబునందు, నొక్క-బా
ణంబునం, జంపెను- అని, తాత్పర్యము.

స సీతామాగణే వ్యగ్ర స్సుగ్రీవ సృత్యసంగరః
హరీః సంప్రేషయామాస దిశ స్సర్వా హరీశ్వరః. ౧౨

టీక॥ సృత్యసంగరః = సృత్యమయినప్రసంగం - వానరులను; సంప్రేషయామా
రిజ్జగలవాఁడును; హరీశ్వరః = వానరసంపంపెను-
నాయకుండునగు; సః = ఆ; సుగ్రీవః = సుప్రతిజ్ఞదప్పనివాఁడును వానరాధీ
గ్రీవుఁడు; సీతామాగణే = సీతయొ శ్వరుండునగునాసుగ్రీవుండు, సీతనువెద
క్కవెదకుటయందు; వ్యగ్రః = మిక్కిలి కుటయందె, యత్యాసక్తుండై, సమస్త
యునాసక్తుండై; సర్వాః = సమస్తముల దిక్కులకును, వానరులంబంపెను-
యిన; దిశః = దిక్కులంగూచి; హరి, తాత్పర్యము.

తాం హరీణాం సహస్రాణి శతాని నియుతానిద
దిక్షు సర్వాసు మాగణంతే హ్యధశ్చపరి చాంబరే. ౧౩

టీ॥ హరీణాం = వానరులయొక్క; సహస్రాణి = వేలు; శతాని = నూలుల
నియుతానిద = లక్షలను, సర్వా
దిక్షు = దిక్కు

లందును; అధశ్య = పాతాళలోకము
నందును ; ఉపరిచ = ధూమియందును;
అంబరే = అకాశమునందును; తాం = ఆ
సీతను; మాగణం లేహి = వెదకుచున్నా
రుగదా!

వానరులు, లక్షలుగాను, వేయిలక్ష

లుగాను, గుంపులుగూడి, సమస్తదిక్కు
లందును, పాతాళమునందును, ధూ
మియందును, అకాశమునందును, ఆసీ
తను, వెదకుచున్నారు.

అని, తాత్పర్యము.

వైనతేయసమాః కేచి తేహి చ త్తత్రా నిలోపమాః
అసంగతయ శ్శీఘ్రా హరివీరా మహాబలాః. ౧౪

టిక॥ తత్ర = అచ్చట ; అసంగత
యః = నేలదాఁకకుండునట్లుగమనముగ
లవారలును; శ్శీఘ్రాః = శీఘ్రగమనముగ
లవారలును; మహాబలాః = అధికమయి
నబలముగలవారలునగు ; హరివీరః =
వానరవీరులును; కేచిత్ = కొందఱు ;
వైనతేయసమాః = గరుత్మంతునితోస
మానులు; కేచిత్ = కొందఱు; అనిలో

పమాః = వాయువుతోఁబోలిగలవా
రలు.

అందు, నేలనే తాఁకకుండనతిశీఘ్రం
బుగాసంచరించువారలుమహాబలశాలు
లునగువానరవీరులుకొందఱు, గరుత్మం
తునివంటి వేగముగలవారలు ; మఱి
కొందఱువాయువేగంబుగలవారలు.

అని, తాత్పర్యము.

అహం తు హనుమాన్నామ మారుత స్సౌరస స్సుతః

టిక॥ అహంతు = నేనును ; మారు
తస్య = వాయుదేవునియొక్క; డౌర
సః = వీర్యమునకుఁబుట్టిన; సుతాః = కు
మారుండను. హనుమాన్నామ = హ

నుమంతుండనువాఁడను.

నేను, వాయుదేవునికుమారుండ ;
హనుమంతుండనువాఁడు.

అని, తాత్పర్యము.

సీతాయా స్తు కృతే తూణం శతయోజన మాయతమ్. ౧౫
సముద్రం లంఘయిత్వైవ తాం దిదృక్షు రిహగతః

టిక॥ అహం (అధ్యాహృతము) = నైః ఇహ = ఇచ్చటికి; అగతః = వచ్చి నేను; సీతాయాః = సీతయొక్క; కృతే నాను.
 తు = కార్యమునిమిత్తమయ్యే; శతయో నేను, సీతామిత్రమయ్యే, నూలు జనం = నూతనముడలు; ఆయతం = దీ యోజనంబులవై శాల్యంబు గలయీస ఘోమయిన; సముద్రం = సముద్రము ముద్రంబునుదాటి, సీతంజూచుటకై ను; లంఘయిత్వైవ = దాటియే; తాం = వచ్చినాను. అని, తాత్పర్యము.
 అసీతను; దిదృక్షుః = చూడఁగోరినవాఁడ

భ్రమతా చ మయా దృష్టా గృహేతే జనకాత్మజా. ౧౬

టిక॥ భ్రమతా = తిరుగుచున్న; మహ్మ = చూడఁబడినది.
 యా = నాచేత; జనకాత్మజాచ = జనకు నేనీలంకయందు, సీతనువెదకుదుం నికూతురయినసీతాదేవియును; తే = డఁగా, నీగృహంబున నెనాకుసీతయగ నీయొక్క; గృహే = ఇంటియందు; దృ పడినది. అని, తాత్పర్యము.

త ద్భవాన్ దృష్టధర్మాథక్ స్రవశృతపరిగ్రహః

టిక॥ తత్ = అందువలన; భవాన్ = అట్లుండఁటంజేసి, (నామాటవిను నీవు; దృష్టధర్మాథక్ = చూడఁబడినధ ము) నీవు, శాస్త్రంబులుచూచి, చక్కఁ మప్రయోజనముగలవాఁడవు. తపఃశృ గా ధర్మకస్వరూపంబు దెలిసినవాఁడ తపరిగ్రహః = తపస్సుచేచేయఁబడినస్వీ వు; మహాతపంబుచేసినవాఁడవు.
 కారముగలవాఁడవు. అని, తాత్పర్యము.

పరదారాన్ మహాప్రాజ్ఞా నో పరోధుం త్వ మహాసి. ౧౭

టిక॥ మహాప్రాజ్ఞా = గొప్పపండి రావణుడా! నీవుమహాపండితుండ తుండవగు రావణుడా! త్వం = నీవు; పర వు; నీవిట్లుపరశ్రీలసియింటనుంచినొని దారాన్ = పరశ్రీలను; ఉపరోధుం = నిరోధింపరాదు. అని, తాత్పర్యము.
 నిరోధించుటకు; నాహాసి = తగవు.

౧౭౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౧

నహి ధర్మవిరుద్ధేషు బహ్వపాయేషు కర్మసు
మూలఘాతేషు సజ్జంతే బుద్ధిమంతో భవద్విధాః. ౧౮

టీక॥ భవద్విధాః = నీవంటివారల పరుగదా!

గు; బుద్ధిమంతః = బుద్ధిశాలులు; ధర్మవి నీవంటిబుద్ధిమంతులు, ధర్మవి
రుద్ధేషు = ధర్మమునకు విరుద్ధమయిన; ధర్మమును బెక్కపాయంబులంగల్గించు
బహ్వపాయేషు = పెక్కపాయములు నవియును, మూలతో హానికరంబులున
గలవియును; మూలఘాతేషు = వేటునున గు, పనుల నెంతమాత్రమును, జేయరుగ
శింపజేయునవియునగు; కర్మసు = ప దా! అని, తాత్పర్యము.
నులందు; నసజ్జంతేహి = స్రయత్నిం

కశ్చ లక్ష్యణముక్తానాం రామకోపానువతికానామ్
శరాణామగ్రత స్థానతుం శక్తోదేవా సురేష్వపి. ౧౯

టీక॥ లక్ష్యణముక్తానాం = లక్ష్యణ ను; కః = ఎవ్వఁడు; శక్తః = సమ
నిజేవిషవలబడినవియును; రామకో ధర్మదుః
పానువతికానాం = రామునికోపమున రాముండుకోపంబునొందుటంజూ
నుసరింపునవియునగు; శరాణాం = బా చి, లక్ష్యణండుదానునుమహాకోపం
ణంబులయొక్క; అగ్రతః = ముందట; బునొంది, ప్రయోగించుబాణంబుల
స్థానంబున = నిలుచుటకును; దేవాసురేష్వ ముందటనిలుచుటకు, దేవాసురులయిన
పి = దేవతలయందును అసురులయందు సుసమధులుకారు. అని, తాత్పర్యము.

నరాపి త్రిషు లోకేషు రాజన్విత్యేత కశ్చన
రాఘవస్య వ్యభీకం యః కృత్వా సుఖమవాప్నోయత్. ౨౦

టీక॥ రాజక = రాక్షసరాజుండవ అపరాధమును; కృత్వా = చేసి; సు
గురావణుఁడా! యః = ఎవ్వఁడు; రా ఖం = సుఖమును; అవాప్నోయత్ =
ఘవస్య = రామునికి; వ్యభీకం = పొందునో; సః (అధ్యాహుతము) = అ

ట్టివాడు; కశ్యప=ఒకానొకండును ; రామునకపరాధముగావించి సుఖంబు
 త్రిపు=మూడైన; లోకపు=లోకంబు నొందంగలవాడు, మల్లొకంబులందు
 లయందును; నవిద్యోతచాపి= ఉండనే ను, ఒక్కడైన, నుండడు.
 ఉండడు. అని, తాత్పర్యము.

రాక్షసరాజుండవగు రావణుడా!

తత్త్రికాలహితం వాక్యం ధన్యం మథానుబంధిత
 మన్యస్వ నరదేవాయ జానకీ ప్రతిదీయతామ్. ౨౧

టీక|| తత్=అట్టి; వాక్యం=సుగ్రీవుని దీయతాం=ఇయ్యబడుగాక.
 మాటను; త్రికాలహితం= మూడుకా ఈమాటను, సుగ్రీవుడు సీతొకజెప్ప
 లంబులందును మేలు నేయునదిగాను; ధ మనిచెప్పి నాడు; ఇది, నీకు ధూతభవిష్య
 మ్యం=ధర్మముతోఁగూడినదిగాను; ద్వితకమానకాలంబులందును మేలుగలి
 అథానుబంధిత=అథానుబంధితంబు గించునది; ధన్యమును; మఱియు, సమ
 ధించినదిగాను; మన్యస్వ=తలంచుకొను స్తపురుషార్థంబులనొసంగునది; అని,
 ము, నరదేవాయ= మనుష్యులకుఁబ్రభు తలంచి, రామునకునీ తాదేవిమ్ము.
 వైన రామునికొఱకు; జానకీ=నీత; ప్రతి అని, తాత్పర్యము.

దృష్టాహీ యం మయా దేవీ లబ్ధం య దిహ దుర్లభమ్
 ఉత్తరం కమయ శ్చేషం నిమిత్తం తత్ర రాఘవః. ౨౨

టీక|| మయా=నాచేత ; ఇయం= దు; నిమిత్తం=ప్రమాణము.
 ఈ; దేవీ=నీతాదేవి; దృష్టాహీ=చూ నేనునీతాదేవింజూచినాను; మా
 డబడినదిగా! యత్=ఏది; దుర్లభం= కందఱును ఏది దుర్లభముగా నుండిన
 పొందఁగూడనిదో; తత్(అధ్యాత్మ త దో, అట్టిసీతాదేశకనము పొందఁబడిన
 ము)=అది; ఇహ=ఇచ్చట; లబ్ధం=పొం ది; ఇంకనుఁడఁజేయవలసిన కార్యము,
 దఁబడినది. ఉత్తరం=వెనుకను; యత్= రామునియందున్నది ; అదినాకాళ్ళా
 ఏది; శేషం=మిగిలిన; కమయ = కార్య పింపఁబడలేదు. అని, తాత్పర్యము.
 మో; తత్ర=అందు; రాఘవః=రాముఁ

లక్షితే యం మయా సీతా తథా శోకపరాయణా
గృహ్య యాం నాభిజానాసి పంచాస్య మివ పన్నగీమ్. ౨౩

టిక॥త్వం(అధ్యాహృతము)=నీవు;	నగు; ఇయం=ఈ; సీతా=సీత; మయా=
పంచాస్యాం=అయిదుతలలుగల; పన్న	నాచేత; లక్షితా=చూడఁబడినది.
గీమివ=ఆడునర్పమునుంబోలె; యాం=	నీవు, అయిదుతలలనపకంబున గ్ర
ఎవ్వతెను; గృహ్య(గృహీత్వా)=గ్ర	హించినట్లు, ఎవ్వతెనుగ్రహించి, అయి
హించి; నాభిజానాసి=ఎఱుంగకున్నా	దుతలలనపకమువంటిదానినిగ్రహించి
వో; య(అధ్యాహృతము)=అట్టిదియు	నానని, తెలిసికొనకున్నావో, అట్టి, పర
ను; తథా=అట్లు; శోకపరాయణా=	మదుఃఖతయయియున్న, సీతాజేనిం,
దుఃఖమేమభ్యుమయినగతిగాఁగలదియు	బాచినాను, అని, తాత్పర్యము.

నే యం జరయితుం శక్యా సాసురై రమరై రపి
విషసంస్పృష్ట మత్యథాం ఘక్త మన్న మిహౌజసా. ౨౪

టిక॥ఇయం=ఈసీత; సాసురైః=	కొనుటకు; శశక్యా=అలవి యయినది
అసురులతోఁగూడిన; అమరై రపి=దేవ	కాదు.
తలచేతనుంకూడ; ఘక్తం=ఘటింపఁబ	దేవతలునసురులునొక్కటి యయి
డిన; అత్యథాం=అధికముగా; విషసం	నను, ఎచ్చగావిషముగలసిన యన్నము
స్పృష్టం=విషముచేఁగలపఁబడిన; అన్న	నుదొఁజిణింపఁ జేసికొనం జాలనట్లు,
మివ=అన్నమువలె; ఓజసా=పరాక్ర	ఈసీతను, దక్కించుకొనంజాలరు.
మముచేత; జరయితుం=జీణింపఁజేసి	అని, తాత్పర్యము.

తపస్సంతాపలబ్ధ స్తే యోయం ధర్మః పరిగ్రహః
న స నాశయతుం న్యాయ్య ఆత్మప్రాణపరిగ్రహః. ౨౫

టిక॥తే=నీయొక్క; తపస్సంతాప	పరిగ్రహః=ధర్మఃఫలభూతమయిన;
లబ్ధః=తపస్సుచేఁబొందఁబడిన; ధర్మః	అయం=ఈ, ఆత్మప్రాణపరిగ్రహః=

ప్రీపాణంబులస్వీకారము; యః (అస్త్రీ) =
ఏదిగలదో; సః = అది; నాశయితం =
నశింపజేసికొనుటకు ; నన్యాయ్యః =
య క్తముకాదు.

నీవు, మహాతపస్సుగావించి, యందు
కఫలముగా, దీక్షాయున్నవానిదియు
న్నావు; దాని, నశింపజేసికొనుటయు
క్తముకాదు. అని, తాత్పర్యము.

అవధ్యతాం తపోభి ర్గాం భవాక్ స మనుష్యతీ
అత్తనస్సానురై డేవై హేతుస్తత్రా ప్యయం మహా-౨౬

టీక|| భవాక్ = నీవు; తపోభిః = త
పస్సులచేత; అత్తనః = నీయెక్కి; సా
నురైః = అనురులతోఁగూడిన; డేవైః =
దేవతలచేత ; యం = ఏ; అవధ్య
తాం = చంపఁగూడకుండుటను; సమను
ష్యతీ = చూచుచున్నావో; తత్రా
పి = అచ్చటనుం గూడ; అయం = ఈ; మ
హా = గొప్ప; హేతుః = కారణము

అస్త్రీ (అధ్యాహృతము) = కలదు.
నీవు, గొప్పతపస్సుచేసి, దేవతల
చేతనుగాని యనురులచేతనుగానియవ
ధ్యుడనగునట్లువరంబుగొని యున్నాన
ని, గర్వించియున్నావు ; ఆవరంబునుం
గూడబాధించు కారణంబొకటియున్న
ది-అని, తాత్పర్యము -

సుగ్రీవో నహి డేవో యం నానురో నచ రాక్షసః
నచానవో న గంధర్వో న యక్షో నచ పన్నగః-౨౭

టీక|| అయం = ఈ ; సుగ్రీవః = సు
గ్రీవుఁడు; డేవః = దేవత; నహి = కా
దుగాదా! అనురః = అనురుఁడు; న =
కాఁడు; రాక్షసశ్చ = రాక్షసుండును;
న = కాఁడు. దానవః = దానవుఁడు; న =
కాఁడు. గంధర్వః = గంధర్వుఁడు; న =
కాఁడు. యక్షః = యక్షుఁడు; న = కాడు.
పన్నగశ్చ = సర్పమును; న = కాఁడు.
ఈసుగ్రీవుఁడు; దేవతయునుగాడు

గాదా! అనురుండునుగాఁడు; రాక్షసుం
డునుగాఁడు; దానవుండునుగాఁడు ;
గంధర్వుండునుగాఁడు ; యక్షుండును
గాఁడు; పన్నగంబునుగాఁడు ; అట్లునీ
వెవ్వరెవ్వరివలనంజావులేనట్లువరంబు
గొనియున్నావో, వారల యెవ్వరిలో
నుంజేరినవాఁడుకాఁడు.
అని, తాత్పర్యము.

తస్మా త్స్విణ పరిత్రాణం కథం రాజ్ కరిష్యసి

టీక॥ రాజ్ = రాక్షసరాజుండ రాక్షసరాజుండవగు రావణుడా!
వగు రావణుడా ! తస్మాత్ = అనుగ్రీ అట్టినుగ్రీవునిచేతంజావక, నీవు, ప్రా
వునివలన ; ప్రాణపరిత్రాణం = ప్రాణంబుల నెట్లుదక్కించుకొందువు?
ణంబులరక్షించుటను; కథం = ఎట్లు; క అని, తాత్పర్యము.
రిష్యసి = చేయఁగలవు.

నతు ధర్మోపసంహర మధర్మఫలసంహితమ్. ౨౮

త జేవఫల మన్వేతి ధర్మశ్చ ధర్మనాశనః

టీక॥ ధర్మోపసంహరంతు = ధ శనః = అధర్మమునునశింపఁజేయునది.
మర్మముయొక్క-ఫలముమాత్రము; అధ ధర్మఫలంబెప్పుడును, అధర్మఫ
మర్మఫలసంహితం = అధర్మఫలము లంబుతోఁజేరదు; ధర్మఫలముతోనేచే
తోఁగూడినది; న = కాదు. తత్ = అట్టి; ధ రును; మఱియు, ధర్మమువలననె, యధ
లమేవ = ఫలమునే; అన్వేతి = అనుసరిం మర్మమునశించును.
చును. ధర్మశ్చ = ధర్మమే; అధర్మనా అని, తాత్పర్యము.

ప్రాప్తం ధర్మఫలం తావద్భవతా నా త్ర సంశయః. ౨౯

టీక॥ భవతా = నీచేత; ధర్మఫలం = లగువానిచేసంపాదించిన ధర్మఫలము
ధర్మఫలము; తావత్ = అంతయు; లోఁగొంత, యధర్మమునునశింపఁ జే
ప్రాప్తం = పొందఁబడినది. అత్ర = ఈవి యుటకై, వినియుక్తమయినది; మిగిలిన
షయమునందు; సంశయః = సంశయ దంతయు, నీవనుభవించినావు; ఇందు,
ము; న = లేదు. సందియములేదు- అని, తాత్పర్యము.
అట్లుండుటంజేసి, నీవుతపస్సుమొద

ఫల మస్యా ప్యధర్మశ్చ తీవ్ర మేవ ప్రపత్స్యసి

శ్రీమద్రామాయణము * సుందర కాండము. ౧౭౭

స ౫౧

టీక||అస్య=ఈ;అధర్మస్య=అధర్మముయొక్క; ఫలమపి=ఫలమునంగూడ;తీప్రమేవ=శీఘ్రముగనే; ప్రపత్స్యసే=పొందగలవు-

అట్లు,ధర్మకఫలంబునంతయు నిశ్చేషముగాననుభవించినావు,కావున, సీసే

తాహరణంబునంగల్గినయధర్మమున నశింపజేయంగలధర్మమునీయందులేదు,కాబట్టి,తీసిఫలంబునంగూడ, నింక,శీఘ్రంబుగనే, యనుభవించంగలవు.

అని,తాత్పర్యము.

జనస్థానవధం బుద్ధ్యా బుద్ధ్యా వాలివధం తథా. ౩౦

రామసుగ్రీవసఖ్యంచ బుద్ధ్యస్య హిత మాత్మనః

టీక||జనస్థానవధం = జనస్థానము లోనిరాక్షసులవధమును;బుద్ధ్యా = తెలిసికొని;తథా=అట్లు;వాలివధం= వాలియొక్కవధమును;బుద్ధ్యా = తెలిసికొని;తథా = అట్లు;రామసుగ్రీవసఖ్యంచ= రామనియొక్కయుసుగ్రీవునియొక్కయుఁజెలిమిని; బుద్ధ్యా(అధ్యాహృతము)=తెలిసికొని;అత్మనః = నీయొక్క;హితం=మేలును;బుద్ధ్యస్య=తెలిసికొనుము.

రాముండుొక్కండె జనస్థానంబు లోనిరాక్షసులనందఱుంజంపుటను, ఒక్కచాణంబున నెవాలింజంపుటను, రామండునుసుగ్రీవుండునుసఖ్యముజేసికొనుటను,విచారించి,నీకుహితమగుదానిం దెలిసికొనుము.అని,తాత్పర్యము.

కామం ఖల్వ హ మప్యేక స్సవాజిరథకుంజరామ్. ౩౧

లంకాం నాశయితుం శక్త స్తస్యై షతు న సిశ్చయః

టీక||అహం=నేను;ఏకోపి=ఒక్కఁడనే;సవాజిరథకుంజరాం= గుఱ్ఱములతోను రథములతోను ఏనుంగులతోనుంగూడిన;లంకాం=లంకను;కామం=మిగిలియు;నాశయితుం = నశింపజేయుటకు; శక్తఃఖిలు= సమర్థుండను

గదా!ఏషతు=ఇదిమాత్రము; తస్య=ఆరామునియొక్క;నిశ్చయోన = నిశ్చయముకాదు. నే,నొక్కండనె,గుఱ్ఱంబులతోనురథంబులతోనుగఱంబులతోను నిండియుండునీలంకనంతయు,రూపుమాపంజాలు

దును; అయినను, అది రాముని, యిష్టముకాను. అని, తాత్పర్యము.

రామేణ హి ప్రతిజ్ఞాతం హర్యక్షగణసన్నిధౌ. ౩౨
ఉత్సాదన మమిత్రాణాం సీతా యై స్తు ప్రధక్షితా

టీక॥ యై స్తు = ఎవ్వరిచేతనే; సీతా = కృత్యుగమూహములయొక్క సమీప
సీతాదేవి; ప్రధక్షితా = తిరస్కరింపఁ
బడినదో; తేషాం (అధ్యాహృతము) = యుంబడినదిగా!
అమిత్రాణాం = శత్రువులయొక్క; సీతసహించిన శత్రువులందానే
ఉత్సాదనం = చంపుట; రామేణ = రామచంద్రుని, రాముండు, వానరభట్టా
మునిచేత; హర్యక్షగణసన్నిధౌ = వా క్షగమూహములయందుండి, బ్రతిజ్ఞ చేసి
నరులయొక్కయు నెరుంగుగొట్టులయొ న్నాండు. అని, తాత్పర్యము.

అపకర్వన్త రామగ్య సాక్షాదపి పురందరం. ౩౩
స సుఖం పాప్త్యయా దన్యో కిం శ్రున స్త్వర్వోజనం

టీక॥ సాక్షాత్పురందరకోపి = సాక్షాత్ (అధ్యాహృతము) = సుఖమునొందఁడు. ఇ
ద్దే వేంఁడ్రుండైనను; రామగ్య = రాముని (అధ్యాహృతము) = అని; కింపున (వ
దు; అపకర్వన్త = అపకారమునెయ్యి న్నన్యం) = దెప్పఁబడవలయునాయేమి?
చు; సుఖం = సుఖమును; సప్రాప్త సాక్షాద్దే వేంఁడ్రుండైనను, రామున
యాత్ హి = పొందఁడుగా! అన్యో = ఇతరకారముగావించునని, సుఖంబునొం
తరుండయిన; త్వర్వోజనం = నీవంటి; దన్యో = దంజాలందు; గుంకనీవంటిచుట్టునొంక
జనము; సుఖం, నపా)ప్త్యయాత్ (అతచెప్పనేలె? అని, తాత్పర్యము.

యాం సీతేశ్య భిజానాని యేయం తిష్ఠతి తే వశే. ౩౪
కాళరాత్రితి తాం విద్ధి సర్వలంకావివాశిమ్

టీక॥ యాం = ఎవ్వతెను; సీతేతి = న్నావో; యా = ఏ; ఇయం = ఈసీత;
సీతయని; అభిజానాని = తెలిసికొనియు తే = నీయొక్క; వశే = అధీనతయందు;

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౯౭౯

స ౫౧

<p>తివ్రతి = ఉన్నదో; సర్వలంకావిలాసి సీం = సమస్తలంకాసునశింపజేయునట్టి; తాం=అనీతను; కాళరాత్రితి = కాళరాత్రియని; విధి=ఎఱుంగుము, సీవెవ్వతెను సీతయని తెలంచియు</p>	<p>న్నావో, ఎవ్వతెయిష్టమనీవశంబునంజి క్రియన్నదో; అట్టిసీత, యీలంకనం తయనాశంబునొందించునట్టి కాళరా త్రియని, యెఱుంగుము. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

త దలం కామపాశేన సీతా విగ్రహరూపితా. ౩౫
స్వయం సుంధావనత్తేన క్షమ మాత్మని చింత్య తామ్

<p>టీక తత్ = అందువలన; స్వ యం=తనకుంచానె; సుంధావనత్తే న=మూపులయందుంచుకొనబడిన; సీ తావిగ్రహరూపితా=సీతయొక్కరీతి మెరూపముగాగల; కాలపాశేన = కాలపాశముచేత; అలం = చూలును. ఆత్మని = నీయందు; క్షమం= మోతము</p>	<p>గనది; చింత్యతాం = ఆలోచింపబ డుంగాక. అట్లుండుటంజేసి, సీతాకారంబున సుంధనర్తయీకాలపాశమును, సీతే, నీమడ్డపై చేసుకొనవలదు; ఇంక, నీకు సీతమేదో, దానినాలోచించుకొను ము. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

సీతాయా ప్రేజసా దగ్ధాం రామకోషప్రవీణితామ్. ౩౬
దహ్యామానా మిహం పశ్య పురీం సాట్టప్రతోళికామ్

<p>టీక సీతాయా = సీతాదేవియొ క్క; ప్రేజసా = ప్రభావముచేత; ద గ్ధాం=దహింపబడినదియును; రామ కోషప్రవీణితాం= రామునికోపముచే చీడింపబడినదియును; సాట్టప్రతోళి కాం=కోటబురుజులతోనువీధులతోనుం గూడినదియునగు; ఇహం=ఈ; పురీం= పట్టణమును; దహ్యామానాం = దహిం</p>	<p>పబడుచున్నదానిగా; పశ్య = చూ డుము. ఈలంకాపట్టణము, ఇప్పుటికి, సీతా లేటంబున దహింపబడియె యున్నది; ఇంక రామునికోపంబున, గోటబురుజు లతోనువీధులతోనుం గూడ, దహింపబ డంగలదని, యెఱుంగుము. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

౯౦౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౧

స్వామిత్రాణిమంత్రీశ్చ జ్ఞాతీభ్రాతృకృతాహితా. ౩౭

భోగా దారాంశ్య లంకాంచ మా వినాశ ముపాసయ

టీక॥ స్వామి=నీవారలయిన; మిత్రా శం=నాశమును; మోపాసయ = పొం
ణి=స్నేహితులను; మంత్రీశ్చ = మం దింపకుము.
త్రులను; జ్ఞాతీ=దాయాదులను; భ్రా సీ=స్నేహితులను మంత్రులను దా
తృకృ=తోబుట్టువులను; కృతా= యాదులనుదోబుట్టువులను ఇష్టంబుల
కొడుకులను; హితా=ఇష్టములయిన; గుభోగంబులనుభార్యలను , లంకను,
భోగా=భోగములను; దారాంశ్య= నాశంబునొందింపకుము.
భార్యలను; లంకాంచ = లంకను; వినా అని, తాత్పర్యము.

సత్యం రాక్షసరాజేంద్ర శృణుష్య వచనం మమ. ౩౮

రామదానస్య దూతస్య వానరస్య విశేషతః

టీక॥ రాక్షసరాజేంద్ర = రాక్ష దను, గావున, రామునిప్రభావంబును
సరాజులలోను శత్రుమండవగు రాక్షసుల జరిగెగానెఱుంగుదును; రాయచారి
డా! రామదానస్య=రామునిదాసుండ ని, గావున, నీకుహితంబుచెల్పవలసిన
ను; దూతస్య= రాయచారిని; విశేష వాండను; అందును, నేనురాక్షసుండ
తః=విశేషించి; వానరస్య=వానరుండ నుగాని, మనుష్యుండనుగాని, కాను;
నగు; మమ=నాయొక్క; సత్యం=అ వానరుండనగుటవలన, మధ్యస్థుండను,
బద్ధముకాని; వచనం=మాటను; శృణు నిష్పక్షపాతంబుగాఁజెప్పుదును; నా
ష్య=వినుము. మాటనువినుము. నేనుజెప్పునదితప్పుదు,
అని, తాత్పర్యము.

రాక్షసరాజులలో నుత్తముండవగు
రాక్షసుడా! నేను, రామునిదాసుం

సర్వా లోకా సుసంహృత్య సహృతా సచరాచరా. ౩౯

పునరేవ తథా స్రష్టుం శక్తో రామో మహాయశాః

టీక॥ మహాయశాః=అధికమయినకీర్తిగల; రామః=రాముడు; సహృ

తాక్ష = పంచమహాధూతంబులతోఁగూడివియును; సచరాచరాక్ష = జంగమస్థావరములతోఁగూడినవియునగు; సర్వాక్ష = సమస్తములయిన; లోకాక్ష = లోకంబులను; సుసంహృత్య = చక్కఁగా సంహరించి; పునః = మఱల; తథా = అట్లు; స్రీహ్రీం = సృజించుటకు; శక్తి = సమర్థుఁడు. మహాకీర్తిశాలియగు నారాముండు, పంచమహాధూతంబులతోను, జంగమస్థావరంబులతోనుఁగూడ, సమస్త లోకంబలను సంహరించి, మఱల, వానియథావ్రకారంబుగా సృజింపఁగలఁడు. అని, రాత్వగ్యము.
--

దేవాసురనరేంద్రేషు యక్షరక్షోగణేషుచ. ౪౦

విద్యాధరేషు సర్వేషు గంధర్వేషురగేషుచ

సిద్ధేషు కిన్నరేంద్రేషు పతత్రిషుచ సర్వతః. ౪౧

సర్వభూతేషు సర్వత్ర సర్వకాలేషు నాస్తి నః

యోరామం ప్రతియన్యైత విష్ణుతుల్య పరాక్రమమ్. ౪౨

టీక॥ దేవాసుర నరేంద్రేషు = దేవతలయందును అసురులయందును రాజులయందును; యక్షరక్షోగణేషుచ = యక్షుల యొక్కయు రాక్షసులయొక్కయు సమూహముల యందును; సర్వేషు = సమస్తులయిన; విద్యాధరేషు = విద్యాధరులయందును; గంధర్వేషు = గంధర్వులయందును; ఉరగేషుచ = సర్పములయందును; సిద్ధేషు = సిద్ధులయందును; కిన్నరేంద్రేషు = కిన్నరొత్తములయందును; పతత్రిషుచ = పక్షులయందును; సర్వతః = అంతటను; సర్వభూతేషు = సమస్తప్రాణులయందును; సర్వత్ర = అన్నిచోట్లను; సర్వకాలేషు = సమస్తకాలములందును; యః = ఎవ్వండు; విష్ణుతుల్య పరాక్రమం = విష్ణుదేవునిపరాక్రమముతో సమానమయిన పరాక్రమముగల; రామప్రతి = రామునిగూర్చి; యన్యైత = పోరునో; నః = అతండు; నాస్తి = లేఁడు. విష్ణుదేవునకు సరియయిన పరాక్రమంబుగల రామునితో యుద్ధంబు సేయంగలవాఁడు, దేవతలలోఁగాని అసురులలోఁగాని రాజులలోఁగాని, యక్షులలోఁగాని రాక్షసులలోఁగాని, విద్యాధరులలోఁగాని, గంధర్వులలోఁగాని
--

బ్రహ్మ స్వయంభూ శృణురాననోవా
రుద్ర ప్రీతేత ప్రీపురాంత కోవా
ఇంద్రో మహేంద్ర స్సురనాయకోవా
త్రాతం న శక్తా యుధి రామ వధ్యమ్. ౪౫

టీక॥ స్వయంభూః = తనకుఁదానె వాఁడుననుట (ఇంద్రుండువృత్రాసు
పుట్టినవాఁడును, స్వతంత్రుండుననుట; రుంజంపుటవలన నతనికి మహేంద్రుం
డనుపేరుగల్గినదని, వేదంబునందున్న
చతురాననః = నాలుగుముఖంబులు
గలవాఁడును, ఏకకాలంబుననె నాలు
దు); సురనాయకోవా = దేవతలకధి
గుముఖంబులను నాలుగు వేదంబులను
పురించువాఁడుననుట; బ్రహ్మవా =
చ్యరించువాఁడుననుట; బ్రహ్మవా =
("బృహిష్పథౌ ఆనుధాతువునం బుట్టి
నది)సర్వాతిశాయియునగు బ్రహ్మదే
వుండుగాని; రుద్రః = ప్రళయకాలంబు
నఁబ్రజల సంహరించుచు నేర్పించువాఁ
డును; లేక (రుతంరాతీరుద్రః) = వేద
రూపమయిన శబ్దమును గల్పాదియం
దుబ్రహ్మదేవుఁకొలుకుం జెప్పువాఁడు
ను; త్రిజేత్రః = మూఁడుకండ్లు గలవాఁ
డును, అగ్నిహోత్రయావంబగు మూఁ
డవకంటిచే మన్తధునిదహించిన వాఁ
డుననుట; త్రిపురాంతకోవా = త్రిపురా
సురులంజంపినవాఁడునగుతివుండుగాని,
ఇంద్రః = ("ఇదిపరమైశ్వర్యే" అనుధా
తువునంబుట్టినది) పరమైశ్వర్యంబు గ
లవాఁడును; మహేంద్రః = పూజ్యుండ
గునింద్రుండును, వృత్రాసురుం జంపిన

వాఁడుననుట (ఇంద్రుండువృత్రాసు
రుంజంపుటవలన నతనికి మహేంద్రుం
డునుపేరుగల్గినదని, వేదంబునందున్న
దు); సురనాయకోవా = దేవతలకధి
పుండును, సమస్తదేవతలతోఁగూడిన
వాఁడుననుట, అట్టిదేవేంద్రుండుగాని;
యుధి = యుద్ధమునందు; రామవ
ధ్యం = రామునకుం జంపఁదగినవాని;
త్రాతం = రక్షించుటకు; నశక్తాః = స
మర్థులుకాదు.
తనకుఁదానెపుట్టుటఁజేసి యతిస్వతం
తుండునునాలుగు మొగంబులనేకకా
లంబుననాలుగువేదంబులం బదువంజా
లినమహాత్ముండును సర్వాతిశాయియు
నగుబ్రహ్మదేవుండైనఁగాని. ప్రళయకా
లంబునసమస్తభూతంబులనేర్పించువాఁ
డును, బ్రహ్మదేవునకుం గల్పాదియంబు
వేదంబుల మొదలగు సమస్తవిధ్యలనుప
నేర్చించువాఁడును మూఁడవనేత్రంబున
మన్తధునిదహించినవాఁడును, సమస్త
దేవతలకునసాధ్యులగు త్రిపురాసురుల
నొక్కబాణంబుననీటుచేసిన వాఁడును

గుశివుండైనగాని, పరమైశ్వర్యశాలి
యు, వృత్తానుగుంజంపినవాడును,
సమస్త దేవతలకును బ్రభుండునగుడే
వేంద్రుండైనగాని, పీఠలంఘనాక
టియైగాని, యుద్ధంబున, రామవధ్యు
డగువాని, సెంతమాత్రమురక్షింపజా
లరు. అని, హనుమంతుండు రావణునకుం
జెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

విశేషార్థము. — ఇందువలన,
రాముండనగా, బ్రహ్మరుద్రేంద్రభి
న్నుండనియు, వారలకన్ననధికుండని
యు, స్పష్టమగుచున్నది; మఱియు,
రామవధ్యునిరక్షింపజాలనిసౌధానదే
వరలతెక్కసెట్టుటలో, విష్ణువు, గణెం
పబడకుండుటంజేసి, పారిశేష్యంబున,
విష్ణుదేవుండే రాముండని సిద్ధమయినది.

అని, గోవిందరాజులవారి యభిప్రాయము.

ఈవచనము, హనుమంతునిచే, రా
వణునకు, భయోత్పదనాథకముగ జె
ప్పబడినది. కావున, నిదియస్యధా సి
ద్ధము. మఱియు, నిది, యుత్తరకాండం
బున, రాముండు, లవణవధార్థకంబు శ
త్రుఘ్నునకు నారాయణ శరీరాత్మ
కంబగునొక్కదివ్యాస్త్రంబు నొసంగి,
దానిచే, లవణునకుశివుండు తనశూలం
బుననుండిసృజించియొసంగినయొకానొ

కశూలంబు, లవణునియొద్ద లేకుండున
ప్పడే, లవణంబు జంపుమని శత్రుఘ్ను
నాకుపదేశించి, తదుపపాదనార్థక
ము, “ శ్రీమతశ్శితకంఠస్య కృ
త్యంహిదురత్రిక్రమం” (శివుండు, సర్వా
తీశాయి, అతనికృత్యంబునత్రిక్రమింపనె
ట్టివానికేనలవిగాదు) అని విష్ణునికన్నశి
వుండుసరమాధికుండని, శత్రుఘ్నున, కు
గ్గడించి, చెప్పినవచనంబునకుమిరుద్ధంబు
కావున, సీ “బ్రహ్మాస్వయంభూః” ఇత్యా
దిశ్లోకంబునకు, ఈహనుమంతుండే సీత
కుదైర్యంబుగలుగుటకై చెప్పిన, “మ
త్తఃప్రత్యవరఃకశ్చి న్నాస్తిసుగ్రీవసన్ని
ధౌ, అహంతావదిపాప్రాప్తఃకింపున
స్తేమహాబలాః. నహిప్రకృష్టాఃప్రేష్యం
తేప్రేష్యంతేహీతరేజనాః.” (సుగ్రీవుని
యొద్దనాకన్ను దక్కువయిన వాడె
వ్వడునులేడు; నేనేయీసముద్రంబు
దాఁటివచ్చితినే! ఇంకమహాబలశాలుల
గువారలంఘనారంగలరనిచెప్పనేల? ఎ
చ్చటికైనఁగార్యాథకముగా, నుత్తము
లంబంపరుగదా! నీచులనేగదాపంపు
దురు.) అను, వచనంబునకుంబోలె, స్వా
థకంబునంబామాణ్యంబులేదు. అ
ని, యప్పయదీక్షితులవారభిప్రాయప
డిరి.

శ్రీమద్రామాయణము సుందర కాండము. ౯౫

స ౫౧

స సౌష్ఠవోపేత మదీనవాదినః
కపేనిశతమ్యా ప్రతిమోఽప్రియం వచః
దశాననః కోపవివృత్తలోచన
స్సమాదిశ తస్య వధం మహాకపేః, ౪౬

టీక అప్రతిమః=సరిలేని; సః =	హాకపేః=పెద్దకోరియైనహనుమం
అ; దశాననః=రావణుడు; అదీన	తునియొక్క; వధం = చంపుటను; స
వాదినః = భయంబు లేనట్లు మాట	మాదిశతే=ఆజ్ఞాపించెను.
లాడుచున్న; కపేః=హనుమంతునియొ	అసభ్యశుండగునారావణుండు, హ
క్క; సౌష్ఠవోపేతం= చక్కఁదనము	నుమంతుండునిభావంబుగాఁజెప్పిన,
తోఁగూడిన; అప్రియం=అనిష్టంబగు	నిదోక్షంబును, తనకప్రియంబునగు
వచః=మాటను; నిశతమ్య=విః; కోపవి	నామాటనుపిని, కోపంబుననేత్రంబులం
వృత్తలోచనః = కోపముచేఁదిప్పుట	దీర్ఘము, నాహనుమంతుంజుంపనా
దీనకండ్లుగలవాడై; తస్య = అ; మ	జ్ఞాపించెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాక్షే, శ్రీమద్రామాయణే, అదికాక్ష్యే,
సుందరకాండే, ఏకపంచాశస్సర్గః.

ఇది, స్వప్నార్థము,

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండైకపంచాశస్సర్గఃటీక,
ముగిసినది.

ప్రతి

ద్విపంచాశస్సర్గప్రారంభః.

తస్య త ద్వచనం శ్రుత్వా వానరస్య మహాత్మనః
అజ్ఞాపయ ద్వధం తస్య రావణః క్రోధమూర్ఛితః. ౧

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్య సహితము.

స ౫౨

టీక

టీక॥ రావణః = రావణుడు; మహా	మంతునియొక్క; వధం = చంపుటను; ఆ
త్వనః = అధికమయినబుద్ధిగల; తస్య =	జ్ఞాపయత్ = ఆజ్ఞాపించెను.
ఆ; వానరస్య = హనుమంతునియొక్క;	రావణుడు, బుద్ధిమంతుండగునా
తత్ = ఆ; వచనం = మాటను; శ్రుత్వా =	హనుమంతుండు చెప్పినమాటనువిని, మ
విని; క్రోధముఁగొనితః = కోపముచేత	హాకోపంబునొంది, ఆహనుమంతునింజం
వ్యాపింపఁబడినవాడై; తస్య = ఆహను	ప, నాజ్ఞాపించెను. అని, తాత్పర్యము.

వధే తస్య సమాజ్ఞస్తే రావణేన దురాత్మనా
నివేదితమతా దూత్యం నానుమేనే విభీషణః. ౨

టీక॥ దురాత్మనా = దుష్టబుద్ధిగల;	నానుమేనే = సమ్మతించడయ్యె.
రావణేన = రావణునిచేత; తస్య = ఆ	దురాత్ముండగురావణుండు, హను
హనుమంతునియొక్క; వధే = చంపుట;	మంతునింజంపనాజ్ఞాపించుటనువిని, విభీ
సమాజ్ఞస్తే = ఆజ్ఞాపింపఁబడఁగా; విభీష	షణుండుమాత్రము, తానువచ్చిన కా
ణః = విభీషణుండు; నివేదితమతా = తెలు	గ్యమును యథార్థముగాఁ జెప్పినదూ
పఁబడిన కార్యముగల హనుమంతునియం	తంజంపుటకు సమ్మతించడయ్యె.
దు; దూత్యం = దూతసంబంధివధమును;	అని, తాత్పర్యము.

తం రక్షోధిపతిం క్రుద్ధం తచ్చ కార్య ముపస్థితమ్
విదిత్వా చింతయామాస కార్యం కార్యేభౌ స్థితః. ౩

టీక॥ కార్యవిధౌ = కార్యములచే	తం = సమీపించినదానిఁగాను; విదిత్వా =
యొటయందు; స్థితః = ఉన్నవాడగు;	తెలిసికొని; కార్యం = చేయఁదగినదా
పండితుండగుననుట, విభీషణుండు;	నిని; చింతయామాస = ఆలోచించెను.
తం = ఆ; రక్షోధిపతిం = రాక్షసులకుఁ	కార్యంబులందుఁబండితుండగు విభీ
బ్రహ్మండగురావణుని; క్రుద్ధం = కోపిం	షణుండు, రాక్షసేశ్వరుండగురావ
చినవానిఁగాను; తత్ = ఆ; కార్యంబు =	ణుండట్లు కోపంబునొంది యుండుట
దూతవధరూప కార్యమును; ఉపస్థి	య, హనుమంతునివధంబునోయె

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౯౩

స ౫౨

స్నిచుటయు నెఱింగి , చేయవలసిన తెఱంగునాలోచించెను.

అని, తాత్పర్యము.

నిశ్చితార్థః స్తతః స్యాత్మా పూజ్యం శత్రుజి దగ్రజమ్
ఉవాచ హిత మత్యథః వాక్యం వాక్యవిశారదః. ౪

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట ; శత్రు	గు; వాక్యం= మాటను ; ఉవాచ =
జితః = శత్రువులజయించువాడును ;	చెప్పెను.
వాక్యవిశారదః=మాటలయందుబండి	అ. త, శత్రువులజయించువాడును
తుండునగు , విభీషణుడు ; నిశ్చితా	మాటలుచెప్పుటయందుబండితుండున
ర్థః= నిశ్చయింపబడినకార్యముగల	గు, విభీషణుండు , చేయందగుకార్యం
వాదైఃపూజ్యం=పూజింపదగినవా	గునిశ్చయించి, పూజ్యుండునగ్రజుండు
డును; అగ్రజం = అన్నయనగురావ	నగురావణుంజూచి , పరమహితంబ
ణుంజూచిః ; అత్యథః = మిక్కిలి	గునీమాటంజెప్పెను-
య; హితం = మేలుగలిగించునదియ	అని, తాత్పర్యము.

క్షమస్వ రోషం త్యజ రాక్షసేంద్ర

ప్రసీద మద్వాక్య మిదం శృణుష్వ

వధం నకుర్వంతి పరావరజ్ఞాః

దూతస్య సంతో వసుధాధిపేంద్రాః. ౫

టీక॥ రాక్షసేంద్ర=రాక్షసులకుండ్ర	ను; సంతః=పెద్దలునగు; వసుధాధిపేం
ఘండవగురావణుండా! క్షమస్వ = క్ష	ద్రాః = రాజులలోనుత్తములగువార
మింపుము. రోషం=కోపమును; త్యజ=	లు; దూతస్య=దూతయొక్క; వధం=
విడుపుము-ప్రసీద = ప్రసన్నుండవగు	చంపుటను; నకుర్వంతి=చేయరు.
ము-ఇదం=ఈమద్వాక్యం = నామా	రాక్షసులకుండ్రుఘండవగు రావ
టను; శృణుష్వ = వినుము. పరావర	ణుండా! క్షమింపుము; రోషంబువిడిచి,
జ్ఞాః = మంచిచెడుగులుచెలిసినవారలు	ప్రసన్నుండవగుము; నామాటను విను

౧౯౮ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౨

ము;మంచిచెడుగులు దెలిసినమహాత్ముల | అని,తాత్పర్యము.
గురాజశ్రేష్ఠులు,దూతం,జంపరు.

రాజధర్మవిరుద్ధం లోకవృత్తేశ్చ గహితమ్
తవచా సదృశం వీర కపే రస్య ప్రమాపణమ్. ౬

టిక వీర=పరాక్రమశాలివగురా	అసదృశం=సరికానిది.
వణుడా! అస్య=ఈ ; కపే=హను	పరాక్రమ శాలివగు రావణు
మంతునియొక్క;ప్రమాపణం=చంపు	డా! ఈహనుమంతుంజంపుట , రాజ
ట ; రాజధర్మవిరుద్ధం = రాజధ	ధర్మంబునకువిరుద్ధము, లోకాచారం
ర్మమునకు విరుద్ధమును. లోకవృత్తే	బునకునువ్యతిరేక్తముగానున్నది; నీయ
శ్చ= లోకాచారమునకును ; గహిత	ట్టిధామికకునకు , సరియైనకార్య
తం=నిందింపబడినది. తవచ=నీకును;	మునుగాదు. అని,తాత్పర్యము.

ధర్మజ్ఞశ్చ కృతజ్ఞశ్చ రాజధర్మవిశారదః
పరావరజ్ఞో ధూతానాం త్వమేవ పరమార్థవిత్. ౭

టిక ధూతానాం=ప్రాణులలోప	పు. పరమార్థవిత్ = ముఖ్యమయినయ
ల;త్వమేవ=నీవే;ధర్మజ్ఞశ్చ= ధర్మ	ధర్మమునెఱింగినవాడవు.
ములనెఱింగినవాడవును. కృతజ్ఞశ్చ=	నమస్తప్రప్రాణులలోను, నీవే , ధ
చేయబడిన యుపకారము కొంచెము	మంబులనెఱింగినవాడవు; కృతజ్ఞుం
యిననుదాని నెచ్చుగా నెటుంగువాడ	డవు;రాజధర్మంబులంబుకలగాఁదెలి
వును.రాజధర్మవిశారదః = రాజధ	సినవాడవు; మంచిచెడ్డులుదెలిసినవా
మంబులందుఁబండితుండవును.పరావ	డవు;మఱియుఁ,బరమార్థంబులనెఱిం
రజ్ఞః= మంచిచెడుగులు దెలిసినవాడ	గినవాడవు.అని,తాత్పర్యము.

గృహ్యతే యది రోషేణ త్వాదృశోపి విపశ్చితః
తత శ్చాస్త్రవిపశ్చిత్వం శ్రమవీపహి కేవలమ్. ౮

శ్రీమద్రామాయణమును సుందరకాండము.

స ౫౨

౯౦

టీక॥ త్వద్దృశః = నీవంటి ; విపశ్చిత్తోపి = పండితులును ; రోషేణ = కోపముచేత ; గృహ్యం తేయది = గ్రహించబడుదురేని ; తతః = అంత ; శాస్త్రవిషశ్చిత్త్వం = శాస్త్రపండిత్యము ; శ్రమవివశేవలం = అలసటయేగాదా !

నీవంటి పండితులును, ఇట్లు, అస్తానంబున, గోపమునొందుదురేని, నమస్తశాస్త్రములును జదివి పాండిత్యంబు సంపాదించుకొనుటచే, నేమి ప్రయోజనము? వట్టి శ్రమమేకదా ! అని, తాత్పర్యము.

తస్మాత్ప్రసీద శత్రుఘ్న రాక్షసేంద్ర దురానద
యుక్తాయుక్తం వినిశ్చిత్య దూతదండో విధీయతామ్. ౯

టీక॥ శత్రుఘ్న = శత్రువులంజంపు వాడవును ; దురానద = పొందఁగూడనివాడవునగు ; రాక్షసేంద్ర = రాక్షసులకుఁ బ్రభుండవయిన రావణుడా ! తస్మాత్ = అందువలన ; ప్రసీద = ప్రసన్నుండవుగమ్ము. యుక్తాయుక్తం = యుక్తాయుక్తములను ; వినిశ్చిత్య = నిశ్చయించికొని ; దూతదండః = దూతశిక్ష ; విధీయతాం = చేయబడుఁగాక.

శత్రువులంజంపువాడవును శత్రువులకుం జెనకనలవిగానివాడవును రాక్షసేశ్వరుండవునగు రావణుడా ! అట్లు గుటఁజేసి, గోపంబు విడువుము ; యుక్తాయుక్తంబులు నాలొచ్చించి, దూతకుఁయొగ్గమయిన శిక్ష, విధింపుము. అని, విధిషణుండు, రావణునకుం జెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

విధీషణవచ శ్శ్రుత్వా రావణో రాక్షసేశ్వరః

రోషేణ మహతా విస్తో వాక్య ముత్తర మబ్రవీత్. ౧౦

టీక॥ రాక్షసేశ్వరః = రాక్షసులకుఁ బ్రభుండగు ; రావణః = రావణుండు ; విధీషణవచః = విధిషణునిమాటను ; శ్రుత్వా = విని ; మహతా = అధికమయిన ; రోషేణ = కోపముచేత ; అవిష్టః = వ్యాధు, విధిషణుండు చెప్పినమాటను విని, మ

పింపబడినవాడై ; ఉత్తరం = బదులయిన ; వాక్యం = మాటను ; అబ్రవీత్ = చెప్పెను. రాక్షస నాయకుండగు రావణుండు, విధిషణుండు చెప్పినమాటను విని, మ

నాకోపంబునొంది, ఇట్లుని, బాపలుచెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

న పాపానాం పథే పాపం విద్యతే శత్రుసూదన

తస్మాజ్జేనం వధిస్యామి వానరం పాపచారిణమ్. ౧౧

టీక॥ శత్రుసూదనం = శత్రువులంజం ప్యామి = చంపెదను.

పునట్టివిభీషణుడా! పాపానాం = పాపము సేయువారలయొక్క; పథే = చంద్రులుండు; పాపం = పాపము; నవిద్యతే = నెఱుంగుకలదు; అందువలన, బాపి తే = లేదు. తస్మాత్ = అందువలన; పాపవృండుగనునీవానరుంజంపెదను. అని, రాచారిణం = పాపకార్యంబులనాచరించు వణుండువిభీషణునకుంజెప్పెదను. నట్టి; దీనం = ఈ; వానరం = కోతిని; వధి అని, తాత్పర్యము.

అథమకమూలం బహురోషయుక్త

మనార్యజుష్టం వచనం నిశమ్య

ఉవాచ వాక్యం పరమాథకతత్త్వం

విభీషణో బుద్ధిమతాం వరిష్టః. ౧౨

టీక॥ బుద్ధిమతాం = అధికమయినబుద్ధిగలవారలలో; వరిష్టః = శ్రేష్ఠుండగు; ను; ఉవాచ = చెప్పెను. విభీషణః = విభీషణుడు; అథమకమూలం = అథమకమునకు మూలమయినది యును; బహురోషయుక్తం = అధికమయినరోషముతోఁబూడినదియును; అనార్యజుష్టం = దుష్టులచేసేవింపఁబడినదియునగు; వచనం = మాటను; నిశమ్య = విని; పరమాథకతత్త్వం = శ్రేష్ఠమయిన నకార్యశిష్యముగల; వాక్యం = మాట విభీషణుండు రావణుండు బహుకోపంబునంజెప్పిన, అథమికమయినబుద్ధిమతాంబునకు మూలమయినది, పరమధమకంబుగలుగునట్లు, కార్యనిశ్చయంబుసేయువాఁడై, యిట్లు, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ప్రసీద లంకేశ్వర రాక్షసేంద్ర

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౯౦

స ౫౨

ధర్మార్థయ్య క్తం వచనం శృణుష్వ

టీక|| లంకేశ్వర = లంకకుట్రభం వినుము.
 డవగు; రాక్షసేంద్ర = రాక్షసులకుండ్రం లంకాధీశ్వరుండవు, రాక్షసనాయ
 భండవయిన రావణుడా ! ప్రసీద = కుండవునగు రావణుడా! కోపంబువిడు
 ప్రసన్నుండవగుము. ధర్మార్థయ్య వ్రము; ధర్మార్థంబుల రెంటినిగలిగిం
 క్తం = ధర్మముతోను అర్థముతోను చుమాటంబెప్పెదను; వినుము.
 గూడిన; వచనం = మాటను; శృణుష్వ = అని, తాత్పర్యము.

దూతా నవధ్యాయ సమయేషు రాజన్
 సర్వేషు సర్వత్ర వదంతి సంతః. ౧౩

టీక|| రాజన్ = రాక్షసరాజుండవ వదంతి = చెప్పుచున్నారు.
 గురావణుడా! సంతః = పెద్దలు; స రాక్షసరాజుండవగు రావణుడా!
 వేషు = సమస్తములయిన; సమయే ఏకాలమునందును ఏస్థలములందును,
 షు = కాలములందును; సర్వత్ర = అంత గాని, దూతలంజంపంగూడదు; అని, పె
 టను; దూతా = రాయబారులను; ద్దలుచెప్పెదరు. అని, తాత్పర్యము.
 అవధ్యాయ = చంపదగనివారలనుగా ;

అసంశయం శత్రు రయం ప్రవృద్ధః
 కృతంహీ నేనా ప్రియమప్రమేయమ్
 న దూతవధ్యాయం ప్రవదంతి సంతో
 దూతస్య దృష్టౌ బహవో హి దండాః. ౧౪

టీక|| అయం = ఈవాసరుడు; అసం యం = అనిష్టము; కృతంహీ = చేయం
 శయం = సంశేహము లేనట్లుగా; ప్రవృ బడినదిగదా! సంతః = పెద్దలు; దూతవ
 ద్ధః = మిక్కిలియువృద్ధిబొందిన; శ ధ్యాయం = దూతయొక్క చంపుటను; నప్రి
 త్తః = శత్రువు. అనేన = ఇతనిచేత; అప్ర వదంతి = చెప్పురు. దూతస్య = దూతకు;
 మేయం = కొలతపెట్టరాని; అప్రి బహవః = అనేకములయిన; దండాః = శి

౫౫

౫౫

<p>క్షులు; దృష్టాహి = చూడబడినవిగాదా! గూడదనిచెప్పెదరు; అయితే, దూతకు, ఇతండు, అక్షుకమారాదులంజంపు పెక్కు-తెలుగులశిక్షలు, చెప్పబడియు టచే, నెంతమాత్రమెకాడు; గొప్పశక్తిని; అందేదైనన్నియుప్రయోగించవ త్తుండునగును; ఇందు, సంశయములే చ్చును. అని, తాత్పర్యము. దు; అయినను, పెద్దలు, దూతంజంపం</p>	<p>గూడదనిచెప్పెదరు; అయితే, దూతకు, పెక్కు-తెలుగులశిక్షలు, చెప్పబడియు న్నవి; అందేదైనన్నియుప్రయోగించవ చ్చును. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

వైరూప్య మంగేషు క శాభిఘాతో
మాణ్డ్యం తథా లక్షణసన్నిపాతః
ఏతాన్ హి దూతే ప్రవదంతి దండాన్
పథస్తుదూతస్య న న శ్మితోపి. ౧౫

<p>టీక అంగేషు = అవగృహములందు; వైరూప్యం = వికృతియును; క శాభిఘా తః = చబుకుతోగొట్టుటయు; మాం డ్యం = ముండనమును; తథా = అట్లు; ల క్షణసన్నిపాతః = ముద్రవేయుటయు; ఏ తాన్ = వీనిని; దూతే = దూతయందు; దండాన్ = శిక్షలనుగా; ప్రవదంతి హి = చెప్పుచున్నారనిగాదా! దూతస్య = రా యచారియొక్క; పథస్తు = చంపుటమా</p>	<p>త్రము; నా = మనకు; శ్మితోపి = వినబడిన దియు; న = కాదు. అంగవికృతిగావించుటయును, జబు కుతోగొట్టుటయును, దలవేండ్లుకల న్నియుగొఱిగి ముండనము గావించుట యు, ముద్రవేయుటయు, నిరూతకుం దగినదండంబులని, పెద్దలుచెప్పెదరు; దూతంజంపుటను, మాత్రము, మనమె ప్పుడునువిననేలేదు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

కథంచ ధర్మాధఃవినీతబుద్ధిః
పరావరప్రత్యయసిద్ధితాథః
భవద్విధః కోపవశే హి తిష్ఠే
తోపన్నయచ్ఛంతిహి సత్త్వవంతః. ౧౬

టీక|| ధర్మాధఃవినీతబుద్ధిః = ధర్మవిపరీతబుద్ధి కలవాడను; పరావ
మకమునందును అధఃమునందును శిరస్సత్యయసిద్ధితాథః = మంచిచెడ్డల

శ్రీమద్రామాయణము#సుందర కాండము.

స ౫౨

యొక్క-జ్ఞానముచేసిచ్చయింపబడినకా అణచుచున్నారగుదా!
 ర్యముగలవాడునగు ; భవద్విధశ్చ=నీ భర్మాభావంబులుచక్క-గాఁ దెలి
 వంటివాడును; కోపవశే=కోపము నినవాడునుమంచికెడ్డలు తెలిసికార్యం
 యొక్క-యధీనతయందు, (హి"అనున బులునేయువాడునగునీయట్టిపండితుం
 దిపాదపూరణార్థము); కథం = ఎ డును;గోపమునకెట్లు, వశ్యుండగును?
 ట్లు; తిష్ఠేత్ = ఉండును? స త్వవం ధైర్యశాలలగువారలు, కోపంబునణం
 తః= అధికమయిన ధైర్యముగలవారలు; చుకొందురుగదా!అని, తాత్పర్యము.
 కోపం=కోపమును; నియచ్ఛంతిహి=

న భర్మవాదే నచ లోకవృత్తే
 న శాస్త్రబుద్ధిగ్రహణేషుచాపి
 విద్యేత కశ్చిత్తవ వీర తుల్య
 స్త్వంహ్యత్తమ స్సర్వ సురాసురాణామ్. ౧౭

టీక॥ వీర=పరాక్రమశాలివగురా మందువప్తి)సమస్తదేవాసురులకన్నను;
 వణుఁడా! తవ=నీకు; తుల్యః=సమా ఉత్తమోహి=శ్రేష్ఠుండవుగదా!
 నుండు;కశ్చిత్=ఒకానొకఁడును; భర్త పరాక్రమశాలివగురావణుఁడా!
 వాచే=భర్మముఁజెప్పటయందు; నవి భర్మవాదమునందుఁగానిలొకకాచార
 క్యేత=ఉండఁడు.లోకవృత్తేచ=లోకా మునందుఁగాని, శాస్త్రములందుఁగాని,
 చారమునందును; న=ఉండఁడు. శాస్త్ర బుద్ధియందుఁగాని,యు క్తమగుదానిగ్ర
 బుద్ధిగ్రహణేషుచాపి = శాస్త్రముల హించుటయందుఁగాని, నీకునమ=నుం
 యందునుబుద్ధియందును తెలిసికొనుట డెవ్వఁడునులేడు ; సమస్తదేవతలక
 యందును; న=ఉండఁడు. త్వం= నీవు ; న్నును, సమస్తాసురులకన్నను, నీవేయు
 సర్వసురాసురాణాం = (పంచమ్యర్థ త్తముండవు. అని, తాత్పర్యము.

నచాప్యస్య కపే ఘాతే కంచి త్వశా మ్యహం గుణమ్

టీక॥ అస్య=ఈ; కపే=వానరునియొక్క-, ఘాతే=చంపుటయందు ; కం

<p>చిత్ = ఒకానొక; గుణంచాపి = గుణమునుంగూడ; నపశ్యామి = చూడకున్నాను.</p>	<p>శాస్త్రవిరోధంబుమాత్రమేకాదు; ఇతనింజంపుటచే, మనకేమియులాభంబును, లేదు. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

తే వ్యయం పాత్యతాం దండో యై రయం ప్రేషితః కపిః. ౧౮

<p>టిక అయం=ఈ;కపిః = వానరుడు; యైః=ఎవ్వరిచేత;ప్రేషితః = పంపబడినవాడో;తేషు=వారలయందు; అయం=ఈ;దండః= వధరూపమయిన</p>	<p>శిశు;పాత్యతాం=వేయబడుగాక. ఈవానరునిచ్చటికెవ్వరు పంపినా గో,వారలనువధింపుము. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

సాధుర్వా యదివా సాధుః పరై రేష సవర్పితః
బ్రువక్ పరాధం పరవా న్న దూతో వధ మహతి. ౧౯

<p>టిక సాధుర్వా = మంచివాడైనను;అసాధుర్వా = చెడ్డవాడైనను;రైః=శత్రువులచేత;సవర్పితః=పంపబడినవాడను;పరాధం=ఇతరులచేయొజనమును;బ్రువక్ = చెప్పునున్నవాడను; పరవా=పరాధీనుండునగు;ఏషః=ఈ;దూతః=దూత; వధః=చంపుటను;నాహతి=పొందఁగఁడు.</p>	<p>ఇతండు,మంచివాడగుగాక; లేక,చెడ్డవాడైననగుగాక; పరులపంపఁగావచ్చినాడను;పరాధీనుండుకావున, వారలచెప్పునున్నమాటలుంజెప్పుచున్నాడు;ఇదియితనితప్పుగాదు; కావున,నితనిజంపుటయుక్తముకాదు. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

అపిచా స్త్రి హతే రాజ న్నాన్యం పశ్యామి ఖేచరమ్
ఇహ యః పున రాగచ్ఛే త్పరం పారం మహాదధేః. ౨౦

<p>టిక రాజక్ = రాక్షసరాజుండవగురావణుడా!అస్త్రిక్ = ఈవానరుడు</p>	<p>దు;హతే=చంపబడఁగా;యః = ఎవ్వడు;పునః=మఱి;ఇహ=ఇచ్చటికి;</p>
---	--

౧౧౫

౧౧౫

మహాదధేః = మహాసముద్రముయొక్క; పరం = ఈవలి; పారం = గట్టును; ఆ గచ్ఛేత్ = పొందునో; తం (అధ్యాత్మతము) = అట్టి; భేచరం = ఆకాశమునందిరుగునట్టి; అన్యం = మఱియొక్కని; నపశ్యామి = చూడను.

రాక్షసరాజుండవగురావణుడా! ఈతండుచంపబడినపిమ్మట, ఈమహాసముద్రముదాటియచ్చటికిరాగలభేచరుండు, మఱియొక్క-ండుండునట్లు, నాకుదోచలేదు. అని, తాత్పర్యము.

తస్మా న్నాన్య వధే యశ్చి కార్యః పరపురంజయ

టీక॥ పరపురంజయ = శత్రునట్టణంబులను జయించునట్టిరావణుడా! తస్మాత్ = అందువలన; అన్య = ఈహాసమంతునియొక్క; వధే = చంపుటయందు; యశ్చి = ప్రయత్నము; నకార్యః =

చేయందగినదికాదు. శత్రువులనట్టణంబులను జయించునట్టిరావణుడా! అట్లుకావున, నీవితనింబంధించిండు, బ్రయత్నంబుసేయవలదు. అని, తాత్పర్యము.

భవాన్ సేంశ్రేషు దేవేషు యత్నమాస్థాతు మహాతి. ౨౦

టీక॥ భవాన్ = నీవు; సేంశ్రేషు = ఇంద్రునితోగూడిన; దేవేషు = దేవతలయందు; యత్నం = ప్రయత్నమును; ఆస్థాతుం = పొందుటకు; అహాతి = తగుదువు.

దేవేంద్రునితోగూడ, దేవతలదిరించివచ్చినస్వధు, నీవువారలనువధింపందగుదువు, కాని, నీకుదూతయగునీవానరుంజంభుటయు క్తముకాదు. అని, తాత్పర్యము.

అస్మి స్వినశ్చై నహి దూత మన్యం
పశ్యామి యస్తా నరరాజపుత్రా
యుద్ధాయ యుద్ధప్రియ దుర్వీణితా
శుద్ధోజయే ద్దీఘపథావరుద్ధా. ౨౧

టీక॥ యుద్ధప్రియ = యుద్ధమిష్ట్రయముగాగలరావణుడా! అస్మిన్ = ఈ

౧౧౫

౧౧౫

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౨

వానరుడు; వినశ్చే = నశింపఁగా; యం =
 ఎవ్వఁడు; మర్విసితౌ = గర్వితులును; దీర్ఘ
 పథావరుద్ధౌ = దీర్ఘమయినమాగఁ
 ముచేనక్షగింపఁబడినవారునగు; తౌ =
 ఆ; సర రాజపుత్రౌ = మనుష్యులకుఁబ్ర
 భువై నదశరభుఁకొడుకులయిన రామ
 లక్ష్మణులను; యుద్ధాఁశు = యుద్ధము
 కొఱకు; ఉద్యోజయేత్ = ప్రయత్నించు
 నట్లుచేయునో; తం = అట్టి; అన్యం =

మఱియొక్కని; నపశ్యామి = చూడను.
 యుద్ధప్రియుండవగు రావణుడా!
 ఇతండు , చంపఁబడునేని, గవితులు
 సుబహుదూరస్థులునగు , రామలక్ష్మ
 ణులను, ఇచ్చటికివచ్చి, నీతోఁబోరునట్లు
 సేయఁజాలునట్టివాఁడు , మఱియొ
 క్కండుండునట్లు , నాకుఁదోచలేదు.
 అని, తాత్పర్యము.

పరాక్రమోత్సాహమనస్స్విసాచ

సురాసురాణామపి దుర్జయేన

త్వయా మనోనందన వైర్యతానాం

యుద్ధాయతి నాశయితం న యుక్తా. ౨౩

టిక|| వైర్యతానాం = రాక్షసులయొక్క;
 మనోనందన = మనసునుసంతోషిం
 పఁజేయునట్టిరావణుడా! పరాక్రమో
 త్సాహమనస్స్విసాచ = పరాక్రమము
 సుత్సాహమును ధైర్యమునుగల; సురా
 సురాణామపి = దేవతలకునసురులకునై
 నను; దుర్జయేన = జయింపనలిగిగాని
 వాఁడవగు; త్వయా = నీచేత; యుద్ధా
 యతిః = యుద్ధమురాక; నాశయితం =

నశింపఁజేయుటకు; నయుక్తా = తగినది
 కాదు.
 రాక్షసులకుసంతోషంబుగల్గించున
 ట్టిరావణుడా! పరాక్రమంబునుత్సా
 హంబును ధైర్యంబునుగలదేవాసురులైన
 నునిన్ను జెనకంజాలరు; అట్టిసేపు, యు
 ధంబురాసుండఁగా, దానింబోగొట్టు
 కొనఁగూడదు. అని, తాత్పర్యము.

హితాశ్చ సూరాశ్చ సమాహితాశ్చ

కులేషు జాతాశ్చ మహాగుణేషు

మనస్విర శ్శస్త్రభృతాం వరిష్ఠాః

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౩

స ౫౨

కోట్కగతస్తే సుభృతాశ్చ యోధాః. ౨౪

<p>టీక తే-నీకు; హితాశ్చ=మేలు సేయువారలును; శూరాశ్చ=యుద్ధ మునందుభయములేనివారలును; సమా హితాశ్చ=ఎచ్చరికగలవారలును; మ హాగుణేషు=అధికమయిన గుణములుగ ల; కులేషు=వంశములందు; జాతాశ్చ= పుట్టినవారలును; మనస్వీనః=మంచి మనస్సుగలవారలును; శస్త్రభృతాం= ఆయుధముదాల్చువారిలోపల; పరి ష్టాః=ఉత్తములును; సుభృతాశ్చ=చ క్క-గాఁ బోషింపఁబడినవారలునగు;</p>	<p>యోధాః=భటులు; కోట్కగతః=కో టులకోటులుగా; వశంతే (అధ్యా హృతము)=ఉన్నారు. నీకుమేలుసేయువారలును, శూరు లును, ఎచ్చరికగలవారలును, మహాగు ణంబులుగలవంశంబులంబుట్టినవారలు ను, మంచిమనస్సుగలవారలును, ఆయుధ ధారులలో నుత్తములును జక్క-గాఁ బోషింపఁబడినవారలునగుభటులు, నీ యొద్దఁ, గోటులకోటులుగానున్నారు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

తదేకదేశేన బలస్య తావ

తేచి త్రవా దేశకృతోధియాంతు

తౌ రాజపుత్రౌ వినిగృహ్య మాధౌ

పరేషు తే భావయితుం ప్రభావమ్. ౨౫

<p>టీక తత్=అందువలన; తవ=నీయొక్క- ఆదేశకృతః=ఆజ్ఞనుజేయువారల గు; తే=ప్రసిద్ధులయిన; కేచిత్ తావ త్=కొందఱుమాత్రము; మాధౌ=తె లివిలేసి; తౌ=ఆ; రాజపుత్రౌ=రాజ కొమరులును; వినిగృహ్య=నిగ్రహిం చి; పరేషు=శత్రువులయందు; ప్రభా వం=మహిమను; భావయితుం=తోఁపిం</p>	<p>పఁజేయుటకు; బలస్య=సైన్యముయొక్క- ఏకదేశేన(సహ)=ఒకభాగము తోఁగూడ; అధియాంతు=యుద్ధమున కుఁబోవుదురుగాక. అందువలన, నీయాజ్ఞచేఁగొంద ఱుశూరులు, కొంతసైన్యముం గూడి, పోయి, మూఢులగు, నారాజకొమా రులయిన రామలక్ష్మణులను నిగ్రహిం</p>
---	--

చి, శత్రువులకు, దమప్రభావంబుచూఁ జూనకుండెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
పుదురుగాక. అని, విభిషణండు, రావ

నిశాచరాణా మధిపా నుజస్య
విభీషణస్యో త్తమవాక్య మిష్టమ్
జగ్రాహ బుద్ధ్యా సురలోక శత్రు
మహాబలో రాక్షసరాజ ముఖ్యః. ౨౬

టీక॥ నిశాచరాణాం = రాక్షసులకు; అధిపః = ప్రభుండును; సురలోక శత్రుః = దేవసమూహమునకు శత్రును; మహాబలః = అధికమయిన బలముగలవాఁడును; రాక్షసరాజముఖ్యః = రాక్షసరాజులలో నుత్తముండునగురావణుండు; అని, విభిషణవాక్యమును; అని, విభిషణునియొక్క; ఇష్టం = ప్రయోగించెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాపేక్ష, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికాండే,

సుందరకాండే, ద్విపంచాశస్సగళః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండద్విపంచాశస్సగళాః,

ముగిసినది.

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౧౧

స ౫౩

(౫౭)

త్రిపంచాశసగళప్రారంభః.

తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా దశగ్రీవో మహాబలిః
దేశకాలహితం వాక్యం భ్రాతృ రుత్తర మబ్రవీత్.

మహాబలిః = అధికమయినబలము	బదులయినవాక్యం=మాటను; అబ్రవీ
గల; దశగ్రీవః = పదికంఠములుగలవా	త్ = చెప్పెను.
వణుడు; తస్య = ఆ; భ్రాతృః = తమ్ము	మహాబలిండగురాజుండు, త
డగుపిభీషణుని యొక్కతల్లి = ఆ; వ	మ్ముండగు పిభీషణునిమాటనవిని, దేశ
చనం = మాటను; శ్రుత్వా = విని; దేశ	కాలంబులకుండగునట్లు, ఈప్రకారము
కాలహితం = దేశమునకును కాల	గా, బదులు చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
మునకును సరియైన ; ఉత్తరం =	

సమ్యగుక్తంహి భవతా దూతవధ్యో విగ్రహితా
అవశ్యంతు వధా దన్యః క్రియతా మన్య నిగ్రహః. ౨

టిక భవతా = నీచేత ; దూతవ	ఇతరవయిన, నిగ్రహః = దండము; క్రి
ధ్యో = దూతయొక్కచంపుట; విగర్హితా	యతాం = చేయబడుగాక.
తా = నిందింపబడినది. ఇతి (అధ్య	సీవుచక్కగాఁజెప్పినావు ; దూ
హృతము) = అని; సమ్యక్ = చక్కగా;	తలంపుటనింద్యమగుటవాస్తవమే; ఇత
ఉక్తంహి = చెప్పబడినదిగా ! అవ	నికవశ్యము, మఱియొక్కడు, నిధింపవ
శ్యంతు = అవశ్యముగానే- అన్య = వీ	లయును. అని, తాత్పర్యము.
నిక; వధాత్ = చంపుటకన్న; అన్యః =	

కపీనాం కిల లాంగూల విష్టం భవతి భూషణమ్
త దన్య దీప్యతాం శీఘ్రం తేన దగ్ధేన గచ్ఛతు. ౩

టిక|| కపీనాం = కోతులకు ; లాంగూలం = తోక; విష్టం = వెయ్యెన; భూ

పగుం=అలంకారము; భవతికిల=అగుచున్నదిగాదా! అస్య=ఇతనియొక్క; తత్=ఆతోడక; దీప్యతాం=దహింపఁబడుంగాక. దీప్తన=దహింపఁబడిన; తేన=ఆతోడతోడగచ్ఛతు=పోవుంగాక.

కోతులకుఁ, దోడక, ప్రియమయినయలంకారముగాదా! ఇతనితోడను దహింపుడు; ఇకండు, దగ్ధమయిన తోడకతోడబోవుంగాక. అని, తాత్పర్యము.

తతః పశ్య త్వమం దీన మంగవైరూప్యకర్షితమ్
సమిత్రజ్ఞాతయ స్సర్వే బాంధవా స్సనుహృజ్జనాః. ౪

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; సమిత్రజ్ఞాతయః= ఆప్తులతోనుదాయాదులతోనుం గూడినవారలును; సనుహృజ్జనాః=సమనుభిదుఃఖులగువారలతోగూడినవారలునగు; బాంధవాః=బంధువులు; సర్వే= అందఱును; అంగవైరూప్యకర్షితం=అంగవికారముచేఁగృశింపజేయుఁబడినవాండును; దీనం=దుఃఖితుం

డునగు; ఇమం=ఇతని; పశ్యంతు=చూతురుగాక. అంత, నితని, యాప్తులునుదాయాదులునున్నేహితులును బాంధవులునందఱును, అంగవికృతినొందిపరమదుఃఖితుండైయున్నయితనిం, జూతురుగాక. అని, రావణుండువిభీషణునితోడజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

అజ్ఞాపయ దాక్షసేంద్రః పురం సర్వం సచశ్వరమ్
లాంగూలేన ప్రదీప్తేన రక్షోభిః పరిణీయతామ్. ౫

టీక॥ రాక్షసేంద్రః= రాక్షసులకుఁ బ్రభుండగురావణుండు; ప్రదీప్తేన=దహింపఁబడిన; లాంగూలేన= తోడకతోడ; యుక్తం(అధ్యాహృతము)= గూడిన; హనుమాఁ(అధ్యాహృతము)= హనుమంతుండు; రక్షోభిః=రాక్షసులచేత; సచశ్వరం= చతుష్పథములతోగూడిన;

పురం=పట్టణమును; సర్వం=అంతయును; పరిణీయతాం=త్రిప్పఁబడుంగాక. ఇతి(అధ్యాహృతము)= అని; అజ్ఞాపయత్=అనతిచ్చెను. రాక్షసేశ్వరుండగు రావణుండు, “ఈహనుమంతుని తోడకంగాల్చి, అది మండుచుండఁగా, నితనిఁ, చతుష్పథంబు

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౦౦౧

స ౫౩

లందును బట్టణంబునందంతయుఁ, ద్రిష్టం
దు." అని, యాజ్ఞాపించెను.

అని, తాత్పర్యము.

తస్య త ద్వచనం శ్రుత్వా రాక్షసాః కోపకర్మితాః
వేష్టయంతిన్త లాంగూలం జీడైః కార్పాసకైః పటైః. ౬

టీక॥ రాక్షసాః=రాక్షసులు ; త=స్త్రుములచేత; లాంగూలం= తోడను;
స్య=ఆరావణుని; తల్=ఆ ; వచనం= వేష్టయంతిన్త=చుట్టిరి.
మాటను; శ్రుత్వా=విని ; కోపకర్మితాః రాక్షసులు, రావణునాజ్ఞనువిని, మ
తాః=కోపముచేఁగ్యశింపఁజేయఁబడిన హాకోపంబునొంది , చినిగిన గుడ్డపేలిక
వారలై; జీడైః=చినిగిన ; కార్పాసకైః లతో, హనుమంతునితోఁకంజుట్టిరి.
కైః=ప్ర త్తితోఁజేయఁబడిన; పటైః=వ అని, తాత్పర్యము.

సంవేష్ట్యమానే లాంగూలే వ్యవధాత మహాకపిః
శుష్క మింధన మాసాద్య వసేష్వివ హుతాశనః. ౭

టీక॥ లాంగూలే= తోడ; సంవేష్ట్య=వధాత=వృద్ధిబొంకెను.
మానే=చుట్టఁబడుచుండఁగా; మహాక అట్లువారలుతనతోడకు గుడ్డపేలిక
పిః=పెద్దకోఁతయగు హనుమంతుఁడు; లంజుట్టుటనుజూచి, హనుమంతుండు,
హుతాశనః= అగ్ని; వసేషు=అడవుల అడవియందెండినకట్టెలకుఁ దగులుకొని
యందు; శుష్కం= ఎండిన; ఇంధనం= నయగ్నిహోమాఁతుండుంబోలె, వృద్ధి
కొయ్యను; ఆసాద్య=వ=పొందివలె; వ్య బొందెను-అని, తాత్పర్యము-

తైలేన పరిషిచ్య థ తేఽగ్నిం తత్రాభ్యపాతయత్

టీక॥ అథ=అటుపిమ్మట; తే=ఆరా అంత, నారాక్షసులు, గుడ్డపేలికలు
క్షసులు; తైలేన=నూనెతో; పరిషిచ్య= చుట్టినతోడను నూనెతోఁడడిపి, నిప్పు
తడిపి; తత్ర=అతోడయందు; అగ్నిం= అంటించిరి. అని, తాత్పర్యము.
నిప్పును; అభ్యపాతయత్=వేసిరి.

లాంగూలేన ప్రదీప్తేన రాక్షసాం స్తా సహితయత్. ౮
రోషానుషకానతీతాత్మా బాహుసూర్యసమానసః

టీక గో(అధ్యాప్య తమ) అహు	యన్న ; లాంగూలేన = తోకచేత ;
నునుంతుడు; రోషాన్వర్ణపరితాత్మా =	రోక్ష = ఆ; రాక్షసాక్ష = రాక్షసులను;
("రోషము, అవర్ణము" అనునవిరెండు	అపాతయత్ = పడగ్రహోసేను.
నుసమానార్థకములయినను, అధిక్యము	అహనునులకుండు, మహాకోపంబు
నుచెలుపుటకై ప్రయోగించబడినవి) అ	న, ముఖంతెట్లుదనంబునొంది, బాల
ధికమయినకోపముచే వ్యాపింపబడిన	సూర్యునివగవించోన, మండుచున్న
మనసుగలవాడై; బాలసూర్యసమాన	తోకనువనినై చి, యారాక్షసులసం
సః = లేతసూర్యునితో సమానమయిన	దశం, నిడగ్రహోసేను.
ముఖముగలవాడై; ప్రదీప్తేన = మండు	అని, తాత్పర్యము.

లాంగూలం సంప్రదీప్తం ద్రుం తస్య హనుమతః. ౯
సహస్రీ బాలవృద్ధాశ్చ జన్మన్తీతా సహసా

టీక నిశాచరాః = రాక్షసులు; ప్రి	చిటకు; జన్మన్తీ = పోయిరి.
తాః = సంతసించినవారై; సహస్రీ	అంత, లకయందలిరాక్షసులు, హ
బాలవృద్ధాశ్చ = స్త్రీలతోనుబాలురతో	నినుంతునివలంబునకు నిష్పదరికొల్పు
మవృద్ధులతోనుంగూడినవారై ; త	అనినెని, సంతోషంబునొంది, స్త్రీలతో
స్యః = ఆ; హనుమతో = హనుమత్తు	నుబాలురతోను వృద్ధులతోనుంగూడ,
యొక్కః; సంప్రదీప్తం = మండుచున్న	దానిజూడఁబోయిరి.
లాంగూలం = తోకను; ద్రిష్టం = చూ	అని, తాత్పర్యము.

స ధూయ స్సంగతైః కూరై రాతనై హారిసత్తమః. ౧౦
నిబద్ధః కృతవా స్వీర స్తతాకాల సదృశీం మతమ్

టీక వీరః = పరాక్రమశాలియ	రోత్తముండయిన హనునుంతుడు ;
గు; సః = ఆ; హరిసత్తమః = వాన	ధూయః = మఱి; సంగతైః = కూడిన;

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౧౦౦౩

స ౫౩

హృదైః=కఠినులగు; రాక్షసైః=రాక్షసులచేత; నిబద్ధః=కట్టబడినవాడై; తతాగ్రలసదృశీం=అసమదామునకుసమానమయిన; మతిః=బుద్ధిని; కృతవాక్=చేసినాడు.

పరాక్రమవంతుండునానరొత్త

ముండునగు, నాహనుమంతుండు, క్రూరులగు రాక్షసులందఱుంజేరి, మఱలంబుబంధింపఁగా, నాకాలంబునకుండుగుడ్లు, ఈప్రకారంబున, నాలోచించెను. అని, తాత్పర్యము.

కామంఖలుఁడ మే శక్తా నిబద్ధస్యాపి రాక్షసాః. ౧౦

చిత్వా మాశాన్ సమత్వేన్య హన్యా మహా మిమాన్ ప్రసః

టీక|| రాక్షసాః=రాక్షసులు; నిబద్ధః=నిబద్ధిరి; ధమాన్=ఈ రాక్షసులను; స్యాపి=బంధించబడినవాడైనవాడు; హన్యాం=చంపుదును. మే=నాయొక్క; పుత్ర నిబద్ధాః=నేనుబంధించినను, రాక్షసులెంతతము)=నిగ్రహించుటయందు; కట్ట=మాత్రమున ముగ్ధుగ హింపంజాలరు; ఈ సమధుకాలు; పకామంఖలు=కామకారు సానంబులంజేరింబుకొని, యుద్ధమించి, గదా! పాశాన్=కత్తియు; చిత్వా=మొక్కపెట్టి, నీ రాక్షసులనందఱంబులను తేంచుకొని; ప్రసః=మఱల; సమత్వేన్యదును. అని, తాత్పర్యము.

యది భద్రం హితాచాభాకాయ చరంతం భత్యకాశాననాత్. ౧౧

బద్ధంత్యే తే దురాత్మానాః సతు మే నివర్తంతి కృతా

టీక|| ఏతే=ఈ; దురాత్మానాః=దుష్టబుద్ధిగల రాక్షసులు; భద్రం=ప్రభువైరి; ప్రతికారము; సతుకృతా=చేయఁబడనేలేదు. మేలనెడుప్రయాజనముకొఱకు; చరంతం=తిరుగుచున్న; మాం(అధ్యాప్యత హితంబుకొఱకు, సంపరించుచున్ననము)=సన్ను; భత్యకాశాననాత్=ప్రభుస్ను, రావణునాజ్ఞ చేబంధింతురేని, దీనివైన రావణునాజ్ఞ వలన బద్ధంతియవలసివలనాకేతమాత్రము ప్రతికా

ముచేసివారలు, కాంజాలరు; ఇదినన్నే | అని, తాత్పర్యము.
మియుఁజేయఁజాలదు-

సర్వేషామేవ పర్యాప్తై రాక్షసానా మహం యధి. ౧౩

టీక|| అహం = నేను; యధి = యుద్ధ | యుద్ధంబున, రాక్షసులకందఱకు,
మునందు; రాక్షసానాం = రాక్షసుల నేనొక్కండనె, చాలుదును.
కు; సర్వేషామేవ = అందఱకునే; పర్యా | అని, తాత్పర్యము.
ప్తః = చాలినవాడను.

కింతు రామస్య ప్రీత్యర్థం విషహిష్యేహ మీదృశమ్
లంకా చారయితవ్యానై పునరేవ భవేదితి. ౧౪

టీక|| కింతు = ఇంకనేమిన్నను ; అ | అయినను, రాముండు! తానే, రా
హం = నేను; రామస్య = రామునియొక్క ; వణంబంపెదననిప్రతిజ్ఞ చేసినాఁడు,
కాఁక; ప్రీత్యర్థం ; సంతోషముకొఱుకు కావున, నట్టిప్రతిజ్ఞాసీద్ధివలనం గలుగు
ను; పునరేవ = మఱలనే; లంకా = లం సంతోషము, రామునకుం గలుగుటకు
కాపట్టణము ; చా రాయితవ్యానై = ను, వీరలునన్ను లంకయంతయుఁ ద్రొప్పి
సంచరింపఁబడవలసినదియు; భవేత్ = దరు, కావున, మఱలలంకయంతయుం
అగును. ఇతి = అనియును; ఈదృశం = జూడవచ్చుననియు, నేనిట్టియవమానం
ఇట్టియవమానమును ; విషహిష్యే = బునుసహించియున్నాను, గాని, వేఱు
సహించెదను. | గాదు. అని, తాత్పర్యము.

రాత్రా నహి సుదృష్టా మే దుఃఖకర్మవిధానతః
అవశ్యమేవ ద్రష్టవ్యా మయా లంకా నిశాక్షయే, ౧౫

టీక|| రాత్రా = రాత్రియందు ; మునురక్షించుట యొక్కచేయుటలో ;
మే = నాకు; లంకా (అధ్యాహృతము) = సుదృష్టా = చక్కఁగా జూడఁబడినది; న
లంక; దుఃఖకర్మవిధానతః = పట్టణ హి = కాదుగదా! అవశ్యమేవ = అవశ్య

ముగానే; మయా = నాచేత; నిశాక్ష
యే = ప్రాతఃకాలమునందు; లంకాం =
లంకాపట్టణము; ద్రష్టవ్యా = చూడఁబడ
వలసినది.

నేను, రాత్రియందు, లంకంజూ

చినాను గావున నగరక్షణసాధనవిశే
షములంజక్కఁగఁజూడలేదుకాబట్టి;
ప్రాతఃకాలంబున, నవశ్యంబుగలం
కంజూడవలయును.

అని, తాత్పర్యము.

కామం బద్ధస్య మే ధూయః పుచ్చస్యో ద్రీపనేనచ
పీడాం కుర్వంతు రక్షాంసి న మే స్తి మనస శ్చృషః. ౧౬

టిక్క||రక్షాంసి = రాక్షసులు; బద్ధ
స్య = కట్టఁబడిన; మే = నాకు; ధూయః =
ఇంకను; కామం = యథేష్టముగా; పుచ్చ
స్య = తోఁకయొక్క; ఉద్రీపనేనచ = ద
సింఁచుటచేతను; పీడాం = పీడను; కుర్వం
తు = చేయుదురుగాక. మే = నాయొ
క్క; మనసః = మనసునకు; శ్చమః = బా
ధ; నా స్తి = లేదు.

ఈ రాక్షసులు, ఇప్పుడునన్ను బంధిం
చియున్నారుగాదా! ఇంకను, యథేష్టం
బుగానాతోఁకనుంజూచి, నన్నుచీడిం
తురుగాక; ఇందువలన, నాకెంతమాత్ర
మునుబాధలేదు. అని, హనుమంతుండు,
మనంబున, నాలోచించెను.

అని, తాత్పర్యము.

తత స్తే సంవృతాకారం సత్త్వవంతం మహాకపిమ్
పరిగృహ్య యయు హృక్ష్మా రాక్షసాః కపికుంజరమ్. ౧౭

టిక్క||తతః = అటుపిమ్మట; తే = ఆ;
రాక్షసాః = రాక్షసులు; సంవృతాకా
రం = గుప్తమయినయాకారముగలవాఁ
డును; సత్త్వవంతం = అధికమయినబల
ముగలవాఁడును; కపికుంజరం = వానర
శ్రేష్ఠుండునగు; మహాకపిం = హనుమం
తుని; పరిగృహ్య = తీసికొని; హృక్ష్మా =

సంతోషించినవారలయి; యయుః = పో
యిరి.

అంత, నారాక్షసులు, సంతృప్తుల
యి, తనయాకారమునుసంకోచపఱచు
కొనియున్నవానరోత్తమండగు హను
మంతుండిసికొనిపోయిరి.

అని, తాత్పర్యము.

౧౦౦౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౩

శంఖభేరినినాదై స్తం ఘోషయంత స్వకమకభిః
రాక్షసాః క్రూరకమాణాః శృరయంతిస్త తాం పురీమ్. ౧౮

టీక॥ క్రూరకమాణాః = క్రూర	తయ్యుతం = ఆహనుమంతుని; చారయం
ములయినచార్యములుగల; రాక్షసాః =	తిస్త = తిట్టిరిగాదా!
రక్క-సులు; శంఖభేరినినాదై = శంఖము	క్రూరకమాణా రాక్షసులు, శంఖంబు
లయొక్కయు భయలయొక్కయు భ్యను	యూడుచు, భేరులువాయించుచు, సింహ
లచేతను; స్వకమకభిః = తమకార్యముల	వాదంబులు సేయుచు, ఘంజంబులుదట్టు
చేతను; ఘోషయంతః = భ్యనింపఁగ	చు, హనుమంతుని, లంకయంతయుండ్ర
యచు; తాం = ఆః పురీం = పట్టణమునంద	గిని. అని, తాత్పర్యము.

అన్వయమాలోచ్యమా సుఖమరింజయః
హనుమాం శృరయమాన రాక్షసానాం వహః పురీమ్. ౧౮

టీక॥ అరింజయః = శత్రువులనడంగడ	హః పురీం = శిష్యవట్టణమునలంకను,
దొక్కిళ్ళున్నహనుమంతునిః : అన్వయ	చారయమాన = తిరిగెను.
భిః = రాక్షసులచేత; అన్వయమానః =	శత్రువులనడంగడదొక్కరిం జాలిన
వెంటికింబడుచున్నవాడై; సుఖం =	హనుమంతుండు, రాక్షసులుతన్నవెం
లినాయానముగా; ఇయమా = పోయె	బడిరిన, సుఖంబునంబోవుచు, నాలం
ను. హనుమాన్ = హనుమంతుండు;	కావట్టణమంతయుసంచరించెను.
రాక్షసానాం = రాక్షసులగుక్కరి; మ	అని, తాత్పర్యము.

తథా పశ్య త్వమానాని విచిత్రాణి మహాకపిః
సంప్రతాక్ ధూమిభాగాంశ్చ సువిభక్తాంశ్చ చత్వరాక్. ౨౦

టీక॥ అథ = అట్లుపిమ్మట; మహాకపిః =	రాని = విమానములను; సంప్రతాక్ =
పెద్దకోతియమహామంతుండు; వి	మాయబడిన ; ధూమిభాగాంశ్చ =
చిత్రాణి = నానావిధములయిన; విమా	ధూప్రదేశములను ; సువిభక్తాక్ =

చక్క-గా నేర్పఱుపబడిన; చత్వరాంబులు, భూమి నుండలి యాయుధాదు
శ్చ= ముంగిళ్లును; అపశ్యత్=చూచెను. బుంజరహస్యప్రకేతంబులను, జక్క-
అంతహనుమంతుండు, నానావిగా నేర్పఱుపబడియున్న చత్వరంబుల
ధంబులగువిమానంబులను సంప్రదించునుంబూచెను. అని, తాత్పర్యము.

వీధీశ్చ గృహసంబాధాః కపి శృంగాటకాః చ
తథా రథోపరథ్యాశ్చ తద్దైవ గృహకాంతరాత్. ౨౦
గృహంశ్చ మేఘసంకాశాత్ దదర్శ వేవనాత్మజః

టీక|| పవనాత్మజః= వాయుదేవుఁడు తోనహంశములును; గృహంశ్చ= ఇం
కుమారుండగు; కపిః= మానవమంతుండును; దదర్శ= చూచెను,
దు; గృహసంబాధాః= ఇండ్లతోనెండిన; వాయుదేవుఁడు కుమారుండగు మాన
వీధీశ్చ= వీధులను; శృంగాటకాః చ= చతురంబు, ఇండ్లతోనెండిన వీధులను,
దుకములను; తథా= అట్లు; రథోపరథ్యాశ్చ= రథములను, అంతములను, రా
థ్యాశ్చ= రాజమాగళంబులను; తద్దైవ= దేవతలను; గృహకాంతరాత్= గృహములను, రా
ధులను; తద్దైవ= అట్లే; గృహకాంతరాత్= గృహములను, రాజమాగళంబులను, రా
రాత్= చిన్నయిండ్లను, విమానములను; మేఘసంకాశాత్= మేఘంబులను; దదర్శ= చూచెను, అని, తాత్పర్యము.

చత్వరేషు చతుషేకేషు రాజమాగళే తద్దైవతః ౨౧
ఘోషయంతి కపిం సర్వే చారీకృతి రాక్షసాః

టీక|| రాక్షసాః=రాక్షసులు ; స గువాచప్రభః ఘోషయంతి=జటవీరి-
దేవే=అందఱును; చత్వరేషు= నాలుగు లొక్కటొక్కట, చతురములు; దును జ
మాగళములు గలయు స్థలములందు మోస్త్రంబువంటివములందును, రాజమా
ను; చతుషేకేషు= చతుస్తంభముంటు పగలంబులందును, రాక్షసులు మానవం
ములయందును; తద్దైవ= అట్లే ; రాజ సుని, చారుంజని, ప్రకటించుచుం బోయి
మాగళ= రాజమాగళము నందును; రి. అని, తాత్పర్యము.
కపిం=మానవమంతుని; చారీకృతి= వేర

గం०౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౩

స్త్రీబాలవృద్ధా నిజఃశ్చ స్తత్రతత్ర కుతూహలాత్. ౨౩
తం ప్రదీపితలాంగూలం హనుమంతం దిదృక్షవః

టీకా త్రత్రత్ర=అచ్చటచ్చట; స్త్రీ	వారలయి;నిజఃశ్చ=వెడలిరి.
బాలవృద్ధా=స్త్రీలునుబాలురును వృ	అచ్చటచ్చటస్త్రీలునుబాలురునువృ
ద్ధులును;కుతూహలాత్ = కోరిక-వల	ద్ధులును, గౌతుకంబున, ముండుబున్న
న;ప్రదీపితలాంగూలం=దహింపఁబడిన	తోరకతోరగూడినహనుమంతుంజూచుట
తోరకగల;తం=ఆ;హనుమంతం= హ	కై, ఇండ్లనుండి, వెడలిరి.
నుమంతుని;దిదృక్షవః = చూడఁగోరిన	అని, తాత్పర్యము.

దీప్యమానే తత స్తస్య లాంగూలాగ్రే హనుమతః. ౨౪
రాక్షస్య స్తా విరూపాక్ష్య శ్శంసుదేవ్యా న్నదప్రియమ్

టీక తతః=అటుపిమ్మట; తస్య=	దేవ్యాః = సీతాదేవికి;శంసుః (శకం
ఆ; హనుమతః = హనుమంతునియొ	నుః)=దెప్పిరి.
క్క-; లాంగూలాగ్రే=తోరకొన; దీప్య	అంత, హనుమంతునితోరకకు రాక్ష
మానే= వెలిగింపఁబడుచుండఁగా;వి	సులు నిప్పుముట్టించినపిమ్మట వికృతం
రూపాక్ష్యః= వికృతములయినకండ్లుగ	బులగుకండ్లుగల యారాక్షసస్త్రీలు,
ల; తాః=ఆ;రాక్షస్యః= రాక్షసస్త్రీ	ఆదుఃఖవారతను, సీతాదేవికి, జెప్పిరి.
ల;తత్=ఆ; అప్రియం=దుఃఖమును,	అని, తాత్పర్యము.

య స్త్వయా కృతసంవాద స్సీతే తామ్రముఖః కపిః. ౨౫
లాంగూలేన ప్రదీప్తేన స ఏష పరిణీయతే

టీక సీతే=సీతాదేవి! యః=ఏ;	గలవాఁడో;స=అట్టి; ఏషః = ఈవాన
తామ్రముఖః = ఎఱ్ఱనిముఖముగల;క	రుండు;ప్రదీప్తేన=మండిన; లాంగూలే
పిః=వానిరుండు; స్త్వయా=నీతో; కృ	న=తోరకతో; పరిణీయతే= త్రిప్పఁ
తసంవాదః=చేయఁబడినమాటలాడుట	బడుచున్నాఁడు.

సీతా! ఇంతకుముందునీతోనెవ్వం తని, నూరంతయుఁద్రిప్పచున్నారు. అ
దు, మాటలాడిపోయినాఁడో; ఇప్పుడు ని, రాత్నసస్త్రిలుసీతకుం, జెప్పిరి.
ఆవానరునితోఁగకునిప్పుముట్టించి, య అని, తాత్పర్యము.

శ్రీశ్యా తద్వచనం కూర్ మాత్మాపహరణోపమమ్. ౨౬
చై దేవీ శోకసంతప్తా హుతాశన ముపాగమత్

టీక॥ చై దేవీ=సీత; కూర్=భ బడినదై; హుతాశనం=అగ్నిహోత్రు
యంకరమయిన ; ఆత్మాపహరణోప ని; ఉపాగమత్=ఉపాసించెను.
మం=ప్రాణంబులయపహరించుటతోఁ సీతాదేవి , కూర్=బగునామాట
బోలి-గల; తత్=ఆ; వచనం= మా నువిని, తనప్రాణంబులనపహరించినట్లు
టను; శ్రుత్యా=విని; శోకసంతప్తా= పరమదుఃఖంబునొంది, యగ్నిహోత్రు
దుఃఖముదేమికి-లియుఁ దపింపఁజేయఁ నుపాసించెను. అని, తాత్పర్యము,

మంగళాభిముఖే తస్య సా తదా౭సీ న్మహాకపిః. ౨౭

టీక॥ సా=అసీతాదేవి; తదా=అ అయినది.
ప్పుడు; తస్య=ఆ; మహాకపిః= పెద్ద అప్పు, డాసీతాదేవి , యాహను
కోఁతియైనహనుమంతునకు ; మంగ మంతునకు, మంగళంబొనగూపఁగో
ళాభిముఖే= మంగళమునకైదురైనది , రినది. అని, తాత్పర్యము.
మంగళముగలిగింపఁగోరునది; అసీత్=

ఉపతస్థే విశాలాక్షీ ప్రయతా హవ్యవాహనమ్

టీక॥ విశాలాక్షీ= వెడల్పులయిన విశాలంబులగునేత్రంబులుగలసీతా
కండ్లుగలసీతాదేవి; ప్రయతా=పరిశు దేవి, పరిశుద్ధంబగుమనంబుననగ్నిహో
ద్ధురాలై; హవ్యవాహనం = అగ్ని త్రునుపాసించినది.
హోత్రుని; ఉపతస్థే= ఉపాసించి అని, తాత్పర్యము.
నది.

యద్యస్తి పతిశుక్రామో యద్యస్తి చరితంతపః. ౨౮
యదిచాస్త్యై కపత్వీత్వం శీతో భవ హనుమతః

టిక॥ పతిశుక్రామో = పతిశేవ ; అ	వాఁడవు; భవ = అగుము.
స్తియది = ఉండునేని; చరితం = చేయఁబ	నేనుబలిసేవచేసియుందునేని , త
దిన; తపః = తపస్సు; అ స్తియది = ఉం	పంచాచరించియుందునేని , నాకుఁబా
డునేని; ఏకపత్నీత్వంచ = ప్రాతివ్రత్య	తివ్రత్యంబుగలచేని , హనుమంతునకుఁ
మును; అ స్తియది = ఉండునేని; హను	జల్లగానుండుము. అని, తాత్పర్యము.
మతః = హనుమంతునకు; శీతః = చల్లని	

యది కించిదనుక్రోశ స్తస్య మయ్యస్తి ధీమతః.
యదివా భాగ్యశేమో మే శీతో భవ హనుమతః

టిక॥ ధీమతః = అధికమైనబుద్ధిగల ;	చల్లనివాఁడవు; భవ = అగుము.
తస్య = ఆరామునకు; మయి = నాయం	బుద్ధిమంతుండగు రామునకు , నా
దు; కించిదనుక్రోశః = కొంచెముదయ;	యంచేమైనఁ గొంచెముదయ యుండు
అ స్తి(అధ్యాహృతము) యది = ఉం	నేని, సేవింకమీదఁగొంచెమైనను భాగ్య
డునేని; మే = నాకు; భాగ్యశేమోవా =	ముఁబొందవలసియుండునేని , హను
భాగ్యముయొక్కమిగతయైనను; అ	మంతునకుఁజల్లఁగానుండుము.
స్తి(అధ్యాహృతము)యది = ఉండునేని;	అని, తాత్పర్యము.
హనుమతః = హనుమంతునకు; శీతః =	

యది మాం వృత్తసంపన్నం తత్సమాగమలాలసామ్. ౩౦
స విజానాతి ధమాత్తా శీతో భవ హనుమతః

టిక॥ ధమాత్తా = ధమకబుద్ధిగ	లాలసాం = ఆరామునితోఁగూడుటయం
ల సః = ఆరాముండు; మాం = నన్ను ;	దధికేచ్ఛగలదానిఁగాను ; విజానాతి
వృత్తసంపన్నం = మంచియాచారము	యది = ఎఱుంగునేని; హనుమతః =
తోఁగూడినదానిఁగాను; తత్సమాగమ	హనుమంతునకు; శీతః = చల్లనివాఁడవు;

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౦౧౧

స ౫౩

భవ=అగుము.

నేను, బాతివ్రత్యంబువదల కున్నాననియు, రామునింబొందవలెననియేవగచుచున్నాననియు, ధర్మాత్ముండగు

రాముండు, తలంచియుండునేని, హనుమంతునకుఁజల్లఁగానుండుము. అని, తాత్పర్యము.

యదిమాం తారయేదార్య స్సుగ్రీవ సృత్యసంగరః. ౩౧
అస్మా ద్దుఃఖాంబుసంరోధా చ్చీతో భవ హనూమతః

టిక॥అర్యః=పూజ్యుండును ; సత్యసంగరః=అబద్ధముకాని ప్రతిజ్ఞగలవాఁడునగు; సుగ్రీవః=సుగ్రీవుఁడు; అస్మాత్=ఈ; దుఃఖాంబుసంరోధాత్=దుఃఖసముద్రముననుండి; మాం=నన్ను ; తారయేద్యది = దాఁటించు నేని; హనూమతః=హనుమంతునకు; శీతః =

చల్లనివాఁడవు; భవ=అగుము. పూజ్యుండును సత్యప్రతిజ్ఞుండునగు సుగ్రీవుండు, నాకిప్పుడు గలిగియున్న దుఃఖంబుపోఁగొట్టునేని, నీవు, హనుమంతునకుఁ జల్లఁగానుండుము. అని, నీ తాదేవి, యగ్నిహోత్రునిం బ్రాథికం చినది. అని, తాత్పర్యము.

తత స్తీర్ణా చిశ రవ్యగ్రః ప్రదక్షిణశిఖో నలిః. ౩౨
జజ్వల మృగశాబాహ్యై శ్శంసన్నివ శివం కపేః

టిక॥తతః=అటుపిమ్మట; అనలిః=అగ్నిహోత్రుఁడు; మృగశాబాహ్యైః=జింకపిల్లయొక్క-కండ్లవంటికండ్లుగలసీతాదేవికి; కపేః=హనుమంతునియొక్క; శివం=మేలును; శంసన్నివ=చెప్పవాఁడువలెఁబ్రీత్యర్చిః=తీర్థములయినమంటలుగలవాఁడై, యధికములయినమంటలుగలవాఁడై, యాడుట; అవ్యగ్రః = ఏమటు

పాటులేనివాఁడై; ప్రదక్షిణశిఖః=ప్రదక్షిణజ్వాలలుగలవాఁడై; జజ్వల=జ్వలించెను. అంత, హనుమంతునితోఁకయందలి యగ్నిహోత్రుండు, నీతకు, హనుమంతునకుభయంబులేదని తెల్పుచుండత్తఱుంబున, సధికంబులగు ప్రదక్షిణజ్వాలలతో, జ్వలించెను. అని, తాత్పర్యము.

హనుమజ్జనక శ్చాపి భ్రచ్చా నలయుతో నిలిః. ౩౩

౧౦౧౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౩

వవా స్వాస్థ్యకరో దేవ్యాః ప్రాశేయానిలశీతళః

టిక॥హనుమజ్జనకః=హనుమంతుని	డై;వవా=వీచెను.
తండ్రియును;పుచ్చానలయుతః=తోక	హనుమంతునితోకయందలియగ్ని
యందలి యగ్నిహోత్రముతోఁగూడిన	హోత్రముతోనున్న, యతనితండ్రియ
వాఁడునగు;అనిలశ్చాపి= వాయువును;	గువాయు దేవుండును, సీతాదేవికి నెమ్మ
ప్రాశేయానిలశీతళః=మంచుగాలివలె	దిగలుగుటకై, మంచుగాలివలె జల్ల
జల్లనివాడై; దేవ్యాః = సీతాదేవికి;	గా,వీచెను. అని, తాత్పర్యము.
స్వాస్థ్యకరః = నెమ్మదిసేయువాఁ	

దహ్యమానే చ లాంగూలే చింతయామాస వానరః. ౩౪

టిక॥లాంగూలే=తోక; దహ్యమా	అట్లు, తనతోకదహింపఁబడుచుం
నే=దహింపఁబడుచుండఁగా; వానర	డుటంజూచి, హనుమంతుండిట్లని, చిం
శ్చ=హనుమంతుండును; చింతయామా	తించెను. అని, తాత్పర్యము.
స=ఆలోచించెను.	

ప్రదీప్తిర్నిరయం కస్తాన్న మాం దహతి సర్వతః

టిక॥అయం=ఈ; ప్రదీప్తిః=మండుచు	నాతోకయందు, నిప్పు, మండుచు
న్న; అగ్నిః=నిప్పు; కస్తాత్=ఎందువలన;	న్నది; ఇది, నన్నంతటను దహింపకున్న
మాం=నన్ను; సర్వతః=అంతటను; న	దేల? అని, తాత్పర్యము.
దహతి=కాల్చుచు?	

దృశ్యతే చ మహాజ్వాలః కరోతి న చ మేరుజమ్. ౩౫

టిక॥అయం (అధ్యాహృతము) =	బాధనుం గూడ ; నకరోతి = శేయ
ఈనిప్పు; మహాజ్వాలశ్చ=అధికములయి	కున్నది.
నమంటలుగలిదిగాను; దృశ్యతే=చూ	ఈనిప్పు, పెనుమంటలుగల్గియున్న
డఁబడుచున్నది. మే=నాకు; రుజంబ=	ది; అయినను, నాకుఁ గొంచెమయిన

ను, బాధగల్గింపకున్నది! అని, తాత్పర్యము.

శిశిరస్యే వ సంపాతో లాంగూలాగ్రే ప్రతిష్ఠితః

టీక॥ అయం (అధ్యాపూతము) = ఈయగ్నిహోత్రము, నావాలాగ్ర	ఈయగ్నిహోత్రము, నావాలాగ్ర
ఈయగ్నిహోత్రము; శిశిరస్యః చల్లని	మునందు, జల్లనిదగుచందనము మొద
పదార్థముయొక్క; సంపాతభవః స	లగువానిసమూహముంబోలె, జల్లఁగా
మూహమువలె; లాంగూలాగ్రే=తో	నున్నది. దీనికేమికారణము?
కకొనయందు; ప్రతిష్ఠితః=ఉన్నది.	అని, తాత్పర్యము.

అథవా త దిదం వ్యక్తం య ద్భవం శ్లవతా మయా. ౩౬

రామప్రభావా దాశ్చర్యం పర్వత స్ఫురితాం పతా

టీక॥ అథవా=అటుకాదేని; యత్ = అటుకాదేని, దీనికిఁ గారణమిప్పుడు	అటుకాదేని, దీనికిఁ గారణమిప్పుడు
ఎందువలన; శ్లవతా=దాఁటుచున్న; మ	స్పష్టమయినది; నేనుసముద్రంబు దాఁ
యా=నాచేత ; రామప్రభావాత్ = టునప్పుడు, సముద్రంబులో నాశ్చర్యం	టునప్పుడు, సముద్రంబులో నాశ్చర్యం
రామునిప్రభావమువలన; సురితాం= బుగానొక్కపర్వతంబుఁ జూచితిని గ	బుగానొక్కపర్వతంబుఁ జూచితిని గ
నదులకు; పతా=ప్రభువైన సముద్ర	దా! అందుకు రాముని ప్రభావమేగదా
మునందు; పర్వతః= కొండయనెడు;	కారణము! అందువలన, నిప్పుడు నాకు
అశ్చర్యం=అశ్చర్యము; దృష్టః=చూడఁ	నిప్పుచల్లఁగా నుండుటకును, రామునిప్ర
బడినదో; తత్=అందువలన ; ఇదం= భావమేకారణము. అని, తాత్పర్యము.	భావమేకారణము. అని, తాత్పర్యము.
ఇది; వ్యక్తం=స్పష్టము.	

యది తావత్సముద్రస్య మైనాకస్యచ ధీమతః. ౩౭

రామాథం సంభ్రమ స్తద్భ కిం మగ్ని నౌకరివ్యతి

టీక॥ సముద్రస్య తావత్ = సముద్రమున	స్యచ = మైనాకపర్వతమునకును; రా
కును; ధీమతః= మంచిబుద్ధిగల; మైనాక	మాథం=రామునికొఱకు; తద్భక్ =

<p>అట్టి; సంభ్రామోయది=త్వరగల్గునని; మైనాకుండును, రామునకు మేలుసేయ అగ్ని: = అగ్ని హోత్రుండు; సంభ్రా కలెనని, యంతదూరముత్వరపడినాకు మం(అధ్యాహృతము)-త్వరను; కిం- గదా! ఇంక, నగ్ని హోత్రుండుమాత్ర ఎందుకు; పకః పవ్యతి=చేయఁడు? ము, రామునకు మేలుసేయ నేలయత్నిం సముద్రుండునుబుద్ధిమంతుండునగు పఁడు? అని, తాత్పర్యము.</p>	
---	--

సీతాయా శ్వానృశంస్యేన తేజసా రాఘవస్య చ. ౩౮
 పితృశ్చ మమ సఖ్యేన న మాం దమాతి పావకః

<p>టిక సీతాయాః = సీతా చేవియొక్క; అన్యశంస్యేనచ=దయచేతను; రా ఘవస్య=రామునియొక్క; తేజసాచ= ప్రభావముచేతను; మమ=నాయొక్క; పితృః = తండ్రియైనవాయు చేవుని యొక్క; సఖ్యేనచ=చెలిమిచేతను; పా వకః=అగ్ని హోత్రుండు; మాం= న</p>	<p>న్న; నదహతి=దహింపకున్నాఁడు. సీతా చేవిదయవలనను, రామునిప్ర భావంబువలనను, నాతండ్రియగు వా యు చేవునకితండు స్నేహితుండగుటవ లనను, ఈయగ్ని హోత్రుండునన్నద హింపకున్నాఁడు. అని, హనుమంతుం డు, చింతించెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

ధూయ స్స చింతయామాస ముషూతకం కపికుంజరః. ౩౯

<p>టిక నః=ఆ; కపికుంజరః = వానర శ్రేష్ఠుండగు హనుమంతుండు ; ధూ యః=మఱియు; ముషూతకం=కొంచె ముసేపు; చింతయామాస=ఆలోచిం చెను.</p>	<p>వానరోత్తముండగు, నాహనుమం తుండు, మఱియు, నాపైఁజేయవలసినకా ర్యమునుగుఱించి, కొంచెముసేపాలో చించెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

ఉత్పపాతాథ వేగేన ననాదచ మహాకపిః

<p>టిక అథ = అటుపిమ్మట; మహాక పిః = పెద్దకోతియైనహనుమంతుం</p>	<p>డు; వేగేన=వేగముచేత; ఉత్పపాత=ఎ గిరిను; ననాదచ=అఱచెను.</p>
--	---

శ్రీమద్రామానుజము * సుందర కాండము. ౧౦౧౫

౫౩

అంతఃపానుమంతుండు, వేగంబున అని, తాత్పర్యము.
అగిరి, సింహనాదముజేసెను.

పురద్వారం తల శ్రీమాన్ శైలశృంగమిహో న్నతమ్. ౪౦
విభక్తరక్షస్సంబాధ మాససాదా నిలాత్మజః

టీక|| తలః = అటుపిమ్మట; శ్రీ = దియునగు; పురద్వారం = పట్టణద్వార
మాన్ = కాంతిమంతుండగు; అనిలాత్మ మును; అససాదా = పొందెను.
జః = వాయుజేవునికొడుకయిన హను అంతః, శ్రీమంతుండగు హనుమంతుం
మంతుండు; ఉన్నతం = పొడవైన; శైల డు, పర్వతశీఖరంబుంబోలెనున్నతంబు
శృంగమిహో (స్థితం) = పర్వతశీఖరమువ ను రాక్షససంచారంబులేనిదియునగు ప
లెనున్నదియును ; విభక్తరక్షస్సంబా ట్టణద్వారంబుంజేసెను.
ధం = పోయిన రాక్షసులసంచారముగల అని, తాత్పర్యము.

స భూత్వా శైలసంకాశః క్షణేన పున రాత్తవాన్. ౪౧
హ్రస్వతాం పరమాం ప్రాప్తా బంధనాన్య వశాతయత్

టీక|| శైలసంకాశః = పర్వతముతో త్వా = అయి; బంధనాని = కట్టులను; అవ
సమానుడను; అత్తవాన్ = అధికమ శాతయత్ = వదలించుకొనెను.
యిన ధైర్యముగలవాడనుగూడః = అ పర్వతాకారుండునుమహాధైర్యశా
హనుమంతుండః; పునః = మఱి; క్షణే లియునగునా హనుమంతుండు, క్షణంబు
న = క్షణముజేత; పరమాం = మిక్కిలి- న, మిక్కిలి-లియుంజిన్నరూపము వహిం
యధికమయిన; హ్రస్వతాం = పొట్టియ చి, బంధంబులన్నియువదలించుకొనెను.
గుటను; ప్రాప్తః = పొందినవాడు; భూ అని, తాత్పర్యము.

విముక్త్యా భవచ్ఛ్రీమాన్ పునః పర్వత సన్నిధిః. ౪౨
ఏకమాణశ్చ దద్యతే పరిఘం తో రణాశ్రితమ్

టీక|| శ్రీమాన్ = కాంతిమంతుండగు హనుమంతుడు; విముక్తశ్చ = విడు

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౩

వఁబడినవాఁడైనంతనె ; పునః=మఱల ;	శ్రీమంతుండగుహనుమంతుండు, బం
పర్వతసన్నిభః= కొండతోఁబోల్చి-గల	ధంబులు వదలించుకొన్నంతనె, మఱలఁ
వాఁడు; అభవత్= ఆయెను. వీక్షమా	బర్వతాకారంబువహించి, నలుదిక్కు
ణశ్చ=చూచుచును; తోరణాశ్రితం=	లంబించి, బహిర్ద్వారంబునవేసియు
బహిర్ద్వారమునొందిన; పరిఘం=	న్ననొక్కయినుపగుదియంగనెను.
ఇనుపగుదియను ; దద్యశే=చూచెను.	అని, తాత్పర్యము.

స తం గృహ్య మహాబాహుః కాలాయసపరిష్కృతమ్. ౪౩
రక్షిణస్తాన్ పునస్సర్వాన్ సూదయామాస మారుతిః

టీక!! మహాబాహుః= పెద్దచేతులు	లను; సర్వాన్= అందఱను; సూదయా
గల; సః=ఆ, మారుతిః=వాయుదేవు	మాన=చంపెను.
నికుమారుండగుహనుమంతుండు; కాలా	మహాబాహుండునువాయుదేవునికు
యసపరిష్కృతం=ఇనుముతోఁజేయఁబ	మారుండునగు, నాహనుమంతుండు, ఆ
డిన; తం=ఆగుదియను ; గృహ్య (గృ	యినుప గుదియంజేకొని , మఱల, ద
హిత్యా)=తీసికొని; పునః= మఱల ;	నకుఁగావలియున్న రాక్షసులనందఱం
తాన్=ఆ; రక్షిణిః=రక్షించురాక్షసు	జంపెను. అని, తాత్పర్యము.

స తాన్నిహత్వా రణచండవిక్రమ
స్సమీక్షమాణిః పునరేవ లంకామ్. ౪౪
ప్రదీప్తలాంగూలకృతార్చిమాళి
ప్రకాశతాదిత్య ఇవాచిమాళి

టీక!! రణచండవిక్రమః=యుద్ధమునం	ట్టణమును; సమీక్షమాణిః=చూచుడు ;
దుభయంకరమయిన పరాక్రమముగల;	ప్రదీప్తలాంగూల కృతార్చిమాళి =
సః=ఆహనుమంతుండు; తాన్=ఆరా	(ప్రదీప్తలాంగూలకృతార్చిమాళి)=
క్షసులను; నిహత్వా(నిహత్య)=చంపి;	మండుచున్నతోకజేఁ జేయఁడిన వ్యా
పునరేవ=మఱలనే; లంకాం=లంకాప	లలపక్షి- గలవాఁడై ; అర్చిమాళి

(అర్చిత్తాలీ) = కిరణంబులప జ్ఞిగల; ఆ
దిత్యభవ = సూర్యుడువలె; ప్రకాశత
(ప్రకాశత) = ప్రకాశించెను.

యృద్ధంబునభయంకరంబగుపరాక్ర
మముగలయాహనుమంతుండు, ఆరా
క్షసులంజంపి, మఱిలంకతట్టుచూచుచు

ను, దోకయందలియగ్నిజ్వాలలచేఁగ
ప్పఁబడినవాండగుటంచేసి, కిరణసమూ
హంబులం గప్పఁబడియుండుసూర్యుని
పోల్కిం, బ్రకాశించెను.
అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యావే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే;
సుందరకాండే, త్రిపంచాశస్సగ్గేః.

ఇది, స్పష్టార్థము,

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర)
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండత్రిపంచాశస్సగ్గేటిక,
ముగిసినది.

అ

చతుఃపంచాశస్సగ్గే ప్రారంభః.

వీక్షమాణ స్తతో లంకాం కపిః కృత మనోరథః
వధామానసముత్సాహః కార్యశేష మచింతయత్. ౧

వీక్షమాణః = చూచుచు ; వధా
మానసముత్సాహః = వృద్ధిబొందుచు
న్నయుత్సాహముగలవాడై; కార్యశే
షం = కార్యముయొక్కమిగతను; అచిం

తయత్ = ఆలోచించెను.
అంతనట్లుహనుమంతుండు, తనకో
ర్కు-లందీచుకొని, లంకంబొచ్చుచు, ను
త్సాహంబంతకుంతకువృద్ధిబొంద, "నిం
కనేమిచేయవలసినది" అని, యాలో
చించెను. అని, తాత్పర్యము.

౧౦౧౫ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౪

కిన్నుఖిల్వవశిష్టం మే కతవ్య మిహ సాంప్రతమ్
య దేహం రక్షసాం ధూయ స్సంతాపజననం భవేత్. ౨

టిక॥ ఇహ=ఇచ్చట; సాంప్రతం=ఇప్పుడు; యత్=ఏది; ఏహం=ఈ; రక్షసాం=రాక్షసులకు; ధూయః=అధికిముగా; సంతాపజననం=దుఃఖముగల్గించునది; భవేత్=అగునా; తత్ (అధ్యాహృతము)=అట్టిది; మే=నాకు; కతవ్యం=చేయవలసినది; కిన్నుఖిల్వవశిష్టం=ఏమిమిగిలియున్నది.	తత్=ఈరాక్షసులకేది యింక నధికముగాఁగల్గముగలిగించునో, అట్టికార్యము, ఇప్పుడిచ్చట, నేనింక నేమైనఁ జేయవలసియున్నదాయేమి? అని, తాత్పర్యము.
---	---

జనంతావ త్వమధితం ప్రకృష్టా రాక్షసా హతాః
బలైకదేశః త్విపిత శ్చేషం దుగ్ధవిनाశనమ్. ౩

టిక॥ వనంతావత్=అశోకవనము మాత్రము; ప్రమధితం=విలువఁబడినది. ప్రకృష్టాః=శ్రేష్ఠులయిన; రాక్షసాః=రాక్షసులు; హతాః=చంపఁబడినారు. బలైకదేశః=నైస్యమునందొక భాగము; త్విపితః=నశింపఁ జేయఁబడినది. దుగ్ధవిनाశనం=కోటయొక్క నశింపఁజేయుట; శేషం=మిగిలియున్నది.	అశోకవనము విజిచినాను; ఉత్తములగు రాక్షసులం గొందఱు జంపినాను; నైస్యములోఁ గొంతభాగమును నశింపఁ జేసినాను; ఇంక నీవట్టఁదుగ్ధమును నశింపఁజేయవలసినది, యొకటిమిగిలియున్నది. అని, తాత్పర్యము.
---	---

దుగ్ధే విनाశితే కమః భవే త్సుఖపరిశ్రమమ్

టిక॥ దుగ్ధే=కోట; విनाశితే=నశింపఁజేయఁబడఁగా; కమః=కార్యము; సుఖపరిశ్రమం=సుఖకరమయిన యాయాసముగలది; భవేత్=అగును.	నేనిదుగ్ధంబును నశింపఁజేయుదునేని, సముద్రము దాటుట మొదలగు కార్యములందు నేనుబడిన శ్రమము, సఫలమగును. అని, తాత్పర్యము.
---	--

అప్రయత్నేన కార్యే స్త్రిక్ మమ స్యా త్స్ఫల శ్రమః. ౪

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౦౧౯

స ౫౪

టిక॥అబ్బయత్నేన = స్వల్పప్రయ
త్నముచేత;కార్యే = చేయఁదగిన;అ
స్త్రిక = ఈపనికాఁగా;మమ = నాయొ
క్క;శ్రమః = ప్రియాసము; సఫలః = ఫ
లముతోఁగూడినది;ప్రార్థితే = అగును.

ఈదుగఁనాశనంబును,సులభముగా
నేచేయఁదగియున్నది; దీనింజేయుదు
నేని,నాశ్రమంబుంతయు,సఫలంబగును.
అని,తాత్పర్యము.

యో హ్యయం మమ లాంగూలే దీప్యతే హవ్యవాహనః

అస్య సంతర్పణం న్యాయ్యం కతుః మేభి గృహితమైః. ౫

టిక॥యః = ఏ("హి" అనునదిపాద
పూరణార్థము); అయం = ఈ; హ
వ్యవాహనః = అగ్నిహోత్రుఁడు ; మ
మ = నాయొక్క; లాంగూలే = తోఁక
యందు; దీప్యతే = మండుచున్నాఁడో;
అస్య = ఈయగ్నిహోత్రునియొక్క;
ఏభిః = ఈ;గృహితమైః = ఇండ్లలో ను

త్తమంబులగువానిచేత;సంతపణం =
తృప్తిబొందించుట; కతుః = చేయు
టకు;న్యాయ్యం = యుక్తమయినది.
నాతోఁకయం దగ్నిహోత్రుండు
మండుచున్నాఁడే;ఇతనికియు త్రమ గృ
హంబులచేదృప్తిసేయుటయు క్తము.
అని,తాత్పర్యము.

తతః ప్రదీప్తలాంగూల స్సవిద్య దివతో యదః

భవనాగ్రేషు లంకాయా విచచార మహాకపిః. ౬

టిక॥తతః = అటుపిమ్మట ; ప్రదీప్త
లాంగూలః = మండుచున్నతోకగల
వాఁడును,కాపునసే;సవిద్యతో = మెఱ
పులతోఁగూడిన;తోయదభవ (స్థితః) =
మేఘమువలెనున్నవాఁడునగు; మహాక
పిః = హనుమంతుండు;లంకాయాః = లం
కాపట్టణముయొక్క; భవనాగ్రేషు =

ఇండ్లపైభాగములందు;విచచార = జ
రిగెను.
అంత,హనుమంతుండు, మండుచు
న్నవాలంబుతో, మెఱపుగల మేఘంబు
కై వడిభాసిల్లుచు,లంకాపట్టణంబు నం
దలి,యిండ్లపై,సంవరించెను.
అని,తాత్పర్యము.

గృహం ద్వహం రాక్షసానా ముద్యానానిచ వానరః
వీక్షమాణో హ్యసంత్రస్తః ప్రాసాదాంశ్చ చచార సః ౭

టీక సం=ఆ;వానరః = హనుమంతుడు; ఉద్యానానిచ = ఉపవనంబులను; ప్రాసాదాంశ్చ = మేడలను; వీక్షమాణః = చూచుచు; అసంత్రస్తః = భయపడి నివాఁడై; రాక్షసానాం = రాక్షసులయొక్క; గృహం = ఇంటనుండి; గృహం =	ఇంటిగూచి; చచారహి = తిరిగెను గదా! అహనుమంతుడు, ఉద్యానవనంబులను ప్రాసాదంబులనుంజూచుచు, నిర్భయంబుగా, రాక్షసులయిండ్లన్నియుండిరిగను. అని, తాత్పర్యము.
--	---

అవప్లుత్య మహావేగః ప్రహస్తస్య నివేకనమ్
అగ్నిం తత్ర స నిక్షిప్య శ్వసనేన సమో బలి. ౮
తతో న్య త్పుష్టవే వేత్త మహాపార్శ్వస్య వీర్యవాక్

టీక మహావేగః = అధికమయిన వేగముగలవాఁడును; శ్వసనేన = వాయువుతో; సమః = సమానుఁడును ; బలి = అధికమయినబలముగలవాఁడును; వీర్యవాక్ = అధికమయిన పరాక్రమముగలవాఁడునగు; సః = అహనుమంతుడు; ప్రహస్తస్య = ప్రహస్తునియొక్క; నివేకనం = గృహమునుగూచి; అవప్లుత్య = విగిరి; తత్ర = అచ్చట; అగ్నిం = నిప్పును; నిక్షిప్య = ఉంచి; తతః = అటుపిమ్మట; అన్యత్ = మ	తయొక్కపైన; మహాపార్శ్వస్య = మహాపార్శ్వనియొక్క; వేత్త = ఇంటినిగూచి; పుష్టవే = విగిరినను. మహావేగుండును, వాయుదేవునితో సమానుఁడును, బలవంతుండును, బరాక్రమశాలియునగు నాహనుమంతుండు, ప్రహస్తునియింటపైకెగిరి, యచ్చటనిప్పు ముట్టించి, యంత, మహాపార్శ్వనియింటపైకెగిరినను. అని, తాత్పర్యము.
--	---

ముమోచ హనుమా నగ్నిం కాలానలిభోపమమ్. ౯

టీక||హనుమాన్ = హనుమంతుండు ; కాలానలిభోపమం = కాలాగ్ని

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౧౦౬౧

స ౫౪

బాహుతోఽహోవిగ్ర-గల; అగ్నిం=నిప్పును; ర్భువ్వింటుం, గాలాగ్నిత్వాలంబోలినయ
ముమోచ=విడిచెను. స్త్రీశాపాత్రంబుదరికొల్పెను.

హనుమంతుండు, అంతమహాపా అని, తాత్పర్యము.

వజ్రదక్షిణ్యక తదా పుష్పవే స మహాకపిః

శుకస్యచ మహాలేజా స్సారణస్యచ ధీమతః. ౧౦

టీక॥ మహాలేజాః = అధికమయినప నుగూచిక; పుష్పవే=ఎగిరెను.
రాక్రమముగల; మహాకపిః = పెద్దకోతి అంత, మహాపరాక్రమశాలియగు
యగు; సః = ఆహనుమంతుండు; తదా = నాహనుమంతుండు, వజ్రదంష్ట్రునియిం
అప్పుడు; వజ్రదంష్ట్రస్యచ = వజ్రదం టికిని, శుకునిగృహంబునకును, బుద్ధిమం
ష్ట్రునియొక్కయు; శుకస్యచ = శుకుని తుండగుసారణునిగృహంబునకు, నేగిరి,
యొక్కయు-ధీమతః = బుద్ధిమంతుండ యాగృహంబులకు, నిప్పుముట్టిం చెను.
గు; సారణస్యచ = సారణునియొక్క అని, తాత్పర్యము.
యు; వేత్సాని(అధ్యాహృతము)-ఇండ్ల

తథా ఇంద్రజితో వేత్సదదాహ హరియూధపః

టీక॥ హరియూధపః = వానరస డఃదదాహ=కాల్చెను.
మూహమును బాలించునట్టి హనుమం అట్లు, వానరోత్తమండగు హను
తుండు; తథా=అట్లు; ఇంద్రజితః=ఇం మంతుండు, ఇంద్రజిత్తుగృహంబును; ద
ద్రజిత్తుయొక్క; వేత్సచ=ఇంటినింగూ హించెను. అని, తాత్పర్యము.

జంబుమాలే స్స మాలేశ్వరదాహ భవనం తతః. ౧౧

టీక॥ సః(అధ్యాహృతము) = ఆహ వనం=ఇంటిని; దదాహ=కాల్చెను.
నుమంతుండు; తతః=అటుపిమ్మట; జం అంత, హనుమంతుండు, జంబుమా
బుమాలేః = జంబుమాలియొక్కయు; లియునుమాలియునను వారల గృహం
సుమాలేశ్వ=సుమాలియొక్కయు; భ బులదహించెను. అని, తాత్పర్యము.

ప్రతిపదాండ్రటికాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౪

రశ్మికేతోశ్చ భవనం సూర్యశత్రో స్తథైవచ
హాస్వకణస్య దంష్ట్రస్య రోమశస్యచ రక్షసః. ౧౨
యద్ధో న్నత్తస్య మత్తస్య ధ్వజగ్రీవస్య రక్షసః
విద్యుజ్జిహ్వస్య ఘోరస్య తథాహ స్తి ఘ్నస్యచ. ౧౩
కరాళస్య పిశాచస్య శోణితాక్షస్య చైవహి
కుంభకణస్య భవనం మకరాక్షస్య చైవహి. ౧౪
యజ్ఞశత్రోశ్చ భవనం బ్రహ్మశత్రో స్తథైవచ
నరాంతకస్య కుంభస్య సికుంభస్య దురాత్మసిః. ౧౫
వజ్రయిత్వా మహాలేజా విభీషణ గృహాంప్రతి
క్రమమాణః క్రమేణైవ దదాహ హరిపుంగవః. ౧౬

<p>టిక మహాలేజాః = అధికమయిన పరాక్రమముగల; హరిపుంగవః = వా నరశ్రేష్ఠుండగుహనుమంతుడు ; క్రమే ణైవ = వరుసచేతనే; క్రమమాణః = తిరుగుచు; విభీషణగృహం = విభీషణు నింటిని; ప్రతివర్జయిత్వా = విడిచి; రశ్మి కేతోః = రశ్మికేతువను రాక్షసునియొ క్క; భవనంచ = ఇంటిని; తథైవ = అ ట్లే; సూర్యశత్రోః = సూర్యశత్రువను రాక్షసునియొక్క ; భవనం (అధ్యా హృతము) చ = ఇంటిని; హాస్వకణా స్య = హాస్వకణుండను వానియొక్క యొ; దంష్ట్రస్య = దంష్ట్రుండను రాక్ష సునియొక్కయొ; రోమశస్య = రోమ శుండను; రక్షసశ్చ = రాక్షసునియొక్క యొ; యద్ధోన్నత్తస్య = యద్ధోన్న</p>	<p>త్తుండనువానియొక్కయొ; మత్తస్య = మత్తుండనువానియొక్కయొ ; ధ్వజగ్రీ వస్య = ధ్వజగ్రీవుండను; రక్షసః = రా క్షసునియొక్కయొ; ఘోరస్య = భయం కరుండను; విద్యుజ్జిహ్వస్య = విద్యుజ్జి హ్వనియొక్కయొ; తథా = అట్లు; హ స్తిముఖస్యచ = హస్తిముఖుండనురా క్షసునియొక్కయొ; కరాళస్య = కరా ళుండనువానియొక్కయొ; పిశాచస్య = పిశాచుండనువానియొక్కయొ ; శోణి తాక్షస్యచైవహి = శోణితాక్షుండను వానియొక్కయొ ; భవనాని (అధ్యా హృతము) = ఇండ్లను; కుంభకణా స్య = కుంభకణుండను వానియొక్క యొ; భవనం = ఇంటిని ; మకరాక్షస్య చైవహి = మకరాక్షునియొక్కయొ; భ</p>
--	---

వనం(అధ్యాహృతము) = ఇంటిని; యజ్ఞశత్రోః = యజ్ఞశత్రువుయొక్క; భవనం=ఇంటిని ; తద్దైవ = అల్లె; బ్రహ్మశత్రోః=బ్రహ్మశత్రువుయొక్క; భవనం (అధ్యాహృతము) చ= ఇంటిని; సరాంతకస్య=సరాంతకునియొక్కయ్యు; కుంభస్య=కుంభునియొక్కయ్యు; దురాత్మనః = దుష్టబుద్ధిగల; నికుంభస్య = నికుంభునియొక్కయ్యు; భవనాని (అధ్యాహృతము) = ఇండ్లను; దదాహ=కాల్చెను.

మహాపరాక్రమశాలియు వానరోత్తముండునిగు, హనుమంతుండట్లు ; క్రమంబున, బ్రతిగృహంబును దిరుగుచువిభీషణునింటినిమాత్రము విడిచి, రత్నికేతువు గృహంబును, సూర్యశత్రు

భవనంబును, హ్రస్వ కణాని యాలయంబును, దంష్ట్రానిలయంబును , రోమశుండను రాక్షసుని మందిరంబును, యుద్ధోన్మత్తునిసదనంబును మత్తునియాలయంబును , ధ్వజగ్రీవుని సద్దంబును, భయంకరుండగు విద్యజిహ్వనివేత్తంబును, హస్తముఖుని నివేశనంబును, గరాళవిశాచులనికేతనంబులను, శోణితాక్షునిగృహంబును , గుంభకణానిమందిరంబును, మకరాక్షునిభవనంబును, యజ్ఞశత్రుబ్రహ్మశత్రువులసద్దంబులను, సరాంతకునివేత్తంబును; గుంభునినికేతనమును, దురాత్ముండగునికుంభునియావాసంబును, దహించెను. అని, తాత్పర్యము.

తేషు తేషు మహాహేమ భవనేషు మహాయశాః

గృహే వృద్ధిమతామృద్ధిం దదాహ స మహాకపిః. ౧౭

టీక॥ మహాయశాః=అధికమయిన కీర్తిగలవాఁడును; మహాకపిః = పెద్దకోటియునగు; సః= ఆహనుమంతుడు; మహార్షేషు= శ్రేష్ఠములయినవియును; భవనేషు=సంపదగలవియునగు; తేషు తేషు=ఆయా; గృహేషు=ఇండ్లయందు; ఋద్ధిమతాం=అధికమయినసంపదగలరాక్షసులయొక్క; ఋద్ధిం= సంప

దను; దదాహ=దహించెను. మహాకీర్తిశాలియగు నాహనుమంతుండు, ఉత్తమంబులగు నాయాగృహంబులందు , అధికంబుగానారాక్షసులు సంపాదించికూర్చిపెట్టుకొన్న , మణిముక్తావరాళాదిసంపదలం, దహించెను. అని, తాత్పర్యము.

౧౦౨౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము
స ౫౪

సవేషాం సమత్రిక్వ్య రాక్షసేంద్రస్య వీర్యవాక్
అససా దాథ లక్ష్మీవాక్ రావణస్య నివేశనమ్. ౧౮

టీక॥ వీర్యవాక్ = అధికమయినప	జనియొక్క; నివేశనం=ఇంటిని; అస
రాక్రమముగలవాఁడను; లక్ష్మీవాక్ =	సాద=పొందెను.
అధికమయినకాంతిగల వాఁడనగుహ	వహపరాక్రమశాలియుమహాతేజ
నుమంతుండు; సర్వేషాం=అందఱియొ	శ్శాలియునగుహనుమంతుండు, అట్లు,
క్క; భవనాని (అధ్యాపృతము) =	రాక్షసులయందఱిగృహంబులందునుని
ఇండ్లను; సమత్రిక్వ్య=దాఁటి; ఆఠ=	ప్రముట్టించియంత రాక్షసేశ్వరుండగు
అటుపిమ్మట; రాక్షసేంద్రస్య= రాక్ష	రావణునిగృహంబునకుంబోయెను.
సులకుఁబ్రభువైన; రావణస్య=రావ	అని, తాత్పర్యము.

తత స్తస్మిన్ గృహే ముఖ్యే నానారత్న విఘాషితే
మేరుమందర సంకాశే సర్వమంగళశోభితే. ౧౯
ప్రదీప్తమగ్ని ముత్సృజ్య లాంగూలాగ్రే ప్రతిష్ఠితమ్
ననాద హనుమా స్విరో యుగాంతలజదో యథా. ౨౦

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; వీరిః=	తోఁకకొనయందు; ప్రతిష్ఠితం=ఉన్న;
పరాక్రమశాలియగు; హనుమాన్ =	ప్రదీప్తం=మండుచున్న; అగ్నిం=అగ్ని
హనుమంతుండు; నానారత్నవిఘాషి	హోత్రమును; ఉత్సృజ్య=విడిచి;యు
తే=నానావిధములయినవజ్రములచేనలం	గాంతలజదోయథా= ప్రళయకాలమే
కరింపఁబడినదియు; మేరుమందరసం	ఘంబువలె; ననాద=అటచెను.
కాశే= మేరుపర్వతముతోనుమందరప	అంతః, బరాక్రమ వంతుండగునా
ర్వతముతోనుసమానమయినదియు; స	హనుమంతుండు, నానావిధములచే
ర్వమంగళశోభితే=సమస్తమంగళద్రవ్య	నలంకరింపఁబడినదియు మేరుమందరప
ములచేతఁబ్రకాశమునొందినదియును;	ర్వతంబులకుసాటివచ్చునదియు సమస్త
ముఖ్యే=శ్రేష్ఠమునగు; తస్మిన్=అ; గృ	మంగళద్రవ్యంబులతోనుండునదియు
హే=ఇంటియందు; లాంగూలాగ్రే =	నుత్తమంబునగు, నాగృహంబునకును,

దనతోఁకలో వెలుంగుచున్నసిప్పుముట్టిం హనాదంబుచేసెను.
చి, ప్రళయకాలమేఘంబుకరణి , సం అని, తాత్పర్యము.

శ్వసనేనచ సంయోగా దతివేగో మహాబలః
కాలాగ్ని రివ జజ్జ్వల ప్రావధకాత హుతాశనః. ౨౧

టీక॥ హుతాశనః = అగ్ని హేమాత్ర గ్ని హేమాత్రుండును, రావణునకుభయం
ము; శ్వసనేన = వాయువుతోడ; సం పడియున్నవారలైనను, ఇప్పుడు, దేవత
యోగాచ్చ = కూడికవలసను; అతివేగః = లకుబలంబు హేచ్చుటనెఱింగి, రావణ
అధికమయినవేగముగలవాఁడై; మహాబ భయంబువిడిచి, యిద్దఱునుంగలయు
లః = అధికమయినబలముగలవాఁడై; కా టంజేసి, యగ్ని హేమాత్రుండు , మహా
లాగ్ని రివ = ప్రళయకాలమునందలియి వేగంబునుమహాబలంబునుంబొంది, ప్ర
గ్ని హేమాత్రమువలె; జజ్జ్వల = మండె వృద్ధుండై, ప్రలయకాలాగ్నిచందంబు
ను. ప్రావధకాత = వృద్ధింబొందెను. సం, బ్రజ్వలించెను.
ఇంతకుమున్నుదివఱకు, వాయువున అని, తాత్పర్యము.

ప్రదీప్త మగ్నిం పవన స్తేఘ వేక్త స్వచారయత్

టీక॥ పవనః = వాయువు; ప్రదీ వాయువు , మండుచున్న యగ్ని
ప్తం = మండఁచున్న; అగ్నిం = అగ్నిని ; హేమాత్రమును, ఆయాగృహంబులపై
స్తేఘ = ఆ; వేక్తను = ఇండ్లయందు; అ వ్యాపించునట్లు చేయుచుండెను.
చారయత్ = పొందించెను. అని, తాత్పర్యము.

అఘాచ్ఛ్వసన సంయోగా దతివేగో హుతాశనః. ౨౨

టీక॥ హుతాశనః = అగ్ని; శ్వసన లది; అఘాత్ = అయినది.
సంయోగాత్ = వాయువుతోఁజేరికవల వాయువుతోఁద్బడుటంజేసి, యగ్ని
న; అతివేగః = అధికమయినవేగముగ హేమాత్రంబతివేగంబున , లంకయంత

౧౦౨ ప్రతిపదాంత్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౪

యు, వ్యాపించెను. అని, తాత్పర్యము.

తాని కాంచన జాలాని ముక్తామణిమయానిచ
భవనా న్యవశీర్యంత రత్నవంతి మహాంతిచ. ౨౩

టీక॥ కాంచనజాలాని=బంగారువిర్యంత=పడినవి.
కారములయినకిటికీలుగలవియును; ము బంగారుకిటికీలుగలవియు ముక్తార
క్తామణిమయానిచ=ము త్రైములయొక్క త్నమయంబులును మణులతో నిండినవి
యురత్నములయొక్కయు వికారము యును గొప్పవియు సగు నాగృహం
లును; రత్నవంతి= మణులుగలవియు బులు, దహింపబడి, నేలంబడినవి,
ను; మహాంతిచ=పెద్దవియునగు; తా అని, తాత్పర్యము.
ని=ఆ; భవనాని=గృహంబులు; అవశీ

తాని భగ్న విమానాని నిపేతు ర్వసుధాతలే
భవనానీవ సిద్ధానా మంబరా త్పుణ్య సంక్షయే. ౨౪

టీక॥ తాని=ఆ; భగ్నవిమానాని= పేతు=పడినవి.
విడిగినమేడలు; పుణ్యసంక్షయే = పు అట్లువిడిగినమేడలు, పుణ్యంబునశిం
ణ్యంబుయొక్క-నాశముకాఁగా; సిద్ధా చినపిదప, సిద్ధులవిమానంబులు, నేలంబ
నాం=సిద్ధులయొక్క-భవనానీవ=ఇం డునట్లు, ఆకాశముననుండి, నేలంగూలి
డ్లువలె; అంబరాల్=ఆకాశముననుం నవి. అని, తాత్పర్యము.
డి; వసుధాతలే=భూతలమునందు; ని

సంజ్ఞా తుముల శృంగారాక్షసానాం ప్రధావతాం
స్వగృహస్య పరిత్రాణే భగ్నోత్సాహా జితశ్రీయామ్. ౨౫
నూన మేషోగ్ని రాయాతః కపిరూపేణ హాశిత

టీక॥ స్వగృహస్య-తనయింటియొక్క; పరిత్రాణే=రక్షించుకొనుటయం

శ్రీమద్రామాయణము#సుందరకాండము. ౧౦౨

స ౫౪

దు; భగ్నోత్సాహాజితశ్రీయా-
నశించినయుత్సాహమును అధికమయిన
కాంతియును గలవారలును; ప్రధాన
తాం = పరుగులిడుచున్నవారలునగు;
రాక్షసానాం = రాక్షసులయొక్క;
“హా=అయ్యో! ఏషః= ఇతఁడు; అ
గ్నిః= అగ్ని హేతుఁడు; కపిరూపే
ణ=వానరరూపముచేత; ఆయాతః =
వచ్చినాడు. నూనం=నిశ్చయము” ఇ
తః=అని; తుములః=దొమ్మియయిన; శ

బ్ధః=ధ్వని; సంజ్ఞే=పుట్టినది.
అంత రాక్షసులందఱుఁ దమతమ
గృహంబులం గొప్పాడుకొనం జాలక,
భగ్నోత్సాహులై, పరమ దీనులయి,
“అయ్యో, ఇతఁడు, సాక్షాదగ్నిహే
తుఁడే, వానరరూపంబుననిచ్చటికి వ
చ్చినాడు; ఇదినిశ్చయము” అని, యా
కొలిచిచుచుంబరుగె త్తిరి.
అని, తాత్పర్యము.

క్రందంత్య స్సహసాపేతు స్తనంధయథరాస్త్రియః. ౨౬
కాశ్చి దగ్నిః పరీశేభ్యో హమ్యేభ్యో ముక్తమూర్ధజాః

టిక॥ కాశ్చిత్=కొందఱు; స్తనంధయథ
రాః= పాలుత్రాఁగుబిడ్డలందఱ్చియు
న్న; స్త్రియః=స్త్రీలు; క్రందంత్యః =
ఏడ్చుచు; అగ్నిపరీశేభ్యః= అగ్నిహే
త్రముచేవ్యాపింపఁబడిన ; హమ్యే
భ్యః = మేడలనుండి ; ముక్తమూర్ధ
జాః = విడువఁబడినతలవెండుకలుగల

వారలై ; సహసా = తటాలున; పే
తుః=పడిరి.
లేతబిడ్డల నెత్తుకొనియున్న స్త్రీలు
కొందఱు, దహింపఁబడుచుండుమేడల
పైనుండి, రోదనంబుసేయుచు, గొ
ప్పలువీడం, దటాలున, నేలంబడిరి.
అని, తాత్పర్యము.

పతంత్యో రేజీరేభేభ్య స్సాదామిన్య ఇవాంబరాత్. ౨౭

టిక॥ అంబరాత్ = ఆకాశమున
నుండి; పతంత్యః=పడుచున్నస్త్రీలు;
అభేభ్యః=మేఘంబులనుండి ; పతం
త్యః(అధ్యాహృతము) = పడుచున్న;

సాదామిన్యఇవ=మెలుపులువలె; రేజీ
రే=ప్రకాశించిరి.
అప్పుడట్లాకాశంబుననుండి పడుచు
న్నయాస్త్రీలు, మేఘంబులనుండిపడు

ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము

స ౫౪

మఱపులుంటోలే, వెలింగిరి. అని, తాత్పర్యము.

వజ్ర విద్రుమ వై ధూర్య ముక్తా రజత సంహితా

విచిత్రా భవనా ధారుస్యందమానా దదర్శనః. ౨౮

టీక॥ సః=అహనుమంతుండు ; వ దదర్శ=చూచెను.

జ్యోతిమవై ధూర్య ముక్తారజతసం హితా— వజ్రములతోను బగడముల తోను వై ధూర్యములతోను ముత్తైముల తోను ఇతరరత్నంబులతోనుం గూడినవి యును; ధారు= బంగారముల నకు, గరగికాటుచున్నవియునగు , ను; స్యందమ్మానా= కాయుచున్నవి నానావిధంబులయిన, బంగారుగృహం బులంజూచెను. అని, తాత్పర్యము. యిన; భవనా(భవనాని)=ఇండ్లను;

నాగ్ని స్తృ పృతి కాష్ఠానాం తృణానాం హరియూధపః

నాగ్నీవా పి విశస్తానాం రాక్షసానాం వసుంధరా. ౨౯

టీక॥ కాష్ఠానాం=(తృతీయార్థమం త; వసుంధరాపి=భూమియును; న(తృ దుషష్టి) ఇట్లు ముందును దెలిసికొనున పృతి)=తృప్తిపొందడయ్యె. ది)కట్టెలచేతను; తృణానాం=గడ్డిచేత అగ్నిహోత్రము, ఎట్లుకట్టెలునుగ డ్డియునెంతయుండినను దృప్తిబొంద దో, అట్లు, హనుమంతుండు, లంకకుని యు, నెంత మట్టించినను, దృప్తిబొందఁ డయ్యె; అట్లు రాక్షసులపీనుగులు, ఎంత పడినను, భూమియందు దృప్తిబొందకుం డినది. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౦౨

స ౫౪

క్వచి త్కుంకుక సంకాశాః క్వచి చ్చల్లలి సన్నిభాః
క్వచి త్కుంకుమ సంకాశా శ్శిఖావహ్నో శ్చకాశిరే. ౩౦

టీక॥వహ్నో = అగ్నియొక్క; శిఖాశిరే = ప్రకాశించినవి.
భాః = జ్వాలలు; క్వచిత్ = ఒకానొక చోట; అప్పడు, అగ్ని హోత్రము, దహింపఁ
ట; కింకుక సంకాశాః = మోదుగుపువ్వు బడుపదార్థముల స్వభావముచే, నొక్క
ముతో సమానములయి; క్వచిత్ = ఒకా చో మోదుగుపువ్వులంబోలు జ్వాలలు
నొక చోట; శాల్మలి సన్నిభాః = టూరు ను, ఒక్క చో మూరుగ పువ్వులంబులవంటి
గ పువ్వుతో సమానములయి; క్వచిత్ = మంటలును, మజియొక్క చోట, గుంకుమ
ఒకానొక చోట; కుంకుమ సంకాశాః = పువ్వులతో సమానములగు కీలలునుం
కుంకుమ పువ్వుతో సమానములయి; చ గల్గి, ప్రకాశించెను. అని, తాత్పర్యము.

హనూమతా వేగవతా వానరేణ మహాత్మనా
లంకాపురం ప్రదగ్ధం త ద్రుద్రేణ త్రిపురం యథా. ౩౧

టీక॥వేగవతా = అధికమయిన వేగ పునిచేత; త్రిపురం యథా = త్రిపురము
ముగలవాఁడును; మహాత్మనా = అధి వలె; ప్రదగ్ధం = దహింపఁబడినది.
కమయిన పరాక్రమముగలవాఁడును; వేగవంతుండును మహాపరాక్రమశా
వానరేణ = కోరియున్నగు; హనూమ లియునగు హనుమంతుండు, రుద్రుండు,
తా = హనుమంతుని చేత; తత్ = ఆ; లం త్రిపురమును దహించినట్లు, లంకాపురం
కాపురం = లంకాపట్టణము; రుద్రేణ = శి బును, దహించెను. అని, తాత్పర్యము.

తతస్తు లంకాపుర పర్వతాగ్రే సముత్థితో భీమపరాక్రమోగ్నిః
ప్రసార్య చూడావలయం ప్రదీప్తో హనూమతా వేగవతా విస్ఫువ్వి. ౩౨

టీక॥తతస్తు = అటుపిమ్మటను; వేగవ విడువఁబడిన; అగ్నిః = అగ్ని హోత్ర
తా = అధికమయిన వేగముగల; హనూ ము; లంకాపుర పర్వతాగ్రే = లంకాపట్ట
మతా = హనుమంతుని చేత; విస్ఫువ్వి = ణమునకాధారమయిన త్రికూటపర్వతశి

అం ౩౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము

ప ౫౪

<p>భరమునందు, చూడావలయం=జ్వాలల సమూహమును; ప్రసార్య=విస్తరింపఁ జేసికొని; ప్రదీప్తః=మండుచున్నదై; భీ మపరాక్రమః=భయంకరంబగు పరా క్రమముగలదై; సముత్థితః=లేచినది.</p>	<p>అంత, వేగవంతుండగు హనుమం తుండుంచినయగ్నిహోత్రము , అం కాపట్టణంబంతయుజ్వాలలచే వ్యాపిం చి, భయంకరాకారంబున, మండినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

యుగాంతకాలా నలతుల్యవేగ
స్సమారుతోగ్నిర్వప్యథే దివిస్పృక్
విధూమ రశ్మిర్భవనేషు సర్వో
రక్షశ్వరీరాజ్య సమర్పితార్చిః. ౩౩

<p>టీక॥ అగ్నిః=అగ్నిహోత్రము; సమూ రుతః= వాయువుతోఁ గూడినదై; యు గాంతకాలానలతుల్యవేగః = ప్రళయ కాలమునందలి యగ్నిహోత్రముయొ క్క-వేగముతోఁసమానమయినవేగముగ లదై; దివిస్పృక్=ఆకాశమును దాఁకున దినై; విధూమరశ్మిః= పొగలేనిమంట లుగలదై; భవనేషు=ఇండ్లయందు; స ర్వః=సంబంధించినదై; రక్షశ్వరీరాజ్య సమర్పితార్చిః= రాక్షసులదేహము</p>	<p>లను నేలీచేలేపఁబడినమంటలుగలదై; వ ప్యథే=వృద్ధిబొందినది. అంత, నాయగ్నిహోత్రము , వా యువుదోడ్పడం, ప్రళయకాలమునందలి యగ్నిహోత్రంబుపగిది, నాకాశంబు వంటి, పొగలులేని మంటలతో నిండ్లపై యువ్యాపించి, రాక్షసుల దేహంబులను నాజ్యముచే, మఱియువృద్ధిబొందినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

ఆదిత్యకోటి సదృశ స్ఫులేజా
లంకాం సమాస్తాం పరివార్య తిష్ఠత్
శబ్దైరనేకై రశనిప్రయాణై
ర్భిందన్నివాండం ప్రబభౌ మహాగ్నిః. ౩౪

టీక॥ ఆదిత్యకోటి సదృశః = సూర్యులకోటితో సమానమయినదియును; సు

శ్రీమద్రామాయణము * సుందరకాండము. ౧౦౩౧

స ౫౪

తేజాః = అధికమయినప్రభావముగలది
యనగు; మహాగ్నిః = గొప్పయగ్నిహో
త్రము; సమాప్తాం = సమప్తమయిన;
లంకాం = లంకను; పరివార్య = చుట్టుకొ
ని; తివ్రక్ = ఉన్నదై; అశనిప్రరూఢైః = పి
డుగులువలెఁగరిసములయిన; అనేకైః =
పెక్కులయిన; శద్ధైః = ధ్వనులచేతఁ
అండం = బ్రహ్మాండమును ; భిందస్సవ =

భేదించునదివలె; ప్రబళా = ప్రకాశించి
నది.
ఆయగ్నిహోత్రము, కోటిసూర్యు
లకాంతి గల్గి వెలుంగుడు, బిడుగులం
బోనిశబ్దంబులనేకంబులు సేయుచు, నీబ్ర
హ్మాండము నంతయుఁ బగులఁగొట్టుపా
ల్కిం, బ్రకాశించుచుండినది.
అని, తాత్పర్యము.

తత్రాంబరా దగ్ని రతిప్రవృద్ధో
యాక్షప్రభః కింశుక పుష్పచూడః

టిక || తత్ర = అచ్చట; యాక్షప్రభః =
తీక్ష్ణమయినకాంతిగలదియును; కింశుక
పుష్పచూడః = మోదుగుపువ్వువంటిమం
టలుగలదియునగు; అగ్నిః = అగ్ని హో
త్రము; ఆంబరాత్ = ఆకాశపర్యంత
ము; అతిప్రవృద్ధః = మిక్కిలియు వృద్ధి

బొందినది.
అచ్చట, దీప్తంబగుకాంతిగల్గి, మో
దుగుపూలంబోలుమంటలతో నొప్పుచు
న్న, యాయగ్నిహోత్రము, ఆకాశంబు
వజ్రకువ్యాపించినది. అని, తాత్పర్యము.

నిర్వాణధూమా కులరాజయశ్చ
నీలోత్పలాభాః ప్రచకాశిరేభాః. ౩౫

టిక || నిర్వాణధూమాకులరాజ
యః = ఆఱుటయందలిపొగలచేఁగవుంబ
డినపక్షులుగల; అభ్రాశ్చ (అభ్రాణి
చ) = మేఘములును; నీలోత్పలాభాః =
నల్లకలువలకాంతివంటికాంతిగలవై ;

ప్రచకాశిరే = ప్రకాశించినవి.
ఇండ్లుమండిచల్లాలు నప్పుడుగలుగు
పొగలుగప్పుకొనుటంజేసి, యచ్చటిమే
ఘంబులు , నల్లకలువలకాంతిగల్గియు
ప్పుచుండినవి, అని, తాత్పర్యము.

వజ్రీ మహేంద్ర స్త్రిదశేశ్వరోవా
సాక్షాద్యమోవా వరుణో నిలోవా

రుద్రోగ్ని రకోఁ ధనదత్త సోమో

నవానరోయం స్వయమేవ కాలః. ౩౬

టీక || అయం=ఇతండు; వజ్రీ=వ ఏవ=సాక్షాత్ కాలుడే.

<p>జ్ఞాయుధము గలవాఁడును; మహేం ద్రః = వృత్రాసురుంజంజినవాఁడును; త్రిదశేశ్వరోవా=దేశతలకుఁబ్రభుఁడు నగు నిందుఁడో. సాక్షాద్వమోవా= సాక్షాత్ యముఁడో; వరుణః=వరుణుఁ డో. అనిలోవా=వాయువో. రుద్రః= రుద్రుఁడో. అగ్నిః= అగ్నిహోతుఁ డో. అరకః=సూర్యుఁడో. ధనదత్త= కుబేరుఁడో. సోమః=చంద్రుఁడో. వాన రః=కోతి;న-కాడు. స్వయంకాల</p>	<p>ఇతండు, జ్ఞాయుధంబుదాల్చిన వాఁడునువృత్రాసురుంజంజినవాఁడును దేశేంద్రుండునగునిందుఁడో; లేక, సాక్షాత్ యముఁడో; లేక, వరుణుఁ డో; వాయువో; రుద్రుఁడో; అగ్ని యో;సూర్యుఁడో, కుబేరుఁడో; చం దుఁడో; తెలియలేదు;వానరుండుమా తముకాడు; సాక్షాత్ యముండేయ యందును. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

కిం బ్రహ్మణ సర్వపితామహస్య

సర్వస్య ధాతు శ్చతురాననస్య

ఇహోపసంహారకారః

రక్షోపసంహారకారః ప్రకోపః. ౩౭

<p>టీక సర్వపితామహస్య= సమస్త లోకంబులకునుతాతయును;సర్వస్య= సమస్తముయొక్కయు;ధాతుః=ధరిం చువాఁడును;చతురాననస్య= నాలుగు మొగంబులుగలవాఁడునగు;బ్రహ్మణః= బ్రహ్మదేవునియొక్క;రక్షోపసంహారక రః(రక్షుడపసంహారకారః)=రాక్షసుల యొక్క యుపసంహారమునుజేయునట్టి; ప్రకోపః=కోపము; వానరరూపధా రీ = కోతిరూపమునుధరించినదై ;</p>	<p>ఇహ=ఇచ్చటికి, ఆగతఃకిం=వచ్చినదా యేమి? సమస్తలోకంబులకును తాతయు నుసమస్తలోకంబులను ధరించియున్న వాఁడునునాలుగు మొగంబులవాఁడున గుబ్రహ్మదేవుండు, రాక్షసులనందఱను రూపుమాపవలెననితలంపఁగా, నాయ నకోపము,ఇట్లు, వానరరూపముదాల్చి యిచ్చటికి,వచ్చినదాయేమి? అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

కిం వైష్ణవం వా కపిరూప మేత్య
రక్షోవినాకాయ పరం సుతేజః
అనంత మవ్యక్త మచింత్య మేకం
స్వమాయయా సాంప్రత మాగతంవా. ౩౮

టిక॥అనంతం = పరిచ్ఛేదములేనిది	తంకింవా = వచ్చినదాయేమి?
యః; అవ్యక్తం = ఇంద్రియంబులకుఁగో	లేక; పరిచ్ఛేదశూన్యంబును జన్మరా
చరంబుగానిదియు; అచింత్యం = ఎన్నరా	దీంద్రియములకగోచరంబును మనంబున
నిదియు; ఏకం = ఒక్కటియునగు; వైష్ణ	కైననచింత్యంబునద్వితీయంబునగువైష్ణ
వం = విష్ణుసంబంధియును; సుతేజోవా =	వంబయినతేజస్సే, ఇట్లు, రాక్షసులన
ఉత్కృష్టమయినతేజస్సే; రక్షోవినా	శింపఁజేయుటకై, తనమాయచేవానర
కాయ = రాక్షసులవినాశముకొఱకు;	రూపంబుఁదాల్చి, యిచ్చటికి, వచ్చేవా
సాంప్రతం = ఇప్పుడు; స్వమాయ	యేమి? అని, రాక్షసులు, చెప్పకొనిరి.
యా = తనమాయచేత; కపిరూపం =	అని, తాత్పర్యము.
వానరరూపమును; ఏత్య = పొంది; ఆగ	

ఇత్యేవ మూచు ర్భహవో విశిష్టా
రక్షోగణా స్తత్ర సమేత్య సర్వే
సప్రాణిసంఘం సగృహం సవృక్షామ్
దగ్ధాం పురీం తాం సహసా సమీక్ష్య. ౩౯

టిక॥సప్రాణిసంఘం = ప్రాణిస	చి; తత్ర = అచ్చట; బహవః = అనేకము
మూహములతోఁగూడినదియు; సగృ	లగు; రక్షోగణాః = రాక్షససమూహ
హం = ఇండ్లతోఁగూడినదియు; సవృ	ములు; సర్వే = అంతయును; విశిష్టాః =
క్షాం = వృక్షములతోఁగూడినదియున	గూడినవై; సమేత్య = చేరి; ఇతి = అని; ఏ
గు; తాం = ఆ; పురీం = లంకాపట్టణము	వం = ఇట్లు; ఊచుఁ = చెప్పిరి.
ను; సహసా = శీఘ్రముగా; దగ్ధాం = ద	ప్రాణిసమూహంబులతోను గృ
హింపఁబడినదానిఁగా; సమీక్ష్య = చూ	హంబులతోను వృక్షంబులతోను సమీక్ష

మాత్రంబున దగ్ధమయిన లంకాపట్టణము లి, యీ ప్రకారముగాఁ జెప్పకొనిరి.
ముంజాచి, రాక్షసులందఱు గుంపులుచే అని, తాత్పర్యము.

తతస్తు లంకా సహసా ప్రదగ్ధా
స రాక్షసా సాశ్వరథా సనాగా
సపక్షిసంఘా సమృగా సవృక్షా
రురోద దీనా తుములం సశబ్దమ్. ౪౦

టీక॥ తతస్తు = అటుపిమ్మటను; సరాక్షసా = రాక్షసులతోఁగూడినదియు; ములం = దొమ్మి గా; సశబ్దం = భ్వనిగలు
సాశ్వరథా = గుఱ్ఱములతోను రథముల గునట్లు గా; రురోద = ఏడ్చినది.
తోనుం గూడినదియు; సనాగా = వీనుం తోను గుఱ్ఱంబులతోను రథంబులతోను గ
గులతోనుం గూడినదియు; సపక్షిసం జంబులతోను బక్షిసమూహంబులతోను
ఘా = పక్షిసమూహములతోఁగూడినది మృగంబులతోను వృక్షంబులతోను
యు; సమృగా = మృగములతోఁగూడినది హింపఁబడునప్పుడు, అయ్యై ప్రాణు
యు; సవృక్షా = వృక్షములతోఁగూడినది లాక్రోశించుట మొదలగువానిచే, మిక్కి
యునగు; లంకా = లంకాపట్టణము; సలియు, దీనభ్వనిగల్గినది.
హసా = తటాలున; ప్రదగ్ధా = దహింపఁ అని, తాత్పర్యము.
బడినదై; దీనా = దైన్యమునొందినదై; తు

హతాత హాపుత్రక కాంత మిత్ర
హాజీవితం భోగయతం సుపుణ్యమ్
రక్షోభి రేవం బహుధా బ్రువన్తి
శ్శబ్దః కృతో ఘోరతర స్సుభీమః. ౪౧

టీక॥ హతాత = అయ్యోతండ్రీ! హాతుడా! హా = అయ్యో! భోగయతం =
పుత్రక = అయ్యోచిన్నికొడుకా! కాం భోగముతోఁగూడినదియు; సుపుణ్యం =
తమనోహరుడా! మిత్ర = స్నేహి అధికమయిన పుణ్యముగలదియునగు; జీ

వితం=ప్రాణము; గతం(అధ్యాహృతము)=పోయినదే! ఏవం=ఇట్లు; బహుధా=పెక్కువిధములుగా; బ్రువద్ధి=చెప్పుచున్న; రక్షోభిః=రాక్షసులచేత; ఘోరతరః=మిక్కిలియిందీవ్రమయినదియు; సుభీమః=మిక్కిలియింభయంకరమయినదియునగు; శబ్దః=ధ్వని; కృతః=చేయఁబడినది.

“అయ్యోతండ్రీ! అయ్యోముద్దుకొ

డుకా! అయ్యోప్రియుడా! అయ్యోన్నేహీతుడా! అయ్యో! నమస్తభోగంబులననుభవింపఁదగినదియుబహుపుణ్యంబుసేయఁజాలునదియుగుజీవితంబుపోవుచున్నదే!” అని, యిట్లు, రాక్షసులు, తమతండ్రులు, కొడుకులు, ప్రియులు, నేనీహీతులు, తాము, చచ్చునప్పుడు, భయంకరంబగు, శబ్దముగలుగునట్లు, అఱచిరి అని, తాత్పర్యము.

హతాశనజ్వాలసమావృతా సా
హతప్రవీరా పరివృత్తయోధా
హనుమతః కోధబలాభిభూతా
బహువ శాపేపహతేవ లంకా. ౪౨

టీక || హతాశనజ్వాల సమావృతా(హతాశనజ్వాలసమావృతా)=నిప్పునుంటలచేఁ గప్పఁబడినదియు; హతప్రవీరా = చంపఁబడినవీరులుగలదియు; పరివృత్తయోధా=తిరుగుడుపడినభటులుగలదియు; హనుమతః=హనుమంతునియొక్క; కోధబలాభిభూతా=కోపాతిశయముచేఁ దిరస్కరింపఁబడినదియునగు; సా=ఆ; లంకా =

లంక; శాపేపహతేవ = శాపముచేఁ గొట్టఁబడినదివలె; బహువ=ఉండినది. హనుమంతుని కోపంబున, లంకయంతయునగ్నిహూత్రంబు చుట్టుకొని, వీరులుచచ్చియు, భటులందఱుండిరుగుడునొందియునుండుటంజేసి, యాలంకాపట్టణము, మహాషికాపముచే నొక్కపెట్టనశించినట్లుండెను. అని, తాత్పర్యము.

ససంభ్రమత్రస్త విషణ్ణరాక్షసాం
సముజ్జ్వలజ్ఞాల్వలహుతాశనాంకితామ్
దదర్శ లంకాం హనుమా న్నహమనా

జ్ఞ

జ్ఞ

స్వయంభుకోపాపహతా మివా వనిమ్. ౪౩

టిక మహామనాః= పూజ్యమయి	లంకాపురిని; దదర్శ=చూచెను.
నమనసుగల; హనుమాన్= హనుమం	మహాధైర్యశాలి యగు హను
తుండు; ససంభ్రమత్రస్తవిష్ణురాక్ష	మంతుండు, సంభ్రాంతులును భీతు
సాంతోట్రుపాటుతోఁగూడినవారును	లును దుఃఖితులునగు రాక్షసులతోఁ
భయపడినవారును దుఃఖితులునగురా	గూడినదియు, గీలాభిలంబుగా జ్వ
క్షసులుగలదియు; సముజ్జ్వలజ్వాలహు	లించుచున్న యగ్నిహోత్రులుచేఁగ
తాశనాంకితాం=మండుచున్నమంటలు	ప్పఁబడినదియును, బ్రహ్మదేవునికో
గలనిష్ఠచేనంకితమైనదియు; స్వయంభు	పంబునఁబ్రభయకాలంబున దహ్యమా
కోపాపహతాం=బ్రహ్మదేవునికోపము	నంబగుభూమండలంబు చందంబున నొ
చేఁగొట్టఁబడిన; అవనిమివ(స్థితాం)=	ప్పుచున్న, లంకాపట్టణముంజూచెను.
భూమివలెనున్నదియునగు; లంకాం=	అని, తాత్పర్యము.

భక్త్వైర్- వనం పాదపరత్వసంకులం
 హత్వాతు రక్షాంసి మహంతి సంయుగే
 దగ్ధ్వా ప్రసరిం తాం గృహరత్నమాలినీం
 తస్మా హనుమాన్ పవనాత్మజః కపిః. ౪౪

టిక పవనాత్మజః=వాయుపుత్రుం	త్నమాలినీం=గృహశ్రేష్ఠములప
డగు; కపిః = కోఁతియయిన; హను	ల; తాం=ఆ; ప్రసరిం= లంకాపట్టణమును;
మాన్=హనుమంతుండు; పాదపర	దగ్ధ్వా=దహించియు; తస్మా=నిలిచెను.
త్వసంకులం=వృక్షశ్రేష్ఠములచేనిండిన;	వాయు దేవునికుమారుండగు హను
వనం=అశోకవనమును; భక్త్వైర్=విటి	మంతుండు, మంచివృక్షంబులతోఁ గూడి
చి; సంయుగే=యుద్ధమునందు; మహం	నయశోకవనంబంతయువిటిచి, యుద్ధం
తి=గొప్పవారగు; రక్షాంసి= రాక్షసు	బునగొప్ప రాక్షసులంజంపి, యుత్తమం
లను; హత్వాతు=చంపియు; గృహర	బులగుగృహంబులుగలయాలంకాపురిని

జ్ఞ

జ్ఞ

శ్రీమద్రామాయణమునుండరకాండము. ౧౦౩౬

స ౫౪

దహించి, యంత, నూరకుండెను. అని, తాత్పర్యము.

త్రికూటశృంగాగ్రతలే విచిత్రే
ప్రతిష్ఠితో వానరరాజసింహః
ప్రదీప్తలాంగూలకృతార్చిమాలీ
వ్యరాజతా దిత్య ఇవాంశుమాలీ. ౪౫

టీక॥ త్రికూటశృంగాగ్రతలే = త్రికూటశృంగంపర్వతము యొక్క శిఖరముయొక్క మించి భాగమునందు; ప్రతిష్ఠితః = ఉన్నవాఁడును; ప్రదీప్తలాంగూలకృతార్చిమాలీ (ప్రదీప్తలాంగూల కృతార్చిమాలీ) = మండుచున్న తోడచేత నేయబడిన కిరణపక్షి గలవాఁడునగు; వానరరాజసింహః = వానరరాజములలో శ్రేష్ఠుండగు హనుమంతుండు; అంశు

మాలీ = కిరణపక్షి గల; ఆదిత్యధవ = సూర్యుఁడువలె; వ్యరాజత = ప్రకాశించెను.
త్రికూటపర్వతశిఖరంబుననున్న హనుమంతుండు, తోడయందలిమంటలెక్కి గలంబులై యొప్పుమీఁద, గిరణంబులు గల సూర్యునిభంగిం, చేజరిల్లుచుండెను.
అని, తాత్పర్యము.

స రాక్షసాంస్తాన్ సుబహూంశ్చ హత్వా
వనంచ భక్ష్యాం బహుపాదపం తతః
విస్ఫజ్య రక్షోభవనేషు చాగ్నిం
జగామ రామం మనసా మహాత్మా. ౪౬

టీక॥ మహాత్మా = అధికమయిన పురుషుల; తతః = ఆ; వనం = అశోకవనము రాక్షసులుగల; సః = ఆహనుమంతుండు; సుబహూన్ = మిక్కిలియున్ననేకములయిన; తాన్ = ఆ; రాక్షసాన్ = రాక్షసులను; హత్వా = చంపియు; బహుపాదపం = పెక్కువృక్షములుగల; తతః = ఆ; వనం = అశోకవనము ను; భక్ష్యాన్ = విడిచియు; రక్షోభవనేషు = రాక్షసులయిండ్లయందు; అగ్నిం = అగ్నిశూలమున; విస్ఫజ్య = విడిచియు; మనసా = మనసుకేత; రామం = రాముని; జగామ = పొందెను.

౧౦౩౮ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౪

<p>మహాపరాక్రమశాలియగు నాహ నుమంతుడు, పెక్కు-రాక్షసులం జం పి, పెక్కు-వృక్షంబులుగల యశోకవ నంబువిడిచి, రాక్షసులగృహంబులం ద</p>	<p>స్థి హూత్రంబు దరికొల్పి, యంత, రా మునాద్దకుఁబోఁగోరెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

తతస్తు తాం వానరవీరముఖ్యం
మహాబలం మారుతతుల్యవేగమ్
మహామతిం వాయుసుతం వరిష్ఠం
ప్రతుష్టువు దేవగణాశ్చ సర్వే. ౪౭

<p>టీక॥ తతస్తు = అటుపిమ్మటను; దేవ గణాః = దేవతాసమూహములు; సర్వే చ = అందఱును; వానరవీరముఖ్యం = వానరవీరులలో శ్రేష్ఠుండును; మహాబ లం = అధికమయినబలముగలవాఁడును; మారుతతుల్యవేగం = వాయుశ్రయే క్ర-వేగమువంటి వేగముగలవాఁడును; మహామతిం = అధికమయినబుద్ధిగలవాఁ డును; వరిష్ఠం = శ్రేష్ఠుండును; వాయుసు తం = వాయుదేవుని కుమారుండునగు;</p>	<p>తం = ఆహనుమంతుని; తుష్టువుఁ = పొగ డిరి. అంత, దేవతలందఱు, వానరవీర శ్రే ష్ఠుండును మహాబలుండును వాయుదే వునకుంబోలె వేగంబుగలవాఁడును, మ హాబుద్ధిశాలియు, సుత్తముండునువా యు దేవుని కుమారుండునగు నాహను మంతుం, బ్రస్తుతించిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

భక్త్యా వనం మహాలేఖా హత్వా రక్షాంసి సంయోగే
దధ్వా లంకాపురీం రమ్యాం రరాజ స మహాకపిః. ౪౮

<p>టీక॥ మహాలేఖాః = అధికమయిన కాంతిగలవాఁడును; మహాకపిః = పెద్ద కోతియగును; సః = ఆహనుమంతుం డు; వనం = అశోకవనమును; భక్త్యా =</p>	<p>విజిచి; సంయోగే = యుద్ధమునందు; రక్షాంసి = రాక్షసులను; హత్వా = చం పి; రమ్యాం = సుందరమయిన; లంకాపు రీం = లంకాపట్టణమును; దధ్వా = కాల్చి;</p>
---	--

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౦౩

స ౫౪

ర రాజ=ప్రకాశించెను.

మహా లేజశ్శాలియగు నాహనుమం
తుండు, అశోక వనంబును విడిచి , యు

ద్ధంబునరాక్షసులంజంపి, రమ్యంబగులం
కాపురియంతయుదహించి , యెప్పు
డుండెను. అని, తాత్పర్యము.

తత్ర జేవా సృగంధర్వా స్సిద్ధాశ్చ పరమషణ్డః

దృష్ట్వా లంకాం ప్రదగ్ధాం తాం విస్తయం పరమం గతాః. ౪౯

టీక॥ తత్ర=అచ్చట; సగంధర్వాః=
గంధర్వులతోఁగూడిన; జేవాః= జేవత
లును; సిద్ధాశ్చ=సిద్ధులును; పరమషణ్డ
యః = పూజ్యులగుబుష్టులును; ప్రద
గ్ధాం=దహింపబడిన; తాం = ఆ; లం
కాం = లంకాపట్టణమును; దృష్ట్వా=
చూచి; పరమం = ఆధికమయిన; విస్త

యం=ఆశ్చర్యమును; గతాః=పొందిరి.
అప్పుడు, జేవతలునుగంధర్వులును
సిద్ధులునుమహాషణ్డులును, ఆలంకాపట్ట
ణంబంత యుదహింపబడియుండుటం
జూచి, పరమాశ్చర్యంబునొందిరి.
అని, తాత్పర్యము.

తం దృష్ట్వా వానరశ్రేష్ఠం హనుమంతం మహాకపిమ్

కాలాగ్ని రితిసంచింత్య సర్వభూతాని తత్రసుః. ౫౦

టీక॥ సర్వభూతాని= సమస్తప్రా
ణులు; వానరశ్రేష్ఠం= వానరోత్తముం
డును; మహాకపిం= పెద్దకోటియైనగు;
తం=ఆ; హనుమంతం= హనుమంతుని;
దృష్ట్వా=చూచి; "కాలాగ్నిః=ప్రళయ
కాలాగ్ని హేతుః" ఇతి=అని; సం

చింత్య=తలంచి; తత్రసుః = భయప
డినవి.
భూతంబులన్నియు , వానరోత్త
ముండగుహనుమంతుంజూచి, ప్రళయ
కాలాగ్ని హేతుఁడనితలంచి, భయం
బునొందినవి. అని, తాత్పర్యము.

జేవాశ్చ సర్వే మునిపుంగవాశ్చ

గంధర్వవిద్యాధరనాగయతాః

భూతాని సర్వాణి మహంతి తత్ర

౧౦౪౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౫

జన్మఃపరాం ప్రీతి మతుల్యరూపామ్. ౫౧

టిక॥తత్ర=అచ్చట; దేవాశ్చ=దేవ	తిం=సంతోషమును; జన్మః = పొంది
తలును; మునిభ్రంగవాశ్చ= మునిశ్రేష్ఠు	నవి.
లును; గంధర్వవిద్యాధరనాగయక్షాః=	దేవతలును మునిశ్రేష్ఠులును గంధ
గంధర్వులును విద్యాధరులును సర్పము	ర్వులును విద్యాధరులును సర్పములును
లును యక్షులును; సర్వే=అందఱును; స	యక్షులును, సమస్తప్రాణులును, లం
ర్వాణి=సమస్తములయిన; మహంతి=	కాపట్టణముదహింపఁబడుటవలన, సరి
పూజ్యమలగు; భూతాని= భూతము	లేనిసంతోషమునొందిరి.
లును; అతుల్యరూపాం = సరిలేనియా	అని, తాత్పర్యము.
కారముగల; పరాం= అధికమయిన; ప్రీ	

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, అదికావ్యే,
సుందరకాండే, చతుఃపంచాశస్సర్గః.

ఇది, స్వప్టార్థము.

ఇది, పరమార్థశాచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందర కాండచతుఃపంచాశస్సర్గ టీక,
ముగిసినది.

(ఇ)

పంచపంచాశస్సర్గప్రారంభః.

లంకాం సమస్తాం సందీప్య లాంగూలాగ్నిం మహాబలిః
సర్వాపయామాస తదా సముద్రే హరిసత్తమః. ౧

టిక॥మహాబలిః=అధికమయిన బల	దీప్య=వెలిగించి; తదా=అప్పుడు; లాం
ముగల; హరిసత్తమః=వానరశ్రేష్ఠుం	గూలాగ్నిం=శోచయందలినిప్పును; స
డగుహనుమంతుండు; లంకాం= లంకా	ముద్రే=సముద్రమునందు; నిర్వాపయా
పట్టణమును; సమస్తాం=అంతను; సం	మాస=ఆర్పెను.

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౦౪౧

స ౫౫

మహాబలశాలియువానరోత్తముఁ
డునగుహనుమంతుండు, లంకయంత
యుదహించియైన పిమ్మట, తోక

ను, సముద్రములో ముంచి, చల్లాచేశు.
అని, తాత్పర్యము.

సందీప్యమానాం విధ్వస్తాం త్రస్తరతోగణాం పురీమ్
అవేత్క్యోహనుమాన్ లంకాం చింతయామాస వానరః. ౨

టీక|| వానరః=కోటియగు ; హను
మాన్=హనుమంతుండు; సందీప్యమా
నాం=వెలిగింపబడుచున్నదియు; వి
ధ్వస్తాం=చెడినదియు ; త్రస్తరతోగ
ణాం=భయముపడినరాక్షసులసమా
హముగలదియునగు ; లంకాం=లంక
యను ; పురీమ్ = పట్టణమును; అవే
త్క్య=చూచి; చింతయామాస= చిం

తించెను.
హనుమంతుండు, డంత, నగ్నిపెళా
త్రంబుచేదహింపబడినయాలంకాపట్ట
ణంతయు, ధ్వస్తంబయి, యారా
క్షసులందఱుభయంబునొంది, యుండు
టంబూచి, యిట్లని, చింతించెను.
అని, తాత్పర్యము.

తస్యా ధూత్సుమహం స్త్రాసః కుత్సా చాత్త న్య జాయతే

టీక|| తస్య=ఆహనుమంతునకు; సు
మహాన్ = మిక్కిలియైనధికమయిన;
త్రాసః=భయము; అధూత్ = కలిగిన
ది. ఆత్మనః=తనయందు; కుత్సాచ=నిం
దయును; అజాయతే=కలిగినది.

ఆహనుమంతునకు, మనంబున, మ
హాభయంబుగలిగినది ; తన్నుమిక్కిలి
యు, నిందించుకొనెను.
అని, తాత్పర్యము.

లంకాం ప్రదహతా కమన్ కింస్వి తగ్రాత మిదం మయా. ౩

టీక|| లంకాం=లంకాపట్టణమును;
ప్రదహతా=దహించుచున్న; మయా=
నాచేత; ఇదం=ఈ; కింస్విత్=ఏ; కమన్=
కార్యము; కృతం=చేయబడినది;

నేనీలంకాపట్టణముదహించినానే!
ఎంతచెడ్డకార్యముచేసినాను!
అని, తాత్పర్యము.

౧౦౪౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౫

ధన్యాస్తే పురుషశ్రేష్ఠా యే బుధ్ధ్యా కోప ముత్థితమ్
నిరుంధంతి మహాత్మానో దీప్త మగ్ని మివాంభసా.ర

టీక॥యే=ఏ;మహాత్మానః=పూజ్యులు; ధన్యాః = పుణ్యవంతులు.
మయినస్వభావముగలపురుషులు; ఉత్థితములు.
తం=లేచిన;కోపం = కోపమును;బు ఎవ్వరు,కోపంబువచ్చునప్పుడు, జల
ధన్యా=బుద్ధిచేత; అంభసా=జలముచే ముచే మండుచున్ననిప్పును జ్వలార్చున
త;దీప్తం=మండుచున్న;అగ్నిమివ= నిట్లు,అకోపమునుబుద్ధిచేసిరోధించుకొం
ప్పుడువలె;నిరుంధంతి = అడ్డగించుచు దురో,అట్టి,మహాత్ములగుపురుషశ్రేష్ఠు
న్నారో;తే=అట్టి;పురుషశ్రేష్ఠాః= పులు, పుణ్యవంతులు.అని,తాత్పర్యము.

కుక్రుధః పాపం నకుర్యాత్కః కుక్రుధో హన్యాద్ధురూనపి
క్రుధః పరుషయా వాచా నర స్సాధూ నధిక్షిపేత్. ౫

టీక॥క్రుధః = కోపించినవాడు;క్షేపించును.
కః=ఎవ్వడు;పాపం=పాపమును; న కోపంబునొందినవాడెవ్వడుపాప
కుర్యాత్=చేయఁడు?క్రుధః=కోపించి ముసేయకుండును? కోపంబునొందిన
నవాడు;గురూనపి=గురుజనములనైన వాడుగురువులనుఁగూడఁజంపును; కో
ను;హన్యాత్=చంపును.క్రుధః= కోప పంబునొందినవాడు, పరుషవాక్యంబు
నునొందిన,నరః=మనుష్యుఁడు; పరుష వ,సత్పురుషులం,దిరస్కరించును.
వా=కతి నయిన;వాచా= మాటచే అని,తాత్పర్యము.
త;సాధూకః=పెద్దలను;అధిక్షిపేత్=ఆ

వాచ్యావాచ్యం ప్రకుపితో నవిజానాతి కహీచిత్
నాకార్య మస్తి క్రుధస్య నావాచ్యం విద్యతే క్వచిత్. ౬

టీక॥ప్రకుపితః=మిక్కిలియఁ గో డెప్పఁదగినదానినిశెప్పఁదగనిదానిని; క
పంబునొందినవాడు;వాచ్యావాచ్యం= సహించిత్=ఒకానొకప్పుడును; నవిజా

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౦౪౩

స ౫౫

నాతి=ఎఱుంగఁడు. క్రుద్ధస్య=కోపము స్పందగినమాట, ఇదిచెప్పందగని మా
నొందినవానికి; క్వచిత్ = ఎచ్చటనైన ట"యనియెఱుంగఁడు; క్రుద్ధనకుఁజే
ను;అకార్యం=చేయఁగూడనిది; నా యఁగూడనికార్యమేదియులేదు, చెప్పఁ
స్తీ=లేదు. అవాచ్యం=చెప్పఁదగనిది; గూడనిమాటయేదియునులేదు.
నవిద్యతే=లేదు. అని,తాత్పర్యము.

కోపంబునొందినవాఁడు, "ఇదిచె

య సముత్పత్తితం కోధం తమయైవ నిరస్యతి
యథోరగ స్త్వచం జీడాం సచై పురుష ఉచ్యతే. ౭

టిక||యః=ఎవ్వఁడు; సముత్పత్తి న్నాఁడు.
తం=పుట్టిన;కోధం=కోపమును;తమ ఎవ్వఁడు, సహముజీడామయిన
యైవ=ఓపికచేతనే;జీడాం=జీడా కుబుసమును విడుచునట్లు,తనకుం గల్గి
మయిన;త్వచం=చర్మమును; ఉరగో నకోపంబును,ఓపికచే, నణఁచుకొను
యథా=సహమువలె;నిరస్యతి=విడు నో,అతంఁడె,పురుషుండనంబడును.
చునో;సచై=అతంఁడె; పురుషః=పు అని,తాత్పర్యము.
రుషుఁడుగా;ఉచ్యతే = చెప్పఁబడుచు

ధీగస్తు మాం సుదుర్బుద్ధిం నిలఁజ్జం పాపకృత్తమమ్
అచింతయిత్వా తాం సీతా మగ్నిదం స్వామిఘాతకమ్. ౮

టిక||సుదుర్బుద్ధిం=మిక్కిలియుదు అపినవాఁడనగు;మాం=నన్నుఁగూర్చి;
జ్ఞమయినబుద్ధిగలవాఁడను; నిలఁజ్జం= ధీక్=చహింపబడుట;అస్తు=అగుగాక.
సిగ్గులేనివాఁడను;పాపకృత్తమం=పా నేను,సీతయున్నదనితలంపక,లంక
పముసేయువారలలో నుత్తముండను; కునిప్పుముట్టించినాను, గావున, నేను
తాం=అ;సీతాం=సీతను; అచింతయి స్వామిద్రోహిని, దుర్బుద్ధిని; సిగ్గులేని
త్వా=తలంపక;అగ్నిదం=నిప్పునిచ్చిన వాఁడను; పాపిఘంఁడను; నేనుదహింపఁ
వాఁడను;స్వామిఘాతకం=ప్రభువునుజె బడుదునుగాక.అని,తాత్పర్యము.

యది దగ్ధా త్వియం లంకా నూన మార్యాపి జానకీ
దగ్ధా తేన మయా భతుః హతం కార్య మజానతా. ౯

టీక॥ ఇయం=ఈ; లంకాతు=లం; తం=చెఱపబడినది. నూనం = నిశ్చ
కముంతయు; దగ్ధా = దహింపబడిన యము.
ది. ఆర్యా = పూజ్యురాలగు; జాని ఈలంకయంతయు దహింపబడిన
కృపి=సీతయును; దగ్ధాయది=దహిం ది; ఇప్పుడు, పూజ్యురాలగు, సీతయు
పబడినదగు నేని; తేన = అందుచేత; దహింపబడియుండునేని, నేనజ్ఞాని
అజానతా= తెలియనట్టి, అజ్ఞాని నగు నై, ప్రభుకార్యమునంతయుఁ జెఱచి
ననుట; మయా=నాచేత; భతుః = నవాడనగుచున్నాను; నిశ్చయము!
ప్రభువుయొక్క; కార్యం=పని ; హ అని, తాత్పర్యము.

యదథా మయ మారంభ స్త త్కార్య మవసాదితమ్
మయాహి దహతా లంకాం న సీతా పరిరక్షితా. ౧౦

టీక॥ యదథా=దేనికొఱకు; అ గదా!
యం=ఈ; ఆరంభం=ప్రయత్నమో; ఏకార్యముకొఱకు, ఇంతమహాప్ర
తతే=ఆ; కార్యం = పని; అవసాది యత్నముచేయబడినదో, అట్టికార్య
తం=నశింపఁజేయబడినది. లంకాం= మును జెఱచినాను; నేను, లంకనుదహిం
లంకను; దహతా=దహించుచున్న; మ చునప్పుడు, సీతా దేవిని రక్షింపనైతిని
యా=నాచేత; సీతా=సీతాదేవి; న గదా! అని, తాత్పర్యము.
పరిరక్షితాహి= రక్షింపబడదయ్యె

ఈష త్కార్య మిదం కార్యం కృత మాసీ న్నసంశయః
తస్య కోధాభి భూతేన మయా మూలక్షయః కృతః. ౧౧

టీక॥ ఇదం=ఈ; కార్యం=పని; ఈ గా; కృతం=చేయబడినది; ఆసీత్=ఆ
షత్కార్యం=కొంచెమే చేయఁదగినది యినది, సంశయః=సంశయము; న=లే

దు.క్రోధాభిఘాతేన=కోపముచేలోఁ
గొనఁబడిన;మయా=నాచేత;తస్య=ఆ
కార్యముయొక్క;మూలక్షయః=మూ
లనాశము;కృతః=చేయఁబడినది.

సముద్రముదాఁటుటయు, సీతనువె
దకిచూచుటయు రామునకుఁ దెల్పుట
యు మొదలుగాఁగలయాగొప్పకార్య

మును, అంతయునాధించియుంక రాము
నకుఁ దెల్పుటయె, మిగిలినదిగాఁజేయుఁ
బడినది;ఇందుసందియములేదు; అయి
తే, ఇప్పుడు, నేనుగ్రుద్ధుండనై, యాకా
ర్యమునకు మూలభూతయయినసీతా

దేవికే, నాశముగల్గించినాను.

వినష్టా జానకీ సూనం నహ్యదగ్ధః ప్రదృశ్యతే
లంకాయాం కశ్చ దుశ్శేష స్సర్వాభిస్తీ కృతా వ్రతీ. ౧౨

టీక॥జానకీ=సీతాదేవి;వినష్టా=న
శించినది.సూనం=నిశ్చయము . లంకా
యాం=లంకాయందు;కశ్చిత్=ఒకానొ
క;ఉశ్శేషః=ప్రదేశమును;అదగ్ధః=ద
హింపఁబడనది;ప్రదృశ్యతేహి=చూ
డఁబడదుగాదా!సర్వా=సమస్తమయి
న;వ్రతీ=పట్టణము; భిస్తీకృతా=భ

స్త్వముచేయఁబడినది.

సీతాదేవి నిశ్చయముగానే నశించి
యుండును; లంకాయందు; ఒక్కప్రదేశ
శమయినను, దగ్ధముగాకుండునది యగ
పడలేదు; పట్టణంబంతయు దగ్ధమయి
యున్నది. అని, తాత్పర్యము,

యది త ద్విహతం కార్యం మమ ప్రక్షావిపర్యయాత్
ఇహైవ ప్రాణసన్నాహసో మమాపి హ్యద్య రోచతే. ౧౩

టీక॥తత్=ఆ; కార్యం=పని ; మ
మ=నాయొక్క;ప్రక్షావిపర్యయాత్=
బుద్ధివైపరీత్యమువలన; విహతంయది=
కొట్టఁబడినదగునేని;మమాపి=నాకును;
అద్య=ఇప్పుడు; ఇహైవ=ఇచ్చటనే,
ప్రాణసన్నాహసో=ప్రాణంబుల విడు

చుట;రోచతేహి=రుచించుచున్నది.

నాబుద్ధివైపరీత్యమువలన, సీతనని
చియ్యెయుండు నేని, నేనును, ఇప్పుడిచ్చట
నె, ప్రాణంబులవిడుచుట, యుక్తమని
తోచుచున్నది. అని, తాత్పర్యము.

కి మగ్నా నిపతా మృద్య ఆహ్వాస్వి దృఢబాముభే
శరీర మాహ్వా సత్త్వానాం దద్ధి సాగరవాసినామ్. ౧౪

టిక॥ అద్య=ఇప్పుడు; అగ్నా=అగ్ని	దద్ధి (దదామి)=ఇత్తు నాయేమి?
హ్వాత్రమునందు; నిపతామికిం = పడు	నేనిప్పుడు, ప్రాణంబులవిడుచుటకు,
దునాయేమి? ఆహ్వాస్వితే=లేక ; బడ	నిప్పులోదుముకుదునా? లేక, పాతాళం
బాముభే=పాతాళమునందు; నిపతా	బునంబడుదునా? లేక, సముద్రంబులో
మికిం(అధ్యాహృతము)= పడుదునా	బడి, యందునివసించునత్వంబులకు, నా
యేమి? ఆహ్వా=లేక; శరీరం=దేహ	దేహము నాహారంబుగా నొసంగుదు
మును; సాగరవాసినాం=సముద్రమునం	నా? అని, తాత్పర్యము.
దుండునట్టి; సత్త్వానాం=జంతువులకు;	

కథంహి జీవతా శక్యో మయా ద్రష్టుం హరీశ్వరః
తౌవా పురుషశాచూతౌ కార్యసర్వస్వఘాతినా. ౧౫

టిక॥ కార్యసర్వస్వఘాతినా= కా	శక్యో(అధ్యాహృతము)=ఎట్లు, చూ
ర్యమునంతయునశింపఁజేసిన; జీవతా=	చుటకు, అలవియగుదురు?
బ్రతుకుచున్న; మయా=నాచేత; కథం	నేనిట్లు కార్యమునంతయుఁ జెఱపి,
హి=ఎట్లు; హరీశ్వరః= వానరనాయ	జీవింబియిండియు, వానరేశ్వరుండగు
కుండగుసుగ్రీవుండు; ద్రష్టుం= చూచుట	సుగ్రీవునెట్లు చూడఁగలను? పురుషశ్రే
కు; శక్యః = అలవియగును? పురుషశా	ష్ఠులగునా రామలక్ష్మణులనైనను, ఎట్లు
చూతౌ=పురుషశ్రేష్ఠులగు; తౌవా=	చూడఁగలను? అని, తాత్పర్యము.
ఆరామలక్ష్మణులైనను; కథం, ద్రష్టుం,	

మయాఖలు తదేవేదం రోషదోషా త్ప్రదర్శితమ్
ప్రథితం త్రిషు లోకేషు కపిత్వ మనవస్థితమ్. ౧౬

టిక॥ మయా -- నాచేత; త్రిషు= ప్రథితం=ప్రసిద్ధమయిన; అనవస్థితం =
మూఁడైన; లోకేషు=లోకములందు; వ్యవస్థలేకుండుటయనెడు; తతే= ఆ;

ఇదం=ఈ; కపిత్వమేవ= కోటిస్వభావముననే; కోటిస్వభావమగు నానాంచల్యమునే, వమునే; రోషదోషాత్ = కోపము యిప్పుడునేను, కోపంబుచే, లంకనుద యొక్కదోషమువలన; ప్రదశితం ఖ హించి, యందఱకుం దెల్పినవాడనై లు=చూపబడినదిగదా! తిని. అని, తాత్పర్యము.

ముల్లోకంబులందును బ్రసిద్ధమయిన

ధిగస్తు రాజసం భావ మనీశ మనవస్థితమ్

ఈశ్వరేణాపి యద్రాగా న్నయా సీతా నరక్షితా. ౧౭

టీక॥ యత్ = ఏకారణమువలన; సుగూర్చి; ధిక్ = దహింపబడుట; ఆ సీతా=సీతాదేవి; నరక్షితా= రక్షిం స్తు=అగుఁగాక. పబడలేదో; తత్ (అధ్యాత్మతము) = నేను, రక్షింపనమధుఁడనైనను, ఆకారణమువలన; అనీశం= నియామ ఇప్పుడుకోపమువలన , సీతాదేవిని ర కుండులేనిదియు; అనవస్థితం= వ్యవస్థ త్తింపనైతిని , గావున, నతిస్వతంత్ర లేనిదియునగు; రాజసం = రజోగుణ మును జపలమునగురాజసస్వభావము, సంబంధియైన; భావం=స్వభావము దహింపబడుఁగాక. అని, తాత్పర్యము.

వినష్టాయాంతు సీతాయాం తావత్ భా వినశిష్యతః

తయో ర్విनाశే సుగ్రీవ స్సబంధు ర్వివశిష్యతి. ౧౮

టీక॥ సీతాయాం = సీతాదేవి; విన తి=నశింపంగలఁడు. వ్షాయాంతు=నశించినంత నె; తా= ఆ సీతాదేవి, నాశమునొందుటచెలిసి రామలక్ష్మణులు; ఉభౌ=ఇద్దఱును; విన నంత నె, యారామలక్ష్మణులిద్దఱునునా శిష్యతః=నశింపంగలరు. తయోః= ఆ శమునొందంగలరు; అంతవారలిద్దఱును రామలక్ష్మణులయొక్క; వినాశే=నా నశించినఃప్రకృతి, సుగ్రీవుండునమ స్తబం శముకాఁగా; సబంధుః=బంధువులతోఁ ధువులతోడ, నాశమునొందును. గూడిన; సుగ్రీవః=సుగ్రీవుండు; వినశిష్య అని, తాత్పర్యము.

వీరదేవ వచ శ్శ్రుత్వా భరతో భ్రాతృకత్సలః

ధర్మాత్మా సహశత్రుః కథం శత్రుత్వి జీవేతుమ్. ౧౯

<p>టీక॥ ఏతత్ = ఈ; వచః = మాటలు; శత్రుత్వైవ = విన్నంతనె; భ్రాతృవత్సలః = తోబుట్టువులయందతిప్రేమగలవాఁడును ; ధర్మాత్మా = ధర్మస్వభావుండునగు; సహశత్రుః = శత్రుఁనితోఁగూడిన; భరతః = భరతుఁడు; కథం = ఎట్లు; జీవేతుం = బ్రతు</p>	<p>కుటకు; శత్రుత్వి = చాలును ? నశించుననుట. ఈమాటనువిన్నంతనె, భ్రాతృవత్సలుండును ధర్మాత్ముండునగు భరతుండునుశత్రుఁఁడును, నశింపంగలరు. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

ఇత్వాకువంశే ధర్మిష్ఠే గతే నాశ మసంశయమ్
భవిష్యంతి ప్రజా స్వర్వా శ్శోకసంతాపపీడితాః. ౨౦

<p>టీక॥ ధర్మిష్ఠే = మిక్కిలియధర్మముగల; ఇత్వాకువంశే = ఇత్వాకువంశము; నాశం = నాశమును; గతే = పొందఁగా; అసంశయం = సందేహములేకుండునట్లుగా; ప్రజాః = ప్రజలు ; స్వర్వాః = అందఱును ; శోకసంతాపపీడితాః = దుఃఖముచేతను సంతాపముచే</p>	<p>తనుబడింపబడినవారలు; భవిష్యంతి = కాఁగలరు. ఇట్లు, పరమధర్మిష్ఠులగు నిత్వాకువంశంబంతయునశింపఁగానె, జనులందఱు, దుఃఖంబుచేతను సంతాపముచేతనుబడితులుకాఁగలరు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

త దహం భాగ్యరహితో లుప్తధర్మాధఃసంగ్రహః
రోషదోషపరితాత్తా వ్యక్తం లోకవినాశనః. ౨౧

<p>టీక॥ తత్ = అందువలన, అహం = నేను; భాగ్యరహితః = భాగ్యముచేవిడువబడినవాఁడను. లుప్తధర్మాధఃసంగ్రహః = లోపించినధర్మాధఃసంగ్రహమును, రోషదోషపరితాత్తా = రోషముయొక్కదోషముచే వ్యాపింపబడినమనసుగలవాఁడను. లోకవినాశనః = లోకంబులనశింప</p>	<p>సంగ్రహించుటగలవాఁడను. రోషదోషపరితాత్తా = రోషముయొక్కదోషముచే వ్యాపింపబడినమనసుగలవాఁడను. లోకవినాశనః = లోకంబులనశింప</p>
--	---

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౦౪

స ౫౫

శేయు వాడను. ఇతి (అధ్యాహృత) డను; పాపస్వభావముగలవాడను; లో
ము)=అని; వ్యక్తం=స్పష్టము. కంబులకన్నీటికి, వివాశముచెచ్చువాడ
అట్లుగుటంజేసి, నేను, నిర్భాగ్యుండ ను; అని, స్పష్టము. అని, హనుమంతుండు,
ను; ధర్మాధికంబులు కెండును లేనివా చింతించెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇతి చింతయత స్తస్య నిమిత్తా న్యవపేదిరే
పూర్వమ పృథలభాని సాక్షా త్పునగచింతయత్. ౨౨

టిక|| తస్య=అహనుమంతుండు; ఇ లోచించెను.
తి=ఇట్లు; చింతయతః - ఆలోచించు హనుమంతుండిట్లు, చింతించుచుం
దుండగా; పూర్వమపి=ముందును; ఉప డంగా, నిదివఱకతనికి గొంచెముగాఁ
లభాని=చూడఁబడిన; నిమిత్తాని=శుభ దోచియున్న శుభనిమిత్తములు, చ
సూచకములగు నిమిత్తములు ; సా క్కంగాఁడెరియునట్లు, మిక్కుటము
క్షాత్ = ప్రత్యక్షముగా; తం(అధ్యా గాఁగలిగినవి; అంతనతుండు, మఱల, ని
హృతము)=అతని; ఉపపేదిరే=పొంది ట్లని, యాలోచించెను.
నవి. పునః=మఱల; ఆచింతయత్ = ఆ అని, తాత్పర్యము.

అథవా చారుసర్వాంగీ రక్షితా స్వేన తేజసా
న నశిష్యతి కల్పాణీ నాగ్ని రగ్నా ప్రవతతే. ౨౩

టిక|| అథవా=అటు గా ఁదేని; కల్పా నందు; నప్రవతతే=ప్రవతికొంపదు.
ణీ=మంగళరూపిణియగు; చారుసర్వా అటుగా ఁదేని, మంగళరూపిణియగు
గ్ని= సుందరములయిన సమస్తావయవ నాసీతా ఁదేని, యెంతమాత్రమునాశము
ములునుగలసీతా ఁదేని; స్వేన= తనదై వొందదు; తన తేజస్సుచేతనే రక్షింపఁ
న; తేజసా=ప్రభావముచేత; రక్షితా= బడియుండును; అగ్ని హేమాశ్రము, అగ్ని
రక్షింపఁబడినదై ; ననశిష్యతి=నశించి హేమాశ్రము నెట్లుదహించును?
యుండదు. అగ్నిః=నిప్పు; అగ్నౌ=నిప్పు అని, తాత్పర్యము.

నహీ ధర్మాత్తన స్తస్య భార్యా మమితతేజసః

౧౦౫౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౫

స్వచారిత్రాభిగుప్తాం తాం స్మృష్టు మహాతి పావకః. ౨౪

టీక॥ పావకః = అగ్నిహోత్రుఁడు; డుగదా!

ధర్మాత్మనః = ధర్మస్వభావుండును;
అమితతేజసః = కొలందిలేని కాంతిగల
వాఁడునుగు; తస్య = ఆరామునియొక్క;
భార్యాం = పెండ్లామును; స్వచారిత్రా
భిగుప్తాం = తనచరిత్రముచేతరక్షింపఁబ
డినదియునగు; తాం = అసీతను; స్మృ
ష్టుం = తాఁకుటకు; నాహతిహి = తగఁ

ధర్మాత్ముండును గొలందిలేనితే
జంబు గలవాఁడునగు రామునిభార్య
యుఁడనబాత్రివ్రత్యమహిమచేరక్షింప
బడినదియునగుసీతాదేవిని, అగ్నిహో
తుఁడు, స్మృశింపనైనఁజాలఁడు.
అని, తాత్పర్యము.

నూనం రామప్రభావేన వై దేహ్య స్సుకృతేనచ

యన్తాం దహనకర్మాయం నాదహ ధహ్యవాహనః. ౨౫

టీక॥ దహనకర్మా = దహించుట
యోకార్యముగాఁగల; అయం = ఈ;
హవ్యవాహనః = అగ్నిహోత్రుఁడు;
దూం = నన్ను; నాదహత్ (ఇతి) య
త్ = దహింపఁడయ్యెననది యేదిగల
దో; తత్ (అధ్యాహృతము) = అది; ర
మప్రభావేన = రామునిప్రభావము చేత
ను; వై దేహ్యః = సీతాదేవియొక్క; సుకృ

తేనచ = పుణ్యముచేతను; అసీత్ (అధ్యా
హృతము) = అయినది.
దహించుటయొక్కభావముగాఁగల
యాయగ్నిహోత్రుండు, నన్నుదహిం
పకుండుటయు, రామునిప్రభావంబు
ననుసీతాదేవిపుణ్యమహిమంబునను, అ
యినదిగాని, వేఱుగాదు.
అని, తాత్పర్యము.

త్రయీణాం భరతాదీనాం భ్రాతృణాం దేవతాచ యా

రామస్యచ మనఃకాంతా సా కథం వినశిష్యతి. ౨౬

టీక॥ యా = ఎవ్వతె; భరతాదీనాం =
భరతుఁడు మొదలుగాఁగల; భ్రాతృ
ణాం = తోఁబుట్టువులకు; త్రయీణాం =

మగ్గురికిని; దేవతాచ = దేవతయునో;
రామస్య = రామునకు; మనఃకాంతా
చ = మనఃప్రియయునో; సా = అట్టిసీతా

శ్రీమద్రామాయణమునుందరకాండము. ౧౦౫౧

స ౫౫

దేవి; కథం=ఎట్లు; వినశిష్యుతి=నశింపం
గలదు; రికిని దేవతయు, రామునకుమనఃప్రియ
యునగుసీతాదేవియు, నెట్లునశించును?
భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నులకు మువ్వ అని, తాత్పర్యము.

యద్వా దహనకర్మా యం సర్వత ప్రభురవ్యయః
సమే దహతి లాంగూలం కథ మార్థ్యం ప్రధత్యుతి. ౨౨

టీక॥ యద్వా = లేక; దహనకర్మ = దహించును?
మా = దహించుటయొక్కార్యముగా; అటుగాదేని, దహనస్వభావుండు
గలవాఁడును; సర్వత్ర=అంతటను; ప్ర ను, ఎచ్చటను అర్జునులేనివాఁడును నాశర
భుః=వ్యాపించువాఁడును; అవ్యయః= హితుండునగు సీయగ్నిహితుండు,
నాశములేనివాఁడునగు; అయం = ఈ నాలోకనే దహింపలేదే; ఇంకఁబూ
యగ్నిహోత్రుఁడు; మే=నాయొక్క; జ్వరాలగుసీతాదేవి, నెట్లు, దహించు
లాంగూలం=తోకను; నదహతి = ద ను. అని, హనుమంతుండు, చింతించెను.
హింపకున్నాఁడు. ఆర్థ్యం = పూజ్య అని, తాత్పర్యము.
రాలగు సీతాదేవిని; కథం=ఎట్లు; ప్రధ

పునశ్చై చింతయ త్తత్ర హనుమా విస్మిత స్తదా
హిరణ్యనాభస్య గిరే జ్వలమధ్యే ప్రదర్శనమ్. ౨౩

టీక॥ తత్ర=అచ్చట; తదా=అప్పు అచింతయత్ = తలంచెను.
డు; హనుమా = హనుమంతుండు; పున అంత, నచ్చట, హనుమంతుండు, మ
శ్చ=మఱలను; విస్మితః=అశ్చర్యమునొం అలం, బరమాశ్చర్యంబునొంది, సముద్ర
దినవాఁడై; జలమధ్యే=నీటినడుమ; హిర మధ్యంబునఁదనకు మైనాకపర్వతంబుగ
ణ్యనాభస్య=మైనాకమను; గిరే=పర్వ పడుటందలంచెను.
తముయొక్క; ప్రదర్శనం=చూచుటను; అని, తాత్పర్యము.

తపసా సత్యవాక్యేన అనన్యత్వాచ్చ భర్తరి

౧౦౫౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౫

అపి సా నిర్దహే దగ్నిం సతా మగ్నిః ప్రథత్యతి. ౨౯

టీక॥ సా=అసీతాదేవి; తపసా=	తి=దహింపఁడు.
తపస్సుచేతను; సత్యవాక్యేన = సత్య	సీతాదేవి, తనతపఃప్రభావంబునను
వాక్యముచేతను; భృతఃరి = పెనిమిటి	సత్యబలంబునను, బాతిప్రత్యమహిమం
విషయమయి; అనన్యత్వాచ్చ=ఇతరుఁ	బునను, అగ్ని హోత్రమునుంగూడ, ద
డులేమందుటవలనను; అగ్నిమపి=అగ్ని	హిండును; అగ్ని హోత్రుండాదిడనెం
హోత్రునై నను; నిర్దహేత్ = ద	తమాత్రముదహింపఁజాలఁడు. అన్యహ
హిండును. అగ్నిః = అగ్ని హోత్రుఁ	నుమఁతుండు, చింతించెను.
డు; తాం=అసీతాదేవి ; సప్రథత్య	అని, తాత్పర్యము.

స తథా చింతయం స్తత్ర దేవ్యా ధర్మపరిగ్రహమ్
శుశ్రావ హనుమా న్వాక్యం చారణానాం మహాత్మనామ్. ౩౦

టీక॥ సః=అహనుమాన్ = హను	యొక్క; వాక్యం=మాటను ; శుశ్రా
మంతుండు; తత్ర=అచ్చట; తథా=అ	వ=వినెను.
ట్లు; దేవ్యాః = సీతాదేవియొక్క; ధ	అహనుమంతుండు, అట్లు, సీతాదే
ర్మపరిగ్రహం=ధర్మముయొక్కసం	విధర్మ ప్రభావమును గుఱించిచింతిం
గ్రహమునుగూర్చి; చింతయన్=చింతిం	చుచు, మహాత్ములగుచారణులు చెప్పు
చుచు; మహాత్మనాం=పూజ్యమయినస్వ	కొనుమాటలనువినెను.
ధావముగల; చారణానాం=చారణుల	అని, తాత్పర్యము.

అహోహ ఖలు కృతం కర్మ దుష్కరంహి హనుమాతా
అగ్నిం విస్మజతా భీష్టం భీమం రాక్షసవేత్తని. ౩౧

టీక॥ రాక్షసవేత్తని=రాక్షసులగృ	అగ్ని హోత్రమును; విస్మజతా=విడు
హమునందు; అభీష్టం=మిక్కిలియి	చుచున్న; హనుమాతా=హనుమంతుని
భీమం=భయంకరమయిన; అగ్నిం =	చేత; దుష్కరం = చేయనలవిగాని; క

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౦౫౩

స ౫౫

మఁ—కార్యము; కృతంఖలు= చేయఁ పాపాశ్రంబుదరికొల్పి, మఱియె వ్వరికి
బడినదిగదా! అహో—ఆశ్చర్యము! నిశేయనలవిగాని కార్యముం జేసినాఁ
హనుమంతుండు, రాక్షసుల యిం డు. ఆశ్చర్యము! అని, తాత్పర్యము.
క్షయండుభయంక రాకారంబగు నగ్ని

ప్రపలాయితరక్షస్త్రిబాలవృద్ధసమాకులా
జనకోలాహలాద్ధౌతా క్రందంతీ వాదికందరే. ౩౨

టీ|| ప్రపలాయితరక్షస్త్రిబాలవృద్ధసమాకులా= పరుగెత్తుచున్న రాక్షసు
లచేతను స్త్రీలచేతనుబాలురచేతనువృద్ధులచేతనునిండినదియు; అదికందరే= వృద్ధులునుభయంబునంబరుగెత్తుచుండ,
పర్వతగుహయందు; జనకోలాహలాద్ధౌతా= జనులకోలాహలధ్వనులం బర్వతగుహ
లపూరితంబులయి యుండుటంజేసి,
జనజేయఁబడినదియునగు; ఏషా(అధ్యా హ్యతము) = ఈలంక; క్రందంతీవ= ఏ
న్నది. అని, తాత్పర్యము.

దగ్ధేయం నగరీ సర్వా సాట్టప్రాకారతోరణా
జానకీ నచ దగ్ధేతి విస్తయో ద్భృతపవ నః. ౩౩

టీ|| సాట్టప్రాకారతోరణా= కోటకుండలుగనఁజే.
టబురుజులతోనుబ్రాకారంబులతోనుబహిద్వాకరంబులతోనుం గూడిన; ఇ
యం= ఈ; నగరీ= పట్టణము; సర్వా= అంతయు; దగ్ధా= దహింపఁబడినది. జా
నకీచ= సీతమాత్రము; నదగ్ధా= దహిం పఁబడలేదు. ఇతి= అని; విస్తయః= ఆశ్చ
ర్యము; నః= మాకు; అద్భృతపవ= ఇదివ
రి, అని, తాత్పర్యము.

స నిమిత్తైశ్చ దృష్టాభైః కారణైశ్చ మహాగుణైః
ఋషివాక్యైశ్చ హనుమా నభవ త్ప్రీతమానసః. ౩౪

టీక॥ సః=ఆ; హనుమా=హా ఆయెను.

నుమంతుండు; దృష్టాభైః=చూడబడి
నప్రయోజనముగల; నిమిత్తైశ్చ=శుభ
నిమిత్తములచేతను; మహాగుణైః= గొ
ప్పగుణములుగల; కారణైశ్చ=కారణ
ములచేతను; ఋషివాక్యైశ్చ=చారణ
లమాటలచేతను; ప్రీతమానసః=సం
తసిం చినమనసుగలవాఁడు; అభవత్=

అహనుమంతుండు, ఇవివఱకుఁ బెక్కు
మాలుక సఫలములయిన శుభనిమిత్త
ములచేతను, రామప్రభావాదులగుగొ
ప్పకారణంబులచేతను, చారణులుచె
ప్పకొనుమాటలచేతను, సీతకునాశ
ముగలుగలేదనినమ్మి, సంతోషించెను.
అని, తాత్పర్యము.

తతః కపిః ప్రాప్తమనోరథార్థః

స్తా మక్షతాం రాజసుతాం విచత్వా

ప్రత్యక్షత స్తాం పునరేవ దృష్ట్వా

ప్రతిప్రయాణాయ మతిం చకార. ౩౫

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; కపిః=హా
నుమంతుండు; ప్రాప్త మనోరథా
ర్థః= పొందబడినకోరులప్రయోజ
నములుగలవాఁడై; రాజసుతాం=రాచ
కొమార్తెయగు; తాం= ఆసీతాదేవి
ని; అక్షతాం = నాశమునొందనిదాస
గా; విచత్వా=తెలిసికొని; తాం= ఆసీ
తాదేవిని; ప్రత్యక్షతః = ప్రత్యక్షము
గా; పునరేవ=మఱిసే; దృష్ట్వా=చూ

చి; ప్రతిప్రయాణాయ= మఱిపోవుట
కొఱకు; మతిం=బుద్ధిని; చకార = చే
సెను.

అంత, హనుమంతుండు, ఈడేజిన
కోరులుగలవాఁడై, రాచకొమార్తె
యగుసీతాదేవి నాశమునొందకున్నదని
తెలిసికొని, మఱి నాసీతంబ్రత్యక్షంబు
గాఁజూచి, రామనాద్దకుఁబోఁగోరె
ను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాషేః శ్రీమద్రామాయణే, అవికాశ్యే,

సుందర కాండే, పంచపంచాశస్సగః.

ఇది, స్వప్నార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

ఖ్యాఖ్యానంబునందు, సుందర కాండపంచపంచాశస్సగః టిక,

ముగిసినది.

(ఇ)

పట్నం చాశసగః ప్రారంభః.

తతస్తు శింశుపామూలే జానకీం పర్యుపస్థితామ్

అభివాద్యా బ్రవీ ద్విప్ర్యా పశ్యామిత్వా మిహాత్మతామ్. ౧

టిక||తతస్తు=అటుపిమ్మటను ; సః అని; అబ్రవీత్=చెప్పెను.

(అధ్యాహృతము) = ఆహనుమంతుడు; శింశుపామూలే=శింశుపావృక్షముక్రిందను; పర్యుపస్థితాం= ఉన్న; జానకీం=సీతను; అభివాద్య=నమస్కరించి; “దిప్త్యా=భాగ్యముచేత; ఇహ=ఇచ్చట; అత్మతాం = నాశమునొందకున్న; త్వాం=నిన్ను; పశ్యామి=చూచుచున్నాను.” ఇతి(అధ్యాహృతము)-

అతః, హనుమంతుండు, శింశుపావృక్షమాలంబుననున్న సీతాదేవి యొద్దకుఁబోయి, యాచిడకుననుసరించి, “నాభాగ్యవశంబున, నిప్పుడు, ఏయపాయంబునుఁబొందక జేమంబుగ నున్నానిన్నుఁజూచుచున్నాను.” అని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

తత స్తం ప్రస్థితం సీతా వీక్షమాణా వునఃపునః

భర్తృస్నేహోన్మీలనం వాక్యం హనుమంత మభాషత. ౨

తతః=అటుపిమ్మట; సీతా-సీతా|ఆహనుమంతుని; వునఃపునః= మఱిదేవి; ప్రస్థితం=పయనముయిన; తం=మాటికి; వీక్షమాణా=చూచుచు; హ

నుమంతం = హనుమంతునిగూర్చి; భ
త్వ=స్నేహాస్వితం = పెనిమిటియంద
లిస్నేహముతోఁగూడిన ; వాక్యం =
మాటను; అట్రవీత్ = గొప్పను.

అంత, నానీతాదేవి, పయనమయి

వచ్చిన హనుమంతుని మాటిమాటికేం
జూచుచు, పెనిమిటియందలి స్నేహం
బున, మఱల, నతనితో నొక మాటంజెప్పె
ను- అని, తాత్పర్యము-

కామ మస్య శ్వమేవై కః కార్యస్య పరిసాధనే

పర్యాప్తః పరవీరఘ్న యశస్య స్తే బలోదయః. ౩

టిక॥ పరవీరఘ్న=శత్రువీరులంజం
పునట్టిహనుమంతుఁడా! అస్య=ఈ; కా
ర్యస్య = పనియొక్క; పరిసాధనే =
సాధించుటయందు; త్వం=నీవు; ఏకవ
చ=ఒక్కఁడవే; కామం = మిక్కిలి-లి
యు; పర్యాప్తః=చాలుదువు. తే=నీ
యొక్క; బలోదయః=బలముయొక్క-

యభివృద్ధి; యశస్యః=మంచితిఁని గ
లిగించునది.

శత్రువీరులంజంపునట్టిహనుమంతు
డా! ఈ రాక్షసులనందఱనుజయించి, న
న్ను రామునొద్దంజేర్చుటకు, నీవొక్కఁ
డవెచాలుదువు ; నీబలముమిక్కిలియు
నధికమైనది- అని, తాత్పర్యము-

శరైస్తు సంకులాం కృత్వా లంకాం పరబలాదనః

మాం నయేద్యది కాకుత్స్థ సత్తస్య సదృశం భవేత్. ౪

టిక॥ పరబలాదనః = శత్రునైర్య
ములంబిడించునట్టి; కాకుత్స్థ ఏవ=రా
ముఁడే; శరైః = బాణములచేత; లం
కాం=లంకను; సంకులాం= నిండినదా
నిగా; కృత్వా=చేసి; మాం=నన్ను; న
యేద్యది=కొనిపోవునేని; తత్=అది; త
స్య=ఆ రామునకు; సదృశం=సరియై

నది; భవేత్=అగును.

శత్రునైర్యంబులం జంపునట్టి రా
ముఁడే, యిచ్చటికివచ్చి, బాణంబులనీ
లంకయంతయునిండించి , నన్నుఁగొని
పోవునేని, యదియెయతనికిందగియుం
డును. అని, తాత్పర్యము.

తద్యథా తస్య విక్రాంత మనురూపం మహాత్మనః

భవత్యాహవశూరస్య తథా త్వముపపాదయ- ౫

టిక్కతత్=అందువలన; మహాత్మ	ఘటించుము.
నః=మహాప్రభావుండును; ఆహవశూ	అందువలన, మహాత్ముండును యు
రస్య=యుద్ధమునందుభయములేనివా	ద్ధమునందుభయములేనివాఁడునగు నా
డునగు; తస్య=ఆరామునకు; అనురూ	రాముండుదనకుందగులాగునఁబరాక్ర
పం=తగిన; విక్రాంతం=పరాక్రమిం	మించునట్లు, నీవెఘటించవలెను. అని,
చుట; యథా=ఎట్లు; భవతి=అగునో; త	సీతాదేవి, హనుమంతునితోఁ జెప్పెను.
థా=అట్లు; త్వం=నీవు; ఉపపాదయ=	అని, తాత్పర్యము.

తదర్థోపహితం వాక్యం ప్రశ్రితం హేతుసంహితమ్
నిశవ్య హనుమాం స్తస్యా వాక్య ముత్తర మబ్రవీత్ - ౬

టిక్కహనుమాన్ = హనుమంతు	ని; ఉత్తరం=బదులయిన; వాక్యం=మా
డు; అర్థోపహితం=అధికమయినయ	టను; అబ్రవీత్=చెప్పెను.
థః=ముతోఁగూడినదియు; ప్రశ్రితం=వి	హనుమంతుండు, అధికాభకంబుగ
నయముతోఁగూడినదియు; హేతుసం	లదియు, వినయసంహితంబునయు క్తకా
హితం=కారణములతోఁగూడినదియు	రణంబులతోఁగూడినదియునగు, సీతా
నగు; తత్=ఆ; తస్యః=ఆసీతాదేవి	దేవిమాటనువిని, యందుకు త్తరము, ఇట్లు
యొక్క; వాక్యం=మాటను; నిశవ్య=వి	ని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

క్షీప్రమేవ్యతి కాకుత్స్థో హర్ష్యక్షప్రవరై ర్వృతః
యస్తే యుధి విజిత్యారీక్ శోకం వ్యపనయిష్యతి. ౭

టిక్కాయః=ఎవ్వఁడు; యుధి=యుద్ధ	నో; సః(అధ్యాహృతము)=అట్టి; కాకు
మునందు; అరీక్ = శత్రువులను; విజి	త్థః = రాముండు; హర్ష్యక్షప్రవ
త్యః=జయించి; తే=నీయొక్క; శోకం=	రైః = వానరులలోనుఎఱుఁగుగొడ్డుల
దుఃఖమును; వ్యపనయిష్యతి=పోఁగొట్టు	లోనుశ్రేష్ఠులచే; కృతః = చుట్టఁబడిన

వాఁడైఁజ్ఞప్రం=శీఘ్రముగా; ఏవ్యతి=

ఎవ్వఁడు, యుద్ధంబున, శత్రువులను జయించి, నీదుఃఖంబుదీర్చునో, అట్టిరా

ముండు, వానరోత్తములను ఎలుఁగుగూర్జులనుంగూడి, శీఘ్రముగా రాఁగలండు.

అని, హనుమంతుండు, సీతతోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఏవ మాశ్వాస్య వై దేహీం హనుమాన్ మారుతాత్తజః
గమనాయ మతిం కృత్వా వై దేహీ మభ్యవాదయత్. ౮

టీక॥ మారుతాత్తజః=వాయు దేవునికొడుకైన; హనుమాన్=హనుమంతుండు; ఏవం=ఇట్లు; వై దేహీం=సీతాదేవిని, ఆశ్వాస్య=ఊఁబడించి; గమనాయ=పోవుటకొఁజుకు; మతిం=మనసును; కృత్వా=చేసి; వై దేహీం=సీతాదేవి

ని; అభ్యవాదయత్=నమస్కరించెను. వాయు దేవుని కుమారుండగు హనుమంతుండు, ఇట్లు సీతాదేవినాశ్వాసిం చి, యంత, రామునొద్దకుఁబోఁగోరి, సీతాదేవినమస్కారంబుఁజేసెను. అని, తాత్పర్యము.

తత స్స కపికాదూర్ణం స్నాన్వమిసందర్శనోత్సక్ః
అరురోహ గిరిశ్రేష్ఠ మరిష్ట మరిమదానః. ౯

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౦౫

స ౫౬

టిక॥ తతః = అటుపిమ్మట ; అరి	ను; ఆరురోహః=ఎక్కాను.
మదకానః = శత్రువులమర్దిండునట్టి ;	అంత, శత్రువులం జంపువాఁడును
సః=అ; కపిశాదూకలః=వానరోత్త	వానరశ్రేష్ఠుండునగు హనుమంతుండు,
ముండగుహనుమంతుండు ; స్వామిసం	తన స్వామినిరాముంటాడఁ గోరినవాఁ
దర్శనోత్సుకః = ప్రభువుదర్శనమునం	డై, యరిష్టంబను పర్వతంబు నారో
దుత్సాహముగలవాఁడై; అరిష్టం=అ	హించెను.
రిష్టమను ; గిరిశ్రేష్ఠం= పర్వతశ్రేష్ఠము	అని,తాత్పర్యము.

తుంగపద్మకజుష్టాభి నీలాభి ర్వనరాజిభిః
 సోత్తరీయ మివాం భోదై శ్చృం గాంతరవిశంవిభిః. ౧౦
 బోధ్యమానమివ ప్రిత్యా దివాకరకరై శ్చుభైః
 ఉన్నివంత మివోద్ధూతై లోకచనై రివ ధాతుభిః. ౧౧
 తోయాఘనిస్సనై మకండైః ప్రాధీత మివ పర్వతమ్
 ప్రగీతమివ విస్పష్టై నానాప్రసౌరణ్యైః. ౧౨
 కేవదారుభి రత్యుచ్చై రూర్ధ్వకాహు మివ స్థితమ్
 ప్రపాతజలనిఘ్నైః పాక్రప్తమివ సర్వతః. ౧౩
 వేపమాన మివ శ్యామైః కంపమానై శ్శరద్వనైః
 వేణుభి మూరుతోద్ధూతైః కూజంత మివ కీచకైః. ౧౪
 నిశ్శ్వసంత మివామహ్నా ఘోరై రాశీవిమోత్తమైః
 నీహరకృతగంధీరై ధ్యాయంత మివ గహ్వరైః. ౧౫
 మేఘపాదనిభైః పాదైః ప్రక్రాంత మివ సర్వతః
 జృంభమాణ మివాకాశే శిఖరై రభ్రమానిభిః. ౧౬
 కూటైశ్చ బహుధాకీర్ణై శ్చోభితం బహుకండరైః
 సాలతాలాశ్వకకైశ్చ వంశైశ్చ బహుభి ర్వృతమ్. ౧౭
 లతావితానై ర్వితతైః పుష్పవద్భి రలంకృతమ్

నానామృగగణాకీర్ణం ధాతునివ్యంధఘాషితమ్. ౧౮

బహుప్రసాదోపేతం శిలాసంచయసంకటమ్

మహాషియత్కంధర్వకిన్నరోరగసేవితమ్. ౧౯

లతాపాదపసంఘాతం సింహాఘ్నపితకందరమ్

వ్యాఘ్రసంఘసమాకీర్ణం స్వాదుమూలఫలద్రుమమ్. ౨౦

త మారురోహ హనుమాన్ పర్వతం పవనాత్మజః

రామదర్శనశీఘ్రిణ ప్రహషేణ్ ధిచోదితః. ౨౧

టీక॥ తుంగపద్మకజుష్టాభిః=ఉన్నత స్పదీయు; మండైః=గంభీరములగు; ములగు పద్మకములను వృక్షములతోఁ తోయాఘ్నస్వనైః=జలప్రవాహముల గూడిన; నీలాభిః=నల్లని; వనరాజిభిః= ధ్వనులచేత; ప్రాధీతమివ(స్థితం)= చ వనపక్షులచేత ; సపరిధాన మివస్థి కంఠగానధ్వయనము సేయుచున్నదివ తం (అధ్యాహృతము) = కట్టుబట్ట లేనన్నదియు; పర్వతం= కొండయు తోఁగూడినదివలెనున్నదియు; శృంగాం ను; విస్ఫుల్కైః=మికిలిలియు స్పష్టముల తరవిశంవిభిః=శిఖరముల నడుమవ్రేలు గు; నానాప్రసవణస్వనైః= నానావి కాడుచున్న; అంభోదైః= మేఘముల ధములగు సెలయేలులయొక్క ధ్వనుల చేత; సోత్తరీయమివ(స్థితం)=ఉత్తరీ చేత; ప్రగీతమివ(స్థితం)=చక్కఁగాఁ యములతోఁగూడినదివలెనున్నదియు ; బాడుచున్నదివలెనున్నదియు ; అత్యు త్పైః=మికిలిలియునున్నతములగు; దే వదారుభిః=దేవదారు వృక్షములచేత; లచేత; పీత్యా=ప్రేమచేత; బోధ్యమా డాధ్వ=బాహుమివస్థితం= పైకెత్తఁబ నమివ(స్థితం)=మేలుకొలుపు బడుచు డినచేతులుగలదివలెనున్నదియు; సర్వ న్నదివలెనున్నదియు; ఉద్ధూతైః= బయ తః = అంతట; ప్రపాతజలనిఘ్నాః టువెడలినవియు; లోచనైరివ(స్థితైః)= టైః = చటియల జలములయొక్కఁ కండ్లువలెనున్నవియునగు; ధాతుభిః= ధ్వనులచేత; పాక్రుష్టమివ (స్థితం)= అక్రోశించుచున్నదివలె నున్నదియు ; గైరికధాతువులచేత ; ఉన్నపంతమివ కంపమానైః=కదలుచున్నవియు; క్యా (స్థితం)= కండ్లుతెలుచున్నదివలె ను

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౦౬౧

స ౫౬

మైః=నల్లనివియునగు; శరద్వనైః=శర
ద్వతువునందలి వృక్షసమూహములచే
త; వేపమానమివ (స్థితం)= వడంకుచు
న్నదివలెనున్నదియు; మారుతోద్ధూతైః
గాలిచేఁగొట్టుబడిన; కీవక్తైః=గాలిగొ
ట్టునప్పుడుధ్వనించునట్టి; వేణుభిః=వెదు
ళ్లచేత; కూజంతమివ (స్థితం)=కూయు
చున్నదివలెనున్నదియు; ఘోరైః= భ
యంకరములగు; ఆశీవిహోత్రమైః= సర్వ
శ్రేష్ఠములచేత; అమపాత=కోపము
వలన; నిశ్శ్వసంతమివ (స్థితం)= నిట్టూ
వుచున్నదివలెనున్నదియు ;
నీహరకృతగంభీరైః= మంచుచేఁగప్పు
బడినవియు గంభీరములునగు; గహ్వ
రైః=గుహలచేత; ధ్యాయంతమివ (స్థి
తం)= ధ్యానముసేయుచున్నదివలెను
న్నదియు; మేఘపాదనిభైః=మేఘంబుల
పాదములతోసమానములగు; పాదైః=
చిన్నకొండలచేత; సర్వతః=అంతటను;
ప్రక్రాంతమివ (స్థితం)= నడచునది
వలెనున్నదియు; అభ్రమానిభిః=మేఘం
బులపజ్జులుగల; శిఖరైః= శిఖరముల
చేత; ఆకాశే=ఆకాశమునందు; జృంభ
మాణమివ (స్థితం)=ఆవులింతవిడుచుచు
న్నదివలెనున్నదియు; బహుకందరైః=
పెక్కుగుహలుగలవియు; బహుధా=

పెక్కువిధములుగా; ఆకీర్ణైః=వెదచ
ల్లబడినవియునగు; హస్తైః=శిఖరముల
చేత; శోభితంచ=ప్రకాశింపఁజేయుట
డినదియు; బహుభిః=పెక్కులయిన;
సాలతాలాశ్వకజైశ్చ= సాలవృక్ష
ములచేతనుతాటిచెట్ల చేతను ఇనుమద్ది
చెట్లచేతను; వంశైశ్చ=వెదుళ్లచేతను;
వృతం=చుట్టుబడినదియు; పుష్పవద్భిః=
అధికములయిన పుష్పములుగల ; విత
తైః=విస్తీర్ణములగు; లతావితానైః=తీ
గలసమూహములచేత; అలంకృతం =
అలంకరింపబడినదియు ; నానామృగ
గణాకీర్ణం = నానావిధములయిన
మృగముల సమూహములచేత వ్యాపి
ంపబడినదియు; ధాతునిష్ఠ్యంద భూషి
తం=గైరికధాతువులుకాటుటచేనలం
కరింపబడినదియు ; బహుప్రసవణో
పేతం= పెక్కుసెలయేఱులతోఁ గూ
డినదియు ; శిలాసంచయసంకటం =
రాళ్లసమూహములచే సంకటమయిన
దియు ; మహాషియక్షగంధర్వ కిన్న
రోరగసేవితం= పూజ్యులగు ఋషు
లచేతను యక్షులచేతను గంధర్వులచే
తను గిన్నరులచేతను సర్పములచేతను
సేవింపబడినదియు ; లతాపాదపసం
ఘాతం= తీగలయొక్కయు వృక్షము

౧౦౬ ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౬

లయొక్కయు సమాహముగలదియు; సింహాధ్యక్షితకందరం = సింహముల చేసరిష్టింపఁబడిన గుహలుగలదియు ; వ్యాఘ్రసంఘసమాక్షిణం = పులులస మాహములచేవ్యాపింపఁబడినదియు ; స్వాదుమూలఫలద్రుమం = తియ్యని గ డ్డలును ఫలములును గలవృక్షములు గ లదియునగు ; తం = ఆ ; పర్వ తం = అరిష్టపర్వతమును ; పవనా త్తజః = వాయుపుత్రుండగు ; హ నుమా = హనుమంతుండు ; రామద ర్శనశీఘ్రం = రామనిచూచుటయం దుత్వరగల; ప్రహషేణం = సంతోష ముచేత; అభిచోదితః = ప్రేరింపఁ బడి నవాఁడై; ఆరురోహ = ఎక్కెను.

ఉన్నతంబులగు పద్మకవృక్షంబుల తోఁగూడినవనపట్రులచే వస్తుంబుగ ట్టుకొన్నట్లు, శిఖరంబులనడుమవ్రేలు కాడుమేఘులుచేను త్తరియంబులుదా ల్చినట్లు, చూపట్టుదాని, ఉద్గతంబులగు ధాతువులునేత్రంబులుంబోలెఁ గ్రాలు చుండుటంజేసి, సూర్యుండుహస్తంబుల చేతంబోలెఁగిరిణంబులచేతమేలుకొలు పఁ, గండ్లుఁజెఱచి, చూచుచున్నపోల్కిం, గానవచ్చుదాని, గంభీరంబులగుజలప్ర వాహధాన్వనంబులచే నధ్యయనంబుసే యుపగిదిందోచుదాని, విస్తృతంబులగు

సెలయేలులధ్వనులవలన, సంగీతంబుగా విందుకరణంగన్నట్లుదాని, నత్యున్నతం బులగు దేవదారువృక్షంబులుండుటచే, నూర్ధ్వబాహుండైతపంబు సల్పుమహ మునిభంగీభాసీల్లుదాని, బ్రహతంబు లంబుడుజలంబులధ్వనులచే, నంతటను, ఆ కోశించుచున్నట్లున్నదాని, శరదృతువు నందుజనియించువనంబులుగాలికిం దూ లుచుండుటచే, హనుమంతునివలన భ యంబునగడగడవడంకువడువునం గను పట్టుదాని, వాయువుచేఁ గొట్టఁ బ డిన కీచకంబులను వెదుళ్లు ధ్వనించుటో చేఁ , గూయుచున్నట్లున్నదాని, భ యంకరంబులగు సర్పంబులు నిట్టూర్పు లువిడుచుచుండుటంజేసి, హనుమం తునిమైఁగోపంబున, నిట్టూర్పులు వి డుచుచున్నవిధంబునం జూపట్టుదాని; గంభీరములగుగుహలన్నియుమంచుచేఁ గప్పఁబడియుండుటంజేసి, సమస్తేంద్రి యంబుల నిరోధించిఘానంబు సేయు భాతింగానవచ్చుదాని, మేఘంబులకుఁ దాదంబులనందగు ప్రత్యంత పర్వతం బులచేనడచుచున్నట్లుగపడుదాని, నా కాశంబునం దత్యున్నతంబులై మేఘ సంఘంబులతోఁగూడిన శిఖరంబులతో నొప్పి యుండుటవలన, నాభులింత లు విడుచుచున్నట్లు దర్శనీయం బగు

శ్రీమద్రామాయణమునుందరకాండము. ౧౬

స ౫౬

దాని , హనుమంతుని పాదాహతింబు
రిపరివిధంబులనాకీణాంబులయిన పె
క్కుగుహలుగల శిఖరంబులతోఁ గూ
డినదియు, సాలవృక్షంబులతోనుఅశ్వక
ర్ణతరువులతోను వెదుళ్లతోనుం గూడి
నదియును, బుష్పవంతంబునగులతాస
మూహంబులరమణీయం బయినదియు,
నానావిధమృగంబులుగలదియు , నచ్చ
టచ్చటం గాటుచుండుధాతువులచేనలం
కృతంబయినదియు, బెక్కుసెలయే
ళ్లుగలదియు,నధికముగాతాళ్లుండుటచే
సంకటస్థలంబైనదియు,మహాభూలచే

తను యక్షులచేతనుగంధర్వులచేతనుగి
న్నరులచేతను నపరాంబులచేతనుసేదిం
పఁబడినదియు, వృక్షలతాసమూహాస
మేతంబులునుసి.హాధిష్ఠితంబులగుగుహ
లుగలదియు,వ్యాఘ్రసమూహంబుతోఁ
గూడినదియు,యచ్చంబులగుమూలఫలం
బులతోఁగూడినవృక్షంబులుగలదియున
గు,నరిష్టపర్వతమును, వాయుచేవునికు
మారండగుహనుమంతుండు, రామద
ర్శనాత్మస్వకృంబుమనంబునంచెనంగొన,
నారోహించెను. అని,తాత్పర్యము.

తేన పాదతలకాంతా రమ్యేషు గిరిసానుషు

సఖాషా సమశీర్ఘత శిలాశ్చూణే కృతాస్తతః. ౨౨

టిక|| తతః=అటుపిమ్మట , రమ్యే
షు=సుందరములగు ; గిరిసానుషు =
కొండనెత్తములందు; శిలాః= తాళ్లు;
తేన=అహనుమంతునిచేత; పాదతల
కాంతాః= పాదములచేనాక్రమింపఁ
బడినవై;సఖాషాః=ధ్వనులతోఁగూడిన
వై; చూణేకృతాః= చూణములు

గాఁజేయఁబడినవై; సమశీర్ఘత= ప
డినవి.

అంత , నాహనుమంతుండు , పా
దంబులంద్రొక్కఁగానే, రమ్యంబులగు
కొండ నెత్తంబులందలితాళ్లు
ధ్వనిగదురఁ,చూణంబు
అని,తాత్పర్యము.

స త మారుహ్యై శైలేంద్రం వ్యవధాత మహాకపిః , ౨

దక్షిణా దుత్తరం పారం ప్రార్థయత్ లవణాంభ

టిక||మహాకపిః= పెద్దకోతియగు;
సః=అహనుమతుండు; తం=ఆ;శైలేం
ద్రం=పర్వతశ్రేష్ఠమును ; అరుహ్య =

ఎక్కి; లవణాంభసః=ఉప్పునీళ్లుగలన.
ముద్రముయొక్క; దక్షిణాత్ = దక్షి
ణపుగట్టుననుండి;ఉత్తరం=ఉత్తరపుది

కుంసందలి; పారం = గట్టును; ప్రాథా
యక = కోరుచు; వ్యవధాత = పెరి
గెను.

ఆహనుమంతుండు, ఆయరిష్టపర్వ

తంబునారోహించినపిదప, సముద్రుని
యొత్తరపుగట్టుఁజేరంగోరిమేను, బెం
చెను. అని, తాత్పర్యము.

అధిరుహ్య తతో వీరః పర్వతం పవనాత్మజః

దదశ సాగరం భీమం మీనోరగనిషేవితమ్. ౨౪

టీక॥ వీరః = పరాక్రమశాలియగు;

ర్వ = చూచెను.

పవనాత్మజః = వాయుపుత్రుండగువా
నుమంతుండు; పర్వతం = అరిష్టపర్వత
మును; అధిరుహ్య = ఎక్కి; తతః = అటుపి
మ్మట; మీనోరగనిషేవితం = మత్స్యము
లచేతను సర్పములచేతను సేవింపఁబడిన
దియు; భీమం = భయంకరమయినది

పరాక్రమవంతుండును, వాయుచే
పునికుమారుండునగుహనుమంతుండు,
ఆయరిష్టపర్వతంబు నారోహించినంత
నె, మీనసర్పంబులచేత సేవింపఁబడినదై
భయంకరంబైనవాఁడు, సముద్రముం
జూచెను. అని, తాత్పర్యము.

సముద్రమును; దద

స మారుతజ్ఞవా కాశం మారుతస్యాత్మ సంభవః

ప్రపేదే హరిశామూలం దక్షిణా దుత్తరాశీ దిశమ్. ౨౫

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౦౬౫

స ౫౬

టీక॥ మారుతస్య = వాయుదేవుని
యొక్క; ఆత్మసంభవః = పుత్రుండు
ను; హరిశాదూఱః = వానరశ్రేష్ఠుం
డునగు; సః = ఆహనుమంతుండు; మా
రుతభవ = వాయుదేవుండువలె ; దక్షి
ణాత్ = దక్షిణపుగట్టుననుండి ; ఉత్త
రాం = ఉత్తరపు; దిశం = దిక్కున
గూచి; ఆకాశం = ఆకాశమును; ద్ర

పదే = పొందెను.
వాయుదేవునిపుత్రుండును వానర
శ్రేష్ఠుండునగునాహనుమంతుండు; స
ముద్రంబుదక్షిణపుగట్టుననుండి, యుత్త
రపుగట్టుంజేరుటకై, వాయుదేవుండుం
బోలె, నాకాశంబునకెగగెను.
అని, తాత్పర్యము.

స తదా పీడిత స్తేన కపినా పర్వతోత్తమః
రరాస సహ లై ర్ఘ్నైః ప్రవిశ వ్వసుధాతలమ్. ౨౬
కంపమానైశ్చ శిఖరైః పతద్భి రపిచ ద్రుమైః

టీక॥ తదా = అప్పుడు; తేన = అ; క
పినా = హనుమంతునిచేత; పీడితః = పీడిం
పఁబడిన; సః = ఆ; పర్వతోత్తమః = పర్వ
తశ్రేష్ఠము; లైః = అ; ఘ్నైః = ఘ్న
తువులతోను; కంపమానైః = చలించు
చున్న; శిఖరైశ్చ = శిఖరములతోను; ప
తద్భిః = పడుచున్న; ద్రుమైః పిచ = వృక్ష
ములతోను; వసుధాతలం = భూతలము
ను; ప్రవిశ = ప్రవేశించుచు; రరాస =

ధ్వనించెను.
అప్పుడు, పర్వతశ్రేష్ఠంబగునాయరి
ష్టపర్వతము, హనుమంతునిచేపీడింపఁ
బడి, మహాధ్వనిగదుర, నందున్న సమస్త
జంతువులతోను వడంకుచున్న శిఖరంబు
లతోనుపిటిగియున్న వృక్షంబులతోనుం
గూడ, నేలకుసమముగాఁగూలినది.
అని, తాత్పర్యము.

తస్యో రువేగా న్నధితాః పాదపాః పుష్పశాలినః. ౨౭
నిపేతు ర్ఘ్నతలే రుగ్ధా శ్చక్రాయుధహతాభవ

టీక॥ తస్య = ఆహనుమంతునియొ
క్క; ఊరువేగాత్ = తొడలవేగమువల
న; మధితాః = మఠింపఁబడిన; పుష్పశాలి

నః = ఘ్రాలచేనొప్పుచున్న; పాదపాః =
వృక్షములు ; శక్రాయుధహతాభవ =
ఇంద్రుని యాయుధంబగు వజ్రాయుధ

ముచేఁగొట్టఁబడినవివలె; రుగ్గాః = విటి
గినవై; నిపేతుః = పడినవి.

ఆ హనుమంతుని యూరువేగంబు

నఁ, బుష్పవంతంబులగువృక్షంబులు, వ
జ్రాయుధంబువ్రేటునంబోలె, విఱిగి, నే
లంబడినవి. అని, తాత్పర్యము.

కందరాంతరసంస్థానాం పీడితానాం మహాకాజసామ్. ౨౮
సింహానాం నినదో భీమో నభో భింద౯ స శుశ్రువే

టీక|| కందరాంతరసంస్థానాం = గు

హాలలోపల నున్నవియును; పీడితా
నాం = పీడింపఁబడినవియును; మహాకాజ
సాం = అధికమయినపరాక్రమముగలవి
యునగు; సింహానాం = సింహంబులయొ
క్క; భీమః = భయంకరమగు; సః = అట్టి;
నినదః = భృషి; నభః = ఆకాశమును; భిం
ద౯ = భేదించుచు; శుశ్రువే = వినంబడి

నది.
ఆపర్వతగుహలలో నున్నవియును
హాపరాక్రమంబులునగు సింహంబులు,
హనుమంతుండు పర్వతంబుపైఁ బాదం
బులూఁదుటచేఁపీడింపఁబడి, యాకాశం
బువిఱిగిపడునోయనునట్లు, భయంకరం
బుగ, నఱచినవి.
అని, తాత్పర్యము.

త్రస్తవ్యావిధవసనా వ్యాకలీకృతఘాషశాః. ౨౯
విద్యాధర్య స్సముత్పేతు స్సహసా ధరణీధరాత్

టీక|| విద్యాధర్యః = విద్యాధరస్త్రీ

లు; సహసా = తటాలున; ధరణీధ
రాత్ = పర్వతముననుండి; త్రస్తవ్యావి
ధవసనాః = భయముచేవ్యత్రస్తములయి
నవస్త్రములుగలవారలై; వ్యాకలీకృత
ఘాషశాః = వ్యాకలంబులుగాఁజే
యఁబడిన (అమైన్యస్థానంబులదప్పన
ట్లుచేయఁబడిన) సాములుగలవారలై;

సముత్పేతుః = ఎగిరిరి.
అప్పుడు, విద్యాధరస్త్రీలు, భయం
బున, వస్త్రంబులుజాఱ, ఘాషణంబు
లమైన్యస్థానంబులు దప్పివ్యాకులంబుల
యైవేలుకాడఁ, దటాలున, నాయరిష్ట
పర్వతంబువిడిచి, యాకాశంబునకుదగ్గ
మించిరి. అని, తాత్పర్యము.

అతిప్రమాదా బలివో దీప్తజ్యో మహావిహః. ౩౦

నిపీడితశిరోగ్రీవా వ్యచేష్టత మహాహయః

టీక॥ అతిప్రమాణాః = అధికమయినవి.

నప్రమాణముగలవియు; బలినః = అధికమయినబలముగలవియు; దీప్తజిహ్వః = మండుచున్ననాలుకలుగలవియు; మహావిషాః = అధికమయినవిషముగలవియునగు; మహాహయః = గొప్పసర్పములు; నిపీడితశిరోగ్రీవాః = పీడింపబడినతలలును మెడలునుగలవై; వ్యచేష్టత = కదలి

మహాకాయంబులును బలవంతంబులును, మండుచున్ననాలుకలుగలవియు మహావిషంబులునగుమహాసర్పంబులు, తలలులును మెడలునుపీడింపబడుటచే, నాపర్వతంబుననుండి వెడలినవి. అని, తాత్పర్యము.

కిన్నరోరగగంధర్వయక్షవిద్యాధరాస్తదా. ౩౧

పీడితం తం నగవరం త్యక్త్వా గగనమాస్థితాః

టీక॥ తదా = అప్పుడు; కిన్నరోరగ = కిన్నరులు;

గంధర్వయక్షవిద్యాధరాః = కిన్నరులును సర్పంబులును గంధర్వులును యక్షులును విద్యాధరులును; పీడితం = పీడింపబడిన; తం = ఆ; నగవరం = పర్వతశ్రేష్ఠమును; త్యక్త్వా = విడిచి; గగనం = ఆకాశము

ను; అస్థితాః = పొందిరి. అప్పుడు, కిన్నరులును సర్పంబులును గంధర్వులును యక్షులును విద్యాధరులును, హనుమంతునిచే పీడింపబడినయా యరిష్టపర్వతముంబరిత్యజించి, యాకాశంబునొందిరి. అని, తాత్పర్యము.

నచ భూమిధరశ్రీమాన్ బలినా తేన పీడితః. ౩౨

సవృక్షశిఖరోదగ్రః ప్రవివేశ రసాతలమ్

టీక॥ శ్రీమాన్ = అధికమయిన కాంతిగలదియును; సవృక్షశిఖరోదగ్రః = వృక్షములతోఁగూడినశిఖరములచే నుత్తమమయినదియునగు; సః = ఆ; భూమిధరశ్రీ = పర్వతమును; బలినా = బలవం

తుండగు; తేన = ఆహనుమంతునిచేత; పీడితః = పీడింపబడినదై; రసాతలం = భూతలమును; ప్రవివేశ = ప్రవేశించినది.

రశ్మ - పర్వతమును; బలినా = బలవం శ్రీమంతంబును వృక్షంబులతోఁగూ

౧౦౬౮ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౬

డిస శిఖరంబులతోనొప్పు చున్నదియున చే, నేలకుసమంబునది.
గు,నాయరిష్టపర్వతము, బలవంతుండ అని, తాత్పర్యము.
గుహనుమంతుండు పాదంబులూఁడుట

దశయోజనవిస్తార త్రింశద్వ్యోజన ముచ్చి కః. ౩౩
ధరణ్యాం సమతాం యాత స్స బభూవ ధరాధరః

టీక॥దశయోజనవిస్తారః=పదియో మమగుటను;యాతః=పొందినది;బభూ
జనంబులవెడల్పుగలదియు; త్రింశద్వ్యో వ=ఆయెను.
జనం=ముప్పదియోజనములు; ఉచ్చి పదియోజనంబులవెడల్పును ముప్ప
తః=ఉన్నతమయినదియునగు; సః=ఆ; దియోజనంబులయొన్నత్యంబునుం గల
ధరాధరః= అరిష్టపర్వతము ; ధర యాయరిష్టపర్వతము, నేలకుసమంబు
ణ్యాం=భూమియందు;సమతాం= స గాఁగూలినది. అని,తాత్పర్యము.

స లిలంఘయిమ భీమం సలీలం లవణాఁగవమ్. ౩౪
కల్లోలాస్థాలవేలాంత ముత్తపాత నభో హరిః

టీక॥సః=ఆ;హరిః= హనుమంతుఁ ఆకాశమునుగూచి; ఉత్తపాత= ఎ
దు;భీమం=భయంకరమును; కల్లోలా గిరెను.
స్థాలవేలాంతం=అలలయొక్క కొట్టు ఆహనుమంతుండు, తీరంబులమహా
గలతీరప్రదేశముగలదియునగు;లవణా తరంగంబులుగలిగి, భయంకరంబైయొ
గవం=ఉప్పుసముద్రమును; సలీలం= ప్పుచున్న సముద్రమును దాఁటఁగోరిన
విలాసముతోఁగూడునట్లుగా ; లిలంఘ వాఁడై,యాకాశంబునకెగిరెను.
యిషుః=దాఁటఁగోరినవాఁడై;నభః= అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాషే,శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, షట్పంచాశస్సగః.
ఇది, స్పష్టార్థము.

శ్రీమద్రామాయణము#సుందర కాండము. ౧౦౬

స ౫౭

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్రీ
ఖ్యాఖ్యానంబునందు, సుందర కాండవట్టరిచా శసర్గ టీక,
ముగిసినది.

(ప్రతి)

సప్తపంచాశసగపార్వంభః.

సచంద్రకుముదిం రమ్యం సారగకారండవం శుభమ్
తివ్యశ్రవణకాదంబ మభ్రీ శైవాలశాద్వలమ్. ౧
పునర్వసుమహామీనం లోహితాంగమహాగ్రహమ్
ఐరావతమహాద్వీపం స్వాతిహంసనిలోళితమ్. ౨
వాతసంఘాతజాతోమీచంద్రాంశుశిశిరాంబుమత్
ఘజంగయక్షగంధర్వప్రబుద్ధకమలోత్పలమ్. ౩
హనుమా న్నారుతగతి మహానౌరివ సాగరమ్
అపార మపరిశ్రాంతః పుప్లువే గగనాణావమ్. ౪

టీక॥ సచంద్రకుముదం= చంద్రుం	పునర్వసునక్షత్రమును పెద్దచేప గలది
డను తెల్లకలువతోఁ గూడినదియు ;	యు; లోహితాంగ మహాగ్రహం=
రమ్యం=సుందరంబును; సారగకాండ	అంగారకుండను గొప్పమొసలి గలది
వం=సూర్యుండను నీరుకోడిగలదియు;	యు; ఐరావతమహాద్వీపం=ఐరావత
శుభం=మంగళకరంబును; తివ్యశ్రవణ	మనుపెద్దదీవిగలదియు ; స్వాతిహంస
కాదంబం= పువ్వనక్షత్రమును శ్రవణ	విలోళితం = స్వాతినక్షత్రమునుహం
నక్షత్రమునను కలహంస పక్షులు గల	సపక్షిచేఁ గదలింపఁ బడినదియు ;
దియు; అభ్రీశైవాలశాద్వలం = మే	వాతసంఘాతజాతోమీచంద్రాంశు శి
ఘంబులను పాచియునుబచ్చిక నేలయు	శిరాంబుమత్ = గాలివేటునం గలిగిన
ను గలదియును; పునర్వసుమహామీనం=	యలలవంటిచంద్రకిరణంబులనుచల్ల నీనీ

౧౦౭౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము

స ౫౭

శ్లుగలదియు ; భుజంగ యక్షగంధర్వ ప్రబుద్ధకమలోత్పలం = సర్పములును యక్షులునుగంధర్వులునును వికసించినతామరపూలును గలువలునుగలదియు; అపారం = తుదలేనిదియునగు; గగనాణకవం = ఆకాశమునుసముద్రమును ; సాగరం = సముద్రమును; మహానారిన = పెద్దయోడవలె; మారుతగతిః = వాయువుయొక్క-గమనమువంటి గమనముగల ; హనుమాన్ = హనుమంతుండు; అపరిత్రాంతః = అలసటలేనివాఁడై; పుష్పవే = పొందెను.

చంద్రుండు తెల్లకలువగా, సూర్యుండునీరుోడిగాఁ, బుష్పశ్రవణనక్షత్రంబులుకలహంసలుగా , మేఘంబులు

పాచియును దీరంబునందలి పచ్చికభూములునుగాఁ , బునర్వసునక్షత్రము మహామీనంబుగా, సంగారకుండు పెద్దమొసలిగా, నైరావతంబుమహాద్వీపంబుగా, స్వాతి నక్షత్రంబుహంసపక్షిగా, గాలిచేగలుగునలవంటిచంద్రకిరణంబులుచల్లనిసీళ్లుగా, నయ్యైవణకంబులనొప్పుసర్పంబులునుయక్షులునుగంధర్వులును వికసించినపద్మోత్పలంబులుగా, రెండవసముద్రంబుభంగిభాసిల్లుచున్నయాకాశంబును, వాయువేగుండగుహనుమంతుం, డెంతమాత్రములసటలేక, పెద్దయోడసముద్రంబునుంబోలె, నొందెను. అని, తాత్పర్యము.

గ్రసమానభివా కాశం తారాధిప మివోల్లిఖ

హరన్నివ సనక్షత్రం గగనం సార్కమండలమ్. ౫

మారుతస్యా త్తజ శ్రీమాన్ కపి వ్యోకమ చరో మహాన్

హనుమా న్నేఘజాలాని వికషణ్నివ గచ్ఛతి. ౬

టీక॥ మారుతస్య = వాయుదేవునియొక్క; అత్తజః = కొడుకును; శ్రీమాన్ = అధికమయినకాంతిగలవాఁడును; వ్యోమచరో = ఆకాశమునందుఁ దిరుగువాఁడునగు; మహాన్ = పెద్ద; కపిః = కోఁతియునగు; హనుమాన్ =

హనుమంతుండు; ఆకాశం = ఆకాశమును; గ్రసమానభివ = మింగుచున్నవాఁడువలె; తారాధిపం = చంద్రుని; ఉల్లిఖన్నివ = ఒరయుచున్నవాఁడువలె ; సనక్షత్రం = నక్షత్రములతోఁ గూడినదియు; సార్కమండలం = సూర్యమండ

శ్రీమద్రామాయణమును సుందరకాండము. గాంకి

స ౫౭

లముతోఁగూడినదియునగు; గగనం =
అకాశమును; హర్షివ = హరించుచు
న్నవాఁడువలె; మేఘజాలాని = మేఘ
సమూహములను; వికషణ్నివ = ఈ
ద్యుచున్నవాఁడువలె; గచ్ఛతి = పోవు
చుండెను.

వాయుదేవుని కుమారుండును శ్రీ
మంతుండునగు హనుమంతుండు, అకా

శంబును ముంగువాఁడువోలె , చంద్రు
నిరయువాఁడువలె, నక్షత్రేంబులతోను
సూర్య మండలంబుతోను అకాశంబు
నంతయు హరించువాఁడంగి, మేఘ స
మూహంబుల నాకషింపుచువాని కైవ
డిం, బూపట్టుచు, నాకాశంబునం బో
యెను. అని, తాత్పర్యము.

పాండరారుణవర్ణాని నీలమాంజిష్ఠకానివ

హరితారుణవర్ణాని మహాభ్రాణి చకాశిరే. ౭

టిక||మహాభ్రాణి = గొప్ప మేఘంబు కాశిరే = ప్రకాశించినవి.

లు; పాండరారుణవర్ణాని = తెల్లనిరం
గుగలవిగాను ఎఱ్ఱనిరంగుగలవిగాను; నీ
లమాంజిష్ఠికానివ = నల్లనివిగాను పసు
పువన్నెగలవిగాను ; హరితారుణవ
ర్ణాని; పచ్చనిరంగుగలవిగాను, నలు
పుగలసినయెఱుపు వన్నెగలవిగాను; చ

మహామేఘంబులు , హనుమంతుని
కాంతిసంపర్కంబునం జేసి , తెల్లని
విగాను యెఱ్ఱనివిగాను నల్లనివిగాను బ
సుపువన్నెగలవిగాను బచ్చనివిగానున
లుపుగలసినయెఱుపువన్నెగలవిగాను,
బ్రకాశించినవి. అని, తాత్పర్యము.

ప్రవిశ న్నభ్రజాలాని నిష్పతంశ్చ పునఃపునః

ప్రచ్ఛన్నశ్చ ప్రకాశశ్చ చంద్రమాశ్చ లత్యుతే. ౮

టిక||సః(అధ్యాహృతము) = ఆహ
నుమంతుండు; పునఃపునః = మాటిమా
టికి; అభ్రజాలాని = మేఘసమూహంబు
లను; ప్రవిశ = చొచ్చుచు; నిష్పతంశ్చ =
బయలు వెడలుచును; ప్రచ్ఛన్నశ్చ = కప్ప

బడినవాఁడును; ప్రకాశశ్చ = బయలుపడి
నవాఁడునగు; చంద్రమాశ్చ = చంద్రుం
డువలె; లత్యుతే = చూడఁబడుచుండెను.
ఆహనుమంతుండు, మాటిమాటికి,
మేఘంబులంబ్రవేశించుచును మఱల బ

యలు వెడలుచును, మేఘంబులచేఁ గ | ధనుగుచంద్రునిపోలిం, గానవచ్చుచు
ప్పబడినవాడును మఱివిడివడిన వాఁ | డెను. అని, తాత్పర్యము.

వివిధాభిఘనాపన్నగోచరో ధవళాంబరః
దృశ్యాదృశ్యతను క్షీర స్తదా చంద్రాయతేంబరే. ౯

టీక॥ తదా=అప్పుడు; ధవళాంబ	వాఁడై; చంద్రాయతే=చంద్రుండువ
రః=తెల్లనివస్త్రములుగల; వీరః= ప	లెనున్నాడు.
రాక్రమశాలియగు హనుమంతుఁడు ;	అప్పుడు, తెల్లనివస్త్రములుగట్టు
అంబరే = ఆకాశమునందు; వివిధా	కొనియున్న పరాక్రమశాలియగు హను
భిఘనాపన్నగోచరః= నానావిధము	మంతుండు, మేఘసమూహంబులంబో
లయినమేఘముల సమూహముల యం	వుచుండుటంజేసి, కొంతసేపుదృశ్యం
దుబొందఁబడినమార్గముగలవాఁడై ;	డై, కొంతదడవు, అదృశ్యండై, చంద్రుం
దృశ్యాదృశ్యతనుః=చూడఁదగినదియుఁ	డువలెనుండెను.
బాడఁగూడ నిదియునగు శరీరముగల	అని, తాత్పర్యము.

తాత్ప్రాయమాణో గగనే బభాసే వాయునందనః
దారయ స్తేఘబృందాని నిష్పతంశ్చ పునఃపునః. ౧౦
నద న్నాదేన మహతా మేఘస్వనమహాస్వనః

టీక॥ వాయునందనః=వాయుదేవు	చు; గగనే=ఆకాశమునందు; తాత్ప్ర
నికుమారుండగుహనుమంతుండు; మేఘ	యమాణః= గరుత్మంతుండువలెనాచ
బృందాని=మేఘసమూహంబులను; పు	రించుచున్నవాఁడై; బభాసే=ప్రకాశిం
నఃపునః=మాటిమాటికి; దారయ=	చెను.
చీల్చుచు; నిష్పతంశ్చ=వెడలుచును; మేఘ	వాయుదేవుని కుమారుండగుహను
స్వనమహాస్వనః=మేఘస్వనివంటిమహా	మంతుండు, మాటిమాటికి, మేఘసమూ
ధ్వనిగలవాఁడై; మహతా=అధికమయి	హంబుల దారిచేసికొని, వానిం బ్రవేశిం
న; నాదేన=ధ్వనిచేత; సదృశ = అజు	చుచున్నయలు వెడలుచు, మేఘగజా

సంబులవంటిసింహనాదంబులు సేయుచును. అని, తాత్పర్యము.
చు, గరుత్మంతుండుంబోలె బ్రకాశిం

ప్రపరాణ రాక్షసాణ హత్వా నామ విశ్రావ్య చాత్తనః. ౧౧
ఆకులాం నగరీం కృత్వా వ్యధయిత్యాచ రావణమ్
అదాయిత్యా బలం ఘోరం వైడేహీ మభివాద్యచ. ౧౨
ఆజగామ మహాతేజాః పున ర్మధ్యేన సాగరమ్

టీక॥ మహాతేజాః = అధికమయిన ద్యచ = సమస్కరించియు; పునః = మ
పరాక్రమముగలహనుమంతుండ; పృ అల; సాగరంమధ్యేన = సముద్రమధ్య
పరాణ = శ్రేష్ఠులగు; రాక్షసాణ = రా ముచేత; ఆజగామ = వచ్చెను.
క్షసులను; హత్వా = చంపి; అత్తనః = మహాపరాక్రమ శాలియగు హను
తనయొక్క; నామ = పేరును ; విశ్రా మంతుండు , ఉత్తములగు రాక్షసులం
వ్యచ = వినిపించియు; నగరీం = పట్టణ జంపి , తన పేరుచ్రమర పరజిచి, ప
మును; ఆకులాం = కలఁతనొందినదా ట్టణంబుసంతయు , నల్లకల్లోలముగా
నిఁగా; కృత్వా = చేసి ; రావణం = వించి, రావణునకుఁబెద్దదుఃఖముగలు
రావణుని; వ్యధయిత్యాచ = దుఃఖింపఁ గఁజేసి, భయంకరంబగు సైన్యముంజం
జేసియు; ఘోరం = భయంకరమగు; పి, సీతాదేవికినమసాఁరంబునల్పి, మ
బలం = సైన్యమును; అదాయిత్యా = అల , సముద్రంబుదాటనారంభించె
పీడించి; వైడేహీం = సీతను ; ఆభివా ను. అని, తాత్పర్యము.

పర్వతేంద్రం సునాభంచ సముపస్మృత్య వీర్యవాణ్. ౧౩
జ్యముక్త ఇవ నారాచో మహావేగోఽ ధ్యుపాగతః

టీక॥ వీర్యవాణ్ = అధికమయిన పరా తాకియు; జ్యముక్తః = అల్లెతాటివ
క్రమముగలహనుమంతుండ; పర్వతేం లనపడువఁబడిన; నారాచఇవ = బాణ
ద్రం = పర్వతశ్రేష్ఠమగు ; సునాభం = మువలె; మహావేగః = అధికమయిన వేగ
మైనాకపర్వతమును; సముపస్మృత్యచ = ముగలవాఁడై; అధ్యుపాగతః = వచ్చి

ప్రతిపదాండ్రటికాతాత్పర్యనహితము

స ౫౭

నాడు.

పరాక్రమవంతుండగు హనుమంతుండు, పర్వతశ్రేష్ఠంబగు మైనాకమును

విజౌగిసి, యల్లైతాటివలన విడువంబడి నబాణంబుపగిది, నతివేగంబునంబోయెను. అని, తాత్పర్యము.

స కించి దనుసంప్రాప్త స్వమాలోక్య మహాగిరిమ్. ౧౪
మహేంద్రం మేఘసంకాశం ననాద హరిపుంగవః

టిక॥ హరిపుంగవః = వానరశ్రేష్ఠుండగు; సః = ఆహనుమంతుండు; కిం చిత్ = కొంచెము; అనుసంప్రాప్తః = సమీపము నొందినవాడై; మేఘసంకాశం = మేఘముతో సమానమయిన; మహేంద్రం = మహేంద్రమను; మహాగిరిం = పెద్దపర్వతమును; సమాలోక్యం =

చూచి; ననాద = అతిచెను. వానరశ్రేష్ఠుండగు హనుమంతుండు, కొంచెముసమీపమునొంది, మేఘసమానమగు మహేంద్రపర్వతంబునూచి, సంతోషంబున, సింహనాదముగా వింటెను. అని, తాత్పర్యము.

స పూరయామాస కపి దిశో దశ సమంతతః. ౧౫
నద న్నాదేన మహతా మేఘస్వనమహాస్వనః

టిక॥ మేఘస్వనమహాస్వనః = మేఘగజానమువంటి మహాధ్వనిగల; సః = ఆ; కపిః = హనుమంతుండు; నదః = అరుచు; మహతా = గొప్పదగు; నాదేన = ధ్వనిచేత; సమంతతః = అంతటను; దశ = పదియగు; దిశః = దిక్కులను; పూరయా

మాస = నిండించెను. మేఘగజానమువంటి మహాధ్వనిగల హనుమంతుండు, అట్లు సింహనాదంబుగావించి, మహాధ్వనిచే, దిక్కులన్నియు నిండునట్లు, చేసెను. అని, తాత్పర్యము.

స తం దేశ మనుప్రాప్త స్సుహృద్దశనలాలసః. ౧౬
ననాద హరికౌడూలో లాంగూలం బాప్యకంపయత్

టిక॥ సః = ఆ; హరికౌడూలః = వానరశ్రేష్ఠుండగు హనుమంతుండు; తం =

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౦౬౫

స ౫౭

ఆ; దేశం=ప్రదేశమును; అనుప్రాప్తి= పొందినవాడై; సుహృద్దర్శనలాలసః= స్నేహితుల చూచుటయందధికేచ్ఛగల వాడై; ననాద=అజయెను. లాంగూలం బాపి-తోచకును; అకంపయతే - ఆడించెను.

అంత, వానరోత్తమండగు హను మంతుండు, అంగదాదివానరులున్నస్థలంబునకు సమీపంబయిన ప్రదేశంబునొంది, సుహృద్దర్శనోత్సృకుండై, వాలంబునాడించుచు, సింహనాదంబుగావించెను. అని, తాత్పర్యము.

తస్య నానద్యమానస్య సుపరణచరితే పథి. ౧౭

ఫలతీ వా స్య ఘోషేణ గగనం సార్కమండలమ్

టీక|| సుపరణచరితే= గరుత్మంతునిచేసించరింపఁబడిన; పథి= ఆకాశమాగమనండు; నానద్యమానస్య= మిక్కిలియైనఁబడుచున్న; తస్య=ఆ; అస్య=ఈహనుమంతునియొక్క; ఘోషేణ=ధ్వనిచేత; సార్కమండలం=సూర్యమండలముతోఁగూడిన; గగనం=ఆ

కాశము; ఫలతీవ=భేదిల్లునట్లున్నది. గరుత్మంతునిసంచారస్థానంబగునాకాశమాగమంబునంబ్రవండు సింహనాదంబులు సేయుచున్న యాహనుమంతునిధ్వనికి, సూర్యమండలంబుతోఁగూడ నాకాశంబు, పగులునట్లుండినది. అని, తాత్పర్యము.

యేతు తత్రోత్తరే తీరే సముద్రస్య మహాబలాః. ౧౮

పూర్వం సంవిష్ఠితా శ్చూరా వాయుపుత్రదిదృత్వవః
మహతోవాతసున్నస్య తోయ దస్యేవ గజోత్తమః. ౧౯
శుశువుస్తే తదా ఘోష మూరువేగం హనూమతః

టీక|| పూర్వం=మునుపు; తత్ర = అచ్చట; సముద్రస్య = సముద్రముయొక్క; ఉత్తరే=ఉత్తరపుదిక్కునందలి; తీరే=గట్టునందు; మహాబలాః = అధికమయిన బలముగలవారలును ; శూ

రాః=యుద్ధమునందు భయములేనివారలును వాయుపుత్రదిదృత్వవః= హనుమంతునిఁ బొడగోరు వారలు నగు ; యే=ఏవానరులు; సంవిష్ఠితాః= ఉన్నవారో; తేతు=ఆవానరులు; తదా=అ

పుష్పము; వాతసున్నస్య = వాయుపుచ్ఛేద్యై
రింపఁబడిన; మహాతః = గొప్పదగు; తో
యదస్య = మేఘముయొక్క; గజిత
మివ (స్థితం) = ధ్వనివలెనున్న; హను
మతః = హనుమంతునియొక్క; ఘో
షం = ధ్వనిని; ఊరువేగం = తొడలవేగ
మును; శుశ్రువుః = వినిరి.

అచ్చట, సముద్రంబును తరతరం

బుననున్న, మహాబలకాలులును యుద్ధ
మునందుభయములేని వారలును హను
మంతుఁడెప్పుడువచ్చునోయనియెదురు
సూచుచున్నవారలునగు నాయంగదా
దివానరులు, వాయుప్రేరితంబగుమ
హామేఘంబు గజాఁధ్వనివలెనున్న హ
నుమంతునిహనాదంబును, ఊరువే
గంబును, వినిరి, అని, తాత్పర్యము.

తే దీనమనస స్సర్వే శుశ్రువుః కాననౌకసః. ౨౦
వానరేంద్రస్య నిఘోషం పజన్యసినిదోపమమ్

టీక॥ దీనమనః = దుఃఖంబునొంది
నమనసుగల; తే = ఆ; కాననౌకసః = అం
గదాదివానరులు; సర్వే = అందఱును;
పజన్యసినిదోపమం = మేఘగజఁనము
తోఁబోల్చి-గల; వానరేంద్రస్య = వానర
శ్రేష్ఠుండగు హనుమంతునియొక్క; ని

ఘోషం = ధ్వనిని; శుశ్రువుః = వినిరి.
ఏమివిందుమోయనిదుఃఖంబు నొం
దియున్నయాయంగదాదివానరు లంద
ఱును, వేఘగజఁనంబువంటి, హనుమం
తునిహనాదంబును, వినిరి.
అని, తాత్పర్యము.

నిశమ్య నదతో నాదం వానరా స్తే సమంతతః. ౨౧
బభూవు రుత్సుకా స్సర్వే సుహృద్దశకాన కాంక్షిణః

టీక॥ తే = ఆ; వానరాః = వానరులు;
సర్వే = అందఱును; సమంతతః = అంత
టను; నదతః = అణచుచున్న హనుమం
తునియొక్క; నాదం = ధ్వనిని; నిశమ్య =
విని; సుహృద్దర్శనకాంక్షిణః = స్నేహి
తునిచూచుటంగోరువారలై; ఉత్సు

కాః = ఉత్సాహముగలవారలు; బభూ
వుః = అయిరి.
ఆయంగదాదివానరులందఱును, అ
ట్లునిహనాదంబులునేయుచున్నహను
మంతునికంతమువిని, స్నేహితుండగుహ
నుమంతుంజూడుటయందుత్సుకలయి

యుండిరి. అని, తాత్పర్యము.

జాంబవాత్ సహరిశ్రేష్ఠః ప్రీతిసంహృష్టమానసః. ౨౨

ఉపామంత్య హరీక్ సర్వా నిదం వచన మబ్రవీత్

టిక్క హరిశ్రేష్ఠః=వానరోత్తముండ	చనం=మాటను; అబ్రవీత్=చెప్పెను.
గు;సః=ఆ; జాంబవాత్ = జాంబవం	వానర శ్రేష్ఠుండగు నాజాంబవం
తుండు;ప్రీతిసంహృష్టమానసః=ప్రేమ	తుం, డప్పుడు, పరమసంతోషంబునొం
చేసంతసించిన మనసుగలవాడై; హ	ది, వానరులనందఱుంబిలిచి, యిట్లని, చె
రీక్=వానరులను; సర్వా = అందఱు	ప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
ను; ఉపామంత్య=పిలిచి; ఇదం=ఈ; వ	

సర్వధా కృతకార్యోఽసౌ హనుమా న్నాత్ర సంశయః. ౨౩

సహ్యాస్యాఽ కృతకార్యస్య నాద ఏవం విధో భవేత్

టిక్క అసౌ=ఈ; హనుమాన్=హ	గా;సభవేద్ధి=ఉండదుగదా!
నుమంతుండు; సర్వధా=అన్నివిధంబు	ఈహనుమంతుం, డన్నివిధంబులం
లను; కృతకార్యః = చేయఁబడినకార్య	గృతకృత్యుండైవచ్చుచున్నాడు; ఇందు
ముగలవాఁడు. అత్ర=ఈవిషయమునం	కుసందియములేదు; ఇతండు కృతకృ
దు; సంశయః=సందేహము; న=లేదు.	త్యుండుకాఁడని, యితనికంతధ్వని, యిం
అకృతకార్యస్య=చేయఁబడనికార్యము	తగంభీరముగానుండుదు. అని, జాంబవం
గల; అస్య=ఈహనుమంతునియొక్క	తుండువానరులకుంజెప్పెను.
నాదః=ధ్వని; ఏవంవిధః= ఇటువంటిది	అని, తాత్పర్యము.

తస్య బాహూరువేగంచ నినాదంచ మహాత్మనః. ౨౪

నిశమ్య హరయో హృష్టా స్సముజ్జేతు స్తతః

టిక్క హరయః=వానరులు ; మహా	తస్య=ఆహనుమంతునియొక్క ; బా
త్మనః=అధికమయిన పరాక్రమముగల;	హూరువేగంచ=చేతులయొక్కయం

౧౦౭ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౩

<p>దోడలయొక్కయు వేగమును; నినాదం చ=ధ్వనిని; నిశమ్య=విని; హృష్టాః=సం తసించినవారలై; తతస్తతః= అచ్చట చ్చట; సముత్పేతుః=ఎగిరిరి.</p>	<p>గునాహనుమంతుని బాహువు వేగ ధ్వ నిని, సింహనాదంబును విని, సంతోషంబు నొంది, యచ్చటచ్చట, గంతులు వేయసా గిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

వానరులు, మహాపరాక్రమశాలియ

తే నగాగ్రాన్నగాగ్రాణి శిఖరా చ్చిఖరాణిచ. ౨౫
ప్రహృష్టా స్సమపద్యంత హనుమంతం దిదృక్షువః

<p>టిక॥ తే= ఆవానరులు ; ప్రహృ ష్టాః= మిక్కిలియు సంతసించిన వార లై; హనుమంతం= హనుమంతుని; ది దృక్షువః= చూడఁగోరినవారలై; నగా గ్రాత్=వృక్షముయొక్క కొననుండి; న గాగ్రాణి=చెట్లకొనలను ; శిఖరాత్= పర్వతశిఖరముననుండి; శిఖరాణిచ=శి</p>	<p>ఖరములను; సమపద్యంత=పొందిరి. ఆవానరులు , పరమసంతోషంబు నొంది, హనుమంతుంజూచుటకై, చెట్లు మీఁదనుండి, చెట్లమీఁదికిని, పర్వతశిఖరం బుననుండి పర్వతశిఖరంబులమీఁదికిని, ఎ కిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

తే ప్రితాః పాదపాగ్రేషు గృహ్య శాఖా స్సవిష్టితాః. ౨౬
వాసాంసీవ ప్రశాఖాశ్చ సమావిధ్యంత వానరాః

<p>టిక॥ తే=ఆవానరాః = వానరు లు; ప్రితాః=సంతసించినవారలై; పా దపాగ్రేషు = చెట్టుకొనలందు; శా ఖాః = కొమ్మలను; గృహ్య (గృహీ త్వా)=పట్టుకొని; సువిష్టితాః= ఉన్న వారలై; ప్రశాఖాశ్చ=చిన్నకొమ్మలను; వాసాంసీవ=వస్త్రములనువలె; సమా విధ్యంత=ఆడించిరి.</p>	<p>ఆవానరులు, సంతోషంబున వృక్షా గ్రంబులందు, గొమ్మలంబట్టుకొనికూ ర్చుండి దూరంబున మిత్రులువచ్చున ప్పుడు, జనులు, వారలను శీఘ్రంబుగా రమ్మనుటకై, తమవస్త్రంబులనాడించు నట్లు, హనుమంతుని శీఘ్రంబుగా రమ్మ ని, చిన్నకొమ్మలనాడించిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౦౩

స ౫౭

గిరిగహ్వరసంలీనో యథా గజజాతి మారుతః. ౨౭

ఎవం జగజ్జ బలవాన్ హనుమాన్ మారుతాత్మజః

టీక॥ యథా=ఎట్లు; గిరిగహ్వరసం నించెను.

లీనః=పర్వతగుహలయందణగిన; మా	వాయువు, పర్వతగుహలయందు
రుతః=వాయువు; గజజాతి = ధ్వనించు	జేరి, గజింపుచునట్లు, వాయుదేవునికు
నో; ఏవం=ఇట్లు; బలవాన్ = అధికమ	మారుండగు బలవంతుండయిన హను
యినబలముగల; మారుతాత్మజః= వా	మంతుండు, గజింపచెను.
యుదేవుని కుమారుండగు ; హను	అని, తాత్పర్యము.
మాన్=హనుమంతుండు; జగజ్జ=ధ్వ	

త మభ్రీషున సంకాశ మాపతంతం మహాకపిమ్. ౨౮

దృష్ట్వా తే వానరా స్సర్వే తస్యః ప్రాంజలయన్తదా

టీక॥ తే=ఆ; వానరా=వానరులు;	ష్ట్వా=చూచి; ప్రాంజలయః=మంచిజే
సర్వే=అందఱును; తదా=అప్పుడు; అ	మోడ్చుగలవారలయి; తస్యః=నిలిచిరి.
భ్రీషునసంకాశం=మేఘసమూహంబు	ఆవానరులందఱు, నప్పుడు, మేఘస
తోసమానుండును; ఆపతంతం=వచ్చు	మూహంబుంబోలెవచ్చుచున్నయాహ
చున్నవాండునగు; మహాకపిం = పెద్ద	నుమంతుంజూచి, చేమోడ్చులుగీలించి,
కోటియగు; తం=ఆహనుమంతుని; దృ	నిలిచియుండిరి. అని, తాత్పర్యము.

తతస్తు వేగవాం స్తస్య గిరే గీరినిభః కపిః. ౨౯

నిపపాత మహేంద్రస్య శిఖరే పాదపాకులే

టీక॥ తతస్తు=అటుపిమ్మటను; వేగ	ఆ; మహేంద్రస్య=మహేంద్రమను; గి
వాన్=అధికమయినవేగముగలవాండు	రే = పర్వతముయొక్క; పాదపాకు
ను; గిరినిభః= పర్వతముతోసమానుండు	లే=వృక్షముచేసేదీపం; శిఖరే= శృంగ
నగు; కపిః = హనుమంతుండు; తస్య=	మునందు; నిపపాత=వ్రాలెను.

అం ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౭

అత, వేగవంతుండును బర్వతాకా ర్వతశిఖరంబునై, వ్రాలెను.
 మండునగుహనుమంతుండు, పెరుగువృ అని, తాత్పర్యము.
 తుంబులనిండియున్న యామహేంద్రప

హషేణా పూర్వమాణోఽ సౌరమ్యే పర్వతస్యై. ౩౦
 భిన్నపక్ష ఇవా కాశా త్వపాత ధరణీధరః

టీక॥ అసౌ = ఈహనుమంతుండు; ధరణివ = పర్వతమువలె ; పపాత =
 హషేణ = సంతోషముచేత ; ఆపూ వ్రాలెను.
 ర్యమాణః = నింపబడుచున్నవాడై; హనుమంతుండు, సుహృద్దర్శనంబు
 రమ్యే-సుందరమగు; పర్వతస్యై = నం, బరమసంతోషంబునొంది, రమ్యం
 పర్వతమునందలి సెలయేటునందు ; ఆ బగు సెలయేటిగట్టున. భిన్నపక్షం బగు
 కాశాత్ = ఆకాశమునందు; భిన్నప పర్వతంబుకై వడి, నాకాశంబుననుండి
 తుః = నలుకఁబడిన తొక్కలుగల , ధరణీ వ్రాలెను. అని, తాత్పర్యము.

తత స్తే ప్రీతమనస స్సర్వే వానరపుంగవాః
 హనుమంతం మహాత్మానం పరివార్యోపతస్థిరే

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; తే = ఆ; ర్య = చుట్టుకొని; ఉపతస్థిరే = సేవించిరి.
 వానరపుంగవాః = వానరశ్రేష్ఠులు; స అంత, నావానరోత్తములందఱు, ప
 ర్వే = అందఱును; ప్రీతమనసః = సంత రమసంతోషంబునొంది , మహాత్ముండ
 సించినమనసుగలవారలై ; మహాత్మా గుహనుమంతుంబరివేష్టించి , కొలిచి
 నం = అధికమయిన పరాక్రమంబుగల; యుండిరి. అని, తాత్పర్యము.
 హనుమంతం = హనుమంతుని ; పరివా

పరివార్యచ తే సర్వే పరాం ప్రీతి ముపస్థితాః- ౩౧

టీక॥ పరివార్యచ = పరివేష్టించి యును; పరాం = అధికమయిన; ప్రీతిం =
 యు; తే = ఆవానరులు; సర్వే = అంద సంతోషమును; ఉపస్థితాః = పొందిరి.

శ్రీమద్రామాయణమునుందరకాండము. గణా

స ౫౭

అట్లుపరిచేప్పించియు, నాయంగ వంబునొందియుండిరి.
దాదివానరులందఱును, బరమసంతో అని, తాత్పర్యము.

ప్రహృష్టవదనా స్సర్వే త మరోగ ముపాగతమ్
ఉపాయనాని చాదాయ మూలానిచ ఫలానిచ. ౩౩
ప్రత్యవఽయక్ హరిశ్రేష్ఠం హరయో మారుతాత్పజమ్

టీక హరయః=వానరులు;సర్వే=	నానిచ=కానుకలనుగా; ఆదాయ=తే
అందఱును;ప్రహృష్టవదనాః=మిక్కిలి	చ్చి;ప్రత్యర్చయక్=పూజించిరి.
యుసంతసించినముఖముగలవారలై;అ	ఆవానరులందఱు, క్షేమంబుగవచ్చి
రోగం=రోగములేనివాఁడును;ఉపాగ	న, వానరశ్రేష్ఠుండునువాయువుతుం
తం=వచ్చినవాఁడును; హరిశ్రేష్ఠం =	డునగు హనుమంతునింజూచి, మిక్కిలి
వానరోత్తముండును ; మారుతాత్ప	యుసంతోషంబునొంది, మూలంబులను
జం = వాయుదేవునికుమారుండునగు;	ఫలంబులనుండెచ్చి, కానుకలుసమర్పిం
తం=ఆహనుమంతుని; మూలానిచ =	చి,యతనింబూజించిరి.
గడ్డలను;ఫలానిచ=పండ్లను; ఉపాయ	అని, తాత్పర్యము.

హనుమాంస్తు గురూ స్వృద్ధా జ్ఞాంబవత్ప్రముఖాం స్తదా. ౩౪
కుమార మంగదం చైవ సోవందత మహాకపిః

టీక మహాకపిః= పెద్దకోటియగు;	వ=అంగదుని;అవందత= నమస్కరిం
సః=ఆహనుమాంస్తు= హనుమంతుం	చెను.
డును;తగా=అప్పడు;గురూక్=ఆచా	హనుమంతుండును, జాంబవంతుం
ర్యులును;వృద్ధాక్ = ముసలివారలున	దుమున్నగుగురువులకునువృద్ధులకును,
గు;జాంబవత్ప్రముఖాక్= జాంబవం	యవరాజుండగు నంగదనకును, నమ
తుండు మొదలుగాఁగలవారలను; కు	స్కారంబుఁజేసెను.అని,తాత్పర్యము.
మారం = యువరాజైన; అంగదంచై	

స తాభ్యాం పూజితః పూజ్యః కపిభిశ్చ ప్రసాదితః. ౩౫

అంశం ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యనహితము.

ప ౫౭

దృష్టా సీతేతి విక్రాంత స్సంతేపేణ న్యవేదయత్

టిక విక్రాంతః = పరాక్రమించిన	త;న్యవేదయత్ = తెలిపెను.
వాండును; పూజ్యః = పూజింపఁదగిన	పరాక్రమశాలియుఁ బూజ్యుండున
వాండునగు; సు = ఆహనుమంతుండు;	గుహనుమంతుండు , ఆజాంబవదంగ
తాభ్యాం = ఆజాంబవదంగదులచేత;	దులచేఁబూజింపఁబడినవాడై, వాన
పూజితః = పూజింపఁబడినవాడై; కపి	యలచేఁబ్రసాదితుండై, "చూచితిని, సీ
భిశ్చ = వానరులచేతను; ప్రసాదితః = సం	తను" అని, నిస్సంశయముగాఁ జేటప
తోషింపఁజేయఁబడినవాడై; "దృష్టా =	డ, సంతేపమునంజెప్పెను.
చూడఁబడినది; సీతా = సీతాదేవి" ఇ	అని, తాత్పర్యము.
తి = అని; సంతేపేణ = సంక్రహముచే	

నిషసాదచ హస్తేన గృహీత్వా వాలిన స్సతమ్. ౩౬
రమణీయే వనోద్దేశే మహేంద్రస్య గిరే స్తదా

టిక సః(అధ్యాహృతము) = ఆహ	న; వనోద్దేశే = అరణ్య ప్రదేశమునందు;
నుమంతుండు; తదా = అప్పుడు; వాలి	నిషసాదచ = కూచుకొండెను.
నః = వాలియొక్క; సుతం = కొడుకైన	ఆహనుమంతుండు, వాలిపుత్రుండ
యంగఁడు; హస్తేన = హస్తముచేత;	గుహనుమంతుని , గవుఁగిలిండుకొని,
గృహీత్వా = గ్రహించి ; మహేంద్ర	మహేంద్రపర్వతంబునందు, సుందరం
స్య = మహేంద్రమను; గిరేః = పర్వతము	బగునొక్క-వనప్రదేశంబునం, గూర్చుం
యొక్క; రమణీయే = సుందరమయి	డెను. అని, తాత్పర్యము.

హనుమా నబ్రవీర్థృష్ట స్తదా తా న్వానరక్షభాః. ౩౭

టి తదా = అప్పుడు; హనుమాన్ =	పులిగు; తాః = ఆయంగదాదులను
హనుమంతుండు; హృష్టః = సంతసించిన	గూచి; అబ్రవీత్ = చెప్పెను.
వాడై; వానరక్షభాః = వానరశ్రే	అప్పుడు, హనుమంతుండు, సంశో

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౦౮

స ౫౭

వంబునొంది, వానరశ్రేష్ఠులగునాయంగ | అని, తాత్పర్యము.
దాదులంబూచి, యిట్లని, చెప్పెను.

అశోకవనికాసంస్తా దృష్టా సా జనకాత్మజా
రత్యమానౌ సుఖారాధి రాక్షసీభి రనిందితా. ౩౮
ఏకవేణీ ధరా బాలా రామదర్శనలాలసా
ఉపవాసపరిశ్రాంతా జటిలా మలినా కృశా. ౩౯

టిక|| అశోకవనికాసంస్తా=అశోకవనగు; సా=ఆజనకాత్మజా=జనకుని నమనందున్నదియును; సుఖారాధి=కొమాతెయినిసీతాదేవి; దృష్టా=మిక్కిలియుభయంకరలయిన; రాక్షసీభిః=రాక్షసస్త్రీలచేత; రత్యమానౌ=రక్షింపబడుచున్నదియు; అనిందితా=నిందింపబడినదియు; ఏకవేణీధరా=ఒక్కటేజడను ధరిండు చున్నదియును; బాలా=చిన్నదియును; రామదర్శనలాలసా=రామునిమాచటయంద ధి కేచ్ఛగలదియు; ఉపవాస పరిశ్రాంతా=ఉపవాసములచే నలసినదియు, జటిలా=జటలుగలదియు; మలినా=ముడికిగలదియు; కృశా=చిక్కినదియు

అశోకవనంబున, భయంకరాకార లగురాక్షసస్త్రీలచేరక్షింప బడినదై యనిందితయైజడగట్టినతల వెండ్రుకలు గలదై, రామదర్శనలాలసయై, యపవాసంబులంగృశించిజటలుధరించి మలినాంగియై, యున్న, జనకాత్మజయగు, సీతాదేవింబూచినాను. అని, మానుమంతుండు, అంగదాది వానరులకుం జెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

తతో దృష్ట్వేతి వచనం మహాథా మమృతోపమమ్
నిశమ్య మారుతే స్సర్వే ముదితా వానరా భవన్. ౪౦

టిక|| తతో = అటుపిమ్మట; వానరాః=వానరులు; సర్వే = అందఱును; అధికమయినయర్థముగలదియు; అమృతమారుతేః=వాయుదేవునికుమారుండ తోపమం= అమృతంబుతోఁబోల్కిగల

దియునగు; "దృష్టా=చూడఁబడినది." ఇ
తి=అనెడు; వచనం = మాటను; నిశ
మ్య=విని; ముదితాః=సంతసించినవార
లు; భవత్ (అభవత్) = అయిరి.

అంత, "సీతాదేవింబూచిలిని" అను

నధికాథకంబగునమృతంచావంటి హను
మంతునివచనంబువిన్నంతన, కానరు
లందఱు, పరమసంతోషంబునొందిరి.
అని, తాత్పర్యము.

క్షేపశం త్యన్యే నదఃత్యన్యే గజకంత్యన్యే మహాబలాః
చక్రః కిలి కిలా మన్యే ప్రతిగజకంతి చాపరే. ౪౧

టీక॥ మహాబలాః = అధికమయిన
బలముగలవానరులు; అన్యే=మఱికొం
దఱు; క్షేపశంతి= సింహనాదంబులుచే
యుచున్నారు. అన్యే=మఱికొందఱు; న
దంతి=అటచుచున్నారు. అన్యే = మఱి
కొందఱు; గజకంతి=వృషభంబులువలె
నటచిరి. అన్యే = మఱికొందఱు; కిలికి
లాం=కిలికిలయనుధ్వనిని; చక్రః= చేసి
రి. అపరేద= మఱికొందఱును; ప్రతిగ

జకంతి=బదులటచిరి.
బలవంతులగునావానరులు, సంతో
షంబునం, గొందఱు, సింహనాదంబులు
గావించిరి; కొందఱునాదంబులుగావించి
చిరి; కొందఱువృషభంబులువలెగజకం
చిరి; కొందఱువానరజాతిసహజమయి
నకిలికిలాధ్వనింజేసిరి; మఱికొందఱు, గ
జకంచువారలకు బదులుగజకంచిరి.
అని, తాత్పర్యము.

కేచి దుచ్చితలాంగూలాః ప్రహృష్టాః కపికుంజరాః
అంచితాయతదీఘాణి లాంగూలాని పవీవృధుః. ౪౨

టీక॥ కేచిత్ = కొందఱు; కపికుంజ
రాః=వానరశ్రేష్ఠులు; ప్రహృష్టాః=మి
క్కిలియుసంతసించినవారలై; ఉచ్చిత
తలాంగూలాః = ఎత్తఁబడినతోకగల
వారలై; అంచితాయతదీఘాణి =
సుందరములునుబలిసినవియునునిమ్రుల

యినవియునగు; లాంగూలాని=తోకల
ను; ప్రవివృధుః=కొట్టిరి.
కొందఱు, వానరశ్రేష్ఠులు, సంతో
షంబున, బలిసినవియుదీఘములయినవి
యుసుందరములునగు తమతోకలంబై
కత్తి, నేలంకొట్టిరి. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౦౮౫

స ౫౩

అపరేచ హనూమంతం వానరా వారణోపమమ్

అఘ్రత్య గిరిశృంగేభ్య స్సంస్పృశంతి స్త హషితాః. ౪౩

టీక॥ అపరేచ= మఱికొందఱును; స్త=తాఁకిరి.

హషితాః = సంతోషమునొందినవారై; గిరిశృంగేభ్యః= పర్వతశిఖరములనుండి; అఘ్రత్య=దుమికి; వారణోపమం=వీనుంగులతోఁబోలికల; హనూమంతం=హనుమంతుని; సంస్పృశంతి

వ టికొందఱు వానరులు , సంతోషంబునఁ, బర్వతశిఖరంబులనుండి, దుమికి, వీనుంగువలెనున్న హనుమంతుని, స్పృశించిరి. అని, తాత్పర్యము.

ఉ క్తవాక్యం హనూమంత మంగదస్త మథా బ్రవీత్
స వేషాం హరివీరాణాం మధ్యే వచన ముత్తమమ్. ౪౪

టీక॥ అథ=అటుపిమ్మట; అంగదః= అబ్రవీత్=చెప్పెను.

అంగదుఁడు; హరివీరాణాం=వానరవీరులయొక్క; సర్వేషాం= అందఱియొక్కయు; మధ్యే=నడుమను; ఉక్తవాక్యం=చెప్పఁబడిన మాటను; తం= ఆ; హనూమంతం=హనుమంతునిగూర్చి; ఉత్తమం=శ్రేష్ఠంజగు; వచనం=మాటను;

అంత, నంగదుండు, వానర వీరుల యందఱినడుమ, సీతంజూచితినిచెప్పి, యూరకున్న హనుమంతునిజూచి, యుత్తమంబగునీమాటంజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

సత్త్వ వీర్యే నతే కశ్చి త్సమో వానర విద్యతే
య దవల్లుత్య విస్తీర్ణం సాగరం పున రాగతః. ౪౫

టీక॥ వానర = హనుమంతుఁడా ! హృతము) = అందువలన; తే=నీకు యత్=ఎందువలన; విస్తీర్ణం= వెడలుపైన; సాగరం=సముద్రమును; అవల్లుత్య=దాటి; పునః = మఱి; అగతః = వచ్చినాడనో; తత్ (అధ్యా

సత్త్వే=బలమునందును; వీర్యే=పరాక్రమమునందును; సమః = సరియగువాఁడు; కశ్చిత్=ఒకానొకఁడును; న=లేడు.

హనుమంతుఁడా! శతయోజనంబున, బలంబునందుఁగాని, తరాక్రమంబు
 ఁవిస్తీకణంబగు నీసముద్రము దాఁటి నందుఁగాని; నీకుసరియగువాఁడెవ్వఁ
 పోయి, మఱిదాఁటివచ్చినావుకావుదును, లేడు. అని, తాత్పర్యము.

అహో స్వామిని తే భక్తి రహూ వీర్య మహూ ధృతిః
 దిప్త్యా దృష్టా త్వయా జేవీ రామపత్నీ యశస్వినీ. ౪౫

టిక॥ తే=నీయొక్క; స్వామిని=ప్రప్త్యా=భాగ్యముచేత; త్వయా=నీచేత;
 ఘనందలి; భక్తిః=భక్తి; అహో=అశ్చ దృష్టా=చూడఁబడినది.
 ర్యకరము! వీర్యం=పరాక్రమము; అ నీకుండురాజభక్తిమఱి యెవ్వరికిని
 హో=అశ్చర్యకరము! ధృతిః=ధైర్య లేదు; నీపరాక్రమమును, నీధైర్యమును
 ము; అహో=అశ్చర్యకరము! యశస్వినీ=నాశ్చర్యముగలుగుదున్నది; మా
 స్వినీ=అధికమయిన కీర్తిగలదియు; భాగ్యవశంబున, నీవు, పరివ్రతయగు
 రామపత్నీ=రామునిభార్యయును; జే రామునిభార్యనుసీతాదేవిం, జూచినా
 వీ=రాణియునగు; వై జేవీ=నీత; ది వు. అని, తాత్పర్యము.

దిప్త్యా త్యక్త్యతి కాకుత్స్థ శోకం సీతావియోగజమ్

టిక॥ దిప్త్యా= భాగ్యముచేత; కాకుత్స్థ=దు, సీతావిరహదుఃఖంబులేక సుఖంబు
 త్థస్థః=రాముండు; సీతావియోగజం=గానుండఁగలఁడు. అని, యంగదుండు,
 సీతావిరహంబువలనఁ గలిగిన; శోకం=హనుమంతునితోఁజెప్పెను.
 దుఃఖమును; త్యక్త్యతి=విడువఁగలదు. అని, తాత్పర్యము.
 మాభాగ్యవశంబున, నింక, రాముం

తతోంగదం హనుమంతం జాంబవంతంచ వా నరాః. ౪౬
 పరివార్య ప్రముదితా భేజిరే వివులా శ్శిలాః

టిక॥ తతః= అటుపిమ్మట; వాన యుసంతోషించినవారలై; అంగవం=
 రాః=వానరులు; ప్రముదితాః=మిగిలి- అంగదుని; హనుమంతం=హనుమం

తుని; జాంబవంతంబు = జాంబవంతు | అంత, వానరులందఱు, బరమసంతు
ని; పరివార్యు = పరివేష్టించి; విపులాః = వృత్తై, యంగద హనుమజ్జాంబవంతుల
వికాలములగు; శిలాః = తాళ్లను; భేజి | మువ్వరంబరివేష్టించి, వికాలంబులగు శి
లే = పొందిరి. | లలపైఁగూర్చుండిరి. అని, తాత్పర్యము.

శ్రోతుకామా స్సముద్రస్య లంఘనం వానరోత్తమాః - ౮
దర్శనంబాపి లంకాయా స్సీతాయా రావణస్యచ
తస్థుః ప్రాంజలయ స్సవే హనుమ ద్వదనోన్ముఖాః - ౯

టీక|| వానరోత్తమాః = వానరశ్రే | దురుమొగముగలవారలై; తస్థుః = ఉం
వృత్తులు; సర్వే = అందఱును; సముద్రస్య = డిరి.
సముద్రముయొక్క; లంఘనం = దాటు | ఆవానరశ్రేష్ఠులందఱు, హనుమం
టను; లంకాయాః = లంకయొక్కయు; తుండుసముద్రంబుదాటుటయు, లం
సీతాయాః = సీతయొక్కయు; రావణ | కానగరంబుఁజూచుటయు, సీతాదేవిని
స్యచ = రావణునియొక్కయు; దర్శనం | నందర్శించుటయు, రావణుం గాంచుట
చాపి = చూచుటను; శ్రోతుకామాః = విన | యు, నీవృత్తాంతములను విననఁగోరినవా
గోరినవారలై; ప్రాంజలయః = మంచి | రలై, చేమోడ్చుగీలించి, హనుమంతు
చేమోడ్చుగలవారలై; హనుమద్వదనో | నిమొగంబుచూచుచు, నుండిరి.
న్ముఖాః = హనుమంతునిముఖంబునకె | అని, తాత్పర్యము.

తస్థా తత్రాం గద శ్రీమాన్ వానరై ర్వహుభిర్వృతః
ఉపాస్య మానో విబుధై ర్దివి దేవతై ర్యథా. ౧౦

టీక|| తత్ర = అచ్చట; శ్రీమాన్ = అధి | ధైః = దేవతలచేత; ఉపాస్యమానః = సే
కమయినకాంతిగల; అంగదః = అంగ | వింపఁబడుచున్న; దేవతైర్యథా = చే
దుండు; బహుభిః = పెక్కులయిన; వాన | వేండుండువలె; తస్థా = ఉండెను.
రైః = వానరులచేత; వృతః = చుట్టఁబడి | అచ్చట, శ్రీమంతుండగు నంగదుం
నవాఁడై; దివి = స్వర్గమునందు; విబు | డు, లెక్కలేనివానరులచేఁ బరివేష్టంపఁ

౧౦౮౮ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫?

బడి, స్వర్గంబునందు దేవతలచే నేవిం బ్రకాశించుచుండెను-
పలుకుచున్న దేవేంద్రుండుంటేఁ , అని, తాత్పర్యము.

హనూమతా కీర్తిమతా యశస్సీవనా
తథాంగదేనాంగదబద్ధబాహునా
ముదా తదా ధ్యాసిత మున్నత మ్మహా
న్నహీధరాగ్రం జ్వలితం శ్రియాభవత్ - ౫౧

టీక॥ తదా = అప్పుడు ; కీర్తిమతా = కాంతిచేత; జ్వలితం = ప్రకా
తా = అధికమయినకీర్తిగల; హనూ శించినది; అభవత్ - అయినది.
మతా = హనుమంతునిచేతను; తథా = అప్పుడు , మిక్కిలియునున్నతంబు
అట్లు; యశస్సీవనా = అధికమయినకీర్తి నువిశాలంబునగు నామహేంద్రపర్వత
గల; అంగదబద్ధబాహునా = కట్టబడిన శిఖరంబు, మహాకీర్తిశాలియునుహను
బాహుపురులుగలచేతులుగల ; అంగ మంతునిచేతను, గీర్తిమంతుండునుబా
దేన = అంగదునిచేతను; ముదా = సం హుపురులుధరించినవాండునగునంగదు
తోషముచేత; అధ్యాసితం = అధిష్ఠిం నిచేతను, అధిష్ఠింపబడియుండుటండే
పలుకెనదియు; ఉన్నతం = పొడవైనది సి, మహాతేజంబునందేజరిల్లుచుండినది.
యు; మహత్ = గొప్పదియునగు; మ అని, తాత్పర్యము.
హీధరాగ్రం = పర్వతశిఖరము ; శ్రి

ఇత్యాశేః, శ్రీమద్రామాయణే, అదికావ్యే,
సుందరకాండే, సప్తపంచాశస్సర్గః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థాచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
ఖ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండసప్తపంచాశస్సర్గ టీక,
ముగిసినది.

శ్రీమద్రామాయణముః సుందరకాండము. ౧౦౮

స ౫౮

(౨)

అష్టపంచాశసగ్ పాఠం భః.

తతస్తస్య గిరే శృంగే మహేంద్రస్య మహాబలాః

హనుమత్ప్రముఖాః ప్రీతిం హరయౌ జగ్తు రుత్తమామ్. ౧

టీక||తతః = అటుపిమ్మట; మహాబ
లాః = అధికమయినబలముగలవారలు
ను; హనుమత్ప్రముఖాః = హనుమం
తుండుమున్నగాఁగలవారలునగు; హర
యః = వానరులు; తస్యః = ఆ; మహేంద్ర
స్య = మహేంద్రమను; గిరే = పర్వత
ముయొక్క; శృంగే = శిఖరమునందు; ఉ

త్తమాం = అధికమయిన; ప్రీతిం = సం
తోషమును; జగ్తుః = పొందిరి-
అంత, మహాబలకాలులగుహనుమం
తుండుమున్నగువానరులు, మహేంద్రప
ర్వతంబునంజేరి, పరమసంతోషంబు
నొందిరి. అని, తాత్పర్యము.

తం తతః ప్రీతిసంహృష్టః ప్రీతిమంతం మహాకపిమ్

జాంబవా న్యార్ద్యవృత్తాంత మపుచ్ఛ దనిలాత్మజమ్. ౨

టీక||తతః = అటుపిమ్మట; జాంబ
వాన్ = జాంబవంతుండు; ప్రీతిసంహృ
ష్టః = సంతోషముచేఁగగుర్పాటునొంది
నవాఁడై; ప్రీతిమంతం = అధికమయిన
సంతోషముగలవాఁడును; మహాకపిం =
శిష్యకోఁతియునగు; అనిలాత్మజం = వా
యుడేవుని కుమారుండయినహనుమం
తుని; కార్యవృత్తాంతం = సీతాదర్శన

కార్యసంబంధి వృత్తాంతమును; అపు
చ్ఛత్ = అడిగెను.
అంత, జాంబవంతుండు, సంతోషం
బునమేనంబులకలువొడమఁ, బరమసం
తుష్టుండగు వాయుపుత్రుహనుమంతుం
జూచి, సీతంబూచివచ్చినవృత్తాంతంబు
నడిగెను. అని, తాత్పర్యము.

కథం దృష్టా త్వయా దేవీ కథంవా తత్ర వతః తే

తస్యాంవా స కథం వృత్తః స్రూరకర్మా దశాననః. ౩

సంఖ్య ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

టీక॥ త్వయా=నీచేత; దేవీ=నీతా	దుచుకొనుచున్నాడు?
దేవి; కథం=ఎట్లు; దృష్టా=చూడఁబ	నీవునీతాదేవినెట్లుచూచినావు? ఆ
డినది; కథంవా=ఎట్లు; తత్ర= అచ్చట; విడయచ్చట నెట్లున్నది? అత్రానుండ	
వతః=తే=ఉన్నది ? క్రూరకర్మా=	గునారావణుండు, అవిడవిడయమయి
క్రూరములగుకార్యములుగల; సః=ఆ;	యెట్లునడుచుకొనుచున్నాడు?
దశాసనః=రావణుండు; తస్యాం= అనీ	అని, తాత్పర్యము.
తయందు; కథంవా=ఎట్లు; వృత్తిః= న	

తత్త్వతస్సర్వ మేతన్నః ప్రబూహి త్వం మహాకపే
శ్రుతార్థా శ్చింతయిష్యామో భూయః కార్యవిశ్చయమ్ . ౪

టీక॥ మహాకపే=పెద్దకోతివగుహ	యొక్కనిశ్చయించుటను ; చింతయి
నుమంతుఁడా! త్వం=నీవు; సః=మాకు;	ష్యామః=ఆలోచించెదము.
ఏతత్=దీని; సర్వం=అంతను; తత్త్వ	హనుమంతుఁడా! ఈసమాచారము
తః=యథార్థముగా; ప్రబూహి=	సంతయు, మాకు, యథార్థముగా, శె
చెప్పుము. శ్రుతార్థాః= వినఁబడినవృ	ప్పుము; వృత్తాంతమంతయువిని, యాపై
త్తాంతముగలవారమై ; భూయః =	ని; చేయవలసినకార్యమును, నిశ్చయించు
ఇంకమీద; కార్యవిశ్చయం=కార్యము	కొనెదము. అని, తాత్పర్యము.

యశ్చార్థః స్తత్ర వక్తవ్యో గతై రస్తాభి రాత్నవాన్
రక్షితవ్యంచ యత్తత్ర తద్యవాన్ వ్యాకరోతి సః . ౫

టీక॥ తత్ర=అచ్చట; గతైః= పోయి	వాన్ = అధికమయినబుద్ధిగల ; భ
న; అస్తాభిః=మనచేత; యః=ఏ; అర్థః	వాన్=నీవు; వ్యాకరోతి = వివరించిచె
శ్చ=సంగతియు; వక్తవ్యః= చెప్పఁబడ	ప్పుము.
వలయునో; యత్=యేదియు; తత్ర=	మనమురామునొద్దకుఁ బోయినప్పు
అచ్చట; రక్షితవ్యం= రక్షింపఁబడవల	దు, ఏసంగతింజెప్పవలయునో, దేని
యునో; తత్=దాని; సః=మాకు; అత్త	దాఁచవలయునో, దానిసంతయునీవుము

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౦౯౧

స ౫౮

ద్విమంతుండవృకావున, వివరముగా, మా నుమంతునడిగెను.
కుంజెప్పము, అని, జాంబవంతుండు, మా అని, తాత్పర్యము.

స నియుక్తస్తతస్తేన సంప్రహృష్టతనూరుహః
ప్రణమ్య శిరసా దేవ్యై సీతాయై ప్రత్యభాషత. ౬

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; సః=ఆ ప్రిణమ్య = నమస్కరించి; ప్రత్యభా
హనుమంతుండు; తేన= ఆజాంబవం వత=బదులుచెప్పెను.
తునిచేత; నియుక్తః=ఆజ్ఞాపింపబడిన అంత, హనుమంతుండు, అట్లుజాం
వాండై; సంప్రహృష్టతనూరుహః=మి బవంతుండుప్రశ్ననేయగాంబులకాంకి
క్కిలియుగగుర్చుగొనసవెండుకలు గల తచేహుండై, సాష్టాంగంబుగ సీతాదే
వాండై; దేవ్యై=రాణియగు; సీతా వికినమస్కరించి; యిట్లు, చెప్పందొ
యై=సీతకొఱకు; శిరసా=శిరసుచేత; డంగెను. అని, తాత్పర్యము.

ప్రత్యక్షమేవ భవతాం మహేంద్రాగ్రాత్ ప్రమాల్లతః
ఉదధే దక్షిణం పారం కాంక్షమాణ స్సమాహితః. ౭

టీక॥ అహం=నేను; సమాహితః=ది; భవతాం= మీకు; ప్రత్యక్షమేవ=
ఏకాగ్రుండనై; ఉదధేః= సముద్రము ప్రత్యక్షమే,
యొక్క; దక్షిణం = దక్షిణపుదిక్కు నేను, సమాహితుండనై; సముద్ర
నందలి; పారం=గట్టును; కాంక్షమా ముదక్షిణపుగట్టుజేరంగోరి; మహేం
దః=కోరుచు; మహేంద్రాగ్రాత్ = ద్రౌపద్యతశిఖరంబుననుండి, యాకాశం
మహేంద్రపర్వత శిఖరమున నుండి; బుకెగరుట, మీరందఱునుజూచినచే.
ఖం=ఆకాశమును; ఆల్లతః= బొంది అని, తాత్పర్యము.
నాను. ఇదం (అధ్యాహృతము)= ఇ

గచ్ఛత శ్చ హి మే ఘోరం విఘ్నరూప మివాభవత్
కాంచనం శిఖరం దివ్యం పశ్యామి సుమనోహరమ్. ౮

టీక॥ గచ్చతః=పోవుచున్న; మేవ=	తము)=దాని; పశ్యామి= (భూతా
నాకును; సుమనోహరం= మిక్కిలియ	భావమందులట్) చూచితిని.
రమణీయమును; దివ్యం=శ్రేష్ఠమును ;	నేను బోవుచుండఁగానే , పరమ
కాంచనం = బంగారు వికారమయిన	రమణీయంబును దివ్యంబునగు నొక
దియునగు; శిఖరం=పర్వతశిఖరము; వి	కాంచనశిఖరంబు, విఘ్నమునేయునది
ఘ్నరూపమివ = విఘ్నమయినదివలె;	నాకడ్డమువచ్చినది.
అభవత్=అయినది. తత్ (అధ్యాత్మ	అని, తాత్పర్యము.

స్థితం పంథాన మావృత్య మేనే విఘ్నంచ తన్నగమ్

టీక॥పంథానం=మాగఁగమును; ఆ	ఆపర్వతము, మాగఁగము నడ్డగించు
వృత్యం=అడ్డగించుకొని ; స్థితం=ఉన్న;	కొని, యుండినది, కావున, నేను, అది నా
తం=ఆ; నగం=పర్వతమును ; విఘ్నం	కు విఘ్నమునేయవచ్చినట్లు తలంచినా
చ=విఘ్నమునుగానే ; మేనే=తలంచి	ను. అని, తాత్పర్యము.

నాను.

ఉపసంగమ్య తం దివ్యం కాంచనం నగస త్తమమ్. ౯
కృతా మే మనసా బుద్ధి ర్భేదవ్యోయం మయేతిచ

టీక॥దివ్యం= శ్రేష్ఠమయినదియు;	తి=అని, బుద్ధిశ్చ=తలంపును; కృతా=చే
కాంచనం = స్వర్ణావయంబునగు ;	యఁబడినది.
తం=ఆ; నగస త్తమం= పర్వతశ్రేష్ఠము	దివ్యంబును స్వర్ణావయంబునగునా
ను; ఉపసంగమ్య=పొంది; మే= నాయె	పర్వతంబునొంది, నేను, “ఈపర్వతం
క్క; మనసా=మనసుచేత; మయా=	బునుబగులగొట్టవలయును” అని, తలం
నాచేత; అయం=ఈపర్వతము; భేత్త	చితిని- అని, తాత్పర్యము.
వ్యః= పగులఁగొట్టఁబడవలసినది. ”ఇ	

ప్రహితంచ మయా తస్య లాంగూలేన మహాగిరేః. ౧౦
శిఖరం సూర్యసంకాశం వ్యశీర్యత సహస్రధా

టీక॥తస్య=ఆమహాగిరే= గొప్ప
పర్వతముయొక్క; సూర్యసంకాశం=
సూర్యునితోసమానమయిన; శిఖరం=
శృంగము; మాయా=నాచేత; లాంగూ
లేన=తోచకచేత; ప్రహతంచ=కొట్ట
బడినదియునై; సహస్రధా=వేయిప

టియలుగా; వ్యశీర్గత=పగిలినది.
అంత, సూర్యసంకాశంబగు నాప
ర్వతశిఖరంబును నేనువాలంబునంగొట్ట
గా, నదివేయిపటియలయిపగిలినది.
అని, తాత్పర్యము.

వ్యవసాయంచ తం బుద్ధ్వా సహౌవాచ మహాగిరిః. ౧౧

పుత్రేతి మధురాం వాణీం మనః ప్రహ్లాదయన్నివ

టీక॥సః = ఆ("హ" అనునదిపాద
పూరణార్థము); మహాగిరిః = పెద్దప
ర్వతము; తం = ఆ; వ్యవసాయం = ప్రియ
త్నమును; బుద్ధ్వాచ = తెలిసియు; "పు
త్ర=కొడుకా!" ఇతి = అనెడు; మధు
రాం = మనోహరమయిన; వాణీం =
మాటను; ఉక్త్వా (అధ్యాహృతము) = చె
ప్పి; మనః = మనస్సును; ప్రహ్లాదయన్ని

వ=సంతోషింపజేయుచునే; ఉవాచ =
చెప్పెను.
ఆపర్వతమంత, నేనుచన్నులగులం
గొట్టయిత్నించుచున్నానని, తెలిసికొని,
నన్ను "కొడుకా" యని మధురంబుగాంచి
లిచి, నామనంబునకుసంతోషంబునెఱ
పుచు, నిట్లని, చెప్పెను.
అని, తాత్పర్యము.

పితృవ్యంబాపి మాం విద్ధి సఖాయం మాతరిశ్వనః. ౧౨

మైనాక మితి విఖ్యాతం నివసంతం మహేంద్రధౌ

టీక॥మాతరిశ్వనః = వాయుదేవు
నకు; మాం = నన్ను; సఖాయం = మి
త్రుండను, కావున; పితృవ్యం = పితృతండ్రి
ని; మహేంద్రధౌ = సముద్రమునందు;
నివసంతం = నివసించుచున్నవాడను;
మైనాకం = మైనాకుండను; ఇతి = అని; వి
ఖ్యాతం = ప్రసిద్ధుండనగువానిగా; వి

ద్ధి = ఎఱుంగుము.
నేను, నీతండ్రివాయుదేవునకు మి
త్రుండను, కావున, నీకుచివరతండ్రిని, స
ముద్రంబులోనున్నాను; మైనాకుండు
నుపేరుగలవాడనని, యెఱుంగుము.
అని, తాత్పర్యము.

పక్షవంతః పురా పుత్ర బహూవుః పర్వతోత్తమాః. ౧౩

ఛందతః పృథివీం చేరు ర్వాధమానా స్సమంతతః

టీక॥పుత్ర=కుమారుడా! పురా=	భూమిని; చేరు=సంచరించినవి.
మున్ను; పర్వతోత్తమాః = పర్వతశ్రే	కుమారుడా! మున్నుపర్వతంబుల
ష్ఠంబులు; పక్షవంతః=తెక్క-లుగలవి	న్నియు, తెక్క-లుగలిగియుండినవి; అ
గా; బహూవుః=ఉండినవి; సమంతతః=	ప్పుడవిస్తేచ్చగాభూమియంతయుం ది
అంతటను; బాధమానాః = బాధించు	రుగుచు; సమస్తభూతంబులనుబాధించు
చు, ఛందతః=ఋధేచ్చగా; పృథివీం=	చుండినవి. అని, తాత్పర్యము.

శ్రుత్యా నగానాం చరితం మహేంద్రః పాకశాసనః. ౧౪

చిచ్ఛేద భగవాన్ పత్యా వజ్రేజైషాం సహస్రశః

టీక॥భగవాన్=మాహాత్మ్యము గ	ల=వజ్రాయుధముచేత; చిచ్ఛేద=న
లవాడును; పాకశాసనః=పాకుండ	టికెను.
నురాక్షసునిశీలించినవాడునగు ; మ	అంత, భగవంతుండునుదాకాసురుంజం
హేంద్రః=దేవేంద్రుడు; నగానాం=	పినవాడునగుదేవేంద్రుండు, పర్వతం
పర్వతములయొక్క; చరితం = కార్య	బులుసేయుచున్నేప్తనువిని, వానితెక్క
మును; శ్రుత్వా=విని; ఏషాం= ఈప	లనన్నింటిని, వజ్రాయుధంబుచే, ఛేదిం
ర్వతములయొక్క; పత్యా=తెక్క-ల	చెను. అని, తాత్పర్యము.
ను; సహస్రశః=వేనవేలుగా ; వజ్రే	

అహంతు మోక్షిత స్తస్మా త్తవ పిత్రా మహాత్మనా. ౧౫

మారు లేన తదా వత్స ప్రక్షిప్తోస్తి మహాణవే

టీక॥వత్స=బిడ్డండా! అహంతు=నే	యువుచేత; తస్మాత్=అయింద్రునివల
నుమాత్రము; మహాత్మనా=పూజ్యమ	న; మోక్షితః=విడిపింపబడినాను. త
యినస్వభావంబుగల; తవ=నీయొక్క;	దా=అప్పుడు; మహాణవే = మహాన
పిత్రా=తండ్రియగు; మారు లేన=వా	ముద్రంబునందు; ప్రక్షిప్తః=పడఁద్రో

యబడినవాడను; అస్తి = అగుచు
న్నాను.

బిడ్డడవగుహనుమంతుడా! అప్పు
దు,మహాత్ముండగుసీతండ్రీ వాయుడే

వుండు,నన్నుమాత్రము, ఈమహాసము
ద్రంబులోఁబడవైచి,దేవేంద్రునిచారిం
బడకుండ,రక్షించినాడు.
అని, తాత్పర్యము.

రామస్యచ మయా సాహ్యే వతితవ్య మరిందమ.౧౬

రామో ధర్మభృతాం శ్రేస్తో మహేంద్రసమవిక్రమః

టీక॥అరిందమ= శత్రువులనడంగఁ
ద్రొక్కునట్టి హనుమంతుడా ! మ
యా=నాచేత; రామస్యచ=రాముని
యొక్కయు;సాహ్యే=తోడ్పాటునం
దు;వతితవ్యం=ఉండుటకావలసినది.
రామః=రాముండు; ధర్మభృతాం=
ధర్మంబును భరించువారిలోపల;శ్రే
ష్ఠః=ఉత్తముడు.మహేంద్ర సమవిక్ర
మః=దేవేంద్రుని పరాక్రమముతో స
మాసమయిన పరాక్రమముగలవాడు.

శత్రువులనడంగఁద్రొక్కు వాడవ
గుహనుమంతుడా!ఇందువలన, నేను,
వాయువువలనమహిషపకారంబునొం

దినవాడనుగాన, అతని కుమారుండ
వగుసీకుసాహాయ్యముచేయవలసినవాఁ
డనగుటస్పష్టముగఁదా;మఱియు, రా
ముండు,ధామిఁకులలో నుత్తముఁడు,
దేవేంద్రునకుంబలెఁబరాక్రమంబు గల
వాఁడును,గావున,నేనతనికిని, సాహ
య్యముసేయవలసినవాడనే ; నీవతని
మాతవుకాఁబట్టి,ఈరెండు సంబంధం
బులను,నేను,నీకుసాహాయ్యముసేయవ
లసినవాడనగుచున్నాను.అని, మైనా
కుండు,నాతోఁజెప్పెను.

అని, తాత్పర్యము.

ఏత చ్ఛృత్వా వచ స్తస్య మైనాకస్య మహాత్మనః. ౧౭

కార్య మావేద్యతు గిరే రుద్యతంచ మనో మమ

టీక॥మహాత్మనః = పూజ్యమయిన
స్వభావముగల ; తస్య=ఆ ; మైనాక
స్య=మైనాకుండను; గిరేః = పర్వత
ముయొక్క; ఏతత్=ఈ; వచః=మా

టను; శృత్వా=విని, కార్యం=పనిని ;
ఆవేద్యతు=తెలిపియు; మమ=నాయొ
క్క; మనః=మనసు; ఉద్యతంచ = ఉ
ద్యుక్తమయినదియు.

౧౦౯౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

మహాత్ముండగు నామైనాకుండిల్లు | ర్యంబుండెలపి, యామైబోవుటకుద్యు
చెప్పఁగానే, నేనతనికి, గావచ్చినకా | క్తుండనైతిని. అని, తాత్పర్యము.

తేన చాహ మనుజ్ఞాతో మైనాకేన మహాత్మనా, గౌ

టీక॥ మహాత్మనా=పూజ్యమయిన | మహాత్ముండగునామైనాకుండును,
స్వభావముగల; తేన=ఆ; మైనాకేన నాకుం, బొమ్మని, యనుజ్ఞనొసంగెను.
చ=మైనాకుంచేతను; అహం=నేను ; అని, తాత్పర్యము.
అనుజ్ఞాతః = అంగీకరింపబడినాను.

స చాప్యంతరహిత శ్చైలో మానుషేణ వపుష్వతా
శరీరేణ మహాశైల శ్చైలేనచ మహూదధౌ గౌ

టీక॥ మహాశైలః=పెద్దపర్వతమగు; మహాసముద్రంబునందు; స్థితః(అధ్యా
సః=ఆ; శ్చైలశ్చపి=మైనాకపర్వతంబు హృతము)=ఉండెను.
ను; వపుష్వతా=పుష్కలమయినదేహ అంత, నామైనాకపర్వతము, నాతో
ముగల; పుష్కలమయినయనుట; మాను మాటలాడుటకై ధరించిన పుష్కలంబు
షేణ=మనుష్యసంబంధియగు ; శరీరే గుమానుషరూపంబును, మఱుంగుపటి
ణ=దేహముచేత; అంతరహితః=మ చి, కేవలపర్వతాకారంబున, సముద్రం
ఱుంగుపడెను. శ్చైలేనచ=పర్వతాకా బుపైనుండెను. అని, తాత్పర్యము.
రమగు దేహముచేతను; మహూదధౌ=

ఉ త్రమం జవ మాస్థాయ శేషం పంథాన మాస్థితః
తతోఽహం సుచిరం కాలం వేగేనా భ్యాగమం పథి. ౨౦

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; అహం=ను; ఆస్థితః=పొందినవాడై; పథి=మా
నేను; ఉ త్రమం=అధికమయిన; జవం=ర్గమునందు; వేగేన=వేగముచేత; సుచి
వేగమును; ఆస్థాయ=అవలంబించి; శే రం=అధికమయిన ; కాలం=కాలము
షం =మిగిలిన; పంథానం=మార్గము ను; అభ్యాగమం=పోతిని.

శ్రీమద్రామాయణముః సుందర కాండము. ౧౯౭

స ౫౮

అంత, నేను, మహావేగంబవలంబిం కై, వేగంబునఁజాలనేవు, పోవుచుంటి
చి, శేషించినమాగఁబును దాఁటుట ని- అని, తాత్పర్యము.

తతః పశ్యా మ్లహం దేవీం సురసాం నాగమాతరమ్
సముద్రమధ్యే సా దేవీ వచనం మా మభాషత. ౨౧

టిక్క తతః = అటుపిమ్మట; అహం = నేను; నాగమాతరం = సర్పంబునకుఁడ	మాం = నన్నుఁగూర్చి; వచనం = మాట
న్లియును; దేవీం = అమ్మ వారునగు; సుర	ను; అభాషత = చెప్పెను.
సాం = సురసను; పశ్యామి (అపశ్యం) =	అంత, నేను, సర్పమాతయగు, సుర
చూచినాను. సా = ఆ; దేవీ = సురసాదే	సాదేవింజూచినాను; అసురసాదేవి, స
వి; సముద్రమధ్యే = సముద్రమునడుమ;	ముద్రమధ్యంబున, నన్నుఁజూచి, యిట్లు
	ని, చెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

మమ భటుః ప్రదిప్త స్త్వమమరై హారి సత్త్వ
అత స్త్వాం భటుయిష్యామి విహిత స్త్వం చిరస్య మే. ౨౨

టిక్క హరి సత్త్వం = వానరశ్రేష్ఠుండ	హు కాలమునకు; విహితం = లబ్ధుఁడవు.
వగుహనుమంతుఁడా! త్వం = నీవు; మ	వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ
మ = నాకు; భటుః = ఆహారముగా;	డా! దేవతలునాకునిన్ను, ఆహారముగా
అమరైః = దేవతలచేత; ప్రదిప్తః = ఇ	నిచ్చిరి; కావున, నిన్నునేనుభక్షించెదను.
య్యఁబడినావు. అతః = ఇందువల	నీవునాకుబహుకాలంబునకు దొరకినా
న; త్వం = నిన్ను; భటుయిష్యామి = తినె	వు. అని, సురస, నాతోఁజెప్పినది.
దను. త్వం = నీవు; మే = నాకు; చిరస్య = బ	అని, తాత్పర్యము.

ఏవము క్త స్సురసయా ప్రాంజలిః ప్రణత స్థిలః
వివణకవదనో భూత్వా వాక్యంచేద ముదీరయమ్. ౨౩

టిక్క అహం (అధ్యాహృతము) = నే	ట్లు; ఉక్తః = చెప్పఁబడినవాఁడనై ;
ను; సురసయా = సురసదేవత; ఏవం = ఇ	ప్రాంజలిః = మంచిచేమోడ్పుగలవాఁడ

సంకరా ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

నైఃప్రణతః=నమస్కరించినవాడనై;
స్థితః = నిలిచినవాడనై; వివర్ణావద
నః=తెల్లచాటినముఖముగలవాడను;
భూత్వా=అయి; ఇదం = ఈ; వాక్యం
చ=మాటను; ఉదీరయం=చెప్పినాను.

నేను, సురసాదేవిమాటనువిని, చే
మోడ్చుకొనించి, నమస్కరించి, ముఖం
బునవై వర్ణ్యాంబుగదుర, నాబిడ, కిట్లని,
చెప్పినాను. అని, తాత్పర్యము.

రామో దాశరథి శ్రీమాన్ పరివిష్టో దండకావనమ్
లక్ష్మణేనసహ భ్రాత్రా సీతయాచ పరంతపః. ౨౮

టీక॥ పరంతపః=శత్రువులందరింపఁ
జేయువాఁడును; శ్రీమాన్=అధికమయి
నకాంతిగలవాఁడును; దాశరథిః=దశ
రథునికొడుకునగు; రామః = రాముఁ
డు; భ్రాత్రా=తమ్ముఁడగు; లక్ష్మణేనస
హ=లక్ష్మణునితోఁగూడ; సీతయాచ=
సీతతోనుండు; దండకావనం= దండ

కారణ్యమును; ప్రవిష్టః = ప్రవేశించి
నాఁడు.
శ్రీమంతుండును, శత్రువులందరింపఁ
జేయువాఁడును దశరథపుత్రుండునగు
రాముండును, అతని తమ్ముండులక్ష్మ
ణుండును, భార్యసీతయును, దండకార
ణ్యంబుఁబ్రవేశించిరి. అని, తాత్పర్యము.

తస్య సీతా హృతా భార్యా రావణేన దురాత్మనా

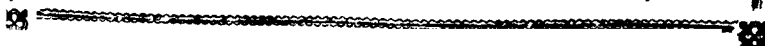
టీక॥ తస్య = అతనియొక్క; భా
ర్యా=పెండ్లాము; సీతా= సీతయును
నది; దురాత్మనా=దుష్టస్వభావముగ
ల; రావణేన = రావణునిచేత; హృ

తా=అపహరింపఁబడినది.
రామునిభార్యయగుసీతను , దు
రాత్ముండగు రావణుం డపహరించె
ను. అని, తాత్పర్యము.

తస్యా స్వకాశం దూతోహం గమిష్యే రామశాసనాత్. ౨౯

టీక॥ అహం=నేను; రామశాసనా
త్=రామునాజ్ఞవలన; దూతః = రా
యబారివై; తస్యాః= అసీతాదేవియొ

క్క; స్వకాశం = సమీపమునుగూర్చి;
గమిష్యే=పోయెదను.
నేనిప్పుడు, రామునియాజ్ఞవలన, అ

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౦౯౯

స ౫౮

సీతాదేవియొద్దకుఁబోవుచున్నాను. అని, తాత్పర్యము.

కఠుఁ మహాఁసి రామస్య సాహాయ్యం విషయే సతీ

<p>టీక॥ విషయే=రాముని, కఠము నందు; సతీ=ఉన్న; త్వం (అధ్యాహృతము)=నీవు; రామస్య = రామునికి; సాహాయ్యం=తోడ్పాటును; కఠుఁ=చేయుటకు; అహాఁసి=తగుదువు.</p>	<p>నీవు, రాముని రాజ్యంబున నివసించుచున్నావు, కావున, రామునకు సాహాయ్యము సేయవలసినదానవే యగుచున్నావు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

అథవా మైథిలీం దృష్ట్వా రామం చాక్లిష్టకారిణమ్. ౨౬

అగమిష్యామి తే వ క్త్రిం సత్యం ప్రతిశృణోమి తే

<p>టీక॥ అథవా=అటుగాదేని; మైథిలీం=సీతను; అక్లిష్టకారిణం=దుఃఖము లేనట్లు సేయునట్టి; రామం=రాముని; దృష్ట్వా=చూచి; తే=నీయొక్క; వ క్త్రిం=నోటిని; అగమిష్యామి=బాంధవము. తే=నీకొఱకు; సత్యం=సత్యముగా; ప్రతిశృణోమి = ప్రతిజ్ఞ సేయుచున్నాను.</p>	<p>అట్లునీవురామునకు సాహాయ్యము సేయనొడంబడవేని, నేను, బోయి, సీతంబాచి, యాచిడవృత్తాంతమును రామునకుంజెప్పి, యంత, మఱలవచ్చి, నీవారూ ప్రవేశించెదను; నామాట సత్యము; నీవుసందేహింపవలదు- అని, నేను, సురసతోఁజెప్పినాను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

ఏవ ముక్తా మయా సాతు సురసా కామరూపిణీ. ౨౭

అబ్రవీ న్నాతివ తేత కశ్చిదేవ వరో మమ

<p>టీక॥ కామరూపిణీ= ఇచ్చాదీనంబగురూపముగల; సా=ఆ; సురసాతు=సురసయును; మయా= నాచేత; ఏవం=ఇట్లు; ఉక్తా=చెప్పఁబడినదై; నాతివ</p>	<p>తేత=అతిక్రమింపఁడు. మమ=నాకు; ఏవం=ఇది; కశ్చిత్=ఒకానొక; వరో=వరము. ఇతి (అధ్యాహృతము)- అని; అబ్రవీత్=చెప్పెను.</p>
--	---

గంధ ప్రతిపదాంగ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

నేనిట్లు చెప్పఁగాఁగా మరూపిణియగు క్రమించిపోఁజాలఁడు, ఇట్లు నాకు వరం
నాసురస, అందుకియ్యకొనక, “నాచేఁ బున్నది.” అని, చెప్పినది.
బట్టుకొనఁబడినవాఁడెవ్వఁడును నన్నతి అని, తాత్పర్యము;

ఏవ ముక్త స్ఫురసయా దశయోజన మాయతః. ౨౮

తతో ధృగుణవిస్తాగో బధూవాహం త్షణేన తు

టిక॥దశయోజనం=పదియోజనము చేత నేఁబధూవ=అయితిని.

లు; ఆయతః=నిడుపైన; అహం= నే అప్పుడు, పదియోజనంబులు నిడువు
ను; సురసయా=సురసచేత; ఏవం= ఇ గలనేను, సురసయామాటం జెప్పఁగా
ట్లు; ఉక్తః=చెప్పఁబడినవాఁడనై ; త నే, త్షణంబునఁ, బదునై దు యోజనంబు
తః=ఆపదియోజనములకన్నను; అధృ లునిడువుగలవాఁడనై త్షి.
గుణవిస్తారః=సగముగుర్పుటచేవై శా అని, తాత్పర్యము.
ల్యముగలవాఁడను; త్షణేనతు= త్షణము

మత్ప్రమాణానురూపం ద వ్యాదితంచ ముఖం తయా. ౨౯

టిక॥తయాచ=ఆసురసచేత ; ము ఆసురసయు, నాచేహప్రమాణము
ఖం=నోరు; మత్ప్రమాణానురూపం నకుండగునట్టి, నోరుఁజెఱచినది.
చ=నాకొలందికిఁదగినట్టుగాను ; వ్యా అని, తాత్పర్యము.
దితం=తెఱవఁబడినది.

తద్వృష్ట్యా వ్యాదితం చాస్యం హింసం హ్యకరవం వపుః

తస్మిన్ న్దుహూతేచ వున ర్పభూ వాంగుష్ఠమాత్రకః. ౩౦

టిక॥వ్యాదితం = తెఱవఁబడిన ; దా! వునః=మఱల; తస్మిన్ = ఆ; ము
తతో=ఆ; ఆస్యంచ=నోరును; దృష్ట్యా= హూతేచ=కాలమునంచే; అంగుష్ఠ
చూచి; వపుః=చేహమును; హింసం= మాత్రకః=అంగుళమంతటివాఁడను; బ
చిన్నదిగా; అకరవంహి = చేసితినిగ భూవ=అయితిని.

నేను, అట్లు సురసనోరు దెలుచుటం యంగుళమంతటి దేహము గలవాడనై
జూచి, యాకాలంబుననై, నాదేహము తిని, అని, తాత్పర్యము.
నుమికి-లియుఁజిన్నదిచేసికొని , ఒక

అభివత్యాశు తద్వక్త్రం నిగతోఽహం తతః త్షణాత్

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; అహం= నాను.
నేను; ఆశు=శీఘ్రముగా; తద్వక్త్రం= అంత, నేను, శీఘ్రంబుగా, నానుర
ఆసురసనోరును; అభివత్య - పొంది; సనోటిలోఁబ్రవేశించి, త్షణంబున, మఱ
క్షణాత్=క్షణంబున; నిగతోఁ= వెడలి ల, వెడలి, వచ్చితిని, అని, తాత్పర్యము.

అబ్రవీ త్సురసా దేవీ స్వేర రూపేణ మాం పునః. ౩౧

టీక॥ పునః=మఱల; దేవీ= తల్లియి
గు; సురసా=సురస; స్వేన = తనదైన; రూపంబుధరించి, నన్నుఁబూచి, యిట్లు
రూపేణ=ఆకారముచేత; మాం = న చెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.
న్నుఁగూర్చి; అబ్రవీత్=చెప్పెను.

అథాసిద్ధై హరిశ్రేష్ఠ గచ్ఛ సౌమ్య యథాసుఖమ్
సమానయచ వై దేహీం రాఘవేణ మహాత్మ వా- ౩౨

టీక॥ సౌమ్య = తిన్ననివాడవు సీతను; సమానయ=చేవుము.
ను; హరిశ్రేష్ఠ=వానరోత్తముఁడవునగు సౌమ్యుఁడవువానరశ్రేష్ఠుఁడవునగు
హనుమంతుఁడా! అథాసిద్ధై= కా హనుమంతుఁడా! సివునుఖంబుగాఁ బో
ర్యసిద్ధికొఱకు; యథాసుఖం=సుఖమున యి, కార్యసిద్ధింబొందుము; సీతను రా
తిక్రమింపక; గచ్ఛ=పొమ్ము. మహాత్మ మునితోడంజేవుము.
నా=పూజ్యమయిన స్వభావముగల; అని, తాత్పర్యము.
రాఘవేణ=రామునితో; వై దేహీంచ=

సుభీ భవ మహాదాహుః ప్రీతాస్మి తవ వానర

<p>టిక॥ మహాబాహు = పెద్దచేతులుగల; వానర = మానుమంతుడా ! సుఖముగలవాడవు; భవ = అగుము. తవ = నీకు; ప్రీతా = సంతసించినదానను; అస్తి = అగుచున్నాను.</p>	<p>మహాబాహుండవగువానరుడా! నీవుసుఖమునొందుదువుగాక ; నీయందు నాకుఁ బ్రీతిగల్గినది. అని, సురసాదేవి, నాతోఁజెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

తతో ౭ హం సాధు సార్వభౌతైః ప్రశంసితః. ౩౩

<p>టిక॥ తతః = అటుపిమ్మట; అహం = నేను; సాధుసాధు = లెస్సలెస్స ; ఈతి (ఇతి) = అని; సర్వభౌతైః = సమస్త భూతంబులచేతను; ప్రశంసితః = కొని</p>	<p>యాడఁబడినాను. అంత, సమస్తభూతంబులును, “తస్య! లెస్స!” యనినన్నుఁ బ్రస్తుతించినవి. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

తతో తరిక్షం విపులం ప్లుతో ౭ హం గరుడో యథా

<p>టిక॥ తతః = అటుపిమ్మట; అహం = నేను; గరుడో యథా = గరుత్మంతుండువలె; విపులం = విశాలమయిన ; అంతరిక్షం = ఆకాశమును; ప్లుతః = పొంది</p>	<p>నాను. అంత, మజలనేను, గరుత్మంతుండుంబోలె , నాకాశంబునకు దగ్గమించితిని. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

ఛాయా మే నిగృహీతావ నచ పశ్యామి కించన- ౩౪

<p>టిక॥ మే = నాయొక్క; ఛాయావ = నీడయు; నిగృహీతా = పట్టుకొనఁబడినది- కించనచ = దేనిని; నపశ్యామి = చూడనైతిని-</p>	<p>అంతలో, దేనిచేతనో. నామేనినీడ, పట్టుకొనఁబడినది; నాకేదియు నగపడలేదు- అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

సోహం విగతవేగ స్తు దిశో దశ విలోకయన్

నకించి తత్ర పశ్యామి యేన మేఽప హృతాగతిః. ౩౫

టీక॥విగతవేగః- పోయినవేగము (ధ్యాహృతము)=దానికించిత్ = దేని
గల;సం=ఆ;అహంతు=నేనును; దశ= ని;నపశ్యామ=చూడనే తెని-
పదియగు;దిశః=దిక్కులను ; విలోక వేగంబంతయునిలచినంతనె, నేను,
యక్=చూచుచు;యేన=దేనిచేత;మే= దిక్కులన్నియు , వెదకినను,నాథాయ
నాయొక్క;గతిః= నడక ; అపహృ నుబట్టుకొనినదియేదో, అదినాకగపడ
తా=అపహరింపబడినదో;తత్ (అ నేలేదు- అని,తాత్పర్యము-

తతో మే బుద్ధి రుత్పన్నా కిన్నామ గగనే మమ
ఈవృశో విఘ్న ఉత్పన్నో రూపం యత్ర నదృశ్యతే. ౩౬

టీక॥తతః=అటుపిమ్మట; యత్ర= నాకు;ఉత్పన్నా=కలిగినది-
ఎచ్చట;రూపం=రూపము;నదృశ్యతే= అంత,అకాశమునందిట్టి విఘ్నము
చూడబడలేదో; ఈవృశః=ఇట్టి ; వి నాకెట్లుగలిగినది?విఘ్నముసేయు నది
ఘ్నః=విఘ్నము; మమ=నాకు ; గగ యేదో,దానిరూపమును నాకగపడలే
నే=అకాశమునందు;కిన్నామ= ఎందు చే"అని,నేనుజింతించితిని-
కు;ఉత్పన్నః=కలిగినది?ఇతి(అధ్యాహృ అని,తాత్పర్యము-
తము)=అనెడు;బుద్ధిః=తలంపు ; మే=

అధోభాగేన మే దృష్టి శ్శోచతా పాతితా మయా
తతో ద్రాక్ష మహం భీమం రాక్షసీం సలిలేశయామ్. ౩౭

టీక॥ శోచతా= దుఃఖించుచున్న; దియునగు; రాక్షసీం = రాక్షసస్త్రీ
మయా=నాచేత;మే=నాయొక్క;దృ ని;అద్రాక్షం=చూచితిని.
ష్టిః=చూపు;అధోభాగేన= క్రిందిప్రదే నేనంతదుఃఖించుచుండ్రంద,జలంబు
శముచేత; పాతితా=త్రోయబడినది, తట్టుచూచినాను;అచ్చట,జలంబుల,భ
పటుపబడినదనుట. తతః=అటుపిమ్మ యంక రాకారయగు నాకరాక్షసస్త్రీ
ట;అహం=నేను;భీమాం= భయంకర నాకగపడినది-
యను; సలిలేశయాం=జలమునందున్న అని, తాత్పర్యము-

స ౫౮

ప్రహస్యచ మహానాద ముక్తోహం భీమయా తయా
అవస్థిత మసంభ్రాంత మిదం వాక్య మశోభనమ్- ౩౮

టీక॥ అహం = నేను; భీమయా = భయంకరయగు; తయా = ఆ	నాను-
యంకరయగు; తయా = ఆ రాక్షస	అంత, భయంకరకారయగునా
స్త్రీచేతను; మహానాదం = పెద్దధ్వనిగ	రాక్షసి, నన్ను జూచి, మహాధ్వనిగల్గిన
ల్లనట్లు; ప్రహస్య = నవ్వి; అవస్థితం =	ట్లు, నవ్వి, యెంతమాత్రమును దొట్టి
దృఢమయినదియు; అసంభ్రాంతం =	పాటులేక, దృఢంబుగా, ఎమంగళంబగు
తొట్టుపాటులేనిదియును; అశోభనం =	నీమాటంజెప్పినది-
అమంగళకరంబునగు; ఇదం = ఈ; వా	అని, తాత్పర్యము-
క్యం = మాటను; ఉక్తిః = చెప్పబడి	

క్వాసి గంతా మహాకాయ షుధితాయా మమేప్పితః
భక్షః ప్రిణయ మే దేహం చిర మాహారవజ్జీతమ్- ౩౯

టీక॥ మహాకాయ = పెద్దమేనుగల	యుము-
వాడా! క్వ = ఎచ్చటికి; గంతా = పో	పెద్దదేహముగలవాడా ! నీవెచ్చ
వువాడవు; అసి = అగుచున్నావు? షు	టికిఁబోవుచున్నావు ? నేనాకలిగొని
ధితాయాః = ఆకలిగొన్న; మమ =	యున్నాను; నాకాహారముగావలయు
నాకు; భక్షః = ఆహారము; ఈప్పితః =	ను ; బహుకాలముగానాహారములేని
కోరఁబడినది- చిరం = బహుకాలము	నాకుదృష్టిగావించుము- అని, యా
గా; ఆహారవజ్జీతం = ఆహారముచేసి	రాక్షసి, నాతోఁజెప్పినది-
దువఁబడిన; మే = నాయొక్క; దేహం =	అని, తాత్పర్యము.
దేహమును; ప్రిణయ = సంతోషింపఁజే	

బాధ మిత్రేవ తాం వాణీం ప్రత్యగృహ్లా మహం తతః
ఆస్యప్రమాదా దధికం తస్యాః కాయ మపూరయమ్- ౪౦

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందర కాండము. ౧౦౫

స ౫౮

టిక॥ అహం=నేను; తాం = ఆ;	న్ననధికముగా; కాయం=దేహమును;
వాణీం=మాటను; “బాధం= మంచి	అపూరయం=వృద్ధిబొందించితిని.
ది.” ఇత్యేవ=అనియే; ప్రశ్యగ్మన్తం=	నేను, “మంచిదని , యెప్పుకొని ,
పుచ్చుకొంటిని. తతః=అటుపిమ్మట; త	యంత, నారాక్షసి నోటికన్న నెచ్చుగా,
స్యాః=ఆరాక్షసియొక్క; ఆస్యప్రమా	నాదేహంబునుబెంచితిని.
ణాధికం= నోటియొక్క ప్రమాణముక	అని, తాత్పర్యము-

తస్యా శ్వాస్యం మహా స్త్రీమం వధాతే మమ భక్షణే

టిక॥ తస్యాః= ఆరాక్షసియొక్క;	దీనది.
భీమం=భయంకరంబును ; మహత్ =	భయంకరంబునుబెద్దదియునగు నా
పెద్దదియునగు; ఆస్యంచ = నోరును;	రాక్షసి నోరును నన్నుభక్షించు నిమిత్త
మమ=నాయొక్క; భక్షణే= తినుటని	మయి, నాదేహమునకన్న నెచ్చుగావు
మిత్తమయి; వధాతే=వృద్ధిబొందుచుం	ద్ధిబొందినది. అని, తాత్పర్యము.

నచ మాం సాధు బుబుధే మమ వా వికృతం కృతమ్. ౮౧

టిక॥ సా=ఆరాక్షసస్త్రీ; మాం =	ఆరాక్షసస్త్రీ, నేను గామరూపినని
నన్నుఁగాని; మమ=నాయొక్క ; కృ	గాని, నేనుగావలెననియట్టివికృతరూప
తం=చేయఁబడిన ; వికృతంవా=వికా	ముఁదాల్చితి ననిగాని, యెంతమాత్రము,
రమునుగాని; సాధు=లెస్సగా; నబుబు	తెలిసికొనదయ్యె.
ధే=తెలిసికొనదయ్యె.	అని, తాత్పర్యము.

తతోఽహం విప్రులం రూపం సంక్షిప్త్య నిమిషాంతరాత్

తస్యా హృదయ మాదాయ ప్రపతామి నభస్థులమ్. ౮౨

టిక॥ తతః=అటుపిమ్మట; అహం=	ఆకారమును; సంక్షిప్త్య=చిన్నదిచేసికొ
నేను; నిమిషాంతరాత్=నిమిషకాలంబు	ని; తస్యాః = ఆరాక్షసస్త్రీయొక్క;
వలన; విప్రులం=పెద్దదయిన; రూపం=	హృదయం=గుండెను; ఆదాయ=తీసి

౧౧౦౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

౧౧౦౬

౧౧౦౬

కొని;నభస్థస్థలం=ఆకాశమును; ప్రప
తామి = పొందుచున్నాను, పొందితి
ననుట.
అంత, నేను, ఒకఁ-నిమిషంబున, నా
పెద్దయాహమునుజేసివేసికొని, ఆరా
క్షసి కడుపులోనిఁజొచ్చి, గుండెకా
యం బెఱికికొని, యాకాశంబునకుద్గ
మించితిని. అని, తాత్పర్యము.

సా విస్మప్తభుజా భీమా పపాత లవణాంభసి
మయా పర్వతసంకాశా నికృత్తహృదయా సతీ. ౪౩

టీక|| భీమా = భయంకరయు; పర్వ
తసంకాశా = పర్వతముతోసమాన
యునగు; సా = ఆరాక్షసి; మయా = నా
చేత; నికృత్తహృదయా = నఱకఁబడిన
గుండెగలది; సతీ = అయినదై; విస్మప్తభు
జా = విడువఁబడిన భుజములుగలదై; ల
వణాంభసి = ఉప్పునీళ్లుగలసముద్రము
నందు; పపాత = పడెను.
నేను, దానిగుండెకాయంబెఱికినం
తనె, భయంకరయుఁబర్వతాకారయు
నగునారాక్షసస్త్రీ, చేతులువ్రేలాడవే
సి, సముద్రంబునంబడినది.
అని, తాత్పర్యము.

శృణోమి ఖగతానాంచ సిద్ధానాం చారణై స్సహ
రాక్షసీ సింహికా భీమా షీప్రం హనుమతా హతా. ౪౪

టీక|| “భీమా = భయంకరయగు; సిం
హికా = సింహికయను; రాక్షసీ = రా
క్షసస్త్రీ; హనుమతా = హనుమంతుని
చేత; షీప్రం = శీఘ్రముగా; హతా =
చంపఁబడినది” ఇతి (అధ్యాహృతము) =
అని; చారణై స్సహ = చారణులతోఁగూ
డ; బ్రువతాం (అధ్యాహృతము) = చె
ప్పుచున్న; ఖగతానాం = ఆకాశమునాం
దిన; సిద్ధానాంచ = సిద్ధులయొక్కయు;
వచః (అధ్యాహృతము) = మాటను; శృ
ణోమి = వింటిని.
“హనుమంతుండు, ఒకఁ-నిమిషం
బున, భయంకరయగుసింహికం, జంపె”
నని, ఆకాశమునందున్నసిద్ధులునుజార
ణులునుజెప్పుకొనఁగావంటిని.
అని, తాత్పర్యము.

తాం హత్వా పునరేవాహం కృత్య మాత్యయికం స్మరక

గత్వా చాహం మహాధ్వనం పశ్యామి నగమండితమ్. ౮౫
దక్షిణం తీర ముదధే లంకా యత్రచ సా పురీ

<p>టిక॥అహం=నేను; తాం= ఆసిం హికను;హత్వా=చంపి;పునరేవ= మ ఱలనే;అత్యయంకం= ఆపదంగలిగించు నట్టి;కృత్యం=పనిని;స్వర్క = తలంచు చు;అహం=నేను;మహాధ్వనం=పెద్ద మాగమును; గత్వాచ=పొందియు; యత్ర=ఎచ్చట;సా=ఆ; లంకా=లంక యను; పురీ=పట్టణము; అస్తి(అధ్యా హృతము)=ఉన్నదో; తత్ (అధ్యా హృతము)=అట్టి;నగమండితం=వృక్షము ల చేసలంకరింపబడినదియు; ఉదధే=</p>	<p>సముద్రముయొక్క;దక్షిణం=దక్షిణపు దిక్కు-నందలి;తీరంచ=గట్టును; పశ్యా మి=చూచినాను. అట్లు, నేను, సింహికంజంపి, “యె ట్టికార్యమునుజేసితిని” అని, దుష్కరం బగునాకార్యమునేతలంచుకొనుచు, బ హుదూరంబుపోయి, లంకాపట్టణంబె చ్చటనున్నదో, అట్టినానావృక్ష మండి తంబగు, సముద్రంబుదక్షిణ తీరంబుఁజూ చితిని. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

అస్తం దినకరే యాతే రక్షసాం నిలయం పురమ్. ౮౬

ప్రవిష్టోహ మవిజ్ఞాతో రక్షోభి భీకమవిక్రమైః

<p>టిక॥దినకరే=సూర్యుడు; అస్తం= అస్తమయమును;యాతే= పొందఁగా; అహం=నేను;భీమవిక్రమైః= భయంక రమయినపరాక్రమముగల; రక్షోభిః= రాక్షసులచేత;అవిజ్ఞాతః= ఎఱుంగఁబడ నివాడనై; రక్షసాం= రాక్షసులకు;నిల యం=స్థానమయిన; పురం=లంకాప</p>	<p>ట్టణమును;ప్రవిష్టః=ప్రవేశించినాను. సూర్యుడె స్తమించినపిదప, నేను, భయంకరంబగుపరాక్రమంబుగల రా క్షసులకుఁదెలియకుండునట్లు, రాక్షసని వాసస్థానంబయినలంకాపురిం బ్రవేశిం చినాను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

తత్ర పృవిశత శ్చాపి కల్పాంతఘనసన్నిభా. ౮౭

అట్టహాసం విముంచంతీ నారీ కాశ్యుత్థితా పురః

చంద్ర ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

టిక॥ తత్ర=అచ్చట ; ప్రవిశతశ్చ	రః=ముందట; శ్రీతా=నిలిచినది.
పి=ప్రవేశించుచుండఁగానే; కల్పంత	నేనట్లుప్రవేశించుచుండఁగానే, ప్ర
ఘనసన్నిధౌ=ప్రళయకాలము నందలి	ళయ కాలమునందలి మేఘంబు వంటి
మేఘముతో సమానురాలగు; కాపి= ౭	యాకారంబుగలయొకానొక స్త్రీ, గట్టి
కానొక; నారీ=స్త్రీ; అట్టహాసం=పె	గానవ్వుచు, నాముందటనిలిచినది.
ద్దనవ్వును; విముంచంతీ=విడుచుచు; పు	అని, తాత్పర్యము.

జిఘాంసంతీం తత స్తాం తు జ్వలదగ్నిశిరోరుహమ్. ౪౮
 సవ్యముష్టిప్రహారేణ పరాజిత్య సుభైరవామ్
 ప్రదోషకాలే ప్రవిశం

టిక॥ తతః=అటుపిమ్మట; జిఘాం	శం)=ప్రవేశించిరాను.
సంతీం= చంపఁగోరినదియు; జ్వలద	అంత, మండుచున్న యగ్నిహోత్ర
గ్నిశిరోరుహం= మండుచున్న నిష్పవం	మువంటి తలమెదురై కలుగలదియు భ
టతలమెదురై కలు గలదియు; సుభైర	యంక రాకారయునన్ను జంపఁగోరివ
వాం=మిక్కిలియుభయంకరయునగు; చ్చినదియునగు, నారాక్షసిని , ఎడమ	
తాంతు= ఆరాక్షసిని ; సవ్యముష్టిప్ర	చేతిపిడికిలివ్రేటునం, జొక్కించి , నా
హారేణ= ఎడమచేతిపిడికిలివ్రేటుచేత;	యంకాలంబున , లంకాపురంబుఁబ్రవే
పరాజిత్య=జయించి; ప్రదోషకాలే=	శించినాను. అని, తాత్పర్యము,
నాయంకాలమునందు; ప్రవిశం(ప్రావి	

భీతయా హం తయో దితః. ౪౯

టిక॥ అహం=నేను; భీతయా = భ	ఆరాక్షసి, యంత, భయంబునొంది,
యంబునొందిన; తయా= ఆ(స్త్రీ) చేత;	నన్నుఁజూచి, యిట్లు, చెప్పినది.
ఉదితః=చెప్పఁబడినాను.	అని, తాత్పర్యము.

అహం లంకాపురీ వీర నిజితా విక్రమేణ తే

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౧౭

స ౫౮

యస్తా తస్తా ద్విజేతాసి సర్వరక్షాం స్యశేషతః. ౫౦

టీక॥పీఠ- పరాక్రమశాలివగుహలవు.

నుమంతుఁడా!యస్తాత్= ఎందువలన;	పరాక్రమశాలివగు హనుమంతుఁ
లంకాపురి=లంకానగరినగు; అహం=	డా!నేనులంకాపురిని;సీవు,నన్నుఁ బరా
నేను; తే=నీయొక్క;విక్రమేణ= పరా	క్రమమునజయించినావుకావున , నింక
క్రమముచేత;నిజితా= జయింపఁబడి	లంకలో సమస్తరాక్షసులనుజయింపఁ
నానో;తస్తాత్= అందువలన; అశేష	గలవు. అని, యారాక్షసి, నాతోఁజె
తః=మిగత లేనట్లు;సర్వరక్షాంసి=సమ	ప్తెను. అని, తాత్పర్యము.
స్తరాక్షసులను;విజేతాసి=జయింపఁగ	

తత్రా హం సర్వరాత్రంతు విచిన్వక్ జనకాత్మజామ్

రావణాంతఃపురగతో నచాపశ్యం సుమధ్యమామ్. ౫౧

టీక॥అహం=నేను;తత్ర = ఆలంక సీతాదేవిని;నాపశ్యం=చూడనైతిని.

యందు;సర్వరాత్రంతు-రాత్రియంత	నేనా,రాత్రియంతయు,లంకయం
యు;జనకాత్మజాం= జనకునికొమా	దు,సీతను వెదకినను, రావణునియంతః
తేయగుసీతాదేవిని; విచిన్వక్=వెద	పురంబునకుఁబోయి, వెదకినను,సుందర
కుడు;రావణాంతఃపురగతశ్చ=రావణు	మయిననడుముగలసీతాదేవి నాకగపడ
నియంతఃపురమునొందినవాఁడనునై;సు	లేదు. అని, తాత్పర్యము.
మధ్యమాం=సుందరమయిననడుముగల	

తత స్సీతా మపశ్యం స్తు రావణస్య నివేశనే

శోకసాగర మాసాద్య న పార ముపలక్షయే. ౫౨

టీక॥తతః = అట్లుపిమ్మట; అహం	దు;సీతాం=సీతను; అపశ్యంస్తు=చూ
(అధాహృతము)= నేను;రావణస్య=	డనివాఁడనైయె;శోకసాగరం= దుఃఖ
రావణునియొక్క; నివేశనే=ఇంటియం	సముద్రమును; ఆసాద్య=పొంది ; పా

రం—తుదను; నోపలక్షయే=చూడనై | నక, పారంబులేని, దుఃఖిసముద్రంబున,
తిని. మునింగితిని. అని, తాత్పర్యము.

అంత, నేను, రావణునింట, సీతంగా

శోచతాచ మయా దృష్టం ప్రాకారేణ సమావృతమ్
కాంచనేన వికృష్టేన గృహూపవన ముత్తమమ్, ౫౩

టీక|| శోచతా=దుఃఖించుచున్న ; ష్టం=చూడబడినది.
మయా=నాచేత; కాంచనేన=బంగా నేనట్లుదుఃఖించుచును, గాంచనమ
రువికారమును; వికృష్టేన=అతిదీఘక యంబునతిదీఘకంబునగు ప్రాకారము
మయినదియునగు; ప్రాకారేణ=ప్రహ నం బరివేష్టించబడిన యుత్తమంబగు
రిచేత; సమావృతం=చుట్టబడినదియు; గృహూ ద్యానవనంబుగాంచితిని.
ఉత్తమం=శ్రేష్ఠమునగు; గృహూపవ అని, తాత్పర్యము.
నంచ=ఇంటియు ద్యానవనంబును ; దృ

స ప్రాకార మవప్లుత్య పశ్యామి బహుపాదపమ్

టీక|| స=అట్టి; అహం(అధ్యాహ్వా)ను; పశ్యామి=చూచితిని.
తము)=నేను; ప్రాకారం=ప్రహరిని; అంత, నేనాప్రాకారమును దాటి
అవప్లుత్య=దాటి; బహుపాదపం=పె పెక్కు-వృక్షంబులుగల యాయు ద్యాన
కు-వృక్షములు గల యు ద్యానవనము వనముంజూచితిని. అని, తాత్పర్యము,

అశోకవనికామధ్యే శింశుపాపాదపో మహాః. ౫౪

త మారుహ్యచ పశ్యామి కాంచనం కదళీవనమ్

టీక|| అశోకవనికామధ్యే=అశోకవన ఆశింశుపావృక్షమును ; ఆరుహ్యచ=
మునదుమను; మహాః=పెద్దదగు; శింశు ఎక్కియు; కాంచనం= బంగారువికార
పాపాదపః=శింశుపావృక్షము ; అ మయిన; కదళీవనం= అఱుటితోటను;
స్త్రీ(అధ్యాహ్వాతము)=ఉన్నది. తం= పశ్యామి=చూచితిని.

<p>ఘోష్టంబు నగు దేహముగలిగి భార్య యం దధికానురాగము గల యుత్తమ వసితయు , యావన మధ్యస్థయు తామరపూతేకులుంబోలెవిశాలసుంద రంబులగు నేత్రంబులుగలదియు, నుప వాసంబులం గృళించిన ముఖముగలది యు, మున్నురావణుం డెత్తుకొనిపోవున ప్పుడుమనముచూచితమే, అదేవస్త్రం బునుగట్టుకొనియున్నదియు, దుమ్ముచే</p>	<p>నిండినతలవెండుకలుగలదియు, దుఃఖ సంతాపంబులం బరి తపించు చున్నది యు, బరిహితంబుగోరుచున్నదియు, వికృతాకారలును నిద్రయలును మాం సమును నెత్తురు సేభశీంచు వారలునగు రాక్షసస్త్రీలచే, బెద్దపులులచే లేడివ లె, బరివెట్టింపఁబడియున్నదియునగు, సీతాదేవిం, జూచినాను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

సామయా రాక్షసీ మధ్యే తజ్యమానా ముహుర్ముహుః. ౫౮
ఏకవేణీ ధరా దీనా భర్తృచింతా పరాయణా
ఘామితయ్యో వివశాంఘీ పద్మినీవ హిమాగమే. ౫౯
రావణౌ ద్వినివృత్తార్థా మతవ్యక్తతనిశ్చయా
కథం చిన్త్యగశాబాక్షీ రూణా మాసాదితా మయా. ౬౦

<p>టీక మయా=నాచేత; సామయా= దుఃఖముతోఁగూడినదియు ; రాక్షసీమ ధ్యే=రాక్షస స్త్రీలనడుమ ; ముహు ర్ముహుః=మాటిమాటికి; తజ్యమా నా=బెదరింపఁబడుచున్నదియు; ఏకవే ణీధరా=ఒకటిపైజడను ధరించి నది యు; దీనా=చైతన్యమునొందినదియు; భ ర్తృచింతాపరాయణా = పెనిమిటి యొక్కచింతించుటయెముఖ్యమైనగ తిగాఁగలదియు ; ఘామితయ్యోవివ శాంఘీ=నేలయందుం బరుండుటచేఁ బెల్లఁబాటినదేహముగలదియు ; హి</p>	<p>మాగమే=హేమంతఋతుయొక్కవ చ్చుటయందు; పద్మినీవ(సీతా)= కమ లసమాహమువలెనున్నదియు; రావ ణౌ=రావణునియొద్దనుండి ; వినివృ త్తార్థా=మఱలిన చిత్తవృత్తి గలది యు; మతవ్యక్తతనిశ్చయా=చావనలెన నిచేయఁబడిననిశ్చయముగలదియు; మృ గశాబాక్షీ = జింకపిల్లయొక్కకండ్ల వంటికండ్లుగలదియునగుసీతాదేవి; క థంచిత=అతిప్రయాసముచేత ; రూ ణాం=శీఘ్రముగా; ఆసాదితా= పొం దఁబడినది.</p>
--	---

రాక్షసశ్రీలనడుమ, వారలచే బె
దరింపబడుచు, నొక్క-టేజడఁగాఁగ
ట్టినతలవెండుకలుగలిగి, దైన్యమునొగ
ది, యెల్లప్పుడును భతఁనుధ్యానించు
చు, నేలంబరుండుటచే వైవణ్యఁబు
వొందినదేహంబుగలదికావున, హేమం
తర్థువునందుఁ గమలసమూహముం

బోలెఁ బూపట్టుచున్నదై, రావణుని
యందుమనంబుఁజేర్చక, యతనినిబం
ధమునంజేసి, పాణింబులువిడువంగోరి
యున్నదానిఁ, జింకపిల్లకుంబోలెవిశాల
సుందరచంచలనేత్రంబులుగలదాని, నీ
తాదేవిని, అతిప్రయాసంబునం, జూచి
తిని. అని, తాత్పర్యము.

తాదృష్ట్యా తాదృశీ నారీం రామపత్నీం యశస్వినీమ్
తత్రైవ శింశుపావృక్షే పశ్య న్నహ మవస్థితః. ౬౧

టీక || అహం=నేను; తాదృశం=అ
ట్టి; నారీం=స్త్రీయును; యశస్వినీం=
అధికమయినకీర్తిఁగలదియును; రామ
పత్నీం = రామునిభార్యయునగు;
తాం=ఆనీతాదేవిని; దృష్ట్యా=చూచి;
తత్రైవ=అచ్చటనే; శింశుపావృక్షే=
శింశుపావృక్షమునందు; పశ్య=చూ

చుచు; అవస్థితః=ఉండినాను.
నేను, అట్టియు తమవనితయుంబు
రమపతివ్రతయునగు రామభార్యను నీ
తాదేవింజూచి, యట్టే చూచుచు, నా
శింశుపావృక్షంబుమీదనేయుంటిని.
అని, తాత్పర్యము.

తతో హలహలాశబ్దం కాంచీనూపురమిశ్రితమ్

శృణో మృధికగంభీరం రావణస్య నివేశనే. ౬౨

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; రావణ	యనుధ్వనిని; శృణోమి=వింటిని.
స్య=రావణునియొక్క; నివేశనే=గృ	అంత, రావణునిగృహంబుననుండి,
హమునందు; అధికగంభీరం= మిక్కిలి	మిక్కిలిలియు గంభీరంబగు, కాంచీనూ
యుగంభీరమును; నూపురమిశ్రితం =	పురంబులధ్వనులతోఁ గలసిన, హలహ
మొలనూళ్లతోనుఅం దెలతోనుగలసినది	లయనుశబ్దంబొకటి, వినవచ్చినది.
యునగు; హలహలాశబ్దం=హలహల	అని, తాత్పర్యము.

తతోహం పరమో ద్విగ్న స్వం రూపం ప్రతిసంహరణ్

అహంతు శింశుపావృక్షే పక్షీక గహనే స్థితః. ౬౩

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; అహం=	న=పక్షీవలె; స్థితః=ఉంటిని.
నేను; పరమోద్విగ్నః= మిక్కిలియుధ	అంత, నేనుమగులభయంబునొంది,
యంబునొందినవాడనై; స్వం=నాదై	నాదేహంబుమఱియుండిన్నచేసికొని,
న; రూపం=ఆకృతిని; ప్రతిసంహరణ్=	యాకులచే నిండియుండిన శింశుపావృ
చిన్నదిచేసికొనుచు; స్థితః = (అధ్యా	క్షంబునఁ బక్షీవలె, నెవ్వరికిం దెలియ
హృతము) ఉంటిని. అహంతు = నేను	కుండునట్లు, ఉంటిని.
ను; గహనే= తెలియఁగూడని; శింశుపా	అని, తాత్పర్యము.
వృక్షే= శింశుపావృక్షమునందు; పక్షీ	

తతో రావణదారాశ్చ రావణశ్చ మహాబలః

తంచేశం సమనుప్రాప్తా యత్ర సీతా భవత్ స్థితా. ౬౪

టీక॥ తతః= అటుపిమ్మట; రావణ	వణశ్చ=రావణుండును; యత్ర=ఎచ్చ
దారాశ్చ= రావణునిధార్యులును ; మ	ట; సీతా=సీత; స్థితా=ఉన్నది; ఆభ
హాబలః=అధికమయినబలముగల ; రా	వత్=ఆయెనో; తం=ఆ; దేశం= ప్ర

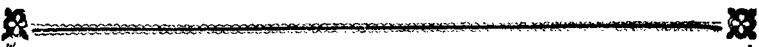
దేశమును; సమసుప్రాప్తాః=పొందిరి. వియుండు, స్థలంబునకువచ్చిరి.
అంత, రావణునిభార్యలును,మహా అని,తాత్పర్యము.
బలకాలియగురావణుండును, సీతాదే

తం దృష్ట్వా ధ వరారోహః సీతా రక్షోగజేశ్వరమ్
("తద్దృష్ట్వా ధ వరారోహః సీతా రక్షో మహాబలం"ఇతిపాఠాంతరం.)
సంకుచ్యో రూస్తనా పీనా బాహుభ్యాం పరిరభ్యచ. ౬౫

టిక# అథ=అటుపిమ్మట; వరారో చేతులచేత; పరిరభ్యచ=కవుఁగిలించు
హ = శ్రేష్ఠములగుపిఱుఁదులుగల; సీ కొనియు; ఆస (అధ్యాహృతము) =
తా=సీతాదేవి; తం=ఆ ; రక్షోగజే ఉండినది.
శ్వరం= రాక్షససమూహనాయకుండ అంత,ను త్రమంబులగు పిఱుఁదులు
గురావణుని ; (పాఠాంతరపక్షమం గలయాసీతాదేవి,మహాబలుండగు నా
దు.) తలే=ఆ; మహాబలం= అధికమ రావణుంబాచి , తొడలుములుచుకొ
గుబలముగల; రక్షః = రావణుని; దృ ని, పీనంబులగు స్తనంబులను జేతులతోఁ
ష్ట్వా=చూచి; ఊరూ=తొడలను; సం గట్టుకొని, నిశ్చలయయియుండినది.
కుచ్య=ముఱుచుకొని; పీనా=బలిసిన ; అని,తాత్పర్యము.
స్తనా=స్తనములను; బాహుభ్యాం =

విశ్రాంతం పరమోద్విగ్నాం వీక్షమాణాం తత స్తతః
త్రాణం కించి దపశ్యంతీం వేపమానాం తపస్విన్వీమ్. ౬౬
తా మువాచ దశగ్రీవ స్సీతాం పరమ దుఃఖితాం
అవాక్పిరాః ప్రపతితో బహుమన్యస్వ మా మితి. ౬౭

టిక#దశగ్రీవః=రావణుండు; అవా యముపడియున్నదియు ; పరమోద్వి
క్పిరాః= వంగినతలగలవాఁడై;ప్రపతి గ్నాం= మిక్కిలియు దిగులునొందినది
తః=పడినవాఁడై, నమస్కరించినవా యు;తత స్తతః= ఆయాదిక్కులను;వీక్ష
డైయునుట;విశ్రాంతం= మిక్కిలియుభ మాణాం = చూచుచున్నదియు; కిం

చిత్ = కొంచెమయినను; త్రాణం = రత్నమును; అపశ్యంశీం = చూడకున్నదియు; వేపమానాం = వడంకుచున్నదియు; తపస్వినిం = శోచనీయయినను; పరమదుఃఖితాం = మిక్కిలియుదుఃఖమునొందినదియునగు; తాం = ఆ; సీతాం = సీతనుగూర్చి; మాం = నన్ను; బహుమన్యప్య = గౌరవింపుము. ఇతి = అని; ఉవాచ = చెప్పెను.

రావణుండు, మిక్కిలియుభయంబునుదిగులువొందినదై దిక్కులఁజూచుచు నెచ్చటనురక్షకుం గానక, గడగడవడంకుచున్నవాని, శోచనీయయగువానిఁ, బరమదుఃఖితయగునాసీతాదేవింబూచి, తలవాంచి నమస్కరించి, “నన్ను గౌరవించిచూడుము,” అనిప్రాధికం చెను. అని, తాత్పర్యము.

యదిచే త్వం తు దర్పా వ్తాం నాభినందసి గర్వితే ద్వౌ మాసా వంతరం సీతే పాస్యామి రుధిరం తప. ౬౮

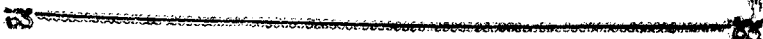
టిక॥ గర్వితే = గర్వమునొందియున్నదానవగు; సీతే = సీతా! త్వంతు = నీవుమాత్రము; దర్పాత్ = గర్వమువలన; మాం = నన్ను; నాభినందసియదిచేత్ = గౌరవింపకుండువేని; ద్వౌ = రెండైన; మాసా = నెలలు; అంతరం = అవధి. తతః (అధ్యాహృతము) = అటుపిమ్మట; తప = నీయొక్క; రుధిరం = నెత్తురును; పా

స్యామి = త్రాఁగెదను. గర్వమునొందియున్నట్టిసీతా! నీవు మాత్రము, గర్వంబున, నన్ను గౌరవింపక నెయుండువేని, యింక రెండుమాసములవధియున్నది; అటుపిమ్మట, నిన్నుఁ జంపి నీ నెత్తురుండ్రాఁగెదను. అని, రావణుండు సీతాదేవితోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఏత చ్ఛ్రీత్వా వచస్తస్య రావణస్య దురాత్మనః ఉవాచ పరమక్రుద్ధా సీతా వచన ముత్తమమ్. ౬౯

టిక॥ సీతా = సీతాదేవి; దురాత్మనః = దుష్టబుద్ధిగల; తస్య = ఆ; రావణస్య = రావణునియొక్క; ఏతత్ = ఈ; వ

చః = మాటను; శ్రుత్వా = విని; పరమక్రుద్ధా = మిక్కిలియుఁగోపంబునొందినదై; ఉత్తమం = శ్రేష్ఠంబగు; వచనం =

శ్రీమద్రామాయణము* సుందరకాండము. ౧౧౧౭

స ౫౮

మాటను; ఉవాచ—చెప్పెను.

నీతా దేవి, దురాత్ముండగు రావణుని మాటనువిని పరమకోపంబు నొందు

ది, యుత్తమంబగునీమాటనుచెప్పెను.

అని, తాత్పర్యము.

రాక్షసాధమ రామస్య భార్యా మమిత తేజసః

ఇత్వోకుకులనాథస్య స్నుషాం దశరథస్యచ. ౭౦

అవాచ్యం వదతో జిహ్వ కథం న పతితా తవ

టీక॥ రాక్షసాధమ=రాక్షసులలో
వధముండవగు రావణుడా; అమిత తేజ
సః= కొలందిలేని పరాక్రమముగల; రా
మస్య= రామునియొక్క; భార్యాం=
భార్యను; ఇత్వోకుకులనాథస్య=ఇత్వో
కువంశమునకు బ్రతుండగు; దశరథ
స్య=దశరథునియొక్క; స్నుషాం=కో
డలనగు; మాం(అధ్యాపృతము)= న
న్నుగూర్చి; అవాచ్యం = చెప్పదగని

మాటను; వదతో=చెప్పనట్టి; తవ=నీ
యొక్క; జిహ్వ=నాలుక; కథం=ఎట్లు;
నపతితా=పడలేదు?

రాక్షసాధముండవగు రావణుడా!
అమితపరాక్రమశాలియగురాముని భా
ర్యను, ఇత్వోకుకుల నాథుండగు దశర
థునికోడలనగు నన్ను జెప్పరానిమాట
నాడితివే, నీనాలుక వీడినేలబడదల;
అని, తాత్పర్యము.

కించి ద్వీర్యం తవానార్య యోమాం భతుక రసన్నిధౌ. ౭౧

అపహృత్యాగతః పాప తేనాదృష్టో మహాత్మనా

టీక॥ అనార్య=దుష్టుండవు; పా
ప=పాపమునేయుస్యభావముగలవా
డవగు రావణుడా; యః (త్వం)= వీ
వు; భతుకః=పెనిమిటియొక్క; అసన్ని
ధౌ= సమీపంబునలేకుండుకాలంబునం
దు; మాం= నన్ను; అపహృత్య= అ
పహరించి; మహాత్మనః=అధికమయినప

రాక్రమముగల; తేన=అతనిచే; అదృ
ష్టః=మాడఁబడనివాడై; ఆగతః=వచ్చి
నావో; తస్య (అధ్యాపృతము)= అ
ట్టి; తవ= నీయొక్క; వీర్యం = పరా
క్రమము; కించిత్ = స్వల్పము.

దుష్టుండవు పాపిష్టుండవగు రావ
ణుడా! నీవునాభతుకయగురాముండు

అంశం ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

సమీపంబునలేనప్పుడు, నన్నపహరించి | మికిలిలియ్య స్వల్పము.
యతనికండ్లంబడకుండునట్లు, దొంగవై | అని, తాత్పర్యము.
వచ్చినావు, కావున , నీపరాక్రమము

న త్వం రామస్య సదృశో దాస్యేష్య స్య న యుజ్యసే. ౭౨
యజ్ఞేయ సృత్యవాదీచ రణశ్లాఘీచ రాఘవః

టీక|| త్వం=నీవు; రామస్య=రాము యుద్ధంబును గొనియాడు వాడును ,
నకు; సదృశః = సరియైనవాడవు; యుద్ధప్రియుండుననుట.
న=కావు; అస్య=ఈ రామునియొక్క; నీవు, రామునకుసరికావు , అతనికి
దాస్యేషి = దాసత్వమునందును; న దాసుండగుటకై ననునీకు యోగ్యత లే
యుజ్యసే=యుక్తుడవుకావు. రాఘ దు; రాముండు , పెక్కు-యాగంబులు
వః=రాముండు; యజ్ఞేయః=యాగము సేయువాడు; సృత్యవాదియు ; యుద్ధ
లుసేయువాడు; సృత్యవాదీచ = సత్య ప్రియుండును. అని, సీతాదేవి, రావ
మునె చెప్పవచ్చును. రణశ్లాఘీచ = ఋణితోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

జానక్యా పరుషం వాక్య మేవ ముక్తో దశాననః. ౭౩
జిజ్ఞాసు సహసా కోపా చ్చితాన్ధ ఇవ పావకః

టీక|| దశాననః = రావణుండు; ఏ జిజ్ఞాసు-మండెను,
వం=ఇట్లు; జానక్యా=సీతాదేవిచేత ; ఇట్లు, సీతాదేవిచెప్పిన పరుషంబగు
పరుషం=కఠినంబగు; వాక్యం=మాట వచనంబునువిని, రావణుండు, తత్త్వం
ను; ఉక్తః=చెప్పఁబడినవాడై; సహ బునఁ, జీతయందలి యగ్నిహోత్రుని
సా=శీఘ్రంబున; కోపాత్ = కోపము భంగిఁ, గోపంబునంబ్రవ్వరిల్లెను.
వలన; చితాన్ధః=చితయందున్న; పా అని, తాత్పర్యము.
వకఇవ=అగ్నిహోత్రుండువలె; జ

వివృత్య నయనే క్రూరే ముష్టి ముద్యమ్య దక్షిణమ్. ౭౪
మైథిలిం హంతు మారథి శ్రీభి హాహాకృతం తదా

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౧౧

స ౫౮

టిక॥ సః (అధ్యాహృతము)-ఆరా
వణుండు; క్రూరే = భయంకరముల
గు; నయనే = నేత్రములను; వివృత్య =
తెరిచి; దక్షిణం = కుడిదైన; ముష్టిం = పిడి
కిలిసి; ఉద్యమ్య = ఎత్తి; మైథిలీం = సీత
ను; హంతుం = చంపుటకు; ఆరభ్యః = ప్ర
యత్నించినాడు. తదా = అప్పుడు;
స్త్రీభిః = స్త్రీలచేత; హహాకృతం =

హా! హా! అనిచేయఁబడినది.
అంత, నారావణుండు, భయంక
రంబులగు నేత్రంబులందెఱచి, దక్షిణహ
స్తంబునముష్టి, నలవరించి, సీతాదేవిం
జంపఁబోయెను; వానింజూచి, యచ్చటి
స్త్రీలు, హహాకారంబులు గావించిరి.
అని, తాత్పర్యము.

స్త్రీణాం మధ్యా త్సముత్పత్య తస్య భార్యా దురాత్మనః. ౧౫
వరా మండోదరీనామ తయా సంప్రతిషేధితః

టిక॥ దురాత్మనః = దుష్టుబుద్ధిగల; త
స్య = ఆరావణునియొక్క; మండోదరీ
నామ = మండోదరియనెడు; వరా = ఉ
త్తమయగు; భార్యా-భార్య; ఆసీత్ (అ
ధ్యాహృతము) = ఉండినది. తయా = ఆ
మండోదరిచేత; స్త్రీణాం = స్త్రీలయొ
క్క; మధ్యాత్ = నడుమనుండి; సముత్ప

త్య = వెడలివచ్చి; సః = అరావణుడు!
ప్రతినిషేధితః = నిషేధింపఁబడినాడు.
దురాత్ముండగు నారావణునియొత్తమ
భార్య, మండోదరియనుపేరుగలదియొ
క్క తెయందుండినది; అవిడ, స్త్రీలనడు
మనుండివచ్చి, యతని, సీతంజంపవలదని
నిషేధించినది. అని, తాత్పర్యము.

ఉక్త శ్చ మధురాం వాణీం తయా స మదనాదీతః. ౧౬

టిక॥ మదనాదీతః = మన్మథునిచేబడి
తుండగు; సః = ఆరావణుండు; తయా = ఆ
మండోదరిచేత; మధురాం = మనోహ
రమయిన; వాణీంచ = మాటను; ఉక్తః =

చెప్పఁబడినాడు.
ఆమండోదరి, మన్మథపీడితుండగు
నారావణునకు మధురంబగు నీమాట
నుంగూడఁజెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

సీతయా తవ కేం కార్యం మహేంద్రసమవికృమ

అంశం ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

టిక॥ మహేంద్రసమక్రమం = జేవేం
దునిపరాక్రమంబుతో సమానమయిన
పరాక్రమంబుగల రావణుడా! తవ-
నీకు; సీతయా = సీతచే; కిం = ఏమి ;
కార్యం = ప్రయోజనము?

మహేంద్రునకుం మోతం బరాక్ర-
మంబుగలవాడవగు రావణుడా! నీకు
సీతతోనేమిప్రయోజనము?
అని, తాత్పర్యము.

దేవగంధర్వకన్యాభి ర్యకుకన్యాభి దేవచ. ౭౭

సాధకం ప్రభో రమస్వేహ సీతయా కిం కరిష్యసి

టిక॥ ప్రభో = ప్రభుండవగు రావ-
ణుడా! దేవగంధర్వకన్యాభి = దేవక-
న్యలతోనుగంధర్వకన్యలతోను; యక్షిక-
న్యాభి దేవచసాధకం = యక్షకన్యలతో
నుంగూడ; ఇహ = ఇప్పుడు; రమస్వ = క్రీ-
డింపుము. సీతయా = సీతచేత; కిం = ఏ-
మి; కరిష్యసి = చేయంగలవు?

ప్రభుండ వగు రావణుడా !
దేవకన్యలను గంధర్వకన్యలను యక్షక-
న్యలనుంగూడియధేష్టుంబుగాఁ గ్రీడింపు-
ము; ఈసీతతో నీకేమికార్యమున్నది?
అని, యామంహోదరి. రావణునకుం జెప్పి-
నది. అని, తాత్పర్యము.

తత స్తాభి స్సమేతాభి నారీభి స్స మహాబలిః. ౭౮

ప్రసాద్య సహసాతో నీ భవనం స్వం నిశాచరః

టిక॥ తతః = అటుపిమ్మట; మహాబ-
లిః = అధికమయినబలముగల; నిశాచ-
రః = రాక్షసుండగు; సమే = ఆ రావణుం-
డు; సహసా = శీఘ్రంబున; సమేతాభిః =
కూడిన; తాభిః = ఆ; నారీభిః = స్త్రీలచే
త; ప్రసాద్య = ఆశ్వాసించి; స్వం = తన
దైన; భవనం = గృహమును; సీతః = పాం-

దంపంబడినాడు.
అంత, నాస్త్రీలందఱుండేరి, శీఘ్రం
బున, మహాబలుండగునా రావణునిఁ బ్ర-
సన్నుంఁగావించి, గృహంబునకుఁ దీసి
కొనిపోయిరి.
అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౧౧

స ౫౮

యాతే తస్మిన్ దశగ్రీవే రాక్షసోఽవికృతాననాః. ౭౯
సీతాం నిర్భర్తృయమాను రావక్యైః క్రూరై స్సుదారుజైః

టిక॥ తస్మిన్ = ఆ; దశగ్రీవే = రావ	మానుః = బెదరించిరి.
ఋదుః; యాతే = పోఁగా; వికృతాన	ఆరావఋదుపొయినపిమ్మట, వి
నాః = వికృతములగుముఖములుగల; రా	కృతంబులగుముఖములుగలరాక్షసస్త్రీ
క్షస్యః = రాక్షసస్త్రీలు; క్రూరైః = కఠి	లు, పరుషంబులునుభయంకరములునగు
నములును; సుదారుజైః = మిక్కిలియు	మాటలచే, సీతాదేవిని, బెదరించిరి.
భయంకరములునగు; రావక్యైః = మాట	అని, తాత్పర్యము.
లచేత; సీతాం = సీతను; నిర్భర్తృయా	

తృణవద్భాషితం తాసాం గణయామాన జానకీ. ౮౦
గజీతంచ తదా తాసాం సీతాం ప్రాప్య నిరథకమ్

టిక॥ జానకీ = సీత; తాసాం = ఆరా	హృతము) = ప్రయోజనంబులేనిది; ఆ
క్షసస్త్రీలయొక్క; భాషితం = మాట	భూత (అధ్యాహృతము) = అయినది.
ను; తృణవత్ = తృణమునువలె; గణయా	సీతాదేవి, యారాక్షసస్త్రీలమాట
మాన = లెక్కించెను. తదా = అప్పుడు;	లందృఢీకరించెను; ఆరాక్షసస్త్రీలంతగ
తాసాం = ఆరాక్షసస్త్రీలయొక్క; గ	జీకంచినను, ఆమాటలన్నియు, సీతావి
జీతంచ = అటపును; సీతాం = సీతను;	షయమయి, నిష్ప్రయోజనంబులయిన
ప్రాప్య = పొంది; నిరథకం (అధ్యా	వి. అని, తాత్పర్యము.

వృధాగజీతనిశ్చేష్టా రాక్షస్యః పిశితాశనాః. ౮౧
రావణాయ శశంసు స్తా స్సీతాధ్యవసితం మహత్

టిక॥ పిశితాశనాః = మాంసమ	శ్చేష్టాః = వృథా = ములయినయటపులుగ
యాహారముగాఁగల; తాః = ఆ; రాక్ష	లవారలుకావుననూరకున్నవారలై; మ
స్యః = రాక్షసస్త్రీలు; వృధాగజీతని	హత్ = గొప్పదగు; సీతాధ్యవసితం = సీ

౧౧౨౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

జ్జ

జ్జ

తాదేవిప్రయత్నమును; రావణాయ = ములగుటంబట్టి నిశ్చేష్టులయి, రావణుని
రావణునికొఱకు; శశంసుం = చెప్పిరి. యొద్దకుఁబోయి, సీతాదేవియభిప్రాయమంతయుఁజెప్పిరి.
మాంసమేయాహారము గాఁగలయా
రాక్షసస్త్రీలు తమగర్జనలు వ్యర్థక అని, తాత్పర్యము.

తత స్తా స్సహితా స్సర్వా విహతాశా నిరుద్యమాః. ౮౨
పరిక్షిప్య సమంతా త్తాం నిద్రావశ ముపాగతాః

టిక తతః = అటుఁగిమ్మట; తాః = ఆ	నిద్రయొక్క లోఁకువను; ఉపాగతాః =
రాక్షస స్త్రీలు; సర్వాః = అందఱును; వి	పోందినారు.
హతాశాః = కొట్టఁబడినయాశగలవార	అంత, నారాక్షస స్త్రీలందఱును,
లై; నిరుద్యమాః = ప్రయత్నములేనివార	నిరాశలై, సీతాదేవినివశీకరించుప్రయ
లై; సహితాః = కూడినవారలై ;	త్నంబునుపెడిచి, సీతాదేవింబట్టుకొని
తాం = అసీతను; సమంతాత్ = అంతట	యండి, కొంతసేపునకు, నిద్రాధీనలయి
ను; పరిక్షిప్య - చుట్టుకొని; నిద్రావశం =	రి. అని, తాత్పర్యము.

తాసు చైవ ప్రసుప్తాసు సీతా భర్తృహితే రతా. ౮౩
విలప్య కరుణం దీనా ప్రశుభోద సుదుఃఖతా

టిక తాసు = ఆ రాక్షసస్త్రీలు; ప్ర	మునొందినదై; ప్రశుభోద = మిక్కిలి
సుప్తాసుచైవ = నిద్రపోయినంతసే; భ	యుదుఃఖించినది.
ర్తృహితే = పెనిమిటిమేలునందు; ర	ఆ రాక్షసస్త్రీలు నిద్రపోయినపిమ్మ
తా = ఆ సక్తురాలగు; సీతా = సీతాదే	ట, మహాపతివ్రతయగు సీతాదేవి, పర
వి; దీనా = దైన్యమునొందినదై; కరు	మదుఃఖంబునొంది, దీనయయి, విలపిం
ణం = దుఃఖముగల్గినట్లు; విలప్య = విలపిం	చుచు, దుఃఖించుచుండినది.
చి; సుదుఃఖితా = మిక్కిలియు దుఃఖ	అని, తాత్పర్యము.

తాసాం మధ్యా త్సముత్థాయ త్రిజటా వాక్య మబ్రవీత్. ౮౪

జ్జ

జ్జ

శ్రీమద్రామాయణము* సుందరకాండము. ౧౦౨౩

స ౫౮

టీక॥ త్రిజటా = త్రిజట యనునది;	అందు, శ్రీద్రిజటయనురాక్షసి యె
తాసాం = ఆరాక్షస స్త్రీలయొక్క;	క్కతే, ఆరాక్షస స్త్రీలనడుమనుండిని
మధ్యాల్ = నడుమనుండి; సముత్థా	ద్రపోయిలేచి, యామాటంజెప్పినది.
య = లేచి; వాక్యం = మాటను; అట	అని, తాత్పర్యము.
వీత్ = జెప్పినది.	

అత్తానం భాదత షీప్రం న సీతా వినశిష్యతి
జనకస్యా త్తజా సార్ధ్యే స్సుషా దశరథస్య చ. ౮౫

టీక॥ అత్తానం = నన్ను; షీప్రం =	దదు.
శీఘ్రముగా; భాదత = భక్షింపుఁడు. జ	నీతనుభక్షింపవలదు; శీఘ్రముగాన
నకస్య = జనకమహారాజుయొక్క; అత్త	న్నభక్షింపుఁడు; జనకమహారాజుకొ
జా = కొమార్తెయను; సార్ధ్యే = పతి	మాలెయు దశరథునికోడలునుబరమ
వ్రతయును; దశరథస్య = దశరథునియొ	పతివ్రతయునగు సీతాదేవి, యెంత
క్క; స్సుషాచ = కోడలునగు; సీతా =	మాత్రమునాశమునొందదు.
సీతాదేవి; నవినశిష్యతి = నాశమునొం	అని, తాత్పర్యము.

స్వప్నో హ్యద్య మయా దృష్టో దారుణో రోమహర్షణః
రక్షసాం చ వినాశాయ భతుః రిస్యా జయాయచ. ౮౬

టీక॥ అద్య = ఇప్పుడు; మయా = నా	గుర్పొందునొందించు నదియునగు; స్వ
చేత; రక్షసాం = రాక్షసులయొక్క; వి	ప్నః = కల; దృష్టోహి = చూడఁబడినది
నాశాయచ = నాశముకొఱకును; అ	గదా!
స్యాః = ఈవిడయొక్క; భతుః = పె	ఇప్పుడు, రాక్షసవినాశంబును, శ్రీ
నిమిటియొక్క; జయాయచ = జయము	రామజయంబును సూచించునట్టి, మహా
కొఱకును; దారుణః = భయంకరము	భయంకరంబగు స్వప్నంబొకటి నాఁ
ను; రోమహర్షణః = వెండ్రుకలను గ	తుఁగలిగినది. అని, తాత్పర్యము.

అల మస్తా త్వరిత్రాతుం రాఘవా రాక్షసీగణమ్
అభియాచామ వై దేహీ మేత ర్ధి మమ రోచ తే. ౮౩

టీక॥ ఏషా(అధ్యాహృతము)=ఈ గదా!

సీత; అస్తాత్=ఈ; రాఘవాత్=రాము	రామునివలనంజావకుండ, మనలనం
నివలన; రాక్షసీగణం=రాక్షస స్త్రీలన	దబంగాపాడుటకు, ఈసీతాదేయి
మూహమును; పరిత్రాతుం=రక్షించు	కర్తృత్వమును; కావున, మనమీసీతాదే
టకు; అలం=సమర్థురాలు. వైదే	వింభాధీశులము; ఇదియే యిప్పటి
హీం = సీతాదేవి; అభియాచామ=	కింశేయదగుకార్యమనినాకుండుచు
ప్రార్థించుము. ఏతత్=ఇది; మమ=	న్నది.
నాకు; రోచ తేహి= రుచించుచున్నది	అని, తాత్పర్యము.

యస్యా హ్యేవంవిధ స్వప్నో దుఃఖితాయాః ప్రద్యుతే
సా దుఃఖై ర్వివిధై ర్ముక్తా సుఖ మాప్నోత్య సుత్రమమ్. ౮౪

టీక॥ యస్యాః=ఎవ్వతెయే; దుఃఖితా	లేని; సుఖం = సాఖ్యమును; ఆప్నోతి
యాః=దుఃఖంబునొందియుండగా; ఏ	హి=పొందగలదు.
వంవిధః=ఇట్టి; స్వప్నః=స్వప్నము; ప్ర	ఎవ్వతేని, దుఃఖమునొంది యుం
ద్యుతే=చూడబడునో; సా=ఆవిడ;	డగా, నిట్టిస్వప్నంబుగలుగునని, యా
వివిధైః=నానావిధములగు; దుఃఖైః=	విడ, దుఃఖంబులన్నియుంబాసి, యుత్త
దుఃఖములచేత; ముక్తా= విడువబడిన	మంబగు, సుఖంబునొందును.
దై; అనుత్తమం = తనకన్నశ్రేష్ఠము	అని, తాత్పర్యము.

ప్రతిపాతప్రసన్నాహి మైథిలీ జనకాత్మజా

టీక॥ జనకాత్మజా = జనకునికొ	చేఁ బ్రసాదంబు నొందునదిగదా!
మాతెయగు; మైథిలీ=సీతాదేవి; ప్ర	జనకమహారాజు కొమార్తె య
తిపాతప్రసన్నాహి= నమస్కారము	గుసీతాదేవి, మనమెన్ని యపరాధంబు

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౫౫

స ౫౮

లుగావించినను , నమసాగరముచేసి యగును. అని, త్రిజట, రాక్షసస్త్రీలకుం
ప్రాధికంతుమేని, మనయెడలం బ్రసన్న శెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

తత స్సా హ్రీమతీ బాలా భతుః ద్విజయహషితా. ౮౯
అవోచ ద్యది త స్తత్యం భవేయం శరణం హి వః

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; సా=ఆ; బాలా=చిన్నదగుసీతాదేవి; భతుః=	ఇతి (అధ్యాహృతము) = అని; అవోచత్=చెప్పెను.
పెరిమిటియొక్క; విజయహషితా=	అంత, బాలయగుసీతాదేవి, తనభ
జయవాతఃచేసంతోషమునొందినదై;	తఃకుజయంబుగల్గిననియెడు మాటను
హ్రీమతీ=సిగ్గునొందినదై; తత్=ఆ	వినిసంతోషంబునుసిగ్గునుంబొంది, యా
త్రిజటమాట; తత్యంయది = నిజమగు	రాక్షసస్త్రీలంజూచి, “త్రిజటచెప్పినది
సేని; వః=మీకు; శరణం= రక్షకురా	సత్యమగుసేని. నేనుమిమ్ములరక్షించెద
లను; భవేయంహి= అగుదునుగదా!”	ను” అని. చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

తాంచాహం తాదృశీం దృష్ట్వా సీతాయా దారుణాండశాం. ౯౦
చింతయామాస విక్రాంతో నచ మే నిర్వృతం మనః

టీక॥ అహంచ= నేనును; సీతా	నః= మనస్సు; నచనిర్వృతం=సుఖం
యాః= సీతయొక్క; తాదృశీం= అ	బునొందనేలేదు.
ట్టి; దారుణాం = భయంకరమయిన;	నేన, సీతాదేవికింగల్గిన యనిర్వా
తాం=ఆ; దశాం=అవస్థను; దృష్ట్వా=	చ్యంబగు, నాదుదేశంబూచి, దుఃఖా
చూచి; విక్రాంతః = దుఃఖముచేనాక్ర	క్రాంతుండనై, చింతనొందితిని; నామ
మింపబడినవాడనై; చింతయామాస=	ననునకుసెంతమాత్రము, సుఖంబుగలు
చింతించితిని. మే = నాయొక్క; మ	గలేదు. అని, తాత్పర్యము.

సంభాషణార్థాంధ మయా జానక్యా శ్చింతితో విధిః. ౯౧

ఇత్వోకూడాం హి వంశస్తు తతో మమ పురస్కృతః

టీక॥ మయా = నాచేతః; జానక్యాః =	పురాజలయొక్క; వంశస్తు = వంశమే;
సీతయొక్క; సంభాషణార్థంచ = మా	పురస్కృతః = ముండివకొనబడినది.
టలాడుటకును; విధిః = ఉపాయము;	నేను సీతతో సంభాషించుటకు, నాక
చింతితః = ఆలోచింపబడినది. తతః =	యుపాయంబునాలోచించితిని; అట్లు
అందువలన; మమ (మయా) = నాచే	ముదట, నిత్వోకువంశంబునభివణికంచి
తః; ఇత్వోకూడాం = ఇత్వోకువంశ	చేప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

శ్రుత్వాశు గదితాం వాచం రాజవికగగపూజితామ్. ౯౨

ప్రత్యభాషత మాం దేవీ బాహ్యైః పిహిలోచనా

టీక॥ దేవీ = నీవాదేవి; మయా	కప్పబడినక. ధృగలపై; మాం = నన్నుం
(అధ్యాపృతము) = నాచేతః; గది	కూచిక; ప్రత్యభాషత = బదులుచె
తాం = చెప్పబడినదియు; రాజవికగగ	పెను.
పూజితాం = రాజమణులనమూహము	నీవాదేవి, నేనుజెప్పిన యుత్తమం
చేయించింపబడినదియొనగు; వాచం =	బగుచూటనుచిని, గన్నెళ్లుగాఱ, నన్ను
మాటను; శ్రుత్వాత్ = విన్నంతనే; బా	బూచి, యిట్లుచెప్పెను.
హ్యైః = కన్నెళ్లుచేత; పిహిలోచనా =	అని, తాత్పర్యము.

క స్తం కేన కథంచే హ ప్రాప్తో వానరపుంగవ. ౯౩

కాచ రామేణ తే ప్రీతి స్తస్యే శంసితు మహానీ

టీక॥ వానరపుంగవ = వానరశ్రే	ముఃతత్ = దానిని; మే = నాకొఱకు; శం
స్థండవగుహనుమంతుః! త్వం = నీవు;	సితుం = చెప్పబడు; అహానితగుడు
కః = ఎవ్వడవు? కేన = చేసిచేత; కథం	వు.
చ = ఎట్లును; ఇహ = ఇచ్చటికి; ప్రాప్తః =	వానరశ్రేస్థండవగు హనుమంతుః
వచ్చినాడవు? రామేణ = రామునితో	డా! నీవెవ్వడవు? ఎందుచేతనిచ్చటికి వ
ను; తే = నీకు; కా = ఏమి; ప్రీతిః = స్నేహ	చ్చినావు? నముద్రంబెట్లుదరించితివి? నీ

కురామునితోఁగ్నెహుంబెట్లు గలిగినది? పుష్పము. అని, సీతాదేవి, నాతోఁజెప్పి దీనినంతయునాకు సవిస్తరముగాఁ జెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

తస్యా సై ద్వచనం శ్రుత్వా హ్యహమ పృబ్రువం వచః. ౯౮

టీక॥ ఆహవపి = నేనను; తస్యా =	సీతాదేవి, చెప్పినమాటను విని, నేను
అసీతాదేవియొక్క; తత్ = ఆ; వచః =	ను, ఈమాటం జెప్పితిని.
మాటను; శ్రుత్వా = విని; వచః = మాట	ఆ, తాత్పర్యము.
ను; అబ్రువంహి = చెప్పితిని గదా!	

దేవి రామస్య భావం స్తే నహం యో భీమవిక్రమః

సుగ్రీవానామ ఏకాంతో వానరేంద్రో మహాబలిః. ౯౯

టీక॥ దేవి = సీతాదేవి! తే = నీయొక్క; భావః =	నరేంద్రః = వానర గజు; అస్తి (అధ్యా
హృతము) = కలండు.	
స్య = రామనకు; సహాయః = సహాయు	సీతాదేవి! నీ పెనిమిటియగు రాము
డును; భీమవిక్రమః = భయంకరమగు	నకుఁగ్నేహితుండును, భయంకరంబగు
పరాక్రమముగలవాఁడును; ఏకాంతః =	పరాక్రమంబుగలవాఁడును మహాబలం
పరాక్రమించియుండువాఁడును; మహా	ధునగు, సుగ్రీవుండను వానర రాజౌకం
బలిః = అధికమయినబలముగలవాఁడును	డు, గలండు. అని, తాత్పర్యము.
గు; సుగ్రీవానామ = సుగ్రీవుండనెడు; వా	

తస్య మాం విద్ధి భృత్యం త్వం హనుమంత మిహ గతమ్

టీక॥ ఇహ = ఇచ్చటికి; ఆగతం =	గుము.
వచ్చిన; మాం = నన్ను; తస్య = ఆసుగ్రీ	నేను ఆసుగ్రీవునిభృత్యుండననియు,
వునియొక్క; భృత్యం = భృత్యునిగాను;	హనుమంతుండను పేరుగలవాఁడని
హనుమంతం = హనుమంతుండను పేరు	యు, నెఱుంగుము-
గలవానిగాను; త్వం = నీవు; విద్ధి = ఎఱుం	అని, తాత్పర్యము.

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

భక్తా హం ప్రేషిత స్తుభ్యం రామేనా క్లిష్టకమణా. ౯౬

టీక॥ అహం=నేను; అక్లిష్టకమణా=తః=పంపబడినాను.
 ణా=దుఃఖములేనికార్యములుగల; భ అక్లిష్టకముకొండగు నీపెనమిటి రా
 త్రా=పెనమిటియగు; రామణ=రా ముందు, నన్ను నీకొఱ కిచ్చటికిఁ బంపి
 మునిచెత; తుభ్యం=నీకొఱకు; ప్రేషి నాడు. అని, తాత్పర్యము.

ఇదంచ పురుషవ్యాఘ్రే స్థిగ్రిమాన్ దాశరథ స్వయమ్
 అంగుళీయ మభిజ్ఞాన మదా తుభ్యం యశస్విని. ౯౭

టీక॥ యశస్విని = అధికమయినకీ టుతుంగా; తుభ్యం = నీకొఱకు; అ
 తిగలదానవగునీతాదేవీ! పురుషవ్యా దాత్=ఇచ్చినాడు.
 ఘ్రే=పురుషశ్రేష్ఠుండును; శ్రీమాన్= అధికమగు కీర్తివహించినదానవ
 అందఱి కన్ననధికుండునగు; దాశరథి= గునీతాదేవీ! పురుషశ్రేష్ఠుండునుశ్రీమం
 దశరథుని కొడుకైనరాముండు; స్వ తుండునగురాముండు, తానై యె, నీకు
 యం=తానే, ఇదం=ఈ; అంగుళీయం గలుగునకై, యీయంగుళీయకంబుని
 చ=ముద్దుఁబుంగరమును; అభిజ్ఞానం=గు చ్చినాడు. అని, తాత్పర్యము.

తదిచ్ఛామి త్వయాజ్ఞప్తం దేవి కింకరవాణ్యహమ్
 రామలక్ష్మణయోః పార్శ్వం నయామి త్వం కిముత్తరమ్. ౯౮

టీక॥ దేవి=నీతాదేవీ! తత్=అందు మి=పొందించెదను. ఉత్తరం = బదు
 వలన; అహం=నేను; త్వయా= నీచే లు; కిం=ఏమి?
 త; అజ్ఞప్తం=అజ్ఞాపింపబడుటను; ఇ నీతాదేవీ! అందువలన, నీయాజ్ఞ
 చ్ఛామి=కోరుచున్నాను. కిం=ఏమి; క గోరెదను; నేనేమిసేయవలయు? నిన్ను
 రవాణి=చేయుదును? త్వం=నిన్ను; రా రామలక్ష్మణులయొద్దకుం గొనిపోయెద
 మలక్ష్మణయోః= రామలక్ష్మణులయొ ను; దీనికేమిచెప్పెదవు? అని, నేను, నీతా
 క్క; పార్శ్వం=ప్రక్కను; నయా దేవితోఁజెప్పితిని. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందర కాండము. ౧౫౫

స ౫౮

ఏతచ్ఛ్రీత్వా విదిత్వాచ సీతా జనకనందినీ

అహ రావణ ముత్సాద్య రాఘవో మాం నయత్విత్తిర్ణా

టీక॥ జనకనందినీ—జనక మహారాజు అహ=చెప్పినది.

సుసంతసంపదశేయునట్టి; సీతా=సీతా

జనక మహారాజుకొమాతెయగు,

దేవి; ఏతత్=ఈమాటను; త్రుత్వా=వి

సీతా దేవి, నామాటనువిని, యాలోచిం

ని; విదిత్వాచ=తెలిసికొనియు; “రాఘ

చి” రాముండే రావణుంజంపి, నన్నుగొ

వః=రాముండు; రావణం= రావణు

నిపోవవలయును” అనిచెప్పినది.

ని; ఉత్సాద్య=చంపి; మాం= నన్ను;

అని, తాత్పర్యము.

నయతు=కొనిపోవుఁగాక; ఇతి=అని;

ప్రణమ్య శిరసా దేవీ మహా మార్గా మనిందితామ్

రాఘవస్య మనోహ్లాద మభిజ్ఞాన మయాచిషమ్. ౧౦౦

టీక॥ అహం= నేను; అర్యాం=పూ

షం= అడిగితిని.

జ్యారాలును; అనిందితాం=నిందింపఁబ

అంత, నేను, బూజ్యరాలును అనింది

డనట్టిదియునగు; దేవీం=సీతాదేవిని; శి

తయునగునా సీతాదేవికి సాష్టాంగ న

రసా=శిరసుచే; ప్రణమ్య= నమస్క

మసాకరముగావించి, రామునిమనంబు

రించి=రామస్య=రామునియొక్క=మ

నకుసంతోషంబు గలిగించునట్టి, గుఱు

నోహ్లాదం= మనసును సంతోషపఱచున

తోకటియిప్పుని, ప్రాథికంచితని.

ట్టి; అభిజ్ఞానం= గుఱుతును; అయాచి

అని, తాత్పర్యము.

అథ మామబ్రవీత్సీతా గృహ్యతా మయ ముత్తమః

మణి ర్ద్యేన మహాబాహూ రామ స్త్వాం బహుమన్యతే. ౧౦౧

టీక॥ అథ = అటుపిమ్మట; సీతా=

హః= గొప్పచేతులుగల; రామః=

సీతాదేవి ; మాం = నన్నుఁగూర్చి;

రాముండు; త్వం= నిన్ను; బహుమ

యే = వీరత్వము చేత; మహాబా

న్యతే=గౌరవించునో; అయం=ఈ; ఉ

౧౧౩౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్య సహితము.

స ౫౮

త్రమః = శ్రేష్ఠంబగు; మణి = రత్నము; గృహ్యతాం = తీసికొనఁబడుఁ గాక; ఇతి (అధ్యాహృతము) = అని; అభివీత్ = చెప్పినది; అంత, సీతాదేవి, “ నీవీమణిం దీసి

కొనుము, దీనింజూచి మహాచాహుండు గు రాముండు, నిన్ను బహుమానించును,” అని, నాతోఁజెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యుక్త్యాతు వరాహోహ మణిప్రవర మద్భుతమ్
ప్రాయచ్చ త్వరమోద్విగ్నా వాచా మాం సందిదేశ హ. ౧౦౨

టీక॥ పరమోద్విగ్నా = మిక్కిలి యదుఃఖమునొందిన; వరాహోహ = శ్రేష్ఠములగుపిఱుఁదులుగలసీతాదేవి; ఇతి = ఇట్లు; ఉక్త్యాతు = చెప్పినంతనే; అద్భుతం = ఆశ్చర్యకరంబగు; మణిప్రవరం = మణిశ్రేష్ఠమును; ప్రాయచ్చత్ = ఇచ్చెను. వాచా = మాటచేత; మాం = నన్నుఁగూర్చి; సందిదేశ = సమాచారము

చెప్పెను. (“హ” అనునదిపాదపూరణార్థము.)

పరమదుఃఖతయును త్రమంబులగుపిఱుఁదులుగలదియునగు సీతాదేవి, అయాశ్చర్యకరంబగు కాంతిగల, మణిశ్రేష్ఠంబునొసంగి, మణియుం గొన్నివృత్తాంతరూపంబులగుగుఱుతులంజెప్పినది.

అని, తాత్పర్యము.

తత ప్రస్థైః ప్రణమ్యా హం రాజపుత్రైః సమాహితః
ప్రదక్షిణం పరిక్రామ మిహ ఘృగ్ధతమానసః. ౧౦౩

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; అహం = నేను; సమాహితః = ఎచ్చరికగలవాఁడనై; ఇహ = ఇచ్చటికి; అఘృగ్ధతమానసః = వచ్చుటయందు మనసు గలవాఁడనై; తస్యైః = ఆ; రాజపుత్రైః = రాచకొమారైయగుసీతాదేవికొఱకు; ప్రణమ్య = నమస్కరించి; ప్రదక్షిణం = ప్రదక్షి

ణముగా; పరిక్రామం (పర్యక్రామం) = చుట్టితిని.

అంత, నేను, ఎచ్చరికనొంది, యిచ్చటికిఁగియు గా రావలయునని తలంచి, రాచకొమారైయగు నాసీతాదేవికి, నమస్కరించి, ప్రదక్షిణంబుజేసితిని.

అని, తాత్పర్యము.

ఉక్తో హం పునరేవే దం నిశ్చిత్య మనసా తయా

టిక॥ తయా=ఆసీతాదేవిచేత; పు నాను.
నరేవ=మజలనే; మనసా=మనసుచే; మజలనాసీతాదేవి, మనంబుననా
నిశ్చిత్య=నిశ్చయించి; అహం=నేను; లోచించినన్నుంజూచి, యిట్లుని, చెప్పి
ఇదం=ఈమాటను; ఉక్తః=చెప్పబడి నది. అని, తాత్పర్యము.

హనుమ న్తమ వృత్తాంతం వక్తు మహాసి రాఘవే. ౧౦౮

టిక॥ హనుమ=హనుమంతుడా! దువు.
రాఘవే=రామునియందు; మమ=నా హనుమంతుడా! నీవు, నాకష్టానిష్ట
యొక్క; వృత్తాంతం= సమాచారము ములనన్నియు, రామునకుం జెప్పవల
ను; వక్తుం=చెప్పుటకు; అహాసి=తగు యు. అని, తాత్పర్యము.

యథా శ్రుత్వైవ సచిరా త్తా పుభా రామలక్ష్మణౌ
సుగ్రీవసహితౌ వీరా పుషేయాతాం తథా కురు. ౧౦౯

టిక॥ యథా=ఎట్లు; శ్రుత్వైవ=శ్రుతి; తథా=అట్లు; కురు=చేయుము.
విన్నంతనె; సచిరాత్=శీఘ్రంబున; వీ నావృత్తాంతమును విన్నంతనె, ప
రా=పరాక్రమశాలులగు; తే=ఆ; రా రాక్రమవంతులగునారామలక్ష్మణులిద్ద
మలక్ష్మణౌ=రామలక్ష్మణులు; ఉభౌ= టును సుగ్రీవుండును, శీఘ్రంబుననిచ్చటికి
ఇద్దఱును; సుగ్రీవసహితౌ= సుగ్రీవుని వచ్చునట్లు, నీవు సేయవలయును.
తోఁగూడినవారలై; ఉషేయాతాం=వ అని, తాత్పర్యము.

యద్య న్యథా భవే దేత ద్వై మాసౌ జీవితం మమ
న మాం ద్రక్ష్యతి కాకుశ్మో మ్రియే సా హ మనాథవత్. ౧౧౦

టిక॥ ఏతత్=ఇది; అన్యథా= వేరువిధముగా; భవేద్ద్యది = అగునేని;

౧౧౩౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

<p>మమ= నాయొక్క; జీవితం = జీవిత కాలము ; ద్వౌ = రెండైన ; మా సా= నెలలు; కాకున్ధన్తి= రాముండు; మాం= నన్ను; నద్రీక్యతి= చూడడు. సా= అట్టి; అహం = నేను; అనాథ వత్ = నాథుండులేనిదివలె; మ్రియే=</p>	<p>అట్లు, వారలు రాకుండురేని, ఇం క రెండుమాసముల నేను బ్రతికియిం దును; అటుపిమ్మట సనాథవలె మర ణంబు నొందెదను; అంతరాముండువ చ్చియుం గార్యములేదు. అని, సీతా దేవి, నాతో జెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

త చ్చుక్త్వా కరుణం వాక్యం క్రోధో మా మభ్యవతతే

<p>టీక తత్ = ఆ; కరుణం = దుఃఖముగ లిగించునట్టి; వాక్యం = మాటను; శుక్ త్వా = విని; క్రోధః = కోపము; మాం = నన్ను; అభ్యవతతే = పొందినది.</p>	<p>దుఃఖకరంబగు నా మాటను విన్నంత నె, నాకుఁగోపంబువచ్చినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

ఉత్తరంచ మయా దృష్టం కార్యశేష మనంతరమ్. ౧౦౭

<p>టీక ఉత్తరంచ = అటుపిమ్మటను; మ యా = నాచేత; అనంతరం = అటుపిమ్మ టఁజేయవలసిన; కార్యశేషం = మిగత ని; దృష్టం = చూడఁబడినది.</p>	<p>అంత, నేను, అపైఁజేయవలసిన కా ర్యంబు, నాలోచించి, నిశ్చయించితిని. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

తతో వధతే మే కాయ స్తదా పర్వతసన్నిభః

<p>టీక తతో = అటుపిమ్మట; తదా = అప్పుడు; మే = నాయొక్క; కాయః = దేహము; పర్వతసన్నిభః = పర్వతము తో సమానముగా; అవధతే = పెరి</p>	<p>గినది. అంత, నేనప్పుడు, నాదేహమును బర్వతాకారంబుగాఁ, బెంచితిని. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

యద్ధకాంక్షీ వనం తచ్చ వినాశయిత మారభే. ౧౦౮

టిక॥ అహం (అధ్యాపృతము) = నేను, యుద్ధంబు సేయఁగోరి, రావణునకుఁగోపంబుఁగలిగించుటకై, యరువాఁడనై; తత్=ఆ; వసంబ=అశోకవనంబును; వినాశయితుం=నశింపఁజేయుటకు; ఆరభే=ప్రయత్నించితని.

త ద్భగ్నం వనపండంతు భ్రాంతత్రస్తమృగద్విజమ్
ప్రతిబుధ్ధా సీతీతం తే రాక్షసోఽవికృతాననాః. ౧౨౯

టిక॥ వికృతాననాః=వికృతములగు మూహమును; సీతీతం తే=చూచుచుండుముఖములుగల; రాక్షసః=రాక్షస డిరి.
స్త్రీలు; ప్రతిబుధ్ధాః=మేలుకొన్నవారలై; భగ్నం=విఘటించినదియు; రాక్షసస్త్రీలు, వనంబువిఘటించునకుఁజేలొకని, ఆయశోక వనంబంత నొందినవియు భయపడినవియు నగు యువిఘటించి, బెదరిపఱచుచుగ పమృగంబులునుబట్టులును గలదియు నత్సలతోఁగూడియుండుటం, బూచిరి, గు; తత్=ఆ; వనపండంతు=వనస అని, తాత్పర్యము.

మాంచ దృష్ట్వా వనే తస్మిన్ సమాగమ్య తతస్తతః

తా స్సమభ్యాగతాః క్షిప్రం రావణాయా చచక్షిరే. ౧౩౦

టిక॥ తాః=ఆ రాక్షసస్త్రీలు; తస్మిన్=ఆ; వనే=ఆయశోకవనంబునందు; మాంచ=నన్నును; దృష్ట్వా=చూచి; తతస్తతః=అద్యైస్థలంబులనుండి; సమాగమ్య=ఒక్కటిగాఁగూడి; క్షిప్రం=శీఘ్రముగా; సమభ్యాగతాః=యిట్లని, రావణునకుం, జెప్పిరి. పోయినవారలై; రావణాయ=రావణ అని, తాత్పర్యము-

రాజ స్వని మిదం దుగళం తవ భగ్నం దురాత్మ నా
వానరేణ హ్యవిజ్ఞాయ తవ వీర్యం మహాబల. ౧౧౧

టీక॥ మహాబల = అధికమయినబల భగ్నంహే=విలువబడినదిగదా!
లముగల; రాజ= రాక్షస రాజుండ మహాబలుండవు రాక్షస రాజుండవ
వగురావణుడా! దురాత్మ నా= దుష్ట గురావణుడా! దురాత్ముండగునొక
బుద్ధిగల; వానరేణ = వానరునిచేత; త వానరుండు, నీపరాక్రమంబు నెఱుంగని
వ=నీయొక్క; వీర్యం= పరాక్రమము వాడుకావున, దుష్ట ప్రేశంబగు నీయ
ను; అవిజ్ఞాయ= తెలియక; తవ = నీ శోకవనమును, విఠించినాడు.
యొక్క; దుగళం= ప్రవేశింపఁగూడ అని, తాత్పర్యము.
ని; ఇదం=ఈ; వనం= అశోకవనము;

దుర్బుధే స్తస్య రాజేంద్ర తవ విప్రియకారిణః
వధ మాజ్ఞాపయ ఓప్రం యథా సా విలయం వ్రజేత్. ౧౧౨

టీక॥ రాజేంద్ర=రాజశ్రేష్ఠుండవ అజ్ఞాపింపుము.
గురావణుడా! యథా=ఎట్లు; అసౌ= రాజశ్రేష్ఠుండవగురావణుడా! దు
ఇతండు; విలయం= నాశమును; వ్ర బుద్ధియు, నీకువిరోధంబు గావించిన
జేత్=పొందునో; తథా(అధ్యాత్మత వాడునగు నావానరుండు, నాశంబు
ము)=ఎట్లు; దుబుధైః=దుష్టబుద్ధిగ వొందునట్లు, శీఘ్రంబుగా, నతనింజంప,
లవాడును; తవ=నీకు; విప్రియకారి నాజ్ఞాపింపుము. అని, యా రాక్షసశ్రీ
ణః=అప్రియమును జేసినవాడునగు; త లు, రావణునకుం జెప్పిరి.
స్య=అవానరునకు; ఓప్రం=శీఘ్రము అని, తాత్పర్యము.
గా; వధం=చంపుటను; అజ్ఞాపయ=

త చ్ఛ్రీత్వా రాక్షసేంద్రేణ విస్మయో భృశదుఃఖయాః
రాక్షసాః కింకరానామ రావణస్య మనోనుగాః. ౧౧౩

టీక॥ తత్=అమాటను; శ్రీత్వా=విని; రాక్షసేంద్రేణ=రాక్షసేశ్వరుండ

శ్రీమద్రామాయణము* సుందరకాండము. ౧౧౩౫

స ౫౮

వగురావణునిచేత; భృశదుఃఖయాః—
మిక్కిలియుజయింప నలవిగానివారల
ను; రావణస్య=రావణునియొక్క; మ
నోనుగాః=మనసుననుసరించుచుచేరిన
గు; కింకరానామ=కింకరులనెడ; రాక్ష
సాః=రాక్షసులు; విస్పష్టాః=పంపబ

సినారు.

ఆమాటనువిని, రాక్షసేశ్వరుండగు
రావణుండు, మిక్కిలియుదుఃఖయులు
ను, దనకువశవతులనగు, కింకరులనం
బడురాక్షసులంబంపెను.
అని, తాత్పర్యము.

తేషామశీతసాహస్రం శూలముద్గరపాణినామ్
మయా తస్మిన్వనోద్దేశే పరిఘ్నేన నిఘాదితమ్. ౧౧౪

టీక॥ శూలముద్గరపాణినాం (శూ
లముద్గరపాణినాం)=శూలములును ఇ
నుపగుదియులును హస్తములంగల; తే
షాం=ఆకింకరులయొక్క; అశీతసాహ
స్రం=ఎనుబదివేలు; తస్మిన్=ఆ; వనో
ద్దేశే=అశోకవనప్రదేశమునందు; పరి
ఘ్నేన=ఇనుపగుదియచేత; మయా=నా

చేత; నిఘాదితం=చంపబడినది.

నేనంత, శూలంబులను ముద్గరంబు
లనుజేతులందాల్చియున్న యాకింకరు
లనెనుబదివేల మందినింగూడ, నాయ
శోకవనసమీపంబున నుండు పరిఘంబు
చేఁ, జంపితిని. అని, తాత్పర్యము.

తేషాంతు హతశేషా యే తే కత్వా లఘువిక్రమాః
నిహతంచ మహతైస్సన్యం రావణో యావచ్ఛీరే. ౧౧౫

టీక॥ తేషాంతు = ఆకింకరులలో
నే; హతశేషాః=చంపబడఁగామిగిలిన
వారలు; యే=ఎవరో; తే=వారలు; ల
ఘువిక్రమాః= శీఘ్రమయిన నడకగల
వారలై; కత్వా=పోయి; మహత్=
గొప్పదగు; సైన్యంచ=సైన్యమును; ని
హతంచ=చంపబడినదానిగాఁ; రావణో

యే= రావణునికొఱకు; ఆవచ్ఛీరే=
చెప్పిరి.

ఆకింకరులలో హతశేషులగు రా
క్షసులు, శీఘ్రంబున, రావణునొద్దకుఁబా
ఱిపోయి, సైన్యంబంతయు నావాన
రునిచేఁజంపబడినదని రావణునకుం జె
ప్పిరి. అని, తాత్పర్యము.

తతో మే బుద్ధి రుత్పన్నా చైత్యప్రాసాద మాక్రమమ్

టీక॥ తతో = అటుపిమ్మట; మే = నా చితిని.

కు; బుద్ధి = తలంపు; ఉత్పన్నా = పుట్టి అంత, నాకొకబుద్ధిపుట్టింది; అంత
నది; చైత్యప్రాసాదం = పట్టణంబు నడు నచ్చటనుండు చైత్యప్రాసాదంబుమీది
మనుండు మేడను; ఆక్రమం = ఆక్రమిం కిదుమికితిని. అని, తాత్పర్యము.

తత్రస్థాన్ రాక్షసాన్ హత్వా శతం స్తంభేన వై పునః. ౧౧౬
లలామధూతో లంకాయా స్సచై విధ్వంసితో మయా

టీక॥ మయా = నాచేత; పునరై వై = జేయఁబడినది.

మఱలను; స్తంభేన = స్తంభముచేత; త నేను, అచ్చటనుండు స్తంభంబునుం
త్రస్థాన్ = అచ్చటనుండిన; రాక్షసాన్ = దీసి, యందుండిన రాక్షసుల నూర్చు
రాక్షసులను; శతం = నూర్చురను; హ రంజంపి, లంకాపట్టణంబున కంతయు
త్వా = చంపి; లంకాయా = లంకాపట్ట నలంకార భూతమయిన, యాచైత్య
ణమునకు; లలామధూతో = అలంకార ప్రాసాదమునుండుగాడ, నాశంబు నొం
ధూత మయిన; సచై = ఆ చైత్య దించితిని. అని, తాత్పర్యము.
ప్రాసాదమును; విధ్వంసితో = నశింపఁ

తతో ప్రహస్తస్య సుతం జంబుమాలిన మాదిశత్. ౧౧౭
రాక్షసై ర్బహుభి స్సాధకం ఘోరరూపై ర్భయానకైః

టీక॥ తతో = అటుపిమ్మట ; కైః = భయంకరులునగు; బహుభిః =
సః (అధ్యాపృతము) = ఆరావ అనేకులయిన; రాక్షసై ర్బాధకం = రా
ణుండు ; ప్రహస్తస్య = ప్రహస్తు క్షులతోఁగూడ; ఆదిశత్ = ఆక్షాపిం
నియొక్క; సుతం = కొడుకైన; జంబు చేసె.
మాలినం = జంబుమాలిని; ఘోరరూ అంత, నారావణుండు, ప్రహస్తపు
ప్రే = భయంక రాకారులును; భయాన త్రుండగు జంబుమాలిని, భయంకరా

కారులగు పెక్కు రాక్షసులతోఁగూడ, నాపైకిఁబంపెను. అని, తాత్పర్యము.

తం మహాబలసంపన్నం రాక్షసం రణకోవిదమ్. ౧౧౮

పరిఘేదాతి ఘోరేణ సూదయామి సహానుగమ్

టీక॥ అహం(అధ్యాహృతము) = రిఘేణ = ఇనుపగుదియచేత; సూదనేను; మహాబలసంపన్నం = అధికమయి యామి = చంపితిని. సబలముతోఁగూడినవాఁడును; రణకో నేను, మహాబలుండును, యుద్ధంబు విదం = యుద్ధంబునందుఁబండితుండును; నంబండితుండునగు నాజంబుమాలిని, సహానుగం = అనుచరులతోఁగూడిన అతనితోఁగూడవచ్చిన రాక్షస సైన్య వాఁడునగు; రాక్షసం = రాక్షసుండమును, భయంకరాకారంబగు నాపరియిన; తం = ఆజంబుమాలిని; అతిఘో ఘంబుచేతనె, చంపితిని. రేణ = మిక్కిలియుభయంకరమగు; ప అని, తాత్పర్యము.

తచ్చు శ్రీత్వా రాక్షసేంద్రస్తు మంత్రిపుత్రా స్సహాబలాత్. ౧౧౯

పదాతిబలసంపన్నాత్ ప్రేషయామాస రావణః

టీక॥ రాక్షసేంద్రః = రాక్షసేశ్వరుండగు; రావణస్తు = రావణుండును; త రాక్షసేశ్వరుండగు రావణుండు, అ త్ = దాని; శ్రుత్వా = విని; మహాబ జంబుమాలిచంపఁబడుటనువిని, మహా లాత్ = అధికమయినబలముగల వారలు బలశాలులగుమంత్రిపుత్రులను, బదాతి ను; పదాతిబలసంపన్నాత్ = కాలిబం సైన్యంబుతోఁగూర్చి, నాపైకిఁబంపెను. టు సైన్యముతోఁగూడినవారలునగు; అని, తాత్పర్యము. మంత్రిపుత్రాత్ = మంత్రికుమారులను;

పరిఘేదైవ తాత్ సర్వాత్ నయామి యమసాదనమ్. ౧౨౦

టీక॥ అహం(అధ్యాహృతము) = ను; పరిఘేదైవ = ఇనుపగుదియచేత నేను; తాత్ = ఆ; సర్వాత్ = అందఱు నే; యమసాదనం = యమునిగృహం

బును; నయామి=పొందించితిని.

నేనంత, నాపరిఘంబుచేతనె , ఆ

మంత్రిపుత్రులనందఱును యమునోద్ధకుఁ

బంపితిని. అని, తాత్పర్యము.

మంత్రిపుత్రా హతాం చ్ఛ్వాత్వా సమరే లఘువిక్రమాన్

పంచసేనాగ్రగాన్ శూరాన్ ప్రేషయామాస రావణః. ౧౨౧

టీక|| రావణః=రావణుడు; సమరే=

పంపెను.

యుద్ధంబునందు; లఘువిక్రమాన్=శీఘ్ర

మయిన పరాక్రమముగల ; మంత్రి పు

త్రాన్=మంత్రికొడుకులను; హతాన్=

చంపంబడినవారలనుగా; శ్చ్వాత్వా=విని;

శూరాన్=యుద్ధమునందు భయములే

నట్టి; పంచసేనాగ్రగాన్=అయిదుసే

నానాయకులను; ప్రేషయామాస =

రావణుడు, యుద్ధంబున, శత్రువు

నకెంత మాత్రమునవకాశమివ్వకపరా

క్రమించువారలగునా మంత్రి పుత్రులు

నాచేజంపంబడిరని, విని, శూరులగు, సే

నానాయకుల, నయిదుగురం బంపెను.

అని, తాత్పర్యము.

తా నహం సహస్రైన్యా వై సర్వానేవా భ్యసూదయమ్

టీక|| అహం = నేను; సహస్రై

దఱనే; అభ్యసూదయం=చంపితిని.

న్యాన్= సైన్యములతోఁగూడిన ("వై"

అనునది పాదపూరణార్థము); తాన్=

ఆసేనానాయకులను; సర్వానేవ=అం

నేనంత, నాసేనానాయకులవైదు

గురను, వారలసేనలతోఁగూడం, జంపి

వేసితిని. అని, తాత్పర్యము.

తతః పున దేశగ్రీవః పుత్ర మక్షం మహాబలమ్. ౧౨౨

బహుభీ రాక్షసైస్సాధకం ప్రేషయామాస రావణః

టీక|| తతః=అటుపిమ్మట; దేశగ్రీ

కమయినబలముగల; పుత్రం=కొడుకై

వః=పదికంతములుగల; రావణః=రావ

న; అక్షం=అక్షుని; బహుభిః=అనేకుల

ణుడు; పునః=మఱి; మహాబలం= అధి

యిన; రాక్షసైస్సాధకం= రాక్షసుల

శ్రీమద్రామాయణము* సుందరకాండము. ౧౦౩

స ౫౮

తోఁగూడఁ; ప్రిషయామాసంపంపెను.	కుమారుని, పెక్కు రాక్షసులతోఁగూ
అంత, దశకంఠుండగు రావణుండు,	డ, నాపైకిఁబంపెను.
మఱి, మహాబలుండగు తనకొడుకునకు	అని, తాత్పర్యము.

తంతు మండోదరీపుత్రం కుమారం రణపండితమ్. ౧౦౩
సహసా ఖం సముత్క్రాంతం పాదయోశ్చ గృహీతవాన్

టీక॥ మండోదరీపుత్రం=మండోద	ములయందును; గృహీతవాన్= పట్టు
రియొక్కకొడుకును; కుమారం=చిన్న	కొంటిని,
వాఁడును; రణపండితం=యుద్ధమునం	మండోదరీపుత్రుండును, బాలుండును
దుఁబండితుండును; సహసా= తటాలు	యుద్ధపండితుండునగు, నాయత్తుకుమా
న; ఖం = ఆకాశమునుగూర్చి; సము	రుండు, తటాలున, నాకాశంబునకుద్ద
త్క్రాంతం = ఎగిరినవాఁడునగు; తం	మింపఁగానే, నేనతనిపాదములంబట్టు
తు= ఆయత్తుని; పాదయోశ్చ=పాద	కొంటిని. అని, తాత్పర్యము.

చర్మాసినం శతగుణం భ్రామయిత్వా వ్యపేషయమ్. ౧౦౪

టీక॥ చర్మాసినం(చర్మాసినం)=	కాశంబున కుద్దమించిన యాయత్తు కు
డాలుతోఁగూడిన కత్తిగలయత్తుని; శత	మారునిపాదములుపట్టి నూలునూలులు
గుణం=నూలునూలులు; భ్రామయి	గిరగిరంధ్రిప్పి, నేలంబడవయిచి, చేతు
త్వా= త్రిప్పి ; వ్యపేషయం= ముద్ద	లుఁగాళ్లు మున్నగునవి గానరాకుండఁ
చేసితిని.	బాడిపాడి గాఁజేసితిని.
అట్లు, డాలునుగత్తియుంగొనియా	అని, తాత్పర్యము.

త మక్ష మాగతం భగ్నం నిశమ్య స దశాననః
తత ఇంద్రజితంనామ ద్విత్రియం రావణస్సుతమ్. ౧౦౫
వ్యాధిచేశ సుసంకృద్ధో బలినం యుద్ధదుర్మదమ్

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; దశాననః=పదిముఖములుగల; సః=ఆ; రావ

౧౧౪౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

<p>ణః=రావణుడు; ఆగతం=వచ్చిన;</p>	<p>మ=ఇంద్రజిత్తనెడు; సుతం=కొడుకు</p>
<p>తం=ఆ; అక్షం=అక్షుని; భగ్నం=మర</p>	<p>ను; వ్యాధి దేశ=అజ్ఞాపించెను.</p>
<p>ణమునొందినవానిఁగా; నిశమ్మ=విని; సు</p>	<p>అంత, నక్షకుమారుండు చచ్చుటను</p>
<p>సంకుద్ధః = మిక్కిలియుఁగోపించిన</p>	<p>విని, దశముఁబుండగు రావణుండు, పరమ</p>
<p>వాఁడై; ద్విత్వీయం=రెండవమాటు; బ</p>	<p>కోపంబునొంది, మఱి, బలవంతుండు</p>
<p>లినం=బలవంతుండును; యుద్ధదుమ</p>	<p>ను యుద్ధోన్ముత్తుండునగు నింద్రజిత్తను</p>
<p>దం=యుద్ధమునందు దుస్సహమయిన</p>	<p>కొడుకును, వాఁడైకొంటెను.</p>
<p>మదముగలవాఁడునగు; ఇంద్రజితంనా</p>	<p>అని, తాత్పర్యము.</p>

త చ్చాప్య హం బలం సర్వం తం చ రాక్షసపుంగవమ్. ౧౨౬
సప్తజనం రణే కృత్వా పరం హృష ముపాగమమ్

<p>టిక॥ అహం=నేను; తత్=ఆ; బ</p>	<p>లిని.</p>
<p>లం=నైస్యమును; సర్వంబాపి = అంత</p>	<p>నేను, అతనితోఁగూడవచ్చినయినై</p>
<p>యును; తం=ఆ; రాక్షసపుంగవం=రా</p>	<p>న్యమునంతయుఁజంపి, రాక్షసశ్రేష్ఠుం</p>
<p>క్షసశ్రేష్ఠుండగునింద్రజిత్తును; రణే =</p>	<p>డగునాయుంద్రజిత్తును; యుద్ధంబునహ</p>
<p>యుద్ధమునందు; సప్తజనం=పోయిన</p>	<p>తంబుఁ గావించి, పరమసంతోషంబు</p>
<p>బలముగలవానిఁగా; కృత్వా=చేసి; ప</p>	<p>నొందినాడను.</p>
<p>రం = అధికమయిన; హృషం =</p>	<p>అని, తాత్పర్యము.</p>
<p>సంతోషమును; ఉపాగమం = పొంది</p>	

మహతా పి మహాబాహుః ప్రత్యయేన మహాబలిః. ౧౨౭
ప్రేషితో రావణేనైవ సహవీరై ముదోత్కృతైః

<p>టిక॥ మహాబాహుః=గొప్పచేతులు</p>	<p>తా=అధికమయిన; ప్రత్యయేన=న</p>
<p>గలవాఁడును; మహాబలిః=అధికమయి</p>	<p>ష్ఠకముచేత; ముదోత్కృతైః=మదము</p>
<p>నబలముగలవాఁడునగునింద్రజిత్తు=రా</p>	<p>చేసతిశయించినట్టివీరై స్సహ=పరా</p>
<p>వణేనైవ=రావణునిచేతనే; మహ</p>	<p>క్రమవంతులతోఁగూడ; ప్రేషితోపి =</p>

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందర కాండము. ౧౧౪౧

స ౫౮

పంపఁబడినాఁడుగదా.

రావణుండు, మహాబాహుండును
మహాబలశాలియునగునింద్రజిత్తు, ఎట్లు
యినను వానరుంజంపునని దృఢవిశ్వా

సంబున, నాయుండజిత్తును, వీర్యవత్తు
లగురాక్షసవీరులతోఁగూడనాపైకిఁబం
పెనుగదా! అని, తాత్పర్యము.

సో విషహ్యం హి మాం బుద్ధ్వా స్వం బలం చా వమర్థితమ్. ౧౨౮
బ్రాహ్మేణోస్త్రేణ సతు మాం ప్రాబధ్వా చ్చుతివేగితః

టీక॥సః=ఆయింద్రజిత్తు; మాం=
నన్ను; అవిషహ్యం=ఓర్వఁగూడనివానిఁ
గాను; స్వం=తనదైన; బలంచ=బల
మును; అవమర్థితం=సలఁగఁజేయం బ
డినదానిఁగాను; బుద్ధ్వా=ఎఱింగి; స
తు=ఆయింద్రజిత్తును; అతివేగితః=
మిక్కిలియు వేగమునొందినవాఁడై ;

బ్రాహ్మేణ=బ్రహ్మ సంబంధియగు; ఆ
స్త్రేణ=అస్త్రముచేతనే; ప్రాబధ్వా
త్=బంధించెను.
ఆయింద్రజిత్తు, నేనజేయుండనగు
టయుఁడనబలంబునశించుటయు నెఱిం
గి, మహావేగంబునబ్రహ్మస్త్రంబు నేసి
నన్నుబంధించెను. అని, తాత్పర్యము.

రజ్జుభిశ్చ భిబద్నంతి తతో మాం తత్ర రాక్షసాః. ౧౨౯

టీక॥తతః=అటుపిమ్మట; తత్ర=ఆ
చట; రాక్షసాః=రాక్షసులు; రజ్జు
భిశ్చ=పగ్గములచేతను; మాం=నన్ను ;
అభిబద్నంతి=అంతటంగట్టిరి

అంత, నప్పుడు, రాక్షసులు, నన్నుఁ ,
బగ్గములచే, దేహమంతయుబంధించిరి.
అని, తాత్పర్యము.

రావణస్య సమీపంచ గృహీత్వా మా ముపానయన్

టీక॥తే(అధ్యాప్యతము)=ఆరా
క్షసులు; మాం=నన్ను; గృహీత్వా=తీసి
కొని; రావణస్య=రావణునియొక్క; స
మీపంచ=సమీపంబునుంగూడ; ఉపాన

యన్=పొందించిరి.
అంత నారాక్షసులునన్ను రావణుని
యొద్దకుఁదీసికొనిపోయిరి.
అని, తాత్పర్యము.

దృష్ట్యా సంభాషితశ్చ హం రావణేన దురాత్మనా. ౧౩౦

టీక॥ అహం=నేను; దురాత్మనా= దురాత్ముండగు రావణుండు న
దుష్టబుద్ధిగల; రావణేన= రావణునిచే న్నుజూచి నాతో సంభాషణంబుఁ జేసి
త; దృష్ట్యా=చూచి; సంభాషితశ్చ=మా నాడు. అని, తాత్పర్యము.
టలాడఁబడినాను.

పృష్టశ్చ లంకాగమనం రాక్షసానాం చ తం వధమ్

టీక॥ అహం(అధ్యాహృతము)= చంపుటనుగూర్చియు; పృష్టశ్చ=అడుగె
నేను; రావణేన(అధ్యాహృతము)=రా బడినాను.
వణునిచేత; లంకాగమనం=లంక యొక్క రావణుండు, “ నీవు లంక కేల వచ్చి
పొందుటంగూర్చియు; రాక్షసానాం= నావు? రాక్షసుల నేల వంపివావు? ” అని,
రాక్షసులయొక్క; తం=ఆ; వధంచ = నన్నడిగినాడు. అని, తాత్పర్యము.

త త్సర్వంచ మయా తత్ర సీతాథణ్మితి జన్మితమ్ ౧౩౧

టీక॥ తత్ర=అచ్చట; మయా=నా అచ్చటనేను, ఇదంతయు, సీతాచే
చేత=తత్=అది; సర్వంచ=అంతయు; వికొఱకై చేసితిని, చెప్పినాను.
సీతాథణ్= సీతకొఱకు; ఇతి=అని; అని, తాత్పర్యము.
జన్మితమ్=చెప్పఁబడినది.

అస్యా హం దర్శనాకాంక్షి (పాపై స్వద్భవనం విభో

టీక॥ విభో=రాక్షసరాజుండవగు రా ప్తం=పొందినాను.
వణుడా! అహం= నేను; అస్యా= రాక్షసరాజుండవగు రావణుడా! నే
ఈసీతయొక్క (సంధియావణము); ద సీతాచే వింజూడగోరియే, నీవట్టుకంట
శణాకాంక్షి= చూచుటను గోరువా గు లంకకువచ్చినాను.
డనై; త్వద్భవనం= నీయింటిని; పా అని, తాత్పర్యము.

మారుతస్యోరసః పుత్రో వానరో హనుమా నహమ్. ౧౩౨

టీక॥ అహం=నేను; మారుతస్య=	డను.
వాయుదేవునియొక్క; ధారసః = వీర్యమునకుం బుట్టిన; పుత్రః = కుమారుం	నేను, వాయుదేవుని కుమారుండను, వానరజాతిని; వాపేరు హనుమం
డను; వానరః = వానరుండను; హను	తుండనియందురు.
మాక=హనుమంతుండను పేరుగలవాఁ	అని, తాత్పర్యము.

రామదూతం చ మాం విద్ధి సుగ్రీవసచివం కపిమ్

టీక॥ కపిం=కోతివగు; మాం=న	నేను సుగ్రీవునియమాత్యుండనియు
న్ను; రామదూతం=రామునిదూతగా	రామనిదూతననియు, నెఱుంగుము.
ను; సుగ్రీవసచివం = సుగ్రీవునిమంత్రి	అని, తాత్పర్యము.
గాను; విద్ధి= ఎఱుంగుము.	

సో హం దూత్యేన రామస్య త్వత్సకాశ మిహా గతః. ౧౩౩

టీక॥ సః=అట్టి; అహం= నేను;	నేను, రాముండు సందేశంబుఁ జె
రామస్య=రామునకు; దూత్యేన=దూ	ప్పింపగా, దానిం దెల్పుటకై, ఇచ్చ
తకార్యముచేత; ఇహ=ఇచ్చటికి; త్వ	టికినియొద్దకువచ్చినాను.
త్సకాశం = నీసమీపమును; ఆగతః=	అని, తాత్పర్యము.
పొందినాను.	

సుగ్రీవశ్చ మహాతేజా స్స త్వాం కుశల మబ్రవీత్

టీక॥ మహాతేజాః= అధికమయినప	మహాపరాక్రమశాలియగు, సుగ్రీ
రాక్రమముగల; సః=ఆ; సుగ్రీవశ్చ= సు	వుండు, నీకు , యేమమును జెప్పమ
గ్రీవుండును; త్వాం=నిన్నుఁగూర్చి; కుశ	న్నాఁడు, అని, తాత్పర్యము.
లం=క్షేమమును; అబ్రవీత్ =చెప్పెను.	

౧౦౪౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

ధర్మార్థకామసహితం హితం పథ్య మువాచచ. ౧౩౪

టీక॥ ధర్మార్థకామసహితం= ధర్మముతోను అర్థముతోను కామముతోనుంగూడినదియు ; హితం=ఇంపైనదియు; పథ్యం=మేలుగలిగించునదియునగుమాటను ; ఉవాచచ - చెప్పెను.

మఱియు, ధర్మార్థకామసహితం మూడింటినింగలిగించునదియు హితం బునుమేలునరించునదియునగు నీమాటను, నీకుఁజెప్పుచు నెను. అని, తాత్పర్యము.

వసతో ఋశ్యమూకే మే పర్వతే విఫులద్రుమే రాఘవో రణవిక్రాంతో మిత్రత్వం స ముపాగతః. ౧౩౫

టీక॥ విఫులద్రుమే= అధికములయు నవృక్షములుగల; ఋశ్యమూకే=ఋశ్యమూకమను; పర్వతే= కొండయందు; వసతః=ఉన్న; మే=నాకు; రణవిక్రాంతః=యుద్ధంబునందు బరాక్రమముగల; రాఘవః=రాముడు; మిత్రత్వం=చెలికాండగుటను; ఉపాగతః= పొంది

నాడు. అధికవృక్షంబులుగల ఋశ్యమూకపర్వతంబునందు నేనునివసించియుండగా, యుద్ధవిశారదుండగు రామునకును నాకును, స్నేహముగలిగినది. అని, తాత్పర్యము.

తేన మే కథితం రాక్షా భార్యా మే రక్షసా హృతా తత్ర సాహాయ్య మస్మాకం కార్యం సర్వాత్మనా త్వయా. ౧౩౬

టీక॥ “మే=నాయొక్క; భార్యా= పెండ్లాము; రక్షసా=రాక్షసునిచేత; హృతా= అపహరింపఁబడినది. తత్ర= ఆవిషయమునందు; త్వయా= నీచేత; సర్వాత్మనా= సమస్తప్రయత్నముచేతను; అస్మాకం=మాకు; సాహాయ్యం=

తోడ్పాటు; కార్యం= చేయఁదగినది”. ఇతి(అధ్యాహృతము)= అని; రాక్షా= రాజుని; తేన=ఆరామునిచేత; మే= నాకొఱకు; కథితం= చెప్పఁబడినది. “నాభార్యనురాక్షసుఁడొకఁ డపహరించి నాడు; వానివధించినాభార్యం

దీసికొనివచ్చుటయందు, నీవు, సమస్త వియవలయును" అని, రాముండునన్నడి ధంబులను, మాకు, సాహాయ్యంబు నేగెను. అని, తాత్పర్యము.

మయాచ కథితం తస్మై వాలినశ్చ వధం ప్రతి

తత్ర సాహాయ్య హేతో మేఁ సమయం కర్తుం మహాసి. ౧౩౭

టిక॥మయాచ=నాచేతనుంగూడ; త	హృతము) = అని; కథితం=చెప్పఁ
స్మై=ఆరామునికొఱకు ; వాలినః=	బడినది.
వాలియొక్క; వధంప్రతిచ= చంపుట	అంత, నేనును, ఆరామునకు, నాకు
నుగూర్చియు ; ఉక్త్వా (అధ్యాహృత	నువాలికినింగల విరోధంబుఁజెప్పి , వా
ము)=చెప్పి; తత్ర = ఆవిషయమందు;	లింజంపువిషయమయి, నీవు, నాకు సా
మే=నాకొఱకు; సాహాయ్య హేతోః =	హాయ్యంబుఁజేసెదనని , ప్రతిజ్ఞ నేయ
తోడుపాటునిమిత్తమయి; సమయం=	వలయునని, యడిగితిని.
ప్రతిజ్ఞను; కర్తుం = చేయుటకు;	అని, తాత్పర్యము-
అహాసి = తగుదువు. ఇతి(అధ్యా	

వాలినా హృతరాజ్యేన సుగ్రీవేణ మహాప్రభుః

చక్రేఽగ్నిసాక్షికం సఖ్యం రాఘవ స్సహలక్ష్మణః. ౧౩౮

టిక॥మహాప్రభుః= మహారాజుండు	ల్లనట్లు; సఖ్యం=స్నేహమును; చక్రే=
ను; సహలక్ష్మణః=లక్ష్మణునితోఁ గూ	చేసెను.
డినవాఁడునగు; రాఘవః=రాముండు;	అంత , మహారాజుండగురాముం
వాలినా=వాలిచేత; హృతరాజ్యేన=	డు, లక్ష్మణునితోడంగూడ, వాలిచేరా
అపహరింపబడినరాజ్యముగల; సుగ్రీ	జ్యమునపహరించి తఱిమి కొట్టఁబడిన
వేణ=సుగ్రీవుండునగునాతో; అగ్నిసా	నాతో , నగ్నిసాక్షికముగా స్నేహము
క్షికం=అగ్నిహోత్రము సాక్షిగాఁగ	చేసెను. అని, తాత్పర్యము.

తేన వాలిన ముత్పాట్య శరేణైకేన సంయుగే

వానరాణాం మహారాజః కృత స్స ప్లవతాం ప్రభుః. ౧౩౯

౧౧౪౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

టీక॥ తేన = ఆరాముడతేత; సం
యుగే = యుక్తమునందు; ఏకేన = ఏ
కట్రైవ; శరేణు = బాణముచేత; వాలి
నం = వాలివి; ఉత్పట్న = వెల్లగించి,
చంపీయనుట; స్థవతాని = వానరులలో;
ప్రభుః = సమభుకాండనగునట్టి; అ
హం (అధ్యాహృతము) = సేవా; వాన

దాం = వానరులకు; మహారాజుః = మహా
రాజుండునుగాఁగృహిఁచేయఁబడినాను.
అంత, రాముండు, యుద్ధంబున, వా
నిదొక్క-బాణమునంజంపి, వానరశ్రే
ష్ఠుండనగునట్లు. వానరులకు రాజును
గాఁజేసెను. అని, తాత్పర్యము

తస్య సాహాయ్య ఉత్తానం కాత్మ్యం సర్వత్ర తాత్పర్య
తేన ప్రస్తాపిత స్తుభ్యం సమీప మిహ భవమాత్మ. ౧౧౪౭

టీక॥ ఇహ = ఈవిషయమందు; అ
స్మాభిః = మాచేత; తస్య = ఆరామున
కు; సాహాయ్యం = తోడ్పాటు; సర్వ
త్సనాశు = సర్వప్రయత్నముచేతను;
కార్యం = చేయఁదగినది. తేన = అందు
చేత; అయం (అధ్యాహృతము) = ఈ
తందు; తుభ్యం (తవ) = నీయొక్క;
సమీపం = సమీపమునుగాగ్ని; ఇహ = ఇ

చ్చటికి; సమీపం = సమీపమునలన; ఏ
స్మాభిః = మాచేతఁగలవాఁడు.
ఈవిషయంబున, దేవురామున
కదశ్యము సాహాయ్యము సేయవలయు
ను; కావున, భవకాలంబుననుసరించి, నీ
యొక్కజ్ఞప్తికి, ఈదూతంబునింజంపి.
అన, తాత్పర్యము.

క్షప్ర మానీయతాం నీతాం నీతాం రామాయణ
యావన్న హరియో పేదా పేద మంత్రం తవ. ౧౧౪౮

టీక॥ యావత్ = ఎంతలోపల; వీ
రాః = పరాక్రమశాలిలగు; హరయః =
వానరులు; తవ = నీయొక్క; బలం = సైన్య
మును; నవిధమంతి = చంపకుందురో;
తావత్ (అధ్యాహృతము) = అంతలో

పల; క్షప్రం = శీఘ్రముగా; నీతాం = నీ
తాచేవి; అనీయతాం = తేలుదుఁగాక.
రాఘవాయ = రామునికొకకు; దీయ
తాచ = ఇయ్యఁబడుంగాక.
పరాక్రమవంతులగువానరులు, నీ

శ్రీమద్రామాయణము* సుందరకాండము. ౧౦౪

స ౫౮

పట్టంబుమీడికె త్రివచ్చినీనైక్యంబుం తంజెచ్చి, రామానకొసంగుము,
జంపుటకుమున్నె, నీవు, శీఘ్రముగానీ అని, తాత్పర్యము.

వానరాదొం ప్రభావోహ న కేన విచిత్రః పురా
కేవతానాం సకాశంచ యే గచ్ఛంతి సమంత్రితాః. ౧౦౪

టీక యే=ఎవ్వరు; సమంత్రితాః=	లేదు?
పిలువబడినవారలై; కేవతానాం =	సాహాయ్యార్థ మాహూతులయి
కేవతలయొక్క; సకాశంచ = సమ	నోయిచేవలకుం గూడ సాహాయ్యంబు
పంబునుం గూర్చి; గచ్ఛంతి=పోవుదురో;	జేసి, జయంబుగొనునట్టి, వానరవీ
తేమాం (అధ్యాత్మము)=అట్టి; వా	రుల ప్రభావంబుంజెలియనివాడవ్వం
నరాదొం=వానియొక్క; ప్రభా	వనికునుంజెలియును.
వం=ప్రభావము; పురా=మున్ను; కే	అని, తాత్పర్యము.
న=ఎవ్వనిచేర; విచిత్రః=చెలియబడ	

ఇతి వానరరాజ స్త్వా మా హేన్యథ హితో మయః

టీక ఇతి=అప్పుడు; వానరరాజః=వా	నః=చెప్పబడినాడు.
నరాధీశ్వరులనుమీగివుండుత్వాం=	ఇట్లు, నీలోకెప్పునిని, వానరరాజుం
నిన్నుం గూచిక; అహ = చెప్పెను.	డగు సుగ్రీవుండుచెప్పినాడు. అని నీనా
ఇతి=అని; స(అధ్యాత్మతేమాం)=ఆ	రావలనకుం జెప్పెరిసి.
రావలండు; మయా=నాచే; అధిహి	అని, తాత్పర్యము.

మా మైత్తత తతః క్షృద్ధ క్షృణుషా ప్రవిహన్తి. ౧౦౫

టీక తతః = అటుపిమ్మట; సః (అ	మాచేను.
ధ్యాత్మము) = ఆరావలండు; ప్ర	విత, నారావలండు, కోపము
భృ = కోపమునొందినవాడై; చక్షు	నొంది, నేటింబుల నెఱుంగనంబుగదుర,
షా = కంటిచేత; ప్రవహన్తి = కా	నన్నుదహించునట్లు, చురుచులుం బూ
ల్కువాడువలె; మాం = నన్ను; విత్తత =	చెను. అని, తాత్పర్యము.

తేన వధ్యోహ మాజ్ఞస్తే రక్షసా రాద్రకమణౌ
మత్ప్రభావ మవిజ్ఞాయ రావణేన దురాత్మనా. ౧౪౪

టీక॥ రాద్రకమణౌ = భయంకరంబగు కార్యములుగలవాఁడును; దురాత్మనా = దుష్టమగుబుద్ధిగలవాఁడునగు; రక్షసా = రాక్షసుండయిన; తేన = ఆ; రావణేన = రావణునిచేత; మత్ప్రభావం = నాయొక్క ప్రభావమును; అవిజ్ఞాయ = తెలియక; అహం = నేను; వ	ధ్యః = చంపఁదగినవాఁడనుగా; అజ్ఞప్తః = అజ్ఞాపింపబడినాను. భయంకరంబులగు కార్యములు సేయువాఁడును దురాత్ముండునగునారావణుండు, అంత, నాప్రభావంబు నెఱుంగక, నన్ను వధింపనాజ్ఞాపించెను. అని, తాత్పర్యము.
---	--

తతో విభీషణో నామ తస్య భ్రాతా మహామతిః

టీక॥ తతో = అచ్చట; తస్య = ఆ రావణునియొక్క; భ్రాతా = తమ్ముఁడును; మహామతిః = పూజ్యమగుబుద్ధిగలవాఁడునగు; విభీషణో నామ = విభీషణుండనువాఁడు; ఆసీత్ (అధ్యాహృతము) = ఉం	డెను. అచ్చట, రావణునితమ్ముండు, మహాబుద్ధిశాలి, విభీషణుండనువాఁడొకఁడుండెను. అని, తాత్పర్యము.
---	--

తేన రాక్షసరాజోసౌ యాచితో మమ కారణాత్. ౧౪౫

టీక॥ తేన = ఆవిభీషణునిచేత; ఆసౌ = ఈ; రాక్షసరాజః = రాక్షసేశ్వరుండగు రావణుండు; మమ = నాయొక్క; కారణాత్ = కారణమువలన; యాచితః = ప్రార్థింపఁబడినాఁడు.	ఆ విభీషణుండు, నామిత్రమయి, రాక్షసరాజుండగు రావణునిట్లుని, ప్రార్థించివాఁడు. అని, తాత్పర్యము.
---	--

వైషం రాక్షసశూదూల త్యజ్యతా మేవ నిశ్చయః

టిక॥ రాక్షసశామూల=రాక్షసత్యజ్యతాం=విడువఁడుఁగాక.
శ్రేష్ఠుండవగురావణుడా! ఏవం= ఇ రాక్షసశ్రేష్ఠుండవగురావణుడా!
ట్లున(కతకవ్యం)= చేయఁబడఁగూడ ఇట్లేంతమాత్రముచేయరాదు; ఈనిశ్చ
దు.ఏషః=ఈనిశ్చయః= నిశ్చయము; యంబునువదలుము. అని, తాత్పర్యము.

రాజశాస్త్రవ్యపేతోహి మాగఁ స్సంసేవ్యతే త్వయా. ౧౧౫

టిక॥త్వయా=నీచేత; రాజశాస్త్ర నీవిప్పుడుచేయఁదలంచినది, రాజ
వ్యపేతః=రాజశాస్త్రముచే విడువఁబ ధర్మశాస్త్రమునకు విరుద్ధము; కావు
డిన; మాగఁ=మాగఁము; సంసేవ్య న,నిట్లుసేయరాదు.
తేహి=సేవింపఁబడుచున్నదిగాదా! అని, తాత్పర్యము.

దూతవధ్యా న దృష్టాహి రాజశాస్త్రేషు రాక్షస

టిక॥రాక్షస=రాక్షసుండవగు రా రాక్షసుండవగురావణుడా! రా
వణుడా! రాజశాస్త్రేషు=రాజధర్మఁ జధర్మశాస్త్రంబులందెచ్చటను, దూ
ములందెలుపుశాస్త్రములందు;దూతవ తంజంపవచ్చుననిచెప్పియుండలేదు.
ధ్యా=దూతవధము;దృష్టా=చూడఁబ అని, తాత్పర్యము.
డినది;నహి=కాదుగాదా!

దూతేన వేదితవ్యంచ యథార్థం హితవాదినా. ౧౧౬

టిక॥హితవాదినా=మేలుగలిగించు హితవాదియగు దూత, తనప్రభు
మాటలుచెప్పునట్టి; దూతేన= రాయ వుచెప్పింపిన మాటలను, యథార్థఁ
బారిచేత;యథార్థం=సత్యముగుమా ముగానవశ్యముచెప్పవలసినది.
ట;వేదితవ్యంచ=తెలుపఁబడవలసినచే. అని, తాత్పర్యము.

సుమహ త్యపరాధేపీ దూతస్యా తులవిక్రమ
విరూపకరణం దృష్టం నవధోస్తీతి శాస్త్రుతః. ౧౧౭

౧౦౫౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౦

జ్జ

జ్జ

ప్రేక్షాఅక్షులవిక్రమ=సరిలేనవరాల్ ప్రే(అర్ధ్యహృదము)=మాడబడినది-
మముగలరావణువా! సుమహతి=మ సరిలేనవరాళ్)మముగలవాడవగు
సోలియు గొప్పదగు; అపరాధే=అ నానావిధములపరాధం
అపరాధమన్నియు; దూతస్య=రాణు మగావించినను, అతనికింగవికారములు
చూడక; శాస్త్రులం=శాస్త్రములయందు నేరముజన్మించినను, అతనికిం జంపంగూ
దు; విరూపాక్షంజం=విక్రమహంబుచే వచ్చి, శాస్త్రములందున్నవిమరుచున్నది.
యంట; వృత్తం=మాడబడినది వధా= అనెడిభిషణుండి రావణునిచొ)భికంచి
చంపుట; వాస్త్రీ=లేదు- ఇత= అని; వృ రావణుని అని, తాత్పర్యము.

విధివశ నైవ ముక్తి రావణ స్వరసిత కాక

రాక్షసా నేర దేవాస్య లాంఘనం బహు కామితి. ౧౦౫౧

టీక|| రావణం=రావణుడు; పిప్లి బహుగార ఇత=అని; సురదేశం= ఆ
సురదేశం= పుష్కరాదుచేత. ఏమనాత్మలు; స్థాపించెను.
ఉక్తం=చెప్పబడినది. రాక=అ; విధివశంబు చేప్పినమాటలివి, రా
రాక్షసాక=రాక్షసులను; అన్య=ఇత మాటలు. ఇతనితోడను వలించివే
నియ్యక; ఏదో= ఈ; లాంఘనంబు యింకొకటి, రావణునియొక్కాపిం
ప= అతడెను; బహుతాం=బహులు రావణుని అని, తాత్పర్యము.

తత ప్రత్య వన స్మృత్యా నమః ప్రకృత మహాతే

సప్తశం కలవరైశ్చ జీరైశ్చ కామినో వైవర్తన. ౧౦౫౨

టీక|| తతః=అందు; ప్రకృత్యా=ప్రకృతిచేత; కామినో=మా
ఆరావణునిచొక్క; ఏదం= మాటలు; కలవరంబులను; పరైశ్చ=పరైశ్చులచేత
సృత్యా=విధి; రాక్షసైః (అర్ధ్యహృదము; వేష్టింబు బట్టబడినది.
తమ)= రాక్షసులచేత; మమ= నా అని రావణుని మాటలివి, రాక్ష
మొకటి; ప్రవృత్తం=తొక్క; సమంతతః= సులు, జనపవారచీరలును జినిగిన గుడ్డ
అంతటను; శరవత్క్రైశ్చ=జనపవార పేలికలనుండెచ్చి, నాతోడకంతమంబు
శోడేయబడినవస్తువులచేతను; జీర్తిరి. అని, తాత్పర్యము.

జ్జ

జ్జ

విమోచయిత్వా తం బంధం ప్రకృతిస్త స్థితః పునః
ఆయనం పరిఘం గృహ్య తాని రక్షాంస్య సూదయమ్. ౧౫౪

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; అహం=నేను; పునః=మఱియు; ఆత్మనః=నాయొక్క; మహత్=మిక్కిలియుగోపదగు; యాపం=ఆకారమును; సంక్షిప్య=చిన్నదిచేసికొని; తం=ఆ; బంధం=కట్టును; విమోచయిత్వా=(విమోచ్య) వదలించుకొని; పునః=మఱియు; ప్రకృతిస్తః=స్వభావంబుననున్నవాడను; స్థితః=అయినవాడనై; ఆయనం=ఇనుముతోఁజేయఁబడిన=పరి

ఘం=గుడియును; గృహ్య (గృహీత్వా)=తీసికొని; తాని=ఆ; రక్షాంసి=రాక్షసులను; అసూదయం=చంపితిని. అత, నేను, నాపెద్దయాకారంబును మిక్కిలియుం జిన్నదిగాఁ జేసికొని, యాబంధంబులవదలించుకొని, మఱి, నెప్పటియట్లు, పర్వతాకారంబునై; యచ్చటనుండువానికొనినుపగుడియందీసి, యారాక్షసులంజంపితిని. అని, తాత్పర్యము

తత స్త న్నగరద్వారం వేగేనా ప్లుతవా నహమ్

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; అహం=నేను; తత్=ఆ; నగరద్వారం=పట్టణద్వారమును; వేగేన=వేగముచేత; ఆప్లుతవా=పొందినాడను.

అంత, నేను, వేగంబున, నాపట్టణద్వారంబు మీదికి, దుమికితిని. అని, తాత్పర్యము.

పుచ్చేన చ ప్రదీప్తేన తాం పురీం సాట్టగోపురామ్. ౧౫౫
దహమ్యహ మసంభాంతో యుగాంతాగ్ని రివప్రవాః

టీక॥ అహం=నేను; యుగాంతాగ్నిః=ప్రళయకాలమునందలియగ్నిహవాత్రుండు; ప్రజాభవ=ప్రజలనువలె; ప్రదీప్తేన=మండుచున్న; పు

చ్చేనచ=తోఁకచేతనే; సాట్టగోపురాం=బురుజులతోను బహిద్వారంబులతోనుం గూడిన; తాం=ఆ; పురీం=అంకా పట్టణమును; అసంభాంతః=

తొట్రుపాటులేనివాడనై; దహమి (అ
దహం) = దహించితిని-

అంతః, బ్రళయకాలాగ్నిహో
త్రుండు ప్రజలదహించు నట్లు, నేను
అసంధ్రాంతుండనై, మండుచున్నలాం

గూలంబులచేబురుజులతోనుబహిద్వాక
రంబులతోనుంగూడినయాలంకాపట్టణం
బునంతయు, దహించితిని.
అని, తాత్పర్యము.

వినష్టా జానకీ వ్యక్తం నహ్య దగ్ధః ప్రదృశ్యతే. ౧౫౬
లంకాయాం కశ్చిదుద్దేశ స్సర్వా భస్మీకృతా పురీ

టిక॥ జానకీ = సీతాదేవి; వినష్టా =
నాశంబునొందినది. వ్యక్తం = స్పష్టం
బు. లంకాయాం = లంకయందు; కశ్చి
త్ = ఒకానొక; ఉద్దేశః = ప్రదేశము
ను; అదగ్ధః = దహింపబడనిది; నదృ
శ్యతేహి = చూడబడకున్నదిగదా; పు
రీ = పట్టణము; సర్వా = అంతయు; భ

స్మీకృతా = భస్మముసేయబడినది.
అయ్యో! సీతాదేవినిప్పులొంటి న
శించినదేమో! లంకయందు, ఒక్కప్ర
దేశమయినను, దహింపబడకుండ లే
దే! పట్టణంబంతయు, నీలయినదే; సీత
కేమిగల్గినదో!
అని, తాత్పర్యము.

దహతా చ మయా లంకాం దగ్ధా సీతా న సంశయః. ౧౫౭

టిక॥ లంకాం = లంకను; దహతా =
దహించుచున్న; మయా = నాచేత; సీ
తాచ = సీతాదేవియు; దగ్ధా = దహిం
పబడినది. సంశయః = సందేహము ;
న = లేదు.

నేను, లంకాపట్టణంబునుదహించు
చు, సీతాదేవినింగూడ దహించియుం
దును; ఇందుసంశయముండదు.
అని, తాత్పర్యము.

రామస్య హి మహతాగ్ర్యం మయేదం వితథీకృతమ్

టిక॥ రామస్య = రామునియొక్క; ర్యం = పని; మయా = నాచేత; వితథీకృ
మహత్ = గొప్పదగు; ఇదం = ఈ; కాతం = వ్యర్థముగాఁజేయబడినదిగ

దా!

గొప్పదగురామునికార్యంబు నంత

యు, నేను, జెఱచితిని.

అని, తాత్పర్యము.

ఇతి శోకసమావిష్ట శ్చింతా మహా ముపాగతః. ౧౫౮

టీక॥ అహం = నేను; ఇతి = ఇట్లు; శో = ఉపాగతః = పొందినాను.

కసమావిష్టః = దుఃఖముచేనా వేళింప

ఇట్లు నేను దుఃఖాక్రాంతుండనై

బడినవాడనై; చింతాం = చింతను;

చింతనొందితిని. అని, తాత్పర్యము.

అథా హం వాచ మశ్రోషం చారణానాం శుభాక్షరామ్

జానకీ నచ దగ్ధేతి విస్తయోదంతభాషితామ్. ౧౫౯

టీక॥ అథ = అటుపిమ్మట; అహం =

నేను. ఇతి = అను; వాచం = మాటను;

నేను; చారణానాం = చారణులయొ

అశ్రావణం = వింటిని.

క్క; శుభాక్షరామ్ = మంగళకరంబుల

అంతనేను, ఆకాశంబున, "సీతా

గునక్షరంబులుగలదియు ; విస్తయో

దేవిదహింపబడలే"దని యాశ్చర్యంబు

దంతభాషితాం = ఆశ్చర్యవృత్తాంత

నంజారణులుచెప్పకొను మంగళకరం

ముచేఁజెప్పఁబడినదియునగు; "జానకీ =

బగుమాటనువింటిని.

సీతాదేవి; నచ దగ్ధా = దహింపబడనే

అని, తాత్పర్యము.

తతోమే బుద్ధి రుత్పన్నా శ్రుత్వా తా మద్భుతాం గిరమ్

టీక॥ అద్భుతాం = ఆశ్చర్యకరంబగు;

ఆశ్చర్యకరంబగునాచారణుల మా

తాం = ఆ; గిరం = మాటను; శ్రుత్వా =

టనువిన్నపిమ్మట, నాకు, సీతాదేవినశిం

విని; తతో = అటుపిమ్మట; మే = నాకు;

పలేదని, తెలిసినది.

బుద్ధి = జ్ఞానము; ఉత్పన్నా = బ్రట్టినది.

అని, తాత్పర్యము.

అదగ్ధా జానకీ త్రేవం నిమిత్తై శ్చోప లక్షితా. ౧౬౦

శ్రీమద్రామాయణమునుందరకాండము. ౧౧౫

స ౫౮

టిక్కనిమి తైశ్చ = శకునములచే నది.
తను; ఇత్యేవం = ఈ ప్రకారముగానే; శుభనిమి త్తంబులచేతనుండుడ, నీ
జానకీ = నీ తాదేవి; అదగ్ధా = దహింపఁ తాదేవిదహింపఁబడలేదని తెలిసికొం
బడనిదిగా; ఉపలక్షితా = తెలియఁబడి టిని. అని, తాత్పర్యము.

దీప్యమానేతు లాంగూలే నమాం దహతి పావకః
హృదయం చ ప్రహృష్టం మే వాతా స్ఫురభిగంధినః. ౧౬౧

టిక్క|| లాంగూలే = తోక; దీప్య సనగలవి; సంతి(అధ్యాహృతము) = అ
మానేతు = వెలిగింపబడుచున్నను; పా గుచున్నది.
వకః = అగ్ని హేవాత్రము; మాం = న నాతోకమండుచున్నను, అగ్ని హేవా
న్ను; నదహతి = దహింపకున్నది. మే = త్రము, నన్ను ఎంతమాత్రము దహింప
నాయొక్క; హృదయంచ = మనసును; కున్నది; మఱియునామనసు సంతృప్తం
ప్రహృష్టం = సంతసించినది; వాతాః = బైయున్నది; వాయువు, సుగంధియై
వాయువులు; స్ఫురభిగంధినః = మంచివా పీచుచున్నది; అని, తాత్పర్యము,

తై ర్నిమి తైశ్చ దృష్టాక్షైః కారణైశ్చ మహాగుణైః
ఋషివాక్యైశ్చ సిద్ధాక్షైః రభవం హృష్టమానసః. ౧౬౨

టిక్క|| దృష్టాక్షైః = చూడఁబడినవి | సుగలవాండను; అభవం = అయితిని.
అముగల; తైః = ఆ; నిమి తైః = శకున పెక్కు-మాటులు, సఫలంబు లయి
ములచేతను; మహాగుణైః = అధికమయిన నయీ శుభనిమి త్తంబులచేతను, అట్లు, త
గుణముగల; కారణైశ్చ = కారణములచే ప్పక ఫలంబునొసంగునట్టి, నేత్రీస్ఫుర
తను; సిద్ధాక్షైః = సిద్ధమగునర్థము ణాదీతర నిమి త్తములచేతను, సత్యముల
గల; ఋషివాక్యైశ్చ = ఋషివాక్యము గు చారణవాక్యముల చేతను , దుః
లచేతను; అహం (అధ్యాహృతము) = నే ఖంబువిడిచి, నేనుసంతోషంబు నొంది
ను; హృష్టమానసః = సంతసించినమన తిని. అని. తాత్పర్యము.

౧౧౫౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౮

పున దృక్ష్వాచ వైదేహీం విసృజ్య తయాపునః

టీక॥ అహం (అధ్యాహృతము) = వ్యక్త్య = విడువఁబడినాను.
 నేను; పునః = మఱల; వైదేహీం = సీ అంతనేను, మఱల సీ తాదేవింజా
 తాదేవిని; దృష్ట్వాచ = చూచియు; త చి, యాదిడయనుజ్ఞ నొందితిని.
 యా = ఆదిడచేత; పునః = మఱల; విసృ అని, తాత్పర్యము.

తతః పర్వత మాసాద్య తత్రారిష్ట మహం పునః. ౧౬౩
 ప్రతిష్ఠవన మారేభే యుష్మద్దశకనకాంక్షయా

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; పునః = మఱ దాఁటుటను; ఆరేభే = చేసితిని.
 అల; అహం = నేను; తత్ర = అచ్చట; అరి అంత, నేను, అలంకయందుండు, నరి
 ష్టం = అరిష్టమను; పర్వతం = పర్వతము ష్ట పర్వతంబునెక్క, మిమ్ములంజూడఁ
 ను; ఆసాద్య = పొంది; యుష్మద్దశకన గోరి, మఱల, సమద్రంబు దాఁటితిని.
 కాంక్షయా = మీయొక్క చూచుట అని, తాత్పర్యము.
 యందుఁగోరిక చేత; ప్రతిష్ఠవనం = మఱ

తతః పవనచంద్రార్క సిద్ధగంధర్వసేవితమ్. ౧౬౪
 పంధాన మహ మాక్రమ్య భవతో దృష్టవా సిహ

టీక॥ తతః = అంత; అహం = నేను; చూచినాఁడను.
 పవనచంద్రార్క-సిద్ధగంధర్వసేవితం = అట్లు, వాయువుచేతను జంద్రసూ
 వాయువుచేతను జంద్రునిచేతను సూర్యు ర్వులచేతను సిద్ధులచేతను గంధర్వులచే
 నిచేతను సిద్ధులచేతను గంధర్వులచేతను తను, సేవింపఁబడుచుండునట్టి నాకాశ
 సేవింపఁబడిన; పంధానం = మార్గము మార్గంబునవచ్చి, యిచ్చటనుండు, మి
 ను; ఆక్రమ్య = ఆక్రమించి; భవా = భవ్య మ్ములంజూచితిని.
 ట; భవతః = విమ్ములను; దృష్టవాక్ = అని, తాత్పర్యము.

రాఘవస్య ప్రభావేన భవతాం వైవ తేజసా. ౧౬౫

శ్రీమద్రామాయణము# సుందరకాండము. ౧౫౭

స ౫౮

సుగ్రీవస్యచ కార్యార్థం మయా సర్వ మనుష్ఠితమ్

టీక॥ రాఘవస్య=రామునియొక్క; పు; సర్వంచ=అంతయు; అనుష్ఠితం=చే
ప్రభావేన=మాహాత్మ్యముచేతను; భవ యుబడినది.
తాం=మీయొక్క; తేజస్మాదైవ=ప్రభా శ్రీరామునిప్రభావంబువలనను, మీ
వముచేతను, అనుగ్రహబలముచేతనను యనుగ్రహబలంబునను, నేను, సుగ్రీవు
ట; మయా=నాచేత; సుగ్రీవస్య=సుగ్రీ నికార్యంబునంతయుఁజేసితిని.
వునియొక్క; కార్యార్థం=కార్యవస్తు అని, తాత్పర్యము.

ఏత త్వర్వం మయా తత్ర యథావ దుపపాదితమ్. ౧౬౬
అత్ర య స్మకృతం శేషం తత్సర్వం క్రియతా మితి

టీక॥ మయా=నాచేత; తత్ర=అచ్చ యే(అధ్యాపృతము)=కోరెదను.
ట; ఏతత్=ఇది; సర్వం=అంతయు; య అచ్చట, ఈకార్యంబులనంతయునే
థావత్=యథోచితముగా; ఉపపాది ను, యథాయుక్తముగ నేచేసితిని; ఇంక
తం = చేయుబడినది. అత్ర = దీ నిష్పదేమి చేయవలసియున్నదో, దాని
నియందు; యత్=ఏది; నకృతం=చేయఁ నంతయుఁజేయవలయునని, కోరెదను.
బడలేదో; శేషం=మిగిలినదో; తత్=అ అని, హనుమంతుండు, వానరులకుంజె
ది; సర్వం=అంతయు; క్రియతాం=చే ప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
యుబడుగాక. ఇతి=అని; పార్థ

ఇత్యాశే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికాండే,

సుందరకాండే, అష్టపంచాశస్సర్గః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థవంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండాష్టపంచాశస్సర్గః టీక,

ముగిసినది.

అ

ఏ కో న వ ప్తి త మ స ర్గ పా రం భః.

ఏత దాఖ్యాయ తత్పర్యం హనుమా న్నామతాత్పర్యః
భూయః స్సముపచక్రామ వచనం వక్తు ముత్తరమ్. ౧

టిక||మారుతాత్పర్యః=వాయు చేవు

చెను.

నికుమారుండగు; హనుమాన్=హను
మంతుండు; తత్=ఆ; ఏతత్=దీని; స
ర్వం=అంతయు; ఆఖ్యాయ= చెప్పి;
భూయః=మఱల; ఉత్తరం=అపైనఁజె
ప్పవలసిన; వచనం=మాటను; వక్తుం=
చెప్పటకు; సముపచక్రామ= ఆరంభిం

వాయు చేవునికుమారుండగు హను
మంతుండు, తాను సీతంబాచినవృత్తాం
తమంతయుంజెప్పి, మఱల, నాపైమా
టను, జెప్పనారంభించెను.
అని, తాత్పర్యము.

సఫలో రాఘవోద్యోగ స్సుగ్రీవస్యచ సంభ్రమః

శీల మాసాద్య సీతాయా మమచ ప్రవణం మనః. ౨

టిక||సీతాయః = సీతాదేవియొ
క్క; శీలం=సద్వృత్తమును, పాతివ్ర
త్యముననుట; ఆసాద్య= పొంది; రాఘ
వోద్యోగః= రాముని ప్రయత్నమును;
సుగ్రీవస్య = సుగ్రీవునియొక్క; సం
భ్రమశ్చ = ఉత్సాహమును; సఫ
లః = సఫలముతోఁ గూడినది. మ

మ = నాయొక్క; మనశ్చ = మనసు
ను; ప్రవణం= తత్పరమయినది,
సీతా దేవిమహాపతివ్రత గానున్నది
గావున, రామునిప్రయత్నంబును సుగ్రీ
వుని యుత్సాహంబునుఫలంబులగును;
నామనసున, ఆసీతా దేవియందధికభ
క్తిహొందియున్నది. అని, తాత్పర్యము.

తపసా నిదకహే ల్లోకాన్ క్రుద్ధోవా నిదకహేదపి

సర్వధాతి ప్రవృద్ధోసా రావణో రాక్షసాధిపః. ౩

టీక॥ అసా = ఈ; రాక్షసాధిపతి =
రాక్షసులకుఁ బ్రభుండగు; రావణః =
రావణుడు; తపసా = తపసు చేత; లో
కాత్ = లోకములను; నిదః హేత్ =
దహించును. క్రుద్ధోవా = కోపంబునాం
దినవాఁడయినను; నిదః హేత్ = ద
హించును. సర్వధా = అన్నివిధంబుల
ను; అతిప్రవృద్ధః = మిక్కిలియు వృద్ధి

బొందినాఁడు,
రాక్షసేశ్వరుండగు రావణుండుత
పసు చేసమ స్తలోకంబులందహించగ
లఁడు; అతండుకోపంబునొందినచోస
మ స్తలోకంబులను దహించగలఁడు ;
అన్నివిధంబులను, అతండు , మహాత
పస్వి. అని, తాత్పర్యము.

తస్య తాం స్పృశతో గాత్రం తపసా న వినాశితమ్

టీక॥ తాం = అసీతాదేవిని; స్పృశ
తః = తాఁకుదున్న; తస్య = ఆ రావణు
నియొక్క; గాత్రం = దేహము; తప
సా = తపస్సు చేత ; నవినాశితం = నశిం
పఁజేయఁబడదయ్యె!

ఆ రావణుండు మహాపతివ్రతయగు
సీతాదేవిందాకినను , మహాతపస్వి
యగుటంజేసి; నాశంబు నొందకున్నాఁ
డు. అని, తాత్పర్యము.

న త దగ్నిశిఖా కుర్యా త్సంస్పృష్టా పాణినాసతీ. ౪
జనకస్యాత్మకా కుర్యా ద్యతోధకలుషీకృతా

టీక॥ సతీ = పతివ్రతయగు; జనక
స్య = జనకమహారాజుయొక్క; ఆత్మ
కా = కొమారతేయగు సీతాదేవి; సం
స్పృష్టా = తాఁకఁబడినదై; క్రోధకలుషీ
కృతా = కోపముచేకలఁగఁజేయఁబడిన
దై; యత్ = చేసి; కుర్యాత్ = చేయువో; త
త్ = దానిని ; అగ్నిశిఖా = అగ్నిశ్వా
ల; నకుర్యాత్ = చేయదు.

చో, నాచిడకుపితయ్యి, దహించున
ట్లు, అగ్నిశ్వాలయుంగూడదహించఁజా
లదు; అట్లు, తనభుతఁ చేతనే రావణుం
జంపించవలయుననివీరపత్నీధమకంబవ
లంబించి, రావణునిమీఁదఁగోపింపకుం
డుట చేతనే , రావణుండుజీవించియు
న్నాఁడుగాని; వేఱుగాదు.
అని, తాత్పర్యము.

పతివ్రతయగు సీతాదేవిదాకిన

౧౬౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౯

జాంబవత్ప్రముఖాన్ సర్వా ననుజ్ఞాప్య మహాహరీన్. ౫
అస్మిన్నేవం గతే కార్యే భవజాంచ నివేదితే
న్యాయ్యం స్స సహ వై చేహ్య ద్రష్టుం తౌ పార్థివాత్మజౌ. ౬

<p>టీక॥ అస్మిన్-ఈ; కార్యే=పని; ఏవం=ఇట్లు; గతే=పొందఁబడఁగా; భవ తాంచ=మీకును; నివేదితే= తెలుప బడఁగా; జాంబవత్ప్రముఖాన్=జాం బవతుండుమున్నుగాఁగల; మహాహ రీన్=గొప్పవాచరులను; అనుజ్ఞాప్య= అనుమతంపఁజేసి; వై చేహ్యసహ= సీ తాచేవితోఁగూడ; తౌ=ఆ; పార్థివా త్మజౌ = గాదకొనురులగు రామల క్ష్మణులను; ద్రష్టుం=చూచుటకు; న్యాయ్యం</p>	<p>న్యాయ్యం=యుక్తముగదా! ఇదివఱకుఁజేసినకార్యమును మీకుఁ జెప్పి, జాంబవంతుండుమున్నుగమిమ్ము లనొప్పించి, మీతోఁగూడమఱలనచ్చటి కిఁబోయి, సీతాచేవిందీసికొని, యా విడతోఁగూడ, రాజపుత్రులగు రామ లక్ష్మణులఁజూచుటయుక్తమని, నా యభిప్రాయము. అన, తాత్పర్యము.</p>
---	--

అహమేకోపి పర్యాప్త స్స రాక్షసగణాం పురీమ్
తాం లంకాం తరసా హంతుం రావణంచ మహాబలమ్. ౭

<p>టీక॥ అహం=నేను; ఏకోపి=ఒక్కఁడు; పర్యాప్తస్స=చా డనైనను; స రాక్షసగణాం=రాక్షస స మూహములతోఁగూడిన; లంకాం = లంకయును; పురీమ్=పట్టణమును; మహా బలం= అధికమయినబలముగల; రా వణంచ=రావణుని; తరసా=వేగముచే;</p>	<p>హంతుం=చంపుటకు; పర్యాప్తః=చా డును. నేను, ఒక్కఁడనైనను, లంకయిం దలి రాక్షసులనందఱను మహాబలంబు గురావణుని, వేగంబునంజంపఁజాలుదు ను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

కిం పున స్సహితో వీరై బలవద్భిః కృతాత్మభిః
కృతాస్తైః స్వవై శూరై భవద్భిః ర్విజయైషిభిః. ౮

టీక॥ వీరైః=పరాక్రమవంతులును; ము) = బాలుదునని; కింపునః (వక్త
బలవద్భిః= అధికమయినబలముగలవారలును; కృతాత్మభిః=చేయఁబడినబుద్ధి
గలవారలును; కృతాస్త్రైః=నేర్చికొనఁ
బడినయస్త్రంబులుగలవారలును; ప్లవ
గైః=వానరులును; శూరైః=యుద్ధము
నందుభయములేనివారలును ; విజయై
షిభిః= జయంబుగోరువారలునగుభ
వద్భిః=మీతోఁసహితః= కూడినవా
డనై ; పర్యాప్తభిః (అధ్యాపృత

వ్యం)=చెప్పఁబడవలయునా?
ఇంక, బరాక్రమవంతులును బల
వంతులునుబుద్ధిమంతులును నస్త్రంబు
లుదెలిసినవారలును శూరులునుజయం
బుగోరువారలునగు మీతోఁగూడియుం
డగా, నేనులంకలోని, రాక్షసులను రా
వణునిజంపఁగలనని, చెప్పనేల ?
అని, తాత్పర్యము.

అహంతు రావణం యుద్ధే ససైన్యం సపురస్సరమ్
సహపుత్రం వధిష్యామి సశూహదరయుతం యుధి. ౯

టీక॥ అహం=నేను; యుద్ధే=యుద్ధమునందు; ససైన్యం=ససైన్యంబులతోఁ
గూడినవాఁడును; సపురస్సరం= ముం
దునడచు వారితోఁ గూడినవాఁడును ;
సహపుత్రం=కొడుకులతోఁగూడినవాఁ
డును; సశూహదరయుతం=తోఁబుట్టు
వులతోఁగూడినవాఁడునగు; రావణం=

రావణుని; యుధి=యుద్ధమునందు; వ
ధిష్యామి=చంపెదను.
నేనొక్కండనె, రావణుని, నతని
సైన్యంబులను, అనుచరులను గొడుకుల
ను, దోఁబుట్టువులను, అందఱునుయుద్ధం
బునంజంపెదను.
అని, తాత్పర్యము.

బ్రాహ్మ మైంద్రం చ రౌద్రం చ వాయవ్యం వారుణం తథా
యది శక్ర జితోస్త్రాణి దుర్నిరీత్యాణి సంయుగే. ౧౦
తాస్యహం విధమిష్యామి హనిష్యామి చ రాక్షసాన్

టీక॥ బ్రాహ్మం = బ్రహ్మస్త్రము నని; రౌద్రం=రౌద్రాస్త్రంబుగాని;
గాని; ఐంద్రం= ఐంద్రాస్త్రంబుగా వాయవ్యం= వాయవాస్త్రముగాని;

గణ పతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౯

<p>తథా= అట్లు; వారుణం= వారుణా ప్రముగాని; సంయుగే=యుద్ధమునం దు; దుర్మిరీక్షాణి= చూడఁగూడనట్టి; శక్రజితః= ఇంద్రజిత్తుయొక్క; అస్త్రా ణి=అస్త్రములు; (ఆగచ్ఛంతి) యది= వచ్చునేని; తాని=వానిని; అహం= నే ను; విధవిష్యామి= కొట్టివేసెదను. రా త్నసాంశ్చ=రాక్షసులను; హనిష్యామి= చంపెదను.</p>	<p>ఇంద్రజిత్తుయొద్దంబునఁ, చేతిచూడన లవిగానట్టి, బ్రహ్మప్రమునుగాని, యైం ద్రాస్త్రంబునుగాని రౌద్రాస్త్రంబును గాని, వాయువ్యాస్త్రంబునుగాని, వారు ణాస్త్రంబునుగాని, ప్రయోగించినను, నేనాయస్త్రంబులన్నింటినిగొట్టివేసి, రాక్షసులంబంపెదను. అని, తాత్పర్యము</p>
---	---

భవతా మభ్యనుజ్ఞాతో విక్రమో మే రుణద్రి తమ్. ౧౧

<p>టీక॥ భవతాం=మీయొక్క; అను జ్ఞాతః=అనుజ్ఞ వలన; మే=నాయొక్క; విక్రమః=పరాక్రమము; తం=అయిం ద్రజిత్తును; రుణద్రి=అడ్డగించుచున్నది.</p>	<p>మీరు, అనుజ్ఞ యొసంగినచో; పరా క్రమంబున, నాయంద్రజిత్తును గూడజ యింపఁగలను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

మయాతులా విసృష్టాహి శైల వృష్టి ర్నిరంతరా

చేవానపి రణే హన్యా త్సాం శునస్తా స్మికాచరాః. ౧౨

<p>టీక॥ రణే= యుద్ధంబునందు; మ యా=నాచేత; విసృష్టా= విడువఁబడి న; నిరంతరా=అవకాశములేని, దట్టమ యినయనుట; అతులా= సరిలేని; శైల వృష్టిః=పర్వతవహము; చేవానపి=చేవ తలనైనను; హన్యాత్=చంపును. తాః= ఆ; సికాచరాః= రాక్షసులను; హ న్యాదితి (అధ్యాహృతము) = చంపు</p>	<p>నని; కింపునఁ(వ క్తవ్యం) = చెప్పఁబడ వలయునాడేమి? యుద్ధంబున, నేను గురిపించునట్టి సాంద్రంబగు శైలవహముచే నమృతం బుద్రావియున్న చేవతలైనను చా ణంబులువిడుతురు, ఇంకనీరాక్షసులుశ త్తురనిచెప్పనేలే అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

సాగరో ప్యతియా ద్వేలాం మందరః ప్రచలేదపి
న జాంబవంతం సమరే కంపయే దరివాహినీ. ౧౩

టీక॥ సాగరోపి=సముద్రంబైనను; కదలింపజాలదు.

వేలాం=చెలియలికట్టను; అతియాత్ (అ ఒక వేళ సముద్రంబు చెలియలికట్టన
తీయాత్)=అతిక్రమించును; మందరో తిక్రమించినను, అతిక్రమించును; మంద
పి=మందరపర్వతం బైనను; ప్రచలేత్= రపర్వతంబైనను జలనంబునొందును ;
చలించును; జాంబవంతం= జాంబవం జాంబవంతుం డెంతమాత్రమును, శత్రు
తుని; అరివాహినీ=శత్రు సైన్యము; స సైన్యంబునకుంజెనకఁడు.
మరే=యుద్ధమునందు; నకంపయేత్= అని, తాత్పర్యము.

సర్వరాక్షససంఘానాం రాక్షసా యేవ పూర్వకాః
అల మేకో వినాశాయ వీరో వాలిసుతః కపిః. ౧౪

టీక॥ సర్వరాక్షససంఘానాం=స లిసుతః=వాలిపుత్రుండునగు; కపిః=వా
మస్త రాక్షస సమూహములయొక్క నరుండయిన యంగదుండు ; ఏకః =
యు; పూర్వకాః= మొదటివారగు; రా ఒక్కఁడు; అలం=చాలును.
క్షసాః= రాక్షసులు; యే=ఎవ్వరో; తే రాక్షస సైన్యంబులనన్నింటిని, వా
సాం(అధ్యాహృతము) చ=వారలయొ రలలో ముఖ్యులగు వారలనందఱనుంజం
క్కయు; వినాశాయ= నాశముకొఱ పుటకు, వీరుండగు వాలికు మారుండంగ
కు; వీరః=పరాక్రమవంతుండును; వా దుండొకండె, చాలును.

పనసప్యోరువేగేన నీలస్యచ మహాత్మనః
మందరోప్య వశీశ్యేత కింపున య్యధి రాక్షసాః. ౧౫

టీక॥ పనసస్య = పనసునియొక్క రపర్వతంబుగూడ ; అవశీశ్యేత=పగు
యు; మహాత్మనః=మహాబలుండగు; నీల లును. య్యధి=య్యుద్ధమునందు; రాక్ష
స్యచ=నీలునియొక్కయు; ఊరువేగేన= సాః=రాక్షసులు ; అవశీశ్యేరన్నితి(అ
తొడలచేగముచేత; మందరోపి=మంద ధ్యాహృతము)=సశింతురని ; కింపునః

(వక్తవ్యం) = చెప్పబడవలయునా?	శిందును; ఇంకనీ రాక్షసులు వధింపబడు
మహాబలశాలులగు పసనీలులయూ	దురని చెప్పనేల!
రువేగంబున, మందరపర్వతంబైననున	అని, తాత్పర్యము.

సదేవాసురయక్షేషు గంధర్వోరగపక్షిషు

మైందస్య ప్రతియోధారం శంసత ద్వివిదస్య వా. ౧౬

టీక॥ సదేవాసురయక్షేషు = దేవత	శంసత = చెప్పుడు.
లతోను అసురులతోను యక్షులతోను	దేవతలయందు గాని అసురుల
గూడిన; గంధర్వోరగపక్షిషు = గంధ	యందుగాని యక్షులయందు గాని
ర్వులయందును సర్పములయందును బ	గంధర్వులయందుగాని సర్పములందు
క్షులయందును; మైందస్య = మైందున	గాని పక్షులయందుగాని, మైందద్వివి
కుఁగాని; ద్వివిదస్యవా = ద్వివిదునకుఁగా	దులతో సరిగాఁబోరువాఁడెవ్వఁడు?
ని; ప్రతియోధారం = ప్రతిభటుని;	వచింపుడు. అని, తాత్పర్యము.

అశ్వపుత్రౌ మహాభాగా వేతౌ స్లవగసత్తమా

ఏతయోః ప్రతియోధారం నపశ్యామి రణాజిరే. ౧౭

టీక॥ ఏతౌ = ఈ; స్లవగసత్తమా =	చూడకున్నాను.
వానరశ్రేష్ఠులగు మైందద్వివిదులు; అశ్వ	వానరశ్రేష్ఠులగునీ మైందద్వివిదులు,
పుత్రౌ = అశ్వినీ దేవతలకొడుకులు. మ	అశ్వినీ దేవతలకుఁబుట్టినవారలు; మహా
హాభాగా = పూజ్యమయిన భాగ్యముగ	భాగులు; యుద్ధభూమియందు, వీరల
లవారలు. రణాజిరే = యుద్ధభూమి	తో సరిగాఁబోరువారలెవ్వరును లేరు.
యందు; ఏతయోః = వీరలకు; ప్రతియో	అని, తాత్పర్యము.
ధారం = ప్రతిభటుని; నపశ్యామి =	

పితామహ వరోత్సేకా త్వరమం దర్ప మాస్థితౌ

అమృతప్రాశినా వేతౌ సర్వవానరసత్తమా. ౧౮

శ్రీమద్రామాయణమునుండరకౌండము. ౧౭౬౫

స ౫౯

టీక॥ ఏతా = ఈ మైందద్వివిదులు; పి	స్తవానరులలోను శ్రేష్టులు.
తామహవరోశ్నేకాత్ = బ్రహ్మ దేవుని	ఈ మైందద్వివిదు లిద్దఱును, బ్రహ్మ
వరముయొక్కయతిశయమువలన; పర	దేవునిదిరిగిబునొందియతి గర్వితులయి
మం = మిక్కిలియునధికమయినదర్పం =	యున్న హుడుమఱియు, నన్నుతంబునం
గర్వమును; అస్థితో = పొందినవారలు. అ	గూడ ఘటించియున్నవారు; వానరుల
మృతప్రాశినో = అమృతంబుఘటించిన	యందఱిలోను శ్రేష్టులు.
వారలు. సర్వవానరసత్తమా = సమ	అని, తాత్పర్యము.

అశ్వినో మూననాథంహి సర్వలోకపితామహః
సర్వావధ్యత్వ మతుల మనయో దత్తవాక్ భు రా. ౧౯

టీక॥ సర్వలోకపితామహః = బ్రహ్మ	నాడుగదా!
దేవుండు; భురా = మున్ను; అశ్వినో =	బ్రహ్మ దేవుండు, మున్ను, ఈ మైంద
అశ్వినీ దేవతలయొక్క; మాననాథం =	ద్వివిదులతండ్రులగునశ్వినీ దేవతలకునం
గౌరవించుటకొఱకు; అనయో = ఈ	తోపంబుగల్గుటకై, ఈ మైందద్వివిదుల
మైందద్వివిదులకు; అతులం = సరిలేని; స	కు, ఎన్నఁచేతనైనంజంపుటకలవిగాకుం
ర్వావధ్యత్వం = అందఱిచేతనువధింపఁ	డునట్లు, వరంబొసంగెను,
గూడకుండుటను; దత్తవాక్ హి = ఇచ్చి	రు. అని, తాత్పర్యము.

వరోశ్నేకేన మత్తైచ ప్రమథ్య మహతీం చమూమ్
సురాణా మమృతం వీరౌ పీతవంతౌ స్లవంగమా. ౨౦

టీక॥ వీరౌ = పరాక్రమవంతులగు;	దేవతలయొక్క; అమృతం = అమృత
స్లవంగమా = వానరులగు మైందద్వివి	మును; పీతవంతౌ = త్రాగినారు.
దులు; వరోశ్నేకేన = వరాతిశయము	పరాక్రమవంతులగు నీ మైంద ద్వివి
చేత; మత్తైచ = గర్వించినవారలునై; మ	దులు, అట్లువరగర్వంబున, మదిం
హతీం = గొప్పదగు; చమూం = నైన్య	చి, యెదురులేక, గొప్ప సేనలంజించి
మును; ప్రమథ్యః = కొట్టి; సురాణాం =	చెండాడి, దేవతల యమృతంబులఁ

ద్రావిడారు. అని, తాత్పర్యము.

ఏతావేవ హి సంక్రుద్ధా సవాజిరథకుంజరామ్

లంకాం నాశయితుం శక్తౌ సర్వే తివ్రంతు వానరాః. ౨౧

టీక॥ ఏతావేవ = ఏరలుమాత్రమే; ను; తివ్రంతు = ఉండురుగాక.

సంక్రుద్ధా = కోపమునొందినవారలై; స వానరులనందఱునట్లుండనిము; ఈ
వాజిరథకుంజరాం = గుఱ్ఱములతోను ర మైందక్షివిదులిద్దఱే, కుపితులయి, రా
థములతోను ఏనుంగులతోనుంగూడిన; వణసైన్యంబులనన్నింటినిజంపి, లంకా
లంకాం = లంకను; నాశయితుం = నాశ పురిసంతయునాశంబునొందింపజాలు
మునొందించుటకు; శక్తౌ = సమర్థులు. దురు. అని, తాత్పర్యము.
వానరాః = వానరులు; సర్వే = అందఱు

మయైవ నిహతా లంకా దగ్ధా భస్మీకృతా పునః

రాజమాగేఘ సర్వత్ర నామ విశ్రావితం మయా. ౨౨

టీక॥ లంకా = లంకాపట్టణము; మ విశ్రావితం = విసిపింపఁబడినది.

యైవ = నాచేతనై; నిహతా = కొట్టఁబ నేనే, లంకా పట్టణంబంతయు ద
డినదై; దగ్ధా = దహింపఁబడినదై; హించి బూడిదగాఁజేసితిని; రాజమా
పునః = ఇంకను; భస్మీకృతా = బూడిద గఁంబులందంతటను, పేరు, అందఱికిఁ
గాఁజేయఁబడినది. మయా = నాచేత; రా దెలియునట్లు, చాటించినాను.
జమాగేఘ = రాజమాగఁంబులందు; అని, తాత్పర్యము.
సర్వత్ర = అంతయును; నామ = పేరు;

జయ త్యతిబలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలిః

రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేనా భిషావితః. ౨౩

అహం కోసలరాజస్య దాసః సవనసంధవః

హనుమా నితి సర్వత్ర నామ విశ్రావితం మయా. ౨౪

శ్రీమద్రామాయణము* సుందరకాండము.౧౦౬

స ౫౯

టిక॥ అతిబలః = అధికమయినబలముగల; రామః=రాముడు; జయతి=సర్వోత్కర్షముగనున్నాడు. మహాబలః=అధికమయినబలముగల ; లక్ష్మణశ్చ=లక్ష్మణుండును ; జయతి(అధ్యాహృతము)=సర్వోత్కర్షణంబుననున్నాడు. రాజా = వానరరాజుండును ; రాఘవేణ=రామునిచేత ; అభిపాలితః = పాలింపఁ బడినవాఁడు నగు ; సుగ్రీవః=సుగ్రీవుఁడు; జయతి=సర్వోత్కర్షణంబుననున్నాడు. అహం=నేను ; కోసలరాజస్య= కోసలచేశపురాజయినరామునియొక్క ; దాసః=దాసుండను. పవనసంభవః=వాయుదేవునివలనఁబుట్టినవాఁడను. హనుమాన్ = హనుమంతుండను పేరుగలవాఁడను. ఇతి=అని; స

ర్వత్ర=అంతటను; మయా= నాచేత; నామ=పేరు; విశ్రాంతి=వినిపింపఁబడినది. మహాబలంధగు రామండు సర్వోత్కర్షణంబుననున్నాడు ; మహాబలంధగులక్ష్మణుండును సర్వోత్కర్షణంబుననున్నాడు ; వానరరాజుండును రామునిచేతగాపాడఁబడుచున్న వాఁడునగు సుగ్రీవుండును, సర్వోత్కర్షణంబుననున్నాడు; నేనుగోసలచేశ రాజుంధగురామునకు దాసుండను; వాయువుతుండను; హనుమంతుండను పేరుగలవాఁడను; అని, లంకయందంతటను పేరుఁజాటించితిని. అని, తాత్పర్యము.

అశోకవనికామధ్యే రావణస్య దురాత్మనః
అథస్తాః శింశుపావృక్షే సార్ధ్య కరుణ మాస్థితా. ౧౫
రాక్షసీభిః పరివృతా శోకసంతాపకశితా
మేఘలేఖాపరివృతా చంద్రలేఖేవ నిష్ప్రభా. ౧౬
అచింతయంతీ వైదేహీ రావణం బలదహితమ్

టిక॥ సార్ధ్య=పరివ్రతయగు; వైదేహీ=నీతాదేవి; దురాత్మనః=దుష్టుర్నిగల; రావణస్య=రావణునియొక్క ; రాక్షసీభిః=రాక్షసప్రేరితేత; పరివృతా=అశోకవనికామధ్యే-అశోకవనంబునదు

మను; శింశుపావృక్షే= శింశుపావృక్షమునందు; అథస్తాః=క్రిందను; రాక్షసీభిః = రాక్షసప్రేరితేత; పరివృతా=చుట్టుబడినదై; శోకసంతాపక

పతివ్రతాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౫౯

ర్పితా = దుఃఖము చేతనుసంతాపముచే
తనుగృహింపఁజేయఁబడినదై ; మేఘలే
భాపరివృతా = మేఘపక్షిగఁచే గప్పు
బడినః నిష్ప్రభా = కాంతిలేని; చంద్ర
లేఖవ (స్థితా) = చంద్రలేఖవలెనున్న
దై; బలదర్పితం = బలముచే గర్వించిన;
రావణం = రావణుని; అచింతయంతీ =
తలంపనిదై; కరుణం = దుఃఖముగల్గిన
ట్లు; ఆస్థితా = ఉన్నది.
పతివ్రతయగు సీతాదేవి, దురాత్ముం

డగు రావణుని యశోకవనంబున , శిం
శుపావృక్షంబుక్రింద, రాక్షసస్త్రీల న
డుమ, దుఃఖసంతాపంబులం బొకుట
చుఁ, గృహించి, మేఘావృతంబగుచంద్ర
భవలెఁగాఁజేసినయై , బలగర్వితం
డగు రావణునిమనసునైనందలంపక,
రామునే ధ్యానింపుచునుండుటం జూ
డఁగా, మిక్కిలియు దుఃఖము గలుగు
చున్నది. అని, తాత్పర్యము.

పతివ్రతాచ సుశోణీ అవష్టభావ జానకీ. ౨౭

అనురక్తాహీ వైదేహీ రామం సర్వాత్మనా శుభా

అనన్యచిత్తా రామేచ పౌలోమీవ పురందరే. ౨౮

టీక|| పతివ్రతాచ = పతివ్రతయు ;
సుశోణీచ = సుందరములగుపిఱుఁడు
లుగలదియునగు; జానకీ = సీతాదేవి ;
అవష్టభా = నిరోధింపఁబడియున్నది.
శుభా = మంగళకరియును; వైదేహీ =
సీతాదేవి; సర్వాత్మనా = సమస్తమయి
నమనసుచేతను; రామం = రామునిగూ
ర్పి; అనురక్తాహీ = అనురాగముగలది
గదా. పురందరే = ఇంద్రునందు; పౌ
లోమీవ = శచీదేవతలె; రామే =
రాము నందు; అనన్యచిత్తాచ = ఇ
తరులయందుమనసులేనిదియు; భవతి
(అధ్యాహృతము) = అగుచున్నది.

పతివ్రతయు సుందరములగు పిఱుఁ
డులుగలదియునగు సీతాదేవి, రావణు
నిచే నెంతనిర్బంధింపఁబడినను, మనసునం
తయునేకరీతిగా రామునందెచేర్చియత
నియందె యను రాగము గల్గియున్న
ది; మతియునహుఘం డెంతనిర్బంధిం
చినను, శచీదేవి , యతనిపైమనసునుం
చనట్లు, రావణుం డెంత నిర్బంధించిన
మును, సీతాదేవి, యతనిపై నెంతమాత్ర
మనసునుంచక, యితరంబువిడిచి, మ
నంబున, రామునే ధ్యానింపుచున్నది.
అని, తాత్పర్యము.

తచేకవాసస్సంవీతా రజోద్వస్తా తద్దైవచ

శోకసంతాపదీనాంగీ సీతా భర్తృహితే రతా. ౨౯

టీక॥ సీతా=సీతాదేవి ; తచేకవా
సస్సంవీతా= ఆయొక్కవస్త్రముచేత
వేచుట్టుబడినదై ; రజోద్వస్తా = పరా
గముచేద్వంసమునొందినదై ; తద్దైవ
చ=అల్లె; శోకసంతాపదీనాంగీ=దుః
ఖముచేతను సంతాపముచేతను దైన్య
మునొందిన యవయవములుగలదై; భ
ర్తృహితే= పెరిమిటిమేలునందు ; ర

తా=ఆసక్తురాలై ; అస్త్రీ(అధ్యాత్మ
తము)=ఉన్నది.
సీతాదేవి, యొక్కవస్త్రమునె వి
డువకగట్టుకొని , దేహమంతయుదు
మ్మునిండఁ, బరమదుఃఖతయయి, భ
ర్తృహితంబుఁగోరుచున్నది.
అని, తాత్పర్యము.

సా మయా రాక్షసీమధ్యే తజ్యమానా మహు ముహూః

గాక్షసీభి విరూపాభి దృష్టాహి ప్రమదావనే ౩౦

ఏకవేణీధరా దీనా భర్తృచింతాపరాణౌ

అధశ్శయ్యావివణాఙ్గీ పద్మినీవ హిమాగమే. ౩౧

రావణౌ ద్వివివృతాథా మతకవ్యకృతశ్చయ

టీక॥ మయా = నాచేత; ప్రమదా
వనే=అశోకవనమునందు ; రాక్షసీః
ధ్యే=రాక్షసస్త్రీలనడుమను ; విరూ
పాభిః = వికృతాకారులుగు; రాక్షసీ
భిః=రాక్షసస్త్రీలచేత ; మహుము
హూః=మాటిమాటికి; తజ్యమానా=
బెడరింపఁబడుచున్నదియు ; ఏకవేణీధ
రా = ఒక్కపైజడనుధరించినదియు;
దీనా=దైన్యమునొందినదియు; భర్తృ

చింతాపరాయణౌ=పెరిమిటియొక్క
చింతించుటయె ముఖ్య గతిగాఁ గలది
యు; అధశ్శయ్యావివణాఙ్గీ= నేల
యందుఁబరుండుటచేఁచెల్లఁబాటిన దే
హముగలదియు; హిమాగమే = హే
మంతర్దుప్తయొక్కవచ్చుటయందు; ప
ద్మినీవ(స్థితా)= కమలనమూహమువ
లెనున్నదియు; రావణౌ = రావణు
నియొద్దనుండి, వివివృతాథా=మఱి

అంబం ప్రతిపదాంధ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౫౯

నచి త్రప్పత్రిగలదియు ; మతావ్యక్త
తనిశ్చయఁ బావవలెననిచేయఁబడిన
నిశ్చయముగలదియునగు ; సా-అసీ
తాదేవి; దృష్టాహి = చూడఁబడినది
గదా!

నేను, సీతాదేవి, రావణునియశోక
వనంబున, రాక్షసశ్రీలనడుమవికృతా
కారలగురాక్షసశ్రీలచేబెదరింపబడు
చు, నొక్కటేజడ గాఁగట్టినదలవెల్లడు

కలతో, దైన్యంబునొంది , మనంబునఁ
బెనిమిటయగు రామునేధ్యానిండుచు,
నేలంబరుండుటచేఁదెల్లఁబాటినదేహం
బుగల్గి, హేమంతఋతువునందలిపద్మిని
వలెఁగాఁతహీనయు, రావణునియం
దుమనంబునేర్పక , మరణంబునొందని
శ్చయించియుండునప్పుడు , చూచితిని
గదా. అని, తాత్పర్యము.

కథంచి న్న్యగ శాబాక్షీ విశ్వాస ముపపాదితా. ౩౨

టీక॥ న్యగ శాబాక్షీ = జింకపిల్ల
యొక్కకండ్లవంటికండ్లుగలసీతాదేవి;
కథంచిత్ = అతిప్రయాసమున; విశ్వా
సం = నమ్మకమును; ఉపపాదితా =
పొందింపఁబడినది.

జింకపిల్లకుంచోతె నేత్రంబులుగల
యాసీతాదేవికి, అతిప్రయాసమున“నే
నురాముండుపంపఁగావచ్చినమాత”న
ని, చెప్పి, నమ్మకంబుగలిగించినాను.
అని, తాత్పర్యము.

తత స్సంభాషితా చైవ సర్వ మథంచ దశితా

రామసుగ్రీవసఖ్యంచ శ్రుత్వా ప్రీతి ముపాగతా. ౩౩

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; సీతా (అ
ధ్యాహృతము) = సీతాదేవి ; సంభాషి
తాచైవ = మాటలాడఁబడినదియు. స
ర్వం = సమస్తమయిన ; అథంచ = స
మాచారమును; దర్శితా = తెలుపఁబడిన
ది. రామసుగ్రీవసఖ్యంచ = రామసుగ్రీ
వులస్నేహమును ; శ్రుత్వా = విని; ప్రీ

తిం = సంతోషమును; ఉపాగతా = పొం
దినది.
అంత, నేనాబిడతోమాటలాడి, స
మాచారంబంతయుఁ బెప్పితిని; అబిడ,
రామునకునుసుగ్రీవునకును స్నేహంబు
గలుగుటనువిని, సంతోషంబునొందినది.
అని, తాత్పర్యము.

నియత స్సముదాచారౌ భక్తి గృతకరి చోద్రమా

టీక॥ సీతాయాః(అధ్యాహృతము)= మా=మిక్కిలియునధికము.
సీతకు; సముదాచారః=సదాచారము; సీతయందు, సదాచారమునిత్యము
నియతః=నిత్యము; భతకరి=పెనిమిటి గానున్నది; భతకాయందు త్తమమయిన
యందు; భక్తిశ్చ = భక్తియును; ఉత్త భక్తిగలదు. అని, తాత్పర్యము.

య స్సహంతి దశగ్రీవం స మహాత్మా కృతాగసమ్. ౩౪

టీక॥ సా(అధ్యాహృతము)=అసీతా మహానుభావుడు.
దేవి; యతః=ఏకారణమువలన; కృతాగ రావణుండు మహాపరాధము గా
సం=జేయబడినయథరాధముగల; దశ వించినను, సీతాదేవియతనింజంపివేయ
గ్రీవం=రావణుని; సహంతి=చంపకు కున్నదిగావున, నారావణుండు, మహా
న్నదో; తత్(అధ్యాహృతము)=అందు నుభావుడు.
వలన; సః=ఆరావణుండు; మహాత్మా= అని, తాత్పర్యము.

నిమిత్తమాత్రం రామస్తు వధే తస్య భవిష్యతి

టీక॥ రామస్తు=రాముండుమాత్ర జేవినినిబంధించుటచేతనే నశించియు
ము; తస్య=ఆరావణియొక్క; వధే= న్నది; ఇంక, నతనింజంప, రాముండు ని
చంపుటయందు; నిమిత్తమాత్రం=నిమి మిత్తమాత్రముగానుండవలసినదేకాని
త్తమాత్రము; భవిష్యతి=కాగలదు. యెంతమాత్రముకష్టములేదు-
ఆరావణునితపస్సంతయు, సీతా అని, తాత్పర్యము.

సా ప్రకృత్యైవ తస్యంగీ తద్వియోగాచ్చ కళితా. ౩౫
ప్రతిపత్తాతశీలస్య విద్యేవ తనుతాం గతా

టీక॥ ప్రకృత్యైవ= స్వభావముచే దగు; సా=అసీతాదేవి; తద్వియోగా
తనే; తస్యంగీ=కృశించినదేహముగల చ్చ= ఆరామవియోగంబువలనను; క

శీతా=కృశించునశేయబడినదై; ప్రతి
పత్వాతశీలస్య=పాద్యమియందుంజదు
పుస్తభావము గలవానియొక్క; విద్యే
వ=విద్యవలె; తమతాం=కృశతప్వమును;
గతా=పొందినది.

స్వభావంబుననేకృశాంగియగు నా
సీతాదేవి, యా గామవియోగంబున, మ
ఱియుంగృశయి, పాద్యమినాడుచ
దువువాని విద్యక్షీణించినట్లు, కృశించి
యున్నది. అని, తాత్పర్యము.

ఏవ మాస్తే మహాభాగా సీతా శోకపరాయణా. ౩౬

టీక॥ మహాభాగా= పూజ్యమయి
నభాగ్యముగల; సీతా=సీతాదేవి; ఏ
వం=ఇట్లు; శోకపరాయణా=దుఃఖి
ముఖ్యమయినగతిగాఁగలదై; ఆస్తే=ఉ

న్నది.
మహాభాగురాలగు సీతాదేవి,
యీప్రకారము, పరమదుఃఖితయి
యున్నది. అని, తాత్పర్యము.

య దత్ర ప్రతికతఃవ్యం తత్సర్వ ముపపద్యతామ్

టీక॥ అత్ర=ఈవిషయమందు; య
త్=ఏది; ప్రతికతఃవ్యం = బదులుచే
యఁబడవలసినదో; తత్=అది; సర్వం=
అంతయు; ఉపపద్యతాం=చేయఁబడు
గాక.

ఇంకదీనిపై, ఏమి ప్రతికారంబునేయ
వలయునో, దానంతయుఁజేయుదు.
అని, హాసమందు, వానరులకుం జె
ప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, అధికాంశ్య,

సుందరకాండే, ఏకోనవష్టితమసగతీక,

ఇది, స్పష్టాథకము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండైకోనవష్టితమసగతీక,

ముగిసినది.

(౫౬)

షష్ఠితమసర్గపారంభః.

తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా వాలిసూను రభాషత

టీక తస్య=అహనుమంతునియొక్క	పైను.
కరః; తత్=అ; వచనం=మాటను; శ్రు	అహనుమంతునిమాటనువిని, వాలి
త్వా=విని; వాలిసూనుః = వాలికుమారుండగునంగదుండు, ఇట్లుని, చె	
రుండగునంగదుండు; అభాషత = చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.	

అయ్యుక్తంతు వినాదేవీం దృష్టవద్భిశ్చ వాసరాః. ౧
సమీపం గంతు మస్తాభి రాఘవస్య వహస్త్వచః

టీక వాసరాః=వాసగులారా! దృ	అయ్యుక్తం=య్యుక్తముకాదు.
ష్టవద్భిశ్చ= (సీతను)జూచినవారలమ	వాసగులారా! మనముసీతాదేవిం
గు; అస్తాభిః=మనచేతి; దేవీం=వినా=సీ	తానియు, నావిడనుచుకొనక, మహా
తనువిడిచి; మహస్త్వచః= అధికమయినప	త్వండుగు రామునొద్దకుఁబోవుటమా
రాక్రమముగల; రాఘవస్య= రాముని	త్రము, య్యుక్తముకాదు.
యొక్క; సమీపం = సమీపమును; గం	అని, తాత్పర్యము.
తుంతు = పొందుటకు మాత్రము ;	

దృష్టా దేవీ సచాసీతా ఇః తత్ర నివేదనమ్. ౨
అయ్యుక్తమివ పశ్యామి భవద్భిః ఖ్యాతవిక్రమైః

టీక ఖ్యాతవిక్రమైః= ప్రసిద్ధమగు	స్వతును; అయ్యుక్తం = య్యుక్తముకాని
పరాక్రమముగల; భవద్భిః= మీచేత;	దానిఁగా; ("ఇవ" అనునదిపాశ్చాలం
"దేవీ=సీతాదేవి; దృష్టా=చూడఁబడి	కారాథము) పశ్యామి= చూచుచు
నది. సచాసీతా=తీసికొనిరాబడలేదు"	న్నాను.
ఇతి=అని; తత్ర=అచ్చట; నివేదనం=నె	మీరలు, మహాపరాక్రమశాలుని

వినుతికెక్కి , యిప్పుడు, “సీతాదేవిం పుట్ట, యుక్తముకాదని, నాకుండోడు
బాచితిమిగాని, యిచ్చటికిఁదీసికొనిరా చున్నది. అని, తాత్పర్యము.
లేదు” అని, రామసన్నిధానంబునం జె

సహి నః ప్లవనే కశ్చి న్నాపి కశ్చి త్వరాక్రమే. ౩

తుల్య స్సామరదైత్యేషు లోకేషు హరిసత్తమాః

టీక॥ హరిసత్తమాః=వానరశ్రేష్ఠులును; కశ్చిత్=ఒక్కఁడును; న=లేడు.
లారా! సామరదైత్యేషు=దేవతలతోను వానరశ్రేష్ఠులారా! దేవతలయందుఁ
దైత్యులతోనుఁగూడిన; లోకేషు=లోక గానిదైత్యులయందుఁగాని, యిట్లుసమ
ములందు; నః=మనకు; తుల్యః=సమా స్త్రలోకంబులందును, ఆకాశగమనంబు
నుఁడు; ప్లవనే=ఎగురుటయందు; క నందుఁగానిపరాక్రమంబునంగాని, మ
శ్చిత్=ఒకానొక్కఁడును; సహి=లే నకుసమానుండెవ్వఁడునులేడు.
దుగదా! పరాక్రమేషి=పరాక్రమమం అని, తాత్పర్యము.

తేష్వేవం హతవిరేషు రాక్షసేషు హనూమతా. ౪

కిమన్య దత్ర కతవ్యం గృహీత్వా యామ జానకీమ్

టీక॥ తేషు=ఆ; రాక్షసేషు=రాక్షసులు; హనూమతా=హను మంతునిచేత; హతవిరేషు=వంపఁబడినవీ
రులుగలవారలగుచుండఁగా; అత్ర=ఇం నుక, మనకింకేమిచేయవలసియున్నది;
దు; అన్యత్=ఇతరమయినది; కిం=ఏమి; సీతాదేవిం దీసికొనిపోవుదము. అని ,
కతవ్యం=చేయఁబడవలసినది? జాన యంగదుండుచెప్పెను.
కీం=నీతను; గృహీత్వా=తీసికొని; యా అని, తాత్పర్యము.

తమేవం కృతసంకల్పం జాంబవాత్ హరిసత్తమః. ౫

ఉవాచ పరమప్రీతో వాక్య మథావ దథావిత్

శ్రీమద్రామాయణము* సుందర కాండము. ౧౦౬

స ౬౦

టిక్క|| అథావిత్ = కార్యముల నెఱింగి
గినవాఁడును; హరిసత్తమః = వానరశ్రే
ష్ఠుండునగు; జాంబవాత్ = జాంబవం
తుండు; పరవశ్రీతః = మిక్కిలియుసం
తోషమునొందినవాఁడై; అథావత్ =
అధికమయినయథాముగల; వాక్యం =
మాటను; ఉవాచ = చెప్పెను.

కార్యోపాయంబుల నెఱింగిన
వాఁడును, వానరశ్రేష్ఠుండునగు జాం
బవంతుండు, అంగదునిమాటనువిని, ప
రమసంతుష్టుడై, యధికాథకంబగునీ
మాటంజెప్పెను.
అని, తాత్పర్యము.

నతావ జేషా మతి రతమా నో
యథా భవాత్ పశ్యతి రాజపుత్రః. ౬
యథాతు రామస్య మతినివిష్టా
తథా భవా స్పశ్యతు కార్యసిద్ధిమ్

టిక్క|| రాజపుత్ర = రాచకొమరుండ
వగునంగదుఁడా! భవాత్ = నీవు; య
థా = ఎట్లు; పశ్యతి = చూచుచున్నా
వో; ఏషా = ఈ; మతిః = ఆలోచన
ము; నః = మాకు; అతమా = అయ్యుక్త
మయినది. నతావత్ = కానేకాదు. య
థా = ఎట్లు; రామస్య = రామునియొ
క్క; మతిః = ఆలోచనము; నివిష్టా = ఉ
న్నదో; తథాతు = అట్లే; భవాత్ =
నీవు; కార్యసిద్ధిం = కార్యముయొక్క సే
ఱవేటును; పశ్యతు = చూడుము.

రాజపుత్రుండవగు నంగదుఁడా! నీ
వాలోచించినది, మాకును, యుక్తము
గానేదోచుచున్నది; అయినను, మ
నమునమధులమయినను, రామాజ్ఞ
సనుసరించియెక దా వ్రవతింప వల
యును; కావున, నతండు, ఎట్లు, అట్లా
పించెనో, ఆప్రకారము, కార్యసిద్ధియ
గునట్లు, సేయుము. అని, జాంబవంతుం
డు, అంగదునకుంజెప్పెను.
అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యావే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, షష్టితమస్సగః.

౧౧౭౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౬౧

ఇదిస్వప్నార్థము.

ఇది, పరిమార్థ చంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానమునందు, సుందరికాండపస్తతమనగఁగఁటిక,
ముగిసినది.

(౧౨)

ఏ క వ స్తి శ మ స గ క ప్తా రం భః.

తతో జాంబవతో వాక్య మగ్మస్థాంఠ వనోకసః
అంగదప్రసాదా నిరా హనుమాంశ్చ మహాకపిః ౧

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; అంగద	సూరిను; అగ్మహంత=గహించిరి.
ప్రముఖాః= అంగదుఁడు మున్నగుఁగ	అంత, సంగదుండు మున్నగువీరవాన
ల; వీరాః= పరాక్రమవంతులగువాన	రులును, హనుమంతుండును, ఇతరవా
రులును; మహాకపిః= పెద్దకోతియగు;	నరులును, జాంబవంతుండు చెప్పిన
హనుమాంశ్చ=హనుమంతుండును; వ	మాటకనమ్మితిలచిరి.
నోకసః= ఇతరవానరులును; జాంబవ	లఁ, తానిర్బిము.
తః= జాంబవంతునియొక్క; వాక్యం-	

ప్రతిమంత స్తత స్సర్వే వాయుభ్రతపురస్సరాః

మహేంద్రాద్రిం పరిశృజ్య వ్రుణునః స్లవగవఁభాః. ౨

మేరుమందరసంకాశా మత్తాభవ మహాగజాః

ఛాదయంత ఇవాకాశం మహాకాయా మహాబలాః. ౩

సభాజ్యమానం భూతై స్త మాత్మవంతం మహాబలమ్

హనుమంతం మహావేగం వహంతభవ దృష్టిభిః. ౪

రాఘవే చాథక నివృత్తిం కతుంఽచ పరమం యతః

సమాధాయ సమృద్ధాథాః కమఁసిద్ధి భి రున్నతాః. ౫

ప్రియాభ్యానో స్తుభాస్సర్వే సర్వేయ్యధాభి నందినః
సర్వే రామ ప్రతికారే నిశ్చితార్థా మనస్సీవనః ౬

టికః||తతః=అటుపిమ్మట; ప్రితిమం
తః=అధికమయిన సంతోషము గలవా
రలును; మేరుమందరసంకాశాః = మే
రుపర్వతముతోను మందరపర్వతముతో
ను సమానులును; మత్తాః=మదించిన;
మహాగజాభవ (స్థితాః)=పెద్దయేనుం
గులువలెనున్నవారలును; ఆకాశం =
ఆకాశమును ; ఛాదయంతభవ (స్థి
తాః)=కప్పచున్నట్లున్నవారలును; మ
హాకాయాః= పెద్దశరీరముగలవారలు
ను; మహాబలాః= అధికమయినబలము
గలవారలును; భూతైః=భూతంబుల
చేత; సభాజ్యమానం=పూజింపఁబడు
చున్నవాఁడును; ఆత్మవంతం=అధికమ
యినదైర్వ్యముగలవాఁడును ; మహాబ
లం=అధికమయినబలముగలవాఁడును;
మహావేగం=అధికమయిన వేగముగల
వాఁడునగు; తం=ఆ; హనుమంతం =
హనుమంతుని; దృష్టిభిః=చూపులచేత;
వహంతభవ (స్థితాః)= మోయుచు
న్నట్లున్నవారలును; రాఘవే= రాము
నందు; అథనిర్వృత్తిం = కార్యసిద్ధి
ని; పరమం=మిక్కిలియినధికమయిన ;
యశశ్చ=కీర్తిని; కతుకం= చేయుట

కు;సమాధాయ=నిశ్చయించి; స్థితాః
(అధ్యాహృతము)=ఉన్నవారలును; స
మృద్ధాధాః= సిద్ధమగుకార్యముగల
వారలును; కమః=సిద్ధిభిః= కార్యసిద్ధుల
చేత ; ఉన్నతాః=అధికులును;సర్వే=
అందఱు ; ప్రియాభ్యానోస్తుభాః =
సంతోషవార్యయొక్కచెప్పట కభిము
ఖులును; సర్వే=అందఱు ; యుద్ధాభి
నందినః=యుద్ధమును గొనియాడువార
లును; సర్వే=అందఱు ; రామప్రతికా
రే= రామునకుఁ బ్రత్యుపకారముసే
యుటయందు; నిశ్చితార్థాః = నిశ్చ
యమునొందిన మనోవృత్తిగల వారలు
ను; మనస్సీవనః=మంచిమనస్సుగలవా
రలును; వాయుపుత్రపురస్సరాః= వా
యుదేవుని కుమారుండగు హనుమం
తుండైముందునడచువాఁడగు గలవా
రలునగు; స్లవకవభాః = వానర
శ్రేష్ఠులు; సర్వే=అందఱును; మహేం
ద్రాద్రిం=మహేంద్రపర్వతమును; ప
రిత్యజ్య=విడిచి; పుష్కళుః=ఎగిరిరి.
అంతఃబరమసంతుష్టులునుమేరుమంద
రాకారులును మత్తంబులగుమహాగజం
బులుంబోలెనున్నవారలును, మహాకా

౧౦౭౮ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౧

యులునుమహాబలశాలులును, ఆకాశం
బునాచ్చాదించుపగిదింజూపట్టుచు, సర్వ
భూతనమస్కృతుండు, మహాధైర్యశా
లియునుమహాబలశాలియు మహావేగుం
డగుహనుమంతు ననిమేష దృష్టులంజూ
చుచు, రామకార్యంబుసాధించిపరమం
బగు యశస్సును సంపాదించు దలంపు
గొనియున్నవారలును, గృతాఘ్నాలును
కార్యసిద్ధి గలిగియుండుటంజేసియితర
వానరులకన్న నధికులును, అందఱురా

మునకుసీతాదశేణన ప్రియవార్తంజెప్ప
సహమహామిక చేనభిముఖులై, అందఱు
నుయృద్ధకాంక్షులై, అందఱు రామున
కుబ్రీత్యుపకారంబు సేయ నిశ్చయించి
యున్నవారలును, మంచి మనస్సుగల
వారలునగు, హనుమంతుండు మొదలగు
నావానరశ్రేష్ఠులందఱు, 'మహేంద్రప
ర్వతమువిడిచి, శ్రీరామ సుగ్రీవ సన్ని
ధికింబోవ సమకట్టి, యాకాశంబునకుగ
మించిరి. అని, తాత్పర్యము-

ప్లవమానాః ఖ మాఘత్య తతస్తే కాననౌకసః
నందనోపమ మాసేదుర్వనం దుగ్ధమలతాయుతమ్. ౭

టీక|| తతః=అట్లుపిమ్మట; తే=ఆ;
కాననౌకసః=వానరులు; ఖ=ఆకాశ
మును; ఆఘత్య=పొంది; ప్లవమానాః=
పోవుచు; నందనోపమం = నందన
వనముతోఁబోలి- గలదియును; దుగ్ధ
మలతాయుతం=వృక్షములతోను తీగె
లతోనుంగూడినదియునగు; వనం= మ

ధువనమును; ఆసేదుః= పొందిరి.
అంత, నావానరులు, అట్లు, ఆకా
శమాగంబునంబోవుచు, నానావృక్షం
బులతోను లతలతోనుంగూడిచేవలొకం
బునందలి నందనవనంబుతోసాటిసేయం
దగి యొప్పుచున్న మధువనంబుఁజేరిరి.
అని, తాత్పర్యము.

య త్త న్నధువనం నామ సుగ్రీవస్యా భరతీతమ
అధ్యవ్యం సర్వభూతానాం సర్వభూతమనోహరమ్. ౮
యద్రతుతి మహావీర్య స్సచా దధిముఖః కపిః
మాతులః కపిముఖ్యస్య సుగ్రీవస్య మహాత్మనః. ౯
తే తద్వన ముపాగమ్య బహువుః పరమోత్కటాః
వానరా వానరేంద్రస్య మనఃకాంతతమం మహత్. ౧౦

టిక॥ యత్=ఏది; సుగ్రీవస్య (సుగ్రీవేణ)=సుగ్రీవునిచేత; అభిరక్షితం=కాపాడబడినదియు; సర్వభూతానాం=సమస్తప్రభూతంబులకును; అధ్యక్ష్యం=దర్శింపఁగూడఁదియు; సర్వభూతమనోహరం=సమస్తప్రభూతములమనంబులనుహరించునదియు; తత్=అట్టి; మధువనంనామ=మధువనంబనుపేరుగలదో; యత్=దేని; మహాత్మనః=అధికమయినపరాక్రమముగల; కపిముఖ్యస్య=వానరశ్రేష్ఠుండగు; సుగ్రీవస్య=సుగ్రీవునియొక్క; మాతృలః=మేనమామయును; మహావీర్యః=అధికమయినపరాక్రమముగలవాఁడునగు; దధిముఖః=దధిముఖుండను; కపిః=వానరుఁడు; సదా=ఎల్లప్పుడును; రక్షతి=రక్షించుచున్నాఁడో; తత్=అట్టి; వానరేంద్రస్య=వానరేశ్వరుండగుసుగ్రీవునియొ

క్క; మనఃకాంతతమం=మనసునకుఁబ్రിയతమంబును; మహత్=గొప్పదియునగు; వనం=మధువనమును; తే=ఆ; వానరాః=వానరులు; ఉపాగమ్య=బొంది; పరమోత్కటాః=మిక్కిలియునుత్సుకులు; బహువుః=అయిరి. ఏది, సుగ్రీవునియొక్కచేసమస్తప్రభూతంబులకునుదేహిమాడనలవిగాక, యతిమనోహరంబైయుండునో, ఏదిమహాపరాక్రమశాలియు వానరశ్రేష్ఠుండునగుసుగ్రీవునిపనువున, నతనిమేనమామమహాపరాక్రమశాలిదధిముఖుండనువానరునిచేనెల్లప్పుడునేమఱకరక్షింపఁబడుచుండునో, అట్టి, వానరాధీశ్వరుండగుసుగ్రీవునకుఁ బ్రിയతమంబగుమధువనమునుబొంది, ఆయంగదాదివానరులు, మధువుఁద్రావం, బరమోత్సుకులయిరి. అని, తాత్పర్యము.

తతస్తే వానరా హృష్టా దృష్ట్వా మధువనం మహత్
కుమార మభ్యయాచంత మధూని మధుపింగళాః. ౧౧

టిక॥ తతః=అటుపిమ్మట; మధుపింగళాః=తేనెవలె గోరోచనపువన్నెగల; తే=ఆ; వానరాః=వానరులు; మహత్=గొప్పదగు; మధువనం=మధువనమును; దృష్ట్వా=చూచి; హృష్టాః=

సంతోషమునొందినవారలై; కుమారం=యౌవరాజుండగునంగదుని; మధూని=తేనెలను; అభ్యయాచంత=అడిగిరి. అంతఁ, దేనియకుంబోలెఁ బింగళవణకాంబుగల యావానరులు; మధువ

అంశం ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౧

నంబునుజూచి సంతుష్టులై యువ రాజుండు యెరిగిచవలయును” అని ప్రా
దగు సంగదనియొద్దకుంబోయి “ మా ధీంఁచిరి. అని, తాత్పర్యము

తతః కుమారస్తాత్ వృద్ధాః జాంబవత్ప్రముఖాః కపీః
అనుమాన్య దదౌ తేషాం నిసగం మధుభక్షణే. ౧౨

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; కుమారః=అంగదుండు; వృద్ధాః=ముసలి వారలగు; తాః=ఆ; జాంబవత్ప్రముఖాః=జాంబవంతుండు మొదలు గాఁగల; కపీః=వానరులను; అనుమాన్య=సమ్మతింపఁజేసి; తేషాం=ఆవానరులకు; మధుభక్షణే=తేనెయొక్క భక్షించుటయందు; నిసగం=అనుజ్ఞను; దదౌ=ఇచ్చెను. అంత, నంగదుండు, అందు, వృద్ధుల జాంబవంతుండు మొదలగు వారలతోఁ జెప్పి వారలయనుమతిందీసికొని, యావానరులకు మధువుఁ ద్రావ ననుజ్ఞనొసంగెను. అని, తాత్పర్యము.

తతశ్చ నుమతా స్సర్వే సంప్రహృష్టా వనౌకసః
ముదితాః ప్రేరితాశ్చాపి పృన్వత్యంతో భవం స్తతః, ౧౩

టీక॥ తతశ్చ=అనీతాదశఃనంబు సీతాదశఃనంబుననె పరమసంతు వలననె; సంప్రహృష్టాః=మిక్కిలియు ఘటించునున్న యావానరులు, అంగదుండు మధువుఁ ద్రావ ననుమతియొసంగినంత, మఱియుంబ్రహ్మపులయి, యతండు “హా! త్రాఁగుడు; యథేష్టము గాఁద్రాగుడు” అని ప్రేరేపింప, సంతోషంబుంబట్టఁజాలక, నతఃనంబు సేయ సాగిరి. అని, తాత్పర్యము.

గాయంతి కేచిత్ప్రణమంతి కేచి

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౧౮౧

స ౬౧

స్మృత్యంతి కేచి త్వహసంత కేచి

పతంతి కేచి ద్విచరంతి కేచి

ప్లవంతి కేచి త్వలపంతి కేచిత్. ౧౪

టీక॥ కేచిత్=కొందఱు; గాయంతి=	కొందఱు; ప్రలపంతి=అజచిరి.
తి=(భూతాథామంతులత్. ఇట్లుముం	ఆవానరులు, సంతోషంబుబట్టజా
దును.) పాడిరి. కేచిత్= కొందఱు; ప్ర	లక, పిచ్చైత్తివట్లు; కొందఱు గానముచే
ణమంతి=వంగితి. కేచిత్= కొందఱు;	సిరి; కొందఱు నేలకుండలక్రిందుగావంగి
న్మత్యంతి=అడిరి. కేచిత్= కొందఱు,	రి; కొందఱు న్మత్యంబుగావించిరి; కొం
ప్రహసంతి= గట్టిగానవ్విరి. కేచిత్=	దఱు పకపకనవ్విరి; కొందఱు నేలంబడి
కొందఱు; పతంతి= పడిరి. కేచిత్=	రి; కొందఱు దూరముపరుగై త్తిరి; కొం
కొందఱు; విచరంతి=తిరిగిరి. కేచిత్=	దఱు, ఎగిరిరి; కొందఱు కేకలువేసిరి.
కొందఱు; ప్లవంతి=ఎగిరిరి. కేచిత్=	అని, తాత్పర్యము.

పరస్పరం కేచి దుపాశ్రయంతే

పరస్పరం కేచి దుపాక్రమంతే

పరస్పరం కేచి దుపబువంతే

పరస్పరం కేచి దుపారమంతే, ౧౫

టీక॥ కేచిత్=కొందఱు; పరస్ప	నుగూర్చి; ఉపారమంతే= క్రీడించిరి.
రం=బండ్లారులను; ఉపాశ్రయంతే=	కొందఱు, బండ్లారులనాశ్రయించిరి;
ఆశ్రయించిరి. కేచిత్= కొందఱు; ప	కొందఱు, బండ్లారులంబట్టుకొనిరి;
రస్పరం=బండ్లారులను; ఉపాక్రమం	కొందఱు, బండ్లారులతో రహస్యంబు
తే=పట్టుకొనిరి. కేచిత్=కొందఱు;	లుచెప్పకొనిరి. కొందఱు, ఒక్కగుఱు
పరస్పరం=బండ్లారులనుగూర్చి; ఉప	గాఁజేరి, విహరించిరి.
బువంతే= రహస్యముఁజెప్పిరి. కేచి	అని, తాత్పర్యము.
త్=కొందఱు; పరస్పరం=బండ్లారుల	

దుర్మా ధ్యుమం కేచి దభిద్రవంతే
క్షితా నగాగ్రా నిపతంతి కేచిత్
మహీతలా త్కేచి దుదీణావేగా
మహాదుర్మాగ్రాణ్య భిసంపతంతి. ౧౬

టీక॥ కేచిత్ = కొందఱు ; ద్రుమా
త్ = వృక్షంబుననుండి; ద్రుమం = వృక్ష
మునుగూర్చి; అభిద్రవంతే = పరుగెత్తి
రి. కేచిత్ = కొందఱు; నగాగ్రాత్ =
వృక్షముయొక్కకొననుండి; క్షితా =
నేలయందు; నిపతంతి = పడిరి. కేచిత్ =
కొందఱు; ఉదీణావేగాః = అధికమయి
నవేగముగలవారలై; మహీతలాత్ =
భూతలముననుండి; మహాదుర్మాగ్రా

నీ = పెద్దవృక్షములకొనలను; అభిసంప
తంతి = పొందిరి.
కొందఱు, ఒకవృక్షముననుండిమఱి
యొకవృక్షమునకుఁ బరుగెత్తిరి; కొం
దఱువృక్షగ్రంబుననుండి, నేలకుదుమి
కిరి; కొందఱు మహావేగులయి, నేల
నుండి, గొప్పవృక్షంబుల కొనలపైకె
గిరి.
అని, తాత్పర్యము.

గాయంత మన్యః ప్రహసన్తు పైతి
హసంత మన్యః ప్రహసన్తుపైతి
రుదంత మన్యః ప్రోబదన్తు పైతి
సుదంత మన్యః ప్రణదన్తుపైతి. ౧౭

టీక॥ అన్యః = మఱియొక్కఁడు; ప్ర
హసన్ = గట్టిగానవ్వుచు; గాయంతం =
పాడుచుండువాని; ఉపైతి = పొందెను.
అన్యః = మఱియొక్కఁడు; ప్రహసన్ =
గట్టిగానవ్వుచు; హసంతం = నవ్వుచుం
డువాని; ఉపైతి = పొందెను. అన్యః =
మఱియొక్కఁడు; ప్రోబదన్ = త్రోయు
చు; రుదంతం = పీడ్చువాని; ఉపైతి =

పొందెను. అన్యః = మఱియొక్కఁడు
ప్రోబదన్ = గట్టిగానబడుచున్నవాడై,
సుదంతం = త్రోయుచున్నవాని; ఉపైతి =
పొందెను.
ఒక్కఁడు గానముసేయు చుండఁ
గా, మఱియొక్కఁడు వికవికనవ్వుచు
నతనిపైఁబడెను; ఒక్కఁడునవ్వుచుం
డఁగా, మఱియొక్కఁడుమఱి యొకనిపి

కోపమువలన; తాక=ఆ; కపీక=వా
నరులను; నివారయామాస= అడ్డగిం
చెను.

అంత. మధువసంబునురక్షించుచుం
డు సుగ్రీవ మాతులుండు దధిముఖుం
డనువానరుండు, వానరులందఱు, ఆవ

నమునందలిమధువునంతయుఁ ద్రావుట
యు వృక్షముల పత్రపుష్పంబు లం
తయువాశమునొందించుటయుఁ, జూ
చి, కోపంబునొంది, యావానరుల, వ
సంబు విడిచిపొమ్మని నివారించెను.
అని, తాత్పర్యము.

సత్రైః ప్రవృద్ధైః పరిభత్స్యకమానో
వనస్య గోప్తా హరివీరవృద్ధః
చకార ధూయో మతి మగ్రతేజా
వనస్య రక్షౌం ప్రతి వానరేభ్యః. ౨౦

టీక॥ వనస్య=మధువనముయొక్క; గోప్తా=రక్షించువాడును ; ఉగ్రతే
జాః= భయంకరమయిన ప్రభావము
గలవాడునగు; సః=ఆ ; హరివీరవృ
ద్ధః= వృద్ధుండగు వానరవీరుడయినద
ధిముఖుండు; ప్రవృద్ధైః = (సంతో
షంబుచే) వృద్ధిబొందియున్న; త్రైః=
ఆవానరులచేత; పరిభత్స్యకమానః=తి
రస్కరింపఁబడుచున్నవాడై; వానరే
భ్యః=వానరులవలన; వనస్య= వనము
యొక్క; రక్షౌంప్రతి= రక్షించుటను

గూర్చి; ధూయః=మఱల; మతిం= బుద్ధి
ని; చకార=చేసెను.
మధువన రిక్షకుండును వృద్ధుండు
మభయంకర ప్రభావుండునగు నాదధి
ముఖుండంత, మత్తులగు నావానరులు
తన్ను సరకుసేయక తిరస్కరించుటం
బూచి, యామధువసంబును వానరుల
వలనంజెడకుండరక్షించుటకై, మఱలం
బ్రయత్నంబుచేసెను.
అని, తాత్పర్యము.

ఉవాచ కాంశ్చి త్వరుషాణి ధృష్ట
మసక్త మన్యాంశ్చ తత్రై జ్జఘాన
సమేత్యైశ్చ త్కలహం చకార
తథైవ సామోప జగామ కాంశ్చిత్. ౨౧

టిక॥ సక(అధ్యాహృతము)=అదధి
ముఖుండు ; కాంశ్చిత్=కొందఱనుగూ
చిఁ; ధృష్టం=గట్టిగా; పరుషాణి=ప
రుషవాతకాలను; ఉవాచ=చెప్పెను. అ
సక్తం=విదువక; అన్యోన్య=ఇతరు
లను; తల్లః=అజచేయలచేత ; జఘా
న=కొట్టెను. క్షే శ్చిత్=కొందఱితో; స
మేత్య=చేరి; కలహం=జగడమును; వ
కార=చేసెను. తద్దైవ=అట్లై; కాం

శ్చిత్=కొందఱను; సామ్నా=మంచి
మాటలచేత; ఉపజగామ=పొందెను.
అదధిముఖుండు, కొందఱియొద్దకుం
బోయి పరుషవాక్యంబులవలదని, చెప్పె
ను; కొందఱను, దలప్రహారంబులం ,
బ్రహరించెను ; కొందఱితో జగడమా
డెను; కొందఱమంచిమాటలతోఁబ్రా
ధిం=చెను. అని, తాత్పర్యము.

స తై మదా శ్సంపరివార్య వాక్యై
బలాచ్చతేన ప్రతివార్యమాడైః
ప్రసజిత స్త్యక్తభయై సమేత్య
ప్రకృత్యతే చా శ్శనవేత్య దోషమ్. ౨౨

టిక॥ తేన=అదధిముఖునిచేత ; బ
లాచ్చ = బలిమివలనను; ప్రతివార్య
మాడైః= అడ్డగింపఁబడుచున్నవారలు
ను; త్యక్తభయైః= విడువఁబడినభయ
ముగలవారలునగు; త్రైః=ఆవానరులచే
త; సః= అదధిముఖుండు; మదాతే=
మదమువలన; సమేత్య=చేరి; సంపరివా
ర్య=చుట్టుకొని; వాక్యైః= మాటల
చేత; ప్రసజితః=తిరస్కరింపఁబడి
నవాడై; దోషం=దోషమును; అనవే

త్య=చూడక; ప్రకృత్యతేచాపి=ఈడ్వం
బడుచున్నాడు.
అట్లాదధిముఖుండు, ఆవానరులను
నివారింప , వారలు ఎంతమాత్రముభ
యంబులేక, మదంబున, నందఱునొ
క్కటిగాఁగేరి, యా దధిముఖుంబరివే
ష్టించి, మాటలందిరస్కరించియు , న
తండు, ప్రభుండనియైనను దోషం
బుదలంపక, యతని, నలుప్రక్కలంచీ
డించిరి. అని తాత్పర్యము.

స తై స్తు దంతో దశనై దశశంభ

ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౦

తలైశ్చ పాదైశ్చ సమాపయంతః

మదా త్కపిం తం కపయ స్సమగా

మహావనం నిర్విషయంచ చక్రః. ౨౩

<p>టీక॥ కపయః = వానరులు; సమ గ్రాః = అందఱు; మదాత్ = మదమువ లన; తం = ఆ; కపిం = వధిముఖుని; స త్తేః = గోళ్ల చేత; తుదంతః = హింసిం చుచును; దశనైః = పండ్లచేత; దశంతః = గొఱుకుచును; తలైశ్చ = అఱచేతుల చేతను; పాదైశ్చ = పాదములచేతను; సమాపయంతః = సమాప్తి నొందిం చుచును; మహావనంచ = పెద్దదగుమధు</p>	<p>వనమును; నిర్విషయం = పదార్థము లులేనిదానిగా; చక్రః = చేసిరి. వానరులందఱు, మదంబున, నాద ధిముఖుని, గోళ్లంగీఱుచు, దంతంబులం గొఱుకుచు, దలంబుల చేతను చాదంబు లచేతను జావమోదించుచును, నామధు వనంబునందలి, చేనియమొదలగు భో గ్యద్రవ్యంబుల నన్నింటిని, గాఢచేసిరి. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

ఇత్యావే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,

సుందరకాండే, ఏకషష్ఠితమస్సగళః.

ఇదిస్సప్తాథకము.

ఇది, పరమార్థకాండ్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండైకషష్ఠితమస్సగళః టీక,

ముగిసినది.

శ్రీమద్రామాయణము* సుందరకాండము. ౧౧౭

స ౬౨

(౨)

ద్విషష్టితమసర్గప్రారంభః.

తానువాచ హరిశ్చేష్టో హనుమా న్వాన రక్షణః

టీక॥ హరిశ్చేష్టః=వానరోత్తముం నరులనుగూచి; ఉవాచ=చెప్పెను.
దును; వానరక్షణః= వానరులయం వానరశ్చేష్టండగుహనుమంతుండు
దు వృషభమువంటివాఁడునగు; హను ఆవానరులంజూచియిట్లని, చెప్పెను.
మాన్=హనుమంతుండు; తాన్=ఆవా అని, తాత్పర్యము.

అవ్యగ్రమనసో యాయం మధుసేవత వానరాః. ౧

టీక॥ వానరాః = వానరులారా! వానరులారా! మీరలు, మనంబునభ
యాయం=మీరలు; అవ్యగ్రమనసః= యంబుంచుకొనక, తేనియలంకోలు
కలత తేనిమనసుగలవారలై; మధు=తే డు.
నియను; సేవత=త్రాగుండు. అని, తాత్పర్యము.

అహ మావరయిష్యామి యుష్టాకం పరిపంథినః

టీక॥ అహం=నేను; యుష్టాకం= ద్భువారలను, నేనువారింపుచుండెదను.
మీయొక్క; పరిపంథినః=శత్రువులను; అని, హనుమంతుండు, వానరులకుం నె
ఆవరయిష్యామి=అడ్డగించెదను. ప్పెను.
మిమ్ములనుద్రోగనీక, యడ్డమువ అని, తాత్పర్యము.

శ్రుత్వా హనుమతో వాక్యం హరీశాం ప్రవరోగదః. ౨

ప్రత్యువాచ ప్రసన్నాత్తా పిబంతు హరయో మధు

అవశ్యం కృతకార్యస్య వాక్యం హనుమతో మయా. ౩

అకార్య మపి కర్తవ్యం కి మంగ పున రీదృశమ్

జ్ఞ

టీక || హనుమతః=హనుమంతుని యొక్క; వాక్యం=మాటను; శ్రుత్వా= విని; హరీణాం=వానరులలో; ప్రవ రః=శ్రేష్ఠుండగు; అంగదః=అంగదుం డు; ప్రసన్నాత్మా=ప్రసాదమునొందిన మనసుగలవాడై; “హరయః=వాన రులు; మధు=తేనియను; పిబంతు= త్రాగిండురుగాక. కృతకార్యస్య=చే యుటచినకార్యముగల; హనుమతః = హనుమంతునియొక్క; వాక్యం= మా ట; అకార్యమపి=చేయందగనిదైనను; మయా=నాచేత; అవశ్యం=అవశ్యము. కథవ్యం=చేయుటచలసినది. అం గ=ఓయి; ఈదృశం=ఇట్టిది; కథ వ్యమితి (అధ్యాహూతము)=చేయుట

డవలసినదని; కింవునః (వత్తవ్యం)- చెప్పబడవలయునా? ఇతి (అధ్యాహూ తము)=అని; ప్రత్యవార=బదులుచెప్పెను.

హనుమంతుండుచెప్పినదివిని, వాన రశ్రేష్ఠుండగునంగదుండు, ప్రసన్నహృ దయుండై, “వానరులు యథేష్టంబు గాఁజేనియలంగ్రోలుదురుగాక. కృత కృత్యుండగుహనుమంతుండు, ఇప్పుడు అకార్యమగువానింజేయుమని చెప్పిన ను, నేనుదాని నవశ్యముచేయవలసిన వాడను; ఇంక నిట్టి సత్కార్యమును జెప్పినప్పుడు, చెప్పనేల?” అని, యానతి చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

అంగదస్య ముఖా చ్ఛ్చ్రీత్వా వచనం వానరక్షణాః. ౪
సాధుసాద్భితి సంహృష్టా వానరాః ప్రత్య పూజయన్

టీక|| వానరక్షణాః=వానరశ్రేష్ఠు లగు; వానరాః=వానరులు ; అంగద స్య=అంగదునియొక్క; ముఖాత్=నోట నుండి; వచనం=మాటను; శ్రుత్వా=విని; సంహృష్టాః=మిక్కిలియు సంతసించిన వారలై; సాధుసాధు=బలేబలే; ఇతి=అ

ని; ప్రత్యపూజయన్=పూజించిరి, అవానరోత్తములు, అంగదుని నోట నుండి వచ్చినమాటనువిని, పరమసం తుష్టలయి, యంగదుని, సాధువాక్యం బులంగొనియాడిరి. అని, తాత్పర్యము.

పూజయిత్వాం గదం సర్వే వానరా వానరక్షణమ్. ౫

జ్ఞ

జ్ఞ

జగ్గు మౌఢువనం యశ్ర సదీవేగ ఇవద్రుమమ్

టిక॥ వానరాః - వానరులు; స మునువలె; జగ్గుః=పొందిరి.

రేవ= అందఱును; వానశ్శభం= వా వానియందును, అట్లు, వానరశ్రే
నరశ్రేష్ఠుండగు; అంగదం= అంగదుని; ఘండగు నంగదుని గొనియాడి, సదీవే
పూజయిత్వా=పూజించి; యత్ర= ఎ గంబు వృక్షముమైవచ్చి వృక్షముం బ
చ్చట, మధువన= మధువనము; అస్తి డఁదోయినట్లు, మధువనంబుననశింష
(అధ్యాహ్నము)= ఉన్నదో; తత్ర= జేయుటకై, యచ్చటికిఁగోయిరి.
(అధ్యాహ్నము) = అచ్చటికి; సదీ అని, తాత్పర్యము.
వేగః= ఏటివేగము; ద్రుమమివ= వృక్ష

తే ప్రవిష్టా మధువనం పాలా నాక్రమ్య వీర్యతః. ౬

అతిసర్గాచ్చ పటవో దృష్ట్వా శ్రుత్వాచ మైథిలీమ్
పపు స్సర్వే మధు తదా రసవ త్ఫల మాదదుః. ౭

టిక॥ వీర్యతః= పరాక్రమమువలన త్రావిరి. రసవత్ = మంచురుచిగల; ఫ
ను; అతిసర్గాచ్చ= అనుజ్ఞ వలనను; లం= పండును; ఆదదుః= గ్రహించిరి.
మైథిలీం= సీతను; దృష్ట్వా= చూచియు; పరాక్రమముచేతను, అంగదునియ
శ్రుత్వాచ= వినియు; పటవః= సమర్థు నుజ్ఞ వలనను, సీతాదేవిం జూచియు
లయిన, బలవంతులయినయనుట; తే= వినియునుండుట వలనను, ఇనుమడించిన
ఆవానరులు; సవే= అందఱును; మ బలముగల యావానరులందఱు, మధువ
ధువనం= మధువనమును; ప్రవిష్టాః= నంబుఁజొచ్చి, యచ్చటికావలివారలం
ప్రవేశించినవారలై; పాలాక్=కావలి బట్టికట్టివేసి, మధువునంతయుఁ గ్రోలి
వారలను; ఆక్రమ్య=ఆక్రమించి; తదా= రి, రుచ్యంబులగు ఫలంబులను భక్షిం
అప్పుడు, మధు = తేనియను; పవుః= చిరి. అనితాత్పర్యము.

ఉత్పత్య చ తతస్సర్వే వనపాలా సహగతాః

తాడయంతి స్తశతశ స్సక్తా స్తధువనే తదా ౮

టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; తదా= తాడయంతిస్త=కొట్టిరి.
అప్పుడు; సర్వే= అందఱును; ఉత్పత్య అట్లు, వానరులందఱును యభేష్టం
చ = ఎగిరియు; మధువనే= మధు బుగాఁద్రావియుభక్షించియు, లేచి,
వనమునందు; సక్తా= ఆసక్తులు తమపైకేసివారింపవచ్చిన, వనరక్షకులం
ను; సమాగతా= వచ్చినవారలు బట్టి, నానావిధంబులంగొట్టిరి.
నగు; వనపాలా= వనరక్షకుల అని, తాత్పర్యము.
ను; శతశః = నూలువిధములుగా ;

మధుని ద్రోణమాత్రాణి బాహుభిః పరిగృహ్య తే
పిబంతి సహితా స్సర్వే నిఘ్నంతి స్త తథాపరే. ౯

టీక ॥ తే=ఆవానరులు; సర్వే= తిస్త=కొట్టిరి.
అందఱును; సహితాః = కూడినవార ఆవానరులందఱునొక్కటిగా చేరి
లై; బాహుభిః= చేతులచేత ; ద్రో కొందఱు, తూమెఁడు తేనియగలపటలం
ణమాత్రాణి = తూమెఁడుప్రమాణ బులం శేతులంబట్టుకొని, త్రాగుచుం
ముగల; మధుని=తేనియలను; పరిగృ డిరి; మఱికొందఱు, విరోధులంబ్రహ
హ్య=పట్టుకొని; పిబంతి=త్రాగిరి. త రింపుచుండిరి.
థా=అట్లు; అపరే=ఇతరులు; నిఘ్నం అని, తాత్పర్యము.

కేచి స్త్రీత్వా పవిధ్యంతి మధుని మధుపింగళాః
మధుచ్చిష్టేనకేచిచ్చ జన్తురన్యో న్య ముతగ-టాః. ౧౦

టీక॥ మధుపింగళాః= తేనియవలె ఉతగ-టాః=మదించినవారలై; జన్తుః=
గోరోచనపువన్నెగల ; కేచిత్=కొం పోయిరి.
దఱు; స్త్రీత్వా=త్రాగి; మధుని= తేనియకుంబోలె గోరోచనపు వ
నతెట్టెలను; అపవిధ్యంతి=పాటవేసిరి న్నెగల కొందఱు, తేనియలం ద్రావి
కేచిచ్చ=కొందఱును; మధుచ్చిష్టేన= తెట్టెలం బాటవై చిరి; కొందఱామైన
మైనముతో; అన్యోన్యం=ఒండొరులును; ముందీసికొనిమత్తులై పడుచులేచుచు,

బోయిరి. అని, తాత్పర్యము.

అపరే వృక్షమూలేతు శాఖాం గృహ్య వ్యవస్థితాః
అత్యథఽంచ మదగ్లానాః పశాన్యాస్తీర్య శేరతే. ౧౧

టీక॥ అపరే=ఇతరులు; వృక్షమూలే=పరుండిరి.

లేతు=చెట్టుక్రిందనె; శాఖాం = కొ
మ్మను; గృహ్య (గృహీత్వా)= పట్టు
కొని; వ్యవస్థితాః=ఉన్నవారలై; అత్య
థఽంచ=మిక్కిలియు ; మదగ్లానాః=
మదముచేడిసినవారలై; పశాన్యాని =
ఆకులను; ఆ స్తీర్య=పఱచుకొని; శేర
ఇతరులగువానరులు, మదంబున
బోవంజాలక, ఆచెట్టుకొమ్మనేపట్టుకొ
నియుండి, యంతకంతకు మదం బతిశ
యింప, వృక్షపత్రంబులుపఱచుకొని,
నేలంబరుండిరి. అని, తాత్పర్యము.

ఉన్నత్ర ధూతాః ప్లవగా మధుమత్రాశ్చ హృష్టవత్
క్షిపంతిచ తదాన్యోన్యం స్థలంతిచ తథా౭పరే. ౧౨

టీక॥ ప్లవగాః=వానరులు; మధుమ

త్రాశ్చ=తేనియచేమదించినవారలనై;
ఉన్నత్రధూతాః=పిచ్చిపట్టినవారలై;
తదా=అప్పుడు; హృష్టవత్ = సంతో
షంబునొందినట్లు; అన్యోన్యం=ఒండా
రులను; క్షిపంతిచ=త్రోసిరి. తథా =
అట్లు; అపరే=ఇతరులు; స్థలంతిచ= త
డఁబడుచుండిరి.
వానరులు, మధుపానంబున మత్తు
లయి, పిచ్చైత్తినట్లు, సంతోషంబునొం
దినట్లు, కొందఱు, ఒకరినొకరు, పడఁ
ద్రోసిరి; మఱి కొందఱు, నడవంజాలక,
తడఁబడుచుండిరి.
అని, తాత్పర్యము.

కచిత్త్వే శాం ప్రకుర్వంతి కేచి రూపజంతి హృష్టవత్
హరయో మధునా మత్రాః కేచిత్సుప్తా మహీశలే. ౧౩

టీక॥ హరయః = వానరులు; మధునా=తేనెచేత; మత్రాః=మదించిన

౧౧౯౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౨

వారలై; కేచిత్ = కొందఱు; క్షేద్వ దురించిరి.
 భాం = సింహనాదమును; ప్రకుర్వంతి = వానరులు. మధు, వత్తులయి, కొం
 చేసిరి. కేచిత్ = కొందఱు ; హృష్టవ దఱు, వీరరసంబూష్ట, సింహనాదంబు
 త్ = సంతోషంబునొందినట్లు ; కూజం గావించిరి; కొందఱు సంతోషంబునొం
 తి = హసించిరి. కేచిత్ = కొందఱు; మహీ దినట్లు కూయుచుండిరి; కొందఱు, నే
 తలే = ధూతలమునందు ; సుప్తాః = నిలబడినదురించిరి. అని, తాత్పర్యము.

కృత్వా కేచి ద్వదం త్యస్త్యే కేచి త్కుర్వంతిచే తరత్
 కృత్వా కేచి ద్వదం త్యస్త్యే కేచి ద్చస్యంతి చేతరత్. ౧౪

టీక॥ అన్యే = ఇతరులయిన ; కేచి మఱికొందఱు, చేయఁగూడని, గా
 త్ = కొందఱు; కృత్వా = చేసి; హసం మృకార్యంబుకొట్టిచేసి, తమలోఁదా
 తి = నవ్వరి. కేచిత్ = కొందఱు ; ఇత మునవ్వుకొనిరి; ఇతరుల కొందఱు, మ
 రత్ = ఇతరమయినదాని; కుర్వంతి = జేయొక్కఁ గ్రామ్యకార్యంబునఁచిరి ;
 చేసిరి. అన్యే = ఇతరులగు; కేచిత్ = మఱికొందఱు, అట్టి గ్రామ్యంబుఁగావించి,
 కొందఱు; కృత్వా = చేసి; వదంతి = చె చి, తాముచేసినది, యితరులకుంజెప్ప
 ప్పిరి. కేచిచ్చ = కొందఱు; ఇతరత్ = కొనిరి; ఇతరులు, మఱియొక్కఁదాని
 ఇతరమయినదాని; బుస్యంతి = తెలిసి జేయందలంచిరి. అని, తాత్పర్యము.
 కొనిరి.

యే ప్యత్ర మధుపాలా స్స్యైః ప్రేష్యా దధిముఖస్య తు
 తేపి త్రైర్వా నరై ర్భీమైః ప్రతిషిద్ధా దిశో గతాః. ౧౫

టీక॥ అత్ర = ఇందు; దధిముఖస్య ను; భీమైః = భయంకరులగు; త్రైః =
 తు = దధిముఖునియొక్కయె; ప్రేష్యాః = ఆ; వానరైః = వానరుల చేత;
 పరిచారకులగు; మధుపాలా అపి = మధు ప్రేషిద్ధాః = తోయబడిన వార
 రక్షకులును; యే = ఎవ్వరు; సంతి (అధ్యా తై ; దిశః = దిక్కులను; గతాః =
 హృతము) = కలరో; తేపి = వారలు పొందిరి.

ఈమధువనంబునందుదధిముఖజ్ఞాబాధింపఁబడినవారలై, దిక్కులకుం
నువతులగు మధురక్షకులందఱు, భాటిరి.
యంకరాకారులగు నావానరులచే, అని,తాత్పర్యము.

జానుభిస్తుప్రకృష్టాశ్చదేవమాగ్గంప్రదశితాః
అబ్రువన్ పరిమోద్విగ్నాగత్వాదధిముఖం వచః. ౧౬

టీక॥ తే(అధ్యాహృతము) = అబ్రువన్ = చెప్పిరి.
మధువనరక్షకులగువానరులు; జానుభి మఱియు, నీవానరులు, మధువన
స్తు = మ్రోఁకొల్లచేతను; ప్రకృష్టా రక్షకులగువానరులను, మ్రోఁకొల్లను
శ్చ = ఈడ్వఁబడినవారలునై; దేవ బట్టియెత్తి యపానద్వారంబును ము
మాగ్గం = అపానమాగ్గమును; పౌ ఖంబునొద్దకుఁజేసికొ, యిట్లుపీడింపఁ
దశితాః = చూపఁబడినవారలునై; ప గా, వారలుపరమదుఃఖికులయి, ద
రమోద్విగ్నాః = మిక్కిలియుదుఃఖితుల ధిముఖునొద్దకువచ్చియిట్లుని, చెప్పిరి.
యి; దధిముఖం = దధిముఖునిగూచిక; అని, తాత్పర్యము.
గత్వా = పోయి; వచః = మాటను; అ

హనూమతా దత్తవరై హాతం మధువనం బలాత్
వయం చ జానుభిః కృష్టా గేవమాగ్గంచ దశితాః. ౧౭

టీక॥ హనూమతా = హనుమంతుని శితాః = చూపఁబడితిమి.
చేత; దత్తవరై = ఇయ్యఁబడినవరము హనుమంతునివలనవరంబునొంది,
గలవానరులచేత; బలాత్ = బలిమివల వానరులు, మధువనంబునంతయునశిం
న; మధువనం = మధువనము; హ పఁజేసిరి; ఇంతియగాక, మమ్ములను;
తం = నశింపఁజేయఁబడినది. వయంచ = మ్రోఁకొల్లంబట్టిలేవనై త్రిమాయపా
మేమును; జానుభిః = మ్రోఁకొల్లచేకృ నద్వారంబుముఖంబునొద్దకుఁ జేరునట్లు
ష్టాః = ఈడ్వఁబడినవారలమై; దేవమా చేసి, యిట్లునానావిధంబులంబిడించి
గ్గంచ = అపానద్వారంబును; ద రి, అని, మధురక్షకులగువానరులదధి

౧౧౯౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౨

ముఖునితోఁజెప్పిరి. అని, తాత్పర్యము.

తతో దధిముఖః క్రుద్ధో వనప స్తత్ర వానరః

హతం మధువనం శ్రుత్వా సాంత్యయామాస తాన్ హరీన్. ౧౮

టీక॥ తతిః = అటుపిమ్మట; తత్ర =	వానరులను; సాంత్యయామాస = డోట
అచ్చట; వనపః = మధువనమును సా	డించెను.
లించునట్టి; వానరః = వానరుండగు; ద	అంత, నామధువనంబునుబాలించున
దిముఖః = దధిముఖుండు; మధువనం =	ట్టదధిముఖుండు, మధువనంబునంతయు
మధువనమును; హతం = నశింపఁజేయు	నశింపఁజేయుటనువిని, కోపంబునొంది,
బడినదిగా; శ్రుత్వా = విని; క్రుద్ధః =	తనభటులగు, వానరులనుమంచిమాటల
కోపించినవాడై, తాన్ = ఆ; హరీన్ =	నాశ్వాసిం చెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇహ గచ్ఛత గచ్ఛామో వానరాన్ బలదర్శితాన్

బలేన వారయిష్యామో మధు భక్షయతో వయమ్. ౧౯

టీక॥ ఇహ = ఇచ్చటికి; ఆగచ్ఛత =	మీరలిటురండు; మనమందఱమును
రండు. వయం = మనము; గచ్ఛామః = పో	బోయి, బలగర్వితులయి మధువంత
యెడము. బలదర్శితాన్ = బలముచేగ	యుఁడ్రావుచున్న వానరులంబహరిం
ర్శించినవారలును; మధు = తేనెను; భక్ష	చి, బలంబున, నివారితము. అని, దధిము
యతః = భక్షించుచున్నవారలునగు; వా	ఖుండు, భటులకుంజెప్పెను.
నరాన్ = వానరులను; బలేన = బలిమిచే	అని, తాత్పర్యము.
త; వారయిష్యామః = అడ్డుగించెడము.	

శ్రుత్వా దధిముఖస్యేదం వచనం వానరః ఘో

వున ర్వీరా మధువనం తేనైవ సహసా యయః. ౨౦

టీక॥ వీరాః = పరాక్రమశాలులగు; ముఖస్య = దధిముఖునియొక్క; ఇదం =
వానరఘో = వానరశ్రేష్ఠులు; దధి
ఈ; వచనం = మాటను; శ్రుత్వా = విని;

పునః=మఱల; తేనైవ=అతనితోఁగూడ
నె;సహసా=వేగమున; మధువనం=మ
ధువనమును; యయుః=పొందిరి.

పరాక్రమవంతులగు నావానరశ్రే

ష్ఠులు, దధిముఖుండుచెప్పినయామాట
నువిని,మఱల,నతనింగూడి; వేగంబున,
మధువనంబుఁబ్రవేశించిరి.

అని,తాత్పర్యము.

మధ్యే చైషాం దధిముఖః ప్రగృహ్య తరసా తరుమ్
సమభ్యధావ ద్వేగేన తేవ సర్వే స్లవంగమాః. ౨౧

టీక || దధిముఖశ్చ = దధిముఖుం
డును; తరసా=బలముచే; తరుం=వృ
క్షమును; ప్రగృహ్య = గ్రహించి; ఏ
షాం=ఈవానరులయొక్క; మధ్యే=న
డుమునందు; వేగేన=వేగముచేత; స
మభ్యధావత్=పరుగైత్రెను. తే=ఆ;
స్లవంగమాః=వానరులు;సర్వేచ=అంద

ఱును; సమభ్యధావత్(అధ్యాహృత
ము)=పరుగై త్తిరి.

దధిముఖుండును, బలంబుననొక్క
వృక్షంబుఁబెకలిచి దానింబట్టుకొని
యావానరులనడుమనతివేగంబునంబరు
గైత్రెను;ఆవానరులునువెంటడించిరి.

అని, తాత్పర్యము.

తే శిలాః పాదపాంశ్చపి పర్వతాంశ్చపి వానరాః
గృహీత్వా భృగమౌ కుర్ధా యత్ర తే కపికుంజరాః. ౨౨

టీక||తే=ఆ; వానరాః=వానరులు;
క్రుద్ధాః = కోపంబునొందినవారలై;శి
లాః=తాళ్లను;పాదపాంశ్చ = వృక్ష
ములను;పర్వతాంశ్చపి= పర్వతముల
ను;గృహీత్వా=పట్టుకొని;యత్ర= ఏ
చట;తే=ఆ;కపికుంజరాః=వానరశ్రే
ష్ఠులు; సంతి(అధ్యాహృతము) = ఉ

న్నారో;తత్ర(అధ్యాహృతము)= ఆ
చట;అభ్యగమౌ=పోయిరి.

ఆవానరులు,మహాకోపంబునొంది,
తాళ్లనువృక్షములనుబర్వతంబులనుజే
కొని, వానరశ్రేష్ఠులగు నంగదాదులు
న్నచోటికింబరుగై త్తిరి.

అని,తాత్పర్యము.

తే స్వామివచనం వీరా హృదయే వ్యవసజ్య తత్

త్వరయా హ్యభ్యధావంత సాలతాల శిలాయథాః. ౨౩

టీక॥ వీరాః = పరాక్రమశాలులగు; వంతహి = పరుగెత్తిరి.

తే = అవానరులు; తత్ = ఆ; స్వామివచనం = ప్రభుండగు దధిముఖునియొక్క మాటను; హృదయేషు = మనస్సులందు; అవసజ్య = ఉంచుకొని; సాలతాలశిలాయథాః = పుద్దిచెట్లును తాటిచెట్లును త్రాళ్లునే యాయుధములు గాఁగలవారి లై; త్వరయా = వేగముచేత; అభ్యధా

పరాక్రమ శాలులగు, నావానరులును, తమప్రభుండగు, దధిముఖుని యాజ్ఞను మనంబుననుంచుకొని, సాల వృక్షంబులనుదాలవృక్షంబులనుశిలలను ఆయుధంబులనుగాఁగొని, వేగంబునం బరుగెత్తిరి. అని, తాత్పర్యము.

వృక్షస్థాంశ్చ తలస్థాంశ్చ వానరాన్ బలదర్శితాన్

అభ్యక్రామంస్తతో వీరాః పాలాస్తత్ర సహస్రశః. ౨౪

టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; వీరాః = నరులను; అభ్యక్రామన్ = ఆక్రమించిరి, పరాక్రమవంతులగు; పాలాః = మధుర అంతః, బరాక్రమవంతులగుమధుర సరక్షులు; సహస్రశః = వేనవేలుగా; తక్షకులయినవానరులు, వేనవేలుగా, బలత్ర = అచ్చట; బలదర్శితాన్ = బలముచే దర్శితంబులగు నంగదాదివానరులపైఁబ గర్వించినవారలును; వృక్షస్థాంశ్చ = వృక్ష, వృక్షంబులపైనున్న వారలనుగ్రింద త్తమునందున్నవారలును; తలస్థాంశ్చ = నున్నవారలను, అందఱనొక్కఁపెట్టివా గ్రిందనున్నవారలనుగూ; వానరాన్ = వాక్రమించిరి. అని, తాత్పర్యము.

అథ దృష్ట్వా దధిముఖం కృద్ధం వానరపుంగవాః

అభ్యధావంత వేగేన హనుమత్ప్రముఖాస్తదా. ౨౫

టీక॥ అథ = అటుపిమ్మట; తదా = గవాః = వానరశ్రేష్ఠులు; క్రుద్ధం = అప్పుడు; హనుమత్ప్రముఖాః = హనుకోపంబునొందిన; దధిముఖం = దధిముఖుని; దృష్ట్వా = చూచి; వేగేన = వేగ

శ్రీమద్రామాయణము సుందరకాండము. ౧౧౯

స ౬౨

ముచేత; అభ్యధావంత=ఎదురుపరిగె
తిరి. ఖండుకోపించినచ్చుటంజూచి, వేగం
బున నతని నెదుర్కొనిరి.

అంత, హనుమంతుండు మొదలు
గాఁగలవాసర శ్రేష్ఠులందఱును, దధిము
అని, తాత్పర్యము.

తం సవృక్షం మహాబాహుం రూపవంతం మహాబలమ్
ఆర్యకం ప్రాహర తత్ర బాహుభ్యాం కుపితోఁగదః. ౨౬

టిక॥ అంగదః=అంగదుండు ; కుపి
తః=కోపించినవాఁడై ; తత్ర=అచ్చట; హుభ్యాం=చేతులచేత; ప్రాహరతే=
సవృక్షం= వృక్షముతోఁగూడినవాఁడు కొట్టెను.
ను; మహాబాహుం = పెద్దచేతులుగల అంత, నంగదుండు, కుపితుండై, మ
వాఁడును; రూపవంతం=సౌందర్యమును హాబాహుండును మహాబలుండును వృ
గలవాఁడును; మహాబలం=అధికమయిన తుంబుచేతం గొనివచ్చుచున్న వాఁడన
బలముగలవాఁడునగు; ఆర్యకం=మామ గుదధిముఖుని, రెండుచేతులతోనుంట్ల
తాతయిని; తం=ఆదధిముఖుని; బా
హరించెను. అని, తాత్పర్యము.

మదాంధశ్చ నవేదై న మార్యకోయం మమేతి సః
అధైనం నిష్ప్రసేషాశు వేగవ ద్వసుధాతలే. ౨౭

టిక॥ సః = ఆయంగదుండును; మ
దాంధః=మదముచేత గుడ్డివాఁడై; “అ
యం=ఇతండు; మమ=నాయొక్క; ఆ
ర్యకః=మామతాత;” ఇతి=అని; ఏనం= ఆయంగదుండు, మదాంధుండై
ఈదధిముఖుని; నవేద= ఎఱుంగఁడయ్యె; యున్నవాఁడుగావున, “ఇతండు నా
అథ= అటుపిమ్మట; ఏనం=ఈదధిముఖు మామ తాత” యనియెఱుంగక, యత
ని; వేగవత్ = వేగముగలుగునట్లుగా; ని, నేలంబడఁద్రోసి, చక్క-ఁగాఁగ్రుమ్మె
ను. అని, తాత్పర్యము.

స భగ్నబాహురుఘణో విహ్వల శ్శోణితోఽక్షితః

చరిత్ర వ్రాసిన టీకా తాత్పర్య సహితము

స ౬౨

ముమోహ సహసా వీరో ముహూతం కపికుంజరః. ౨౮

<p>టీక॥వీరః=పరాక్రమశాలియును; కపికుంజరః=వానరశ్రేష్ఠుండునగు; సః=ఆదధిముఖుండు; భగ్నబాహుయధుజః=విడిగినచేతులునుదొడలును మూపులునుగలవాడై; విహ్వలః=అవయవములస్వార్థీనతదప్సినవాడై; సహసా=శీఘ్రముగా; ముహూతం=కొంచెము</p>	<p>సేపు; ముమోహ=మూర్ఛవొందెను. పరాక్రమవంతుండును వానరశ్రేష్ఠుండునగునాదధిముఖుండు, దంతం, శేతులయందును దొడలయందును మూపులయందును నొప్పిదగుల, నవయవంబుల స్వార్థీనతదప్సినవాడై, కొంతసేపు, మూర్ఛిల్లి యుండెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

స సమాశ్వస్య సహసా సంక్రుద్ధో రాజమాతులః
వానరా న్వారయామాస దండేన మధుమోహితాః. ౨౯

<p>టీక॥రాజమాతులః=రాజయిననుగ్రీవునిమేనమామయగు; సః=ఆదధిముఖుండు; సహసా=శీఘ్రముగా; సమాశ్వస్య=ఊటడిల్లి; సంక్రుద్ధః=మిక్కిలియుంగ్రోపించినవాడై; మధుమోహితాః=తేనెచేనజ్ఞానంబునొందజేయబడినట్టి; వానరాః=వానరులను;</p>	<p>దండేన=దండముచేత; వారయామాస=అడ్డగించెను. వానరరాజుండగునుగ్రీవునిమేనమామయగునాదధిముఖుండు, అంతశీఘ్రంబున మూర్ఛకేటిక్రుద్ధుండై, తేనెద్రావుటచేదేహంబుదెలియకున్న వానరులను, దండమునందఱిమెను. అని, తాత్పర్యము</p>
---	--

స కథంచి ద్విముక్తస్తైర్వానరైర్వానరకవభః
ఉవాచై కాంత మాశ్రిత్య భృత్యాన్ స్వాన్ సముపాగతాః. ౩౦

<p>టీక॥సః=ఆ; వానరకవభః=వానరశ్రేష్ఠుండుగదధిముఖుండు; తైః=ఆ; వానరైః=వానరులచేత; కథంచిత్=అతిప్రయోసముగా; విముక్తః=విడువబ</p>	<p>డినవాడై; ఏకాంతం=రహస్యప్రదేశమును; ఆశ్రిత్య=పొంది; సముపాగతాః=వచ్చిన; స్వాన్=తనవారలగు; భృత్యాన్=భృత్యులనుగూర్చి; ఉ</p>
---	--

వాచ=చెప్పెను.

వానర శ్రేష్ఠుండగు నాదధిముఖుండు, అట్లుచిప్రయాసంబుననావానరులవలనందప్పించుకొని, యేకాంత ప్రదేశ

మునొంది, యచ్చట వెన్నుదగిలివచ్చినతనభృత్యులంజూచి, యిట్లుని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఏతే తిష్ఠంతు గచ్ఛామో భ తాన్ నో యత్ర వానరః
సుగ్రీవో విపులగ్రీవ స్సహ రామేణ తిష్ఠతి. ౩౧

టీక॥ ఏతే = ఈయంగదాదులు; తిష్ఠంతు=ఉండురుగాక. యత్ర=ఎచ్చట; నః=మనకు; భ తాన్=ప్రభువును; విపులగ్రీవః=విశాలముగుకంఠముగలవాఁడు; సుగ్రీవః=సుగ్రుుగు; వానరః=వానరుఁడైన; సుగ్రీవః=సుగ్రీవుఁడు; రామేణసహ = రామునితోఁగూడ; తిష్ఠతి = ఉన్నాఁడో; తం(అ

ధ్యాహృతము)=ఆప్రదేశమునుగూర్చి; గచ్ఛామః=పోవుదము. ఈయంగదాదులట్లు పడియుండురుగాక; మనప్రభుండునువిశాలకంఠుండునగుసుగ్రీవుండును రాముండునుఎచ్చటనుందురో, అచ్చటికిఁబోవుదము. అని, తాత్పర్యము.

సర్వం చైవాంగదే దోషం శ్రావయిష్యామి పార్థివే
అవర్షీ వచనం శ్రుత్వా ఘాతయిష్యామి వానరాన్. ౩౨

టీక॥ పార్థివే= రాజసమీపంబునందు; సర్వం = సమస్తమయిన; దోషం=చైవ= దోషమును; అంగదే= అంగదునియందు; శ్రావయిష్యామి = వినిపించెదను, అవర్షీ = అధిక మయిన కోపముగలసుగ్రీవుండు; వచనం= మాటను; శ్రుత్వా=విని; వానరాన్=వా

నరులను; ఘాతయిష్యామి=చంపించును. వానర రాజుండగు సుగ్రీవుని సమీపంబున, “ దోషంబంతయు నంగదునిచే ” యనిచెప్పెదను; అంతసదిక కోపనుండగుసుగ్రీవుండు, కోపమునొంది, యావానరుల నందఱుంజంపించును. అని, తాత్పర్యము.

ఇష్టం మధువనం హ్యేత త్సుగ్రీవస్య మహాత్మనః

పితృపైతామహం దివ్యం దేవైరపి దురాశదమ్. ౩౩

టీక॥ పితృపైతామహం = తండ్రి గ్రీవునికి; ఇష్టంహి = ప్రియముగదా!
తాతలనుండివచ్చినదియు ; దివ్యం = తండ్రి తాతలనుండి వచ్చినదియుది
శ్రేష్ఠమును; దేవైరపి = దేవతలచేత వ్యంబును దేవతలకై సంజౌరసలవిగానిది
నుంగూడ; దురాశదం = పొందఁగూడ యునగునీమధువనంబు , మహాత్ముండ
నదియునగు; ఏతే = ఈ; మధువనం = గుసుగ్రీవునకు , మిక్కిలియుఁబ్రదియ
మధువనము; మహాత్మనః = అధికమయి మయినదిగదా! అని, తాత్పర్యము.
సపరాక్రమముగల; సుగ్రీవస్య = సు

స వానరా నిర్మా సర్వా మధులుభా గతాయుషః
ఘాతయిష్యతి దండేన సుగ్రీవ స్ససుహృజ్జనాన్. ౩౪

టీక॥ సః = ఆ; సుగ్రీవః = సుగ్రీవు నశిక్షచేత; ఘాతయిష్యతి = చంపిం
డు; మధులుభా = తేనెయందాసగా మఁగలఁడు.
న్నవారలును; గతాయుషః = పోయిన ఆసుగ్రీవుండు, తేనెయందాసగా
యాయుస్సగలవారలును ; ససుహృ నియున్నవారలును, ఆసన్నమృత్యువులు
జ్జనాన్ = స్నేహితులతోఁగూడినవార నగునీవానరులకందఱకును , వీరలన్నే
లునగు; ఇమాన్ = ఈ; వానరాన్ = వాన హీతులకును, మరణశిక్షవిధించును.
రులను; సర్వాన్ = అందఱను ; దండే అని, తాత్పర్యము.

వద్యాహ్యేతే దురాత్మానో నృపాజ్ఞాపరిభావినః
అమషః ప్రభవో రోష స్సఫలో నో భవిష్యతి- ౩౫

టీక॥ నృపాజ్ఞాపరిభావినః = రా అమషః ప్రభవః = ఓర్వలేమియేకార
జాజ్ఞానుదిరసరించునట్టి; దురాత్మా ణముగాఁగల; సః = మనయొక్క; రో
సః = దుష్టబుద్ధులగు; ఏతే = వీరలు; వ షః = కోపము; సఫలః = ఫలముతోఁగూ
ధ్యాహి = చంపఁదగినవారలుగదా! డినది; భవిష్యతి = కాఁగలదు.

దుష్టబుద్ధులగువీరలు, రాజాజ్ఞుండి శ్రమవధించును; అట్లు, మనకోపమును
రస్కరించుటవలన, వీరలువధింపఁ ద సఖలంబు గాఁగలదు. అని దధిము
గిన వారలె యగుచున్నారు కావున ఖండు, తనభృత్యులకుంజెప్పెను.
వానరరాజుండగుసుగ్రీవుండువీరల నవ అని, తాత్పర్యము.

ఏవ ముక్త్యా దధిముఖో వనపాలా న్నహాబలః
జగామ సహసోత్పత్య వనపాలైః సమన్వితః. ౩౬

టీక॥ మహాబలః=అధికమగుబలము; త్య=ఎగిరి; జగామ=పోయెను.
గల; దధిముఖః=దధిముఖుండు; ఏవం= మహాబలశాలియగు నాదధిముఖుం
ఇట్లు; వనపాలాఁ= మధువనరక్షకుల డిట్లుమధువనరక్షకులకుంజెప్పి, వారల
నుగూర్చి; ఉక్త్యా=చెప్పి; వనపాలైః= తోఁగూడ, నాకాశంబునకుద్గమించి, నీ
మధువనరక్షకులతో; సమన్వితః= కూడి ఘృంబునంబోయెను.
నవాడై; సహసా=శీఘ్రముగా; ఉత్ప అని, తాత్పర్యము.

నిమేషాంతర మాత్రేణ సహిప్రాప్తో వనాలయః
సహస్రాంశు సుతో ధీమాన్ సుగ్రీవో యత్ర వానరః. ౩౭

టీక॥ యత్ర=ఎచ్చట; ధీమాన్= బు ముఖుండు; నిమేషాంతరమాత్రేణ= ని
ర్ధిమంతుండును; సహస్రాంశుసతః= మిషమాత్రముచేత; ప్రాప్తోపిహి=
సూర్యునికొడుకునగు; సుగ్రీవః= సుగ్రీ పొందినాఁడగుచా!
వుండను; వానరః= వానరుండు; అస్తి ఆదధిముఖుండు, బుద్ధిమంతుండును
(అధ్యాహృతము) = ఉన్నాఁడో; తం సూర్యకుమారుండునగు సుగ్రీవుండుం
(అధ్యాహృతము) = ఆప్రదేశమును; డుచోటికి, ఒకనిమేషంబునంబోయిచే
సః=ఆ; వనాలయః=వానరుండగుదధి అని, తాత్పర్యము.

రామంచ లక్ష్మణం చైవ దృష్ట్వాసుగ్రీవ మేవ చ
సమప్రతిష్ఠాం జగతీ మాకాశా న్నిపపాతహ. ౩౮

టికగ్రాసః (అధ్యాహృతము) = ఆదధి నిపపాత = పొందెను. "హ" అనునది పా
ముఖుండు, రామంచ = రాముని; లత్తు దపూరణార్థము.
ణంచైవ = లత్తుణుని; సుగ్రీవ మేవచ = సు ఆదధిముఖుండు, రామలత్తుణునుగ్రీవు
గ్రీవుని; దృష్ట్యా = చూచి, ఆకాశాత్ = ఆ లంజించి, యంత, నాకాశంబుననుండి,
కాశంబుననుండి; సమప్రతిపాం = మిట్ట మిట్టపల్లములేని సమధూమికివ్రాలెను.
పల్లములేనిస్థితిగల; జగతీం = ధూమిని; అని, తాత్పర్యము.

సన్నిపత్య మహావీర్య స్సర్వై స్తైః పరివారితః
హరి దధిముఖః పాతైః పాలానాం పరమేశ్వరః. ౩౯
స దీన వదనో భూత్వా కృత్వా శిరసిచాం జలిమ్
సుగ్రీవస్య శుభౌ మూర్ధ్నా చరణౌ ప్రత్యపీడయత్. ౪౦

టీక: మహావీర్యః = అధికమయిన ప కరంబులగు; సుగ్రీవస్య = సుగ్రీవునియొ
రాక్రమముగలవాఁడును; పాలానాం = క్క; చరణౌ = పాదములను; మూ
రక్షకులకు ; పరమేశ్వరః = మహాప్ర ధ్నా = తలచేత; ప్రత్యపీడయత్ =
ఘండును; హరిః = వానరుండునగు ; పీడించెను.
సః = ఆ; దధిముఖః = దధిముఖుండు ; మహాపరాక్రమశాలియు మధువన
తైః = ఆ; పాతైః = మధువనరక్షకులచే రక్షకులకందఱకునుబ్రఘండునగు నాద
త; సర్వైః = అందఱిచేతను ; పరివా ధిముఖుండు , తనభృత్యులయందఱిచే
రితః = పరివేష్టించబడినవాఁడై; దీనవద తనుంబరివేష్టించబడినవాఁడై, దీనవద
నః = దుఃఖమువాందినముఖముగలవా నుండై , శిరంబునంజేమోడ్చుగీలించి
డు; భూత్వా = అయి; శిరసి = తనశిరంబు మంగళకరంబులగు సుగ్రీ
తలయందు; అంజలిం = చేమోడ్చును; వునిపాదంబులుసోకం , బ్రణామంబు
కృత్వాచ = చేసియు; శుభౌ = మంగళ గావించెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాపే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
మందర కాండే, ద్విషష్టితమస్సగణః.
ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమాథ్వచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్రీ
వ్యాఖ్యానంబునందు, నుండరకాండద్విషష్టితమసగఃటీక,
ముగిసినది.

ॐ

త్రిషష్టితమసగఃప్రారంభః.

తతో మూర్ధ్వా నిపతితం వానరం వానరవఃభః
దృష్టైవో ద్విగృహృదయో వాక్య మేతదువాచహ. ౧

<p>టీక॥ తతః=అటుపిమ్మట; వానర వఃభః = వానరశ్రేష్ఠుండగునుగ్రీవుం డు; మూర్ధ్వా=తలచేత; నిపతితం= నమస్కరించిన; వానరం = దధిముఖు ని; దృష్టైవ=చూచినంతనె; ఉద్వి గృహృదయః=భయమునొందినమనసు గలవాడై; ఏతత్=ఈ; వాక్యం= మాటను; ఉవాచ=చెప్పెను. “హ”</p>	<p>అనునదిపాదపూరణార్థము. అంత, వానరశ్రేష్ఠుండగునుగ్రీవుం డు, అట్లుతనకు సాష్టాంగంబుగ నమ స్కరించినదధిముఖుంజూచినంతనె, ఇ తండెందుకువచ్చెనని మహాభయంబు నొంది, యీమాటంజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

ఉత్తిష్ఠోత్థ కస్తాత్త్వం పాదయోః పతితో మమ
అభయం తే భవే ద్వీర సర్వమేవా భిధీయతామ్. ౨

<p>టీక॥ ఉత్తిష్ఠం=లెమ్ము. ఉత్తిష్ఠ = లె మ్ము. కస్తాత్= ఎందువలన; త్వం=నీవు; మమ=నాయొక్క; పాదయోః= పాద ములయందు; పతితః=పడినావు? వీర= పరాక్రమశాలివగుదధిముఖుడా! తే= నీకు; అభయం = భయంబులేమి; భ వేత్=అగును. సర్వమేవ=అంతయునే;</p>	<p>అభిధీయతాం=చెప్పఁబడుఁగాక. పరాక్రమశాలివగు దధిముఖుడా! లెమ్ము. నీవునాపాదంబులంబడితి వేల? నీకభయంబొసంగెదను; జరగినస మాచారంబునంతయుఁజెప్పుము. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

సతు విశ్వాసితస్తేన సుగ్రీవేణ మహాత్మనా

ఉత్థాయ సుమహా ప్రాజ్ఞో వాక్యం దధిముఖో బ్రవీత్. ౩

టీక॥ సుమహాప్రాజ్ఞః = మిక్కిలి బ్రవీత్ = పలికెను.

యుగోష్ఠపండితుండగు; సః = ఆ; దధి మహాపండితుండగు నా దధిముఖుం
ముఖస్తు = దధిముఖుండును; మహాత్మ డు, మహాత్ముండగు నాసుగ్రీవుండ భ
నా = పూజ్యమయిన హృదయముగల; యంబొసంగుటవలన విశ్వాసంబువొం
తేన = ఆ; సుగ్రీవేణ = సుగ్రీవునిచేత; ది, లేచి, యిట్లని చెప్పెను.
విశ్వాసితః = నమ్మింపబడినవాడై; ఉ అని, తాత్పర్యము.
త్థాయ = లేచి; వాక్యం = మాటను; ఆ

నై వర్ష రిజసా రాజ న్న త్వయా నాపి వాలినా

వనం నిస్సప్తపూర్వంహి భక్షితం తచ్చ వానరైః. ౪

టీక॥ రాజ = వానర రాజుండవ భక్షితం = తినబడినది.

గుసుగ్రీవుడా! వనం = మధువనము; ఋ వానర రాజుండవగుసుగ్రీవుడా! నీ
క్షరజసా = ఋక్షరజస్సుచేత; ననిస్సప్త తండ్రియుక్షరజునికాలంబునంగాని నీయ
పూర్వంహి = మున్నువిడువబడినది కా న్నవాలికాలంబునంగాని నీకాలంబునం
దుగదా! త్వయా = నీచేత; న (నిస్స గానియిదివలకెప్పుడును, ఎవ్వరికిని జొ
ప్తపూర్వంహి) = మున్నువిడువబడినది రనలవిగాకుండినచదువనంబును, నేటి
కాదుగదా! వాలినాపి = వాలిచేతను; న కాలంబునకు, అంగదాదివానరులు వ
(నిస్సప్తపూర్వంహి) = మున్ను విడువబ చ్చి, అంతయుభక్షించిరి.
బడినదికాదుగదా! తచ్చ = అట్టిమధు అని, తాత్పర్యము.
వనంబును; వానరైః = వానరులచేత ;

ఏభిః ప్రథమితాశ్చైవ వానరా వనరక్షిభిః

మహాన్య చింతయిత్వేమా న్భక్షయంతి పిబంతిచ. ౫

శ్రీమద్రామాయణమునుందరకాండము. ౧౨౦౪

స ౬౩

టీక॥ వానరాః = అంగదాదివాన భక్షయంతి = తినుచున్నారు. పిబంతిః
రులు; వీధిః = ఈ ; వనరక్షిభిః = వ వ = త్రాఁగుచున్నారును.
నమసురక్షింబువానరులచేత ; పృథ ఆవానరులు, మధువనరక్షకులగువీ
పితౄతాశ్చైవ = బెదిరింపఁబడినవారలు రలుపోయి బెదిరించినను, వీరలను సరకు
లై ; ఇమాం = వీరలను ; అచింతయి నేయక, యథేష్టముగాఁ దేనియలఁద్రాఁ
త్వా = చింతింపక ; మధూని = తేనెలను ; గుచున్నారు. అని, తాత్పర్యము.

శిష్ట మత్రాప విధ్యంతి భక్షయంతి తథాపరే
నివార్యమాణాస్తే సర్వే ధువోవై దశకయంతి హి. ౬

టీక॥ శిష్టం = మిగతను; అత్ర = ఇచ్చ తాఁగము); దర్శయంతి హి = చూపుచు
ట; అపవిధ్యంతి = పాఠపేసెదరు. త న్నారుగాదా!
ధా = అట్లు; అపరే = మఱికొందఱు; భ కొందఱు యథేష్టముగాఁ ద్రావి మి
క్షయంతి = తినుచున్నారు. తే = వారలు; గతనేలంబాఁబోసెదరు; మఱికొంద
సర్వే = అందఱును; నివార్యమాణాః = అ టుఁద్రావెదరు; ఈరక్షకులు నివారించిన
క్షగింపఁబడుచున్నవారలై ; ధువో = క చోఁగనుబొమ్మలంబు పెదరు.
నుబొమ్మలను ("వై" అనునది పాదపూర అని, తాత్పర్యము.

ఇమే హి సంరబ్ధతరాస్తథాతై స్సంప్రపితౄతాః
వారయంతో వనాత్తస్మా తుక్త్రిదై ర్వానరపుంగవైః. ౭

టీక॥ సంరబ్ధతరాః = మిక్కిలియు సం వైః = వానరశ్రేష్ఠులచేత; తథా = అ
రంభముగలవారలును; తస్మాత్ = ఆ; వ ట్లు; సంప్రపితౄతాః = బెదిరింపఁబ
నాత్ = మధువముననుండి; వారయం డినారు.
తః = అడ్డగించుచున్న వారలనును; ఇ వనరక్షకులగువీరలు, సంరంభంబు
మే = ఈవనరక్షకులు, క్రుద్ధైః = కో న, " వనంబుననుండి పొం"దని, వార
పమునొందిన; త్రైః = ఆ; వానరపుంగు లనువారింపఁగా, నావానరశ్రేష్ఠులు,

అట్లుబొమ్మముడి పాటుబావుటము అని, తాత్పర్యము.
దలగు వానిచేత వీరలను బెడరించిరి.

తత స్తైర్యముభి ర్వీరై ర్వానరై ర్వానవళభ
సంరక్త నయనైః క్రోధా ద్ధరయః ప్రవిచాలితాః. ౮

టీక॥ వానరవళభ = వానరశ్రేష్ఠం తాః = తఱుమఁబడినారు.
దవగుసుగ్రీవుఁడా! బహుభిః = అనేకులు వానరశ్రేష్ఠుండవగుసుగ్రీవుఁడా! అ
ను, వీరైః = పరాక్రమశాలులును; సంరక్త నైః = పరాక్రమవంతులగు వావాన
క్తనయనైః = ఎఱ్ఱనికండ్లుగలవారలును రులు, కోపంబునఁ, గన్నుల నెఱ్ఱఁదనంబు
గు; త్రైః = అ; వానరైః = వానరులచేత; గదుర, వనరక్షకులగు నీవానరులనంద
క్రోధాత్ = కోపమువలన; హరయః = అం, దఱిమిరి. అని, తాత్పర్యము.
వనరక్షకులగు వానరులు; ప్రవిచాలిత

పాణిభి ర్నిహతాః కేచి తేచి జ్ఞానుభి రాహతాః
ప్రకృష్టాశ్చ యథాకామం దేవమాగణం చ దర్శితాః. ౯

టీక॥ కేచిత్ = కొందఱు; పాణి పఁబడినారు.
భిః = హస్తములచేత; నిహతాః = కొ ఆవానరులు, వనరక్షకులం గొందఱ
ట్టఁబడినారు. కేచిత్ = కొందఱు; జ్ఞాను హస్తంబులం గొట్టిరి; కొందఱ మోఁకా
భిః = మోఁకాళ్ల చేత; ఆహతాః = కొ శ్లంబ్రహరించి, లేవనెత్తి తలక్రిందు
ట్టఁబడినవారలై; ప్రకృష్టాశ్చ = ఈడ్వఁ గఁ బశ్చిమ ద్వారంబుఁ జూచునట్లు
బడినవారలునై, దేవమాగణం చ = అ గావించిరి. అని, తాత్పర్యము.
పానమాగణంబును; దర్శితాః = చూఁ

దీవమేతే హతా శ్శూరా స్త్వయి తిష్ఠతి భరణి
కృత్స్నం మధువనంచైవ ప్రకామం త్రైః ప్రభక్ష్యతే. ౧౦

టీక॥ భరణి = ప్రభుండవగు; త్వయి = నీవు; తిష్ఠతి = ఉండఁగా; త్రైః =

<p>ఆవాసరులశేతః ఏవం=ఇట్లు; ఏతే= ఈ; శూరాః = యుద్ధమునందుభయము లేనట్టివానరులు; హతాః= కొట్టబడిరి. ప్రకాశం=యశస్వముగా; కృత్యం= సమస్తమయిన; మధువనంచైవ=మధువనంబును; ప్రభత్యతే= భజింపబడుచున్నది.</p>	<p>ప్రభుండవగునీవుండగానే, అయంగదాదివానరులు, ఇట్లుశూరులగువీరలం బ్రహరించి, మధువనంబునందలి, మధువునంతయుఁద్రాగుచున్నారు. అని, దధిముఖుండు, సుగ్రీవునితోఁ జెప్పకొనెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

ఏవం విజ్ఞాప్యమానం తం సుగ్రీవం వానరపక్షభమ్
అపృచ్ఛ త్తద్మహా ప్రాజ్ఞో లక్ష్మణః పరవీరహః ౧౧

<p>టీక॥ మహాప్రాజ్ఞః = మహాపండితుండును; పరవీరహః= శత్రువీరులంజంబువాఁడునగు; లక్ష్మణః=లక్ష్మణుండు; ఏవం=ఇట్లు; విజ్ఞాప్యమానం= విన్నవించబడుచున్న వాఁడును; వానరపక్షభం=వానరశ్రేష్ఠులగు; సుగ్రీవం=సుగ్రీవుని; తం=ఆదధిముఖునిగూర్చి; అ</p>	<p>పృచ్ఛతే=అడిగెను. ఇట్లుదధిముఖుండు వానరశ్రేష్ఠుండగుసుగ్రీవునితో విన్నవించుకొనుటంజూచి, మహాపండితుండును శత్రువీరులంజంబువాఁడునగు లక్ష్మణుండు, ఆదధిముఖుంగూర్చి, సుగ్రీవునిట్లని, పృచ్ఛించెను- అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

కి మయం వానరో రాజ౯ వనపః ప్రత్యుపస్థితః
కంచార్థ౯ మభినిది౯శ్య దుఃఖితో వాక్య మబ్రవీత్- ౧౨

<p>టీక॥ రాజ౯= వానరరాజుండవగుసుగ్రీవుడా! అయం=ఈ; వనపః = వనంబునుబాలించునట్టి; వానరః=వానరుండు; కిం=ఎందును; ప్రత్యుపస్థితః = వచ్చినాఁడు? దుఃఖితః=దుఃఖమునొందినవాఁడై; కం=ఏ; అర్థంచ = ప్ర</p>	<p>యోజనమును; అభినిది౯శ్య= ఉద్దేశించి; వాక్యం=మాటను; అబ్రవీత్=పలికెను? వానరరాజుండవగు సుగ్రీవుడా! వనపాలకుండగు నీవానరుండిచ్చటికేల వచ్చినాఁడు? మఱియు నెందుకుదుఃఖి</p>
--	---

తుండయ్యో? ఇప్పుడిచ్చట నేమిచెప్పగను- అని, తాత్పర్యము-
జున్నాడు; అనిలక్ష్యమును, సుగ్రీవునది |

ఏవ ము క్తస్తు సుగ్రీవో లక్ష్యజేన మహాత్మనా
లక్ష్యణం ప్రత్యువాచేదం వాక్యం వాక్య విశారదః. ౧౩

టీక వాక్య విశారదః = మాట లయందుంబండితుండగు; సుగ్రీవః=సు గ్రీవుండు; మహాత్మనా= అధికమయిన బలముగల; లక్ష్యజేన=లక్ష్యమునిచేత; ఏవం=ఇట్లు; ఉక్తస్తు = చెప్పబడిన వాఁడైనంతనె; లక్ష్యణం = లక్ష్యము నిగూచి; ఇదం=ఈ; వాక్యం=మా	టను; ప్రత్యువాచ=బదులుచెప్పెను- మాటలుచెప్పటయందుంబండితుం డగు; సుగ్రీవుండు, మహాపరాక్రమశా లియగు లక్ష్యమునుచెప్పినదివిని, య తనింజూచి, ఇట్లని, బదులుచెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
--	---

ఆర్య లక్ష్యణ సంప్రాహ వీరో దధిముఖః కపిః
అంగద ప్రముఖే వ్యైరై ర్భక్షితం మధు వానరైః. ౧౪
విచిత్ర దక్షిణా మాశా మాగత్రే హారిపుంగవైః

టీక ఆర్య=పూజ్యుడవగు; లక్ష్య ణం=లక్ష్యముగా! వీరః= పరాక్రమ శాలియగు; దధిముఖః = దధిముఖుం డను; కపిః= వానరుండుక"దక్షిణాం= దక్షిణపు; ఆశాం = దిక్కును ; విచి త్ర=వెదకి; ఆగత్రైః=వచ్చినవారలును; వ్యైరైః = పరాక్రమశాలులును; హరి పుంగవైః=వానరశ్రేష్ఠులునగు ; అం గదప్రముఖేః = అంగదుండుమొదలు	గాఁగల; వానరైః=వానరులచేత; మ ధు=తేనె; భక్షితం=తినబడినది-" ఇ తి (అధ్యాహృతము)=అని సంప్రా హ=చెప్పుదున్నాడు. పూజ్యుడవగులక్ష్యముగా! "దక్షిణ దిక్కునువెదకివచ్చినట్టి, పరాక్రమవంతు లును వానరోత్తములునగు నంగదాది వానరులు. మధువనంబునందలి మధువు నంతయుఁద్రావిరి" అని, పేరుండగునీద
--	--

ధిముఖుండు, శిష్టచున్నాడు. అని, తాత్పర్యము.

నైషా మకృతకృత్యానా మీదృశ స్సాన్య దుపక్రమః. ౧౫
ఆగతైశ్చ ప్రమథితం యథా మధువనం హి తైః
ధర్షితంచ ఐనం కృత్స్న ముపయ క్తంచ వానరైః, ౧౬

<p>టీక॥ యథా = ఎట్లు; ఆగతైః = వచ్చిన; తైః = ఆ; వానరైః = వానరులచేత; మధువనం = మధువనము; ప్రమథితంచ = విలువబడినదియనో; వనం = మధువనము; కృత్స్నం = అంతయు; ధర్షితంచ = ఆక్రమింపబడినదియనో; ఉపయ క్తంచ = భక్షింపబడినదియనో; ఈదృశః = ఇట్టి; ఉపక్రమః = ప్రయత్నము; అకృతకృత్యానాం = చేయబడిన చేయవలసినకార్యముగల</p>	<p>వారలుకానట్టి; ఏషాం = ఈయంగదాదివానరులకు; నస్యాత్ = కలుగదు. ఈయంగదాదివానరులు, వచ్చుచునై, మధువనంబు, ప్రవేశించి, దానినంతయునాక్రమించియు, దానివిడిచియు, నందలితేనియనంతయుఁద్రావినారే; వీరలుకృతకృత్యలు గాకుండినచో, నిట్టికార్యంబు సేయసాహసింపజాలరు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

వనం యదా భిషన్నాస్తే సాధితం కమః వానరైః

<p>టీక॥ తే = ఆవానరులు; యదా = ఎప్పుడు; వనం = మధువనమును; అభిషన్నాః = ప్రవేశించినారో; తదా = అప్పుడు; వానరైః = వానరులచేత; కమః = కార్యము; సాధితం = సాధిం</p>	<p>పబడినది. ఆవానరులు, ధైర్యంబున, మధువనంబుఁబ్రవేశించుటవలన, వారలుకార్యంబునుసాధించియేవచ్చిరని, స్పష్టమగుచున్నది. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

దృష్టా దేవీ న సందేహా న చాన్యేన హనూమతా. ౧౭

<p>టీక॥ దేవీ = సీతాదేవి; దృష్టా = చూడబడినది. సందేహః = సంశయ</p>	<p>ము; న = లేదు. అన్యేనచ = ఇతరునిచేతను; న = కాదు. హనూమతా =</p>
--	--

హనుమంతునిచేతనే ; దృష్టా (అధ్యాహృతము) = చూడబడినది. తరుండెవ్వండునుబాచియుండఁడు; హనుమంతుండె, సీతాదేవిజూచియుం వారలుసీతాదేవిజూచివచ్చిరి; ఇడును. అని, తాత్పర్యము.

స హ్యస్య స్సాధనే హేతుః కమణోస్య హనూమతః

టీక॥ హనూమతః = హనుమంతుని రణము; నహి = కాండగదా! కన్న; అన్యః = ఇతరుండు; అన్యః = ఈ; హనుమంతుండుదక్క, నింక నెవ్వం కమణః = కార్యముయొక్క; సాధకును, ఈకార్యంబునుసాధింపంజాల నే = సాధించుటయందు; హేతుః = కాదు. అని, తాత్పర్యము.

కార్యసిద్ధి మకతి శ్చైవ తస్మి న్వానరపుంగవే. ౧౦
వ్యవసాయశ్చ వీర్యంచ శ్రుశంఖాపి ప్రసిద్ధితమ్

టీక॥ వానరపుంగవే = వానరశరేపి = విద్యయును; ప్రసిద్ధితం = ఉన్నది. పుండగు; తస్మిన్ = ఆహనుమంతునిం కార్యసిద్ధిచేయఁబును, బు దు; కార్యసిద్ధిశ్చైవ = కార్యంబునెట్టియు, నుత్సాహంబును, బరాక్రమంబు వేటుటయును; మత్తశ్చైవ = బుద్ధియు, విద్యయు, ఇవ్వయు, వానరశరే ను; వ్యవసాయశ్చ = ప్రయత్నమును; పుండగు నాహనుమంతు నందునెల వీర్యంచ = పరాక్రమమును; శ్రుశంఖా కొనియున్నవి. అని, తాత్పర్యము.

జాంబవా న్యత్ర నేతా స్యా కంగదశ్చ మహాబలిః. ౧౧
హనుమాం శ్చ సృధిష్ఠాతా నతస్య గతి రన్యథా

టీక॥ యత్ర = ఏకార్యమునందు; త్ (అధ్యాహృతము) = నాయకుం జాంబవాన్ = జాంబవంతుండు; నేడగునో; హనుమాంశ్చాపి = హనుమం తా = నాయకుండు; స్యాత్ = అగునో; తుండును; అధిష్ఠాతా = అధిష్ఠించిన మహాబలిః = అధికమయినబలముగల; వాడు; స్యాత్ (అధ్యాహృతము) = అ అంగదశ్చ = అంగదుండును; నేతాస్యా గునో; తస్య = ఆకార్యముయొక్క;

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౨౧౧

స ౬౩

గతిః=ప్రాప్తిః అన్యథా=వేఱువిధము కులయియుండురో, మఱియుమానునం
గా; న=కాదు. తుండునుదోడ్పడియుండునో, ఆకార్యం
ఏకార్యంబునందు, జాంబవంతుండు బుడప్పక సిద్ధించునేకాని వేఱువిధము
నుమహాబుండగు నంగదుండునునాయ కానేరదు. అని, తాత్పర్యము.

అంగదప్రముఖై ర్వై హతం మధువనం కిల. ౨౦

టీక|| అంగదప్రముఖైః= అంగదుం | అంగదుండు మొదలగువానరవీరులు,
డు మొదలుగాంగల; వీరైః=వీరులచే వచ్చి, మధువనంబునంతయుఁజెఱచిరి-
త; మధువనం=మధువునము: హతంకి అని, తాత్పర్యము.
ల=నశింపఁజేయఁబడినదిగా.

వారియంతశ్చ సహితాస్తథా నానుభి రాహతాః

టీక|| ఏతే (అధ్యాత్మతము) = అప్పడి, వనపాలకలందఱునొ
ఈవనపాలకులు, సహితాః = కూడు కర-తయియిపోయి, వారిలనువారిం
కొనినవారై; వారియంతశ్చ = సివా ముగా, వారివీరిలనందఱు, గాగా
రించుచును; తథా = అట్లు; జానుభిః= విధంబులంబ్రహారించిరి.
మోక్తాన్లనేతః సహరాః=కోట్లబడి అని, తాత్పర్యము.
నారు

ఏత దథా మయం ప్రాప్తో వక్తుం మధుగివా గిహ ౨౧
నామ్నా దధిముఖో నామ హరిః ప్రఖ్యాతవిక్రీషః

టీక|| మధురవాక్=మధురమయి దునగు; అయం=ఈ; హరిః=వానరుఁ
నమాటగలవాఁడును; ప్రఖ్యాతవిక్రీషః=మ; ఏతదధికం=ఇందువలెను; వ
మః=ప్రసిద్ధినిందినపరాక్రమముగల క్తుం=చెప్పటకు; ఇహ=ఇచ్చటికి;
వాఁడును; నామ్నా=పేరుచేత; దధి వాప్రేః=వచ్చినాఁడు.
ముఖోనామ=దధిముఖుండనిప్రసిద్ధుం మధురముగా మాటలాడు వాఁడు

అంశం ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యనహితము.

స ౬౩

ను, మహాపరాక్రమకాలియునగుదధిచారంబునేజెప్పుటకై, యిచ్చటికివచ్చి ముఖుండనునీవానరుండు, ఈసమానాడు. అని, తాత్పర్యము.

దృష్టా సీతా మహాబాహు సామిత్రే పశ్య తత్త్వతః. ౨౨

<p>టీక॥మహాబాహు= పెద్దచేతులు గల; సామిత్రే=లత్తు ణఁడా! సీతా=సీ తాదేవి; దృష్టా=చూడఁబడినది. తత్త్వ తః=యాథాభ్యుక్తముచేత; పశ్య=చూ డుము.</p>	<p>మహాబాహుండవగులత్తు ణఁడా! వానరులు సీతంజూచియుందురు; సీతను యథాభ్యుక్తముగానాలోచింపుము. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

అధిగమ్య తథా సర్వే పిబంతి మధు వానరాః

<p>టీక॥తథా=అట్లు; వానరాః=వాన రులు; సర్వే = అందఱును; అధిగమ్య= పొంది; మధు=తేనెయును; పిబంతి=త్రా గుచున్నారు.</p>	<p>కావుననె, యావానరులందఱును, నిర్భయంబుగా, మధువనంబుఁజొచ్చి, యథేష్టంబుగాఁ దేనియలం ద్రావుచు న్నారు. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

న చాప్యదృష్ట్యా వైదైహీం విశ్రుతాః పురుషషభ. ౨౩
వనం దత్తవరం దివ్యం ధర్షయేయ ర్వనాకసః

<p>టీక॥పురుషషభ= పురుషశ్రేష్ఠం డవగులత్తు ణఁడా! విశ్రుతాః=ప్రసిద్ధు లగు; వనాకసః = వానరులు; వైదై హీం = సీతాదేవి; అదృష్ట్యాచాపి= చూడకయె; దత్తవరం= ఇయ్యఁబడినవ రముగలదియు; దివ్యం= శ్రేష్ఠంబునగు; వనం = మధువనమును; సదృషయే యః=నశింపఁజేయరు.</p>	<p>బుద్ధియందును బరాక్రమంబునందు నుబ్రఖ్యాతులగునావానరులు, సీతంజూ డకయేవచ్చియుండినచో, బ్రహ్మదేవుని చే నాతండ్రికొసంగఁబడినదియుదివ్యం బునగుమధువనంబు నెంతమాత్రముప్ర వేశింపరు. అని, సుగ్రీవుండులత్తు ణఁ తోఁజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

తతః ప్రహృష్టో ధర్మాత్మా లక్ష్మణ స్సహ రాఘవః. ౨౪

టీక||తతః=అటుపిమ్మట; ధర్మా= సించినాడు.

త్వా=ధర్మస్వభావుండగు; లక్ష్మణః= అంత, ధర్మాత్ముండగు లక్ష్మణుం
లక్ష్మణుండు; సహరాఘవః= రాముని డునురాముండును, సంతోషంబునొంది
తోకగూడినవాడై; ప్రహృష్టః = సంతరి. అని, తాత్పర్యము.

శ్రుత్వా కణకసుఖాం వాణీం సుగ్రీవవచనా చ్యుతామ్

ప్రాహృష్యత భృశం రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలిః. ౨౫

టీక||రామః=రాముండును; మహాబలిః= సంతోషించెను.

లః = అధికమయినబలముగల; లక్ష్మణశ్చ= సుగ్రీవునినోటనుండి వెడలినకణకసు
ఖావహంబగునామాటనువిని, రాముం
సుగ్రీవునినోటనుండి; చ్యుతాం = జాటి డునుమహాబలుండగులక్ష్మణుండును, మి
నకణకసుఖాం = చెవులకునుభుకరమ కిరిలియుసంతోషించిరి.
యిన; వాణీం=మాటను; శ్రుత్వా=విని; అని, తాత్పర్యము.
భృశం=మికిరిలియు; ప్రాహృష్యత=

శ్రుత్వా దధిముఖస్యే దం సుగ్రీవస్తు ప్రహృష్యచ

వనపాలం పున ర్వాక్యం సుగ్రీవః ప్రత్యభాషత. ౨౬

టీక||సుగ్రీవః= మంచికంఠముగల; లుచెప్పెను.

సుగ్రీవస్తు = సుగ్రీవుండును; దధిముఖస్యే= సుందరమగుకంఠముగల యాసుగ్రీ
స్య=దధిముఖునియొక్క; ఇదం=ఈమా వుండు, దధిముఖుండుచెప్పినదివిని, సంతో
టను; శ్రుత్వా=విని; ప్రహృష్యచ= సంతోషించి, వనపాలకుండగునాదధిముఖు
తోషించియు; పునః = మఱి; వనపాలం=నిజాచి, యిట్లని, బదులుచెప్పెను.
లం=వనరక్షకుండగుదధిముఖునిగూర్చి; అని, తాత్పర్యము.
వాక్యం=మాటను; ప్రత్యభాషత=బదు

ప్రీతో స్త్రీ సో హం యద్యుక్తం వనం త్రైః కృతకమ౯భిః
మషికతం మషకణీయంచ చేష్టితం కృతకమ౯దామ్. ౨౭

టిక॥యత్ = ఎందువలన; కృతక	మ౯తం = తమింపబడినది; మషకణీ
మ౯భిః = చేయబడిన కార్యముగల;	యంచ = తమింపబడినదియు.
త్రైః = ఆవానరులచేత; వనం = మధువన	కృతకృత్యులగు నావానరులు, మధువ
ము; యుక్తం = భుజింపబడినదో; తత్	నంబునందలి మధువువంతయుఁ ద్రాగినం
(అధ్యాహృతము) = అందువలన; సః =	దుకు, నేను, సంతసించి; వారలు, కృత
అట్టి; అహం = నేను; ప్రీతః = సంతసించిన	కృత్యులకాబట్టి, వారలచేష్టను, నేను
వాండను; అస్మి = అగుచున్నాను. కృతక	తమింపబడినదికావున, తమింపితిని.
మ౯దామ్ = చేయబడిన కార్యముగల	అని, తాత్పర్యము.
వారలయొక్క; చేష్టితం = కార్యము; మ	

ఇచ్ఛామి శీఘ్రం హనుమత్ప్రేరథానాన్
శాఖామృగాంస్తాన్ మృగరాజదపాన్
ద్రష్టుం కృతార్థాన్ సహ రాఘవాభ్యాం
శోకుం చ సీతాధిగమే ప్రయత్నమ్. ౨౮

టిక॥కృతార్థాన్ = చేయబడినప్ర	శోకుంచ = వినుటకును; రాఘవాభ్యాం
యోజనముగలవారలును; మృగరాజద	సహ = రానులత్తులులతోఁగూడ; ఇ
ర్పాన్ = సింహముయొక్క-గర్వమువం	చ్ఛామి = కోరుచున్నాను.
టిగర్వముగలవారలునగు; హనుమత్ప్ర	కృతార్థులను సింహంబునకుం
థానాన్ = హనుమంతుండు ముఖ్యుండు	బోలెగర్వంబుగలవారలునగు హనుమం
గాఁగల; తాన్ = ఆ; శాఖామృగాన్ =	తుండుమున్నగు నావానరులం బాచుట
వానరులను; ద్రష్టుం = చూచుటకును; సీ	కును సీతాదేవిం బాచుటకై వారలుచేసి
తాధిగమే = సీతాదేవియొక్క-పొందుట	నప్రయత్నంబును వినుటకును నేనునురా
యందు; ప్రయత్నం = ప్రయత్నమును;	మలత్తులును, గోరుచున్నాము. అని

సుగ్రీవుండు పృథ్వియునితో జెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ప్రీతిస్థితాత్మో సంప్రహృష్టా కుమారో
 వృష్ట్యా సిద్ధాథో వానరణాంచ రాజా
 అంగై స్సంహృష్టేః కషణసిద్ధిం విదిత్వా
 బాహ్య్యా రాసన్నాం సోతిమాత్రం ననంద. ౨౯

టీక సః = ఆ; వానరాణాం = వా	సమీపించినదానిగా; విదిత్వా = తెలి
నరులయొక్క; రాజాచ = రాజయిన	సికొని; అతిమాత్రం = మిక్కిలియును;
సుగ్రీవుండును; ప్రీతిస్థితాత్మో = సంతో	ననంద = సంతోషించెను.
షముచే వికసించిన కంఠ్థుగల వారలు	సిద్ధాథులమయితి మని సంతోష
ను; సంప్రహృష్టా = గగుర్పాటునొంది	మున వికసించిననేత్రంబులతోనొప్పుదు
నవారలును; సిద్ధాథో = ఈడేజిన	దేహంబంతయుగగుర్పాటు నొందియు
ప్రయోజనముగల వారలునగు, కుమారో =	న్న రామలక్ష్మణులంజూచి, వానరరా
రా = రామలక్ష్మణులను; వృష్ట్యా =	జుండగునాసుగ్రీవుండు, సంతోషంబునం
చూచి; సంహృష్టేః = సంతోషంబు	దనవ యవంబులందు గనుపడు శుభ
నొందిన; అంగైః = అవయవములచే	సమిత్తంబులచే, గార్యసిద్ధిహస్తగతం
త; కషణసిద్ధిం = కషణసిద్ధి; బా	బయినదని, మిక్కిలియు సంతసించెను.
హ్య్యాః = చేతులకు; ఆసన్నాం =	అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాపే, శ్రీమద్రామాయణే, అదికావ్యే,

సుందరకాండే, త్రిషష్టితమస్సగణః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండత్రిషష్టితమస్సగణః టీక,

ముగిసినది.

అ

చ తు షష్ఠి త మ స గ ణ పా రం భః.

సుగ్రీవేదైవ ము క్తస్తు హృష్టో దధిముఖః కపిః

రాఘవం లక్ష్మణంచైవ సుగ్రీవం చాభ్యవదయత్. ౧

టీక॥ దధిముఖః = దధిముఖుండను; రించెను.

కపిః = వానరుండు; ఏవం = ఇట్లు; సు దధిముఖుండు, సుగ్రీవుండుచెప్పిన
గ్రీవేణ = సుగ్రీవునిచేత; ఉ క్తస్తు = చెప్పఁ దివిని, సంతోషంబునొంది, రామున
బడినవాఁడైనంతనె; హృష్టః = సంత కుసులక్ష్మణునకును సుగ్రీవునకునునమ
సించినవాఁడై; రాఘవం = రాముని; ల సాకారంబుగావించెను.
త్మణంచైవ = లక్ష్మణుని; సుగ్రీవంచ = అని, తాత్పర్యము.
సుగ్రీవుని; అభ్యవదయత్ = నమస్క

స ప్రణమ్యచ సుగ్రీవం రాఘవాచ మహాబలౌ

వానరై స్సహితై శ్శూరై ర్దివమేవో త్పపాత హ ౨

టీక॥ సః = ఆదధిముఖుండు; సుగ్రీ కాశమునుగూర్చియే; ఉత్పపాత = ఎగిరె
వం = సుగ్రీవుని; మహాబలౌ = అధికమయి ను. "హ" అనునదిపాదపూరణార్థము.
నబలముగల; రాఘవాచ = రామలక్ష్మ ఆదధిముఖుండు, సుగ్రీవునకును
ణులను; ప్రణమ్యచ = నమస్కరించియు; మహా బలశాలులగు రామలక్ష్మణులకు
సహితైః = కూడిన; శూరైః = యుద్ధము నునమస్కారంబుగావించి, శూరులగు
నందు భయములేనట్టి; వానరైః (స వనపాలురు పెంబడింప, నాకాశంబున
హ) = వానరులతోఁగూడ; దివమేవ = ఆ కుద్గమించెను. అని, తాత్పర్యము.

స యదైవా గతః పూర్వం తదైవ త్వరితం గతః

నిపత్య గగనా ద్భూమా తద్వనం ప్రవివేక హ. ౩

<p>టీక॥ సః = ఆదధిముఖుండు; పూర్వం = మునుపు; యదైవ = ఎట్లై; ఆగతః = వచ్చినాఁడో; తదైవ = అట్లే; త్వరితం = శీఘ్రముగా; గతః = పోయినవాఁడై; గగనాత్ = ఆకాశంబుననుండి; ధూమా = నేలయందు; సపత్య = వారి; తత్ = ఆ; వనం = మధువన</p>	<p>మును, ప్రవివేక = చూచెను; "హ" అనునదిపాదపూరణార్థము. ఆదధిముఖుండు, మున్నెట్లువచ్చినాఁడో, అట్లుశీఘ్రంబునంబోయి, యంతనాకాశంబుననుండి నేలకవ్రాలి యామధువనంబుబ్రవేశించెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

స ప్రవిష్టో మధువనం దదశ హరియాధపాత్
విమదా నుత్థితా సర్వా మేహమానా న్నధూదకమ్. ౪

<p>టీక॥ సః = ఆదధిముఖుండు; మధువనం = మధువనమును; ప్రవిష్టః = ప్రవేశించినవాఁడై; విమదాత్ = మదములే నివారలును; ఉత్థితాత్ = లేచినవారలును; మధూదకం = తేనెనునీటిన; మేహమానాత్ = మూత్రద్వారంబు నవిడుచు చున్నవారలునగు; హరియాధపాత్ = వానరశ్రేష్ఠులను; సర్వా =</p>	<p>అందఱను; దదర్శ = చూచెను. ఆదధిముఖుండు, అట్లుమధువనంబు బ్రవేశించి, యచ్చటఁద్రాఁగినమధువుజీణికంబులవలన, గైభ్రవిడిచి, లేచి, తేనెయు నీళ్లును గలనీనమూత్రంబు విడుచుచున్న యంగదాది వానర శ్రేష్ఠులంబూచెను. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

స తా నుపాగమ ద్వీరో బద్ధ్యా కరపుటాంజలిమ్
ఉవాచ వచనం శ్లఙ్ఘమిదం హృష్టవ దంగదమ్. ౫

<p>టీక॥ వీరః = పరాక్రమశాలియును; సః = ఆదధిముఖుండు; తాత్ = ఆవాసరులను; ఉపాగమత్ = పొందెను. కరపుటాంజలిం = దొప్పవంటి, చేతులచే</p>	<p>మోడ్చును; బద్ధ్యా = కట్టి; అంగదం = అంగదునిగూర్చి; శ్లఙ్ఘం = మధురమును; హృష్టవత్ = సంతోషము గలదియునగు; ఇదం = ఈ; వచనం =</p>
---	--

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౬౪

మాటను; ఉవాచ=చెప్పెను.

పరాక్రమవంతుండగు నాదధిముఖుండు, అవానరులయొద్దకుఁబోయి, దా

ప్రవంఠియంజలిబంధించి, యంగదుం

బూచిసంతోషంబునమధురంబగునీమాటంజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

సౌమ్య రోషో న కథావ్యో యదేత త్పరివారితమ్

అజ్ఞానా ద్రక్షిభిః క్రోధా ద్భవంతః ప్రతిషేధితాః. ౬

టీక॥ సౌమ్య = తిన్ననివాడవగు నంగదుఁడా! ఏతత్ = ఈ; పరివారి తం = అంతటను అడ్డగించుట; యత్ (అస్తి) = ఏదిగలదో; తత్ (అధ్యాప్యతము) = దానిఁగూర్చి; రోషః = కోపము; నకథావ్యః = చేయఁబడఁగూడదు. అజ్ఞానాత్ = తెలియమివలన; రక్షిభిః = వనపాలుర చేత; క్రోధాత్ =

కోపమువలన; భవంతః = మీరలు; ప్రతిషేధితాః = నిషేధింపబడినారు.

కాంతుండవగు నంగదుఁడా! మీరలు నివారించిరిని నీవుకోపంబు సేయవలదు; ఈవనపాలురు, అజ్ఞానంబు వలన, నట్లుకోపంబున మిమ్ముడ్డగించి నారు. అని, తాత్పర్యము.

యువరాజ స్త్వ మీశత్ప్ర వనస్యాస్య మహాబల

మౌఖ్యాత్ రూర్షం కృతోదోష స్తంభవాత్క్షంతుమహాసి. ౭

టీక॥ మహాబల = అధికమయిన బలముగలవాడవగు నంగదుఁడా! త్వం = నీవు; యువరాజః = యువరాజుండవు. అస్య = ఈ; వనస్య = మధువనమునకు; ఈశత్ప్ర = ప్రభుండవును. పూర్వం = మున్ను; మౌఖ్యాత్ = అజ్ఞానమువలన; దోషః = దోషము; కృతః = చేయఁబడినది. భవాత్ = నీవు; తం = దానిని;

క్షంతుం = క్షమించుటకు; అహాసి = తగుదువు.

మహాబలుండవగు నంగదుఁడా! నీవుయువరాజుండవు, గావున; నీమధువనంబునకుఁ బ్రభుండవయితివి; అజ్ఞానంబువలన, మున్నుపరాధంబు చేసెతిమి; నీవుదానిక్షమింపవలయు.

అని, తాత్పర్యము.

అఖ్యాతం హి మయా గత్వా పితృవ్యస్య తవానఘ
ఇహోపయాతం సర్వేషా మేతేషాం వసచారిణామ్. ౮

టీక || అనఘ = పాపరహితుండవ తంహి = చెప్పబడినదిగాదా!
గునంగదుఁడా! మయా = నాచేత; గ పాపరహితుండవగు నంగదుఁ
త్వా = పోయి; తవ = నీయొక్క; పితృ డా! నేనుబోయి, నీపితండ్రి సుగ్రీవు
వ్యస్య = పితండ్రికి; ఏతేషాం = ఈ; వ నకు, ఈవానరులందఱును ఇచ్చటికి వ
సచారిణాం = వానరులయొక్క; సర్వే చ్చియుండుటంజెప్పితిని.
షాం = అందఱియొక్కయు; ఇహ = ఇ అని, తాత్పర్యము.
చ్చటికి; ఉపయాతం = వచ్చుట; అఖ్యా

స త్వదాగమనం శుత్రా సహేభి హరియూధపైః
ప్రహృష్టో నతు రుష్టోసా వనం శుత్రా పృథపికతమ్. ౯

టీక || అసా = ఈ; సః = అసుగ్రీవుఁ పింపనేలేదు-
డు; ఏభిః = ఈ; హరియూధపైః = వా నేను, నీవీవానరులయందఱితోడం
సరశ్రేష్ఠులతోఁగూడ; త్వదాగమనం = గూడవచ్చుటయు, మధువనంబునంత
నీరాకను; శ్రుత్వా = విని; వనం = మధు యుఁజెఱచుటయుంజెప్పగా, విని, యా
వనమును; ప్రథపికతం = చౌఱచఱచిన సుగ్రీవుండు, పరమసంతోషంబు నొం
దానిఁగా; శ్రుత్వా = విని; ప్రహృష్టః = దెనుగాని, యెంతమాత్రముకోపంబు
సంతోషించినాడు. నతురుష్టః = కో నొందఁడయ్యె- అని, తాత్పర్యము.

ప్రహృష్టో మాం పితృవ్య స్తే సుగ్రీవో వానరేశ్వరః
శీఘ్రం ప్రేషయ సర్వాంస్తా నితిహూ వాచ పాథికవః. ౧౦

టీక || వానరేశ్వరః = వానరుల రాజును; సుగ్రీవః = సుగ్రీవుండు; ప్ర
కుఁబ్రభుండును; తే = నీయొక్క; పితృ హృష్టః = సంతోషించిన వాఁడై ;
వ్యః = పితండ్రియునగు; పాథికవః = మాం = నన్నుఁగూర్చి; “తా = వార

లను; సర్వాఙ్ = అందఱను; శీఘ్రం = శీఘ్రముగా; ప్రేషయ = పంపుము” అని; (“హ” అనునదిపాదపూరణార్థము); ఉవాచ = చెప్పెను. వానరా ధీశ్వరుడగు నీపినతండ్రె

సుగ్రీవుండు, అట్లు పరమసంతోషంబు నొంది “అయంగదుండు మున్నగువా నరులను శీఘ్రంబునంబంపుము” అని, అజ్ఞాపించెను. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీత్యా దధిముఖస్యేదం వచనం క్లృత్త మంగదః
అబ్రవీ త్తాఙ్ హరిశ్రేష్ఠో వాక్యం వాక్యవికారదః. ౧౧

టీక: వాక్యవికారదః = మాటల చి; వాక్యం = మాటను; అబ్రవీత్ = యందుంబడితుండును; హరిశ్రేష్ఠః = వానరశ్రేష్ఠుండునగు; అంగదః = అంగదుండు; దధిముఖస్య = దధిముఖుని యొక్క; ఇదం = ఈ; క్లృత్తం = ప్రియమయిన; వచనం = మాటను; శ్రుత్యా = విని; తాఙ్ = ఆవానరులనుగూ

చి; వాక్యం = మాటను; అబ్రవీత్ = చెప్పెను. మాటలుచెప్పటయందుం బడితుండునువానరోత్తముండునగు నంగదుండు, ప్రియంబగునీదధిముఖునిమాటనువిని, యావానరులంజూచి, ఇట్లుచెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

శంకే శ్రుతో యం వృత్తాంతో రామేణ హరియూధపాః
తత్ క్షమం నేహ న స్థానం కృతే కాశ్యే పరంతపాః. ౧౨

టీక: పరంతపాః = శత్రువులందఱి పంజేయునట్టి; హరియూధపాః = వానరశ్రేష్ఠులారా! “అయం = ఈ; వృత్తాంతః = సమాచారము; రామేణ = రాముని చేత; శ్రుతః = వినఁబడినది. “ఇతి (అధ్యాహృతము) - అని; శంకే = సంజేహించుచున్నాను. తత్ = అందువలన; కాశ్యే = పసి; కృతే = చేయఁబడినదగుచుండగా;

నః = మనకు; ఇహ = ఇచ్చట; స్థానం = నిలుచుటకు; నక్షమం = యుక్తముకాదు. శత్రువులందఱిపంజేయునట్టి వానరశ్రేష్ఠులారా! మనమిచ్చటికివచ్చియున్ననంగరామునకుం దెలిసినదనితోచుచున్నది; కావున, గార్యంబుసాధించినవెనక, మనమిచ్చటనుండుట యుక్తముకాదు. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౨౨౧

స ౬౪

పీత్యా మధు యథాకామం విశ్రాంతా వనచారిణః
కిం శేషం గమనం తత్ర సుగ్రీవో యత్ర మే గురుః. ౧౩

టీక॥వనచారిణః = వానరులు; యథాకామం = యథేష్టముగా; మధు = తేనియను; పీత్యా = త్రాగి; విశ్రాంతాః = విశ్రమించినారు. శేషం = మిగత; కిం (అన్తి) = ఏమియున్నది? యత్ర = ఎచ్చట; మే = నాయొక్క; గురుః = పినతండ్రయిను; సుగ్రీవః = సుగ్రీవుడు; అన్తి (అ	ధ్యాప్యతము) = ఉన్నాడో; తత్ర = అచ్చటికి; గమనం = పోవుటయె. వానరులందఱు, యథేష్టంబుగా మధువుద్రావి మలసటఁదీర్చుకొన్నారు; ఇంకనిచ్చట శేయవలసినది యేమియున్నది? నాపినతండ్ర సుగ్రీవునియొద్దకుఁ బోవలసినదే. అని, తాత్పర్యము.
---	--

సర్వే యథా మాం వత్సంతి సమేత్య హరియూధపాః
తథా స్త్రి కతాః కతావ్యే భవద్భిః పరవా నహమ్. ౧౪

టీక॥హరియూధపాః = వానరశ్రేష్ఠులు; సర్వే = అందఱును; సమేత్య = వచ్చి; మాం = నన్నుఁగూచి; యథా = ఎట్లు; వత్సంతి = చేప్పఁగలరో; తథా = అట్లు; కతాః = చేయువాఁడను; అన్తి = అగుచున్నాను. కతావ్యే = చేయఁబడవలసినకార్యమునందు; అహం = నేను; భవ	ద్భిః = మీచేత; పరవాః = పరితంఁత్రుండును. వానరశ్రేష్ఠులందఱువచ్చియెట్లుచేస్తుదురో, అట్లే నేను శేయవలసినవాఁడను; ఇప్పుడు, నేనుమీరలుచేప్పవట్లు చేయవలసినవాఁడనేకాని స్వతంత్రుండనుగాను. అని, తాత్పర్యము.
---	--

నాజ్ఞాపయితు మీశో హం యువరాజో స్త్రి యద్యపి
అయిక్తం కృతకమాణో యాయం ధర్మయితుం మయా. ౧౫

టీక॥అహం = నేను; యువరాజః = యువరాజుండను; యద్యపి = అగుచున్నాను సరేలయినను; అజ్ఞాపయి	తుం = అజ్ఞాపించుటకు; ఈశః = సమభూండను; న = కాను. కృతకమాణః = చేయఁబడినకార్యముగల; యాయం =
---	---

౧౨౨౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౬౪

❧

❧

మీరలు;మయా - నాచేత;ధవళాయి
తుం=బెదరించుటకు;అయ్య క్తం= యు
క్తముకాదు.

నేనుయువ రాజుండనై నను,ఇప్పుడు
మిమ్మాజ్ఞాపింపసమర్థుకాండఁ గాను;కా

ర్యంబుసాధించివచ్చియున్న మిమ్ములనే
నాజ్ఞాపించుట యు క్తముకాదు. అని,
అంగదుండు,వానరులకుఁజెప్పెను.

అని, తాత్పర్యము.

బ్రువత శ్చం గదస్యై వం శ్రుత్వా వచన మవ్యయమ్
ప్రహృష్టమనసో వాక్య మిద మూచు ర్వనౌకసః. ౧౬

టీక॥వనౌకసః=వానరులు;ఏవం=
ఇట్లు;బ్రువతః = చెప్పుచున్న;అంగద
స్య=అంగదునియొక్క;అవ్యయం=నా
శములేని, వెలలేనియనుట;వచనం=మా
టను;శ్రుత్వావ=వినియు; ప్రహృష్టమ
నసః=సంతసించినమనస్సుగలవారలై;

ఇదం=ఈ;వాక్యం=మాటను;ఉచుః=
చెప్పిరి.

అంత,వానరులు,అంగదుండుచెప్పి
నవెలలేనిమాటనువిని, పరమసంతోషం
బునొంది,యంగదుండాచియిట్లుని, చె
ప్పిరి.అని, తాత్పర్యము.

ఏవం వదతి కో రాజక ప్రభు స్సక్ వానరక్షణభ
విశ్వర్యమదమస్తో హి సర్వో హ మితి మన్యతే. ౧౭

టీక॥రాజక = రాజవగు;వానర
క్షణభ= వానరశ్రేష్ఠుండవయినయంగ
దుఁడా!కో=ఎవ్వఁడు; ప్రభుః=రాజు;
సక్=అగుచు;ఏవం=ఇట్లు; వదతి=చె
ప్పును;సర్వః- సమస్తజనమును; విశ్వ
ర్యమదమత్తః = విశ్వర్యముచేఁగలిగిన
మదముచేమత్తుడై;అహమితి= నేనని;

మన్యతే=తలంచును-
మాకుఁబ్రభుండవువానర శ్రేష్ఠుండ
వగునంగదుఁడా!రాజయినవాఁడెవ్వం
డిట్లుచెప్పును? అందఱునుబృధుత్వముచే
దేహంబు దెలియక, యహంకరించి
యుందురేకాని, యిట్లువినయంబుగలిగి
యుండరు. అని, తాత్పర్యము-

తవచేదం ను సదృశం వాక్యం నాన్యస్య కస్యచిత్

❧

❧

సన్నతిహీనవాఖ్యాతి భవిష్యచ్ఛుభయోగ్యతామ్. ౧౮

టీక॥ ఇదం= ఈ; వాక్యం= మాట; తవచ= నీ కే; సదృశం= సరియైనదిగదా! అన్యస్య= ఇతరునికి; కన్యచిత్= ఎవ్వనికిని; న= సరియైనదికాదు. తవ= నీయొక్క; సన్నతిహీన= వినయమే; భవిష్యచ్ఛుభయోగ్యతాం= కలుగఁజేయుచున్నది.	అఖ్యాతి= చెప్పుదున్నది. ఇట్లు చెప్పుట, నీకేతగును, గానిమఱియొకరినిండగదు; నీవినయంబువలననే, నీకింకగొప్పమంగళంబుగలుగుననియునందుకు నీవుదగిన వాడవనియుఁజెలియుచున్నది.
బోవుమంగళంబునకుఁదగియుండుటను;	అని, తాత్పర్యము.

సర్వే వయమపి ప్రాప్తాస్త్ర గంతుం కృతక్షణాః
స యత్ర హరివీరాణాం సుగ్రీవః పతి రవ్యయః. ౧౯.

టీక॥ వయమపి= మేమును; సర్వే= అందఱమును; యత్ర= ఎచ్చట; హరివీరాణాం= వానరవీరులకు; పతిః= ప్రభుండును; అవ్యయః= నాశరహితుండునగు; సః= ఆ; సుగ్రీవః= సుగ్రీవుండు; అస్తి= (అధ్యాపృతము) ఉన్నాడో; తత్ర= అచ్చటికి; గంతుం= పోవుటకు; కృతక్షణాః= చేయఁబడిన య	త్సాహముగలవారలమై; ప్రాప్తాః = వచ్చినాము- మేమందఱమును, వానరవీరులకుంబ్రభుండును నాశరహితుండునగునా సుగ్రీవుని యొద్దకుఁబోవుటకై యె సిద్ధునన్నాహులమయివచ్చినాము- అని, తాత్పర్యము.
---	--

త్వయా హ్యనుక్తే హారిభి రైవ శక్యం పదా త్వదమ్
క్వచి ద్గంతుం హరిశ్రేష్ఠ బ్రూమ స్సత్య మిదం తు తే. ౨౦

టీక॥ హరిశ్రేష్ఠ= వానరశ్రేష్ఠుండగు నంగదుఁడా! త్వయా= నీచేత= అనుక్తేః= చెప్పఁబడినట్టి; హరిభిః= వానరులచేత; క్వచిత్= ఒకానొకచోటికిని ; పదాత్ = అడుగుననుండి ; పదం= అడుగునుగూర్చి; గంతుం= పో	
--	--

<p>పుటకు; నైవశక్యంహి = అలవికానే కాదుగదా ! తే=నీకు; సత్యం= సత్య మయిన; ఇదం = ఈమాటను; బ్రూ మః=చెప్పుచున్నాను- వానరశ్రేష్ఠుండవగునంగదుండా!నీ</p>	<p>యాజ్ఞ లేక, వానరులకు, ఎచ్చటికినినా కి-యడుగైనను బోవనలవిగాదు; ఇ దిసత్యము, నీకుంజెప్పినాము. అని, యా వానరులంగదుని తోవిన్నవించుకొనిరి- అని, తాత్పర్యము-</p>
---	--

ఏవం తు వదతాం తేషా మంగడః ప్రత్యువాచహ
రాథం గచ్ఛామ ఇత్కుక్త్వా ఖ ముత్పేతు మహాబలాః- ౨౦

<p>టీక తేషాం=వారలు; ఏవం= ఇ ట్లు; వదతాంతు = చెప్పుచుండగా నే; అంగడః = అంగదుండు; “బా ధం=మందిరి; గచ్ఛామః = పోయెద ము.” ఇతి(అధ్యాహృతము)=అని ; ప్రత్యువాచ=బదులుచెప్పెను. (“హ” అనునదిపాదపూర్ణాథాము)- ఇతి= అని; ఉక్త్వా=చెప్పి; మహాబలాః=అ ధిమయునబలముగలవానరులు; ఖం=</p>	<p>ఆకాశమునుగూచి; ఉత్పేతుః = ఎ గిరిరి- ఆవాసము లిట్లు నెప్పినమాటనువి ని, యంగదుండు “మంచిది, పోయెద ము” అని, చెప్పెను; ఇట్లు; మాటలా డుకొని, మహాబలశాలులగునావానరు లు, ఆకాశంబునకుద్గమించిరి. అని, తాత్పర్యము-</p>
---	---

ఉత్పతంత మనూత్పేతు స్సవే తే హరియాధపాం

కృత్వా కాశం నిరాకాశం యంత్రోష్టిస్తా ఇవాచలాః- ౨౧

<p>టీక తే=ఆ ; హరియాధపాం= వానరశ్రేష్ఠులు; సవే=అందఱును ; ఆకాశం=ఆకాశమును; నిరాకాశం= అవకాశములేనిదానిగా; కృత్వా = చేసి; యంత్రోష్టిస్తాః = యంత్రముల చేసెగురంగొట్టబడిన; అచలాః=పర్వ</p>	<p>తంబులువలె; ఉత్పతంతం= ఎగురుచు న్నయంగదుని; అనూత్పేతుః= వెంట డించియెగిరిరి- ఆయంగదుండాకాశంబునకుద్గమిం పగానే, యావానరశ్రేష్ఠులందఱును, ఆకాశంబునంతయు నిరవకాశంబుగా</p>
---	--

౧౨౨౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౬౪

మృతము) = అగుఁగాక - దేవీ = సీతాదేవి; దృష్టా = చూడఁబడినది - సంశయః = నాదు; సంశయములేదు; వారలు సీతాదేవింజూచివచ్చి	నీవింకదుఃఖంపకుము; నీకుమంగళము
సందేహము; న = లేదు - సం = మనయొక్క; నారు; సంశయములేదు; వారలు సీతం	
సమయే = అవధి; అతీతే = కడవఁగా; త్రై = బాడకుండురేని, నేనుజెప్పినయవధిదాఁ	
వారలచేత; ఇహ = ఇచ్చటికి; అగం = టిపోయిన వెనుక, నిచ్చటికి రాఁజాల	
తుం = వచ్చుటకు; నశక్యం = అలవికాదు - రు = అని, తాత్పర్యము -	

న మత్సకాశ మాగచ్ఛే త్కృత్యే హి వినిపాతితే
యువరాజో మహాబాహుః స్థవతాం ప్రవరో గదః. ౨౬

టీక॥ కృత్యే = కార్యము; వినిపాతితే = గూర్చి; నాగచ్ఛేత్తి = రాఁడుగదా!	
తే = నశింపఁజేయఁబడినదగుచుండఁ	కార్యముచేడియుండునేని, మహా
గా; మహాబాహుః = పెద్దచేతులుగల	బాహుండునువానరశ్రేష్ఠుండునుయువ
వాఁడును; స్థవతాం = వానరులలోపల;	రాజుండునగు సంగదుండు, నాయొద్ద
ప్రవరః = శ్రేష్ఠుండును; యువరాజః =	కేతమాత్రము రాఁడు.
యువరాజుండునగు; అంగదః = అంగ	అని, తాత్పర్యము.
దుండు; మత్సకాశం = నాసమీపమును	

యద్యప్య కృతకృత్యానా మిదృశ స్సాన్య దుపక్రమః
భవేత్స దీనవదనో భ్రాంతివిప్లుతమానసః. ౨౭

టీక॥ అకృతకృత్యానాం = చేయఁబ	నదియుఁజలనమునొందినదియునగుమన
డికార్యముగలవానరులకు; ఈదృశః = స్వగలవాఁడునుగా; భవేత్ = ఉండును.	
ఇట్టి; ఉపక్రమోయద్యపి = ప్రయత్నము	ఒకవేళ, నావానరులు, కార్యంబు
గలిగినను; సః = ఆయంగదుండు; దీనవద	సాధింపనివారలై యొచ్చుటికివచ్చిన
నః = దుఃఖితమగుముఖముగలవాఁడును;	ను, అప్పటి, కంగదుండు, దీనవదనుండు
భ్రాంతివిప్లుతమానసః = భ్రాంతి నొంది	ను, భ్రాంతియుఁజలనంబునొందినమన

సుగలవాఁడునుగానుండును. అని, తాత్పర్యము.

పితృప్రైతామహం చైత త్సూర్వకై రభిరక్షితమ్
న మే మధువనం హన్యా దహ్మష్టః స్థవగేశ్వరః. ౨౮

టీక॥ స్థవగేశ్వరః = వానరులకుఁబ్ర

భుండగునంగదుండు; అహ్మష్టః = సం
తోషింపనివాఁడై ; పితృ ప్రైతామహం
చ = తండ్రితాతలనుండివచ్చినదియు;
సూర్వకైః = మునుపటివారలచేత; అభి
రక్షితం = కాపాడబడినదియునగు; ఏ
తత్ = ఈ; మే = నాయొక్క; మధువ
నం = మధువనమును; నహన్యాత్ = కొ

ట్టండు.
వానరేశ్వరుండగునంగదుండు, అట్లు
సంతోషంబు నొందకుండునేని, తండ్రి
తాతలనాటనుండి జాగ్రత్తతోరక్షిం
పఁబడుచుండిన నామధువనంబు నెంత
మాత్రమునశింపఁజేయఁడు.
అని, తాత్పర్యము.

కౌసల్యా సుప్రజా రాజు సమాశ్వసి హి సువ్రత

టీక॥ సువ్రత = మంచివ్రతములుగల;
రామ = రాముఁడా! కౌసల్యా = కౌస
ల్య; సుప్రజాః = మంచినంతానముగలది.
సమాశ్వసిహి = ఊఁబడిల్లుము.
మంచివ్రతంబు లాచరించునట్టిరా

ముఁడా! సీతసమాచారము తెలిసినదికా
వున, ఇంకనీవుక్షేమంబు నొందఁగలవు
కాఁబట్టి, యిప్పుడు, కౌసల్యమంచికొడు
కుగలదైనది; నీవుదుఃఖంబువిడువుము.
అని, తాత్పర్యము.

దృష్టా దేవీ న సంజేహూ నచాన్యేన హనూమతా. ౨౯
న హ్యన్యః కర్మణో హేతు స్సాధనే న్య హనూమతః

టీక॥ దేవీ = సీతాదేవి; దృష్టా = చూ
డబడినది. సంజేహాః = సంశయము; న =
లేదు; అన్యేనచ = ఇతరునిచేతను; న =

కాదు. హనూమతా = హనుమంతునిచే
తనె; దృష్టా (అర్థ్యాహృతము) = చూడఁ
బడినది. హనూమతః = హనుమంతునిక

న్నఃఅన్యః=ఇతరుడు; అన్య = ఈక
మకాణః=కార్యముయొక్క; సాధనే=
సాధించుటయందు; హేతుః = కారణ
ము; నహి=కాదుగదా!

సీతాదేవింజూచివచ్చిరి; ఇందుసం
శయములేదు; అందు హనుమంతుడే

చూచి యుండునుగాని, యింక నెవ్వం
డును బూచియుండఁడు; హనుమంతుం
డుదక్క-మఱియెవ్వండును, ఈకార్యం
బునుసాధింపఁజాలఁడు.

అని, తాత్పర్యము.

హనుమతి హి సిద్ధిశ్చ మతిశ్చ మతిస త్తమ. ౩౦
వ్యవసాయశ్చ వీర్యం చ సూర్యే తేజః ధ్రువమ్

టీక॥ మతిస త్తమ=బుద్ధిమంతులలో

శ్రేష్ఠుండవగురాముఁడా; సిద్ధిశ్చ= కార్య
సిద్ధియును; మతిశ్చ= బుద్ధియును; వ్య
వసాయశ్చ=ప్రయత్నమును; వీర్యం చ=
పరాక్రమమును; హనుమతి=హనుమం
తునందు; సూర్యే=సూర్యునియందు; తే
జః= తేజస్సువలె; ధ్రువం= సశ్చ

యము.
బుద్ధిమంతులలో శ్రేష్ఠుండవగురాముఁ
డా! సూర్యునియందుఁ గాంతియుండు
నట్లు కార్యసిద్ధియు బుద్ధియు నుత్సా
హంబును బరాక్రమంబును హనుమం
తునందు స్థిరముగానున్నవి.
అని, తాత్పర్యము.

జాంబవా న్యత్ర సేతా స్యా దంగదశ్చ బలేశ్వరః. ౩౧
హనుమాం శ్చాప్య ధిష్ఠాతా న తస్య గతి రన్యథా

టీక॥ యత్ర = ఏకార్యమునందు; జాంబవా
నాయకుఁడో; అంగదశ్చ = అంగదుం
డును; బలేశ్వరః=సేనానాయకుఁడో;
హనుమాం శ్చాపి = హనుమంతుండు
ను; అధిష్ఠాతా = అధిష్ఠించియుండు
వాఁడో; తస్య=ఆకార్యముయొక్క; గ

తిః=ప్రాప్తి; అన్యథా = వేరువిధము
గా; న= కాదు.
ఏకార్యంబునందు జాంబవంతుండు
నాయకుండును, అంగదుండు సేనాధి
పతియుం గానుండునో, మఱియుహను
మంతుండును దోడ్పడియుండునో, అ
ట్టికార్యంబుదప్పక సిద్ధించును గాని, వే

శ్రీమద్రామాయణమును సుందరకాండము. ౧౨౨

స ౬౪

ఋవిధంబుగాదు. అనీ, తాత్పర్యము,

మాధూ శ్చింతాసమాయుక్త స్సంప్ర త్యమితవిక్రమ. ౩౨

టిక అమితవిక్రమ= కొలందిలేని	అమిత పరాక్రమశాలియగు రా
పరాక్రమముగలరాముడా! త్వం (అ	ముడా! నీవింకదుఃఖింపవలదు. అని,
ధ్యాహృతము)= నీవు; చింతాసమా	రామునితోఁజెప్పెను.
యుక్తః= చింతతోఁగూడిన వాడవు;	అని, తాత్పర్యము.
మాధూః= కావలదు.	

తతః కిలకిలాశబ్దం శుశ్రావా సన్న మంబరే
హనుమత్కమకదృప్తానాం నదకతాం కాననౌకసామ్. ౩౩
కిష్కింధా ముపయాతానాం సిద్ధిం కథయతా మివ

టిక తతః = అటుపిమ్మట ; సః	న్నం=సమీపించిన; కిలకిలాశబ్దం=కిలకి
(అధ్యాహృతము) = ఆసుగ్రీవుఁడు;	లయనుధ్వని; శుశ్రావ=వినినను.
హనుమత్కమకదృప్తానాం=హనుమం	అంత, నావానరులు, కిష్కింధకుస
తునికార్యముచే గర్వించిన వారలును;	మీపముగావచ్చి, హనుమంతునిసాహ
నదకతాం= గజిఁంచు వారలును; కి	సంబునకు గర్వించియున్నవారలుగావు
ష్కింధాం=కిష్కింధను; ఉపయాతా	నఁ, గార్యసిద్ధియయినదనియందఱకుం
నాం= సమీపించినవారలును; సిద్ధం=	దెలియునట్లుసింహనాదంబులు సేయఁ
కార్యసిద్ధిని ; కథయతామివ (స్థితా	గా, నాకాశంబుననుండి; యాధ్వని, ను
నాం)= జెప్పుచున్నట్లున్నవారలునగు;	గ్రీవునకువినవచ్చెను.
కాననౌకసాం=వానరులయొక్క; అస	అని, తాత్పర్యము.

తత శ్రుత్వా నినాదం తం కపీనాం కపిస త్రమః. ౩౪
ఆయతాంచితలాంగూల స్సో భవ ధృవమానసః

టిక|| కపిస త్రమః=వానరశ్రేష్ఠుండగు; సః=ఆసుగ్రీవుఁడు; కపీనాం= వా

౧౨౩౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౬౪

నరులయొక్క; తం=ఆ; నినాదం=ధ్వని; ఆవానరులసింహనాదంబువిని, పరమ
నిని; త్రుత్వా=విని; తతః=అంతః; హ్యసంతుష్టండై, వాలంబునిదువుగాఁ జే
ప్రమానసః = సంతసించినమనసుగల సికొనియాడించుకొనుచు, నుండెను.
వాండై; అభవత్=ఉండెను. అని, తాత్పర్యము.

వానరశ్రేష్ఠుండగు నాసుగ్రీవుండు,

అజగ్న్య స్తేపి హరయో రామదశనకాంక్షిణః. ౩౫

అంగదం పురతః కృత్వా హనూమంతంచ వానరమ్

టీక|| రామదశనకాంక్షిణః=రాసి, ఉంచుకొనియనుట; అజగ్న్యః =
మునిచూచుటకొఱకుఁగోరుచున్న; తే=వచ్చిరి.
ఆ; హరయోపి=వానరులును; అంగరామదశనకాంబుఁగోరుచున్నయా
దం= అంగదుని; హనూమంతంచ=వానరులును, అంగదునిహనుమంతుని
హనుమంతుండను; వానరంచ = వానమున్నదికొని, వచ్చిరి.
రుని; పురతః=ముందట; కృత్వా=చే అని, తాత్పర్యము.

తేగదప్రముఖా వీరాః ప్రహృష్టాశ్చ మదాస్వితాః. ౩౬

నిపేతు హారిరాజస్య సమీపే రాఘవస్యచ

టీక|| వీరాః = పరాక్రమశాలుల నియొక్కయు; సమీపే= సమీపంబు
గు; తే=ఆ; అంగదప్రముఖాః = అంగదుండు మొదలుగాఁ గలవానరులు; నందు; నిపేతుః=వారిరి.
గదండు మొదలుగాఁ గలవానరులు; పరాక్రమవంతులగు నంగదుండు
ముదా=సంతోషముతో; అస్వితాః=మొదలుగాఁగలయావానరులు, అంత,
కూడినవారలై; ప్రహృష్టాః = గగువానరరాజుండగు సుగ్రీవుండును రా
పాటునొందినవారలై; హారిరాజముండునుండుచోట, వారిరి.
స్య= వానరులకుఁబ్రభుండగుసుగ్రీవుని అని, తాత్పర్యము.
యొక్కయు; రాఘవస్యచ = రాము

హనుమాంశ్చ మహాబాహుః ప్రణమ్య శిరసా తతః. ౩౭

శ్రీమ ద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౨౩౧

స ౬౮

నియతా మక్షతాం దేవీం రాఘవాయ న్యవేద యత్

టీక|| తతః=అటుపిమ్మట ; మహాశములేనిదానిగాను; న్యవేదయత్ = దాహుః = పెద్దచేతులుగల ; హనుచెప్పెను.
మాంశ్య=హనుమంతుండును; శిరసా= అంత, మహాబాహుండగుహనుమం
తలచేత; ప్రణమ్య= నమస్కరించి ; తుండు, సాష్టాంగముగనమస్కరించి,
రాఘవాయ=రామునికొఱకు; దేవీం= “సీతాదేవిపాతివ్రత్యనియమంబునందే
సీతాదేవిని; నియతాం = నియమము జరిల్లుచున్నమంబుగనున్న”దని, రాము
తోఁగూడినదానిగాను; అక్షతాం=నా నకుంజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

నిశ్చితార్థః సత సస్త్రిక్ సుగ్రీవః పవనాత్మజే. ౩౮
లక్ష్మణః ప్రీతిమాస్త్రితం బహుమానా దవైక్షత

టీక|| తతః=అటుపిమ్మట; సస్త్రిక్ = ని; అవైక్షత=చూచెను.
ఆ; పవనాత్మజే = వాయుకుమారుం అంత , వాయుదేవునికుమారుండ
డగు హనుమంతునందు ; నిశ్చితా గునాహనుమంతుండే తప్పక కార్యంబు
ర్థః=నిశ్చయింపబడినప్రయోజనము సాధించియుండుననినిశ్చయించియున్న
గల; సుగ్రీవః = సుగ్రీవుండును; లక్ష్మ సుగ్రీవుండునులక్ష్మణుండును , సంతో
ణః=లక్ష్మణుండును; ప్రీతిమాన్=అ పంబునొంది, సంతసించియున్నయాహ
ధికమయినసంతోషముగలవాఁడై; ప్రి నుమంతుని, బహుమానార్పవ్వింబొందిరి.
తం=సంతోషమునొందిన హనుమంతు అని, తాత్పర్యము.

ప్రీత్యాచ రమమాణోఽథ రాఘవః పరవీరహః. ౩౯
బహుమానేన మహతా హనుమంత మవైక్షత

టీక|| అథ=అటుపిమ్మట ; పరవీర రమమాణః=క్రీడింపుచు; మహతా = హాశతువీరులంజంపునట్టి; రాఘవః= అధికమయిన; బహుమానేన= గౌర
రాముండు ; ప్రీత్యా=సంతోషముచే; వముచేతి; హనుమంతం=హనుమంతు

ని; అనైత్యత=చూచెను-

అంత, శత్రువీరులంజంపునట్టిరా
ముందు, పరమాసంతోషంబునొంది, ప

రమబహుమానంబున, నాహనుమం

తుంజూచెను- అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాపీ, శ్రీమద్రామాయణే, అదికావ్యే,

సుందరకాండే, చతుష్షష్టితమసంగః.

ఇది, సృష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర

వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండచతుష్షష్టితమసంగఃటీక,

ముగిసినది.

అ

పంచషష్టితమసంగపార్థంభః.

తతః ప్రవ్రవణం శైలం తే గత్వా చిత్రకాననమ్

ప్రణమ్య శిరసా రామం లక్ష్మణంచ మహాబలమ్, ౧

యువరాజం పురస్కృత్య సుగ్రీవ మభివాద్యచ

ప్రవృత్తి మథ సీతాయాః ప్రవక్తు ముపచక్రముః. ౨

టీక|| తతః=అటుపిమ్మట; తే=ఆ

వానరులు; చిత్రకాననం=నానావిధ

ములగునడవులుగల; ప్రవ్రవణం=ప్ర

వ్రవణమును; శైలం=పర్వతమును;

గత్వా=పోయి; శిరసా=తలచేత;

రామం=రాముని; మహాబలం=అధి

కమయినబలముగల; లక్ష్మణంచ=ల

క్ష్మణుని; ప్రణమ్య=నమస్కరించి;

సుగ్రీవం=సుగ్రీవుని; అభివాద్యచ=న

మస్కరించియు; యువరాజం=యు

వరాజయినయంగదుని; పురస్కృత్య=

మున్నిడికొని; అథ=అటుపిమ్మట; సీ

తాయాః=సీతాదేవియొక్క; ప్రవృ

త్తిం=సమాచారమును; ప్రవక్తు=

చెప్పబడు; ఉపచక్రముః= ఆరంభిం

చిరి.

అట్లు; ఆవాసరులు , చిత్రంబుల	మృగికి, యంత , యవరాజుండగు
గునరణ్యంబులుగఱి ప్రవ్రణపవతం	నంగదుంబురసగిరించుకొని, సీతావృ
బుజేరి , సాష్టాంగముగ రామలక్ష్మ	త్తాంతంబుజేవునారంభించిరి.
ణులకునమస్కరించి , సుగ్రీవునకును	అని, తాత్పర్యము.

రావణాంతఃపురే రోధం రాక్షసీభిశ్చ తజ్జనమ్
రామే సమనురాగంచ యశ్చాయం సమయః కృతః. ౩
ఏత దాఖ్యాంతి తే సర్వే హరయో రామసన్నిధౌ

టిక॥ తె=ఆ; హరయః= వానరు	ని; రామసన్నిధౌ= రామునిసమీపము
లు; సర్వే=అందఱును; రావణాంతః	నందు; అఖ్యాంతి = చెప్పిరి
పురే=రావణనియంతఃపురంబునందు;	ఆవాసరులందఱును, సీతాదేవిరా
రోధం=అడ్డగించుటను; రాక్షసీభిః =	వణునియంతఃపురంబునందు నిర్బంధం
రాక్షస, స్త్రీలచేత; తజ్జనంచ= బెడ	బుననుండుటయునాబిడనురాక్షస, స్త్రీ
రించుటను ; రామే=రామునియందు;	లు బెడరించుటయు, నాబిడకు రాముని
సమనురాగంచ=ప్రేమను; యః=ఏ;	యందుంగలయనురాగంబును , రావ
అయం=ఈ; సమయః=అవధి ; కృ	ణుండుసీతకుఁబెట్టిన యవధియును, ఈ
తః=చేయఁబడినదో ; తం (అధ్యా	సమాచారంబంతయు , రామునకుం
హృతము) చ=దానిని; ఏతత్= దీని	జెప్పిరి. అని, తాత్పర్యము.

వై డేవీ మత్తతాం శ్రుత్వా రామస్తూ తైర మబ్రవీత్. ౪

టిక॥ రామస్తూ=రాముండును; వై	రాముండు , సీతాదేవినాశంబు
డేవీ=సీతాదేవిని; అత్తతాం= నా	నొండక ట్లేముంబుగనున్నదనివిని, వాస
తమునొందనిదానిఁగాను; శ్రుత్వా=వి	రులంజూచి, యిట్లని, బదులుచెప్పెను.
ని; ఉత్తరం = బదులుమాటను; అబ్ర	అని, తాత్పర్యము.
వీత్=చెప్పెను.	

కృ సీతా వతతే డేవీ కథంచ మయి వతతే

౧౨౩౪ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౫

ఏతస్యై సర్వ మాఖ్యాత వై దేహీంప్రతి వానరాః. ౫

టీక॥ వానరాః = వానరులారా! చెప్పఁడు.

దేవీ = రాణియగు; సీతా = సీత; క్వ = ఎచ్చట; వత్తే = ఉన్నది? కథంచ = ఎట్లును; మయి = నావిషయమయి; వత్తే = ఉన్నది? వై దేహీంప్రతి = సీతనుగూచి; ఏతత్ = దీని; సర్వం = అంతను; మే = నాకొఱకు; ఆఖ్యాత =	వానరులారా! సీతాదేవియెచ్చట నున్నది? నావిషయమయియావిడమన స్సెట్లున్నది? ఈసమాచారమునంత యునాకుమీరుచెప్పవలయును. అని, రాముండువానరులతోజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.
---	---

రామస్య గదితం శ్రుత్వా హరయో రామసన్నిధౌ
చోదయంతి హనూమంతం సీతావృత్తాంతకోవిదమ్. ౬

టీక॥ హరయః = వానరులు; రా = పేరించిరి.

వస్య = రామునియొక్క; గదితం = మాటను; శ్రుత్వా = విని; రామసన్నిధౌ = రాముని సమీపమునందు; సీతావృత్తాంతకోవిదం = సీతయొక్కవృత్తాంతమునందుఁబఁచితుండగు; హనూమంతం = హనుమంతుని; చోదయంతి =	వానరులు, రాముండుచెప్పినమాటనువిని, రామసమీపంబున, సీతావృత్తాంతంబుఁ జక్కఁగా నెఱింగినహనుమంతునింజెప్పఁచుచిరి. అని, తాత్పర్యము.
--	--

శ్రుత్వాతు వచనం తేషాం హనుమా న్మారుతాత్తజః
ప్రణమ్య శిరసా దేవ్యై సీతాయై తాం దిశం ప్రతి. ౭
ఉవాచ వాక్యం వాక్యజ్ఞస్సీతాయా దశకనం యథా

టీక॥ తేషాం = ఆవానరులయొక్క; తనః = వాక్యజ్ఞః = మాటల నెఱింగినట్టి; వచనం = మాటను; శ్రుత్వాతు = విన్నం	మారుతాత్తజః = వాయు దేవునికుమా
---	-------------------------------

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౩౩౫

స ౬౫

❧

❧

రుండగు; హనుమాన్ = హనుమంతుం	ఆవానరులు చెప్పినమాటనువిని
దు; ద్వైత్యే = రాణియగు; సీతామై = సీ	మాటలయందుఁబండితుండును వాయు
తకొఱకు; తాం = ఆ; దిశంప్రతి = దిక్కు	దేవునికుమారుండునగు హనుమంతుం
నుగూర్చి; శిరసా = తలచేత; ప్రణమ్యు-	దు, సీతాదేవికిని, ఆవిడయందుదిక్కున
నమసు-రించి; సీతాయాః = సీతయొ	కును, సాష్టాంగంబగు నమస్కరించి, తా
క్క; దర్శనం = చూడుట; యథా = ఎ	నుసీతాదేవింజూచినవిధముంజెప్పెను.
ట్లీ; తథా (అథ్యాప్యతము) = అట్లు;	అని, తాత్పర్యము.
వాక్యం = మాటను; ఉవాచ = చెప్పెను.	

సముద్రం లంఘయిత్వా హం శతయోజన మాయతమ్ . ౮

అగచ్ఛం జానకీం సీతాం మాగ్ధమాణో దిదృక్షయా

టిక అహం = నేను; శతయోజనం =	మాణి = వెదకుచు; అగచ్ఛం = పోతిని.
నూఱుయోజనంబులు; ఆయతం = దీ	నేను, నూఱుయోజనంబులయాయా
ఘోమయిన; సముద్రం = సముద్రమును;	మంబుగలసముద్రంబుదాటి, సీతాదే
లంఘయిత్వా = దాటి; దిదృక్షయా =	వింజూడఁగోరి, వెదకుచు, పోతిని.
చూడనిచ్చచేత; జానకీం = జనకునికొమా	అని, తాత్పర్యము.
తేయగు; సీతాం = సీతను; మాగ్ధ	

తత్ర లంకేతి నగరీ రావణస్య దురాత్మనః . ౯

దక్షిణస్య సముద్రస్య తీరే వసతి దక్షిణే

టిక తత్ర = అచ్చట; దక్షిణస్య = ద	పట్టణము; వసతి = ఉన్నది.
క్షిణదిక్కునందున్న; సముద్రస్య = సము	అచ్చట, దక్షిణసముద్రంబుదక్షిణపు
ద్రమయొక్క; దక్షిణే = దక్షిణదిక్కు	గట్టునందు, దురాత్ముండగు రావణునిప
నందున్న; తీరే = గట్టునందు; దురాత్మ	ట్టణంబులంకయనునదియొక్క-టిగలదు.
నః = దుష్టబుద్ధిగల; రావణస్య = రావణ	అని, తాత్పర్యము.
నియొక్క; లంకేతి = లంకయను; నగరీ =	

❧

❧

తత్ర దృష్టా మయా సీతా రావణాంతఃపురే సతి. ౧౦
సన్న్యస్య త్వయి జీవంతీ రామా రామ మనోరథమ్

టీక॥ రామ=రాముడా! తత్ర= వి; మయా=నాచేత; దృష్టా = చూ
అచ్చట; రావణాంతఃపురే=రావణుని డబడినది.
యంతఃపురమునందు; సతి = పతివ్రత రాముడా! అచ్చట, రావణాం
యు; రామా=మనోహరురాలును; తఃపురంబునందు; బతివ్రతయునుండ
త్వయి=నీయందు; మనోరథం=కోకిల రాంగియు, నీయందుమనంబుంచి జీవం
ని; సన్న్యస్య=ఁదించి; జీవంతీ=జీవిం బుతోనున్నదియునగు, సీతా దేవింబూచి
చియున్నదియునగు; సీతా=సీతాదే తిని. అని, తాత్పర్యము.

దృష్టా మే రాక్షసీమధ్యే తద్యమానా ముహుర్ముహూః. ౧౧
రాక్షసీభి ర్విరూపాభీ రక్షితా ప్రమదావనే

టీక॥ ప్రమదావనే= అంతఃపురవ తము)-సీతాదేవి; మే=(తృప్తీయాథా
నమునందు; రాక్షసీమధ్యే= రాక్షస మందువచ్చి)నాచేత; దృష్టా= చూడ
స్త్రీలనడుమ; విరూపాభిః= వికృతమ బడినది.
యినయాకారముగల; రాక్షసీభిః - అచ్చటనంతఃపురవనంబున, రాక్ష
రాక్షసస్త్రీలచేత; ముహుర్ముహూః= సస్త్రీలనడుమ, గావలియున్న రాక్ష
మాటిమాటికి; తద్యమానా= బెడ సస్త్రీలచేమాటిమాటికి, బెడరింపబ
రింపబడుచున్నదియు; రక్షితా=రక్షిం దుచున్న సీతాదేవింబూచితిని.
పబడినదియునగు; సీతా(అధ్యాత్మా అని, తాత్పర్యము.

దుఃఖ మాసాద్యతే దేవితథా౭ దుఃఖోచితా సతి. ౧౨

టీక॥ అదుఃఖోచితా= దుఃఖంబున ట్లు; దుఃఖం=దుఃఖమును; ఆసాద్యతే=
కుండగినదికానిదియు; సతి = పతివ్రత పొందింపబడుచున్నది.
యునగు; దేవీ=సీతాదేవి; తథా = అ దుఃఖంబునుభవింప నెంతమాత్రము

తగనిదియుఁ బతివ్రతయునగు సీతాదేవి దుచున్నది. అని, తాత్పర్యము.
వి, యట్లునానావిధ దుఃఖంబులంబొం

రావణాంతఃపురే రుద్ధా రాక్షసీభి స్సురక్షితా
ఏకవేణీధరా దీనా త్వయి చింతాపరాయణా. ౧౩
అథ శ్శయ్యావివరాణాంగీ పద్మినీవ హిమాగమే
రావణౌ ద్వివివృతౌర్థా మతఃవ్యకృత నిశ్చయా. ౧౪
దేవీ కథంచి తామకుత్స్థా త్వన్ననా మాగీతా మయా

టీక॥ కాకుత్స్థ=రాముడా! రావణాంతఃపురే = రావణనియంతఃపురమునందు; రుద్ధా = అడ్డగింపబడినదియు; రాక్షసీభిః = రాక్షసస్త్రీలచేత; సురక్షితా = చక్కఁగా రక్షింపబడినదియు; ఏకవేణీధరా = ఒకటెడనుధరించినదియు; దీనా = దుఃఖితయును; త్వయి = నీయందలి; చింతాపరాయణా = చింతయే ముఖ్యమయిన గతిగాఁగలదియు; అథ శ్శయ్యావివరాణాంగీ = క్రిందఁ బరుండుటచేఁడెల్లఁబాటిన దేహముగలదియు; హిమాగమే = హేమంతతుఁవునందు; పద్మినీవ (స్థితా) = తామరకొలంకువలెనున్నదియు; రావణౌ = రావణునివలన; వివివృతౌర్థా = మఱలిన చిత్రవృత్తిగలదియు; మతఃవ్యకృతనిశ్చయా = చావవలెననిచేయఁబడిననిశ్చయముగలదియు; త్వన్ననా = నీయందు మనసుగలదియునగు; మాగీతా = వెదకఁబడినది.
రాముడా! రావణాంతఃపురంబున, రాక్షసస్త్రీలచేరక్షింపబడుచు, నొక్కటెడఁగాఁగట్టిన తలవెండ్రుకలుగల్గి దీనయయి, నీయందెమనసునుంచి నిన్నెఱ్ఱానింపుచు, నేలంబరుండుటచేఁ, డెల్లఁబాటినదేహముగలదిగావున హేమంతతుఁవునందలి తామరకొలంకుంబోలెఁగాంతిహీనయయి, రావణునందుమనంబు సేర్పక, యతనినిర్బంధంబున కుమరణంబునొందనిశ్చయించియున్న, సీతాదేవిని, అతివ్రతయాసంబునంజూచితిని. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యుక్తువంశవిఖ్యాతిం శనైః కీర్తయతానఘ. ౧౫

సా మయా సరశాదూల విశ్వాన ముపపాదితా

<p>టీక॥ అనఘ = పాపరహితుండవు ను; సరశాదూల = పురుషశ్రేష్ఠుండవు నగురాముడా! శనైః = మెల్లగా ; ఇ త్యైకువంశవిఖ్యాతిం = ఇత్యైకువంశ ముయొక్క ప్రసిద్ధి; కీర్తయతా = చెప్పు చున్న; మయా = నాచేత; సా = ఆసీ తాచేవి; విశ్వానం = నమ్మకమును; ఉ</p>	<p>పపాదితా = పొందింపబడినది. పాపరహితుండవును బురుషశ్రే ష్ఠుండవునగురాముడా! నేను మెల్ల గానిత్యైకువంశవృత్తాంతంబునెప్పి, యాబిడకునాయందునమ్మకంబు గల్గిం చుకొంటిని. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

తత స్సంభాషితా చేవీ సవ మథంచ దశితా. ౧౬

<p>టీక॥ తతః = అటుపిమ్మట; చేవీ = సీతాచేవి; సంభాషితా = మాటలాడ బడినది. సర్వం = సమస్తమయిన; అ థంచ = సమాచారమును; దశితా =</p>	<p>చూపబడినది, తెలియజేయబడినది. అంత, నేను సీతాచేవితో మాటలా డి, సమాచారమునంతయుం జెప్పితిని. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

రామసుగ్రీవసఖ్యంచ శుశ్ర్వా పీతి ముపాగతా

<p>టీ॥ సా(అధ్యాహృతము) = ఆసీ త; రామసుగ్రీవసఖ్యంచ = రామసుగ్రీవు లస్నేహమును; శుశ్ర్వా = విని; పీతిం = సంతోషమును; ఉపాగతా = పొందినది.</p>	<p>ఆసీతాచేవి, నీకునుసుగ్రీవునకుంగ లస్నేహమునువిని, సంతోషంబునొం చినది. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	---

నియత స్సముదాచారో భక్తి శ్చాప్యస్తథా త్వయి. ౧౭

<p>టీక॥ అస్మాః = ఈసీతయొక్క; స ముదాచారః = సదాచారము ; నియ తః = నిశ్చితము. తథా = అట్లు; త్వయి =</p>	<p>నియందు; భక్తిశ్చ = భక్తియును ; నియ తా(అధ్యాహృతము) = నిశ్చితము. ఈసీతాచేవిపాత్రవ్రత్యంబును, ఆ</p>
--	--

శ్రీమ ద్రామాయణము*సుందర కాండము. ౧౨౩౯

స ౬౫

బిడకునీయందుగల భక్తియును, ఎంత
మాత్రముదఱుగకున్నది-

అని, తాత్పర్యము-

ఏవం మయా మహాభాగా దృష్టా జనకనందినీ
ఉగ్రేణ తపసా యుక్తా త్వద్భక్త్యా పురుషవభా. ౧౮

టిక||పురుషవభా= పురుషశ్రేష్ఠం
డవగురాముడా! ఏవం=ఇట్లు ; మ
హాభాగా= పూజ్యమయినయదృష్టము
గలదియు; ఉగ్రేణ=భయంకరమగు;
తపసా=తపసుతోను; త్వద్భక్త్యా =
నీయందలిభక్తితోను; యుక్తా = కూ
డినదియునగు; జనకనందినీ= జనకమ
హారాజు కొనూతెయ్యిననీతాదే

వి;మయా=నాచేత;దృష్టా = చూడఁ
బడినది.
పురుషశ్రేష్ఠండవగురాముడా!ఇ
ట్లు, నేను, మహాభాగ్యురాలును, భ
యంకరంబుగానాహారంబువిడిచి , నీ
యందుమహా భక్తిగలిగియున్నదియున
గునీతాచేవింజూచితిని.
అని, తాత్పర్యము.

అభిజ్ఞానంచ మే దత్తం యథా వృత్తం తవాం తికే
చిత్రకూటే మహాప్రాజ్ఞ వాయసం ప్రతి రాఘవ. ౧౯

టిక|| మహాప్రాజ్ఞ = మహాపండి
తుండవగు; రాఘవ= రాముడా! చి
త్రకూటే= చిత్రకూట పర్వతమునం
దు; తవ=నీయొక్క; అంతికే= సమీప
మునందు; వాయసంప్రతి= కాకినిగా
ర్చి; యథా=ఎట్లు;వృత్తం= జరగిన
దో, తథా(అధ్యాహృతము)= అట్లు;

అభిజ్ఞానంచ=గుఱుతును;మే= నాకొ
ఱకు;దత్తం=ఇయ్యఁబడినది.
మహాపండితుండవగురాముడా!చి
త్రకూటపర్వతంబున నీయొద్దజరగినయొ
క కాకివృత్తాంతంబును, నాకు గుఱుతు
గాఁజెప్పినది. అని, తాత్పర్యము-

విజ్ఞాప్యచ్చ నరవ్యాఘ్రే రామోవాయసుత త్వయా
అభిలేనేహ యద్దృష్ట మితి మా మాహ జానకీ. ౨౦

టీక॥ వాయుసుత=వాయుకుమారుండవగుహనుమంతుడా! త్వయా=నీచేత; నరవ్యాఘ్రః=పురుషశ్రేష్ఠుండగు; రామః=రాముడు; ఇహ=ఇచ్చట; యత్=ఏది; దృష్టం=చూడబడినదో; తత్ (అధ్యాహృతము)=దాని; అభిలేన=సాకల్యముచేత; విజ్ఞాప్యః=విన్నవింపదగినవాడు. ఇతి=

అని; జానకీ=సీతాదేవి; మాం=నన్నుఁ గూర్చి; ఆహ=చెప్పెను.

“వాయు కుమారుండవగు హనుమంతుడా! నీవిచ్చటఁజూచినదిచూచినట్లుగా, సమాచారంబునంతయుఁబురుషశ్రేష్ఠుండగు రాముని యొద్ద విన్నవింపవలయు” అని, సీతాదేవి, నాతోఁజెప్పినది. అని, తాత్పర్యము-

అయం చాన్యై ప్రదాతవ్యో యత్నా త్సుపరిరక్షితః

బ్రువతా వచనా న్యేవం సుగ్రీవ సోపశ్యత్వతః. ౨౧

టీక॥ యత్నాత్=ప్రయత్నమువలన; అన; సుపరిరక్షితః=చక్కఁగారక్షింపబడిన; అయంచ=ఈమణియును; సుగ్రీవస్య=సుగ్రీవుఁడు; ఉపశ్యత్వతః=వినుచుండగా; ఏవం=ఇట్లు; వచనాని=మాటలను; బ్రువతా=చెప్పుచున్న; త్వయా (అధ్యాహృతము)=నీ

చేత; అన్యై=ఈరామునికొఱకు; ప్రదాతవ్యః=ఇవ్వఁబడవలసినది.

సీత్ర, సుగ్రీవుండును వినుచుండగా, నేనప్పుడుచెప్ప మాటలుఁజెప్పి, యంతవఱకునుహాప్రయత్నంబునం గాపాడినయాచూడామణిని, రామునకొసంగుము. అని, తాత్పర్యము.

ఏష చూడామణి శ్రీమాన్ మయా సుపరిరక్షితః

టీక॥ శ్రీమాన్=అధికమయినకాంతిగల; ఏషః=ఈ; చూడామణిః=చూడామణి; మయా=నాచేత; సుపరిరక్షితః=చక్కఁగారక్షింపబడినది.

శ్రీమంతంబగునీచూడామణిని, నేను మహాప్రయత్నంబునం గాపాడితిని.

అని, తాత్పర్యము-

మనశ్చిలాయా స్తీలకో గండపాశ్వే నివేశితః. ౨౨

త్వయా ప్రణిష్ఠే తిలకే తం కిల స్మర్తు మహానీ

<p>టిక తిలకే=బొట్టు; ప్రణిష్ఠే= స శింపఁగా; త్వయా = నీచేత; మనశ్చిలా యాః=మణిసీలయొక్క; తిలకః = బొ ట్టు; గండపాశ్చ్యే= గుండ్రాయిప్రక్క ను, లేక, చెక్కిలి ప్రక్కను; నివేశితః= ఉంచబడినది-తం = ఆసమాచారము ను; స్మర్తుం = తలంచుకొనుటకు; అ హానికీల=తగుదువుగాదా!</p>	<p>బొట్టుగాఁజేసి, నానుదుటంబ్రీతిఫలించి బొట్టుగాఁజూపట్టుచుండునట్లు, నాయె దుటనుండినగుండ్రాయిపై, నుంచినా వు; దానిందలంచుకొనుము. అని, తాత్పర్యము. లేక; ఒకనాఁడు, నానుదుటిమీడి బొట్టుకలఁగియగపడకుండఁగా, నీవు, మ ణిసీలనుబొట్టుగాఁజేసి, పరిహాసార్థఁ ము, నాచెక్కిలిపైఁబెట్టినావు; దానిం దలంచుకొనుము. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

ఒకనాఁడు, నానుదుటిమీడిబొట్టుక
లఁగికునుపడకుండఁగా, నీవు, మణిసీలను

ఏష నిర్యాతిత స్థ్రీమాన్మయా తే వారిసంభవః. ౨౩

ఏతం దృష్ట్వా ప్రమోదిష్యే వ్యసనే త్వామివాసఘ

<p>టిక అనఘ=పాపరహితుండవగు రాముఁడా! మయా=నాచేత; తే=నీకొ ఱకు; శ్రీమాన్= అధికమయినకాంతిగ ల; వారిసంభవః=జలమునందుఁబుట్టిన; ఏషః=ఈచూడామణి; నిర్యాతితః= పం పఁబడినది. వ్యసనే = దుఃఖమునందు; త్వామివ=నిన్నువలె; ఏతం= దీనిని; దృ</p>	<p>ష్ట్వా=చూచి; ప్రమోదిష్యే = సంతో షింపఁగలను. పాపరహితుండవగురాముఁడా! స ముద్రంబునందుఁబుట్టిన యీచూడామ ణినినీకొఱకుఁబంపితిని; ఈదుఃఖంబునం దు, నిన్నుఁజూచినట్లు, దీనింజూచినంతో షించుచుంటిని. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

జీవితం ధారయిష్యామి మాసం దశరథాత్మజ. ౨౪

ఉద్ధృం మాసాన్మ జీవేయం రక్షసాం వశ మాగతా

<p>టిక దశరథాత్మజ = దశరథునిపు తుండవగురాముఁడా! మాసం=మాస యిష్యామి=ధరించెదను. మాసాత్ =</p>	<p>కాలము; జీవితం = ప్రాణమును; ధార యిష్యామి=ధరించెదను. మాసాత్ =</p>
---	--

౧౨౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౫

మాసముకన్నఃఊర్ధ్వం = మైనః; రక్షణం = రక్షణముల నడుమంజి
సాం = రాక్షసులయొక్క; వశం = అధీన
తను; ఆగతా = పొందినదాననై; నజీవే
యం = జీవింపను.

దశరథ కుమారుండవగు రాముఁ
డా! ఇంక నొక్క నెలవఱకు జీవించి
యుండెదను; ఈ రాక్షసుల నడుమంజి
కి, యింక నొక్క మాసంబునకుఁ బైని
జీవింపంజాలను. అని, సుగ్రీవుండువిను
చుండ రామునితోఁజెప్పి, యీమాడామ
ణినిమ్ము. అని, సీతాదేవి నాతోఁజెప్పి
నది. అని, తాత్పర్యము.

ఇతి మా మ బ్రవీ స్వీతా కృశాంగీ ధర్మచారిణీ- ౬౫

రావణాంతఃపురే రుద్ధా మృగీవో త్ఫుల్లలోచనా

టీక॥ కృశాంగీ = కృశించినదేహ
ముగలదియు; ధర్మచారిణీ = ధర్మ
మునాచరించునదియు; రావణాంతఃపు
రే = రావణునియంతఃపురంబునందు ;
రుద్ధా = అడ్డగించబడినదియు ; మృగీ
వ = లేడివలె; ఉత్ఫుల్లలోచనా = విక
సించినకంఠుగలదియునగు; సీతా =
సీతాదేవి; ఇతి = అని; మాం = నన్ను
గూచిక; అబ్రవీత్ = చెప్పెను.
కృశించినదేహముగలదియు, ధ
ర్మకంబు వడలకున్నదియు రావణుని
యంతఃపురంబుననిరోధింపఁబడియున్న
దియులేడివలెభయాలతోనయంబునవికసిం
చిననేత్రంబులుగలదియునగు సీతాదే
వి, నాతోఁజెప్పినది-
అని, తాత్పర్యము.

ఏతదేవ మయా భ్యాతం సర్వం రాఘవ యద్యథా. ౬౬

టీక॥ రాఘవ = రాముఁడా! యత్ =
ఏది; యథా = ఎట్లు; సీతయా, ఆభ్యాతం
(అధ్యాహృతము) = సీతాదేవిచేఁ జె
ప్పఁబడినదో ; తథా (అధ్యాహృత
ము) = అట్లు; ఏతత్ = ఈసమాచార
ము; సర్వమేవ = అంతయునే ; ఆ
భ్యాతం = చెప్పఁబడినది,
రాముఁడా! సీతాదేవి నాతోనేమీ
మిచెప్పినదో, దానినంతయు ; నీకుఁజె
ప్పి వేసితిని. అని, తాత్పర్యము.

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౨౪౩

స ౬౫

సర్వధా సాగరజలే సంతారః ప్రవిధీయతామ్

టీక॥ సర్వధా = అన్నివిధములను;	ఎట్లయినను; సముద్రంబుదాటునుపా
సాగరజలే = సముద్రజలమునందు;	యంబునాలోచింపుడు. అనిహనుమం
సంతారః = దాటించుసాధనము;	ప్రతుండు, రామునితోజెప్పెను.
విధీయతాం = చేయఁబడుఁగాక.	అని, తాత్పర్యము.

తా జాతాశ్వాసా రాజపుత్రో విదిత్వా
తచ్ఛాభిజ్ఞానం రాఘవాయ ప్రదాయ. ౨౭
దేవ్యాచా భ్యాతం సర్వమేవాను పూర్వా
ద్వాచా సంపూర్ణం వాయుపుత్ర శ్శశంస

టీక॥ వాయుపుత్రః = వాయుదేవునికుమారుండగుహనుమంతుండు; తే =	మాటచేత; సంపూర్ణంచ = సమస్తమునుగా; శశంస = చెప్పెను.
ఆ; రాజపుత్రో = రాచకొమరులగు రామలక్ష్మణులను; జాతాశ్వాసా = కలిగినయూటగలవారలనుగా; విదిత్వా = తెలిసికొని; తత్ = ఆ; అభిజ్ఞానం = గుఱుతును; రాఘవాయ = రామునికొఱకు; ప్రదాయచ = ఇచ్చియు; దేవ్యా = సీతాదేవిచేత; ఆభ్యాతం = చెప్పఁబడినదాని; సర్వమేవ = అంతనే; అనుపూర్వాత్ = క్రమమువలన; వాచా =	ఇట్లు వాయుదేవునికుమారుండగు హనుమంతుండు, రాచకొమరులగురామలక్ష్మణులకొంత యూటట నొంది యుండుటం దెలిసికొని, సీతయొసంగిన చూడఁమఱినిరామునకొసంగి, యాచిడ చెప్పిపంపిన సమాచారము నంతయు, క్రమముగా, రామునకుంజెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాపే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,

సుందరకాండే, పంచవష్టితమస్సగః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
ఖ్యాఖ్యానంబునందు, సుందర కాండపంచవష్టితమసగఁజీక,
ముగిసినది.

ॐ

వ ట్ట ప్తి త మ స గ ఁ ప్తా ర ం భః.

ఏవ ముక్తో హనుమతా రామో దశరథాత్మజః
తం మణిం హృదయే కృత్వా ప్రరురోద సలత్కుణః. ౧

టీక॥ దశరథాత్మజః = దశరథునికు	త్వా = చేసి; ప్రరురోద = రోదనంబు
మారుండగు; రామః = రాముఁడు ;	జేసెను.
సలత్కుణః = లత్కుణునితోఁగూడినవాఁ	దశరథునికుమారుండగు రాముండు
డై; హనుమతా = హనుమంతునిచే	హనుమంతునిచేప్పినదివిని, యాచూ
త; ఏవం = ఇట్లు; ఉక్తః = చెప్పఁబడిన	డామణిని యొప్పుపైనుంచుకొని, ల
వాఁడై; తం = ఆ; మణిం = చూడఁబ	ట్టుణునితోఁగూడరొదనంబుఁజేసెను.
ణిని; హృదయే = మనసునందు; కృ	అని, తాత్పర్యము.

తంతు దృష్ట్వా మణిశ్రేష్ఠం రాఘవ శ్లోకకశితః
నేత్రాభ్యా మశ్రుపూర్వాభ్యాం సుగ్రీవ మిద మబ్రవీత్. ౨

టీక॥ మణిశ్రేష్ఠం = మణులలోను	పునిగూచిఁ; ఇదం = ఈమాటను ; ఆ
త్తమంబయిన; తం = ఆచూడఁబడిన;	బ్రవీత్ = చెప్పెను.
దృష్ట్వాతు = చూచినంతనె; రాఘవః =	మణులలోను త్తమంబగునాచూడా
రాముండు; శ్లోకకశితః = దుఃఖము	మణింబూచినంతనె, రాముండు, పర
చేగృహింపఁజేయఁబడినవాఁడై; ఆశ్ర	మదుఃఖంబునొంది, కంఠునిండఁగన్నిల్లు
పూర్వాభ్యాం = కన్నీళ్లనిండిన; నే	గాఁబ, సుగ్రీవుంజూచి, యిట్లుచెప్పె
త్రాభ్యాం = కంఠతో, సుగ్రీవం = సుగ్రీ	ను. అని, తాత్పర్యము.

యథైవ ధేను స్సృవతి స్నేహో ద్వత్సస్య వత్సలా
తథా మమాపి హృదయం మణిరత్నస్య దశనాత్. ౩

టీక॥ యథా=ఎట్లు; వత్సలా = కూ; దర్శనాత్=చూచుటవలన; సృ
దూడయందధికప్రీతిగల; ధేనుః = ఆ వతి (అధ్యాహృతము) = ద్రవిండును-
వు; వత్సస్య = దూడయొక్క; స్నేహాత్ = స్నేహమువలన; సృవత్యేవ = ద్ర దూడయందలిస్నేహంబున ద్రవిండు
విండుచునేయుండునో; తథా=అట్లు; మ నట్లు; నామనను; ఈచూడామణింజూ
మ=నాయొక్క; హృదయమపి=మన చిద్రవిండుచున్నది. అని, తాత్పర్యము.
సును; మణిరత్నస్య=మణిశ్రేష్ఠమయొ

మణిరత్న మిదం దత్తం వై దేహ్య శ్వశురేణమే

టీక॥ ఇదం=ఈ; మణిరత్నం=మణి దినది.
శ్రేష్ఠము; మే=నాయొక్క; శ్వశురేణ= మణిశ్రేష్ఠమగునీచూడామణిని, నా
మామయగుజనకమహారాజు చేత; వై మామయగుజనకమహారాజు, సీతాదేవి
దేహ్యః=సీతాదేవికి; దత్తం=ఇయ్యుంబ కొసంగెను. అని, తాత్పర్యము.

వధూకాలే యథాబద్ధ మధికం మూర్ఛిక శోభతే. ౪

టీక॥ యథా=ఎట్లు; అధికం=మిక్కిలీ బ్రంబడినది.
లియు; శోభతే = ప్రకాశించునో; త వివాహకాలంబున నధికప్రకాశం
థా(అధ్యాహృతము) = అట్లు; వధూ బుగలుగునట్లు, దానిందలయందుబంధిం
కాలే=వివాహకాలమునందు; బద్ధం=క చిరి. అని, తాత్పర్యము.

అయంహి జలసంధూతో మణి స్సజ్జనపూజితః
యజ్ఞే పరమతుష్టేన దత్త శ్వకౌగ ధీమతా. ౫

టీక॥ యజ్ఞే=యాగమునందు; పరమతుష్టేన=మిక్కిలి-లియుసంతోషించిన; ధీ

మతా=అధికమయినబుద్ధిగల; శక్తి= ఇంద్రునిచేత; జలసంభూతః = జలము నందుఁబుట్టినదియు; సజ్జనపూజితః=పెద్దలచేఁ బూజింపఁబడినదియునగు; అయం=ఈ; మణిః = చూడామణి; దత్తో హి=ఇయ్యుఁబడినదిగాదా!

మున్ను, బుద్ధిమంతుండగునింద్రుండు, జనకమహారాజొక యాగము సేయఁ గా, దానికిసంతోషించి, జలంబునంబుట్టినదియుఁ జెద్దలచేఁ బూజింపఁబడినది యునగునీచూడామణిని, ఆయనకొసంగను. అని, తాత్పర్యము.

ఇమం దృష్ట్వా మణిశ్రేష్ఠం యథా తాతస్య దశకామ్
అద్యాన్త్యవగత స్సౌమ్య వై దేహస్య తథా విభోః. ౬

టీక|| సౌమ్య= తిన్ననివాండవగును గ్రీవుఁడా! అద్య = ఇప్పుడు; అహం(అర్థ్యాహృతము)=నేను; ఇమం=ఈ; మణిశ్రేష్ఠం = మణులలోను త్తమమయిన చూడామణిని; దృష్ట్వా = చూచి; తాతస్య=తండ్రియొక్కయు; తథా=అట్లు; విభోః=ప్రభుండగు; వై దేహస్య= జనకమహారాజు యొక్కయు; దర్శనం=

చూచటను; అవగతోయథా=పొందినట్లు; అస్మి=అగుచున్నాను. సౌమ్యుండవగునుగ్రీవుఁడా! ఇప్పుడు నాకు, ఈచూడామణింబాడఁగా, నా తండ్రి దశరథమహారాజును జనకమహారాజునుఁజూచినట్లున్నది. అని, తాత్పర్యము.

అయంహి శోభతే తస్యాః ప్రియాయా చూర్ధ్వా మే మణిః
అస్మాద్య దశకానే నాహం ప్రాప్తాం తా వివ చింతయే. ౭

టీక|| అయం=ఈ; మణిః=చూడామణి; మే=నాయొక్క; ప్రియాయాః=ప్రియురాలగు; తస్యాః = ఆసీతయొక్క; చూర్ధ్వా=తలయందు; శోభతేహి= ప్రకాశించునుగాదా! అద్య=ఇప్పుడు; అహం=నేను; అస్య= దీనియొ

క్క; దశకానేన=చూచుటచేత; తాం= ఆసీతను; ప్రాప్తామివ= వచ్చినదానివలె; చింతయే= తలంచుచున్నాను. ఈచూడామణి నాప్రియురాలి శిరంబునంబ్రకాశించుచుండునది కావున, నీవు, నాకుదీనింబాడుటచే నాప్రియు

రాలింబాచినట్లున్నది. అని రాముండు
సుగ్రీవునితోఁజెప్పెను.

అని, తాత్పర్యము.

కి మాహ సీతా వై దేవీ బ్రూహి సౌమ్య పునఃపునః
పిపాసు మివ తోయేన సించంతీ వాక్యవారిణా. ౮

టీక॥ సౌమ్య=తిన్ననివాడవగుమా
నుమంతుడా! వై దేవీ= జనకమహా
రాజుకొమాతెయగు; సీతా=సీతా
దేవి; పునఃపునః= మాటిమాటికి; తో
యేన=జలముచేత; పిపాసుమివ= ద
ప్పిగొన్న వానివలె; మాం(అధ్యాప్య
తము)- నన్ను; వాక్యవారిణా= మా
టయనుజలముచేత, సించంతీ=తడుపు

చు; కిం=ఏమి; ఆహ=చెప్పినది?

సౌమ్యుండవగుమానుమంతుడా! సీ
తాదేవి, దప్పిగొన్నవాని జలంబుచేతం
బోలె నన్నువాక్యజలంబులందడవుచు,
ఇంకను, ఏమిచెప్పినది? అనిరాముండు,
మానుమంతునితోఁజెప్పెను.

అని, తాత్పర్యము.

ఇతస్తు కిం దుఃఖతరం యదిమం వారిసంభవమ్
మణిం పశ్యామి సౌమిత్రే వై దేవీ మాగతాం వినా. ౯

టీక॥ సౌమిత్రే=లత్తుణుడా! అగ
తాం=వచ్చిన; వై దేవీ=వినా=సీతా
దేవినివిడిచి; ఇమం=ఈ; వారిసంభవం=
జలమునందుంబుట్టిన; ఇమం=ఈ; మణిం=
మణిని; పశ్యామి(ఇతి)యత్=చూచుచు
న్నాననునదియేదిగలదో; ఇతస్తు=దీని

కన్నను; దుఃఖతరం= మిక్కిలియుదుఃఖ
ముగలిగించునది; కిం=ఏమి?

లత్తుణుడా! సీతంజూడక, సీతధ
రించునీచూడమణిని జూచుచున్నానే!
దీనికన్ననింక నాకు దుఃఖము గలిగిండు
నదియేమి? అని, తాత్పర్యము.

చిరంజీవతి వై దేవీ యది మాసం ధరిష్యతి

టీ॥ వై దేవీ=సీతాదేవి; మాసం=
మాసకాలము; ధరిష్యతియది= ప్రా

ణంబులుదాల్చియుండునేని; చిరం=బ
హుకాలము; జీవతి=బ్రతికియున్నది.

౧౨౪౫ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౬౬

సీత, యింక మా సమవతకు నన్ను హుకాలము వతకు బ్రతికి యుండి
విడచి బ్రతికియుండు నేని, ఆ! అది బ నల్లె! అని, తాత్పర్యము.

తనం సామ్య నజీవేయం వినా తా మనితేక్షణామ్. ౧౦

టీక॥ సామ్యం = తిన్ననివాడవగుల	తిన్ననివాడవగులత్తులుండా; నే
త్తులుండా ! అహం (అధ్యాపౌత	నింక, నల్లనికండ్లుగలయాసీతను విడిచి
ము) = నేను ; అనితేక్షణం = నల్లని	క్షణంబయినను బ్రతికియుండంజాలను.
కండ్లుగల; తాంవి నా = అసీతను విడిచి;	అనిరాముండు లత్తులునితోడజేప్పెను.
తనం తనకాల మయినను ; నజీవే	అని, తాత్పర్యము.
యం = బ్రతుకును.	

నయ మా మపి తం దేశం యత్ర దృష్టా మమ ప్రియా
స తిష్ఠేయం తనమపి ప్రవృత్తి ముపలభ్యత. ౧౧

టీక॥ యత్ర = ఎచ్చట; మమ = నా	ను; సతిష్ఠేయం = నిలువను.
యొక్క; ప్రియా = ప్రియురాలయినసీ	నీవెచ్చట నీతాదేవిం జూచినావా
త; దృష్టా = చూడఁబడినదో; తం = ఆ;	అచ్చటికి నెన్ననుం గొనిపొమ్ము; ఆవిడ
దేశం = ప్రదేశమును; మామపి = నన్ను	వృత్తాంతంబుఁ దెలిసినవెనుక, నేనింక
ను; నయం = పొందింపుము. ప్రవృత్తిం =	క్షణంబైనను, ఇచ్చొనుండను.
సమాచారమును; ఉపలభ్యత = తెలిసి	అని, తాత్పర్యము.
యొ; తనమపి = కొంచెము సేపయిన	

కథం సా మమ సుత్రోణి భీరుభీరు స్సతీ సదా

భయావహానాం ఘోరాణాం మధ్యే తివృత్తి రక్షసామ్. ౧౨

టీక॥ సుత్రోణి = మంచిపిలుందులుగ	నగు; సా = అట్టి; మమ = నాయొక్క;
లదియు; భీరుభీరుఁ = మిక్కిలియుభ	సతీ = భార్య; సదా = ఎల్లప్పుడును; భ
యంబునొందు స్వభావము గలదియు	యావహానాం = భయంబుగల్గించు

నట్టి; ఘోరాణాం=ఉగ్రులయిన ; రక్ష
సాం=రాక్షసులయొక్క; మధ్యే= స
దుమ; కథం=ఎట్లు ; పతివ్రతి=ఉన్నది?
సుందరంబులగు పిఱుదులు గలది
యుమిక్కిలి యుభయపడుస్వభావంబు

గలదియునగునాభార్యసీత, స్వభావంక
రాకారులునుగ్రులునగు రాక్షసులనదు
మనెల్లప్పుడు నెట్లున్నది?
అని, తాత్పర్యము-

శారద స్తిమిరొస్తుక్తో నూనం చంద్ర ఇవాంబుడైః
ఆవృతం వదనం తస్యా స విరాజతి రాక్షసైః- ౧౩

టీక॥ శారదః=శరదృతువునందుఁ
బుట్టినదియు ; తిమిరోస్తుక్తః= చీక
టిచేవిడువఁబడినదియు ; అంబుడైః =
మేఘములచేత; ఆవృతం(అధ్యాహృత
ము)=కప్పఁబడినదియునగు ; చంద్ర
వ=చంద్రుఁడువలె ; రాక్షసైః= రా
క్షసులచేత ; ఆవృతం=కప్పఁబడిన ;
తస్యాః=ఆసీతయొక్క; వదనం=ముఖ
ము; నవిరాజతి= ప్రకాశింపకుండును-

నూనం=నిశ్చయము!
ఎంతమాత్రము చీకటిలేని, శరదృ
తువునందలిచంద్రుండు, మేఘంబులచే
గప్పఁబడినచోఁబ్రకాశింపకుండునట్లు,
సీతముఖంబు, రాక్షసులచేఁగప్పఁబడిన
దగుటంజేసి , యెంతమాత్రముప్రకా
శింపదు; ? ఇదినిశ్చయము!
అని, తాత్పర్యము-

కి మాహ సీతా హనుమంస్తత్త్వతః కథయాద్యమే
ఏతేన ఖలు జీవిష్యే భేషజేనా తురోయథా- ౧౪

టీక॥హనుమత్=హనుమంతుఁడా!
సీతా=సీత; కిం=ఏమి; ఆహ=చెప్పినది?
అద్య=ఇప్పుడు; మే=నాకొఱకు; తత్త్వ
తః=యాధార్థ్యముచేత; కథయ=చె
ప్పము. భేషజేన=బొవధముచేత; ఆతు
రోయథా=రోగివలె; ఏతేన=దీనిచేత;
జీవిష్యేఖలు=జీవించియుందునుగాదా!

హనుమంతుఁడా! సీతయేమిచెప్పిన
ది? నాకిప్పుడుయథార్థముగాఁజెప్పు
ము; రోగిమందుచేజీవించునట్లు, నేనుసీ
తచెప్పినమాటలనుసీపుజెప్పగా నీనుచు
జీవించియుందును.
అని, తాత్పర్యము.

మధురా మధురాలాపా కి మాహ మమ భామిని
మద్విహీనా వరారోహ హనుమత్ కథయస్వ మే. ౧౫

టిక॥ హనుమత్ = హనుమంతుఁ	స్వ = చెప్పము.
డా! మధురా = సుందరియును; మధురా	హనుమంతుడా! సుందరియుమధు
లాపా = మనోహరములగుమాటలుగల	రంబులగుమాటలు చెప్పనదియునుండ
దియు; వరారోహ = శ్రేష్ఠములయినపి	రంబులగుపిఱుదులుగలదియునగు నా
ఱుదులుగలదియును; మద్విహీనా = నా	భాగ్యసీతాదేవి, నన్ను విడిచి, పరమదుః
చేవిడువఁబడినదియునగు; మమ = నా	ఖతయయి, నీతోనేమిచెప్పినది? నాకుఁ
యొక్క; భామిని = భార్య; కిం = ఏమి; ఆ	చెప్పము. అని, రాముండుహనుమంతుని
హ = చెప్పినది? మే = నాకొఱకు; కథయ	తోఁచెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, షట్పత్తితమస్సగః.
ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండషట్పత్తితమస్సగః టిక,
ముగిసినది.

ॐ

స త్త ష ష్టి త మ స గ య పా రం భః.

ఏవ ముక్తస్తు హనుమా న్నాఘవేణ మహాత్మనా
సీతాయా భాషితం సర్వం న్యవేదయత రాఘవే. ౧

టిక॥ హనుమాత్ = హనుమంతుం	వముగల; రాఘవేణ = రామునిచేత; ఏ
డు; మహాత్మనా = పూజ్యమయినస్వభా	వం = ఇట్లు; ఉక్తస్తు = చెప్పఁబడినవాఁ

దైనంతనె; సీతాయాః=సీతయొక్క;	హనుమంతుండు, మహాత్ముండగు
భాషితం=మాటను;నర్వం=అంతయు;	రాముండుచెప్పినదివిని, సీతాదేవిచెప్పి
రాఘవే=రామునందు; న్యవేదయత=	నదంతయు రామునకుంజెప్పినారంభిం
తెలిపెను.	చెను. అని, తాత్పర్యము.

ఏవ ముక్తవత్సీ దేవీ జానకీ పురుషవళభః

పూర్వవృత్త మభిజ్ఞానం చిత్రకూటే యథాతథమ్ ౨

టీక॥ పురుషవళభః=పురుషశ్రేష్ఠం	తీ=చెప్పినది.
డవగురాముడా!దేవీ - రాణియగు;	పురుషశ్రేష్ఠుండవగురాముడా! సీ
జానకీ=సీతాదేవి;చిత్రకూటే= చిత్ర	తాదేవి, చిత్రకూటపర్వతంబునజరిగిన
కూటపర్వతమునందు; పూర్వవృత్తం=	వృత్తాంతమును జరిగినదిజరిగినట్లుగా,
ముందుజరిగినదాని;అభిజ్ఞానం= గుఱు	నిప్రకారము, నాకుగుఱుతుగాజెప్పెను.
తునుగా;యథాతథం = జరిగినది జర	అని, తాత్పర్యము.
గినట్లుగా;ఏవం=ఈప్రకారము;ఉక్తవ	

సుఖసుప్తా త్వయా సాధకం జానకీ పూర్వ ముత్థితా

వాయస స్సహసో తృత్య విరరాద స్తనాంతరే. ౩

టీక॥జానకీ=సీతాదేవి; త్వయాసా	సీతాదేవి, యా చిత్రకూటపర్వ
ధకం=నీతోఁగూడ;సుఖసుప్తా = సుఖ	తంబున,నీతోఁగూడఁబరుండి, సుఖంబు
ముగానిదించినదై; పూర్వం=మున్ను;	గా,నిదురింపుచుండి,ముందు, తానునిద్ర
ఉత్థితా=లేచినది. వాయసః=కాకి; స	లేచినది;అప్పుడు, కాకంబొకటివేగంబు
హసా=శీఘ్రముగా;ఉత్పత్య = వచ్చి;	నవచ్చియాచిడ, స్తనంబులపైగీతెను.
స్తనాంతరే=స్తనంబులనడుమ;విరరా	అని, తాత్పర్యము.
ద=గీతెను.	

పర్యాయేణవ సుప్త స్త్వం దేవ్యంకే భరతాగ్రజ

౧౬౫౨ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౬౭

పునశ్చ కిల పక్షీ స దేవ్యా జనయతోవ్యధామ్. ౪

టిక॥ భరతాగ్రజః=భరతునియన్న	జనయతికిల=కలిగించుచున్నదిగాదా!
యగురాముఁడా! త్వం = నీవు ; ప	భరతునియన్నయగురాముఁడా
ర్యామేణచ=క్రమముచేతను; దేవ్యం	ఆసీతాదేవి నిద్రలేచినపిమ్మట, నీవు ,
క్షే=సీతాదేవితోడయందు; సుప్తః =	అబిడతొడమైబరుండి, నిదురించితివి;
నిదురించినావు. పునశ్చ = మఱలను;	మఱల, నాకాకము , సీతాదేవిబా
సః=ఆ; పక్షీ=కాకము; దేవ్యాః =	ధింపనారంభించినది.
సీతాదేవికి; వ్యధాం = దుఃఖమును;	అని, తాత్పర్యము.

పునః పున రుపాగమ్య విరరాద భృశం కిల

టిక॥ సః(అధ్యాహృతము)-అకా	అకాకము, మాటిమాటికి , సీతా
కము; పునఃపునః=మాటిమాటికి; ఉ	దేవిపైకివచ్చి, యాబిడ స్తనంబులగీటు
పాగమ్య=వచ్చి; స్తనాంతరే=స్తనం	చుండెను. అని, తాత్పర్యము.
బులనడును; విరరాద=గీతెను.	

తత స్త్వం బోధిత స్తస్యా శ్శోణితేన సముక్షితః. ౫

టిక॥తతః=అటుపిమ్మట;తస్యాః=	అంత, నాబిడనెత్తురుచేదడుపంబు
ఆసీతయొక్క, శోణితేన=నెత్తురుచే	డుచుండినసన్నునిద్రలేపినది.
త; సముక్షితః=విడువబడినవాడనై;	అని, తాత్పర్యము.
బోధితః=మేలుకొలుపబడినావు.	

వాయసేనచ తేనైవ సతతం చాధ్యమానయా

బోధితః కిల దేవ్యా శ్వం సుఖసుప్తః పరంతప. ౬

టిక॥ పరంతప= శత్రువులఁదపిం	వాయసేనైవచ=కాకముచేతనే; స
పఁజేయునట్టిరాముఁడా! తేన=ఆ ;	తతం=ఎల్లప్పుడును;చాధ్యమానయా=

బాధింపబడుచున్న; దేవ్యాః సీతా
దేవిచేత; సుఖస్థుః=సుఖముగానిదు
రించిన; త్వం=నీవు; బోధితఃకిల=మే
లుకొలుపబడినావుగదా!

శత్రువులందరిపంజేయునట్టిరా

ముఁడా! అంత, సీతాదేవి, యాకా
కముచేవిడువక బాధింపబడుచు, నా
బాధనుదాశలేక, సుఖంబుగానిదురిం
చుచున్నన్నిన్నునిద్రలేపినది.

అని, తాత్పర్యము.

తాంతు దృష్ట్వా మహాబాహూ దారితాంఽస్తనాంతరే
ఆశీవిషణ్ణవ కృద్ధోః శిశ్వసన్తభ్య భాషథాః. ౭

టీక॥ మహాబాహూ = పెద్దచేతు
లుగలరాముఁడా! త్వం (అధ్యాత్మ
ము) = నీవు; స్తనాంతరే = స్తనంబుల
నడుమ; దారితాం = గీతబడిన;
తాం=ఆసీతను; దృష్ట్వాతు = చూచి
నంతనె; కృద్ధోః=కోపమునొందిన; ఆ
శీవిషణ్ణవ=సపకమువలె; శిశ్వసన్=

సిట్టూర్పులువిడుచుచు; అభ్యభాషథాః=
చెప్పితివి.
మహాబాహుండవగురాముఁడా! నీ
వు స్తనంబులపైగీతబడియున్న యాసీ
తంబాచినంతనె, సర్పముంబోలెఁగో
పంబునొందిసిట్టూర్పులుపుచ్చుచు, సిట్ట
ని, చెప్పితివి. అని, తాత్పర్యము.

సఖాగ్రైః కేన తే భీరు దారితంతు స్తనాంతరమ్
కః క్రీడతి సరోషేణ పంచవక్త్రేణ భోగినా. ౮

టీక॥ భీరు = భయపడుస్వభావము
గలసీతా? కేన = ఎవ్వనిచేత; సఖా
గ్రైః=గోళ్లకొనలచేత; తే=నీయొ
క్కఱ; స్తనాంతరం = స్తనమధ్యమునం
దు; దారితం=గీతబడినది? కః=ఎవ్వఁ
డు; సరోషేణ=కోపముతోఁ గూడిన
దియు; పంచవక్త్రేణ = ఐదుతలలుగ
లదియునగు; భోగినా = పాముచేత;

క్రీడతి=క్రీడించును?
భయపడుస్వభావముగలసీతా! ఎ
వ్వండు, సఖాగ్రంబుల నీ స్తనంబులను
గీతెను? ఎవ్వండు, కోపించియున్న
యయిదుతలలపాముతోనాటలాడును?
అసీవు, సీతతోఁ చెప్పితివి
అని, తాత్పర్యము-

నిరీక్షమాణ స్సహసా వాయసం సమవైక్షథాః
సఖే స్సరుధి రై స్తీక్ష్ణై స్తా మేవాధి ముఖం స్థితమ్. ౯

టీక || త్వం (అధ్యాహృతము) = వాయసం = కాకమును; సమవైక్ష
నీవు; సహసా = శీఘ్రముగా; నిరీక్ష థాః = చూచినావు.
మాణః = చూచుచు ; సరుధిరైః = నె అంత, శీఘ్రంబున, నాలుగుప్రక్క
త్తురుతోఁగూడినవియు; తీక్ష్ణైః = కఠకు లంజూచి, యాబిడకెదురుగానే నెత్తు
గలవియునగు; సఖేః = గోళ్లతో; తా రుదగిలి తీక్ష్ణములయినవియునగు గోళ్ల
మేవ = ఆసీతనుకూర్చియే; అభిము తోనున్నకాకింజూచికివి.
ఖం = ఎదురుమొగమయి; స్థితం = ఉన్నది; అని, తాత్పర్యము-

సుతః కిల స శక్రస్య వాయసః పతతాంవరః
ధరాంతరచర శీఘ్రం వనస్యగతా సమః ౧౦

టీక || పతతాం = పక్షులలో; వరః = నమయినది.
శ్రేష్ఠమగు; సః = ఆ; వాయసః = కాక సత్కులలో శ్రేష్ఠమయినయాకాకి, ఇం
ము; శక్రస్య = ఇంద్రునియొక్క; సుతః ద్రునికొడుకు; పర్వతప్రదేశములం ది
కిల = కొడుకుగదా! ధరాంతరచరః = రుగుచుండును ; శీఘ్రగమనంబున వా
పర్వతమధ్యంబునం దిరుగునది-శీఘ్రం = యువునకు సరివచ్చునది-
వేగముగా; గతా = పోవుటయందు; ప అని, తాత్పర్యము.
వనస్య = వాయువునకు; సమః = సమా

తత స్తస్మిన్ స్వహామౌ కోవసంవహితేక్షణః
వాయసే త్వం కృధాః కూరాం మంతిం మతిమతాం వర. ౧౧

టీక || మహామౌ = పెద్దచేతు మంతులలో; వరః = శ్రేష్ఠుండవునగురా
లుగలవాడవును; మతిమతాం = బుద్ధి ముఁడా'తతః = అటుపిమ్మట; త్వం = నీ

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౨౫.

స ౬౭

పు;కోపసంపత్తితేజః=కోపముచేరి
రుగుడువడినకంఠుగలవాడనై; వాయు
నే=కాకియందు;క్రూరాం=భయంక
రమయిన;మతిం=బుద్ధిని; కృధాః(అకృ
ధాః)=చేసితివి.

మహాబాహుండపుబుద్ధిమంతులలో
శ్రేష్ఠుండవునగురాముడా! అంత, నీవు
మహాకోపంబువాండి, ఆకాశపై, నలిభ
యంకరంబగుబుద్ధింజేసితివి.
అని, తాత్పర్యము.

స దభం సంస్తరా ద్గృహ్య బ్రహ్మస్త్రేణ హ్యయోజయః

టీక||సం=అట్టి; త్వం(అధ్యాహుత) గదా!
ము)-నీవు;సంస్తరాత్ = అసనమున
నుండి;దర్శం=దర్శనము; గృహ్య(గృహీ
త్వా)=తీసి;బ్రహ్మస్త్రేణ= బ్రహ్మస్త్ర
ముతో;అయోజయోహి = కూర్చితివి

అంత, నీవు, దర్శనసంబుననుండి,
యొకదర్శనదీసి, దానిని, బ్రహ్మస్త్రము
త్రంబునసభిషంత్రించితివి.
అని, తాత్పర్యము.

ప్రదీప్త ఇవ కాలాగ్ని జ్వాలాభిముఖః ఖగమ్. ౧౨

టీక||సం=అదర్శ;ఖగం = పక్షిని
గూర్చి;అభిముఖః = ఎదురుమొగమైన
వాడై;దీప్తః=మండుచున్న; కాలాగ్ని
రివ= ప్రళయకాలాగ్నిహూత్రమువ

లె;జ్వాల=మండినది-
అంత, నాదర్శ, యాకాశేకదురై
ప్రళయకాలాగ్నిహూత్రంబువలెబృ
లించినది. అని, తాత్పర్యము.

షీప్తవాం స్త్వం ప్రదీప్తంహి దక్షం తం వాయసం పృతి
తతస్తు వాయసం దీప్తస్సదర్శోను జగావహ. ౧౩

టీక|| త్వం=నీవు; ప్రదీప్తం= మం
డుచున్న; తం=ఆ; దర్శం= దర్శనము;
వాయసంప్రతి= కాకినిగూర్చి; షీప్త
వాహి; చేసితివిగదా! తతస్తు=అం

తను;సం=ఆ;దర్శం= దర్శ; దీప్తః=
మండినదై; వాయసం=కాకిని; అనుజ
గామ=వెంటబడించినది. “హ” అనునది
పాదపూరణార్థము.

నీవుమండుచున్న యాదర్శను, కాదు, నాకాకిపై కడరినది.
కిపైవేసేతిపి; అంత నాదర్శ, జ్వలించు అని, తాత్పర్యము.

స పిత్రాచ పరిత్యక్త స్సరైశ్చ సమహాపికాభిః

త్రీకా లోకా సుపరికమ్య త్రాతారం నాధిగచ్ఛతి. ౧౪

టీక|| సః=అకాకము, త్రీకా=మూడు అకాకము, మల్లోకంబులుం దిరిగి
దైన; లోకా= లోకంబులను; పరి నను, దండియైనయింద్రుండునుదా
క్రమ్య=చుట్టి; పిత్రాచ=తండ్రిచేతను; నిరక్షింపఁ జాలడయ్యె; అట్లుచేవత
సమహాపికాభిః=మహాభూతలతోఁ గూడి ను మహాభూతును దానిని రక్షింపం
న; సురైశ్చ = దేవతల చేతను; పరి జాలరైరి; అట్లు, ఎచ్చటికిఁబోయినను
త్యక్తః= విడువఁబడినదై ; త్రాతార రానికిరక్షకుండుదొరకండయ్యె.
రం=రక్షకుని=నాధిగచ్ఛతి = పొంద అని, తాత్పర్యము.
దయ్యె.

పున రేవా గత శ్రుస్త స్త్వత్సకాశ మరిందమ

టీక|| అరిందమ= శత్రువులనడంగం శత్రువులనడంగంద్రొక్కనట్టి రా
ద్రొక్కనట్టిరాముండా! సః (అధ్యా ముండా! అకాకి, మిక్కిలియుభయపడి,
హృతము)=అకాకము; త్రస్తః= భయ మరలనియొక్కకేవచ్చినది.
పడినదై; పునః = మఱి; స్త్వత్సకాశమే అని, తాత్పర్యము.
వ=నీనమిపమునే; అగతః=పొందినది.

స తం నిపతితం ధూమా శరణ్య శ్చరణౌ గతమ్. ౧౫

వధాహామపి కాకుత్స్థ కృపయా పర్యపాలయః

టీక|| కాకుత్స్థ=రాముండా! సః= దవగు; త్వం(అధ్యాహృతము)= నీవు;
అట్టి; శరణ్య= శరణుపొందఁదగినవాఁ ధూమా=నేలయందు; నిపతితం= పడి

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౨౫౭

స ౬౭

<p>నదియును; శరణాగతం=రక్షకునిగాఁ బొందినదియునగు; తం = ఆకాకము ను; వధాహామపి=చంపుటకుఁదగి నదానినైనను ; కృపయా=దయచేత; పర్యపాలయః=రక్షించితివి. రాముఁడా! అట్టిశరణ్యుండవగునీ</p>	<p>వు, నీముందటభయంబునం గావవేయని నేలంబడినదియుశరణాగతంబునగు నా కాకము, అపరాధి, కావునవధాహా- మయినను, దానిం గాపాడితివి. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

మోఘ మస్త్రం సశక్యంతు కతుః మిత్రేవ రాఘవ. ౧౬
భవాం స్తస్యా షీకాకస్య హిస స్తి స్త స దక్షిణమ్

<p>టీక॥ రాఘవ=రాముఁడా! సః=అట్టి; భవా=నీవు; అస్త్రం=బ్ర- హ్మాస్త్రము ; మోఘం=వ్యర్థముగా; కతుఁ=చేయుటకు; సశక్యంతు=అ- లవిగాదే; ఇత్రేవ=అనియే; తస్య=అ; కాకస్య=కాకియొక్క; దక్షిణం=</p>	<p>కుడిదైన; అక్షి=కంటిని; హిస స్తి స్త=కొట్టితివి- రాముఁడా! బ్రహ్మాస్త్రమువ్యర్థ- ముసేయనలవిగాదనియే , నీవు , ఆ కాకికుడికన్నుకొట్టివేసితివి- అని, తాత్పర్యము.</p>
---	---

రామ త్వం స నమస్కృత్య రాజ్ఞే దశరథాయ చ. ౧౭
విస్మవస్తు తదా కాకః ప్రతిపేదే స్వమాలయమ్

<p>టీక॥ రామ - రాముఁడా! త- దా=అప్పుడు; సః=అ; కాకః=కాక- ము ; విస్మవస్తు=విడువఁబడినంతనె ; త్వాం=నిన్ను; రాజ్ఞే=రాజుని; ద- శరథాయచ=దశరథునికొఱకును ; న- మస్కృత్య=నమస్కరించి ; స్వం=త- నదైన; ఆలయం=స్థానమును ; ప్ర-</p>	<p>తిపేదే=పొందెను- రాముఁడా! అప్పుడు , నీవుదాని విడిచినవమ్మట, నాకాకి, నీకునుదశర- థమహారాజునకును నమస్కరించి, త- నస్థానంబునకుఁబోయినది- అని, తాత్పర్యము-</p>
---	---

ప్రతిపదాండ్రటీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౭

ఏవ మస్త్ర విదాం శ్రేష్ఠ స్సత్త్వవాన్ శీలవానపి. ౧౨
కిమథా మస్త్రం రక్షస్సు న యోజయతి రాఘవః

టీక॥ ఏవం=ఇట్లు; అస్త్రవిదాం=దు; అస్త్రం=అస్త్రమును; నయోజ
అస్త్రంబులనెఱిగినవారలలో; శ్రేయతి=కూర్చుడు-
ష్ఠః=ఉత్తమండును; సత్త్వవాన్=అ ఇట్లు అస్త్రవేత్తలలోను త్తమండు
ధికమయినబలముగలవాఁడును; శీలవానుబలవంతుండును సత్స్వభావంబు గల
నపి=సత్స్వభావముగలవాఁడునగు; వాఁడునగురాముండు, రాక్షసులపై
రాఘవః=రాముండు; కిమథాం=ఎం నస్త్రంబును బ్రయోగింపఁజేల?
దుకొఱకు; రక్షస్సు= రాక్షసులయం అని, తాత్పర్యము-

న నాగా నాపి గంధర్వా నా సురా న మరుద్గణాః. ౧౩
న చ సర్వే రణే శక్తా రామం ప్రతి సమాసితుమ్

టీక॥ రణే = యుద్ధంబునందు; రాక్షాః) = సమర్థములుకావు. సర్వేచ=
మం=రామునిఁగూర్చి; సమాసితుం=ఎ అందఱును; న(శక్తాః) = సమర్థులు
దురునిలుచుటకు; నాగాః = సర్పము కారు-
లు; నశక్తాః=సమర్థములుకావు. గంధర్వా = సర్పంబులుగాని గంధర్వులు గాని
రాక్షాపి=గంధర్వులును; న(శక్తాః)=స యసురులుగాని దేవతలుగాని, యెవ్వరు
మర్థులుకారు. అసురాః= అసురులు; ను, యుద్ధంబున, రామునియెదుటనిలు
న(శక్తాః) = సమర్థులుకారు. మరుద్గ వంజాలరు. అని, తాత్పర్యము-
ణాః = దేవతలసమాహములు; న(శ

తస్య వీర్యవతః కశ్చి ద్యద్యస్తీ మయి సంభ్రమః. ౨౦
క్షిప్రం సునిశితై ర్హస్తై హాస్యతాం యుధి రావణః

టీక॥ వీర్యవతః=అధికమయినపరా యి=నాయకుండు; కశ్చిత్=ఒకానొక;
క్రమముగల; తస్య = ఆరామునికి; మ సంభ్రమః=ఉత్సాహము; అ స్తీయది;

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౨౫

స ౬౭

కలదేనిఁజ్ఞప్రం - శీఘ్రముగాఁనునిశితైః=తీక్ష్ణములగుఁబాడైః- బాణములచేతఁయుధి - యుద్ధమునందుఁరావణి=రావణుడుఁహన్యతాం= చంపఁబడుఁగాక.

మహాపరాక్రమశాలియగు నారా

మునకుఁ గొంచెమేని నాయందుతా) హంబుందునేని, శీఘ్రంబుగాఁ, దీక్షంబులగుబాణంబులుప్రయోగించి, యుద్ధంబున, రావణంజంపుఁగాక.

అని, తాత్పర్యము.

భ్రాతృ రాదేశ మాజ్ఞాయ లక్ష్యణోవా పరంతపః- ౨౧
స కిమథాం నరవరో న మాం రక్షతి రాఘవః

టీక॥ పరంతపః=శత్రువులఁదపింపఁజేయునట్టి; నరవరః = పురుషశ్రేష్ఠుండగు; రాఘవః= రఘువంశంబునంబుట్టిన; సః=ఆ; లక్ష్యణోవా = లక్ష్యణుండైనను; భ్రాతృ=అన్నయొక్క; ఆదేశం= ఆజ్ఞను; ఆజ్ఞాయ=తీసికొని; కిమథాం= ఎందుకొఱకు; మాం=నన్ను; నరక్షతి=

రక్షింపకున్నాడు? శత్రువులఁ దపింపఁజేయువాఁడును బురుషశ్రేష్ఠుండును రఘువంశంబునంబుట్టినవాఁడునగులక్ష్యణుండైనను, అన్నయనుజ్ఞనొంది, వచ్చి, నన్నురక్షింపకున్నాడేమి? అని, తాత్పర్యము.

శక్తౌ తౌ పురుషవ్యాఘ్రౌ వాయ్వగ్నిసమతేజసా. ౨౨
సురాణామపి దుర్ధషా కిమథాం మా ముపేక్షతః

టీక॥ శక్తౌ=సమర్థులును; పురుషవ్యాఘ్రౌ=పురుషశ్రేష్ఠులును; వాయ్వగ్నిసమతేజసా = వాయువుయొక్కయు నగ్నియొక్కయుఁ దేజస్సులతో సమానములయిన తేజస్సులుగలవారలును; సురాణామపి=దేవతలకైనను; దుర్ధషా=ఎదిరింపఁగూడని వారలు

నగు; తౌ = ఆరామలక్ష్యణులు; కిమథాం=ఎందుకొఱకు; మాం=నన్ను; ముపేక్షతః=ఉపేక్షించుచున్నారు? సమర్థులును బురుషశ్రేష్ఠులును వాయ్వగ్నిసమతేజసాఁలఁ దేజంబు గలవారలును దేవతలకుం గూడ నెదిరింపనలవిగాని వారలునగు నారామలక్ష్య

౧౬౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౭

ఋణు, నన్నేలయుపేక్షించి యున్నారా? అని, తాత్పర్యము.

మమైవ దుష్కృతం కించి న్నహ ద స్తి న సంశయః. ౨౩
సమర్థో సహితో య న్నాం నావేక్షేతే పరంతపా

టిక॥ యత్ = ఎందువలన; సమ	స్తి = ఉన్నది - సంశయః = సంశయము;
ర్థో = శక్తులును; సహితో = కూడిన	న = లేదు.
వారలును; పరంతపా = శత్రువులం ద	సమర్థులును శత్రువులం దపింపం
పింపజేయువారలు నగు రామలక్ష్మ	జేయంగలవారలునగు నారామలక్ష్మ
ఋణు; మాం = నన్ను; నావేక్షేతే =	ఋణుకొరటిగానుండి, నన్నుజూడకు
చూడకున్నారో; తత్ (అధ్యాప్య	న్నారే, ఎందువలననే నేయేమైనను
తమ్ము) - ఎందువలన; మమ = నాయొ	గొప్పపాపమునుజేసియున్నట్లున్నది;
క్క; మహత్ = గొప్పదైన; కించితే =	ఇందుకుసంశయములేదుఅని, సీతాదేవి
ఒకానొక; దుష్కృతం = పాపము; అ	నాతోడజెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

వై దేహ్యే వచనం శ్రుత్వా కరుణం సాశ్రు భాషితమ్. ౨౪
పున రప్యహ మార్యాం తా మిదం వచన మబ్రువమ్

టిక॥ కరుణం = దుఃఖకరంబును ;	చనం = మాటను ; అబ్రువం = చెప్పి
సాశ్రుభాషితం = కన్నీళ్ల తోఁగూడున	తిని.
ట్లుచెప్పఁబడినదియునగు; వై దేహ్యః =	సీతాదేవిదుఃఖకరంబుగాఁ, గన్ను
సీతయొక్క; వచనం = మాటను; శ్రు	లనిండఁగన్నీళ్లుగాఁజెప్పినమాటనువి
త్వా = విని; అహం = నేను; పునరపి =	ని, నేను, బూజ్యురాలగునాసీతాదే
మఱియు; ఆర్యాం = పూజ్యురాలగు ;	వింబాచి, మఱినిట్లు, చెప్పితిని.
తాం = ఆసీతనుగూచి; ఇదం = ఈ ; వ	అని, తాత్పర్యము.

త్వచ్ఛోకవిముఖో రామో దేవి సత్యేన తే శపః. ౨౫
రామే దుఃఖాభిఘాతేతు లక్ష్మణః పరితప్యతే

టిక॥ దేవి=సీతాదేవి! రామః = పించుచున్నాఁడు.
 రామండు ; త్వచ్చోకవిముఖః=నీదుః సీతాదేవి! నేనునీకొఱకు ; సత్య
 ఖముచేవైముఖ్యమునొందినవాఁడు. తే= ముష్టశపథముచేసిచెప్పుచున్నాను ; నీ
 నీకొఱకు; సత్యేన=సత్యముచేత ; శ దుఃఖంబునరాముండే కార్యంబునందు
 పే = శపథముసేయుచున్నాను, రా నుత్సాహంబులేకున్నాఁడు; రామండు
 మే=రామండు; దుఃఖాభిధూతేతు = దుఃఖంబు నొందఁగానే; లక్ష్మణుండు
 దుఃఖముచేతఁగొట్టఁబడఁగానే; లక్ష్మ సుదుఃఖంబునొందును-
 ణః=లక్ష్మణుండు; పరితప్యతే= పరిత అని, తాత్పర్యము.

కథంచి ద్భవతీ దృష్టా న కాలః పరిశోచితుమ్. ౨౬

అస్తి స్తుహితే దుఃఖానా మంతం ద్రక్ష్యసి భాఖని

టిక॥ భామిని=స్త్రీవగుసీతాదేవి తః = నాశమును; ద్రక్ష్యసి=చూడ
 కథంచిత్ = అతిప్రయాసమున; భవ గలవు.
 తీ=నీవు; దృష్టా=చూడఁబడినావు. పరి సీతాదేవి! అతిప్రయాసంబున ని
 శోచితుం = దుఃఖించుటకు; కాలః= న్నుంజూడఁగంటిని; ఇప్పుడుసంతోషిం
 కాలము;న=కాదు. అస్తి=ఈ; ము పవలయునుగాని దుఃఖింపరాదు;ఇంక
 హితే = ముహూర్తమునందు; శీఘ్రంబుగానే, నీదుఃఖంబుల్నియైన
 దుఃఖానాం = దుఃఖములయొక్క;లం శించును. అని, తాత్పర్యము.

తా వుభౌ సరశాదూలౌ రాజపుత్రౌ వనిందితౌ. ౨౭

త్వద్దశన కృతోత్సాహశా లంకాం భస్మీ కరిష్యతః

టిక॥ సరశాదూలౌ=పురుషశ్రే యుత్సాహంబుగలవారలును; రాజపు
 వులును; అనిందితౌ=నిందింపఁబడనివా త్రౌ=రాచకొమరులునగు ; తౌ= ఆ
 రలును; త్వద్దశనకృతోత్సాహశా=నీ రామలక్ష్మణులు; ఉభౌ=ఇద్దఱును;లం
 యొక్క చూచుటయందుఁజేయఁబడిన కాం=లంకను; భస్మీకరిష్యతః= భస్మ

ముగాఁజేయుదురు.

పురుష శ్రేష్ఠులును, నిందింపఁబడని

వారలును నిన్నుఁజూడఁగోరియుండువా

రలునగు రాచకొమరులయిన రామల

త్తుఁబలిద్దఱును , లంకాపట్టణంబంత

యుభస్తంబుగావింతురు.

అని, తాత్పర్యము.

హత్వావ సమరే రాద్రం రావణం సహబాంధవమ్. ౨౮

రాఘవ స్త్వాం వరాహోహే స్త్వాం పురీం నయతే ధు)వమ్

టీక॥ వరాహోహే = శ్రేష్ఠములగుపి పట్టణమును; నయతే = పొందించును. ధు)

ఱుండులుగలసీతాదేవీ! రాఘవః = రా

ముండు; సమరే = యుద్ధంబునందు; రా

ద్రం = భయంకరుండగు; రావణం = రా

వణుని; సహబాంధవమ్ = బంధువులతోఁ

గూడినవానిఁగా; హత్వా = చంపి;

త్వాం = నిన్ను; స్త్వాం = తనదైన; పురీం =

వం = నిశ్చయము.

నుందరములగుపిఱుండులుగల సీతా

దేవీ! రాముండు, భయంకరుండగురావ

ణుని, యుద్ధంబునంజంపి, నిన్నుఁదనపట్ట

ణంబునకుఁ గొనిపోవును; ఇదినిశ్చయ

ము. అని, తాత్పర్యము.

యత్తు రామో విజానీయా దభిజ్ఞాన మనిందితే. ౨౯

ప్రీతినంజననం తస్య ప్రదాతుం త్వమిహ హాసి

టీక॥ అనిందితే = నిందింపఁబడనట్టిసీ తు; త్వం = నీవు; అహాసి = తగుదువు.

తాదేవీ! యత్తు = చేసిని; రామః = రా

ముండు; విజానీయాత్ = ఎఱుంగునో;

తత్ (అధ్యాహృతము) = అట్టి; తస్య =

ఆరామునకు; ప్రీతినంజననం = సంతోష

ముగలిగించునట్టి; అభిజ్ఞానం = గుఱుతు

ను; ఇహ = ఇప్పుడు; ప్రదాతుం = ఇచ్చుట

నిందింపఁబడనట్టిసీతాదేవీ! రాముం

డుచేసినెఱుంగునో, మఱియునేదియ

తనికిసంతోషంబుగలిగించునో, అట్టి, గు

ఱుతును, నీవునాకిప్పుడు , ఇవ్వవల

యును. అని, సీతాదేవితోఁ జెప్పితిని.

అని, తాత్పర్యము.

సా భీషిత్వ దిశ స్సర్వా వేణ్యద్గ్రీధిత ముత్తమమ్- ౩౦
ముక్త్యా వస్త్రాగ్రి దృశౌ మహ్యం మణి మేతం మహాబల

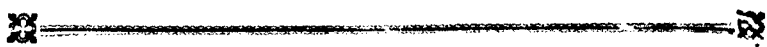
టీక॥ మహాబల = అధికమయినబల విడిచి; మహ్యం = నాకొఱకు; దదౌ =
ముగలరాముడా! సా = ఆసీత; స ఇచ్చెను.
ర్వాః = సమస్తమయిన; దిశః = దిక్కుల మహాబలుండవగు రాముడా! అం
ను. అభీషిత్వ = చూచి; వేణ్యద్గ్రీధిత త, నీతాడేవి, దిక్కులన్నియుఁ జూచు
తం = తలజడయందుబంధింపఁ బడి చుఁదలజడలో ధరింపఁదగినదియు ను
నదియు, తలజడయందు బంధింపఁదగి త్తమంబునగు నీచూడామణిని, జీరకొం
నదియుననుట; ఉత్తమం = శ్రేష్ఠమున గుననుండి, విప్పి, నాచేతికిచ్చినది,
గు; ఏతం = ఈ; మణి = చూడామణిని; వ అని, తాత్పర్యము.
స్త్రాగ్రితః = వస్త్రముననుండి; ముక్త్యా =

ప్రతిగృహ్య మణిం దివ్యం తవ హేతో రఘూర్వహ. ౩౧
శిరసా తాం ప్రణమ్య ర్యా మహ మాగమనే త్వరే

టీక॥ రఘూర్వహ = రాముడా! మనే = వచ్చునిమిత్తమయి; త్వరే = వేగి
అహం = నేను; తవ = నీవను; హే రపడితిని.
తో = కారణమువలన; దివ్యం = శ్రేష్ఠ రాముడా! నేనట్లు నీకొఱకై, ది
మగు; మణి = చూడామణిని; ప్రతిగృ వ్యంబగు, చూడామణిందీసికొని, పూ
హ్య = పుచ్చుకొని; ఆర్యాం = పూజ్య జ్యురాలగునీతాడేవికి సాష్టాంగంబుగ
రాలగు; తాం = ఆసీతను; శిరసా = త నమస్కరించి, త్వరగామఱవిరాడలం
లచేత; ప్రణమ్య = నమస్కరించి; ఆగ చ్చితిని. అని, తాత్పర్యము.

గమనే చ కృతోత్సాహ మవేత్త్య వరవణికానీ. ౩౨
వివర్ధమానం చ హి మా మువాచ జనకాత్మజా

టీక॥ వరవణికానీ = ఉష్ణకాలంబున శీతలంబును శీతల కాలంబున సుఖో

ష్టంబునగు జేహము గలిగిభతాయంద
ధికప్రేమగల స్త్రీయగు ; జనకాత్మ
కా=జనకునికొమార్తెయైన సీతాదే
వి; గమనే=పోవుటయందు; కృతోత్సా
హం= చేఁగఁబడినయుత్సాహముగల
వాఁడును; వివర్థమానంచ= పెరుఁగు
చున్నవాఁడునగు; మాం = సన్ను; అవే
త్త్య=చూచి; ఉవాచహ=చెప్పినదిగదా!

ఉష్ణకాలంబుననుభవీతంబునుశీతవా
లంబుననుభోష్టంబునగు జేహముగల్గి పె
నిమిటియందధికప్రేమగలయుత్తమస్త్రీ
యగు జనకమహారాజుకొమార్తెయ
యినసీతాదేవి, ప్రయాణోన్ముఖుండనై
మేనుఁజెంచుచున్ననన్నుఁజూచి, యిట్లు
ని, జెప్పినది. అని, తాత్పర్యము.

అశ్రుపూర్ణముఖో దీనా బాష్పసందిగ్ధభాషిణీ. ౩౩
మమో తృతనసంభ్రాంతా శోకవేగసమాహతా

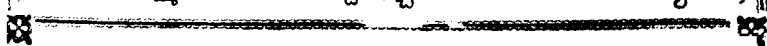
టీక॥ సా(అధ్యాహృతము)= ఆసీ
త; అశ్రుపూర్ణముఖః= కన్నీళ్లలో
నిండినముఖముగలదియు; దీనా=దైన్యం
బునొందినదియు ; బాష్పసందిగ్ధభాషి
ణీ=కన్నీళ్ల చే సంజేహంబుగలుగునట్లు
మాటలాడునదియు; మమ = నాయొ
క్కఁ; ఉత్పతనసంభ్రాంతా= ఎగురుట
ను గుఱించితొటుపాటు నొందినది
యు; శోకవేగసమాహతా=దుఃఖము

యొక్కయతిశయముచేతఁగొట్టఁబడిన
దియుఁగా; ఆసీత్(అధ్యాహృతము)=
ఉండినది.
అప్పుడు , సీతాదేవి, కండ్లునిండఁగ
న్నట్లుగాఁబ, దీనయై, మాటలుదడఁ
బడ, నేనెక్కడఁబోయెదనోయనిభయ
పడి, పరమదుఃఖితయై యుండినది.
అని, తాత్పర్యము-

హనుమత్ సింహసంకాశా వృథా తౌ రామలక్ష్మణౌ. ౩౪
సుగ్రీవంచ సహమాత్యం సర్వాక్ బ్రూయా హ్య నామయమ్

టీక॥ హనుమత్ = హనుమంతుఁ
డా! సింహసంకాశా=సింహములతో
సమానులయిన; తౌ = ఆ; రామలక్ష్మ
ణౌ=రామలక్ష్మణులను; ఉభౌ= ఇద్దఱు

నుగూచియు; సహమాత్యం= మం
త్రులతోఁగూడిన; సుగ్రీవంచ=సుగ్రీవుని
నిగూచియు; సర్వాక్=అందఱునుగూ
ర్చియు; అనామయం= ఆరోగ్యమును;

శ్రీమద్రామాయణముఃసుందరకాండము. ౧౨౬౫

స ౬౭

బ్రూయాహి=చెప్పుముగదా!

హనుమంతుడా! సింహసమాను
లగు నారామలక్ష్మణుల కిద్దఱకును, ను

గ్రీవునకును, అతనిమంత్రులకును, అం
దఱకును, ఆరోగ్యంబుఁజెప్పము.
అని, తాత్పర్యము-

యథాచ స మహాబాహు మాం తారయతి రాఘవః 3౫

అస్తా ద్యుఃఖాంబుసంరోధా త్వం సమాధాతు మహాసి

టిక॥ యథా = ఎట్లు; మహాబా
హుః=పెద్దచేతులుగల; సః=ఆ; రా
ఘవః=రాముఁడు; అస్తాత్=ఈ; ద్యుః
ఖాంబుసంరోధాత్=ద్యుఃఖసముద్రము
వలన; మాం=నన్ను; తారయతి=త
రింపఁజేయునో; తథా (అధ్యా
హృతము) = అట్లు; త్వం=నీవు; స

మాధాతుం=జతపఱచుటకు; అహా
సి=తగుదువు.
మహాబాహుండగు రాముఁడు, స
న్నీదుఃఖసముద్రంబుననుండి కడతేర్చున
ట్లు, నీవుపోయి సన్నాహము సేయవల
యును.
అని, తాత్పర్యము.

ఇమంచ తీవ్రం మమ శోకవేగం

రక్షోభి రేభిః పరిభత్సనంచ. 3౬

బ్రూయాస్తు రామస్య గత స్సమీపం

శివ స్తవాధ్వాస్తు హరిప్రవీర

టిక॥ హరిప్రవీర= వానరవీరుండ
వగుహనుమంతుడా ! త్వం (అధ్యా
హృతము) = నీవు; రామస్య=రాము
నియొక్క; సమీపం = సమీపమునుగ
తస్తు=పొందినవాఁడవైనంతనె; మమ=
నాయొక్క; ఇమంచ=ఈ; తీవ్రం=తీక్షణ
యిన; శోకవేగం= ద్యుఃఖాతిశయము
ను; ఏభిః=ఈ; రక్షోభిః = రాక్షసుల
చేత; పరిభత్సనంచ = బెదిరించుట

ను; బ్రూయాః=చెప్పుము.
వానరశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ
డా! నీవు రామునియొద్దకుఁ బోయినం
తనె, తీక్షణంబయిన యీనా ద్యుఃఖం
బును, ఈ రాక్షసులునన్ను బెదిరించుట
యు, నీవు రామునకుఁ జెప్పవలయును.
అని, నీ తాడవి, నాతోఁజెప్పినది.
అని, తాత్పర్యము.

౧౨౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.
స ౬౭

ఏతత్త వార్యా నృపరాజ సింహ
సీతా వచః ప్రాహ విషాదపూర్వమ్. ౩౭
ఏతచ్ఛ బుద్ధ్యా గదితం మయా త్వం
శ్రద్ధ త్వస్వ సీతాం కుశలాం సమగ్రామ్

<p>టిక॥ నృపరాజసింహ = రాజరా జశ్రేష్ఠుండవగురాముడా! ఆర్యా = పూజ్యురాలగు; సీతా = సీత; తవ = నీ కు; ఏతత్ = ఈ; వచః = మాటను; వి షాదపూర్వం = దుఃఖము ముందుగలు గునట్లుగా; ప్రాహ = చెప్పినది. త్వం = నీవు; మయా = నాచేత; గదితం = చెప్పఁ బడిన; ఏతత్ = దీనిని; బుద్ధ్యాచ = తెలిసియు; సీతాం = సీతను; సమ గ్రాం = తక్కువలేనిదానిగాను; కుశ</p>	<p>లాం = త్వముగలదానిగాను; శ్రద్ధ త్వ = నమ్ముము. రాజరాజ శ్రేష్ఠుండవగు రాము డా! పూజ్యురాలగు సీతాదేవి యీ ప్రకారంబునీకుంజెప్పుమని, దుఃఖంబు నంజెప్పెను; నేనుజెప్పిన గుఱుతులనా లోచించి, నేనుజెప్పినట్లు, సీతయన్నివి ధంబులను త్వమంబుగానున్న దనినమ్ము ము. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

ఇత్యాషే, శ్రీమద్రామాయణే, ఆదికావ్యే,
సుందరకాండే, స ప్రవృత్తితమస్సగః.
ఇది, సప్రహేళము.

ఇది, పరమాథాచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయణాంధ్ర
వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండస ప్రవృత్తితమస్సగః టీక,
ముగిసినది.

త్రై

అష్టషష్ఠితమసగకపారింభః.

అథాహముత్తరం దేవ్యాభునరుక్తస్ససంభ్రమః
తవ స్నేహాన్మరవ్యాఘ్రీ సౌహార్దా దనుమాన్యవై . ౧

టీక॥ నరవ్యాఘ్రీ = పురుషశ్రేష్ఠం బడినాను.
డవగురాముడా! అథ = అటుపిమ్మట; సంభ్రమః = వేగిరపాటులోఁగూడిన; అహం = నేను; దేవ్యా = సీతాదేవిచేత; తవ = నీయొక్క; స్నేహాత్ = చెలిమివలన; సౌహార్దాత్ = ఆత్మత్వమువలన; అనుమాన్య = సమ్మానించి; (“వై” అనునదిపాదపూరణార్థము); ఉత్తరం = ప్రైశేయవలసినకార్యమునుగూచి; పునః = మఱి; ఉక్తః = చెప్పఁ

పురుషశ్రేష్ఠండవగురాముడా!
అంత, సీతాదేవి, నీకునాయందెచ్చగా స్నేహంబుండుటవలనను, నేనుయథార్థంబుగా సౌహార్ద్యంబు చేయుదునను నమ్మకంబువలనను, బ్రయాణంబునకైత్వరపడుచున్ననున్నంజూచి, యింకఁజేయవలసినకార్యమునుగూర్చి, యిట్లుని, చెప్పెను. అని, తాత్పర్యము.

ఏవం బహువిధం వాచ్యో రామో దాశరథీ స్త్వయా
యథా మా మాత్మయా చ్ఛీఘ్రీ హత్వా రావణ మాహవే . ౨

టీక॥ యథా = ఎట్లు; శీఘ్రీ = శీఘ్రముగా; ఆహవే = యుద్ధమునందు; రావణం = రావణుని; హత్వా = చంపి; మాం = నన్ను, ఆత్మయాత్ = పాదునో; ఏవం = ఇట్లు; బహువిధం = అనేకవిధములుగా; త్వయా = నీచేత; దాశరథిః = దశరథునికొడుకైన; రామః = రాముండు ; వాచ్యః = చెప్పఁదగినవాడు.
దశరథునిపుత్రుండగురాముండు, యుద్ధంబునరావణుంజంపి, నన్ను, శీఘ్రంబుగాఁబొందునట్లు, నీవు, నానావిధంబుగా, నతనికిఁ, జెప్పవలయు. అని, తాత్పర్యము.

ప్రతిపదాంత్రటికాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౮

యదివా మన్యసే వీర వసై కాహ మరిందమ
కస్తింశ్చ తస్యవృతే దేశే విశ్రాంత శ్శ్వే గమిష్యసి. ౩

<p>టీక॥ అరిందమ=శత్రువులనడంగఁ దొక్కునట్టి; వీర = పరాక్రమశాలి వగుహనుమంతుడా! మన్యసేయది వా=తలంతువేని; ఏకాహం = ఒక్క దినము; వస=ఉండుము; కస్తింశ్చ= ఒకానొక; తస్యవృతే = రహస్యమయి న; దేశే= ప్రదేశమునందు; విశ్రాం తః = అలసటదీర్చుకొన్నవాడవై ;</p>	<p>శ్వే=రేవు; గమిష్యసి= పోగలవు. శత్రువులనడంగఁదొక్కునట్టిపరా క్రమవంతుండవగుహనుమంతుడా! నీ కిచ్చయుండువేని, యిచ్చి నొకదిన ముండుము; ఎచ్చట నేనియొకరహస్యప్ర దేశమునవిశ్రమించిరేవుపోగలవు. అని, తాత్పర్యము.</p>
--	--

మమ చాప్యల్పభాగ్యాయా సాన్నిధ్యా త్రవ వీర్యవక్
ఆస్య శోకవిపాకస్య ముహూర్తం స్యా ద్విమోక్షణమ్. ౪

<p>టీక॥ వీర్యవక్ = అధికమగుపరా క్రమముగల హనుమంతుడా; తవ = నీయొక్క; సాన్నిధ్యాత్ = సన్నిధాన మువలన; అల్పభాగ్యాః; స్వల్పమ యిన యద్భవముగల; మమచ = నా యొక్కయు; ఆస్య=ఈ; శోకవిపాక స్య=దుఃఖఫలమునకు; ముహూర్తం= స్వల్పకాలము; విమోక్షణం = విడుద</p>	<p>ల; స్యాత్ = అగును. పరాక్రమవంతుండవగు హనుమం తుడా! అట్లు , నీవిచ్చటనొకదినం బుండువేని , నీసహవాసమువలన , మంద భాగ్యురాలనగునాకును, గొం దెమునేవుదుఃఖశాంతియగును. అని, తాత్పర్యము.</p>
---	--

గతే హి త్వయి విక్రాంతే వున రాగమనాయవై
ప్రాణానామపి సందేశానా మమ స్యా న్నాత్ర సంశయః. ౫

టీక॥ విక్రాంతే=పరాక్రమించిన; త్వయి= నీవు; వునరాగమనాయ= మ

అలివచ్చుటకొఱకు; గళేహి=పోగము; న=లేదు.
 నే; మమ=నాయొక్క; ప్రాణానామ పరాక్రమశాలివగునీవు, పునరా
 పి=ప్రాణంబులకును; సందేహః=సం గమనంబునకై పోగానే, నాప్రాణం
 దేహము; స్యాత్=అగును. అత్ర=ఈ బులపోయినను బోవును; ఇందుకుసంది
 విషయమందు; సంశయః = సందేహ యములేదు. అని, తాత్పర్యము-

తవా దశకనజ శ్శోకో భూయో మాం పరితాపయేత్
 దుఃఖా ద్దుఃఖపరాధూతాం దుఃఖతాం దుఃఖభాగినిమ్. ౬

టీక॥ తవ = నీయొక్క; అదర్శనలియు; పరితాపయేత్ = తపింపజే
 జి = చూడకుండుటవలనం గలిగిన; యును.
 శోకః=దుఃఖము; దుఃఖాత్ = రామవి మొదలేరామ వియోగ దుఃఖంబు
 యోగదుఃఖమువలన; దుఃఖపరాధూ వొంది పరితపించుచు, దీనురాలనై
 తాం=దుఃఖముచేలోఁగొనఁబడినదాన యీ రాక్షసులచే బాధింపఁ బడుచున్న
 నను; దుఃఖతాం=దీనురాలను; దుః నేను, ఇంకనిన్నంబూడకుండునేని, మ
 ఖభాగినిం= దుఃఖంబునొందిన దానన తీయుదుఃఖంబునొందుదును.
 గు; మాం=నన్ను; భూయః= మిక్కి అని, తాత్పర్యము.

అయం చ వీర సందేహ స్థితీవ మమా గ్రతః
 సుమహాం స్వత్సహాయేషు హర్యృజ్జేషు హరీశ్వర. ౭

టీక॥ వీర= పరాక్రమశాలివగు; గు; అయం=ఈ; సందేహశ్చ=సందే
 హరీశ్వర=వానరశ్రేష్ఠుండవైన హను హమును; మమ= నాయొక్క; అగ్ర
 మంతుఁడా! త్వత్సహాయేషు = నీకు తః= ముందట; స్థితీవ = నిలిచియు
 సహాయులయిన; హర్యృజ్జేషు= వా న్న ట్లున్నది.
 నరులయందునుఎఱుంగు గొడ్డలయందు పరాక్రమశాలివి వానర శ్రేష్ఠు
 ను; సుమహాం= మిక్కిలియుగొప్పద డవగు, హనుమంతుఁడా! నీ సహాయు

౧౨౭౦ ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్య సహితము.

స ౬౮

అగుఋక్షవానరులవిషయమై, నాకొక | అని, తాత్పర్యము.
గో స్పృశం దేహంబున్నది.

కథన్ను ఖలు దుష్పారం తరివ్యంతి మహేంద్రాదధిమ్
తాని హర్యక్ష నైన్యాని తా వా నరవరాత్తజౌ ల

టిక॥ కథన్ను ఖలు = ఎట్లు; దుష్పారం = దాటఁగూడని; మహేంద్రాదధిమ్ = మహాసముద్రమును; తాని = ఆ; హర్యక్ష నైన్యాని = వానరలయొక్కయు నెలఁగఁగొడ్డులయొక్కయు నైవ్యంబులు; తరివ్యంతి = దాటఁగలవు; తా = ఆ; నరవరాత్తజౌ = రాజపుత్రులగు రామలక్ష్మణులయి	త్తుఁలుగా; తరివ్యంతిః (అధ్యాహృతము) = దాటఁగలరు? ఆఋక్షవానరులు, దాటఁగూడని యీ మహాసముద్రంబు నెట్లు దాటుదురు? రాజపుత్రులగు రామలక్ష్మణులయినను, ఎట్లు దాటఁగలరు? అని, తాత్పర్యము.
---	--

త్రయాణా మేవ భూతానాం సాగరస్యా స్య లంఘనే
శక్తి స్స్యా జైవనతేయస్య తవ వా మారుతస్యవా. ౯

టిక॥ వైవనతేయస్య = గరుత్మంతునకును; తవ వా = నీకును; మారుతస్య వా = వాయువునకును; త్రయాణాం = మూడైన; భూతానామేవ = ప్రాణులకే; అస్య = ఈ; సాగరస్య = సముద్రముయొక్క; లంఘనే = దాటుటయందు; శక్తిః = సామర్థ్యము; స్యాత్ = అగును. గరుత్మంతునకును నీకును వాయువునకును ముప్పుర కేయీసముద్రంబు దాటుటకు శక్తియున్నది, గాని, మఱియెవ్వరికినిలేదు. అని, తాత్పర్యము.

త దస్మిన్ కార్యనిర్వోగే వీరై వం దురతిక్రమే
కిం పశ్యసి సమాధానం బ్రూహి కార్యవిదాం వర. ౧౦

టిక॥ వీరై = పరాక్రమకాలివగు; కార్యవిదాం = కార్యంబుల నెఱింగినవార

లలోపల;వర = శ్రేష్ఠుండవయినహను
మంతుఁడా!తత్ = అందువలన; ఏవం =
ఇట్లు;దురతిక్రమే = అతిక్రమింపఁగూడ
ని;అస్తిక్ = ఈ;కార్యనిర్వోగే = పని
యొక్కనిర్వాహమునందు;కిం = ఏమి;స
మాధానం = సమాధానమును;పశ్య
సి = చూచుచున్నావు?బూహి = చె

ప్పము.
పరాక్రమశాలిని, కార్యంబుఁజేలిసి
నవారలలోశ్రేష్ఠుండవగు హనుమంతుఁ
డా!ఇట్లు, అసాధ్యంబగుకార్యంబునుసా
ధించుటకు, నీవేమియుపాయం బూ
హించియున్నావు? చెప్పము.
అని, తాత్పర్యము.

కామ మస్య త్వమే వైకః కార్యస్య పరిసాధనే
పర్యాప్తః పరవీరఘ్న యశస్య స్తే ఫలోదయః. ౧౧

టిక॥పరవీరఘ్న = శత్రువీరులంజం
పునట్టిహనుమంతుఁడా!అస్య = ఈ; కా
ర్యస్య = కార్యముయొక్క;పరిసాధనే =
సాధించుటయందు;త్వం = నీవు; ఏకఏవ
కామం = ఒక్కండవే;పర్యాప్తః = చా
లుదువు.తే = నీయొక్క; ఫలోదయః =
ఫలముయొక్కయొదయించుట, ఫలసా

ధనమునుట;యశస్యః = ఆధికమయినకీ
తిఁగలిగించునది.
శత్రువీరులంజంపునట్టిహనుమంతుఁ
డా!నీకార్యసాధనశక్తియద్భుతంబయి
నది,కావున,నీకార్యంబుసాధించుటకునీ
వాక్కుండవె,చాలుదువు.
అని, తాత్పర్యము-

బలై స్సమగై ర్యది మాం హత్వా రావణ మాహవే
విజయా స్వాం పురీం రామో నయేత్తత్సాధ్యశసరమ్.౧౨

టిక॥ రామః = రాముఁడు; సమ
గై = సమస్తములగు; బలైః = సై
న్యములచేత;అహవే = యుద్ధమునందు;
రావణం = రావణుని; హత్వా = చంపి;
విజయా = జయముగలవాఁడై; మాం =
నన్ను; స్వాం = తనదైన; పురీం = పట్ట

ణమును; నయేద్ద్యది = పొందించునేని;
తత్ = అది; యశసరం = కీతిఁగలిగిం
చునది; స్యాత్ = అగును.
రాముండు, వానర సైన్యములతోఁ
గూడవచ్చి, యుద్ధంబున రావణుంజం
పి, జయంబునొంది, నన్నుదనపట్టణం

బునకుంగొనిపోవునేని, యది నాకును | అని, తాత్పర్యము.
అతనికిని, గీర్తికరంబగును.

యథా హం తస్య వీరస్య వనా దుపధినా హృతా
రక్షసా తద్భయా దేవ తథా నాహాతి రాఘవః. ౧౩

టీక|| యథా=ఎట్లు; తస్య=ఆ; వీర
స్య=పరాక్రమశాలియగురామునియొ
క్క; భార్యా(అధ్యాహృతిము)=భా
ర్యనగు; అహం=నేను; రక్షసా=రా
క్షసుండగురావణునిచేత; తద్భయాదే
వ=ఆరాముని భయమువలననే; ఉపధి
నా=కపటంబుచేత; వనాత్=అడవి
నుండి; హృతా = అపహరింపబడినా
నో; తథా=అట్లు; రాఘవః=రాముం
డు; నాహాతి=తగిండు;
రావణుండు పరాక్రమవంతుండ
గురామునిభార్యనగునన్ను, వనంబున
నుండిరామభయంబునగపటంబుగాన
పహరించుకొనివచ్చినట్లు, రాముండు
నన్ను రహస్యముగాఁదీసికొనిపోవుట
యెంతమాత్రము యుక్తముకాదు.
అని, తాత్పర్యము.

బలై స్తు సంకులాం కృత్వా లంకాం పరబలాదనః
మాం నయేద్దది కాకుత్స్థస్త్వ త్తస్య సదృశం భవేత్. ౧౪

టీక|| పరబలాదనః = శత్రునై
న్యంబులహింసించునట్టి; కాకుత్స్థస్త్వం =
రాముండు; లంకాం=లంకను; బలైః=
నైన్యములచేత; సంకులాం=నిండినదా
నింకా; కృత్వాను=చేసినంతసే; మాం=
నన్ను; నయేద్దది=కొనిపోవునేని; తత్=
అది; తస్య=ఆరామునకు; సదృశం=సరి
యైనది; భవేత్=అగును.
శత్రు నైన్యంబులం జంపునట్టిరా
ముండు, లంకయంతయునైన్యంబులనిం
డించి, నన్నుఁ గొనిపోవునేని, యతనికి
సదృశంబుగానుండును.
అని, తాత్పర్యము.

త ద్యథా తస్య విక్రాంత మనురూపం మహాత్మనః

భవత్యా హవశూరస్య తథా త్వ ముపపాదయ. ౧౫

టీక॥ తతే=అందువలన; మహాత్మ్య	ట్లు; త్వం=నీవు; ఉపపాదయ = కూ
నః=అధికమయినపరాక్రమముగలవాఁ	వుము.
డును; ఆహవశూరస్య= యుద్ధమునం	అందువలన, మహాపరాక్రమశాలి
దుభయములేనట్టివాఁడునగు;తస్య=ఆ	యు యుద్ధప్రియుండునగు నారాముం
రామునకు; అనురూపం= తగిన; వి	డు, తనపరాక్రమంబున కనురూపంబు
క్రాంతం=పరాక్రమించుట;యథా=ఎ	గాఁబరాక్రమించునట్లు,నీవొనగూర్చవ
ట్లు; భవతి=అగుచున్నదో. తథా=అ	లయును.అని,తాత్పర్యము.

త దధోఽపహితం వాక్యం ప్రశ్రితం హేతుసంహితమ్

నిశమ్యా హం తత శ్లేషం వాక్య ముత్తర మబ్రవమ్. ౧౬

టీక॥అహం= నేను;అధోఽపహి	శ్లేషం=మిగిలిన;ఉత్తరం=బదులయిన;
తం= అధికమయినయుద్ధముతోఁగూడిన	వాక్యం=మాటను;అబ్రవం=చెప్పితిని.
దియు;హేతుసంహితం = కారణము	అధికాథమునుయుక్తియుక్తంబు
తోఁగూడినదియు;ప్రశ్రితం=వినయము	నువినయోపపన్నంబునగునామాటనువి
గలదియునగు;తతే=ఆ; వాక్యం=మా	ని, నేను, ఇట్లుని,బదులుచెప్పితిని.
టను;నిశమ్య=వినె;తతః=అటుపిమ్మట;	అని,తాత్పర్యము.

దేవి హర్యక్షనైన్యనా మీశ్వరః స్లవతాం వరః

సుగ్రీవ స్సత్వసంపన్నస్తవా థేఽకృతనిశ్చయః- ౧౭

టీక॥దేవి=సీతాదేవి!హర్యక్షనై	దునగు;సుగ్రీవః=సుగ్రీవుఁడు;తవ= నీ
న్యనాం=వానరులయొక్కయు నెలుఁ	యొక్క;అథేఽ=ప్రయోజనమునందు;
గుగొడ్డులయొక్కయు నైస్యంబులకు;	కృతనిశ్చయః= చేయఁబడిననిశ్చయము
ఈశ్వరః=ప్రభుండును;స్లవతాం= వా	గలవాఁడు-
నరులలోపల;వరః = శ్రేష్ఠుండును;స	సీతాదేవి! ఋతువానరాధీశ్వరుం
త్వసంపన్నః=బలముతోఁగూడినవాఁ	డునువానరశ్రేష్ఠుండును బలవంతుండు

నగునుగ్రీవుండు, నీకార్యంబుసాధింపని | అని, తాత్పర్యము.
శృయించియున్నాఁడు.

తస్య విక్రమసంపన్నా స్సత్త్వవంతో మహాబలాః
మనస్సంకల్పసంపాతా నిచేతే హరయ స్థితాః. ౧౮

టీక|| తస్య=ఆసుగ్రీవునియొక్క; ని | టిగమనముగలవారలునగు; హరయః=
చేతే = ఆజ్ఞయందు ; విక్రమసంప వానరులు; స్థితాః=ఉన్నారు.
న్నాఁ= పరాక్రమముతోఁగూడినవార పరాక్రమవంతులును శక్తిమంతులు
లును; సత్త్వవంతః=అధికమయిన శక్తి ను బలవంతులును మనసునకుంబోలెనే
గలవారలును; మహాబలాః=అధికమయి గంబుగలవారలునగు వానరుల నేకులు,
నబలముగలవారలును; మనస్సంకల్పసం ఆసుగ్రీవునిచేతికిందనున్నారు.
పాతాః=మనసుయొక్క-సంకల్పమువం అని, తాత్పర్యము.

ఏషాం వోపరినాథ స్తా న్నతిర్య క్సజ్జతే గతిః
నచ కమణసు నీదంతి మహత్స్వ మిత తేజసః. ౧౯

టీక|| ఏషాం=ఈవానరులయొక్క; దు; ననీదంతివ = అలసటనుబొందరు
గతిః=గమనము; ఉపరి = మీదుగా; ఆవానరులు , ఆకాశమాగ్గంబు
నసజ్జతే=అడ్డపడదు. అథస్తాత్=క్రిం నంగానిపాతాళమాగ్గంబునంగానితి
దుగా; న(సజ్జతే)= అడ్డపడదు. తి ర్యజ్మాగ్గంబునంగాని యడ్డములేకసం
ర్యక్=అడ్డముగా; న(సజ్జతే)= అడ్డ చరింపంగలరు, మఱియు , నెట్టిగొ
పడదు; అమిత తేజసః=కొలందిలేనితే పుకార్యంబునైనను , ఎంతమాత్రము
జస్సుగలయావానరులు ; మహత్స్వ= శ్రీమలేక, చేయంగలరు.
గొప్పదగు; కమణసు = కార్యములం అని, తాత్పర్యము.

అనకృతై మహాభాగై ర్వానరై ర్బలదర్పితైః
ప్రదక్షిణీకృతా ధూమి ర్వాయుమాగాఢసుసారిభిః. ౨౦.

టీక|| మహాభాగైః= పూజ్యమయినభాగ్యముగలవారలును; బలదర్పితైః =

శ్రీమద్రామాయణము*సుందరకాండము. ౧౨౭౫

స ౬౮

బలముచేగవిణించినవారలును ; వా	క్షీణింపబడినది.
యుమాగాఁగనుసారిభిః=వాయువుయొ	మహాభాగులును బలదక్షిణతులున
క గ్రామాగమననుసరించునట్టివారలు	గునావానరులు , ఆకాశంబునసంచ
నగు; తైః=ఆ; వానరైః=వానరుల	రించుచుభూమికంతయుఁ బలుమాటు
చేత; అసక్యత్=పలుమాటు; భూ	లుప్రదక్షిణంబుగావించిరి.
మిః=భూమి; ప్రదక్షిణీకృతా=ప్రద	అని, తాత్పర్యము.

మద్విశిష్టాశ్చ తుల్యాశ్చ సంతి తత్ర వనాకసః
మత్తః ప్రత్యవరః కశ్చి నాస్తి సుగ్రీవసన్నిహౌ. ౨౧

టిక॥ తత్ర=అచ్చట ; సుగ్రీవసన్ని	నాస్తి=లేడు.
ధా=సుగ్రీవునిసమీపమునందు; మద్వి	అచ్చట, సుగ్రీవునియొద్దనుండువాన
శిష్టాశ్చ=నాకన్ననధికులును ; తుల్యా	రులందుగొండలు, నాకన్ననధికులును,
శ్చ=నాకుసమానులునగు; వనాకసః=	గొండలునాకుసమానులునుగానున్నా
వానరులు; సంతి=ఉన్నారు-మత్తః=	రు; ఒక్కఁడైనను, నాకుఁడక్కఱవయిన
నాకన్న; ప్రత్యవరః = తక్కువయిన	వాఁడులేడు. అని, తాత్పర్యము.
వాఁడు ; కశ్చిత్ = ఒకానొకండు;	

అహం తావదిహ ప్రాప్తః కిం పునస్తే మహాబలాః
నహి ప్రకృష్టాః ప్రేష్యంతే ప్రేష్యంతే హీతరే జనాః. ౨౨

టిక॥ అహంతావత్ = నేనే; ఇ	తేహి=పంపబడుదురుగదా!
హ=ఇచ్చటికి; ప్రాప్తః=వచ్చినాను.	నేనేయిచ్చటికివచ్చినానే యింకబ
మహాబలాః=అధికమయినబలముగల;	లవంతులగునావానరులు రాఁగలరనిచె
తే=ఆవానరులు; కింపునః= (రాఁగల	ప్పనేల? ఎచ్చటికైనఁ బంప వలసి
రని) చెప్పవలసినదేమియున్నది? ప	యున్నప్పుడు ; ఉత్తములంబంపరు ;
కృష్టాః=శ్రేష్ఠులగువారలు; నప్రేష్యం	తక్కువయినవారలనెంపుదురు.
తేహి= పంపబడుదురుగదా! ఇతరే =	అని, తాత్పర్యము.
ఇతరులగు; జనాః=జనులు; ప్రేష్యం	

౧౨౭౬ ప్రతిపదాంధ్ర టీకాతాత్పర్యసహితము.

స ౬౮

త దలం పరితాపేన దేవి మన్య ర్వ్యపైతు తే
ఏకోత్పాతేన నై లంకా కువ్యంతి హరియాధపాః. ౨౩

టీక॥ దేవి=సీతాదేవి! పరితాపే కాం=లంకను; ఏవ్యంతి=పొందగలరు.
స=పరితపించుటచేత; అలం =చాలు సీతాదేవి! నీవుపరితపింపవలదు ;
ను. తే=నీయొక్క; మన్య= కోప దుఃఖంబువిడుపుము; వానరులిచ్చిటికి,
ము; ఉపైతు=పోవుచు గాక. హరియా ఒక్కయెగురునవచ్చి చేరుదురు.
ధపాః= వానరశ్రేణులు ; ఏకోత్పా అని, తాత్పర్యము.
తేన = ఒక్కయెగురుచేతనే ; లం

మమ పృష్ఠగతౌ తౌచ చంద్రసూర్యా వివోదితౌ
త్వత్సకాశం మహాభాగే నృసింహా వాగమివ్యతః. ౨౪

టీక॥మహాభాగే = పూజ్యమయిన ఆగమివ్యతః=రాక్షసులు.
భాగ్యముగలసీతాదేవి!నృసింహా=పు మహాభాగురాలవగుసీతాదేవి! పు
రుషశ్రేణులగు;తౌచ=ఆరామలక్ష్మణు రుషశ్రేణులగు నారామలక్ష్మణులును,
లును;ఉదితౌ=ఉదయించిన;చంద్రసూ నావీపుపై నెక్కి-చంద్రసూర్యులుదయిం
ర్యావివ=చంద్రసూర్యులువలె;మమ= చినట్లు,నీయొద్దకు రాక్షసులు.
నాయొక్క;పృష్ఠగతౌ=వీపునుబొందిన అని, తాత్పర్యము.
వారలై;త్వత్సకాశం= నీసమీపమును;

అరిఘ్నం సింహసంకాశం క్షిప్రం ద్రత్యుసి రాఘవమ్
లక్ష్మణంచ ధనుష్పాణిం లంకాద్వార ముపస్థితమ్. ౨౫

టీక॥అరిఘ్నం = శత్రువులంజంపు క్షిప్రం=శీఘ్రముగా;ద్రత్యుసి=చూడఁ
వాడును; సింహసంకాశం=సింహము గలవు.
తోసమానుండునగు;రాఘవం= రాము శత్రువులంజంపువాడునుసింహసమా
ని;ధనుష్పాణిం = విల్లుచేతఁగలవాడు నుండునగురాముని, ధనుర్ధరుండైలంకా
ను;లంకాద్వారం=లంకవాటినిని; ఉపస్థి ద్వారంబుననున్నలక్ష్మణుని,నీవు,శీఘ్రం
తం=పొందిన;లక్ష్మణంచ= లక్ష్మణుని; బునంబాడఁగలవు.అని, తాత్పర్యము.

నఖదంష్ట్రాయుధాన్ పరాన్ సింహశామూలవిక్రమాన్
వానరా న్యానరేంద్రాభాన్ షీప్రం ద్రత్యుసి సంగతాన్. ౨౬

టీక॥ నఖదంష్ట్రాయుధాన్ = గోళ్లు | ప్రం = శీఘ్రముగా; ద్రత్యుసి = చూడఁగ
నుదంతంబులు నాయుధంబులుగాఁగల లవు.
వారలును; పరాన్ = పరాక్రమవంతులు | నఖదంతంబులె యాయుధంబులు
ను; సింహశామూలవిక్రమాన్ = సిం | గాఁగలవారలును బరాక్రమవంతులును
హంబులయొక్కయుఁ బులులయొక్క- | సింహశామూలంబులకుంబోలెఁ బరా
యుఁ బరాక్రమమువంటి పరాక్రమము | క్రమంబు గలవారలును గజేంద్రంబుల
గలవారలును; వారణేంద్రాభాన్ = గజ | కాంతివంటి కాంతిగలవారలునగువాన
శ్రేష్ఠములయొక్క- కాంతివంటికాంతిగ | రులు, శీఘ్రంబుగా , లంకయాండుఁజేరి
లవారలునగు; వానరాన్ = వానరులను; | యుండుటంజూడఁగలవు.
సంగతాన్ = చేరినవారలనుగా; షీ | అని, తాత్పర్యము.

తైలాంబుదనికాశానాం లంకామలయసానుషు
నదతాం కపిముఖ్యానా మచిరా చోష్ణ్యసి స్వనమ్. ౨౭

టీక॥ తైలాంబుద నికాశానాం = ధ్వనిని; అచిరాత్ = శీఘ్రముగ; శోష్ణ్య |
పర్వతంబులతోను మేఘంబులతోను స | సి = వినగలవు.
మానులును; లంకామలయ సానుషు = | ఇంక , శీఘ్రంబుగనే లంకామ
లంకయందలి మలయ పర్వతము యొ | లయంబునందలి సానువులయందు సిం
క్క నెత్తములందు; నదతాం = ధ్వ | హనాదంబులు సేయుచున్న మేఘాకా
నించు చున్న వారలునగు; కపిముఖ్యా | రులును పర్వతాకారులునగువానరులధ్వ
నాం = వానర శ్రేష్ఠులయొక్క; స్వనం = | నులనీకువినవచ్చును. అని, తాత్పర్యము.

నివృత్తవనవాసంచ త్వయా సాధకమరిందమమ్
అభిషిక్త మయోధ్యాయాం షీప్రం ద్రత్యుసి రాఘవమ్. ౨౮

టీక॥ అరిందమం = శత్రువులనడంగ | ను; అయోధ్యాయాం = అయోధ్య
దొక్కువాఁడును , నివృత్త వనవా | యందు; త్వయా సాధకం = నీతోఁగూడ;
సం = నెఱచేర్చినవనవాసముగలవాఁడు | అభిషిక్తం = అభిషేకింపఁబడినవాఁడు

ప్రతిపదాంధ్ర టీకా తాత్పర్యసహితము.

స ౬౪

నగు; రాఘవం=రాముని; షీప్రం = నయోధ్య యందుఁ బట్టాభిషిక్తుండై శీఘ్రముగా ; ద్రవ్యసి = చూడఁ యున్న, శత్రుహంత యగు రాముం గలవు. ఇంక, శీఘ్రంబుగానే, వనవా బూడగలవు. అని, నేనుసీతాదేవికిం జె నవ్రతంబునెఱవేర్చుకొని, నీతోఁగూడ ప్రితిని. అని, తాత్పర్యము.

తతో మయా వాగ్ని రదీనభాషితా శివాభి రిష్టా భిరభిప్రసాదితా జగామ కాంతిం మమమైథిలాత్మజా తవాపిశోకేన తదాభిషిడితా. ౨౯

టిక॥ తతః=అటుపిమ్మట; తదా= స్థిః=మాటలచేత; అభిప్రసాదితా = అప్పుడు; మమ=నాయొక్క; పురతః డోబడింపఁబడినదై; కాంతిం = దుఃఖ (అధ్యాహృతము)=ముందట; తవ = కాంతిని; జగామ=పొందెను. నీయొక్క; శోకేనాపి= దుఃఖముచేత అంత, నీవుసీతావియోగంబున ను; అభిషిడితా=మిక్కిలియుంబిడింపఁ మిక్కిలియుదుఃఖంబు నొందియున్నా బడిన; జనకాత్మజా=జనకునికూతుర వని, నావలననిని, సీతాదేవి, మిక్కిలి యనిసీతాదేవి; అదీనభాషితా=దుఃఖ యుదుఃఖంపఁగా, నేను, దుఃఖంబు ములేనట్లుమాటలాడునట్టి; మయా = పోవునట్లు, ప్రియకరంబులగుమంచిమా నాచేత; శివాభిః = మంగళశకరంబులు టలుచెప్పి, యాచిడదుఃఖంబుఁబోఁగొ ను ; ఇష్టాభిః=ప్రియంబులునగు ; వా ట్టితిని. అని, తాత్పర్యము.

ఇత్యాపి, శ్రీమద్రామాయజే, అదికావ్యే,

సుందరకాండే, అష్టవట్టితమస్సగణః.

సమాప్తశ్చాయం సుందరకాండః.

ఇది, స్పష్టార్థము.

ఇది, పరమార్థచంద్రికాఖ్యానంబగు, శ్రీమద్రామాయకాంధ్రీ వ్యాఖ్యానంబునందు, సుందరకాండాష్టవట్టితమస్సగణటిక, ముగిసినది.

సుందరకాండంబు సమాప్తమైనది.

శ్రీరామార్చనము.

www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్ లో లభించు

పుస్తకముల పట్టిక
(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్బుక్ **మోహన్ పబ్లికేషన్స్** పేజ్ లైక్ చేయండి.

Like us to follow :

MOHAN PUBLICATIONS

Rajamahendravaram

అజంతా హోటల్ ఎదుట, కోటగుమ్మం, రాజమహేంద్రవరం - 533101.

WWW.MOHANPUBLICATIONS.COM

మావద్ద లభించు గ్రంథములు

1. ప్రతకథలు - పూజలు

1. శ్రీ వినాయక వ్రతం	వెల రూ.10-00
2. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజా-పుణ్యాహవాచనం	30-00
3. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజ (కాణిపాకక్షేత్రమాహాత్మ్యంతో)	10-00
4. సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి వ్రతం	30-00
5. వరలక్ష్మీ వ్రతం	10-00
6. కేదారేశ్వర వ్రతం	10-00
7. త్రినాథ వ్రతం(కలర్)	10-00
8. త్రినాథవ్రతం(సాదా)	5-00
9. క్షీరాబ్ధి వ్రతం	12-00
10. మంగళ గౌరీవ్రతం	10-00
11. వైభవలక్ష్మీ వ్రతం ఫోటో యంత్రంతో	25-00
12. శ్రీలక్ష్మీ కుబేర వ్రతం (ఫోటో యంత్రంతో)	25-00
13. కనకమహాలక్ష్మీ వ్రతం (కామేశ్వరీపాటంతో)	25-00
14. సంతోషీమాతా వ్రతం	25-00
15. ఏడు శనివారాల వ్రతం	25-00
16. సత్యనారాయణవ్రతం	25-00
17. శ్రీ సువర్చలాహనుమద్దీక్ష	30-00
18. శివదీక్ష	10-00
19. కాత్యాయనీ వ్రతం	20-00
20. సౌభాగ్య గౌరీవ్రతం	20-00
21. తిరుప్పావై (ధనుర్మాసవ్రతం)	36-00
22. స్త్రీల ప్రతకథలు	36-00
23. స్త్రీలప్రతకథలుస్థూలాక్షరి (నేడునూరిగంగాధరరావుగారి)	54-00
24. పెళ్ళి పాటలు - స్త్రీలపాటలు (కామేశ్వరీపాటంతో)	36-00
25. సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26. ఆరువ్రతాలు	30-00
27. రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

28. తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29. శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30. శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31. లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32. శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33. శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34. కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35. శివపూజ	10-00
36. వీరభద్ర పూజ	10-00
37. ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38. నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39. సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40. రామదేవుని కథ	10-00
41. శివదేవుని కథ	10-00
42. లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43. వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44. బ్రహ్మాంగారి నిత్యపూజ	10-00
45. సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46. నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47. రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48. ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49. శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50. 16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51. పార్వతీకల్యాణం	25-00
52. సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53. పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54. అష్టనాగపూజ	36-00
55. పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56. ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57. ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58. ఏదేవునికి ఏవిధముగాబీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59. ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60. హనుమద్ వ్రతం	36-00
61. పంచాయతన పూజ	63-00
62. 28 వ్రతములు	120-00

63. కలశపూజలు (92కేసారి)	150-00
64. కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)
65. ప్రాంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)
66. గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1. శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4. స్థూలాక్షరీలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5. లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6. స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రాస్సైజు)కేస్బైండ్	108-00
7. సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళి: (63)	24-00
9. విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రాస్)	25-00
10. లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రాస్)	36-00
11. లలితా సహస్రనామములు	24-00
12. లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13. దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14. ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15. శివ సహస్రనామములు	24-00
16. విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17. గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18. సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19. గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21. శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22. సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23. సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24. శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25. మణిభీషవపర్ణన (పెద్దది)	24-00
26. సంద్యావందనం	24-00
27. మంత్రపుష్పమ్
28. త్రిభాషా హనుమాన్చాలీసా	15-00
29. హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30. మణిబీష్టపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31. ఆరు చాలీసాలు	10-00
32. శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33. వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34. ఆరుదండకాలు	5-00
35. వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36. అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37. దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దినీస్తోత్రంతో)	10-00
38. సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39. భగవద్గీత మూలం	27-00
40. రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41. స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42. పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43. పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44. పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45. పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46. మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47. శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48. కుజదోషం	10-00
49. కాలసర్ప దోషం	10-00
50. మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51. దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52. పంచసూక్తములు	10-00
53. సంధ్యావందనం	10-00
54. రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55. గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56. హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58. ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59. శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60. నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61. మహాన్యాసమ్	36-00
62. సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63. గోమాతపూజావిధానము	10-00
64. ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65. ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66. ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67. శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68. అర్చన	40-00
69. నిత్యదేవతార్చన	40-00
70. సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71. శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72. చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73. శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74. వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75. శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1. శ్రీ సాయిబాబా సచ్చరిత్ర	120-00
2. సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3. శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రొన్)	63-00
5. శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రొన్)	63-00
6. నవనాథ చరిత్ర	99-00
7. శ్రీసాయిచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8. శ్రీగురుచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9. సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10. అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11. భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12. శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13. శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14. శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15. శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16. శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17. "శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18. "శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19. శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20. శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21. శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22. శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23. హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24. శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25. ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26. షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29. నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31. హృదయంలో సాయి	15-00
32. శ్రీషిరిడిసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర)	120-00
33. గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72-00
2. గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3. ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఓక్కొక్కటి	12.00
6. కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిటివి)	25.00
8. శుభమస్తు (పిడపల్లి) క్యాలండర్	25.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18. శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19. పూర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24. ధృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25. ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్కబోధిని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరందం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35. శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశకునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త దీపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (సూర్యయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముద్రికం	36-00
55. హస్త సాముద్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60. అష్టకవర్గ (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్ జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్పంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషం నేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికం నేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడిస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడిస్	300-00
77. జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81. లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గౌతమసంహిత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85. పుష్యర పంచాంగం (2013-14 నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జ్యోష్యములు	63-00
88. షోడశవర్గులు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖకాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

జి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్ధరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతి:	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. ముహూర్తం	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

**రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు**

136. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. ముహూర్త చింతామణి	100-00
142. ముహూర్త చింతామణి-పార్వ2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ట సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్బైండి)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో “వాస్తువిద్య” నేర్చుకొనండి	180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5. గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6. వాస్తు పూజ	63-00
7. వాస్తు సూత్రములు	63-00
8. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9. గృహవాస్తు వర్ణులు	99-00
10. విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11. విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12. విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13. ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14. శుభవాస్తు	270-00
15. వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16. వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17. హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18. గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19. వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20. గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21. జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22. వాస్తురత్నాకరం (క్రిందపల్లి)	63-00
23. వాస్తుశిరోమణి	120-00
24. వాస్తుసంగ్రహమ్	63-00
25. పంచవాస్తు పారిజాతం	120-00
26. వాస్తుడిండిమమ్	63-00
27. వాస్తుదుందిభి	120-00
28. విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేస్బైండి)	250-00
29. కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30. జలివాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31. మయవాస్తు (గోరసపీఠభద్రాచార్య)	120-00
32. వాస్తు జ్యోతి	63-00
33. మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34. వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35. వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్ర-శాస్త్రాలు

1. మంత్రసాధన	63-00
2. తంత్రజాలం	63-00
3. మంత్రశక్తి	63-00

4. దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5. దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6. తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7. యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8. మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9. సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10. మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11. సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12. సదాచార దీపిక	63-00
13. యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14. ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15. బదనిక తంత్రమ్	63-00
16. ఉచ్చిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17. గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18. గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19. సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20. యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21. పాశుపత తంత్రం	99-00
22. పంచదశ మహాఘట్ట తంత్రం	99-00
23. రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24. మంత్రసిద్ధి	120-00
25. పరశురామతంత్రమ్	108-00
26. శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27. శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28. గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29. మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30. శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31. మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32. సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33. హవన తంత్రం	250-00
34. షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35. శాక్తీయతంత్రం	250-00
36. రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37. లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38. హిరణ్యకూలినీ తంత్రమ్	250-00

39. మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40. శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41. స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42. కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43. శాంతితంత్రమ్	250-00
44. యంత్రసిద్ధి	360-00
45. శ్రీ లక్ష్మీ తంత్రమ్	360-00
46. మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఙ్కమ్)	360-00
47. మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఙ్కమ్)	360-00
48. మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49. ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50. కామధేనువు తంత్రం	360-00
51. శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52. శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53. కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54. ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55. సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1. భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2. భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3. భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2. గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3. గణేశోపాసన 2	99-00
4. నవగ్రహవైభవం	99-00
5. నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6. నవగ్రహ వేదం	99-00
7. శనిగ్రహారాధన	99-00
8. ఆదిత్యారాధన	99-00
9. సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10. శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11. లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12. హనుమదారాధన	99-00
13. లలితారాధన	99-00
14. శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15. గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16. వీరభద్రారాధన	99-00
17. కుజగ్రహారాధన	99-00
18. భైరవారాధన	99-00
19. దైవారాధన	99-00
20. గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21. శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22. హయగ్రీవారాధన	99-00
23. లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24. శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25. దేవీ లీలామృతం	99-00
26. పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27. పురాణపండ రామాయణం	99-00
28. పురాణపండ భారతం	99-00
29. పురాణపండ భాగవతం	99-00
30. (సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31. కాలసర్ప యోగం	99-00
32. నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33. నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34. వేదసూక్తములు	99-00
35. వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36. పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37. సూక్తిరత్నాలు	99-00
38. హనుమచ్ఛ్రిత్ర	99-00
39. నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40. నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41. సాలగ్రామములు	99-00
42. గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడి	99-00
43. శనిగ్రహరెమిడిస్	99-00
44. జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45. వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్మ్యాచింగ్గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46. మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్గైడ్) ..	99-00
47. మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్కరక్షన్ ..	99-00
48. న్యూమరాలజీ రెమిడిస్	99-00
49. మూకపంచశతీ	99-00
50. శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51. రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52. ఉపాసన విధానం	99-00
53. పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54. దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55. గణపతిభాష్యం	99-00
56. యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57. నవయోగులు	99-00
58. ఆంధ్రప్రదేశ్లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59. సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్బైండింగ్)	216-00
61. సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62. ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63. బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64. సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65. శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66. శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67. మార్షల్ఆర్ట్స్ 9 (కరాటే,కుంగ్ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68. మ్యాజిక్గైడ్	99-00
69. చదరంగం	99-00
70. పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71. గరుడపురాణం	40-00
72. మాఘపురాణం	36-00
73. శివపురాణం	36-00
74. వైశాఖపురాణం	36-00
75. కార్తీక పురాణం	36-00
76. కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77. సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78. పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79. గాయత్రీ మహిమ	36-00
80. వృక్షదేవతలు	63-00
81. యాజుష స్కార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82. సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83. చతుర్వేదములు	120-00
84. నవగ్రహారాధన	120-00
85. తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86. మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్బైండు)	250-00

87. మానవధర్మములు	120-00
88. వేదమంత్ర సంహిత	120-00
89. సహస్రలింగార్చన	120-00
90. శ్రీ శివగీత	120-00
91. ద్వాదశఉపనిషత్తులు	120-00
92. పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్ బైండింగ్) 250-00
(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యతో)	సాదా 120-00
93. బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము	200-00
94. బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
95. బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
96. కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు	63-00
97. దక్షిణావృత శంఖములు	63-00
98. 108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని	36-00
99. ధర్మసింధువు(కేస్ బైండింగ్)	270-00
100. భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని	99-00
101. చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర	36-00
102. భగవత్ స్తుతి	63-00
103. సూర్యోపాసన	36-00
104. కాశీఖండం	250-00
105. దేవీభాగవతం	360-00
106. శ్రీ ఆంజనేయం	216-00
107. ధర్మసందేహాలు	216-00
108. ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు	250-00
109. రామాయణం	600-00
110. పోతన భాగవతం	900-00
111. శివమంత్రములు	63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1. ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2. మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3. ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4. గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5. గృహవైద్యసారం	36-00
6. హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7. ప్రకృతివైద్యం	36-00
8. ఆహారం-వైద్యం	99-00

9. సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10. ఆయుర్వేదమ్	36-00
11. ఆయుర్వేద మూలికావైద్యబీపిక	99-00
12. దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13. ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14. అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15. రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16. ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17. ఒబెసిటీ	99-00
18. హెల్త్ గైడ్	99-00
19. ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20. పుడ్ థెరపి	63-00
21. న్యూచురల్ థెరపి	99-00
22. సంపూర్ణ ఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23. కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24. యోగామంత్ర	63-00
25. యోగా మండే టు సండే	63-00
26. హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్ టుడే	99-00
27. హెల్త్ ఫైల్	108-00
28. వస్తుగుణపాఠం	250-00
29. రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30. వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31. నాటువైద్యం -(కేస్ బైండ్)	360-00
32. నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33. ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యుష్ష - భవానీ రకాలు

1. శ్రీ అయ్యుష్ష లీలామృతం	30-00
2. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనపాటలు	63-00
3. శ్రీ అయ్యుష్ష పూజాకల్పం	20-00
4. శ్రీ అయ్యుష్ష భక్తి గీతాలు	20-00
5. హారతిగైకొనుమా	40-00
6. శ్రీ అయ్యుష్ష దీక్ష F	10-00
7. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనమాల F	10-00
8. శ్రీ అయ్యుష్ష నిత్యపూజ P	10-00

9. శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10. భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11. దేవీలీలామృతం	99-00
12. శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13. దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14. భవానీదీక్ష P	10-00
15. దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16. శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17. అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1. అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2. శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3. సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4. వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5. సాభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6. సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7. చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8. జాతీయ గీతాలు	10-00
9. దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10. పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11. గొజ్జిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12. అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13. పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14. భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినిస్టెల్)	36-00
15. సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16. బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17. అన్నమయ్య సంకీర్తనావిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1. ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2. ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3. ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4. పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5. ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6. ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7. వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8. సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1. శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2. శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్ వెజ్)	63-00
3. శాకాహార వంటలు	30-00
4. మాంసాహారవంటలు	30-00
5. చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6. అందానికి చిట్కాలు	30-00
7. పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8. పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11. చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12. పసందైన ఫాస్ట్ ఫుడ్ వంటలు	30-00
13. వలావ్లు, ఫ్లైడ్ రైస్లు, వెరైటీరైస్లు	30-00
14. వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15. బ్రేక్ ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16. పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17. మైక్రోవేవ్ వంటలు	99-00
18. సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19. పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20. పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21. మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22. మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23. నోరూరించే నాన్ వెజ్ వంటలు	99-00
24. మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్ (క్రాస్ సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్కాలు (భైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్దగడరామరావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్ చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన	250-00
నారద సంహిత	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము	60-00
మయమతము - వచనము	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక
మహాదశా పారిజాతం
వాస్తు నారాయణీయం	120-00
యోగావళీఖండం	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే న్యూమరాలజిస్ట్ (డావూడ్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి...	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి	200-00
ఆరతిసాయిబాబా	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుద్దీన్ బాబా సచ్చరిత్ర	100-00

**సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి
ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.**

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ణి కారికలు	200-00
నవుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్తంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(టీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్చయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తోట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చింతామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ట సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్త్రుతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్తంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహూర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00

అరుదైన పాత పంచాంగములు, వ్రతకథలు,
పురాణములు, ఆరాధన గ్రంథములు,
సుప్రభాతములు, మహాత్మ్యములు, సహస్రనామములు,
పూజావిధానములు, స్తోత్రాలు, ప్రామాణిక గ్రంథములు,
కథలు, జ్యోతిష, వాస్తు, వైద్య, మంత్రశాస్త్రాది ఆధ్యాత్మిక
గ్రంథములకు

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం.

www.mohanpublications.com

From :

☎ : 0883-246 25 65

MOHAN PUBLICATIONS

Fort Gate, Opp : Ajanta Hotel

Rajahmundry-533 101 (a.p.)

mohan
PUBLICATIONS

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

ఉచిత Pdf బుక్స్ కై : - www.granthanidhi.blogspot.in

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద,
మంత్రశాస్త్రాది అనేక విషయాలు
తెలుసుకొండి... ఫ్రీబుక్స్
MOHAN PUBLICATIONS
పేజ్ లైక్ చేయండి.

granthanidhi
THE TREASURE OF PAGES
FIRST EVER TELUGU FREE E-BOOKS
DOWNLOADING WEB PORTAL
www.granthanidhi.com

Kinige.com

మా ఇ-బుక్స్ కినిగె ద్వారా కానుకగాలు
చేసుకొనే వచ్చును.

dailyhunt

మా ఇ-బుక్స్ డైలీహంట్ ద్వారా
అత్యధిక డిస్కంట్ ఆఫర్లతో లభించును.